

UDKAST

Forslag

til

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Almindelige bemærkninger

Indhold

1. Indledning	6
1.1. Baggrund for lovforslaget	6
1.1.1. Aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats	6
1.1.2. Aftale om udmøntning af satspuljen for 2019 på beskæftigelsesområdet	8
1.2. Strukturen i den foreslåede lov	8
1.3. Væsentlige aftaler og reformer siden vedtagelsen af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i 2003 ...	9
1.3.1. Tilbud til unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats	10
1.3.2. Uddannelsespålæg	10
1.3.3. Tilbud til ledige selvforsørgende	10
1.3.4. Ressourceforløb til personer med komplekse problemer og rehabiliteringsteams	10
1.3.5. Omlægning af tilskuddet i fleksjobordningen	10
1.3.6. Jobafklaringsforløb	10
1.3.7. Flere i uddannelse og job – uddannelseshjælp og nyt visitationssystem	11
1.3.8. Reformen af beskæftigelsesindsatsen	11
2. Lovforslagets indhold	11
2.1. Formål med indsatsen	11
2.1.1. Gældende ret	11
2.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	12
2.2. Ansvar for indsatsen	15
2.2.1. Gældende ret	15
2.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	17
2.3. Målgrupper, visitation og opgørelse af tidsperioder m.v.	18

2.3.1. Gældende ret.....	18
2.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	25
2.4 Bistand til job- og uddannelsessøgende og arbejdsgivere	31
2.4.1. Gældende ret.....	31
2.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	34
2.5. Tilmelding, afmelding og brug af joblog	37
2.5.1. Gældende ret.....	37
2.5.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	39
2.6. Cv-oplysninger, personkreds, indhold og seneste tidspunkt på Jobnet for visse målgrupper.....	41
2.6.1. Gældende ret.....	41
2.6.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	43
2.7. Fleksibelt og individuelt kontaktforsøg.....	47
2.7.1. Gældende ret.....	47
2.7.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	55
2.8. Planer	66
2.8.1. Gældende ret.....	66
2.8.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	73
2.9. Jobrettet uddannelse til dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede.....	78
2.9.1. Gældende regler	78
2.9.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	80
2.10. Tilbudsmuligheder og overordnede betingelser for tilbud	83
2.10.1. Gældende ret.....	83
2.10.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	87
2.11 Virksomhedspraktik.....	92
2.11.1 Gældende ret.....	92
2.11.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	96
2.12. Ansættelse med løntilskud	100
2.12.1. Gældende ret.....	100
2.12.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	112
2.13. Nytteindsats.....	122
2.13.1. Gældende ret.....	122
2.13.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	126
2.14. Vejledning og opkvalificering	129

2.14.1. Gældende ret.....	129
2.14.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	135
2.15. Ret og pligt til tilbud for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet	143
2.15.1. Gældende ret.....	143
2.15.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	148
2.16. Ret og pligt til tilbud for personer, der modtager uddannelseshjælp eller integrationsydelse	151
2.16.1. Gældende ret.....	151
2.16.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	152
2.17. Mindre intensiv indsats	154
2.17.1. Gældende ret.....	154
2.17.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	156
2.18. Jobafklaringsforløb	158
2.18.1. Gældende ret.....	158
2.18.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	160
2.19. Ressourceforløb.....	162
2.19.1 Gældende ret.....	162
2.19.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	166
2.20. Fleksjob.....	169
2.20.1. Gældende ret.....	169
2.20.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	198
2.21. Revalidering	210
2.21.1. Gældende ret.....	210
2.21.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	212
2.22. Jobrotation	214
2.22.1. Gældende ret.....	214
2.22.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	218
2.23 Voksenlærlingeordningen - Tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne...	223
2.23.1. Gældende ret.....	223
2.23.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	227
2.24. Opkvalificering i forbindelse med ansættelse	231
2.24.1. Gældende ret.....	231
2.24.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	233

2.25. Pulje til opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser	234
2.25.1. Gældende ret.....	234
2.25.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	236
2.26. Mentorstøtte	238
2.26.1. Gældende ret.....	238
2.26.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	239
2.27. Hjælpebidler og befordringsgodtgørelse under tilbud	241
2.27.1. Gældende ret.....	241
2.27.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	244
2.28. Hjælpebidler i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse m.v.	247
2.28.1. Gældende ret.....	247
2.28.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	247
2.29. Underretninger	249
2.29.1. Gældende ret.....	249
2.29.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	251
2.30 Digital kommunikation	253
2.30.1. Gældende regler.....	253
2.30. 2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	256
2.31. Regulering, udbetaling af ydelser, refusion, tilsyn, regnskab, erstatning m.v.	259
2.31.1. Gældende ret.....	259
2.31.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	262
2.32. Forsøg m.v.	264
2.32.1. Gældende ret.....	264
2.32.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	264
2.33. Statens refusion til kommunerne	266
2.33.1. Gældende ret.....	266
2.33.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	272
2.34. Klageadgang.....	279
2.34.1. Gældende ret.....	279
2.34.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.....	280
3. Forholdet til frikommuneforsøgene	280
4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven	280
4. 1. Digital kommunikation set i forhold til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven	280

4.2. Digital kommunikation set i forhold til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven	281
4.4. Digital kommunikation ved ansøgning om oprettelse løntilskudspladser m.v. og anmodning om udbetaling af tilskud	283
5. Ligestillingsmæssige konsekvenser	285
6. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige	285
6.1. Ét krav til ret og pligt tilbud	287
6.2. Registreringskrav til ledige lempes	287
6.3. Harmonisering af varighedsbegrænsningen for løntilskudsjob	288
6.4. Ingen varighedsbegrænsning for vejledning og opkvalificering	288
6.5. Mulighed for ordinær uddannelse til ledige fleksjobvisiterede	289
6.6 Mulighed for kompetencegivende uddannelse forenkles for unge under 30 år	289
6.7. Forenkling af voksenlærlingeordningen	289
6.8 Jobrotationsordningen udvides til flere målgrupper	290
6.9. Flere digitale løsninger (Udvidelse af det digitale ansøgningssystem VITAS og obligatorisk selvbooking til flere målgrupper)	291
6.10. Statslige it-udgifter	291
6.11. Statslige driftsudgifter	293
7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	295
8. Administrative konsekvenser for borgerne	296
9. Miljømæssige konsekvenser	296
10. Forholdet til EU-retten	296
11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.	297
12. Sammenfattende skema	300

1. Indledning

1.1. Baggrund for lovforslaget

1.1.1. Aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti indgik den 23. august 2018 Aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats.

Der er enighed om, at beskæftigelsesindsatsen fortsat skal understøtte, at Danmark har et velfungerende arbejdsmarked med lav ledighed, og hvor virksomhederne får den arbejdskraft, de har brug for. Det skal være til gavn for både borgere, virksomheder og for samfundet som helhed.

Aftalepartierne er enige om, at kompleks lovgivning med mange proceskrav og særregler ikke må stå i vejen for en effektiv beskæftigelsesindsats.

Det er derfor aftalt, at beskæftigelsesindsatsen skal forenkles, så borgere mødes med fair krav og forståelige regler, og der bliver frigjort vigtige ressourcer i kommunerne og arbejdsløshedskasserne til effektivt at hjælpe ledige i job og væk fra offentlig forsørgelse, så alle kommer med. Tiden skal ikke bruges på skemaer og registreringer, som ikke giver mening, eller på ulogiske regler, der begrænser muligheden for at give den enkelte borger den indsats, der skal til for at komme tættere på selvforsørgelse.

Med den nye forenkledte lov kan jobcentre og arbejdsløshedskasserne bruge mere tid på det vigtigste – at understøtte et velfungerende arbejdsmarked med lav ledighed, blandt andet gennem en målrettet, opsøgende indsats over for virksomhederne. Jobcentre og arbejdsløshedskasserne skal i tråd hermed have fokus på at sikre et rigtigt match mellem de ledige og virksomhederne og understøtte virksomhedernes efterspørgsel efter arbejdskraft.

Aftalepartierne er desuden enige om, at der over en periode på 4 år gives mere ansvar til arbejdsløshedskasserne. For at få et styrket vidensgrundlag om betydningen af placeringen af kontaktførelsen får udvalgte arbejdsløshedskasser i en 4-årig periodes således ansvaret for kontaktførelsen for dagpengemodtagere i opsigelsesperioden og de første 3 måneder af ledighedsforløbet.

Med aftalen skal der være større frihed og incitament til at tilpasse beskæftigelsesindsatsen til den enkelte, og virksomhederne skal have bedre forudsætninger for at tage del i den aktive beskæftigelsesindsats gennem enklere regler og gode digitale løsninger. Når der stilles krav til ledige, skal det være om ting, vi ved, der virker.

Lovforslaget er en del af den samlede lovgivningsmæssige udmøntning af aftalen og skal ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om organisering af beskæftigelsesindsatsen, lov om aktiv socialpolitik m.v. og forskellige andre love.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med regeringens sammenhængsreform, hvor der som et element skal reduceres bureaukratiet på tværs af den offentlige sektor.

Lovforslaget udmønter de elementer, der fremgår af de følgende afsnit.

1.1.1.1. Færre og mere enkle proceskrav

Aftalepartierne er enige om, at beskæftigelsesindsatsen skal væk fra stive og ulogiske proceskrav, og der skal være større frihed til at tilrettelægge en effektiv indsats. Den skal understøtte, at lediges kontakt med jobcenteret og arbejdsløshedskassen er meningsfuld og tilpasset deres behov, så de kan få hjælp til hurtigst muligt at komme ud på arbejdsmarkedet. Derfor er der indgået aftale om følgende forenklinger til proceskrav:

- Færre proceskrav til samtaleforløbet
- Forenkling af reglerne om indhold i samtalerne
- Forsøg med at arbejdsløshedskasser varetager kontaktforløbet over en 4 årig periode
- Alle målgrupper omfattes af standby-ordningen
- Arbejdsløshedskasser kan deltage via videosamtaler
- Ét krav til ret og pligt-tilbud
- Registreringskrav til ledige lempes, da krav om tjek af jobforslag ophæves
- Systematiske henvisningsforløb afskaffes
- Særsomt mentorkontrakt afskaffes
- Udvidelse af reglen om mindre intensiv indsats
- Mere fokus i jobcentrernes arbejde med at matche ledige og virksomheder

1.1.1.2. Ens regler på tværs af målgrupper

Aftalepartierne er enige om, at reglerne i den aktive beskæftigelsesindsats i udgangspunktet skal være ens på tværs af målgrupper. Der er derfor aftalt følgende forenklinger:

- Harmonisering af varighedsbegrænsningerne for løntilskud
- Mulighed for at fortsætte i løntilskudsansættelse ved målgruppeskift
- Ensretning af varighedsbegrænsninger for virksomhedspraktik
- Udsatte skal have mulighed for virksomhedspraktik på seneste ansættelsessted
- Klarere jobsigte med virksomhedspraktik
- Ingen varighedsbegrænsning for vejledning og opkvalificering
- Mulighed for ordinær uddannelse for ledige fleksjobvisiterede
- Mulighed for kompetencegivende uddannelse forenkles for unge under 30 år
- Ens regler om læse-, skrive- og regnekursus og test
- Forenkling af voksenlærlingeordningen
- Kun én varslingspulje og permanentgørelse af forsøg med udvidet varslingsindsats
- Jobrotation udvides til flere målgrupper
- Årlig opfølgning på kommunernes anvendelse og administration af de forskellige ordninger

1.1.1.3. Flere digitale løsninger

Aftalepartierne er enige om, at en effektiv beskæftigelsesindsats skal understøttes af flere og bedre digitale løsninger for borgere, jobcentre og virksomheder. Derfor forbedres og udvides en række digitale løsninger:

- Forenkling og automatisering af opgørelsen af antal ordinært ansatte
- Mulig justering i høring af tillids- eller medarbejderrepræsentant ved etablering af virksomhedsrettet indsats

- Ensretning af merbeskæftigelseskravet
- Det digitale ansøgningssystem for virksomheder rulles ud til flere områder (fleksjob, jobrotation m.v.)
- Alle skal have et cv på Jobnet
- Alle skal bruge Min Plan på Jobnet
- Obligatorisk selvbooking af samtaler udvides til flere målgrupper

1.1.1.4. Gennemskrivning af loven

Aftalepartierne er enige om, at der udarbejdes en helt ny hovedlov om den aktive beskæftigelsesindsats. Den nye lov skal være lettere for borgerne at forstå og lettere at administrere efter for kommuner og arbejdsløsheds-kasser.

Med lovforslaget ophæves den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

1.1.2. Aftale om udmøntning af satspuljen for 2019 på beskæftigelsesområdet

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti indgik november 2018 aftale om udmøntning af satspuljen for 2019 på beskæftigelsesområdet.

Med satspuljeaftalen for 2019 blev aftalepartierne enige om 11 initiativer, der skal medvirke til, at flere mennesker med handicap kommer i beskæftigelse.

To af de initiativer kræver som konsekvens heraf ændring af lovgivning på Beskæftigelsesministeriets, Børne- og Socialministeriets Uddannelses- og Forskningsministeriets og Undervisningsministeriets områder.

Der er tale om følgende to initiativer:

- Ingen aldersgrænse for hjælpemidler til job.

Personer med handicap, der har nået folkepensionsalderen, og er i ordinær ansættelse eller driver selvstændig virksomhed, kan få bevilget eller beholde allerede bevilgede hjælpemidler og mindre arbejdspladsindretninger i arbejdssammenhæng, hvis de ønsker at arbejde ud over folkepensionsalderen.

- Smidigere overgange mellem sektorer.

Personer med handicap, som har fået bevilget udlån af hjælpemidler, og som ophører på en formelt kompetencegivende uddannelse, skal kunne beholde deres hjælpemiddel i op til 3 måneder efter endt uddannelse.

Samtidig får kommunerne pligt til at træffe afgørelse om, hvorvidt en borger kan få en fornyet bevilling af allerede bevilgede fysiske hjælpemidler inden for 4 uger fra borgerens ansøgning ved skifte mellem uddannelse, fritid, job og ledighed samt ved flytning mellem kommuner.

1.2. Strukturen i den foreslåede lov

Lovforslaget er opbygget således, at det primært afspejler en typisk vej gennem beskæftigelsessystemet fra første henvendelse til ordinær beskæftigelse. Det vil sige, at opbygningen afspejler, at der først sker henvendelse i jobcenteret, tilmelding, personen får kontaktførelse, planer og indsatser m.v. Af øvrige strukturelle ændringer i lovforslaget i forhold til de gældende regler kan følgende fremhæves:

- Lovens indledende formålsbestemmelse er ajourført i lovforslaget, så den rummer alle de målgrupper, som lovforslaget omfatter.
- Bestemmelsen, der definerer lovens målgrupper er ajourført og justeret, således at målgrupper, der ligner hinanden, så vidt muligt står samlet.
- Reglerne om anden aktør foreslås flyttet til lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., hvor de overordnede regler om ansvaret for beskæftigelsesindsatsen fremgår.
- Afsnittet om tilbud definerer fire typer af tilbud: Virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats samt vejledning og opkvalificering. Reglerne for mentorstøtte er, jf. aftalen, flyttet til afsnittet om understøttelse af indsatsen. Reglerne for nytteindsats har fået et selvstændigt kapitel og fremgår således ikke længere af reglerne for virksomhedspraktik.
- Systematisk henvisningsforløb afskaffes. Jobcenteret vil fortsat have mulighed for at give en intensiveret indsats, hvis der er tvivl om den lediges rådighed.
- Målgruppen for nyuddannede personer med handicap flyttes. Bestemmelserne om løntilskud til nyuddannede personer med handicap og opkvalificering i forbindelse med ansættelse til nyuddannede personer med handicap foreslås flyttet til lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. Dette bidrager til, at kompensationsloven bliver en sammenhængende lov for personer med handicap i erhverv m.v.
- Ordningerne for personer med særlige udfordringer får selvstændigt afsnit: Der foreslås således et afsnit for personer med særlige udfordringer, som indeholder et kapitel for hver af ordningerne jobafklaringsforløb, ressourceforløb, fleksjob og revalidering. Disse kapitler samler reglerne om formålet med og tilkendelsen af de fire ordninger. I dag fremgår dele af disse regler af lov om aktiv socialpolitik. Indsatsen og kontaktfølgende for ordningerne er indsat i lovforslagets generelle kapitler.
- Indsatsen for ledige fleksjobvisiterede foreslås flyttet til lovens generelle kapitler. Kapitlet om fleksjob vil dermed alene indeholder regler om visitation til fleksjobordningen, opfølgning i fleksjobbet, løn og tilskud for fleksjobansatte samt tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende.
- Indsatsen for ledige selvforsørgende foreslås skrevet ind i lovens generelle kapitler og vil dermed ikke længere have et selvstændigt kapitel.
- Indsatsen for unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats foreslås ligeledes skrevet ind i lovforslagets generelle indsatskapitler, så de ikke længere har selvstændigt kapitel.
- Reglerne om digital kommunikation foreslås flyttet til et nyt afsnit IX om "Øvrige bestemmelser".
- Midlertidig arbejdsmarkedsydelse og kontantydelse er ikke medtaget, da der på lovens forventede ikrafttrædelsestidspunkt ikke længere er personer på disse ordninger.
- Der er i forhold til den gældende lov indsat en række sproglige justeringer og tydeliggørelser, som ikke i sig selv har indholdsmæssig betydning.

1.3. Væsentlige aftaler og reformer siden vedtagelsen af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i 2003

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indeholder regler om indsatsen på beskæftigelsesområdet. Loven trådte i kraft i 2003 som udmøntning af reformen Flere i arbejde og er efterfølgende blevet ændret mere end 60 gange. De mange ændringer i loven har givet anledning til kritik fra arbejdsløshedskasser, virksomheder og borgere, fordi der er et stort antal særregler rettet mod enkelte målgrupper. Samtidig har de mange ændringer gjort lovens struktur uoverskuelig.

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har siden lovens ikrafttræden i 2003 udviklet sig betydeligt som følge af mange reformer og aftaler på beskæftigelsesområdet. Som væsentlige overordnede ændringer kan følgende fremhæves:

1.3.1. Tilbud til unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats

Fra 2005 fik kommunerne mulighed for efter en konkret vurdering at tilbyde virksomhedspraktik med økonomisk godtgørelse til særligt udsatte unge under 18 år, for hvem tilbud efter lov om social service - fx servicelovens tilbud om praktikforløb - ikke var tilstrækkelige. Ordningen rettede sig mod marginaliserede unge med massive problemer, fx misbrug og kriminalitet. I 2009 blev der med aftalen om Flere unge i uddannelse og job fra 5. marts 2009 tillige indført mulighed for virksomhedspraktik samt vejledning og opkvalificering til unge mellem 15 og 18 år, som har behov for en uddannelses- eller beskæftigelsesfremmende indsats.

1.3.2. Uddannelsespålæg

På baggrund af aftalen En ny chance til alle fra 17. juni 2005 blev der i 2006 indført regler om uddannelsespålæg for kontanthjælpsmodtagere under 25 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, som ikke havde andre problemer end ledighed, og som ikke havde forsørgerpligt over for hjemmeboende børn. Hvis en ung efter kommunens vurdering kunne gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår, skulle pågældende have uddannelsespålæg og en uddannelsesrettet indsats. I 2009 blev reglerne udvidet til også at omfatte dagpengemodtagere under 25 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse og uden forsørgerpligt, som efter jobcenterets vurdering vil kunne gennemføre en uddannelse på ordinære vilkår.

1.3.3. Tilbud til ledige selvforsørgende

I 2007 fik ledige selvforsørgende på baggrund af aftale om velfærdsreformen fra 20. juni 2006 mulighed for at få tilbud i form af vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud. Målgruppen var personer, som ikke var i beskæftigelse og ikke opfyldte betingelserne for at modtage arbejdsløshedsdagpenge, kontant- eller starthjælp. I 2010 blev målgruppen udvidet til personer, som ikke er i beskæftigelse og ikke opfylder betingelserne for offentlig hjælp til forsørgelse, og jobcenteret fik pligt til at give et tilbud til selvforsørgende, der beder om det, medmindre det ikke skønnes at forbedre mulighederne for beskæftigelse.

1.3.4. Ressourceforløb til personer med komplekse problemer og rehabiliteringsteams

På baggrund af aftale om en reform af førtidspension og fleksjob fra 30. juni 2012 blev der i 2012 indført ressourceforløb med ressourceforløbsydelse til personer med komplekse problemer ud over ledighed, som har behov for et beskæftigelsesrettet forløb kombineret med sociale og sundhedsmæssige indsatser. Der blev samtidig indført tværfaglige kommunale rehabiliteringsteams, som skulle understøtte en tidlig, tværfaglig og sammenhængende indsats.

1.3.5. Omlægning af tilskuddet i fleksjobordningen

Ligeledes blev tilskuddet i fleksjobordningen med reformen fra 2012 om førtidspension og fleksjob omlagt, så også personer med en lille arbejdssevne blev målgruppe i ordningen.

1.3.6. Jobafklaringsforløb

På baggrund af forlig om en reform af sygedagpengesystemet fra 18. december 2013 (sygedagpengereformen) blev der i 2014 indført jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse til sygemeldte personer, der ikke kan få forlænget deres periode med sygedagpenge, og som har behov for tværfaglig indsats for at kunne vende tilbage til arbejde.

1.3.7. Flere i uddannelse og job – uddannelseshjælp og nyt visitationssystem

På baggrund af aftale om en reform af kontanthjælpssystemet - flere i uddannelse og job fra 18. april 2013 (kontanthjælpsreformen) blev der i 2014 indført uddannelseshjælp, givet uddannelsespålæg og en indsats rettet mod uddannelse til alle unge under 30 år i kontanthjælpssystemet, som ikke havde en erhvervskompetencegivende uddannelse. Der blev indført nye visitationskategorier i form af uddannelsesparate, åbenlyst uddannelsesparate og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere, samt jobparate eller aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere. Nytteindsats blev indført som tilbud, hovedsageligt til ledige, der ikke har brug for opkvalificering, og som alene afventede at kunne starte uddannelse eller et job. Mentorstøtte blev omlagt fra en understøttende indsats til et tilbud, der bl.a. skal gives til aktivitetsparate personer, som i perioder på grund af personlige forhold ikke er i stand til at deltage i andre former for tilbud. For dagpengemodtagere under 25 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse blev det hidtidige uddannelsespålæg fra 2009 videreført.

1.3.8. Reformen af beskæftigelsesindsatsen

På baggrund af forlig om reform af beskæftigelsesindsatsen fra 18. juni 2014 (beskæftigelsesreformen) blev der i 2015 bl.a. indført en individuel og tidlig indsats med et fælles og intensiveret kontaktførelse i samarbejde mellem jobcentre og arbejdsløshedskasser og mulighed for uddannelsesløft for dagpengemodtagere. Der blev sat øget fokus på virksomhedsservice og jobformidling som kerneopgaver for jobcentrene og på opgaver med at yde støtte til arbejdsgivere, som søger arbejdskraft, eller som vil fastholde arbejdskraft. Muligheden for at få nytteindsats som tilbud blev udvidet til også at gælde dagpengemodtagere, men alene som rådighedsafprøvende tilbud.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Formål med indsatsen

2.1.1. Gældende ret

Af den gældende § 1 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016 fremgår det, at formålet med loven er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at

- 1) bistå arbejdssøgende med at få arbejde,
- 2) give service til private og offentlige arbejdsgivere, der søger arbejdskraft, eller som vil fastholde ansatte i beskæftigelse,
- 3) bistå kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere og ledige dagpengemodtagere til så hurtigt og effektivt som muligt at komme i beskæftigelse, således at de kan forsørge sig selv og deres familie, og
- 4) støtte personer, der på grund af begrænsninger i arbejdsevnen har særlige behov for hjælp til at få arbejde.

Den gældende formålsbestemmelse går tilbage til 1. juli 2003, hvor lov om en aktiv beskæftigelsesindsats trådte i kraft, og hvor beskæftigelsesindsatsen for dagpengemodtagere og øvrige ledige blev samlet i en fælles lov. Det fremgår af bemærkningerne til det oprindelige lovforslag (L 193 af 13. marts 2003), at den anførte opstilling i bestemmelsen ikke er udtryk for en prioriteret rækkefølge.

Den i § 1, nr. 1, omtalte bistand til arbejdssøgende med at få arbejde relaterer sig til den gældende lovs § 5 og § 9, hvorefter arbejds- og uddannelsessøgende af jobcenteret kan få bistand samt information og vejledning om mulighederne for beskæftigelse og uddannelse, om indlæggelse af cv i Jobnet og om andre aktiviteter efter loven. Arbejdssøgende kan både være personer, der ikke er i beskæftigelse, og personer der er i beskæftigelse, og som ønsker at skifte arbejde. Alle kan tilmelde sig som arbejdssøgende i jobcenteret. Personer, der modtager arbejdsløshedsdagpenge, skal være tilmeldt som arbejdssøgende. Det samme gælder

jobparate og åbenlyst uddannelsesparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Den i § 1, nr. 2, omtalte service til private og offentlige arbejdsgivere relaterer sig til den gældende lovs § 5 og § 10, hvorefter private og offentlige arbejdsgivere kan få bistand af jobcenteret til at finde arbejdskraft samt information og vejledning om arbejdskrafts- og uddannelsesforhold og om indlæggelse af job i Jobnet. Jobcenteret kan ligeledes ifølge § 10 yde en vederlagsfri virksomhedsservice, der har til formål at fremme en aktiv indsats over for ledige og personer, som har problemer med at fastholde beskæftigelse på arbejdsmarkedet.

Det er desuden med beskæftigelsesreformen fra 2014 blevet et kerneområde for jobcentrene at understøtte målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere, fx ved at jobcentrene på Jobnet udsøger ledige, der matcher virksomhedernes behov. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger punkt 2.4. om bistand til job- og uddannelsesøgende og arbejdsgivere.

Efter gældende regler kan den i § 1, nr. 3, omtalte bistand til kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere samt dagpengemodtagere til hurtigt og effektivt at komme i beskæftigelse, finde sted via kontaktforløbet og de generelle tilbud og øvrige indsatsmuligheder, der findes i loven.

Efter gældende regler kan den i § 1, nr. 4, omtalte støtte til personer, som på grund af begrænsninger i arbejdsevnen har særlige behov for hjælp til at få arbejde, rette sig mod personer med særlige udfordringer, som ikke kan dækkes via lovens generelle tilbud. Ved lovens ikrafttræden i 2002 omhandlede dette især målgrupperne revalidender, sygedagpengemodtagere som led i forrevalidering, førtidspensionister og fleksjobvisiterede samt personer med handicap, som er omfattet af lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Beskæftigelseslovgivningen har siden 2003 udviklet sig betydeligt som følge af reformerne på beskæftigelsesområdet, jf. afsnit 1.3. i de almindelige bemærkninger, og der er tilkommet flere målgrupper. Den gældende formålsbestemmelse dækker derfor ikke fuldt ud de overordnede intentioner med indsatsen. Der fremgår blandt andet af reformerne, at der

- for udsatte skal være fokus på sammenhæng i indsatsen på tværs af social-, sundheds- og beskæftigelsesområdet,
- for personer, som er i risiko for at miste jobbet, skal være fokus på fastholdelse,
- for unge skal være fokus på uddannelse, og
- for nogle dagpengemodtagere skal være mulighed for uddannelsesløft.

2.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at der skal udarbejdes en ny hovedlov om den aktive beskæftigelsesindsats, som skal være lettere for borgerne at forstå og lettere at administrere efter for kommuner og arbejdsløshedskasser. Det fremgår af aftalens bilag, at der skal ske en opdatering af formålsbestemmelsen, så den i højere grad favner de gældende mål med beskæftigelsesindsatsen.

På baggrund heraf bør den foreslåede lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indledes med en formålsbestemmelse, som rummer alle lovens målgrupper, og som definerer de helt overordnede formål for

indsatsen, herunder intentionen fra aftalen om forenkling af beskæftigelsesindsatsen om at der skal være mere fokus på at matche ledige og arbejdsgivere.

Der foreslås derfor i § 1 en udvidelse og præcisering af lovens overordnede formålsbestemmelse, så den mere præcist sætter de overordnede rammer for formålet med de ordninger og indsatser, der gælder i dag. Af forslaget fremgår lovens overordnede formål for henholdsvis 1) jobsøgende, 2) arbejdsgivere, 3) personer med behov for beskæftigelsesindsats og 4) personer med behov for uddannelsesindsats.

Det foreslås således i *stk. 1*, at formålet med loven er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at

- 1) bistå jobsøgende med at finde job,
- 2) bistå private og offentlige arbejdsgivere med en virksomhedsservice i forbindelse med rekruttering, matchning mellem ledige og arbejdsgivere og fastholdelse af arbejdskraft,
- 3) bistå personer, der har behov for en indsats til at opnå eller fastholde et job, herunder personer med begrænsninger i arbejdsevnen, med en individuel og målrettet beskæftigelsesrettet indsats med henblik på varig tilknytning til arbejdsmarkedet og hel eller delvis selvforsørgelse,
- 4) bistå unge, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, med en individuel og målrettet indsats med henblik på, at den unge kan gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår.

Den anførte opstilling i forslaget er ikke udtryk for en prioriteret rækkefølge. De enkelte elementer af forslaget til *stk. 1* er følgende:

Den foreslåede formålsbestemmelse fastslår på samme måde som i dag, at beskæftigelsesindsatsen overordnet skal bidrage til et velfungerende arbejdsmarked. Loven skal overordnet have til hensigt at bistå både personer, der er jobsøgende uden at have behov for en særlig indsats, og personer, der har behov for en egentlig beskæftigelsesrettet indsats, med enten at opnå eller bevare arbejde og selvforsørgelse, og dels at bistå arbejdsgivere med at rekruttere ledige eller fastholde arbejdskraft. For unge uden uddannelse skal vejen til arbejde og selvforsørgelse gå via uddannelse.

Forslaget i *nr. 1* om at jobsøgende kan få bistand til at finde job, skal ses i sammenhæng med lovforslagets §§ 11 og 12 og bemærkningerne hertil om de konkrete opgaver for jobcenteret med at bistå jobsøgende med at finde job, understøtte målrettede og effektive match, samt at informere og vejlede om muligheder for job og uddannelse, cv og andre aktiviteter. Bistanden vil ligeledes kunne bestå af andre aktiviteter og tilbudsmuligheder, som foreslås at fremgå af den forenklede lov.

Forslaget i *nr. 2* om, at private og offentlige arbejdsgivere kan få virksomhedsservice i forbindelse med rekruttering, matchning og fastholdelse af arbejdskraft skal ses i sammenhæng med lovforslagets §§ 13 og 14 og bemærkningerne hertil om de konkrete opgaver med bistand samt information og vejledning til arbejdsgivere. Desuden skal forslaget ses i sammenhæng med reglerne om virksomhedsservice i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Forslaget præciserer, at opgaverne over for arbejdsgivere har at gøre med rekruttering, matchning og arbejdsfastholdelse.

Forslaget i *nr. 3* handler om personer, der har behov for en egentlig indsats for at opnå eller fastholde et job. Ifølge forslaget skal der kunne gives en individuel og målrettet beskæftigelsesrettet indsats, herunder til personer med begrænsninger i arbejdsevnen, med henblik på varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Forslaget omfatter alle personer, som har behov for en indsats, der ligger ud over den bistand

til at finde et arbejde for jobsøgende, som fremgår af forslaget til stk. 1, nr. 1. Indsatsen vil afhænge af målgruppen. For dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt for personer under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats samt for ledige selvforsørgende vil indsatsen finde sted via lovens generelle indsatsmuligheder. Dagpengemodtagere kan desuden få jobrettet uddannelse, og de kan få tilbud om uddannelsesløft, hvis de har brug for uddannelse for at kunne opnå varig arbejdsmarkedstilknytning og selvforsørgelse. For personer i jobafklaringsforløb, ressourceforløb, revalidering eller visiteret til fleksjob foregår den jobrettede indsats som led i indholdet af disse ordninger.

Forslaget i *nr. 4* indeholder et selvstændigt formål om en individuel og målrettet uddannelsesrettet indsats til uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse. Målet omfatter også dagpengemodtagere under 25 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse og uden forsørgerpligt over hjemmeboende børn, som ifølge jobcenterets vurdering kan gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår.

Det foreslås desuden indsat i formålsbestemmelsens *stk. 2*, at for personer, som har brug for en indsats, skal indsatsen tilrettelægges, så den kan gennemføres på så kort tid som muligt under hensyntagen til personens forudsætninger og behov og under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet. Indsatsen skal være sammenhængende med eventuelle social- og sundhedsmæssige indsatser.

Med formuleringen tænkes på, at der for den enkelte person skal gives den indsats, der er mest effektiv i forhold til, at personen så vidt muligt opnår selvforsørgelse ved at arbejde eller følge en uddannelse på almindelige vilkår. For udsatte personer vil der fortsat kunne være behov for længerevarende og sammenhængende forløb. Forslaget har således til hensigt at understøtte, at alle får den individuelt tilrettelagte indsats, de har behov for, så ingen forbliver i beskæftigessystemet længere tid end nødvendigt.

At indsatsen desuden skal være sammenhængende med eventuelle social- og sundhedsmæssige indsatser betyder, at personer, der har behov for det, skal have en sammenhængende indsats, hvor indsatser efter denne lov i nødvendigt omfang suppleres med andre indsatser, der tager højde for personens sociale eller helbredsmæssige forhold, i tilfælde hvor det vurderes at være nødvendigt for at pågældende kan få fodfæste på arbejdsmarkedet. Indsatsen for disse personer skal således tilrettelægges under hensyn til de særlige forhold, herunder helbredsmæssige, personlige eller sociale udfordringer, som personen kan have.

Forslaget afspejler blandt andet, at det med både kontanthjælpsreformen, sygedagpengereformen og reformen om førtidspension og fleksjob er blevet en klar intention, at udsatte borgere skal have en sammenhængende og om nødvendigt tværfaglig indsats, som skal bidrage til, at flere får tilknytning til arbejdsmarkedet, og dermed adgang til at forsørge sig selv. Denne del af formålsbestemmelsen sigter især på indsatsen for personer i ressource- og jobafklaringsforløb samt øvrige personer, som er langt fra at kunne opnå job eller uddannelse, fx nogle sygedagpengemodtagere og nogle aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere.

2.2. Ansvaret for indsatsen

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. Kommunernes ansvar

De overordnede regler om ansvaret for beskæftigelsesindsatsen er fastsat i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. (organiseringsloven), jf. lov nr. 1482 af 23. december 2014 med senere ændringer.

Af de gældende regler i kapitel 2 i denne lov fremgår det, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for beskæftigelsesindsatsen, og det fremgår, hvilke opgaver som den kommunale beskæftigelsesindsats omfatter. Det fremgår bl.a., at kommunalbestyrelsen skal sørge for, at et jobcenter som en særskilt del af kommunens forvaltninger udøver den kommunale beskæftigelsesindsats, og at kommunen kan beslutte, at indsatsen over for unge under 30 år uden uddannelse kan varetages af en anden særskilt enhed. Kommunalbestyrelsen kan samtidig beslutte at etablere den særskilte enhed som en tværgående ungeforvaltning.

Det fremgår videre, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at indsatsen kan varetages af en anden enhed i kommunen, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan. Dette følger af de nye regler om muligheden for at udarbejde helhedsorienterede planer til borgere med komplekse og sammensatte problemer, som blev indført pr. 1. juli 2018 med lov nr. 707 af 8. juni 2018 om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om social service, lov om integration af udlændinge i Danmark og forskellige andre love.

Af den gældende § 1 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det på samme måde, at kommunalbestyrelsens opgaver efter denne lov varetages i jobcentre, jf. kapitel 2 i organiseringsloven. Det fremgår videre af stk. 2, at begrebet jobcenter i denne lov også dækker en eventuel særskilt enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for uddannelseshjælpsmodtagere m.fl. Og at begrebet jobcenter også dækker over en anden enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for personer, der er omfattet af lovens målgrupper, og som skal have en helhedsorienteret plan, jf. § 30 i loven eller § 13 e i lov om sygedagpenge, jf. lov bekendtgørelse nr. 809 af 20. juni 2018.

Bestemmelserne skal endvidere ses i sammenhæng med lov nr. 746 af 8. juni 2018, hvoraf det fremgår at den kommunale ungeindsats' opgaver i forhold til unge under 25 år skal omfatte en samlet afvejning af tilbud og indsatser, som kan bringe unge tættere på job og uddannelse, herunder mulige tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt uddannelses tilbud i regi af bl.a. Kulturministeriet og Undervisningsministeriet.

2.2.1.2. Inddragelse af arbejdsløshedskasserne

Af den gældende § 4 d i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om arbejdsløshedskassernes mulighed for at udføre opgaver efter denne lov.

Bemyndigelsesbestemmelsen har ikke som sådan været udmøntet, andet end at det i bekendtgørelse om standardvedtægt for anerkendte a-kasser (bekendtgørelse nr. 728 af 12. juni 2017) fremgår, at arbejdsløshedskassens hovedbestyrelse eller øverste myndighed kan beslutte, at arbejdsløshedskassen deltager som anden aktør. En sådan bestemmelse vil være overflødig, hvis der fastsættes en klar hjemmel til, at arbejdsløshedskasserne kan deltage som anden aktør, jf. forslaget i pkt. 2.2.2.2.

I bekendtgørelse om standardvedtægt er der endvidere en bestemmelse, der henviser til reglerne i bekendtgørelse om krav til og tilsyn med de anerkendte a-kassers økonomi og regnskabsvæsen m.v. for de arbejdsløshedskasser, der varetager opgaver som anden aktør. Denne bestemmelse må også anses for

overflødig, da alle relevante regler om krav til bl.a. arbejdsløshedskassernes regnskabsaflæggelse er samlet i denne bekendtgørelse.

Der er desuden udmøntet regler om arbejdsløshedskassernes opgaver i forbindelse med loven med hjemmel i den gældende lovs § 11, stk. 5. Ifølge denne kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om tilmelding, jobsøgning og joblog m.v., og om afmelding som arbejdssøgende. Der er eksempelvis i § 8 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats (bekendtgørelse nr. 977 af 28. juni 2018) fastsat regler om, at den ledige kan tilmelde sig som ledig hos sin arbejdsløhedskasse, hvis den tilbyder denne service til sine medlemmer, og der er i bekendtgørelsens § 22 fastsat regler om, hvornår en a-kasse skal afmelde en ledig.

Der er desuden i selve lov om en aktiv beskæftigelsesindsats regler, som giver arbejdsløshedskasserne mulighed for at udføre opgaver efter loven. Ifølge lovens § 5, stk. 3, kan arbejdsløshedskasserne bistå egne medlemmer med at finde arbejde. Ifølge § 14 varetager arbejdsløshedskasserne cv-samtalen for dagpengemodtageren, og iflg. § 16 b deltager arbejdsløshedskasserne i fællessamtaler sammen med jobcenteret og dagpengemodtageren. Ifølge lovens § 26 a varetager arbejdsløshedskasserne tillige opgaverne vedrørende jobrettet uddannelse.

2.2.1.3. Inddragelse af andre aktører

Af de gældende §§ 4 b og 4 c i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at kommunen kan overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse efter loven, og at ansvaret for indsatsen fortsat påhviler kommunalbestyrelsen.

Det fremgår, at andre aktører, der har fået overladt opgaven med at varetage beskæftigelsesindsatsen for en person, på samme måde som jobcenteret forpligter personen til at møde til samtaler og deltage i aktiviteter og tilbud. Andre aktører skal overholde samme regler, som gælder for kommunen i forbindelse med indkaldelse til samtaler, deltagelse i aktiviteter, afgivelse af tilbud og underretninger efter denne lov.

Det fremgår videre, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om krav til andre aktørers sagsbehandling, herunder om frister, underretninger og procedurer i forbindelse med sagsbehandlingen. Beskæftigelsesministeren kan herunder fastsætte regler om andre aktørers forpligtelse til at give jobcenteret de nødvendige oplysninger om personer, der er omfattet af loven, til brug for administrationen af den beskæftigelsesmæssige lovgivning m.v. Beskæftigelsesministeren kan desuden fastsætte regler om, hvordan beskæftigelsesindsatsen efter denne lov kan varetages af andre aktører, herunder hvordan personer, der er omfattet af loven, skal have mulighed for at vælge mellem flere aktører.

Bestemmelserne er bl.a. udmøntet i bekendtgørelse om andre aktører (bekendtgørelse nr. 1561 af 23. december 2014), hvor der er fastsat regler om inddragelse af andre aktører, krav til sagsbehandlingen hos andre aktører, der udfører opgaver for jobcenteret, andre aktørers underretninger af arbejdsløshedskassen og regler for rammeaftaler og kontrakter.

2.2.1.3.1. Andre aktører i forhold til ledige fleksjobvisiterede

I den gældende lovs § 73 c er der regler om andre aktører for ledige fleksjobvisiterede. Det fremgår bl.a., at disse har ret til at blive henvist til en anden aktør, når de har modtaget ledighedsydelse i 6 måneder inden for 9 måneder efter visitationen, og at de skal henvises til anden aktør, når de har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder inden for 18 måneder efter visitationen.

2.2.1.3.2. Andre aktører i forhold til revalidender

I den gældende bestemmelse i § 47 a i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 269 af 21. marts 2017, er der regler om andre aktører for revalidender. Det fremgår bl.a., at kommunen kan overlade det til andre aktører at udfører opgaver og træffe afgørelse om erhvervsrettede aktiviteter under revalidering.

2.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med henblik på at gøre loven lettere at læse og forstå, foreslås det, at der indsættes et selvstændigt kapitel om ansvaret for beskæftigelsesindsatsen, som kort definerer kommunernes, arbejdsløshedskassernes og andre aktørers opgaver.

2.2.2.1. Kommunernes ansvar

Det foreslås, at kommunalbestyrelsens opgaver efter loven skal varetages i jobcentre, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås, at begrebet jobcenter i loven også skal dække en eventuel særskilt enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for uddannelseshjælpsmodtagere m.fl., og en anden enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for personer, der er omfattet af målgrupperne i den foreslåede § 6, og som skal have en helhedsorienteret plan, jf. § 46 eller § 13 e i lov om sygedagpenge.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler.

Det foreslåede tilsigter i øvrigt ikke at ændre retsstillingen efter lov nr. 746 af 8. juni 2018, hvoraf det fremgår at den kommunale ungeindsats' opgaver i forhold til unge under 25 år skal omfatte en samlet afvejning af tilbud og indsatser, som kan bringe unge tættere på job og uddannelse, herunder mulige tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt uddannelses tilbud i regi af bl.a. Kulturministeriet og Undervisningsministeriet.

2.2.2.2. Arbejdsløshedskassernes inddragelse

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i loven om, at arbejdsløshedskasserne udfører opgaver under kontaktforløbet og i forbindelse med indsatsen for egne medlemmer i det omfang, det fremgår af loven, jf. det omtalte under pkt. 2.2.1.2. Den foreslåede bestemmelse er alene en henvisning til, at loven indeholder sådanne opgaver for arbejdsløshedskasserne og indsættes med henblik på at gøre loven lettere at læse og forstå. Det drejer sig fx om arbejdsløshedskassernes opgaver med at bistå egne medlemmer med at finde arbejde, afholdelse af cv-samtaler, fællessamtalerne med jobcentrene og opgaverne om jobrettet uddannelse. Den foreslåede regel har således ikke materiel betydning.

Det foreslås videre indsat, at arbejdsløshedskasserne kan udføre opgaver som anden aktør for egne medlemmer, jf. reglerne om anden aktør i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og regler fastsat i medfør heraf.

Med dette forslag bliver det således tydeliggjort i loven, at arbejdsløshedskasserne kan fungere som anden aktør, jf. reglerne om andre aktører, der med konsekvenslovforslaget foreslås flyttet fra lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til organiseringsloven.

Den gældende bemyndigelsesbestemmelse i § 4 d i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om arbejdsløshedskassernes mulighed for at udføre opgaver

efter loven, foreslås ikke videreført. Der vurderes således ikke at være behov for i bekendtgørelse om standardvedtægt for anerkendte a-kasser at fastsætte regler om arbejdsløshedskassernes deltagelse som anden aktør. Dels indeholder dagpengelovens § 88 en generel hjemmel til at føre tilsyn med de anerkendte arbejdsløshedskasser. Og dels skal arbejdsløshedskasser, der fungerer som anden aktør, ved regnskabsaflæggelsen i forvejen følge reglerne i bekendtgørelse om krav til og tilsyn med de anerkendte a-kassers økonomi og regnskabsvæsen m.v.

Der er således tale om en videreførelse af de gældende regler om, at arbejdsløshedskasserne kan fungere som anden aktør, dog således at reglerne vil fremgå direkte af lovteksten.

2.2.2.3. Andre aktørers inddragelse

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse om, at kommunen kan overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse, jf. reglerne herom i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen. Den foreslåede bestemmelse er alene en henvisning til, at der findes sådanne regler for andre aktører.

For at understøtte intentionen i aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats om, at lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal have en mere logisk opbygning foreslås det i det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at bestemmelserne om inddragelse af anden aktør flyttes fra lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., hvor de overordnede regler om ansvaret for beskæftigelsesindsatsen fremgår.

Indholdet af reglerne vil svare til de gældende regler med den ændring, at reglerne fremover vil fremgå af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Det betyder, at kommunerne fortsat vil kunne overlade det til andre aktører at udføre opgaver og træffe afgørelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For så vidt angår brugen af andre aktører i forhold til ledige fleksjobvisiterede henvises til lovforslagets kapitel 7 om kontaktførelsen og bemærkningerne hertil.

2.3. Målgrupper, visitation og opgørelse af tidsperioder m.v.

2.3.1. Gældende ret

2.3.1.1. Målgrupper

Den gældende bestemmelse i § 2 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats oplister 14 målgrupper for lovens afsnit III-VII:

- 1) Ledige, der modtager dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.,
- 2) personer, der modtager kontanthjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som er jobparate, bortset fra integrationsydelsesmodtagere, som er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven, eller som er omfattet af nr. 12 eller 13,
- 3) personer, der modtager kontanthjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som er aktivitetsparate, bortset fra integrationsydelsesmodtagere, som er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven, eller som er omfattet af nr. 12 eller 13,
- 4) personer med begrænsninger i arbejdsevnen, som er omfattet af kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik, bortset fra personer, der er omfattet af nr. 5,
- 5) personer, der modtager dagpenge under sygdom efter lov om sygedagpenge,

- 6) personer under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, med varige begrænsninger i arbejdsevnen, der modtager førtidspension efter lov om social pension eller efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., og som ikke er i stand til at fastholde eller opnå beskæftigelse på nedsat tid på normale vilkår på arbejdsmarkedet,
- 7) personer med varige begrænsninger i arbejdsevnen, der ikke modtager førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., og som ikke er i stand til at fastholde eller opnå beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet,
- 8) personer med handicap, jf. lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., der har gennemført en uddannelse af mindst 18 måneders varighed, som kan berettige til optagelse i en arbejdsløshedskasse, og som ikke har opnået ansættelse efter op til 2 år efter uddannelsens afslutning, og som mangler erhvervserfaring inden for det arbejdsområde, som uddannelsen kvalificerer til,
- 9) personer under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats,
- 10) personer, der ikke er i beskæftigelse, og som ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse, herunder dagpenge efter lov om arbejdsløhedsforsikring m.v., kontanthjælp, integrationsydelse eller uddannelseshjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller SU efter lov om statens uddannelsesstøtte, samt personer, der ikke kan få tilbud efter integrationsloven,
- 11) personer, der som led i et ressourceforløb efter kapitel 12 a modtager ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a i lov om aktiv socialpolitik, herunder personer, der ikke får udbetalt ressourceforløbsydelsen under ressourceforløb på grund af fradrag for indtægter,
- 12) personer, som modtager uddannelseshjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, som er uddannelsesparate, og som er under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, bortset fra integrationsydelsesmodtagere, som er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven,
- 13) personer, som modtager uddannelseshjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, som er aktivitetsparate, og som er under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, bortset fra integrationsydelsesmodtagere, som er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven, og
- 14) personer, der som led i et jobafklaringsforløb efter kapitel 12 b modtager ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, herunder personer, der ikke får udbetalt ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb på grund af fradrag for indtægter.

Den anførte rækkefølge på målgrupperne afspejler udviklingen i beskæftigelsesindsatsen, siden loven trådte i kraft i 2003, hvor den kun havde de førstnævnte 8 målgrupper.

Følgende gælder for de enkelte gældende målgrupper:

Målgruppe 1 omfatter personer, der modtager arbejdsløshedsdagpenge efter lov om arbejdsløhedsforsikring m.v., det vil sige dagpengemodtagere. I målgruppen indgår også dagpengemodtagere, der er ansat med løntilskud.

Målgrupperne 2, 3, 12 og 13 omfatter personer under kontanthjælpssystemet efter lov om aktiv socialpolitik. Det er personer, som modtager integrationsydelse uden for integrationsprogrammet, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Uddannelseshjælpsmodtagere er unge under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, dvs. som hverken har gennemført en erhvervsuddannelse, en erhvervsgrunduddannelse (egu) eller en videregående uddannelse.

Målgruppe 4 omfatter personer, som er omfattet af reglerne for revalidering i kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik. Det fremgår af § 47, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik, at en revalidend bevarer sit hidtidige

forsørgelsesgrundlag under en forrevalidering. Dette betyder, at hvis fx en kontanthjælpsmodtager er i forrevalidering, tilhører personen målgruppe 4, uanset at personen fortsat modtager kontanthjælp.

Målgrupperne 5 og 14 omfatter personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom. Personer under nr. 5 er sygedagpengemodtagere, og personer under nr. 14 er personer i jobafklaringsforløb, dvs. personer, som har været sygemeldte i længere tid, og som skal have en tværfaglig indsats, der understøtter tilbagevenden til job. Målgruppen omfatter ligeledes sygedagpengemodtagere i forrevalidering efter kapitel 6 i lov om aktiv social politik.

Målgruppe 6 omfatter personer, som modtager førtidspension, og som dermed ikke er i stand til at fastholde eller opnå beskæftigelse på nedsat tid på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

Målgruppe 7 omfatter personer, som er visiteret til fleksjob, og som enten modtager ledighedsydelse eller er i fleksjob.

Målgruppe 8 omfatter nyuddannede dagpengeberettigede personer med handicap, der har gennemført en uddannelse af mindst 18 måneders varighed, som ikke har fået job op til to år efter endt uddannelse, og som mangler erhvervs erfaring inden for det arbejdsområde, som uddannelsen kvalificerer til.

Målgruppe 9 omfatter personer under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats. Det drejer sig dels om personer mellem 15 og 18 år, som har brug for at komme ud på en arbejdsplads for derigennem at blive klar til at tage en uddannelse og dels særligt udsatte personer mellem 15 og 18 år, der har brug for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats i tilfælde, hvor tilbud efter lov om social service ikke er tilstrækkelige.

Målgruppe 10 omfatter ledige selvforsørgende. Dvs. personer som ikke er i beskæftigelse og ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse eller SU, og som ikke kan få tilbud efter integrationsloven, men som ønsker og efter nærmere betingelser kan få en beskæftigelsesrettet indsats i jobcenteret.

Målgruppe 11 omfatter personer i ressourceforløb. Dvs. personer, som har komplekse problemer ud over ledighed, som kræver et helhedsorienteret forløb med en kombination af indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og sociale eller sundhedsmæssige indsatser.

Ud over de i § 2 nævnte målgrupper omfatter loven også personer, der er i beskæftigelse, og som kan få indsats efter lovens kapitler om jobrotation, tilskud til virksomheder der indgår uddannelsesaftale med voksne, opkvalificering ved ansættelser og afskedigelser og hjælpemidler.

2.3.1.2. Visitation

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 4 a, stk. 1, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, hvordan jobcenteret skal foretage vurderingen af, hvilke aktiviteter eller tilbud, der skal gives (visitationen).

Med hjemmel heri er der i § 2 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats udmøntet regler om visitationen for kontanthjælpsmodtagere og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet. Det fremgår heraf, at en kontanthjælpsmodtager og en person, der modtager integrationsydelse i stedet for kontanthjælp uden for integrationsprogrammet, er jobparat, hvis

personen vurderes at være i stand til at påtage sig et ordinært arbejde, som gør pågældende i stand til at forsørge sig selv inden for tre måneder. I modsat fald er personen aktivitetsparat. Det fremgår videre, at en person er uddannelsesparat, hvis personen vurderes - med den rette støtte og aktive indsats - at kunne påbegynde en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse inden for ca. et år og gennemføre denne uddannelse på ordinære vilkår. Vurderes personen ikke at have nogen barrierer - og dermed ikke at have behov for støtte og hjælp i forhold til at starte på en uddannelse, som personen kan gennemføre på almindelige vilkår - er personen åbenlyst uddannelsesparat.

Der er videre fastsat i bekendtgørelsens § 39, at vurderingen af, om en person er åbenlyst uddannelsesparat, finder sted ved den første samtale. I helt særlige tilfælde kan jobcenteret ved den første samtale vurdere, at en person har så svære sociale og/eller helbredsmæssige udfordringer, at personen er aktivitetsparat. En person, der ikke ved den første samtale vurderes åbenlyst uddannelsesparat eller aktivitetsparat, er uddannelsesparat de første tre kalendermåneder fra første henvendelse til kommunen om hjælp. Ved udløbet af de første tre kalendermåneder visiteres personen endeligt som uddannelses- eller aktivitetsparat.

Også med hjemmel i § 4 a i loven er der - jf. en henvisning hertil i integrationslovens § 17, stk. 2, - i § 3 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats udmøntet visitationsregler for personer, der modtager integrationsydelse under integrationsprogrammet. Disse regler svarer til de ovenfor nævnte regler for, hvornår kontanthjælpsmodtagere er henholdsvis jobparate og aktivitetsparate.

Der er tillige i bekendtgørelse om matchvurdering (bekendtgørelse nr. 880 af 10. juli 2015) fastsat regler om, at personer, der er visiteret til fleksjob og personer under revalidering skal vurderes i forhold til tre match-kategorier.

Disse indplaceres i match-gruppe 1, hvis de anses som parate til at tage et ordinært arbejde, som gør dem i stand til at forsøge sig selv inden for tre måneder. De indplaceres i matchgruppe 2, hvis de alene er i stand til at deltage i en beskæftigelsesrettet indsats med aktive tilbud. Og de indplaceres i matchgruppe 3, hvis de hverken er i stand til at tage ordinært arbejde eller deltage i aktive tilbud.

Med kontanthjælps- og beskæftigelsesreformen blev det endvidere indført, at bestemmelsen også kan anvendes til at fastsætte regler om et landsdækkende digitalt screenings- og dialogværktøj på Jobnet.

Screeningsværktøjet bruges til at understøtte sagsbehandlernes faglige vurdering af borgeren med henblik på at forbedre muligheden for at tilbyde den rette indsats. Værktøjet indeholder spørgsmål af såvel objektiv karakter, fx om borgerens uddannelse og erhvervserfaring, frafaldshistorik i forhold til uddannelse etc., som spørgsmål af subjektiv karakter, fx om borgerens motivation, kompetencer og forventninger.

Afgørelsen træffes således ikke automatisk på baggrund af screeningsværktøjet, men træffes af sagsbehandleren på baggrund af en samlet faglig vurdering af borgerens situation.

Screeningsværktøjet er udarbejdet og er i brug på Jobnet men videreudvikles løbende. Udvikling og implementering forestås af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering i samarbejde med kommunerne, arbejdsløshedskasserne og evt. andre relevante interessenter.

Bemyndigelsen er hidtil ikke udnyttet til at fastsætte nærmere regler om screenings- og dialogværktøjet på bekendtgørelsesniveau.

2.3.1.3. Bemyndigelse til at fastsætte regler om tilsyn med de kommunale sagsbehandlingsskridt i forbindelse med visitationen (visitationstilsyn)

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 4 a, stk. 2, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om tilsyn med kommunernes praksis for vurderingen af, hvilke aktiviteter eller tilbud der skal gives (visitationen). Der kan herunder fastsættes regler om, at kommuner, der ikke foretager de i visitationsreglerne foreskrevne sagsbehandlingsskridt i forhold til den enkelte ledige, mister retten til refusion af udbetalt kontanthjælp eller integrationsydelse til den pågældende ledige efter lov om aktiv socialpolitik fra det tidspunkt, hvor sagsbehandlingsskridtet skulle have været foretaget, og indtil det er sket.

Bestemmelsen har været udmøntet i bekendtgørelse om tilsyn med kommunernes overholdelse af reglerne om de sagsbehandlingsskridt, som kommunerne tidligere skulle foretage ved jobsamtaler i henhold til bekendtgørelse om matchvurdering (visitationstilsyn). Der er ikke længere regler om, hvilke sagsbehandlingsskridt, kommunerne skal gennemgå ved visitationen af kontanthjælpsmodtagere. Bemyndigelsen til at fastsætte regler om visitationstilsynet med de kommunale sagsbehandlingsskridt er derfor ikke længere udmøntet.

2.3.1.4. Bemyndigelse til regler om grundlaget for vurdering af behovet for tilbud med henblik på samfundsmæssig forståelse

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 4 a, stk. 3, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om grundlaget for vurderingen af behovet for tilbud om samfundsmæssig forståelse.

Bemyndigelsesbestemmelsen angår den gældende bestemmelse i lovens § 22, stk. 6, ifølge hvilken der kan gives tilbud om vejledning og opkvalificering samt virksomhedspraktik med henblik på opnåelse af samfundsmæssig forståelse. Bestemmelsen angår dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og personer, der modtager integrationsydelse i stedet for kontanthjælp uden for integrationsprogrammet, samt personer, der er i ressourceforløb eller jobafklaringsforløb. Hensigten med bestemmelsen er, at ledige, der mangler grundlæggende forståelse for de normer, der gælder i samfundet, og der som følge heraf ikke har en tilknytning til arbejdsmarkedet, skal kunne få et tilbud, som giver dem mulighed for at få indsigt i disse normer, og som samtidig forbedre deres mulighed for at få et job.

Bemyndigelsesbestemmelsen til at fastsætte nærmere regler om vurdering af behovet for tilbud om samfundsmæssig forståelse er ikke udmøntet.

2.3.1.5 Opgørelse af tidsperioder

2.3.1.5.1. Opgørelsen af tidsperioder i kontaktførelset, jobrettet uddannelse og ved ret- og pligttilbud

Efter gældende regler i §§ 15-21 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal der holdes jobsamtaler med dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb samt revalidender inden for nærmere fastsatte tidspunkter i deres ledighedsperiode. Det samme gælder for ledighedsydelsesmodtagere efter gældende lovs § 73 a, stk. 2.

Dagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere har ret til jobrettet uddannelse efter gældende lovs §§ 26 a og 73 b, hvis de opfylder betingelserne i bestemmelserne. Der gælder tidspunkter for, hvornår de tidligst kan starte og senest skal have afsluttet uddannelsen.

I gældende lovs §§ 85-88 og §§ 92-96 er der regler om, hvornår dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet senest skal have et ret- og pligttilbud, og regler om gentagen aktivering for kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet. I gældende lovs § 96 er der regler for, hvornår uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet senest skal have deres første ret- og pligttilbud og regler om kontinuerlig aktivering, idet der højst må være 4 uger mellem tilbud.

For dagpengemodtagere opgøres tidsperioderne som sammenlagt ledighed.

For kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet opgøres perioderne som sammenhængende perioder med kontanthjælp, uddannelseshjælp eller integrationsydelse regnet fra første henvendelse til kommunen om hjælp. For revalidender og ledighedsydelsesmodtagere angives i § 18 og § 73 a, stk. 2, at perioderne er sammenlagte.

Med hjemmel i lovens §§ 4 og 21 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om opgørelsen af sammenlagt ledighed og sammenhængende perioder, herunder opgørelsen af tidsperioder med offentlige forsørgelsesydelse og deltagelse i tilbud, og om hvilke ydelser, der medregnes i opgørelsen.

Efter bekendtgørelsen medregnes for dagpengemodtagere de timer, hvor personen har modtaget dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller har deltaget i tilbud om ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 12. Hvis personen erhverver ret til en ny dagpengeperiode efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., påbegyndes en ny periode. Beregningen gælder for alle perioder om sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere og harmonerer med beregningen af deres dagpengeperiode i dagpengesystemet, hvor forbruget ligeledes sker i timer og primært på baggrund timer med dagpenge og løntilskudsansættelse.

For kontanthjælpsmodtagere, uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet medregnes i forhold til kontaktførelsen de perioder, hvor personen i en sammenhængende periode har modtaget uddannelseshjælp, kontanthjælp eller integrationsydelse uden for integrationsprogrammet, eller har deltaget i tilbud om ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 12.

For revalidender medregnes i forhold kontaktførelsen perioder, hvor personen i en sammenhængende periode har modtaget revalideringsydelse eller integrationsydelse (for integrationsydelsesmodtagere i revalidering) eller har deltaget i tilbud om ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 12.

Efter bekendtgørelsen anses en periode for sammenhængende, medmindre den afbrydes af en periode på en kalendermåned uden kontanthjælp, uddannelseshjælp, revalideringsydelse eller integrationsydelse. Perioder med ansættelse med løntilskud afbryder heller ikke en sammenhængende periode. Det betyder, at hvis fx en kontanthjælpsmodtager i en måned ikke modtager kontanthjælp, fx fordi personen har fuldtidsarbejde eller holder ferie i for egen regning i udlandet, vil personen starte forfra i kontaktførelsen og i forhold til tidspunktet for ret- og pligt til tilbud.

For dagpengemodtagere, hvor perioden alene skal være sammenlagt, vil personen derimod ikke starte forfra, selvom der i en kalendermåned ikke har været udbetalt dagpenge, og personen heller ikke har været ansat med løntilskud, fx hvis personen i en periode har været i job uden supplerende dagpenge.

I gældende lovs § 73 b, stk. 4, er for jobrettet uddannelse til ledighedsydelsesmodtagere fastsat, at hvis en ledighedsydelsesmodtager har været i fleksjob i sammenlagt 9 måneder inden for de seneste 18 måneder, har personen en fornyet ret til jobrettet uddannelse.

Når en person overgår fra en målgruppe til en anden, bliver personen omfattet af reglerne for den nye målgruppe. Personens kontaktførelse og ret og pligt til tilbud m.v. skal derfor vurderes efter reglerne for den nye målgruppe. Fx hvis en dagpengemodtagers dagpengeperiode udløber, og personen herefter overgår til at modtage kontakthjælp, vil personen påbegynde et nyt kontaktførelse og have ret og pligt til tilbud som kontanthjælpsmodtager.

Personer, der skifter målgruppe uden ydelsesskift, fx fra jobparat til aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager, vil dog ikke skulle påbegynde et nyt kontaktførelse eller starte forfra i forhold til tidspunkt for ret og pligt til tilbud, da tidsperioderne i reglerne opgøres på baggrund af, hvor længe personen har modtaget sin offentlige forsørgelsesydelse, og da ydelsen er den samme, fortsætter personen sit ledighedsforløb. Der er dog fastsat regler, som fastlægger næste ret- og pligtidspunkt, hvis en kontanthjælpsmodtager eller integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet overgår fra at være aktivitetsparat til at være jobparat.

Kontaktførelsen for unge på uddannelseshjælp starter heller ikke forfra, når personen fylder 30 år og overgår til kontanthjælp. Det fremgår af reglerne om samtaler for kontanthjælpsmodtagere og for uddannelseshjælpsmodtagere, at første samtale skal afholdes 1 uge efter første henvendelse til kommunen om hjælp, hvilket for uddannelseshjælpsmodtagere, der overgår til kontanthjælp, ligger tilbage i tid. Personen omfattes af reglerne i lovens § 17 om samtaler mindst 4 gange inden for 12 måneder. Det samme gælder for integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som på tilsvarende vis kan skifte målgruppe.

I forhold til ret og pligt til tilbud starter indsatsen derimod forfra, når en uddannelseshjælpsmodtager fylder 30 år. Dette følger af bestemmelsen i lovens § 92, hvoraf det fremgår, at ret og pligt til tilbud påbegyndes senest efter en sammenhængende periode på 3 måneder for jobparate og 6 måneder for aktivitetsparate, med kontanthjælp. Det samme gælder for integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, hvis de på tilsvarende vis skifter målgruppe.

2.3.1.5.2. Opgørelsen af forudgående ledighed/periode med forsørgelsesydelse m.v. i virksomhedsrettede ordninger

Efter gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om

- ansættelse med løntilskud efter kapitel 12,
- ansættelse som vikar i jobrotation efter kapitel 18,
- tilskud til arbejdsgivere ved ansættelse af voksenlærlinge efter kapitel 18, og
- opkvalificering ved ansættelse uden tilskud efter kapitel 18,

stilles der som hovedregel krav om, at personer i lovens målgrupper, har haft en forudgående periode på 6 måneder med ledighed/visse forsørgelsesydelse, før der kan etableres en ansættelse med tilskud til arbejdsgiveren eller ydes tilskud til arbejdsgiverens udgifter til opkvalificering af personen i forbindelse med en ansættelse uden tilskud.

Opgørelsen af den forudgående periode fremgår af reglerne i de enkelte kapitler i loven og opgøres ensartede, således at perioden for

- dagpengemodtagere opgøres som sammenlagt ledighed,
- kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og ledige selvforsørgende opgøres som en sammenhængende periode, hvor de har modtaget arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, har været i tilbud om ansættelse med løntilskud eller har været ledige selvforsørgende,
- sygedagpengemodtagere opgøres som en sammenlagt periode, hvor de har modtaget arbejdsløshedsdagpenge eller sygedagpenge,
- personer i ressourceforløb som en sammenhængende periode, hvor de har modtaget arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, har været i tilbud om ansættelse med løntilskud eller har været ledige selvforsørgende,
- personer i jobafklaringsforløb som en sammenlagt periode, hvor de har modtaget ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, arbejdsløshedsdagpenge eller sygedagpenge.

I jobrotationsordningen er der desuden mulighed for, at personer omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven, som modtager kontanthjælp eller integrationsydelse, og som ved ansættelsen har været omfattet af integrationsprogrammet i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder, kan blive ansat som jobrotationsvikar. Der er tale om en persongruppe, som ikke i øvrigt er omfattet af lovens målgrupper.

Reglerne om sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere er fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats med hjemmel i gældende lovs i § 4. Opgørelsen svarer i det hele til beskrivelsen i afsnittet ovenfor.

Vurderingen af, om en periode er sammenhængende sker ligeledes på samme måde som beskrevet ovenfor, dog således at vurderingen sker på baggrund af de perioder, der fremgår af reglerne for henholdsvis ansættelse med løntilskud, jobrotation, voksenlærlingeordningen, og reglerne om tilskud til opkvalificering.

For personer, der skal have haft en sammenhængende periode med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. betyder et afbrud, at der først kan gives tilbud om ansættelse med løntilskud, tilskud til jobrotation, tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne, tilskud til opkvalificering, når personen efterfølgende har opnået den sammenhængende periode med de offentlige forsørgelsesydelse m.v., der opfylder kravet i den enkelte ordning i loven.

2.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.3.2.1. Målgrupper

Det forslås, at målgrupperne for lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er følgende:

- 1) Personer, som modtager dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- 2) Jobparate personer, som er fyldt 30 år, og jobparate personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager kontanthjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven.

- 3) Aktivitetsparate personer, som er fyldt 30 år, og aktivitetsparate personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager kontanthjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven.
- 4) Uddannelsesparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager uddannelseshjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven.
- 5) Aktivitetsparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som modtager uddannelseshjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven.
- 6) Personer, der modtager sygedagpenge efter lov om sygedagpenge.
- 7) Personer i jobafklaringsforløb efter kapitel 18.
- 8) Personer i ressourceforløb efter kapitel 19.
- 9) Personer, der er visiteret til fleksjob efter kapitel 20, bortset fra fleksjobvisiterede omfattet af nr. 10.
- 10) Personer i revalideringsforløb efter kapitel 21, bortset fra personer i forrevalidering omfattet af nr. 6.
- 11) Personer, der modtager førtidspension efter pensionsloven eller efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
- 12) Selvforsørgende, der ikke er i beskæftigelse og ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse, herunder dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., forsørgelsesydelser efter lov om aktiv socialpolitik eller SU efter SU-loven, samt personer, der ikke kan få tilbud efter integrationsloven.
- 13) Unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

I forslaget til målgrupper er der én målgruppe mindre end i de gældende regler, hvilket skyldes at indsatsen for målgruppen af nyuddannede personer med handicap, som ikke har fået job op til to år efter endt uddannelse, foreslås flyttet til lov om kompensation til handicappede i erhverv, hvor de vil kunne få den samme indsats som hidtil. Der henvises til det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats.

Det indgår i aftalen om forenklingen af beskæftigelsesindsatsens, at der skal være færre og mere enkle proceskrav og indsatsregler. Der vil således med lovforslaget så vidt muligt gælde en type regler for borgere tæt på arbejdsmarkedet og en anden type regler for borgere længere fra arbejdsmarkedet. Der henvises til de enkelte kapitler i lovforslaget og bemærkningerne hertil.

Først i den foreslåede rækkefølge er de målgrupper, som modtager de almindeligste forsørgelsesydelser, og som skal have indsats efter de generelle indsatsregler. Det drejer sig om dagpengemodtagere, der er anført som målgruppe 1. Dernæst er det kontanthjælpsmodtagere og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som fremgår af målgrupperne 2-5. Dernæst kommer sygedagpengemodtagere, der fremgår af målgruppe 6, som også omfatter sygedagpengemodtagere under forrevalidering.

Dernæst følger målgrupperne for personer, der har behov for en indsats under lovens særlige ordninger for borgere, der er længere fra arbejdsmarkedet. Det drejer sig om personer i jobafklaringsforløb (målgruppe 7), personer i ressourceforløb (målgruppe 8), fleksjobvisiterede (målgruppe 9) og revaliderende (målgruppe 10). Dernæst følger førtidspensionister som målgruppe 11.

Til sidst følger de målgrupper, der adskiller sig fra de øvrige målgrupper ved ikke at have en ydelse som udgangspunktet for den indsats, de kan få efter loven. Det drejer sig om selvforsørgende som målgruppe 12

og unge under 18 år med behov for en uddannelses- eller beskæftigelsesfremmende indsats som målgruppe 13.

Forslaget viderefører de gældende målgrupper med sproglige justeringer og ændret rækkefølge, dog således, at målgruppen af nyuddannede personer med handicap ikke indgår, da denne målgruppe og indsatsen til målgruppen flyttes til kompensationsloven.

2.3.2.1.1. Præcisering ang. ledighedsydelsesmodtagere under revalidering

Det foreslås præciseret, at en fleksjobvisiteret ledighedsydelsesmodtager, som får tilbud om revalidering, bliver omfattet af målgruppen for revalidering, dvs. målgruppe 10. Der er tale om en ny bestemmelse, som tydeliggør gældende praksis om, at personer, der modtager ledighedsydelse under revalidering, er omfattet af revalideringsmålgruppen.

2.3.2.1.2. Målgrupper der får indsats som beskæftigede

Det foreslås videre, at loven ud over de oplistede målgrupper tillige omfatter personer i job, dvs. personer, der, som beskæftigede, kan få indsats efter reglerne om jobrotation, voksenlærlingeordningen, opkvalificering ved ansættelser og afskedigelser og hjælpemidler samt personer, der visiteres til fleksjob, eller som er i fleksjob.

Der er tale om en præcisering i kapitlet om målgrupper, af at loven også indeholder øvrige målgrupper, som kan få indsats som beskæftigede. Forslaget medfører i sig selv ingen ændringer i forhold til de gældende muligheder for at give indsats til disse målgrupper.

2.3.2.2. Visitation

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren skal kunne fastsætte regler om, hvordan jobcenteret skal foretage vurderingen af de lediges uddannelses- eller beskæftigelsespotentiale (visitationen). Forslaget svarer til den gældende bestemmelse, dog med en sproglig tydeliggørelse af, at visitationen handler om den lediges potentialer med hensyn til at komme tættere på beskæftigelse.

Bemyndigelsesbestemmelsen heraf påtænkes udmøntet svarende til de gældende regler.

Det betyder, at der vil blive fastsat regler svarende til de gældende om, hvornår en kontanthjælpsmodtager og integrationsydelsesmodtager, er jobparat eller aktivitetsparat, og regler om, hvornår en uddannelseshjælpsmodtager og integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet er uddannelsesparat, åbenlyst uddannelsesparat eller aktivitetsparat.

Der vil endvidere ligesom efter de gældende regler kunne fastsættes regler om et landsdækkende digitalt screenings- og dialogværktøj på Jobnet.

Med forslaget påtænkes det ikke videreført, at der skal udmøntes regler om match-vurdering af ledige fleksjobvisiterede og revalidender. Matchvurderingen har alene været anvendt til registrering af fravær og fritagelser og vurderes ikke at være afgørende for at kunne foretage de nødvendige registreringer.

2.3.2.3. Bemyndigelse til at fastsætte regler om tilsyn med de kommunale sagsbehandlingsskridt i forbindelse med visitationen (visitationstilsyn)

Det foreslås, at den gældende regel om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om tilsyn med om kommunerne har foretaget de obligatoriske sagsbehandlingsskridt forud for visitationen, ikke videreføres.

Der er ikke længere regler om, hvilke sagsbehandlingsskridt kommunerne skal gennemgå ved visitationen af kontanthjælpsmodtagere, og bemyndigelsesbestemmelsen benyttes derfor ikke længere.

2.3.2.4. Bemyndigelse til at fastsætte regler om grundlaget for vurdering af behovet for tilbud med henblik på samfundsmæssig forståelse

Det foreslås, at reglen om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om grundlaget for vurderingen af behovet for tilbud om samfundsmæssig forståelse, ikke videreføres, da bemyndigelsesbestemmelsen ikke bliver brugt. Også uden bemyndigelsesbestemmelsen vil der fortsat være gode muligheder for at give tilbud, som udvikler sociale kompetencer og samfundsmæssig forståelse, hvis det vurderes at kunne hjælpe en person tættere på beskæftigelse.

2.3.2.5. Opgørelse af tidsperioder

2.3.2.5.1. Opgørelsen af tidsperioder i kontaktførelset, jobrettet uddannelse og ved ret- og pligttilbud

Det foreslås, at reglerne om opgørelse af tidsperioderne i kontaktførelset, for jobrettet uddannelse og for tidspunktet for ret og pligt til tilbud, herunder hvornår perioderne regnes fra, samles i starten af loven og fremover fremgår af lovens § 9.

Det foreslås, at perioderne opgøres som

- sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere,
- en sammenhængende periode på samme offentlige forsørgelsesydelse i form af enten kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, ressourceforløbsydelse, ledighedsydelse eller revalideringsydelse for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, personer i henholdsvis jobafklaringsforløb eller ressourceforløb, ledighedsydelsesmodtagere og for revalidender. Ved ydelsesskift påbegyndes der en ny periode, bortset fra enkelte undtagelser i bestemmelsens stk. 3, 5 og 6.

Dermed vil det klart fremgå af loven, at for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, personer i henholdsvis jobafklaringsforløb eller ressourceforløb, ledighedsydelsesmodtagere og for revalidender skal den sammenhængende periode være på samme offentlige forsørgelsesydelse.

Hvis personen skifter ydelse fx fra kontanthjælp til ressourceforløbsydelse, vil personen dermed påbegynde en ny sammenhængende periode på den nye forsørgelsesydelse. I forhold til kontaktførelset vil der dermed efter overgangen til ressourceforløb med ressourceforløbsydelse skulle holdes 4 samtaler inden for 6 måneder.

Det foreslås videre, at opgørelsen af perioderne, regnes

- fra indplacering i en dagpengeperiode for dagpengemodtagere,
- fra første henvendelse til kommunen om hjælp for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet,
- fra tidspunktet for overgang til henholdsvis ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse for henholdsvis personer i jobafklarings- eller ressourceforløb og for ledighedsydelsesmodtagere, dog således at den gældende regel om en ny ret til jobrettet uddannelse for ledighedsydelsesmodtagere fastholdes,
- fra overgangen til et revalideringsforløb efter kapitel 21 for revalidender.

Det foreslås, at for personer, som er omfattet af bestemmelserne om revalidering i kapitel 21, herunder personer i forrevalidering, påbegyndes der ikke en ny sammenhængende periode ved ydelsesskift. I forhold til kontaktføreløbet betyder det, at personer som deltager i forrevalidering eller revalidering efter kapitel 21, ikke ved ydelsesskift skal påbegynde en ny periode med 4 samtaler inden for 6 måneder. Det vil bl.a. gælde for personer, der under forrevalidering har modtaget kontanthjælp eller sygedagpenge og som under revalideringen fremover skal modtage revalideringsydelse.

Det foreslås, at for personer, der modtager uddannelseshjælp eller integrationsydelse uden for integrationsprogrammet, som overgår fra at være omfattet af målgruppen for uddannelseshjælp til målgruppen for kontanthjælp, påbegyndes der en ny periode fra tidspunktet for målgruppeskiftet, og det gælder uanset, om der sker et ydelsesskift. De vil dermed påbegynde et nyt kontaktføreløb og have ret og pligt til tilbud efter reglerne for kontanthjælpsmodtagere.

Det foreslås derimod, at for personer, der modtager integrationsydelse, som overgår til at modtage uddannelses- eller kontanthjælp i samme målgruppe, påbegyndes ikke en ny sammenhængende periode. Dermed vil disse personer – selvom de har et ydelsesskift – ikke skulle påbegynde et nyt kontaktføreløb. Ligeledes vil integrationsydelsesmodtagere, der er overgået til at modtage kontanthjælp, ikke skulle have et nyt ret- og pligttilbud. Baggrunden for reglen er, at deres ydelsesskift alene er begrundet i, at de opfylder et opholdskrav i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås også, at for ledighedsydelsesmodtagere regnes perioden i kapitel 9 om jobrettet uddannelse dog som en sammenlagt periode med ledighedsydelse, og der påbegyndes alene en ny periode for jobrettet uddannelse, hvis betingelserne i lovforslagets § 48, stk. 4, er opfyldt.

For dagpengemodtagere bemærkes, at tilmeldingen som ledig typisk er det tidspunkt, hvor jobcenteret ved, at personen er ledig og ønsker dagpenge. Uanset hvilken dag i måneden en nyledig dagpengemodtager bliver tilmeldt hos jobcenteret, vil pågældende som følge af det månedsbaserede dagpengesystem blive indplaceret i dagpengeperioden pr. den første i den pågældende måned. Det betyder fx, at en nyledig dagpengemodtager, som bliver tilmeldt hos jobcenteret den 16. april, bliver indplaceret i dagpengeperioden pr. 1. april, men først kan få dagpenge for tiden fra og med den 16. april. Da der kun vil blive udbetalt dagpenge for perioden, hvor personen er tilmeldt, vil jobcenteret typisk være nødt til at opgøre tidsperioderne fra tilmeldingen, indtil det præcise tidspunkt for retten til dagpenge er indtrådt er kendt. Dermed kan kontaktføreløb m.v. påbegyndes, og der kan efterfølgende ske en korrektion af tidsperioderne på grundlag af de faktisk udbetalte dagpenge.

Fx må jobcenteret for en dagpengemodtager, der er ledigmeldt fra den 1. januar, forvente at de første 6 måneder i kontaktføreløbet er fra 1. januar til 1. juli. Hvis det efter udbetalingen af dagpenge i januar viser sig, at personen kun har fået dagpenge for ½ måned, betyder det, at perioden i stedet løber frem til og med 15. juli. Og der kan være behov for justering af tidspunktet efter de efterfølgende udbetalinger.

Samtidig gælder for alle målgrupper, at der i reglerne for kontaktføreløbet, for ret og pligt til tilbud og for jobrettet uddannelse beskrives rettigheder og pligter inden for en bestemt fremtidig periode i en persons ledighedsforløb/ydelsesforløb.

Jobcenteret – og arbejdsløsheds-kassen angående jobrettet uddannelse til en dagpengemodtager – må derfor ved opgørelsen af tidspunkterne i reglerne fastlægge de forventede tidspunkter, dvs. ud fra en forventning om, at en person modtager sin offentlige forsørgelsesydelse m.v. på fuld tid og må evt. efterfølgende

korrigere opgørelsen, hvis der efter udbetaling af personens offentlige forsørgelsesydelse viser sig en ændring heri.

Det foreslås, at der med hjemmel i lovforslagets § 10 kan fastsættes regler om opgørelse af sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere og om sammenhængende periode på samme offentlige forsørgelsesydelse for de øvrige målgrupper, herunder hvornår en sammenhængende periode anses for afbrudt.

Dermed vil der kunne fastsættes regler svarende til de gældende om bl.a., at sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere opgøres som timer med dagpenge og løntilskudsansættelse, og om at sammenhængende perioder for de øvrige målgrupper, anset for afbrudte, når personerne i en kalendermåned hverken har fået udbetalt deres offentlige forsørgelsesydelse og heller ikke har været ansat med løntilskud.

For dagpengemodtagere, hvor perioden opgøres som sammenlagt ledighed, betyder det, at når de efter et afbrud fx på 2 kalendermåneder igen anmoder og får udbetalt dagpenge, så fortsætter deres ledighedsforløb. I forhold til fx kontaktførelsen vil dette betyde, at en dagpengemodtager fortsætter sit kontaktførelse derfra, hvor personen var kommet til inden afbruddet. Det samme gælder i forhold til ret og pligt til tilbud og reglerne om jobrettet uddannelse.

For personer, hvor perioden opgøres som sammenhængende, betyder et afbrud på en kalendermåned eller mere derimod, at når de på ny henvender sig om indsats og forsørgelsesydelse, så påbegyndes der en ny sammenhængende periode. Det betyder, at hvis fx en kontanthjælpsmodtager, har et afbrud på 1 kalendermåned eller mere uden at få udbetalt kontanthjælp, fx fordi personen har haft fuldtidsjob eller har holdt ferie for egen regning, vil kontanthjælpsmodtageren ved fornyet anmodning om kontanthjælp efter afbruddet påbegynde et nyt kontaktførelse, hvor kontanthjælpsmodtageren igen skal have 4 samtaler inden for de første 6 måneder. Ligeledes vil der igen være ret og pligt til et tilbud inden for 6 måneder.

2.3.2.5.2. Opgørelsen af forudgående ledighed/periode med forsørgelsesydelser m.v. i virksomhedsrettede ordninger

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til, at fastsætte regler om, hvad der medregnes til kravene om forudgående perioder med visse forsørgelsesydelser m.v. for alle lovens målgrupper ved ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, som jobrotationsvikar efter kapitel 22, som voksenlærling efter kapitel 23 eller ved opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter kapitel 21.

Det foreslås således, at reglerne om forudgående ledighed/perioder med forsørgelsesydelser m.v. fremover fastsættes i en bekendtgørelse fremfor i loven. Dermed bliver lovens regler om de virksomhedsrettede ordninger lettere at læse og forstå for jobcentre, arbejdsløshedskasser, personer og virksomheder.

Det foreslås, at bekendtgørelsesreglerne fastsættes i overensstemmelse med de gældende regler i loven med visse præciseringer og tilretninger. Reglerne om, hvilke offentlige forsørgelsesydelser, tilbudsperioder og perioder som ledig selvforsørgende, der kan medregnes for den enkelte målgruppe, og som i dag fremgår af loven, vil således fremover fremgå af bekendtgørelsen og vil omfatte de samme perioder som i dag med visse præciseringer og tilretninger.

Det vil bl.a. blive præciseret, at sygedagpenge og ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb skal være udbetalt i en ledighedsperiode for at kunne medregnes, dvs. ydelserne skal være udbetalt i en periode, hvor personen ikke var beskæftiget i job eller egen virksomhed. Ligeledes vil reglerne blive tilrettet således, at

perioder med ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 13 vil kunne medregnes for alle målgrupper, da tilbud om ansættelse med løntilskud for alle målgrupper må anses for en ledighedsperiode. Reglerne vil desuden blive tilrettet, så ydelser fra ophørte ordninger fremover ikke medregnes. Det gælder midlertidig arbejdsmarkedsydelse og kontantydelse, hvor det ved lovens ikrafttræden er 1 år eller mere siden, at ydelserne blev udbetalt.

Endelig vil der i forbindelse med bl.a. ordningen om jobrotation efter kapitel 22 og voksenlærlingeordningen efter kapitel 23 skulle fastsættes nye regler om forudgående periode med offentlige forsørgelsesydelse for målgrupper, som i dag ikke er omfattet af reglerne.

2.4 Bistand til job- og uddannelsessøgende og arbejdsgivere

2.4.1. Gældende ret

De gældende regler om jobcenterets bistand til at finde arbejde og arbejdskraft fremgår af kapitel 3 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Af kapitel 4 fremgår reglerne om information og vejledning i jobcenteret og i kapitel 14, fremgår reglerne om tilskud til virksomheder ved partnerskabsaftaler.

2.4.1.1. Jobcenterets bistand til at finde arbejde og arbejdskraft

Efter den gældende § 5 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har jobcenteret til opgave at bistå alle arbejdssøgende med at finde arbejde og bistå arbejdsgivere med rekruttering og formidling.

Bistanden kan bl.a. ske, ved at

- 1) en eller flere arbejdssøgende efter aftale med en arbejdsgiver direkte henvises til et konkret job hos en arbejdsgiver, der har brug for arbejdskraft.
- 2) opsøge arbejdsgivere og tilbyde bistand til at udsøge, screene og formidle relevante stillinger.
- 3) der indhentes og videregives information om udbud af arbejdskraft til arbejdsgivere og om beskæftigelsesmuligheder til arbejdssøgende, eller
- 4) råde virksomheder og arbejdssøgende til selv at etablere kontakten ved at anvende Beskæftigelsesministeriets database Jobnet eller jobbanken Workindenmark.

Arbejdssøgende og virksomheder kan henvende sig til et hvilket som helst jobcenter, hvis de har behov, for at få bistand til at finde et arbejde eller arbejdskraft.

Jobcenteret bistands kan fx foregå ved, at jobcenteret opsøger virksomheder i brancher med paradoksproblemer og forholder sig om virksomhedens behov for arbejdskraft. Jobcenteret kan i den forbindelse i CV-banken på Jobnet udsøge ledige kandidater, der matcher virksomhedens behov og undersøge, om den ledige har kompetencer og motivation til at varetage det konkrete job. Jobcenteret kan også rådgive eller bistå virksomheden i at anvende Jobnet for Arbejdsgivere, fx til at opslå jobannoncer.

2.4.1.2. Forbud mod bistand under strejke, lockout eller blokade

Af den gældende § 6 fremgår det, at når en faglig organisation skriftligt og fyldestgørende har givet oplysninger om, at en arbejdsgiver er omfattet af strejke, lockout eller blokade, må der ikke ydes bistand med at finde arbejdskraft til arbejdsgiveren, før konflikten er hævet eller kendt overenskomststridig eller på anden måde retsstridig.

2.4.1.3. Bistand til særlige aktiviteter

Efter den gældende § 7 kan jobcenteret for at fremme beskæftigelsen og modvirke ubalance på

arbejdsmarkedet tilbyde økonomisk støtte til arbejdssøgende og arbejdsgivere til gennemførelse af særlige aktiviteter, der medvirker til at finde arbejde og arbejdskraft.

Aktiviteterne kan bestå af informationsaktiviteter, der retter sig mod særlige uddannelses- eller arbejdsområder, arbejdssøgende med særlige kvalifikationer eller behov, befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning og lignende.

Det vil sige, at der fx kan ydes tilskud til dækning af udgifter til virksomheders informationsmøder og tilskud til udgifter i forbindelse med jobsøgning m.v.

Beskæftigelsesministeren har med hjemmel i gældende § 8 fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om støtte til særlige aktiviteter, der medvirker til at finde arbejde og arbejdskraft.

Det er udmøntet i den gældende § 33 i bekendtgørelsen, at jobcenteret kan iværksætte særlige aktiviteter, der medvirker til at finde arbejde og arbejdskraft. Særlige aktiviteter er aktiviteter, der er rettet mod de arbejdssøgende, herunder enkeltpersoner eller grupper af ledige, hvor der er behov for en særlig indsats.

Kommunen fastsætter nærmere retningslinjer for muligheden for støtte til befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning.

Dagpenge-, jobparate kontanthjælps- og åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere har pligt til at møde til særlige aktiviteter på eller arrangeret af jobcenteret, hvis jobcenteret indkalder vedkommende skriftligt og personligt.

2.4.1.4. Information og vejledning i jobcenteret

Af de gældende i §§ 9 og 10, fremgår, hvilken information og jobsøgning hhv. arbejds- og uddannelsessøgende samt private og offentlige arbejdsgivere kan få i jobcenteret.

Arbejds- og uddannelsessøgende kan af jobcenteret få

- 1) information og vejledning om mulighederne for beskæftigelse og uddannelse,
- 2) information og vejledning om indlæggelse af cv i Jobnet, og
- 3) information om andre aktiviteter efter denne lov.

Private og offentlige arbejdsgivere kan af jobcenteret få

- 1) information og vejledning om arbejdskraft- og uddannelsesforhold og
- 2) information og vejledning om indlæggelse af job i Jobnet.

Derudover fremgår det af den gældende § 10, stk. 2, at jobcenteret kan yde en vederlagsfri virksomhedsservice. Formål med virksomhedsservicen er at fremme en aktiv indsats over for ledige og personer, som har problemer med at fastholde beskæftigelse på arbejdsmarkedet.

Servicen tilrettelægges med udgangspunkt i den enkelte virksomheds behov for vejledning og støtte under etablering og forløb af ansættelsesforhold, herunder behovet for at lette virksomhedens administrative arbejde i forbindelse med en ansættelse.

2.4.1.5. Tilskud til virksomheder ved partnerskabsaftaler

Af gældende § 81 a fremgår, at en virksomhed og jobcenteret kan indgå en partnerskabsaftale om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik efter kapitel 11.

Partnerskabsaftaler er samarbejdsaftaler mellem virksomheder og jobcenteret om tilrettelæggelsen af beskæftigelsesindsatsen med henblik på at fremme tilknytningen til arbejdsmarkedet for ledige med ringe beskæftigelsesmuligheder. Indsatsen under en partnerskabsaftale sker i form af virksomhedspraktik efter lovens kapitel 11. Dette indebærer bl.a., at de gældende regler om inddragelse af repræsentanter for medarbejderne også gælder, når ledige skal deltage i et rekrutteringsforløb i virksomheden.

Det fremgår af gældende § 81 a, stk. 2, at virksomheden inden for rammerne af partnerskabsaftalen kan iværksætte vejlednings- og opkvalificeringsforløb efter kapitel 10 og tilknytte en mentor efter kapitel 9 b.

I partnerskabsaftalen fastsættes de overordnede rammer for indsatsen, herunder de økonomiske rammer og rammerne for køb af uddannelse for de aftalte forløb. Virksomhederne vil selv kunne tilrettelægge en målrettet og fleksibel indsats for de ledige i virksomhedspraktik. Virksomhederne skræddersyer aktiveringen, så den opfylder virksomhedens behov for kvalifikationer hos medarbejderne samt medarbejderens behov for uddannelse i form af opkvalificering eller mentor. Virksomhederne vil således som en del af forløbet kunne afholde forskellige former for korte interne kurser, herunder fx. introduktionskurser og korte faglige kurser.

Af gældende § 81 a, stk. 3 frem det, at virksomheden kan få tilskud til faktisk afholdte udgifter i forbindelse med iværksættelse af opkvalificeringsforløb efter lovens kapitel 10 og mentor efter kapitel 9b, samt til faktisk afholdte udgifter til administration, hvis det er aftalt i partnerskabsaftalen. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om tilskud til virksomheder efter stk. 3. Beskæftigelsesministeren har fastsat nærmere regler om, at som grundlag for udbetaling af tilskud skal virksomheden dokumentere de faktiske udgifter til uddannelse og til administration.

2.4.1.6 Bemyndigelsesbestemmelse

Gældende § 8 medfører, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om bl.a. bistand til at finde arbejde og arbejdskraft, om støtte til særlige aktiviteter, der medvirker til at finde arbejde og arbejdskraft, og om støtte til arbejdssøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af arbejde.

Beskæftigelsesministeren kan herunder fastsætte regler om, at dagpenge-, jobparate kontanthjælpsmodtagere og åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere, kan pålægges at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med jobcenteret, at der sker henvisning af arbejdssøgende.

Beskæftigelsesministeren har med hjemmel i § 8 fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

I bekendtgørelsen er der fastsat nærmere regler om henvisning af arbejdssøgende til arbejdsgivere, herunder om at henvisning til konkrete job skal ske med dags varsel, og at henvisningen af dagpengemodtagere skal ske i overensstemmelse med rådighedsreglerne om rimeligt arbejde, arbejdstid og transporttid, som dagpengemodtagere skal acceptere, og i overensstemmelse med dagpengemodtageres oplysninger om manglende pasningsmulighed for børn m.v. uden for institutionens åbningstid. Der er videre fastsat regler om, at jobcenteret kan pålægge dagpenge-, jobparate kontanthjælps- og åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med jobcenteret, at der sker henvisning af arbejdssøgende.

2.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af den politiske aftale om forenkling af beskæftigelsesindsatsen, at der skal ske en gennemskrivning af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som bl.a. skal gøre loven lettere at forstå og administrere efter.

Som led heri foreslås det, at reglerne om bistand til job- og uddannelsessøgende og private og offentlige arbejdsgivere samles i et kapitel. I den forbindelse samles reglerne om jobcenterets bistand til job- og uddannelsessøgende under en overskrift om bistand til job- og uddannelsessøgende og reglerne om jobcenterets bistand til arbejdsgivere samles under en anden overskrift om bistand til private og offentlige arbejdsgivere.

Det fremgår videre af aftalen, at jobcentre og arbejdsløshedskasser skal have fokus på at sikre et rigtigt match mellem de ledige og virksomheder og understøtte virksomhedernes efterspørgsel efter arbejdskraft. Som led heri foreslås det, at matchning kommer til at fremgå direkte af lovteksten.

2.4.2.1. Bistand til job- og uddannelsessøgende

Det foreslås, at jobcenteret har til opgave at bistå alle jobsøgende med at finde job. Det foreslås i den forbindelse, at bistanden bl.a. kan ske ved at

- 1) vejlede jobsøgende til selv at søge jobs ved fx. at anvende funktionerne på henholdsvis Jobnet og Workindenmark,
- 2) understøtte målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere,
- 3) henvise ledige til et konkret job efter aftale med en privat eller offentlig arbejdsgiver og
- 4) indhente og videregive information om beskæftigelsesmuligheder.

Det foreslås, at arbejdsløshedskassen ligesom hidtil kan bistå egne ledige medlemmer med at finde job.

Det foreslås endvidere, at jobcenteret kan tilbyde job- og uddannelsessøgende information og vejledning om

- 1) mulighederne for job og uddannelse,
- 2) indlæggelse af cv-oplysninger i Jobnet, og
- 3) andre aktiviteter efter denne lov.

Med forslaget præciseres det endvidere, hvornår der er tale om bistand til ledige, og hvornår der er tale om bistand til job- og uddannelsessøgende, som ikke nødvendigvis er ledige. Dette gøres for at præcisere, at når jobcenteret yder en mere håndholdt bistand i form af fx henvisning til konkrete job eller yder bistand til at understøtte et målrettet og effektivt match, er der tale om bistand til ledige, og at den mere overordnede bistand fx i form af vejledning om anvendelsen af Jobnet, kan gives til alle job- og uddannelsessøgende.

For at understøtte intentionen om øget fokus på at matche ledige og arbejdsgivere, foreslås det, at det direkte kommer til at fremgå af loven om jobcenterets bistand til job- og uddannelsessøgende, at bistanden kan ske ved at understøtte målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere. Formålet er dermed at øge fokus på matchet, ved at det fremhæves i lovteksten.

Den jobsøgende kan på Jobnet og job- og cv-banken Workindenmark benytte de funktioner, der er på hjemmesiderne til fx selv at finde stillingsopslag, oprette et cv og finde relevante virksomheder, der kan kontaktes med henblik på at komme i job.

Der indføres ikke nye krav til, hvordan jobcenteret skal arbejde med den enkelte lediges match med konkrete jobmuligheder og arbejdsgivere.

Der er således tale om en videreførelse af de gældende regler med enkelte sproglige justeringer, idet det er tydeliggjort, at jobcenterets bistand til job- og uddannelsessøgende kan ske ved at understøtte målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere og hvornår der er tale om bistand til ledige, og hvornår der er tale om bistand til job- og uddannelsessøgende, som ikke nødvendigvis er ledige.

2.4.2.2. Bistand til arbejdsgivere

Det foreslås, at jobcenteret har til opgave at bistå private og offentlige arbejdsgivere med rekruttering af jobsøgende og formidling af ledige.

Bistanden kan bl.a. ske ved at

- 1) vejlede arbejdsgivere til at etablere kontakt til jobsøgende ved fx. at anvende henholdsvis Jobnet for Arbejdsgivere og Workindenmark,
- 2) understøtte målrettede og effektive match mellem arbejdsgivere og ledige,
- 3) aftale med en arbejdsgiver, at jobcenteret henviser en eller flere ledige til et konkret job og
- 4) opsøge arbejdsgivere og tilbyde bistand til at udsøge og screene ledige og formidle relevante ledige,

Det foreslås endvidere, at jobcenteret kan tilbyde private og offentlige arbejdsgivere information og vejledning om

- 1) arbejdskraft- og uddannelsesforhold,
- 2) indlæggelse af job i Jobnet for Arbejdsgivere, og
- 3) mulighed for etablering af fx virksomhedspraktik efter kapitel 11, ansættelse med løntilskud efter kapitel 12, jobrotation efter kapitel 22, voksenlærlingetilskud efter kapitel 23 og opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter kapitel 24.

Med forslaget præciseres det, hvornår jobcenterets bistand til arbejdsgivere vedrører ledige eller job- og uddannelsessøgende som ikke nødvendigvis er ledige. Det gøres for at præcisere, at når jobcenteret yder en mere håndholdt bistand i form af fx udsøgning, screening og formidling eller henvisninger til et konkret job, er der tale om ledige. Når jobcenteret yder en mere overordnede bistand til arbejdsgivere til at etablere kontakt til jobsøgende, der ikke nødvendigvis er ledige, kan jobcenteret vejlede arbejdsgivere i fx at anvende funktionerne på Jobnet for Arbejdsgivere og Workindenmark.

For at understøtte intentionen om øget fokus på at matche ledige og arbejdsgivere, foreslås det, at det fremover kommer til at fremgå af loven om jobcenterets bistand til arbejdsgivere, at bistanden kan ske ved at understøtte målrettede og effektive match mellem arbejdsgivere og ledige. Der indføres ikke nye krav til, hvordan jobcenteret skal arbejde med at matche arbejdsgivere og ledige.

Jobcenteret kan vejlede om anvendelsen af Jobnet for Arbejdsgivere og om job- og cv-banken Workindenmark. Det kan fx være i tilfælde, hvor en arbejdsgiver ønsker at rekruttere arbejdskraft ved at opslå en jobannonce på Jobnet for Arbejdsgivere, der samtidig også offentliggøres i Workindenmarks jobbank. Derudover kan arbejdsgiveren selv udsøge jobsøgende i cv-banken på Jobnet for Arbejdsgivere og i Workindenmarks cv-bank og oprette digitale jobordrer til jobcentrene via Jobnet for Arbejdsgivere.

For at styrke opmærksomheden og overblikket over de virksomhedsrettede indsatser, foreslås det, at det fremhæves i loven, at jobcenteret kan vejlede arbejdsgivere om fx etablering af løntilskud, jobrotation,

voksenlærlingetilskud og målrettet uddannelse i form af opkvalificering i forbindelse med ansættelse, herunder i fleksjob.

Det foreslås derudover, at jobcenteret kan yde en vederlagsfri virksomhedsservice, der har til formål at fremme en aktiv indsats over for ledige og personer, som har problemer med at fastholde job. Denne service tilrettelægges med udgangspunkt i den enkelte virksomheds behov for vejledning og støtte under etablering og forløb af ansættelsesforhold, herunder behovet for at lette virksomhedens administrative arbejde i forbindelse med en ansættelse.

Der er således tale om en videreførelse af de gældende regler med enkelte sproglige justeringer og præciseringer. Med forslaget bliver det tydeliggjort, at jobcenterets bistand til private og offentlige arbejdsgivere også kan foregå ved at understøtte målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere og at jobcenteret kan give information og vejledning om virksomhedsrettede indsatser.

2.4.2.3. Tilskud til virksomheder ved partnerskabsaftaler

Det foreslås, at jobcenteret og en privat eller offentlig arbejdsgiver ligesom i dag kan indgå en partnerskabsaftale om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik.

Inden for rammerne af aftalen kan arbejdsgiveren iværksætte vejlednings- og opkvalificeringsforløb og tilknytte en mentor.

Arbejdsgiveren kan få tilskud til faktisk afholdte udgifter i forbindelse med iværksættelsen af vejlednings- og opkvalificeringsforløbet og til mentor samt til faktisk afholdte udgifter til administration, hvis det er aftalt i partnerskabsaftalen.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med enkelte sproglige justeringer.

2.4.2.4. Forbud mod bistand ved strejke, lockout eller blokade

Når en faglig organisation skriftligt og fyldestgørende har givet oplysninger om, at en arbejdsgiver er omfattet af strejke, lockout eller blokade, må der ikke ydes bistand med at finde arbejdskraft til arbejdsgiveren, før konflikten er hævet eller kendt overenskomststridig eller på anden måde retsstridig.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler.

2.4.2.5. Bistand til særlige aktiviteter

Det foreslås, at jobcenteret for at fremme beskæftigelse og modvirke ubalance på arbejdsmarkedet kan tilbyde økonomisk støtte til jobsøgende og arbejdsgivere til gennemførelse af særlige aktiviteter, der medvirker til at jobsøgende finder arbejde og arbejdsgivere rekrutterer arbejdskraft.

Det foreslås i den forbindelse, at aktiviteterne kan bestå af informationsaktiviteter og støtte, der retter sig mod særlige uddannelses- eller arbejdsområder, jobsøgende med særlige kvalifikationer eller behov, befordringsgodtgørelse i forbindelse med jobsøgning og lignende.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med enkelte sproglige justeringer.

2.4.2.6. Bemyndigelsesbestemmelse

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om henvisning til et konkret job, støtte til særlige aktiviteter, der medvirker til at finde job og arbejdskraft, om støtte til jobsøgende, der skifter bopæl i forbindelse med overtagelse af job og regler om støtte til arbejdsgivere i forbindelse med partnerskabsaftaler.

Det foreslås endvidere, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at dagpenge-, jobparate kontanthjælps- og åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere, og fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, kan pålægges at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med jobcenteret, at der sker henvisning af jobsøgende.

Det foreslås, at der på bekendtgørelsesniveau, som hidtil fastsættes regler om, at jobcenteret kan pålægge den ledige at søge konkrete job, hvor arbejdsgiveren ikke har aftalt med jobcenteret eller kommunen, at der skal ske henvisning af arbejdssøgende. Der vil endvidere blive fastsat procedurer om og betingelser, der skal være opfyldt, i forbindelse med henvisning af job og om jobcenterets mulighed for at iværksætte særlige aktiviteter, der medvirker til at finde job og arbejdskraft.

Der er således tale om en videreførelse af den gældende bemyndigelsesbestemmelse med sproglige justeringer. Der forudsættes som nævnt ovenfor en udmøntning i bekendtgørelsesform af regler svarende til de gældende.

2.5. Tilmelding, afmelding og brug af joblog

2.5.1. Gældende ret

2.5.1.1. Tilmelding og afmelding

Efter gældende regler i § 11, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan personer, der ønsker det, tilmelde sig som arbejdssøgende i jobcenteret. For visse persongrupper bl.a. aktivitetsparate ydelsesmodtagere, vil der ikke ske en tilmelding på Jobnet eller i jobcenteret, men en registrering som arbejdssøgende på Jobnet eller hos jobcenteret, så de kan få bistand til at finde arbejde, fx ved at personens cv registreres på Jobnet og gøres søgbart for sagsbehandlere og arbejdsgivere. Det skyldes, at de statslige og de kommunale it-systemer ikke kan håndtere, at andre end dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- eller integrationsydelsesmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- eller integrationsydelsesmodtagere og tilmeldte uden ydelse tilmeldes som arbejdssøgende. Der er ikke forskel på mulighederne i øvrigt for at anvende Jobnet, herunder for at registrere et cv og gøre det søgbart for sagsbehandlere og arbejdsgivere.

Visse persongrupper, som skal modtage eller modtager en forsørgelsesydelse, skal tilmelde sig som arbejdssøgende i jobcenteret. Det gælder:

- Ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge eller er berettigede til dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- Personer, der har ansøgt om eller modtager kontanthjælp, integrationsydelse eller uddannelseshjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som kommunen vurderer, er henholdsvis jobparate eller åbenlyst uddannelsesparate.

Efter gældende lovs § 11, stk. 2 og 3, skal ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge, eller er berettigede til dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. tilmelde sig på den første ledighedsdag. Jobparate ansøgere eller modtagere af kontanthjælps- og integrationsydelse skal tilmeldes ved første henvendelse til kommunen om hjælp, og

åbenlyst uddannelsesparate skal tilmeldes senest efter 1 uge fra første henvendelse til kommunen om hjælp, og kommunen skal sørge for, at de tilmeldes. Disse persongrupper skal mindst hver 7. dag tjekke deres jobforslag på Jobnet og dermed bekræfte, at de er arbejdssøgende.

Kravet om, at ledige mindst hver 7. dag skal tjekke jobforslag på Jobnet, blev indført som led i udmøntningen af aftalen om fremtidens velstand og velfærd fra juni 2006, med henblik på at øge den enkelte lediges fokus på jobsøgning. Efterfølgende er der indført krav om, at ledige skal dokumentere deres aktive jobsøgning i deres joblog. Proceskravet om, at den ledige digitalt skal dokumentere tjek af jobforslag, er derfor i en vis grad overflødig, da den lediges aktive jobsøgning dokumenteres ved registrering af jobsøgningsaktiviteter i joblog m.v.

Med hjemmel i loven er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om tilmelding som arbejdssøgende, herunder kravet om at tjekke jobforslag mindst hver 7. dag og om afmelding.

Efter bekendtgørelsen kan en person tilmelde sig digitalt via selvbetjening på Jobnet eller ved at møde personligt frem på jobcenteret. Et ledigt medlem af en arbejdsløshedskasse kan vælge at tilmelde sig ved personligt fremmøde hos sin arbejdsløshedskasse, hvis arbejdsløsheds-kassen tilbyder denne service til sine medlemmer. Personen anses for tilmeldt, når tilmeldingen er sket i det fælles it-baserede datagrundlag for beskæftigelsesindsatsen, jf. lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

I bekendtgørelsen er der bl.a. også fastsat regler om tilmelding i forbindelse med arbejdsfordeling og ved ledighed under virksomhedslukning mellem jul og nytår eller på en søgnehelligdag.

Der er også fastsat regler om, at personer, der står tilmeldt som arbejdssøgende, tjekke jobforslag mindst hver 7. dag og om, at en person, der ikke tjekker sine jobforslag mindst hver 7. dag, bliver afmeldt som arbejdssøgende, dog får personen en skriftlig påmindelse med en ny frist på 7 dage til at tjekke jobforslag fra jobcenteret den første og anden gang inden for 12 måneder, hvor personen ikke tjekker sine jobforslag. Hvis personen ikke tjekker sine jobforslag inden for den nye frist, afmeldes personen umiddelbart efter fristens udløb. Hvis personen 3 gange inden for 12 måneder undlader at tjekke sine jobforslag på Jobnet, afmeldes personen uden påmindelse og frist.

Det er videre fastsat, at visse midlertidige forhold kan udsætte fristen for at tjekke jobforslag, og om beregning af fristen. Derudover er der regler om, at jobcenteret i visse tilfælde skal afmelde en arbejdssøgende og om at arbejdsløsheds-kassen i visse tilfælde skal afmelde egne medlemmer. Det gælder fx hvis en dagpengemodtager ikke selvbooker en samtale inden for en fastsat frist.

Konsekvenserne af manglende tilmelding for dagpengemodtagere og for de kontanthjælps-, uddannelseshjælps-, og integrationsydelsesmodtagere, som skal stå tilmeldt, fremgår af reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik. Efter disse regler er det en betingelse for den enkeltes ydelse, at personen står tilmeldt. En person, der afmeldes, mister retten til ydelse frem til personen igen er tilmeldt.

2.5.1.2. Brug af joblog

Efter gældende § 11, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere samt åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere (uden for integrationsprogrammet) være aktivt jobsøgende.

Fleksjobvisiterede, som er ledige, skal ligeledes løbende dokumentere deres jobsøgningsaktiviteter i en joblog på »Min side« på Jobnet, medmindre de er undtaget fra dette efter § 75, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik.

Jobsøgningsaktiviteter skal løbende dokumenteres i jobloggen på Jobnet. Dagpengemodtagere kan dog dokumentere jobsøgningsaktiviteter i arbejdsløshedskassens digitale joblog. Uanset om jobsøgningsaktiviteterne dokumenteres i jobloggen på Jobnet eller i arbejdsløshedskassens digitale joblog, har såvel jobcenteret som den lediges arbejdsløhedskasse adgang til oplysningerne.

Reglerne om brug af joblog harmonerer med ydelsesreglerne for disse persongrupper, idet det er fastsat i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v., at det er en betingelse for at få dagpenge, at personen er aktiv arbejds-søgende. Ligeledes fremgår det af reglerne i lov om aktiv socialpolitik, at det er en betingelse for at få kontanthjælp, uddannelseshjælp, integrationsydelse, at jobparate og åbenlyst uddannelsesparate er aktivt arbejdssøgende. Det fremgår videre, at det er en betingelse for at få ledighedsydelse, at personen er aktivt arbejdssøgende.

Med hjemmel i § 11, stk. 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat regler om brug af joblog. Der er bl.a. fastsat regler om, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere (uden for integrationsprogrammet) samt åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere (uden for integrationsprogrammet) samt ledige fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, løbende skal dokumentere alle deres jobsøgningsaktiviteter i deres joblog.

Det er videre fastsat, hvad der forstås ved jobsøgningsaktivitet, fx jobsøgning rettet mod et specifikt job, og hvilke oplysninger der skal registres i jobloggen, fx virksomhedens navn. Det er endelig fastsat, at dagpenge-modtagere kan vælge at registrere jobsøgningsaktiviteter i arbejdsløshedskassens selvbetjeningsløsning i stedet for jobloggen på Jobnet, hvis arbejdsløhedskassen udstiller en joblog i deres egen selvbetjeningsløsning, og denne er integreret med joblog på Jobnet.

2.5.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.5.2.1. Tilmelding og afmelding

Det foreslås i overensstemmelse med den politiske aftale, at kravet om, at personer, der er tilmeldt som arbejdssøgende hos jobcenteret, mindst hver 7. dag skal tjekke deres jobforslag på Jobnet, afskaffes.

Forslaget om at afskaffe kravet om at tjekke jobforslag skal ses i sammenhæng med, at de øvrige digitale pligter og rådighedskrav opretholdes. Det gælder bl.a. kravene om, at de ledige løbende skal dokumentere deres jobsøgning i jobloggen, og at dagpengemodtagere har pligt til selvbooking af samtaler samt forslaget om at bl.a. jobparate kontanthjælpsmodtagere fremover får pligt til selvbooking af samtaler. Der henvises til pkt. 2.5.2.2. om joblog og til pkt. 2.7. om kontaktførelset.

Den digitale løsning, som understøtter afskaffelsen, forventes idriftsat allerede fra 15. juni 2019, dvs. inden lovens ikrafttræden 1. juli 2019. Fra dette tidspunkt forventes det dermed, at kravet de facto afskaffes, idet der på Jobnet ikke vil være mulighed for eller krav om at tjekke jobforslag, og dermed heller ikke vil kunne ske afmelding som følge af manglende tjek af jobforslag.

Det foreslås, at alle personer, der ønsker det, kan registrere sig som arbejdssøgende i jobcenteret. Dermed vil alle, der ønsker det, kunne blive registreret som arbejdssøgende med henblik på at få bistand til at finde arbejde. Registreringen sker ved, at personen registrerer sit cv på Jobnet og gør det søgbart for sagsbehandlere og arbejdsgivere. For en nærmere beskrivelse af jobcentrenes bistand til arbejdssøgende, der ønsker at finde arbejde, henvises der til pkt. 2.4.

Det foreslås, at følgende persongrupper skal tilmelde sig som arbejdssøgende i jobcenteret:

- Ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som ønsker at modtage dagpenge eller er berettigede til dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- Personer, der har ansøgt om eller modtager kontanthjælp, integrationsydelse eller uddannelseshjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og som kommunen vurderer, er henholdsvis jobparate og åbenlyst uddannelsesparate.

Det foreslås videre, at ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse skal tilmelde sig på den første ledighedsdag, og at jobparate ansøgere eller modtagere af kontanthjælp og integrationsydelse skal tilmeldes ved første henvendelse om hjælp, og åbenlyst uddannelsesparate skal tilmeldes senest efter 1 uge fra første henvendelse om hjælp, og jobcenteret skal sørge for, at de tilmeldes.

Dermed vil disse persongrupper blive tilmeldt som arbejdssøgende allerede ved ledighedens indtræden eller samtidig med eller kort tid efter henvendelsen om hjælp, og ikke først når arbejdsløsheds-kassen/kommunen efterfølgende har truffet afgørelse om ret til ydelse. Reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats harmonerer dermed med reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik om, at det er en betingelse for disse persongruppers ret til ydelse, at de er tilmeldt som arbejdssøgende.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om tilmelding med sproglige justeringer samt ovenstående ændring.

Det foreslås, at der med hjemmel i loven kan fastsættes nærmere regler om tilmelding og om afmelding som arbejdssøgende. Det foreslås, at der bl.a. kan fastsættes regler om mulighed for tilmelding i alle landets jobcentre og hos arbejdsløsheds-kassen (for egne ledige medlemmer), digital tilmelding via selvbetjening på Jobnet, om hvornår og i hvilken kommune en person anses for tilmeldt, om telefonisk tilmelding, tilmelding i forbindelse med arbejdsfordeling og ved ledighed under virksomhedslukning mellem jul og nytår eller på en søgnehelligdag. Det foreslå endvidere, at der kan fastsættes regler om afmelding, herunder om tilfælde hvor henholdsvis jobcenteret skal afmelde en arbejdssøgende og en arbejdsløsheds-kasse skal afmelde egne medlemmer, om automatisk afmelding samt om underretning af en person, der er blevet afmeldt.

2.5.2.2. Brug af joblog

Det foreslås, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere samt åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere skal være aktivt jobsøgende, og at deres jobsøgningsaktiviteter løbende skal dokumenteres i en joblog på Jobnet. Det foreslås dog, at dagpengemodtagere kan dokumentere jobsøgningsaktiviteter i arbejdsløsheds-kassens digitale joblog.

Det foreslås videre, at fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, ligeledes løbende skal dokumentere deres jobsøgningsaktiviteter i en joblog på Jobnet, medmindre de er undtaget fra dette efter § 75, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik.

Formålet med jobloggen er at give den enkelte overblik over egen jobsøgning. Samtidig giver registreringen i jobloggen et grundlag for jobcenteret og arbejdsløshedskassen til at forbedre vejledningen til den ledige om jobsøgning. Dermed kan anvendelsen af jobloggen og vejledningen sikre det rigtige match mellem de ledige og virksomhederne samt understøtte virksomhedernes efterspørgsel efter arbejdskraft. Formålet med jobloggen er endvidere, at personen skal dokumentere sin jobsøgning i jobloggen, og at arbejdsløshedskasserne og jobcentrene dermed kan bruge jobloggen til at vurdere, om jobsøgningen er tilstrækkelig til, at den enkelte ledige lever op til rådighedskravet om aktiv jobsøgning for retten til ydelser i henholdsvis lov om arbejdsløhedsforsikring m.v. og lov om aktiv socialpolitik.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om joblog med sproglige justeringer.

Det foreslås, at der med hjemmel i loven kan fastsættes regler om brug af joblog. Der vil bl.a. kunne fastsættes regler om den løbende dokumentation og om oplysninger, der skal registreres. Det foreslås ligeledes, at der kan fastsættes regler om, at dagpengemodtagere kan registrere jobsøgningsaktiviteter i arbejdsløshedskassens selvbetjeningsløsning i stedet for i jobloggen på Jobnet.

2.6. Cv-oplysninger, personkreds, indhold og seneste tidspunkt på Jobnet for visse målgrupper

2.6.1. Gældende ret

2.6.1.1. Målgruppe for cv-oplysninger

Efter gældende § 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet give fyldestgørende oplysninger om tidligere beskæftigelse, uddannelse, kvalifikationer og øvrige forhold af betydning for jobcenterets bistand til at finde arbejde.

Efter gældende § 73 d skal personer, som er visiteret til fleksjob, og som er ledige, give fyldestgørende oplysninger om tidligere beskæftigelse, uddannelse, kvalifikationer og øvrige forhold af betydning for jobcenterets bistand til at finde arbejde.

Efter gældende §§ 12 og 73 d, stk. 1, indlægges oplysninger om job og om arbejdssøgendes arbejds- og uddannelsesmæssige baggrund m.v. (cv'er) i Beskæftigelsesministeriets database (Jobnet).

Jobnet er det landsdækkende register, der omfatter tilmeldinger i jobcenteret, afmeldinger, fraværperioder, forskellige grupperinger i forhold til arbejdsmarkedslovgivningen samt oplysninger registreret i Jobnet og andre selvbetjeningsløsninger.

Efter gældende §§ 13 og 73 d, stk. 2, skal der i forbindelse med cv'et angives mindst et beskæftigelsesmål.

I forbindelse med kontanthjælpsreformen blev det med ændringslov nr. 895 af 4. juli 2013 fastsat, at også aktivitetsparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet skal omfattes af pligten til at oprette et cv. Efter § 9, stk. 4, i lov nr. 895 af 4. juli 2013 fastsætter beskæftigelsesministeren tidspunktet for, hvornår aktivitetsparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet skal have pligt til at oprette et cv. Beskæftigelsesministeren har endnu ikke sat bestemmelsen i kraft, og disse målgrupper har derfor ikke pligt til at oprette et cv.

For de øvrige målgrupper er der ikke krav om, at de skal oprette et cv.

2.6.1.2. Indhold, frister og cv-samtale

Efter gældende § 13 og § 73 d i lov om en aktivbeskæftigelsesindsats skal dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, samt fleksjobvisiterede, som er ledige, oprette et cv og deri give fyldestgørende oplysninger om tidligere beskæftigelse, uddannelse, kvalifikationer og øvrige forhold af betydning for jobcenterets bistand til at finde arbejde og for virksomheders mulighed for at udsøge egnede kandidat er til en stilling.

Derudover skal disse personer angive mindst et beskæftigelsesmål. Beskæftigelsesmål skal være realistiske og kunne bestrides af den ledige.

De gældende regler for, hvornår et cv senest skal oprettes, er forskellige afhængig af hvilken målgruppe, der er tale om.

Efter gældende § 13 skal oplysningerne indlægges i Jobnet hurtigst muligt, og det seneste tidspunkt er

- 2 uger efter tilmelding som arbejdssøgende for dagpengemodtagere,
- 3 uger efter tilmelding som arbejdssøgende for jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, og
- 3 uger efter første henvendelse om hjælp for åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Efter gældende § 73 d, stk. 3, skal en fleksjobvisiteret, som er ledig, indlægge oplysninger på Jobnet senest 3 uger efter, at pågældende har opnået ret til ledighedsydelse.

Staten, kommunen og arbejdsløshedskassen (for egne medlemmer) har adgang til de oplysninger, som personen har lagt i Jobnet.

For aktivitetsparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet er pligten til at oprette et cv ikke trådt i kraft. Der henvises til pkt. 2.6.1.1. ovenfor.

Efter gældende § 14 skal arbejdsløshedskassen holde en cv-samtale med dagpengemodtagere senest 2 uger efter tilmeldingen som arbejdssøgende. »Min Plan« påbegyndes under samtalen. Hvis der senest 3 måneder før tilmeldingen har været holdt en samtale om dagpengemodtagerens cv og »Min Plan« med jobcenteret eller arbejdsløshedskassen, skal der ikke holdes en cv-samtale på ny.

Cv-samtalens formål er at sikre, at de oplysninger, som dagpengemodtageren indlægger i sit cv på Jobnet om bl.a. tidligere beskæftigelse, uddannelse og kvalifikationer, er fyldestgørende. Arbejdsløshedskassen introducerer og påbegynder også en personlig plan, »Min Plan«, for dagpengemodtageren med blandt andet en beskrivelse af den lediges situation, herunder fx ledighedshistorik, alder, tidligere beskæftigelse og uformelle kompetencer. Under samtalen skal det aftales, hvordan dagpengemodtagerens jobsøgning kan understøttes, og dagpengemodtageren kan pålægges at søge relevante konkrete job.

Om »Min Plan« henvises i øvrigt til pkt. 2.8. nedenfor i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Efter gældende § 73 e skal jobcenteret holde en cv-samtale med fleksjobvisiterede senest 3 uger efter, at personen har opnået ret til ledighedsydelse. Cv-samtalen skal ikke holdes, hvis der inden for de seneste 3 måneder før, personen er blevet ledig, har været holdt en samtale om personens cv.

Formålet med samtalen er at aftale, hvordan personens jobsøgning kan understøttes. Under samtalen skal det sikres, at de oplysninger, som personen har indlagt i Jobnet, er tilstrækkelige til, at de hjælper personen med at få et fleksjob.

Efter gældende § 73 d, stk. 3, 2. pkt., skal oplysninger i cv'et skal løbende opdateres.

Efter gældende § 13, stk. 3, og § 73 d, stk. 4, skal en person som har pligt til at oprette et cv, og som tidligere har oprettet et cv, skal straks gøre cv'et tilgængeligt igen, hvis personen tilmelder sig efter at have været afmeldt eller på ny henvender sig til kommunen om hjælp.

For øvrige målgrupper afholdes der samtale om cv'et i forbindelse med det almindelige kontaktforløb.

2.6.1.3. Bistand og adgang til cv-oplysninger

Efter gældende § 14 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og forudsætningsvis af gældende § 13 og § 73 d i lov om en aktivbeskæftigelsesindsats, skal dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, samt fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, gøre oplysningerne i cv'et tilgængelige for søgning for arbejdsgivere med henblik på, at de hurtigst muligt kommer i beskæftigelse.

Efter gældende § 13, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal jobcenteret yde bistand i forbindelse med, at en person indlægger oplysninger i cv'et, hvis personen anmoder herom. Arbejdsløshedskassen har den samme pligt som jobcenteret til at hjælpe egne medlemmer.

Efter gældende § 73 d, stk. 5, skal jobcenteret yde bistand i forbindelse med, at en person indlægger oplysninger i cv'et, hvis personen anmoder herom.

Efter gældende lovs § 13, stk. 5, har staten, kommunen og den lediges arbejdsløshedskasse adgang til de oplysninger, som den ledige har indlagt i Jobnet.

Efter gældende lovs § 73 d, stk. 6, har staten og kommunen adgang til de oplysninger, som personen har indlagt i Jobnet.

2.6.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.6.2.1. Målgruppe for cv-oplysninger

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at alle ledige fremover skal udarbejde et cv på Jobnet. Udsatte personer, det vil sige personer længere væk fra arbejdsmarkedet kan have gavn af et cv på Jobnet, hvis de for eksempel søger småjobs og virksomhedsrettede tilbud, ligesom virksomhederne vil få lettere ved selv at rekruttere disse personer. I den forbindelse udarbejdes der et cv, som er målrettet udsatte grupper – dog er der ikke krav om, hvornår det skal være udfyldt for de mest udsatte. Der arbejdes pt. på et cv målrettet udsatte i forbindelse med et satspuljeprojekt i samarbejde med Cabi. Det cv vil kunne anvendes som en form for pilot for et kommende supplerende Jobnet-cv til udsatte.

Det foreslås at videreføre de gældende regler om, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere, samt fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, skal registrere cv-oplysninger på Jobnet.

Det foreslås på baggrund af aftalen, at aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere, som ikke er åbenlyst uddannelsesparate, aktivitetsparate uddannelseshjælps- eller integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, personer i ressourceforløb og personer i revalidering, skal registrere cv-oplysninger. Tilsvarende foreslås for sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaring, som ikke er i et ansættelsesforhold.

Det foreslås derudover, at ledige selvforsørgende, jf. § 6, nr. 12, unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, jf. § 6, nr. 13, og personer omfattet af reglerne om en indsats efter varslingsreglerne i § 164, som får en indsats efter loven, skal registrere cv-oplysninger.

Førtidspensionister skal ikke have et cv. Det skyldes, at personens arbejdsevne er varigt nedsat, og at nedsættelsen er af et sådant omfang, at den pågældende uanset mulighederne for støtte efter den sociale eller anden lovgivning, herunder beskæftigelse i fleksjob, ikke vil være i stand til at blive selvforsørgende ved indtægtsgivende arbejde.

2.6.2.2. Indhold, frister og cv-samtale

Ordlyden af krav til indhold i cv-oplysningerne foreslås ændret for at kunne rumme registreringer af flere typer af cv-oplysninger afhængig af målgruppe. Det foreslås således, at cv-oplysningerne indeholder oplysninger om kompetencer, erfaringer og øvrige forhold.

De cv-oplysninger, som de jobparate ledige, det vil sige dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, samt fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, skal registrere, har primært fokus på stillinger og uddannelse, hvilket gør det mindre egnet til udsatte ledige, hvis kompetencer ikke nødvendigvis knytter sig til en konkret uddannelse eller stilling. For de målgrupper, der allerede i dag har pligt til at registrere cv-oplysninger, er der ikke tilsigtet ændringer i indholdet. Det foreslås således, at der på bekendtgørelsesniveau fastsættes nærmere regler om indholdet i cv-oplysningerne, som for disse målgrupper skal omhandle beskæftigelse, uddannelse, kvalifikationer og øvrige relevante forhold. Derudover foreslås, at disse personer skal angive mindst et jobmål. Jobmål skal være realistiske og kunne bestrides af den ledige.

Udsatte borgere kan også have gavn af at registrere cv-oplysninger på Jobnet. Det kan være til brug for at søge småjobs og virksomhedsrettede tilbud og som dialogværktøj i forbindelse med kontaktfølgeløbet eller i opfølgingsforløbet efter reglerne om sygedagpenge. Erfaringer viser således, at arbejdet med et personligt cv fremmer et beskæftigelsesrettet fokus i den enkelte persons forløb. For mange fungerer cv'et som et godt dialogredskab, der kan sætte fokus på erfaringer og kvalifikationer. Cv-oplysningerne kan endvidere bidrage til at fremme den enkeltes kendskab til egne kompetencer i forhold til mulighederne for, at komme i arbejde eller uddannelse.

For personer i revalidering er der med pligten til at registrere cv-oplysninger ikke tilsigtet ændringer i de gældende regler om, at en person i revalidering som udgangspunkt ikke må have arbejde, når personen er i gang med en revalidering. Cv-oplysninger vurderes dog for den enkelte revalidend i lighed med, hvad der er tilfældet for de andre målgrupper at være et godt dialogredskab, der kan sætte fokus på kompetencer og erfaringer og øvrige forhold.

Cv-oplysninger skal således registreres for at understøtte jobcenterets bistand til jobsøgende med at finde arbejde og for virksomheders mulighed for at udsøge egnede kandidater til en stilling, og for øvrige målgrupper længere fra arbejdsmarkedet er cv-oplysningerne også et dialogværktøj, der fungerer som et skridt på vejen mod at nå til et punkt, hvor det giver mening at cv-oplysningerne gøres søgbare for arbejdsgivere. Alle skal derfor så vidt muligt have fokus på job og ordinære timer, også selv om det er få timer, men det skal være på en måde, så det giver mening for borgeren.

Det foreslås videreført, at oplysningerne for følgende jobparate målgrupper skal indlægges hurtigst muligt, og at det seneste tidspunkt er

- 2 uger efter tilmelding som arbejdssøgende for dagpengemodtagere,
- 3 uger efter tilmelding som arbejdssøgende for jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet,
- 3 uger efter første henvendelse om hjælp for åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, og
- 3 uger efter overgang til ledighedsydelse for en fleksjobvisiteret.

Det foreslås videreført, at cv-oplysningerne løbende skal opdateres, og som noget nyt foreslås, at jobcenteret løbende skal påse, at oplysningerne i cv'et er fyldestgørende. Der vil dermed ikke længere være et proceskrav om, at jobcenteret i forbindelse med hver jobsamtale skal påse, at oplysningerne er fyldestgørende.

Det foreslås videreført, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, samt fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, som tilmelder sig efter at have været afmeldt, eller som henvender sig på ny til kommunen om hjælp, straks skal gøre sine cv-oplysninger søgbare på ny. For disse målgrupper kan det være forbundet med ydelsesmæssige konsekvenser, hvis registreringen af fyldestgørende cv-oplysninger ikke sker inden for fristen herunder, at cv'et er søgbart for arbejdsgivere.

De målgrupper, hvor der ikke er fastsat frister for registrering af cv-oplysninger på Jobnet, skal ikke underlægges de samme proces- og tidskrav for registrering af cv-oplysninger og manglende registrering vil ikke have ydelsesmæssige konsekvenser. Det foreslås, at arbejdet med cv-oplysninger påbegyndes i forbindelse med kontaktføreløbet efter denne lov eller opfølgingsføreløbet efter lov om sygedagpenge, og det er forudsat, at der arbejdes med cv-oplysningerne allerede fra begyndelsen af kontaktføreløbet eller opfølgingsføreløbet efter lov om sygedagpenge. Baggrunden for dette er, at arbejdet med cv-oplysninger kan medvirke til en god dialog i kontaktføreløbet med fokus på personens kompetencer og erfaringer og muligheder for at komme i arbejde. Oplysningerne kan endvidere bidrage til at fremme den enkeltes kendskab til egne kompetencer i forhold til mulighederne for at komme i arbejde eller uddannelse.

Det foreslås derudover, at ledige selvforsørgende, jf. § 6, nr. 12, unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, jf. § 6, nr. 13, og personer omfattet af reglerne om en

indsats efter varslingsreglerne i § 164, som får en indsats efter loven, skal registrere cv-oplysninger. Cv-oplysningerne skal registreres umiddelbart i forbindelse med, at de får indsatsen. Det betyder, at der ikke er noget fast tidspunkt for registrering af cv-oplysninger for disse målgrupper.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om registrering af cv-oplysninger herunder om indhold og cv-samtaler.

Det foreslås videreført, at arbejdsløshedskassen skal holde en samtale (cv-samtale) med dagpengemodtageren senest 2 uger efter tilmelding, hvor det sikres, at cv-oplysningerne på Jobnet er fyldestgørende. Samtalen holdes ved personligt fremmøde.

Det foreslås, at arbejdsløshedskassen sammen med personen begynder at udarbejde forslag til indhold i personens »Min Plan«, og under samtalen aftales, hvordan personens jobsøgning kan understøttes. Arbejdsløshedskassen kan pålægge personen at søge relevante konkrete job.

Det foreslås som noget nyt, at der ikke skal holdes en cv-samtale, hvis der ved gentilmeldingen er forløbet mindre end 3 måneder fra afmelding. Begrundelsen for at ændre 3 måneders fristen fra at forholde sig til, hvornår der senest har været holdt en samtale om personens cv-oplysninger til i stedet at forholde sig til, hvornår personen blev afmeldt, er, at der ikke er krav om, at cv-oplysningerne påses i forbindelse med jobsamtaler, men at det i stedet løbende skal påses, at cv-oplysningerne er fyldestgørende, og at der dermed er en forudsætning om, at cv-oplysningerne under ledighed er ajourført helt frem til afmeldingen.

2.6.2.3. Bistand og adgang til cv-oplysninger

Det foreslås, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, samt fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, skal gøre cv-oplysningerne tilgængelig for søgning for arbejdsgivere med henblik på, at de hurtigst muligt kommer i beskæftigelse.

Det foreslås, at jobcenteret kan aftale med den enkelte person, at cv-oplysningerne skal være søgbare for arbejdsgivere for så vidt angår de målgrupper, hvor der ikke er et lovkrav om, at cv-oplysningerne skal være søgbare.

Det betyder ved lovens ikrafttræden, at når jobcenteret aftaler med en person, at cv-oplysninger skal være søgbare, skal personen registrere oplysningerne i en form, der kan gøres søgbare for arbejdsgivere.

For nogle personer kan det være relevant, at cv-oplysningerne gøres søgbare, fordi de søger småjobs, mens cv-oplysningerne for andre kan fungere som et effektivt dialogredskab i forbindelse med beskæftigelsesindsatsen.

Forslaget understøtter, at cv-oplysninger gøres søgbare for arbejdsgivere, når det giver mening for personen.

Det foreslås, at jobcenteret skal hjælpe personer med at registrere cv-oplysninger, såfremt de efterspørger dette. Arbejdsløshedskassen har den samme pligt som jobcenteret til at hjælpe egne medlemmer. Udover staten har jobcenteret og den lediges arbejdsløshedskasse adgang til de oplysninger, som den ledige har indlagt i Jobnet.

2.7. Fleksibelt og individuelt kontaktforsløb

2.7.1. Gældende ret

2.7.1.1. Målgruppe

I gældende regler i kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er der regler om et individuelt og fleksibelt kontaktforsløb for

- dagpengemodtagere,
- job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet,
- revalidender,
- fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse,
- personer i ressourceforsløb,
- uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, og
- personer i jobafklaringsforsløb.

Efter gældende § 20 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal jobcenteret for en person, der er job- eller aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager herunder integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet, og som er på barsel og er omfattet af § 13, stk. 7, nr. 4, i lov om aktiv socialpolitik, inden for 3 måneder før barselsperiodens afslutning tilbyde en samtale, hvor personens tilknytning til arbejdsmarkedet drøftes.

For en uddannelses- eller aktivitetsparat uddannelseshjælpsmodtager herunder integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet, og som er på barsel og er omfattet af § 13, stk. 7, nr. 4, i lov om aktiv socialpolitik, skal jobcenteret inden for 3 måneder før barselsperiodens afslutning tilbyde en samtale, hvor personens uddannelsesønsker og -muligheder drøftes.

Formålet med samtalen for kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet er at sikre, at de har fokus på at opnå eller genvinde tilknytning til arbejdsmarkedet, og for uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet er formålet at sikre, at de har fokus på uddannelse mod barselsperiodens slutning og dermed understøtte fodfæstet på uddannelsesvejen tidligere.

Personer, der modtager førtidspension, har ret til mindst 3 jobsamtaler i jobcenteret.

2.7.1.2. Formål med kontaktforsløbet

Hensigten med reglerne om det individuelle kontaktforsløb er at tilrettelægge rammerne for kontaktforsløbet, og understøtte at indholdet tilrettelægges under hensyn til den enkeltes behov eller eventuelle barrierer i forhold til at komme ind på eller vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Kontaktforsløbet tilrettelægges under hensyn til personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov.

Efter gældende regler er formålet med kontaktforsløbet forskelligt afhængig af målgruppe.

For dagpengemodtagere og job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, revalidender, personer i jobafklaringsforsløb

og personer i ressourceforløb er formålet med kontaktføreløbet, at personen hurtigst muligt opnår ordinær beskæftigelse, og hvis det ikke er umiddelbart realistisk, tilrettelægges kontaktføreløbet med henblik på, at personen bringes tættere på arbejdsmarkedet, jf. § 15, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, gennemføres et individuelt kontaktføreløb med henblik på, at personen hurtigst muligt kommer i fleksjob, jf. § 73 a, stk. 1.

For uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet tilrettelægges og gennemføres kontaktføreløbet med henblik på, at personen hurtigst muligt påbegynder og gennemfører en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår. Er uddannelse ikke umiddelbart realistisk, tilrettelægges kontaktføreløbet med henblik på, at personen bliver parat til at påbegynde og gennemføre en uddannelse, jf. § 15, stk. 3.

For personer, der modtager førtidspension er formålet med samtalerne at afklare, hvilke muligheder personen måtte have for at vende tilbage i ordinær eller støttet beskæftigelse, jf. lovens § 15, stk. 2.

2.7.1.3. Jobsamtalernes indhold

Efter gældende regler i § 16 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er kravene til indholdet i samtalerne forskellige afhængig af målgruppe.

For dagpengemodtagere, samt job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet har jobsamtaler fokus på konkrete job og jobsøgning. Samtalen skal primært understøtte jobsøgning.

For aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, herunder en integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, skal der under samtalen tillige ske en vurdering af, om der skal iværksættes beskæftigelsesfremmende aktiviteter for personen, ligesom der skal ske en vurdering af, om personen har opnået en tættere tilknytning til arbejdsmarkedet og dermed skal tilmeldes som arbejdssøgende i jobcenteret.

For revalidender skal der under kontaktføreløbet følges op på personens deltagelse i tilbud efter kapitel 9b-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For personer i ressourceforløb skal der under kontaktføreløbet afholdes individuelle samtaler med henblik på at følge op på personens deltagelse i tilbud eller andre indsatser efter rehabiliteringsplanen.

For uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, skal kontaktføreløbet understøtte uddannelsesfokus og fremdrift i forhold til arbejdet med uddannelsespålægget. Der følges op på det aktuelle trin i uddannelsespålægget herunder aktive tilbud, der er igangsat og gennemført som led i dette trin. Jobcenteret drøfter muligheden og behovet for yderligere aktive tilbud med personen for at understøtte uddannelsesfokus og fremdrift i forhold til uddannelsesmålet. Det videre forløb aftales med personen, herunder frist for det relevante trin i uddannelsespålægget, det videre kontaktføreløb samt ansvar for tilmelding til tilbud, test og andre aktiviteter.

For personer i jobafklaringsforløb skal der under kontaktføreløbet afholdes individuelle samtaler med henblik på at vurdere, om personen har mulighed for at komme tilbage i beskæftigelse, om personen fortsat er uarbejdsdygtig som følge af sygdom, og om personen skal fortsætte i jobafklaringsforløbet. Herudover skal

kommunen følge op på personens deltagelse i tilbud eller andre indsatser efter rehabiliteringsplanens indsatsdel og på, at personens vej tilbage til arbejdsmarkedet fremmes. I kontaktføreløbet skal der tages nødvendigt hensyn til personens helbredstilstand.

Derudover er der med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen i § 21 på bekendtgørelsesniveau fastsat en lang række detaljerede regler blandt andet om, hvornår personer er undtaget fra kontaktføreløbet, indholdet i de enkelte samtaler samt regler om digital indkaldelse til samtale, intensiveret indsats sidst i dagpengeperioden for dagpengemodtagere, om læse-, skrive-, og regnetest, oplysningspligt ved sygdom og ferie m.v., samt oplysningspligt ved deltagelse i jobrettet uddannelse.

For dagpengemodtagere, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og jobparate kontanthjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, fremgår det af reglerne, at det under jobsamtalerne skal påses, at deres cv på Jobnet er fyldestgørende, og disse målgrupper kan pålægges at søge relevante konkrete job, der fx er indlagt i Jobnet.

For helt eller delvis sygemeldte job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, samt fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, og som har behov for en særlig indsats for at sikre, at de får den nødvendige hjælp til at opnå eller genvinde tilknytning til arbejdsmarkedet, tilrettelægges indsatsen og opfølgning herpå som led i det individuelle kontaktføreløb.

For helt eller delvis sygemeldte uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som har behov for en særlig indsats for at sikre, at de har den nødvendige hjælp til at arbejde videre med uddannelsespålægget, tilrettelægges indsatsen og opfølgningen herpå som led i det individuelle kontaktføreløb.

2.7.1.4. Uddannelsespålæg for dagpenge- og uddannelseshjælpsmodtagere

Efter gældende regler får alle uddannelseshjælpsmodtagere som led i det individuelle kontaktføreløb et uddannelsespålæg, som består af 3 trin, der tilsammen forpligter den unge til at vælge en uddannelse, søge optagelse på uddannelsen samt påbegynde og gennemføre uddannelsen.

Jobcenteret skal tillige vurdere, om dagpengemodtagere under 25 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, kan gennemføre en uddannelse på ordinære vilkår og give dem uddannelsespålæg, hvis vurderingen er, at det kan de.

Uddannelsespålægget og dets tre trin - forslag til en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse, ansøgning om optagelse på uddannelse og påbegyndelse af uddannelse - danner rammen om indsatsen for den uddannelsesparate eller aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtager, samt for de dagpengemodtagere under 25 år, der får et uddannelsespålæg i jobcenteret.

Jobcenteret skal ved første samtale pålægge den unge, inden for en nærmere fastsat frist at komme med relevante forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, som personen på kortere eller længere sigt kan påbegynde på almindelige vilkår. Jobcenteret kan iværksætte aktiviteter og tilbud efter for at hjælpe personen med at blive i stand til at komme med forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser. Det er en betingelse, at personen under hele uddannelsen har et forsørgelsesgrundlag i form af SU, elevløn el.lign.

Pålægget skal også indeholde de indsatser og aktiviteter, som jobcenteret skal iværksætte, for at den unge bliver parat til at påbegynde og gennemføre en uddannelse. Den unge skal læse-, skrive- og regnetestes senest en måned efter henvendelsen om hjælp og have tilbudt undervisning, hvis testen viser et behov.

Jobcenteret skal underrette uddannelsesinstitutionen om, at den unge er pålagt at påbegynde og gennemføre uddannelsen. Uddannelsesinstitutionen skal tillige have oplysninger om de indsatser m.v., som den unge har fået i jobcenteret og om jobcenteret vurderer, at den unge kan få særlige vanskeligheder ved at gennemføre uddannelsen. Uddannelsesinstitutionen skal underrette jobcenteret, når personen optages på uddannelsen, og hvis uddannelsesinstitutionen vurderer, at der er risiko for frafald. Underretningerne kan ske uden samtykke fra personen.

Den unge er omfattet af ret og pligt til tilbud, indtil det tidspunkt, hvor uddannelsen starter.

Trin 1. Jobcenteret skal forpligte den unge til inden for en nærmere fastsat tidsfrist at komme med forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, som det er realistisk for den unge at søge optagelse på. Jobcenteret vurderer konkret hvor lang tidsfrist, den unge skal have. Fristens længde beror på jobcenterets konkrete skøn, hvori indgår, at der bl.a. skal tages hensyn til, at den unge skal have rimelig tid til at træffe uddannelsesvalg, optagelsestidspunkter for uddannelserne m.v. Fristen fastlægges under hensyn til den enkeltes ressourcer og behov for supplerende støtte. For nogle uddannelsesparate vil fristen være kort eller unødvendig, fordi uddannelsesvalget allerede er kendt. For andre unge med betydelige udfordringer kan fristen være lang.

Jobcenteret skal bede den unge om at prioritere uddannelserne, hvis den unge kommer med flere forslag til uddannelser.

Trin 2. Jobcenteret skal pålægge den unge inden for en nærmere fastsat frist at søge om optagelse på en eller flere uddannelser, som den unge har valgt efter trin 1. Jobcenteret skal som led i fastlæggelsen af, hvilke uddannelser det vil være relevant for den unge at søge ind på, tage hensyn til den unges ønsker. At en uddannelse er relevant for den unge vil sige, at den er rimelig i forhold til den unges uddannelsesmæssige forudsætninger og beskæftigelsesmuligheder i øvrigt, og at den unge har en realistisk mulighed for at gennemføre uddannelsen. Det forudsættes, at den unge er berettiget til et forsørgelsesgrundlag under uddannelsen i form af SU, elevløn eller lignende (fx praktikløn).

Herefter pålægger jobcenteret den unge at søge om optagelse på en eller flere konkrete uddannelser.

Trin 3. Når den unge optages på den valgte uddannelse, er den unge forpligtet til at gå i gang med og gennemføre uddannelsen. Hvis jobcenteret vurderer, at personen er i risiko for at falde fra en uddannelse, skal uddannelsesinstitutionen, som den unge er optaget på, underrettes. Jobcenteret skal i denne underretning oplyse, at den unge forud for uddannelsesstart har været omfattet af et uddannelsespålæg.

2.7.1.5. Jobsamtalernes antal og kadence

Efter gældende regler i § 16 a, skal der for dagpengemodtagere i de første 6 måneders ledighed holdes individuelle jobsamtaler, hver gang personen har været ledig i en måned.

Jobsamtaler for dagpengemodtagere kan holdes tidligere eller op til 2 uger senere end de angivne tidspunkter. I de første 6 måneders ledighed skal der holdes i alt 6 jobsamtaler.

Den første jobsamtale skal efter gældende lovs § 19 holdes tidligst, når cv-samtalen er holdt, og senest når personen har været ledig i sammenlagt 6 uger. Under samtalen fastlægges den lediges »Min Plan«. Efter de første 6 måneders ledighed, skal der for dagpengemodtagere holdes jobsamtaler, hver gang personen har været ledig i 3 måneder. Jobsamtalerne kan holdes tidligere eller op til 2 uger senere end de angivne tidspunkter.

Inden for de første 6 måneders ledighed er der to jobsamtaler, som er fælles med arbejdsløsheds-kassen. Den ene jobsamtale holdes mellem 3-6 ugers ledighed, og den anden er tidligst, når dagpengemodtageren har været ledig i 4 måneder. Arbejdsløsheds-kassen deltager kun i første fællessamtale, hvis den ud fra en helhedsorienteret vurdering af personens ledighedssituation finder, at personen har behov herfor, eller hvis jobcenteret eller personen anmoder om, at arbejdsløsheds-kassen deltager. Den første fælles jobsamtale bygger videre på cv-samtalen, herunder de afgivne og indsamlede oplysninger m.v., og den lediges Min Plan fastlægges. Derudover skal den ledige have vejledning om jobrettet uddannelse efter positivlisten i henhold til ordningen om ret til 6 ugers jobrettet uddannelse, hvis vedkommende efterspørger dette. Om jobrettet uddannelse se bemærkninger til punkt 2.9.

Udover de 2 fælles jobsamtaler som beskrevet ovenfor holdes en supplerende fælles jobsamtale med arbejdsløsheds-kassen senest, når personen har været ledig i 16 måneder. Ved denne fælles jobsamtale skal jobcenteret tilbyde personen en intensiveret indsats. Baggrunden er, at personen sidst i dagpengeperioden skal tilbydes både en tæt kontakt og en intensiveret indsats. For personer, der deltager i tilbud om en erhvervsuddannelse via puljen til uddannelsesløft, skal der under samtalen være fokus på mulighederne for job efter endt uddannelse.

For kontanthjælpshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, skal den første jobsamtale holdes senest 1 uge fra første henvendelse til kommunen om hjælp.

For jobparate kontanthjælpshjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet skal der herefter holdes jobsamtale to gange inden for de 3 første kalendermåneder fra første henvendelse til kommunen om hjælp, hvorefter samtalerne afholdes løbende tilpasset den enkeltes behov og mindst fire gange inden for 12 kalendermåneder.

For aktivitetsparate kontanthjælpshjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet skal der efter den første samtale, afholdes samtaler løbende tilpasset den enkeltes behov dog mindst fire gange inden for 12 kalendermåneder.

For uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet efter integrationsloven, skal den første samtale holdes senest 1 uge fra første henvendelse til kommunen om hjælp.

Efter den første samtale skal der for uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som ikke vurderes åbenlyst uddannelsesparate, holdes samtaler mindst to gange inden for de første tre kalendermåneder. Herefter holdes

samtaler for uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet i det omfang, det er nødvendigt for at sikre uddannelsesfokus og fremdrift i arbejdet med uddannelsespålægget.

Efter første samtale skal der for aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, holdes samtaler senest hver gang personen i 2 måneder har modtaget hjælp eller har deltaget i tilbud om ansættelse med løntilskud.

For revalidender skal den individuelle jobsamtale efter § 16 holdes, senest hver gang personen i sammenlagt 3 måneder har modtaget offentlige forsørgelsesydelse eller har deltaget i tilbud efter kapitel 10 – 12. For fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, skal der under kontaktføreløbet holdes individuelle jobsamtaler med personen, senest hver gang personen i sammenlagt 3 måneder har modtaget ledighedsydelse regnet første gang fra visitationen til fleksjob.

For personer i ressourceforløb eller jobafklaringsforløb, skal den individuelle samtale holdes løbende tilpasset den enkeltes behov og mindst seks gange inden for 12 kalendermåneder. Hvis det skønnes nødvendigt for at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet, herunder for at sikre personens deltagelse i tilbud og andre indsatser i rehabiliteringsplanen, skal kontakten være hyppigere.

2.7.1.6. Samtalernes form

Efter gældende regler skelnes der mellem følgende 3 former for kontakt i forbindelse med samtaler:

- Personligt fremmøde.
- Anden personlig kontakt telefonisk, digitalt eller på anden måde, fx ved brev.
- Opfølgning uden personlig kontakt (standby).

Samtaler, herunder fælles samtaler med arbejdsløsheds-kasserne, holdes efter gældende regler ved personligt fremmøde for dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, personer i ressourceforløb eller jobafklaringsforløb, og fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse.

Der skal under kontaktføreløbet holdes individuelle samtaler med uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet med henblik på at sikre uddannelsesfokus og fremdrift i forhold til arbejdet med uddannelsespålægget. Efter gældende regler er det alene samtalen for aktivitetsparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, der foregår ved personligt fremmøde. For uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet er der ikke et direkte krav om personligt fremmøde, men jobcenteret har mulighed for og bør indkalde til samtale med personligt fremmøde, hvis jobcenteret vurderer, at det er hensigtsmæssigt.

Der er ikke krav om personligt fremmøde for revalidender og førtidspensionister.

Når en person deltager i tilbud efter kapitel 10-12 i gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, det vil sige i tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, nytteindsats og ansættelse med løntilskud, kan jobsamtaler ske telefonisk, digitalt eller på anden måde. Det er jobcenteret, der tager stilling til, hvordan samtalen skal foregå.

En samtale, som jobcenteret efter gældende regler skal tilbyde personer, som er på barsel, og hvor samtalen skal foregå inden for 3 måneder før barselsperiodens afslutning, holdes ved personligt fremmøde, medmindre personen anmoder om, at den skal foregå på anden måde. Er det tilfældet, foregår samtalen telefonisk, digitalt eller på anden måde.

Opfølgning kan foregå uden kontakt til sygemeldte personer, der er aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, revalidender, aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse og personer i jobafklaringsforløb (standbyordningen). Opfølgning uden kontakt kan foregå, hvis der er tale om alvorlig sygdom, hvor kontakt til den sygemeldte ikke er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredssituation (standby). Ved vurdering af, om en sygdom er alvorlig, indgår navnlig, om sygdommen er livstruende.

Det beror på en konkret vurdering i den enkelte sag, om kontakt er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredstilstand. Det er den sygemeldtes samlede situation, der lægges til grund ved vurderingen af, om opfølgningen skal sættes på standby.

Hvis personen er fritaget for personlig kontakt, kan der i stedet ske en anden form for opfølgning fx ved hjælp af kontakt til læge, sygehuslæge, andre kommunale forvaltninger m.v. for at skaffe oplysninger om borgernes helbred og behandlingsforløb.

2.7.1.7. Selvbooking

En dagpengemodtager har som udgangspunkt pligt til selv at booke jobsamtaler, dog ikke fællessamtaler med arbejdsløsheds-kassen. Her er det jobcenteret, der indkalder dagpengemodtageren til fælles jobsamtaler uanset, om arbejdsløsheds-kassen deltager eller ej. Hvis det på sigt viser sig teknisk og logistisk muligt, vil der kunne åbnes for, at ledige også selv booker de samtaler, hvor arbejdsløsheds-kassen deltager. De nærmere regler om selvbooking for dagpengemodtagere, herunder om afmelding, hvis en person ikke booker en jobsamtale og om fritagelse fra selvbooking, er fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Jobcenteret kan efter lovens § 16 a, stk. 6, i særlige tilfælde fratage en person retten til selv at booke samtaler, hvis personens adfærd i forhold til selv at booke samtaler er u hensigtsmæssig, eller hvis jobcenteret vurderer, at retten til selv at booke samtaler vil medføre, at kontaktforløbet ikke kan gennemføres efter hensigten. Derudover kan jobcenteret efter regler fastsat i bekendtgørelsen efter anmodning fritage en person fra pligten til selv at booke samtaler, hvis jobcenteret vurderer, at det er uforholdsmæssigt svært eller umuligt for personen selv at booke samtaler på grund af meget ringe it-kundskaber, betydelige sproglige barrierer bestående i manglende beherskelse af dansk, eller betydelig fysisk, kognitiv eller psykisk funktionsnedsættelse.

Endelig kan jobcenteret fritage en person for pligten til at booke samtaler, hvis afholdelsen af samtalen er betinget af særlige lokaliteter eller deltagelse af en tolk, medmindre personen ikke ønsker at blive fritaget. Efter gældende regler fastsat med hjemmel i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er det som udgangspunkt jobcentrene, der indkalder jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, men disse personer kan vælge selv at booke samtaler, og når de gør det sidestilles bookingen med en indkaldelse fra jobcenteret med de konsekvenser det har i forhold til udeblivelse m.v.

Tilsvarende kan personer i jobafklaringsforløb også selvbooke en samtale, men det har ikke konsekvenser for dem, hvis de udebliver.

2.7.1.8. Koordinerende sagsbehandler

Aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet skal efter reglerne i kapitel 7 i loven have tilbudt en koordinerende sagsbehandler, som skal sikre, at indsatsen er tværfaglig og koordineret på tværs af de kommunale forvaltninger og andre myndigheder. Kommunen skal tilbyde personen en koordinerende sagsbehandler, umiddelbart når personen vurderes som aktivitetsparat. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at funktionen som koordinerende sagsbehandler kan overdrages til en anden enhed i kommunen end jobcenteret. Den koordinerende sagsbehandler kan ikke træffe afgørelser efter beskæftigelseslovgivningen, hvis personen er fra en anden enhed end jobcenteret.

Kommunen skal efter lovens kapitler 12 a og 12 b udpege en gennemgående og koordinerende sagsbehandler til personer, der deltager i et ressourceforløb samt til personer der deltager i et jobafklaringsforløb. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at funktionen som gennemgående og koordinerende sagsbehandler for borgere i ressourceforløb og jobafklaringsforløb kan overdrages til en anden enhed i kommunen end jobcenteret. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler fra en anden enhed end jobcenteret kan ikke træffe afgørelser efter beskæftigelseslovgivningen.

2.7.1.9. Samtaler og indsats i forbindelse med kontrolaktioner

Den gældende ordning med samtaler og indsats i forbindelse med kontrolaktioner blev indført ved lov nr. 304 af 2. maj 2005, der var et led i den daværende regerings (Venstre og Konservative) indsats mod sort og illegalt arbejde og misbrug af sociale ydelser m.v.

Som led i denne indsats gennemfører offentlige myndigheder, som fx SKAT, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og kommunerne, løbende kontrolbesøg for at modvirke og afdække omfanget af misbrug af offentlige ydelser og sort arbejde.

Hvis en ledig bliver antruffet i forbindelse med et kontrolbesøg, og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vurderer, at der er tvivl om personens rådighed, sender Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering en meddelelse herom til henholdsvis personens arbejdsløshedskasse eller kommune.

For modtagere af arbejdsløshedsdagpenge m.v. skal arbejdsløshedskassen straks – efter modtagelsen af meddelelsen fra Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering - ved skriftlig og personlig meddelelse pålægge personen at oplyse, fra hvilket tidspunkt personen ønsker at få arbejdsløshedsdagpenge. Hvis personen ønsker at få arbejdsløshedsdagpenge fra et tidspunkt, der ligger mindre end 15 dage efter, at personen har modtaget meddelelsen fra arbejdsløshedskassen, skal arbejdsløshedskassen straks give jobcenteret underretning herom.

Efter gældende regler i § 21 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal jobcenteret straks efter underretningen fra arbejdsløshedskassen indkalde dagpengemodtageren til en individuel jobsamtale, der skal afholdes inden for 1 uge, fra jobcenterets modtagelse af underretningen. Skyldes tvivlen om den generelle rådighed, at dagpengemodtageren har opholdt sig i udlandet, skal jobcenteret herefter afholde en individuel samtale hver 14. dag med personen indtil 3 måneder efter første samtale.

Modtager kommunen meddelelse fra Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering om, at der ved offentlige myndigheders kontrolaktion er rejst tvivl om den generelle rådighed for en job- eller aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager herunder integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet, skal kommunen straks indkalde personen til en individuel jobsamtale, der skal afholdes inden for en uge, fra meddelelsen er modtaget. Skyldes tvivlen om den generelle rådighed, at personen har opholdt sig i udlandet, skal jobcenteret herefter afholde en individuel samtale hver 14. dag med personen indtil 3 måneder efter første samtale. Jobcenteret skal inden for 2 uger efter jobsamtalen sørge for, at personerne får et tilbud efter kapitel 10-12.

2.7.1.10. Systematiske henvisningsforløb

Der gælder regler i lovens §§ 21 c til 21 e om systematiske henvisningsforløb for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og jobparate integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Hvis en person henvises til et arbejde på over 5 dages varighed, og ikke får jobbet, skal jobcenteret hurtigst muligt og løbende henvise til andre job i 3 måneder. Hvis personen herefter ikke er kommet i arbejde, skal jobcenteret give et aktivt tilbud til personen.

2.7.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.7.2.1. Målgruppe

Det fremgår af den politiske aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at kontaktforsøget ønskes ensrettet på tværs af målgrupper. Baggrunden for forslaget er, at de gældende regler er komplicerede og varierer meget.

Det foreslås, at jobcenteret tilrettelægger og gennemfører et fleksibelt kontaktforsøg i form af individuelle jobsamtaler under hensyn til personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov og for personer, der skal have et uddannelsespålæg under hensyn til uddannelsesmål efter reglerne om uddannelsespålæg.

Det foreslås, at reglerne for det individuelle og fleksible kontaktforsøg samles og omfatter

- dagpengemodtagere,
- job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet,
- uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet,
- personer i jobafklaringsforløb,
- personer i ressourceforløb,
- fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, og
- personer i revalidering.

Kontaktforsøget fastsættes under hensyn til personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov. For personer, der skal have et uddannelsespålæg fastsættes kontaktforsøget under hensyn til uddannelsesmål. Det betyder for eksempel, at for personer i jobafklaringsforløb, som er uarbejdsdygtige på grund af sygdom, skal kontaktforsøget tilrettelægges under hensyntagen til personens helbredstilstand.

Det betyder, at fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, også er medtaget.

Forslaget medvirker til en klar samling og afgrænsning af personkredsen for kontaktførelsen i begyndelsen af kapitlet.

Det foreslås, at jobcenteret for job- eller aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som er på barsel, inden for 3 måneder før barselsperiodens afslutning skal tilbydes en jobsamtale, hvor personens tilknytning til arbejdsmarkedet drøftes. Tilsvarende skal jobcenteret tilbyde en jobsamtale til uddannelses- eller aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som er på barsel. Under denne jobsamtale skal personens uddannelsesønsker og – muligheder drøftes.

Dermed videreføres hensigten om at understøtte, at kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet mod barselsperiodens afslutning har fokus på at opnå eller genvinde tilknytning til arbejdsmarkedet, og at uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet har fokus på uddannelse mod barselsperiodens slutning og dermed at understøtte fodfæstet på uddannelsesvejen tidligere.

Derudover foreslås, at førtidspensionister har ret til mindst 3 jobsamtaler i jobcenteret. Der er tale om en videreførelse af den gældende ret til jobsamtaler for førtidspensionister, således at denne målgruppe fortsat har en ret til at drøfte med jobcenteret, hvilke muligheder der er for at vende tilbage til arbejdsmarkedet, eventuelt i form af støttet job.

2.7.2.2. Formål med kontaktførelsen

Det foreslås, at der i loven fastsættes regler om formålet med kontaktførelsen svarende til gældende regler. Hensigten med det individuelle kontaktførelse er at tilrettelægge rammerne for kontaktførelsen, og indholdet tilrettelægges under hensyn til den enkeltes behov eller barrierer i forhold til at komme ind på eller vende tilbage til på arbejdsmarkedet evt. i form af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager.

Det foreslås således, at formålet med kontaktførelsen fortsat skal afhænge af, hvilken målgruppe personen tilhører.

Det foreslås, at der for dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og for fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, gennemføres et individuelt kontaktførelse med henblik på, at personen hurtigst muligt kommer i henholdsvis ordinært job eller fleksjob.

Det foreslås, at formålet med kontaktførelsen for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, personer i jobafklaringsforløb, personer i ressourceforløb og personer i revalidering er, at personen hurtigst muligt opnår ordinært job, og hvis det ikke er umiddelbart realistisk, tilrettelægges kontaktførelsen for at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet i form af ordinære timer.

Det foreslås, at der for uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælps- og herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, tilrettelægges og gennemføres et kontaktførelse med henblik på, at personen hurtigst muligt påbegynder og gennemfører en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår. Er uddannelse ikke umiddelbart realistisk,

foreslås det, at tilrettelægge kontaktføreløbet med henblik på, at personen bliver parat til at påbegynde og gennemføre en uddannelse.

For førtidspensionister foreslås det, at formålet med jobsamtalerne er at afklare, hvilke muligheder personen måtte have for at vende tilbage i ordinær eller støttet beskæftigelse.

Forslaget er en videreførelse af de gældende regler, men der er sket en sproglig harmonisering på tværs af de forskellige målgrupper i overensstemmelse med intentionerne i aftalen om at loven skal forenkles og være lettere at administrere for kommuner og arbejdsløsheds-kasser. Den sproglige harmonisering ændrer ikke på reglerne, fordi formålet med kontaktføreløbet er det samme for disse målgrupper, men er formuleret lidt forskelligt i de gældende regler.

2.7.2.3. Jobsamtalernes indhold

Det fremgår af den politiske aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at de særlige regler om indhold i de individuelle jobsamtaler ønskes forenklet, så det i højere grad bliver op til den enkelte sagsbehandler og den enkelte person at fastlægge indholdet, så jobsamtalen bliver meningsfuld og målrettet. Formålet med kontaktføreløbet fastholdes, og der skal fortsat være fokus på jobsøgning. Kommunerne skal løbende understøtte, at borgeren får en aktiv indsats og har et fyldestgørende cv. Reglerne om indholdet i jobsamtaler, som knytter sig til uddannelsespålægget, bibeholdes, da der i 2018 skal gennemføres en samlet analyse af ungeområdet.

Det foreslås, at indholdet i jobsamtalerne til enhver tid skal understøtte formålet med kontaktføreløbet som beskrevet i den foreslåede § 29 herunder, at personen får den indsats, der er behov for.

For dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og personer, som modtager ledighedsydelse, skal indholdet i jobsamtalerne have fokus på konkrete job og jobsøgning.

Dermed vil der i overensstemmelse med den politiske aftale ikke som hidtil være fastsat særlige regler om indholdet i jobsamtaler for kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, samt for personer i jobafklaringsforløb og i ressourceforløb. Det bliver således i højere grad op til jobcentre at fastlægge indholdet i jobsamtalerne sammen med borgerne. De skal hele tiden have formålet for de enkelte målgrupper for øje og gennemføre et kontaktføreløb, der understøtter dette.

Det foreslås, at Min Plan for dagpengemodtagere fastlægges ved den første jobsamtale efter cv-samtalen. Det betyder, at Min Plan ikke nødvendigvis fastlægges i forbindelse med en fælles jobsamtale med arbejdsløsheds-kassen, idet denne kan placeres frem til det tidspunkt, hvor personen senest har været ledig i 3 måneder. Derudover betyder forslaget, at det fastholdes, at Min Plan fastlægges efter det tidspunkt, hvor arbejdsløsheds-kassen har lavet et udkast til Min Plan. Hvis jobcenteret undtagelsesvist iværksætter en indsats før cv-samtalen fx et tilbud om uddannelsesløft, skal jobcenteret dog udarbejde en Min Plan i forhold til tilbuddet senest samtidig med afgivelse af tilbuddet. Om planer se bemærkninger til 2.8.

Det foreslås, at der på bekendtgørelsesniveau kan fastsættes nærmere regler om jobcenterets pligt til at yde vejledning under jobsamtaler om repatriering, om 225-timers reglen og om 6 ugers jobrettet uddannelse, hvis

personen efterspørger det. Om undtagelse af persongrupper fra kontaktføreløbet, fordi de på grund af alder, helbredsforhold eller andre særlige forhold i almindelighed ikke har brug for en beskæftigelsesrettet indsats.

Om pligt til i forbindelse med kontaktføreløbet at deltage i bestemte beskæftigelses- og uddannelsesfremmende aktiviteter. Om uddannelsespålægget, herunder om udformning, digitalisering og procedurer for udarbejdelse af pålægget. Om ret til læse-, skrive-, regne- og ordblindetest. Om obligatorisk intensiveret indsats. Om oplysningspligt ved ferie, sygdom m.v. Om arbejdsløshedskassens deltagelse i jobsamtalerne under kontaktføreløbet. Derudover foreslås, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om selvbooking og om afmelding som arbejdssøgende, hvis en person ikke selv booker jobsamtaler.

Den foreslåede bemyndigelse er en videreførelse af de gældende regler. Pligt til at vejlede om 6 ugers jobrettet uddannelse, hvis dagpengemodtageren efterspørger det, er fastsat i gældende lov, hvorefter personen skal have vejledning i jobcenteret om valg af uddannelse efter positivlisten ved første jobsamtale. Denne bestemmelse foreslås flyttet til bekendtgørelse og vil ikke være knyttet til første jobsamtale. Forslaget om flytning skyldes, at de øvrige særlige regler om indhold i jobsamtalerne vil blive fastsat på bekendtgørelsesniveau.

2.7.2.4. Uddannelsespålæg for dagpenge- og uddannelseshjælpsmodtagere

Det foreslås videreført at alle uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere under 30 år uden for integrationsprogrammet og uden en erhvervskompetencegivende uddannelse som led i det individuelle kontaktføreløb skal have et uddannelsespålæg, som består af 3 trin, der tilsammen forpligter den unge til at vælge en uddannelse, søge optagelse på uddannelsen samt påbegynde og gennemføre uddannelsen på almindelige vilkår.

Det videreføres tillige, at jobcenteret skal vurdere, om dagpengemodtagere under 25 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, kan gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår og give dem uddannelsespålæg, hvis vurderingen er, at det kan de.

Uddannelsespålægget og dets tre trin - forslag til en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse, ansøgning om optagelse på uddannelse og påbegyndelse af uddannelse - danner rammen om indsatsen for den uddannelsesparate eller aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtager, samt for de dagpengemodtagere under 25 år, der får et uddannelsespålæg i jobcenteret.

Jobcenteret skal ved første jobsamtale pålægge den unge, inden for en nærmere fastsat frist at komme med relevante forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, som personen på kortere eller længere sigt kan påbegynde på almindelige vilkår. Jobcenteret kan iværksætte aktiviteter og tilbud efter kapitel 11-14 for at hjælpe personen med at blive i stand til at komme med forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser. Det er en betingelse, at personen under hele uddannelsen har et forsørgelsesgrundlag i form af SU, elevløn el.lign.

Pålægget skal også indeholde de indsatser og aktiviteter, som jobcenteret skal iværksætte, for at den unge bliver parat til at påbegynde og gennemføre en uddannelse på almindelige vilkår. Den unge skal læse-, skrive- og regnetestes senest en måned efter henvendelsen om hjælp og have tilbudt undervisning, hvis testen viser et behov.

Jobcenteret skal underrette uddannelsesinstitutionen om, at den unge har fået uddannelsespålæg til at påbegynde og gennemføre en konkret uddannelse på uddannelsesinstitutionen. Uddannelsesinstitutionen skal tillige have oplysninger om de indsatser m.v., som den unge har fået i jobcenteret og om jobcenteret vurderer, at den unge kan få særlige vanskeligheder ved at gennemføre uddannelsen.

Uddannelsesinstitutionen skal underrette jobcenteret, når personen optages på uddannelsen, og hvis uddannelsesinstitutionen vurderer, at der er risiko for frafald.

Trin 1. Jobcenteret skal forpligte den unge til inden for en nærmere fastsat tidsfrist at komme med forslag til en eller flere studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelser, som det er realistisk for den unge at søge optagelse på. Jobcenteret vurderer konkret hvor lang tidsfrist, den unge skal have. Fristens længde beror på jobcenterets konkrete skøn, hvori indgår, at der bl.a. skal tages hensyn til, at den unge skal have rimelig tid til at træffe uddannelsesvalg, optagelsestidspunkter for uddannelserne m.v. Fristen fastlægges under hensyn til den enkeltes ressourcer og behov for supplerende støtte. For nogle uddannelsesparate vil fristen være kort eller unødvendig, fordi uddannelsesvalget allerede er kendt. For andre unge med betydelige udfordringer kan fristen være lang.

Jobcenteret skal bede den unge om at prioritere uddannelserne, hvis den unge kommer med flere forslag til uddannelser.

Trin 2. Jobcenteret skal pålægge den unge inden for en nærmere fastsat frist at søge om optagelse på en eller flere uddannelser, som den unge har valgt efter trin 1. Jobcenteret skal som led i fastlæggelsen af, hvilke uddannelser det vil være relevant for den unge at søge ind på, tage hensyn til den unges ønsker. At en uddannelse er relevant for den unge vil sige, at den er rimelig i forhold til den unges uddannelsesmæssige forudsætninger og beskæftigelsesmuligheder i øvrigt, og at den unge har en realistisk mulighed for at gennemføre uddannelsen. Det forudsættes, at den unge er berettiget til et forsørgelsesgrundlag under uddannelsen i form af SU, elevløn eller lignende (fx praktikløn).

Herefter pålægger jobcenteret den unge at søge om optagelse på en eller flere konkrete uddannelser.

Trin 3. Når den unge optages på den valgte uddannelse, er den unge forpligtet til at gå i gang med og gennemføre uddannelsen. Hvis jobcenteret vurderer, at personen er i risiko for at falde fra en uddannelse, skal uddannelsesinstitutionen, som den unge er optaget på, underrettes. Jobcenteret skal i denne underretning oplyse, at den unge forud for uddannelsesstart har været omfattet af et uddannelsespålæg.

I bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, vil der blive fastsat regler om visitation af uddannelseshjælpsmodtagere, som enten uddannelsesparate, åbenlyst uddannelsesparate eller aktivitetsparate.

Til understøttelse af jobcenterets visitation af den unge er der udviklet et landsdækkende digitalt screeningsværktøj, der frit stilles til rådighed på Jobnet, og som jobcenteret og de berørte personer kan vælge at anvende. Screeningsværktøjet kan anvendes til at understøtte den faglige vurdering af borgeren forud for eller under den første samtale med henblik på at forbedre muligheden for at tilbyde den rette hjælp tidligt. Værktøjet indeholder spørgsmål af såvel objektiv karakter, fx om borgerens uddannelse og erhvervserfaring, frafaldshistorik i forhold til uddannelse etc., som spørgsmål af subjektiv karakter, fx om borgerens motivation, kompetencer og forventninger. I værktøjet indgår endvidere en række registeroplysninger.

Den foreslåede ordning er en videreførelse af gældende ret.

2.7.2.5. Jobsamtalernes antal og kadence

2.7.2.5.1. Jobsamtaler indenfor de første 6 måneder

Det fremgår af den politiske aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at kontaktføreløbet ensrettes på tværs af målgrupper. Der stilles krav om 4 samtaler i jobcenteret de første 6 måneder.

Ved ydelsesskift, fx fra kontanthjælp til ressourceforløb med ressourceforløbsydelse, skal der igen afholdes fire jobsamtaler inden for det første halve år på den nye ydelse. Se bemærkninger til punkt 2.3. om opgørelse af tidsperioder.

Videre fremgår det af aftalen, at kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere fortsat skal have første jobsamtale inden for en uge efter første henvendelse om hjælp. Sygedagpengemodtagere skal også ifølge sygedagpengeloven fortsat have første samtale tidligt i forløbet og senest inden udgangen af 8. sygefraværsuge for at understøtte tidlig tilbagevenden til job.

Det foreslås, at jobcenteret løbende skal holde mindst 4 jobsamtaler inden for de første 6 måneders ledighed med dagpengemodtagere, kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, personer i jobafklaringsforløb, personer i ressourceforløb, fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, og personer i revalidering.

Kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet skal have første jobsamtale indenfor en uge efter henvendelse til kommunen om hjælp. Herefter holdes jobsamtalerne løbende tilpasset den enkeltes behov, og der skal mindst holdes 4 jobsamtaler inden for de første 6 måneder.

For personer i jobafklaringsforløb, personer i ressourceforløb, fleksjobvisiterede med ledighedsydelse og revalidender skal der holdes mindst 4 jobsamtaler inden for de første 6 måneder i målgruppen. Jobsamtalerne skal holdes løbende og tilpasset den enkeltes behov, herunder skal der tages hensyn til personens helbredstilstand.

Forslaget medvirker til, at reglerne forenkles for jobsamtaler på tværs af målgrupper, fordi ledige får det samme antal jobsamtaler med jobcenteret i begyndelsen af ledighedsperioden. Bortset fra den første jobsamtale for nogle målgrupper vil der ikke længere være et proceskrav til, hvornår jobsamtalerne skal holdes, men alene krav om, at der skal holdes mindst 4 jobsamtaler indenfor de første 6 måneders ledighed, det vil sige en løbende og tæt kontakt i starten af ledigheden eller ved skift af ydelse. Det vil bl.a. sige, at der ikke begynder en ny 6 måneders periode med krav om mindst 4 samtaler, hvis fx en person får endnu et ressourceforløb eller endnu et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

Som konsekvens af, at flere målgrupper skal have mindst 4 jobsamtaler inden for de første 6 måneder, og at der skal gennemføres 4 nye jobsamtaler de næste 6 måneder ved ydelsesskift foreslås det, at der fastsættes regler om, hvordan de første 6 måneder opgøres. Opgørelsen er forskellig afhængig af, hvilken målgruppe en person tilhører. Se nærmere om opgørelse og beregning af ledighed under bemærkninger til punkt 2.3. og specielle bemærkninger til § 9.

2.7.2.5.2. Fælles jobsamtaler med arbejdsløshedskasserne

Det fremgår af den politiske aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at for at sikre en tidlig og koordineret indsats fastholdes konceptet om fælles jobsamtaler for dagpengemodtagere – dog med færre proceskrav. Dagpengemodtagere skal derfor – ud over ovennævnte jobsamtaler - fortsat have to fælles jobsamtaler med deltagelse af jobcenter og arbejdsløshedskasse det første halve år. Den første jobsamtale kan frit tilrettelægges inden for de første tre måneder og den anden inden for de næste tre måneders ledighed. Det foreslås, at jobcenteret skal holde 2 jobsamtaler med dagpengemodtagere inden for de første 6 måneder, hvor arbejdsløshedskassen deltager. Den ene af jobsamtalerne skal holdes senest, når personen har været ledig i 3 måneder, hvis arbejdsløshedskassen ud fra en helhedsorienteret vurdering af personens ledighedssituation finder, at personen har behov herfor, eller hvis personen anmoder herom, og den anden tidligst, når personen har været ledig i 6 måneder.

Forslaget ændrer ikke ved, at arbejdsløshedskassen som udgangspunkt deltager i 2 fælles jobsamtaler inden for de første 6 måneders ledighed, og at der dermed skal holdes i alt 6 jobsamtaler med dagpengemodtagere i denne periode, men forslaget betyder, at jobcentre og arbejdsløshedskassen inden for 3-måneders intervaller får frie rammer til at aftale, hvornår fælles jobsamtaler skal foregå. Forslaget ændrer heller ikke ved, at det er jobcenteret, der indkalder til fælles jobsamtaler. De friere rammer stiller krav til, at jobcentre og arbejdsløshedskasser er i dialog om tilrettelæggelsen af kontaktforløbet med henblik på i fællesskab at skabe de bedst mulige betingelser for gennemførelsen for begge parter.

Forslaget giver friere rammer for jobcentre og arbejdsløshedskasser til at tilrettelægge kontaktforløbet samtidig med, at antallet af jobsamtaler i starten af ledighedsforløbet fastholdes, ligesom det fælles intensiverede kontaktforløb, der blev indført med beskæftigelsesreformen, fastholdes. Dermed fastholdes også, at dagpengemodtageres kontakt med beskæftigelsessystemet skal være koordineret og sammenhængende, og at der skal gøres brug af både jobcentrenes og arbejdsløshedskassernes kompetencer.

2.7.2.5.3. Jobsamtaler efter de første 6 måneder

Det fremgår af den politiske aftale om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kontaktforløbet efter 6 måneders ledighed aftales individuelt mellem jobcenteret og borgeren. Borgeren har ret til jobsamtaler, hvis pågældende ønsker det. Samtidig skal kommunen holde jobsamtaler med borgeren, når den vurderer, at der er behov for det. Udgangspunktet er, at jobsamtaler holdes, når det giver mening.

Det foreslås i overensstemmelse med den politiske aftale, at personer omfattet af pligt til jobsamtaler, som har mere end 6 måneder på en offentlig forsørgelsesydelse, får et kontaktforløb efter behov, som aftales individuelt mellem jobcenteret og personen. Personen har ret til jobsamtaler, hvis pågældende ønsker det. Samtidig skal jobcenteret holde jobsamtaler med personen, når det vurderer, at der er behov for det. Dermed vil der ikke længere være fastsat regler om et bestemt antal jobsamtaler ved længerevarende ledighed, men jobcenteret vil løbende skulle vurdere behovet for jobsamtaler med henblik på at kunne tilrettelægge den indsats, der bedst hjælper personen tættere på beskæftigelses- eller uddannelsesmålet.

Der henvises til det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats.

2.7.2.5.4. Tredje fælles jobsamtale med arbejdsløshedskassen

Det fremgår af den politiske aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at den tredje fælles jobsamtale for dagpengemodtagere, som skal holdes senest efter 16 måneders ledighed samt de øvrige samtaler med arbejdsløshedskassen, fastholdes.

Det foreslås derfor, at der skal holdes en jobsamtale med en dagpengemodtager om en intensiveret indsats senest, når personen har været ledig i 16 måneder. I denne jobsamtale deltager arbejdsløshedskassen, medmindre personen ikke ønsker det.

Det foreslås videreført, at jobcenteret ved jobsamtalen skal tilbyde en intensiveret indsats til dagpengemodtageren. Det foreslåede har den virkning, at jobsamtalen skal holdes således, at den har en vis tidmæssig sammenhæng med den intensiverede indsats, som dagpengemodtageren skal have i perioden 16-22 måneders ledighed. For en person, der deltager i tilbud om en erhvervsuddannelse via puljen til uddannelsesløft efter forslaget til § 96, skal der under jobsamtalen være fokus på mulighederne for job efter endt uddannelse. Arbejdsløshedskassen deltager i jobsamtalen, medmindre personen ikke ønsker det.

Forslaget om den tredje fælles jobsamtale med arbejdsløshedskassen svarer til de gældende regler.

2.7.2.5.5. Forsøg med mere ansvar til arbejdsløshedskasser

Det fremgår af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at udvalgte arbejdsløshedskasser for at få et styrket vidensgrundlag om betydningen af placeringen af kontaktføreløbet i en 4-årig periode får ansvaret for kontaktføreløbet for dagpengemodtagere i opsigelsesperioden og de første 3 måneder af ledighedsforløbet. I dag er kontaktføreløbet primært hos kommunerne, men arbejdsløshedskasserne deltager i fælles jobsamtaler med den ledige og kommunen og står for cv-samtale og rådighedssamtaler.

Initiativet udmøntes med en særskilt bestemmelse i forbindelse med forsøgsbestemmelsen i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og vil løbe i 4 år. For yderligere henvises til bemærkninger til punkt 2.32.

2.7.2.6. Jobsamtalernes form

Det foreslås, at de individuelle jobsamtaler som udgangspunkt holdes ved personligt fremmøde. Betingelsen om personligt fremmøde kan fraviges ved:

- Deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats, ansættelse med løntilskud og vejledning og opkvalificering, jf. forslaget til kapitel 11-14.
- Alvorlig sygdom (standby).
- Arbejdsløshedskassernes mulighed for at deltage i fælles jobsamtaler ved video.

Det foreslås, at der ikke er krav om personligt fremmøde ved jobsamtaler for personer i revalidering og førtidspensionister. Jobsamtaler for revalidender og førtidspensionister kan således holdes på anden måde.

Det foreslås, at den jobsamtale, som jobcenteret skal tilbyde kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, som er på barsel, som udgangspunkt skal holdes ved personligt fremmøde, men skal holdes telefonisk, digitalt eller på anden måde, hvis personen anmoder herom.

Det fremgår af den politiske aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at den nuværende standby-ordning udvides, så alle, der er alvorligt syge, kan undtages fra kontakt med jobcenteret. Sygedagpengemodtagere vil fortsat have deres egen standby-ordning, jf. sygedagpengeloven.

Det foreslås derfor, at opfølgning kan foregå uden kontakt til en sygemeldt, hvis der er tale om alvorlig sygdom, hvor kontakt til den sygemeldte ikke er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredssituation. Ved vurdering af, om en sygdom er alvorlig, indgår navnlig, om sygdommen er livstruende.

Det beror på en konkret vurdering i den enkelte sag, om kontakt er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredstilstand. Det er den sygemeldtes samlede situation, der lægges til grund ved vurderingen af, om opfølgningen skal sættes på standby. Sygemeldtes psykiske tilstand skal således også indgå i vurderingen.

Hvis personen er fritaget for personlig kontakt, skal der i stedet ske en anden form for opfølgning fx ved hjælp af kontakt til læge, sygehuslæge, andre kommunale forvaltninger m.v. for at skaffe oplysninger om borgernes helbred og behandlingsforløb.

Det foreslås, at dagpengemodtagere i overensstemmelse med den politiske aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats ikke bliver omfattet af forslaget, da de ved sygdom overgår til sygedagpenge og dermed vil blive omfattet af den særlige standby-ordning for sygedagpengemodtagere. Forslaget om jobsamtalernes form svarer med sproglige justeringer til de gældende regler og med den tilføjelse, at der sker en udvidelse af målgruppen for standby ordningen.

Det fremgår af den politiske aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at for at fremme større fleksibilitet i kontaktforløbet kan arbejdsløshedskasser deltage i alle fælles jobsamtaler med dagpengemodtagere ved ”brug af video”. Borgeren kan dog stille krav om personligt fremmøde fra arbejdsløshedskassen. Jobcenteret og borgeren skal fortsat deltage ved personligt fremmøde.

Det foreslås i overensstemmelse med den politiske aftale, at arbejdsløshedskasserne kan vælge at deltage ved personligt digitalt fremmøde i fælles jobsamtaler, medmindre personen anmoder arbejdsløshedskassen om at deltage ved personligt fremmøde. Ved digitalt fremmøde forstås, at der skal være en direkte billedforbindelse. Forslaget om, at arbejdsløshedskasserne kan deltage digitalt i fælles jobsamtaler, forventes at give en ressourcemæssig besparelse for arbejdsløshedskasserne, der skal bruge mindre tid på transport og logistik. Jobcentrene forventes samtidigt at skulle bruge færre ressourcer på planlægning og koordinering med arbejdsløshedskasserne. Udgifter til it-udstyr til gennemførelse af video-samtaler afholdes af kommuner og arbejdsløshedskasser.

Der vil på bekendtgørelsesniveau blive fastsat regler om, at hvis en person ikke ønsker, at arbejdsløshedskassen deltager i en jobsamtale, skal personen meddele dette til jobcenteret eller arbejdsløshedskassen i så god tid som muligt. Dette svarer til gældende regler.

2.7.2.7. Selvbooking

Det fremgår af den politiske aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at selvbooking bliver obligatorisk for jobparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, sygedagpengemodtagere, samt sygemeldte i jobafklaringsforløb. Reglerne gælder allerede på dagpengeområdet.

Hvis borgeren ikke booker inden for en fastsat frist, får det betydning for borgerens ydelse. Det er dog muligt at blive fritaget for selvbooking, hvis man fx har meget ringe it-kundskaber, betydelige sprogbarrierer eller funktionsnedsættelse.

På denne baggrund foreslås, at dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt personer i jobafklaringsforløb selv skal booke jobsamtaler. Dog skal dagpengemodtagere ikke booke fælles jobsamtaler, hvor det er forudsat, at arbejdsløsheds-kassen deltager. Jobcenteret indkalder til de fælles jobsamtaler med arbejdsløsheds-kassen. Det forudsættes, at hvis det på sigt viser sig teknisk og logistisk muligt, vil der eventuelt kunne åbnes for, at ledige også booker de jobsamtaler, hvor arbejdsløsheds-kassen deltager.

Pligt til selvbooking foreslås således videreført for dagpengemodtagere og indført for jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt personer i jobafklaringsforløb for at give øget medindflydelse på tilrettelæggelsen af og indholdet i kontaktførelset og dermed give personer i målgrupperne et større ansvar for egen indsats, som i sidste ende skal styrke mulighederne for at komme i arbejde. Hensigten er, at den enkelte skal tage ansvar for eget forløb.

Det foreslås, at hvis dagpengemodtageren ikke booker en jobsamtale til afholdelse inden for den frist, som dagpengemodtageren har fået af jobcenteret eller arbejdsløsheds-kassen, bliver personen automatisk afmeldt som arbejdssøgende i jobcenteret. Konsekvensen af manglende tilmelding som arbejdssøgende er, at personen ikke kan få udbetalt dagpenge. Arbejdsløsheds-kassen skal - før den trækker personen i dagpengene - partshøre personen om den manglende tilmelding. Der er tale om en videreførelse af gældende regler.

For de øvrige målgrupper, som foreslås omfattet af pligt til selvbooking, betyder det, at hvis jobparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og personer i jobafklaringsforløb ikke booker en jobsamtale til afholdelse inden for den frist, som personen har fået af jobcenteret, er konsekvensen, at jobcenteret skal tage stilling til, om der er grundlag for sanktion. Dvs. at jobcenteret skal partshøre personen om, hvorvidt den pågældende har en rimelig grund til ikke at booke samtalen inden for den fastsatte frist. Der henvises til det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvensændringer i blandt andet lov om aktiv socialpolitik for så vidt angår sanktioner i forbindelse med selvbooking.

Jobcenteret skal inden for rammerne af den almindelige vejledningsforpligtelse yde hjælp til personer, der kan have svært ved at finde ud af selvbooking-systemet, så de ikke bliver afmeldt, fordi de ikke får booket jobsamtalerne på grund af manglende it-kundskaber. Tilsvarende pligt gælder for arbejdsløsheds-kassen for egne medlemmer.

Det foreslås i overensstemmelse med den politiske aftale, at der kan fastsættes nærmere regler om fritagelse af personer i målgrupperne fra pligten til selv at skulle booke jobsamtaler.

Derudover foreslås, at personer i målgrupperne i visse situationer kan blive frataget retten til selvbooking, hvis personens adfærd i forhold til selv at booke jobsamtaler er uhensigtsmæssig, eller hvis jobcenteret vurderer, at retten til selv at booke jobsamtaler vil medføre, at kontaktførelset ikke kan gennemføres efter hensigten.

Det foreslås, at der på bekendtgørelsesniveau kan fastsættes nærmere regler om, at jobcenteret efter anmodning kan fritage en person fra pligten til selv at booke jobsamtaler, hvis jobcenteret vurderer, at det er uforholdsmæssigt svært eller umuligt for personen selv at booke jobsamtaler, fordi personen har meget ringe it-kundskaber, har betydelige sproglige barrierer bestående i manglende beherskelse af dansk, eller har betydelig fysisk, kognitiv eller psykisk funktionsnedsættelse, eller hvis afholdelsen af jobsamtalen er betinget af særlige lokaliteter eller deltagelse af en tolk.

2.7.2.8. Koordinerende sagsbehandler

Det foreslås at videreføre reglen om, at aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet har ret til en koordinerende sagsbehandler. Personen skal tilbydes en koordinerende sagsbehandler, umiddelbart når personen vurderes aktivitetsparat. Ordningen justeres dog således, at det er jobcenteret i stedet for kommunen, der skal tilbyde den aktivitetsparate en koordinerende sagsbehandler, umiddelbart når personen vurderes aktivitetsparat.

Det skyldes, at det er jobcenteret, der foretager vurderingen af, om kontant- eller uddannelseshjælpsmodtageren herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet er aktivitetsparat, og at den aktivitetsparate således skal have tilbudt en koordinerende sagsbehandler umiddelbart efter dette er sket. Der ændres ikke på, at den koordinerende sagsbehandler skal sikre, at indsatsen er tværfaglig og koordineret på tværs af de kommunale forvaltninger og andre myndigheder. Der ændres heller ikke ved, at den koordinerende sagsbehandler ikke kan træffe afgørelser efter beskæftigelseslovgivningen, hvis personen er fra en anden enhed end jobcenteret.

Det foreslås at videreføre reglen om, at jobcenteret skal udpege en gennemgående og koordinerende sagsbehandler til personer, der deltager i et ressourceforløb samt til personer, der har ret til et jobafklaringsforløb. For så vidt angår den koordinerende sagsbehandlers opgaver henvises til bemærkningerne under punkt 2.8.2. om rehabiliteringsplanens indsatsdel.

2.7.2.9. Jobsamtaler og indsats i forbindelse med kontrolaktioner

Det foreslås, at jobcenteret straks skal indkalde en dagpengemodtager eller en job- eller aktivitetsparat kontanthjælpsmodtager eller integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet til en jobsamtale, når der ved offentlige myndigheders kontrolaktion er rejst tvivl om den generelle rådighed. Jobsamtalen skal holdes inden for en uge fra meddelelsen er modtaget.

Skyldes tvivlen, at der er rejst tvivl om den generelle rådighed for en person, der har opholdt sig i udlandet, skal jobcenteret efter den første jobsamtale herefter afholde en jobsamtale med personen hver 14. dag indtil 3 måneder efter først jobsamtale.

Det foreslås, at jobcenteret inden for to uger efter jobsamtalen skal sørge for, at der gives et tilbud efter det foreslåede kapitel 11-14 til en person, hvor der er rejst tvivl om rådigheden.

Forslaget er en videreførelse af gældende § 21 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.7.2.10. Systematiske henvisningsforløb

Det fremgår af aftalen om forenkling af beskæftigelsesindsatsen, at reglerne om systematiske henvisningsforløb for personer, der ikke får et job, som de er blevet henvist til, afskaffes.

Jobcenteret vil fortsat have mulighed for at give en intensiveret indsats, hvis der er tvivl om den lediges rådighed. Reglen om systematiske henvisningsforløb videreføres derfor ikke med lovforslaget.

2.8. Planer

2.8.1. Gældende ret

2.8.1.1. »Min Plan«

Efter gældende § 27, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal personer omfattet af lovens § 2, der kan få en indsats efter loven, have en plan for indsatsen, »Min Plan«, inden indsatsen iværksættes. »Min Plan« beskriver, hvordan mulighederne for at få varig beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked kan forbedres. For personer, der har et uddannelsespålæg, beskriver planen den uddannelsesrettede indsats.

Formålet med »Min Plan« er at give et samlet overblik over den enkeltes indsats, herunder de planer, aktiviteter og tilbud, som personen har aftalt sammen med sagsbehandleren. »Min Plan« skal give personen indsigt i og dermed ejerskab over sit eget forløb.

»Min Plan« er fleksibel i den forstand, at den består af forholdsvis få elementer, som suppleres med forskellige delelementer, når indsatsen bliver mere intensiv.

Planen vises for personen på Jobnet.dk. Det er alene jobcenteret, der kan afgive tilbud og registrere øvrige aftaler fra jobsamtalerne i »Min Plan«. Ligeledes er det alene en dagpengemodtagers arbejdsløshedskasse, der kan fastlægge krav til jobsøgning og registrere øvrige aftaler fra cv-samtalen og rådighedssamtalerne i »Min Plan«.

»Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, er den enkeltes og jobkonsulentens samlede redskab for den beskæftigelsesrettede indsats. Planen skal efter gældende lovs § 27, stk. 2 og 3, indeholde en beskrivelse af personens beskæftigelses- eller uddannelsesmål afhængig af, om formålet med indsatsen for personen er beskæftigelse eller uddannelse.

For dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, og revalidender beskriver »Min Plan« personens beskæftigelsesmål.

For uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, sygedagpengemodtagere, personer i ressourceforløb, personer i jobafklaringsforløb, unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, førtidspensioner og ledige selvforsørgende personer beskriver »Min Plan« personens beskæftigelses- eller uddannelsesmål.

Beskæftigelsesmålet skal så vidt muligt være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft. I vurderingen af beskæftigelsesmulighederne skal beskæftigelsesregionernes oversigt over beskæftigelsesmuligheder på det regionale arbejdsmarked (arbejdsmarkedsbalancen) benyttes. Det betyder, at tilbud så vidt muligt skal være rettet mod områder med gode beskæftigelsesmuligheder eller rigtig gode beskæftigelsesmuligheder.

Hvis et beskæftigelsesmål er beskrevet i personens cv, og det ligger inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, skal beskæftigelsesmålet i »Min Plan« ikke nærmere begrundes i »Min Plan«, idet der blot kan henvises til cv'et efter gældende lovs § 27, stk. 4.

Jobcenteret udarbejder »Min Plan« i tæt samarbejde med personen, inden indsatsen iværksættes, med henblik på at tilrettelægge den helt rigtige indsats, der skal forbedre personens muligheder for at få varig beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked. Indsatsen kan bl.a. være aktiviteter og tilbud efter lovens kapitel 9 b-12 om mentorstøtte, vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik herunder nytteindsats samt ansættelse med løntilskud.

For dagpengemodtagere laver arbejdsløsheds-kassen et udkast til »Min Plan« sammen med personen i forbindelse med cv-samtalen – senest 2 uger efter tilmelding som arbejdssøgende – hvorefter jobcenteret i samarbejde med borgeren udarbejder den endelige plan efter gældende regler i § 19.

Ved cv-samtalen skal arbejdsløsheds-kassen også fastsætte individuelle krav til personens jobsøgning, der skal fremgå af »Krav til jobsøgning«. Arbejdsløsheds-kassen skal registrere »Krav til jobsøgning« i det fælles datagrundlag (DFDG), så de vises i »Min Plan« på Jobnet.»

Af »Krav til jobsøgning« skal bl.a. fremgå:

- De fagområder, herunder stillingsbetegnelser, inden for hvilke personen primært skal søge arbejde.
- Inden for hvilket geografisk område personen skal søge arbejde.
- At personen primært skal søge opslåede stillinger, fuldtidsansættelse og helårsstillinger.
- Forventningerne til personens jobsøgning, herunder at personen skal søge job kontinuerligt og flere job om ugen.

Når et medlem af en arbejdsløsheds-kasse bliver ledig, skal arbejdsløsheds-kassen generelt vejlede pågældende om pligten til at være aktivt jobsøgende som en del af rådighedsforpligtelsen.

Ifølge gældende lovs § 27, stk. 5, skal alle de tilbud, der kan gives efter lovens §§ 22 og 23 angives i »Min Plan«.

Nogle kommuner har valgt at anvende »Min Plan« som den egentlige afgørelse om fx tilbud. Andre kommuner sender en særskilt bevillingsskrivelse eller blanket sammen med »Min Plan«, fx til e-boks eller i almindeligt brev.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering (STAR) har igennem årene indarbejdet understøttende vejledningstekster i »Min Plan«, som kommunerne kan anvende som supplement til at vejlede personen i forbindelse med afgivelse af tilbud m.v. Anvendes »Min Plan« som en afgørelse, skal kommunen sørge for, at personen får den tilstrækkelige vejledning på »Min Plan«. Det indebærer blandt andet, at kommunen skal tilrette de supplerende vejledningstekster, der ligger på »Min Plan«.

Hvis et tilbud er rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, skal »Min Plan« ikke indeholde en begrundelse for tilbuddet, medmindre personen ikke er enig i tilbuddet. Hvis jobcenteret skønner, at der skal gives et tilbud, der ikke er rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, skal dette efter gældende regler i § 27, stk. 6, begrundes i »Min Plan«.

Efter gældende regler i § 28 kan planen tillige indeholde aktiviteter, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på, at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter loven. Muligheden gælder for personer, som ikke er job- eller uddannelsesparate, herunder aktivitetsparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere – herunder integrationsydelsesmodtagere uden for

integrationsprogrammet – sygedagpengemodtagere, førtidspensionister og ressourceforløbsydelsesmodtagere, fleksjobvisiteret og personer i jobafklaring.

For unge modtagere af uddannelseshjælp, dagpengemodtagere og integrationsydelsesmodtagere, som er under 30 år og uden erhvervskompetencegivende uddannelse, bortset fra integrationsydelsesmodtagere, som er omfattet af integrationsprogrammet, der skal have et uddannelsespålæg, fremgår uddannelsespålægget som en del af »Min Plan« efter gældende regler i § 21 b, stk. 10.

For personer, som skal bevilges revalidering efter § 51 i lov om aktiv socialpolitik, skal »Min Plan« efter gældende regler i § 28, stk. 2, også indeholde en beskrivelse af personens mulighed for optagelse på en uddannelse og for endelig erhvervsmæssig placering. Hvis »Min Plan« indeholder et tilbud om virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud, skal planen indeholde en beskrivelse af, hvordan virksomheden deltager i forløbet, samt jobcenterets bistand til virksomheden.

Planen indeholder også en oversigt over og adgang til personens øvrige indsatser og aktiviteter. Fx har personen adgang til at se aftaler m.v. med jobcenteret fra den seneste jobsamtale. Dagpengemodtagere kan se aftaler m.v. fra den seneste samtale med arbejdsløsheds-kassen og kravene til dagpengemodtagerens jobsøgning, som arbejdsløsheds-kassen har fastlagt. Herudover har både dagpengemodtagere og øvrige målgrupper adgang til kravene til registrering i jobloggen og cv'et via »Min Plan«. Dette gør det let for borgeren at arbejde med jobloggen, idet det for personen vil være entydigt klart, hvilke krav personen skal opfylde som led i rådighedsforpligtigelsen.

Gældende regler i § 29, stk. 3, medfører, at en person altid har ret til at få udarbejdet en »Min Plan«, hvis den pågældende anmoder om det. Dagpengemodtagere, som har opbrugt adgangen til jobrettet uddannelse i op til 6 uger, jf. kapitel 8 a, har efter gældende regler i § 30 også ret til at få udarbejdet en »Min Plan« efter dette kapitel med henblik på yderligere uddannelse, hvis personen fremsætter ønske herom.

Efter gældende § 27, stk. 7, skal jobcenteret revidere »Min Plan« efter personens situation og behov, eller hvis der er væsentligt ændrede forudsætninger på arbejdsmarkedet, som gør en revision hensigtsmæssig. Det følger videre af gældende regler i § 29, stk. 2, at »Min Plan« altid skal revideres, hvis en person skal have et tilbud, som ikke indgår i »Min Plan«.

Reglerne om udarbejdelse af »Min Plan« har status af en garantiforskrift. Det betyder, at jobcenteret er forpligtet til at udarbejde »Min Plan«, inden der bevilges tilbud. Hvis jobcenteret ikke udarbejder eller reviderer »Min Plan« kan det betyde, at eventuelle afgørelser er ugyldige. Det kan fx være afgørelser om virksomhedspraktik eller om sanktioner efter lov om aktiv socialpolitik. Da »Min Plan« ikke har status af en afgørelse, kan personen ikke klage over den. Personen kan derimod klage over indholdet i »Min Plan«. Det vil sige, der kan klages over de afgørelser om tilbud og aktiviteter, som fremgår af »Min Plan«.

De nærmere regler om indhold og udformning af »Min Plan« er fastsat i bekendtgørelse nr. 977 af 28. juni 2018 om en aktiv beskæftigelsesindsats § 53.

2.8.1.2. Mentorkontrakt

Ved afgivelse af tilbud om mentorstøtte skal der efter de gældende regler i § 31 c indgås en skriftlig aftale mellem personen og jobcenteret. Aftalen, en såkaldt ”mentorkontrakt”, har til formål at gøre personen bevidst om, at vedkommende har fået mentorstøtte, og hvad formålet med støtten er. Aftalen, der højst kan

indgås for en periode på 6 måneder, skal indeholde oplysninger om målet med mentorstøtten, mentorens navn og kontaktdata, hvilke opgaver mentoren skal bistå ved, varigheden af aftalen, timetallet for mentorstøtten og klagevejledning.

Har personen en »Min Plan«, skal oplysninger om mentorstøtte fremgå af planen. »Min Plan« skal således efter gældende regler bl.a. indeholde oplysninger om målet med mentorstøtten, varighed af perioden med mentorstøtte, hvilke opgaver mentoren skal bistå ved og timetallet for mentorstøtten, således at »Min Plan« indeholder samme oplysninger som mentorkontrakten.

2.8.1.3. Rehabiliteringsplan

Efter gældende regler i § 30 a, stk. 1, skal personer, der skal have deres sag behandlet i et rehabiliteringsteam efter kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen, have en rehabiliteringsplan. Rehabiliteringsplanen består dels af en forberedende del, som udarbejdes for alle, der skal have deres sag behandlet i rehabiliteringsteamet, dels af en indsatsdel, som udarbejdes for personer, der er visiteret til et ressourceforløb, jf. kapitel 12 a, eller et jobafklaringsforløb, jf. kapitel 12 b, og for sygedagpengemodtagere visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge. Rehabiliteringsplanen udarbejdes i samarbejde med personen for at sikre, at personen har ejerskab til egen sag.

Efter gældende regler i § 30 a, stk. 2, udarbejder kommunen rehabiliteringsplanens forberedende del for personer, der skal have deres sag behandlet i rehabiliteringsteamet. I en række sager vil det være jobcenteret, der udarbejder den forberedende del og forelægger sagen for rehabiliteringsteamet. I sager, hvor der fx overvejende er sociale problemstillinger, kan det dog være den sociale forvaltning, der udarbejder den forberedende del og forelægger sagen for rehabiliteringsteamet. For personer, der allerede er i ressourceforløb, og som skal have deres sag forelagt igen for rehabiliteringsteamet, udarbejdes den forberedende del af den gennemgående og koordinerende sagsbehandler. Efter gældende regler i § 68 g, stk. 2, udarbejder den gennemgående og koordinerende sagsbehandler rehabiliteringsplanens forberedende del, for personer der skal i jobafklaringsforløb.

Efter gældende regler i § 30 a, stk. 3, skal rehabiliteringsplanens forberedende del beskrive personens beskæftigelses- eller uddannelsesmål og personens beskæftigelsesmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, hvor alle relevante forhold i personens samlede situation indgår. Derudover skal der redegøres for, hvilke barrierer personen og sagsbehandleren ser i forhold til at personen kan opnå beskæftigelse eller påbegynde en uddannelse. Det er blandt andet vigtigt, at det fremgår, hvordan personen opfatter sin situation og muligheder for at arbejde. Der skal således udarbejdes en systematisk beskrivelse af den enkelte persons ressourcer og udfordringer, hvor alle relevante forhold i personens samlede situation indgår, herunder hvor der tages udgangspunkt i den forudgående indsats frem mod arbejdsmarkedet.

Desuden skal den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at kunne arbejde eller deltage i uddannelse indgå som en del af rehabiliteringsplanens forberedende del. Den forberedende del af planen beskriver og dokumenterer sagen. Der udarbejdes ikke en indstilling til brug for rehabiliteringsteamets behandling af sagen. Det tilkendes således heller ikke, om det er kommunens vurdering, at personen skal indstilles til fx ressourceforløb, fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende eller førtidspension. I sager om jobafklaringsforløb oplyses rehabiliteringsteamet dog ved forelæggelsen af sagen om, at der er tale om en sag om jobafklaringsforløb.

Personer i ressourceforløb, jf. kapitel 12 a, et jobafklaringsforløb, jf. kapitel 12 b, eller sygedagpengemodtagere visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge, skal have udarbejdet rehabiliteringsplanens indsatsdel. Efter gældende regler i § 68 c, stk. 1, 2. pkt., og § 68 g, stk. 2, udarbejder den gennemgående og koordinerende sagsbehandler i samarbejde med personen rehabiliteringsplanens indsatsdel. Indsatsdelen udarbejdes på baggrund af de respektive forvaltningers beslutning om konkret indsats til personen. Forvaltningernes beslutninger er truffet på baggrund af rehabiliteringsteamets indstilling i den konkrete sag. Det skal fremgå af planen, hvilken forvaltning der yder indsatsen.

Indsatsdelen skal indeholde personens beskæftigelses- og uddannelsesmål samt hvilke indsatser fra de forskellige forvaltninger og myndigheder, der skal iværksættes for at bringe den enkelte person tættere på arbejdsmarkedet.

Gældende regler i § 68 g, stk. 1, og § 68 c, stk. 1, medfører, at kommunen skal udpege en gennemgående og koordinerende sagsbehandler til en person, der har ret til et jobafklaringsforløb eller deltager i et ressourceforløb. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler er ansvarlig for tilrettelæggelsen af arbejdet med rehabiliteringsplanen og efterfølgende for opfølgningen på planen, herunder for at holde opfølgningssamtaler og varetage den løbende koordinering i forhold til de øvrige forvaltninger. Opfølgningen vil typisk medføre et løbende samarbejde mellem jobcenteret, sundheds- og socialforvaltningen og eventuelt også med undervisningsforvaltningen. Det vil sige, at den koordinerende sagsbehandler har rollen som den gennemgående myndighedsperson, der har ansvaret for at varetage personens sag på tværs af sektorer, forvaltninger og lovgivningsområder. Ved ændringer i forløbet er den gennemgående og koordinerende sagsbehandler ansvarlig for at sørge for, at planen justeres efter personens aktuelle situation og behov, herunder om og i hvilket omfang personen har brug for mentorstøtte som led i at fremme målet mod beskæftigelse eller uddannelse.

Efter gældende regler i § 31 kan der på bekendtgørelsesniveau fastsættes nærmere regler om mulighed for at fravige kravene til indhold i rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 30 a, stk. 3, i sager, hvor det er åbenbart formålsløst at udvikle arbejdsevnen, og i sager, hvor borgeren søger om førtidspension. Endvidere kan der fastsættes nærmere regler om mulighed for at fravige kravene til indhold i rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 30 a, stk. 3, i sager om jobafklaringsforløb og i sygedagpengesager visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge.

Endelig kan der fastsættes nærmere regler om, hvordan beskrivelse af personens arbejdsevne og dokumentation for den forudgående indsats i rehabiliteringsplanens forberedende del samt rehabiliteringsteamets indstilling skal indgå i kommunens beslutningsgrundlag i sager om ressourceforløb og i kommunens vurdering af

- 1) personens arbejdsevne i forbindelse med bevilling af fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 13,
- 2) retten til revalidering efter lovens kapitel 21, eller
- 3) personens arbejdsevne i sager om førtidspension efter lov om social pension.

Der er fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om rehabiliteringsplan og rehabiliteringsteamets indstilling om ressourceforløb, fleksjob, førtidspension m.v. om blandt andet indholdet i rehabiliteringsplanen, herunder om muligheden for at fravige kravet om at indhente den praktiserende læges vurdering i visse sager om jobafklaringsforløb og førtidspension.

2.8.1.4. *Helhedsorienteret plan*

Det følger af gældende regler i § 30 b, at for personer omfattet af § 2, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan der med personens samtykke i stedet for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, og rehabiliteringsplanens indsatsdel udarbejdes en helhedsorienteret plan.

Den helhedsorienterede plan kan ud over den beskæftigelsesrettede indsats indeholde andre relevante indsatser, afhængigt af personens konkrete forhold, som fx sociale indsatser efter serviceloven.

Den helhedsorienterede plan udarbejdes med personens samtykke. Samtykke kan bidrage til en generel accept fra personen af, at kommunen foretager en tværgående koordinering af indsatser og i den forbindelse deler oplysninger om personen til udarbejdelsen af planen. Samtidig er samtykket et vigtigt element i at sikre personens ejerskab til og deltagelse i arbejdet med at sikre en sammenhængende og koordineret indsats gennem den helhedsorienterede plan. Med samtykket igangsættes en dialog med personen, som er afgørende for udviklingen af samarbejdet mellem kommunen og personen om den helhedsorienterede plan.

I det tilfælde, at personen ikke ønsker at samtykke til udarbejdelsen af en helhedsorienteret plan, vil personen således fortsat være berettiget til planer efter den sektorspecifikke lovgivning, som fx »Min Plan«.

Efter gældende regler i § 30 b, stk. 2, skal den helhedsorienterede plan indeholde personens beskæftigelsesrettede indsats og øvrige indsatser.

Gældende regler i § 30 b, stk. 3, medfører, at den helhedsorienterede plan udarbejdes i stedet for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, eller rehabiliteringsplanens indsatsdel. Det betyder, at de tilbud og indsatser, som personen skal deltage i som led i den beskæftigelsesrettede indsats, skal fremgå af personens helhedsorienterede plan sammen med de indsatser, som er givet i regi af de øvrige sektorlovgivninger, som fx sociale indsatser.

Udarbejdelsen af en helhedsorienteret plan ændrer ikke på, at tilbud og indsatser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats gives med et beskæftigelses- eller uddannelsesrettet sigte.

Bestemmelsen indebærer, at jobcenteret skal fravige de krav, der i gældende regler stilles til udarbejdelse og revision af »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, hvis jobcenteret i stedet udarbejder en helhedsorienteret plan for personen. Det gælder bl.a. reglerne om indhold i »Min Plan«, fx at planen skal angive de tilbud, som personen skal have efter loven, og om, at tilbud skal begrundes.

Det vil sige, at oplysningerne om personens indsats indgår i den helhedsorienterede plan i stedet for »Min Plan«, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan. Jobcenteret kan dermed give personer, som har komplekse og sammensatte problemer en helhedsorienteret plan, som indeholder personens indsatser efter loven.

Revalidender, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb samt sygedagpengemodtagere, der er visiteret til kategori 3, skal fortsat have udarbejdet rehabiliteringsplanens forberedende del. Det er således alene reglerne for udarbejdelse og revision af rehabiliteringsplanens indsatsdel, der fraviges, hvis jobcenteret udarbejder en helhedsorienteret plan for personen.

Efter gældende regler i § 30 b, stk. 4, skal den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. §§ 68 c og 68 g, udarbejde den helhedsorienterede plan for de personer, der deltager i ressourceforløb eller har ret til et jobafklaringsforløb.

Kommunen har pligt til at registrere og indberette oplysninger om indsatser m.v. i overensstemmelse med kapitel 10 i bekendtgørelse nr. 1451 af 11. november 2017 om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet. Dog fritages kommunerne fra at indberette data om planbeskrivelse, jf. § 42, stk. 1, nr. 9, i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet i en helhedsorienteret plan.

2.8.1.5. Supplering af integrationskontrakten med oplysninger om den beskæftigelsesrettede indsats

Efter gældende regler i kapitel 9 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal integrationskontrakten efter integrationsloven for udlændinge, som skal have en indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, suppleres med oplysninger om tilbud og sanktioner, m.v., som personen pålægges efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Bestemmelsen omhandler flygtninge og familiesammenførte udlændinge, som ikke længere er omfattet af integrationsprogrammet, og som derfor får indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i stedet for efter integrationsloven. Integrationskontrakten gælder ifølge integrationsloven indtil udlændingen opnår tidsubegrænset opholdstilladelse og indeholder integrationsprogrammets enkelte elementer. Ifølge § 31 a skal integrationskontrakten suppleres med oplysninger om indholdet af indsatsen, rettigheder og pligter samt de sanktioner, der kan pålægges efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Hvis kommunen ikke har de nødvendige oplysninger om opholdsgrundlag, integrationskontrakt m.v., skal den tidligere opholdskommune på begæring uden udlændingens samtykke videregive disse oplysninger. Den tidligere opholdskommune skal desuden vurdere, om andre oplysninger vil være af væsentlig betydning for den beskæftigelsesrettede indsats og kan videregive disse oplysninger – evt. uden samtykke, hvis samtykke ikke kan opnås, og de vurderes at være nødvendige for at varetage den beskæftigelsesrettede indsats.

Udlændingesservice stiller oplysninger om udlændingens opholdsgrundlag til rådighed for arbejdsmarkedsmyndighederne.

Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, hvordan den beskæftigelsesrettede indsats fastlægges i integrationskontrakten, herunder om opfølgning.

Det er fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at den beskæftigelsesrettede indsats for personer, der har fået eller skal have en integrationskontrakt efter integrationsloven, skal fremgå ved en henvisning i kontrakten til det aftalte om kontaktfølgningen, »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan, medmindre det skrives ind i integrationskontrakten.

2.8.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at det skal blive obligatorisk for alle, der modtager en indsats i jobcenteret, at modtage »Min Plan« med tilbud m.v. digitalt på Jobnet. Personer, der er undtaget fra digital post og/eller digital selvbetjening, skal fortsat have »Min Plan« og tilbud m.v. i et fysisk brev, og jobcenteret kan efter konkret individuel vurdering også undtage personer, som ikke kan mestre brugen af den digitale »Min Plan« på Jobnet.

Videre fremgår af aftalen, at de oplysninger, der fremgår af mentorkontrakten, også skal fremgå af personens »Min Plan«. På den måde vil den administrative tunge dobbeltregistrering blive afskaffet.

De foreslåede elementer fra aftalen er indarbejdet i det foreslået kapitel. I det foreslåede kapitel er der ligeledes indarbejdet ændringer, som kan understøtte, at planen bliver nem og overskuelig for personen, som umiddelbart i oversigtsform kan danne sig et samlet overblik over egen situation, herunder de planer, aktiviteter og tilbud, som personen har aftalt sammen med sagsbehandleren. For sagsbehandleren skal »Min Plan« understøtte indsatsen med at hjælpe personen i job eller tættere på job, evt. med få ugentlige timer, og sikre koordinering på tværs af jobcentre og arbejdsløshedskasser og evt. andre forvaltninger. »Min Plan« er således ikke et sagsbehandlingssystem men et værktøj i dialogen med personen.

2.8.2.1. »Min Plan«

Det foreslås, at alle personer der kan få en indsats efter denne lov, skal have en plan for indsatsen »Min Plan«. »Min Plan« er en individuel plan, som tager udgangspunkt i personens aktuelle situation. Planen kan følge personen i overgangen mellem ydelser, mål- eller visitationsgrupper m.v.

»Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, skal være personens og jobkonsulentens samlede redskab for den beskæftigelsesrettede indsats.

»Min Plan«, skal give ét samlet overblik over mål, aftaler og aktiviteter samt status på løbende og afsluttede aktiviteter. »Min Plan« skal herunder give det overordnede overblik over, hvilken indsats personen skal deltage i med henblik på at forbedre personens muligheder for at få varig beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked. Jobcenteret skal løbende opdatere »Min Plan« efter personens aktuelle situation og behov, herunder i forbindelse med afgivelse af tilbud, samt ved væsentligt ændrede forudsætninger på arbejdsmarkedet.

For dagpengemodtagere, skal arbejdsløshedskassen i forbindelse med cv-samtalen – senest 2 uger efter tilmelding som arbejdssøgende – komme med forslag til indholdet i »Min Plan« sammen med personen.

For personer i jobafklaringsforløb eller ressourceforløb, som er i et ansættelsesforhold, skal planen beskrive indsatsen for at fastholde personen i jobbet. For personer, der har et uddannelsespålæg efter § 29, skal planen beskrive den uddannelsesrettede indsats.

Det foreslås, at »Min Plan« skal beskrive den beskæftigelsesrettede indsats med henblik på at få varigt job på det ordinære arbejdsmarked.

Det er alene jobcenteret, der kan afgive tilbud og registrere dem og øvrige aftaler fra jobsamtalerne i »Min Plan«.

Forslaget medfører, at egentlige afgørelser, som kræver specifik vejledning fx ved afgivelse af tilbud, skal sendes med digital post til personen. Det betyder, at sagsbehandleren ikke kan bruge »Min Plan« som en afgørelse.

Det foreslås, at »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, skal indeholde en beskrivelse af personens job- og uddannelsesmål afhængig af, om formålet med indsatsen for personen er job eller uddannelse. Om uddannelsesmål henvises til bemærkninger til den foreslåede § 30.

For dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og job- og aktivitetsparate integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, ledige fleksjobvisiterede og personer i revalidering beskriver »Min Plan« personens jobmål, og for uddannelseshjælpsmodtagere og aktivitets- og uddannelsesparate integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, sygedagpengemodtagere, personer i ressourceforløb, personer i jobafklaringsforløb, unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, førtidspensioner, og ledige selvforsørgende personer beskriver »Min Plan« personens job- og uddannelsesmål. Ikke alle målgrupper skal have både et job- og uddannelsesmål. Det betyder fx at en uddannelseshjælpemodtager skal have et uddannelsesmål, mens en person i jobafklarings- eller ressourceforløb altid skal have et jobmål. For personer i jobafklarings- eller ressourceforløb kan det være relevant, at vejen til beskæftigelse går via uddannelse, og personen kan derfor have både et job- og et uddannelsesmål. Det vil typisk være personer under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse.

Det foreslås også, at »Min Plan« skal indeholde en beskrivelse af de tilbud, der gives efter kapitel 11-14. Videre foreslås det, at »Min Plan« tillige kan indeholde aktiviteter, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på, at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov. Muligheden gælder for en række målgrupper, som ikke er job- eller uddannelsesparate, herunder aktivitetsparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, aktivitetsparate og uddannelsesparate integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, sygedagpengemodtagere, førtidspensionister og ressourceforløbsydelsesmodtagere, fleksjobvisiteret og personer i jobafklaringsforløb.

Det foreslås videreført, at jobmålet så vidt muligt skal være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft. For personer i jobafklaringsforløb eller ressourceforløb, som er i et ansættelsesforhold, skal jobmålet være rettet mod tilbagevenden til jobbet.

I vurderingen af beskæftigelsesmulighederne skal beskæftigelsesregionernes oversigt over beskæftigelsesmuligheder på det regionale arbejdsmarked (arbejdsmarkedsbalancen) benyttes. Det betyder, at tilbud så vidt muligt skal være rettet mod områder med gode beskæftigelsesmuligheder eller rigtig gode beskæftigelsesmuligheder.

Med forslaget bliver det også muligt, at have flere jobmål og delmål i »Min Plan«, således det bliver nemmere at hjælpe borgerne til at søge job inden for de områder, hvor der er størst sandsynlighed for beskæftigelse.

Det foreslås, at »Min Plan« også skal indeholde en beskrivelse af aftaler om og krav til personens jobsøgning. Dette indebærer både de individuelle krav, der fastsættes til personens jobsøgning af henholdsvis jobcenter eller arbejdsløshedskasse, og de aftaler, som personen løbende indgår med jobcenteret om dennes jobsøgning. For dagpengemodtagere betyder det, at »Min Plan« både skal indeholde en beskrivelse af de

individuelle krav, der fastsættes til personens jobsøgning af arbejdsløshedskassen og de aftaler, som personen løbende indgår med jobcenteret om dennes jobsøgning.

Det er alene en dagpengemodtagers arbejdsløshedskasse, der kan fastlægge krav til jobsøgning og registrere øvrige aftaler fra cv-samtalen og rådighedssamtalerne i »Min Plan«. Arbejdsløshedskassen kan se indholdet i dagpengemodtagerens »Min Plan«.

Endelig foreslås det, at »Min plan« også skal indeholde en beskrivelse af øvrige aftaler og indsatser fx jobrotation, voksenlærlingeordningen og jobrettet uddannelse. Planen skal også indeholde jobcenterets løbende evaluering i form af status på igangsatte indsatser og opfølgning på afsluttede indsatser. Det gælder fx for evaluering og opfølgning på mentorforløb, jf. nærmere i kap. 29 om mentorstøtte.

Personer med en integrationskontrakt, som er omfattet af denne lov, skal have en »Min Plan« på lige fod med alle andre, der får en indsats efter loven. De skal således have en plan, som giver et samlet overblik over beskæftigelsesindsatsen, herunder de aktiviteter og tilbud m.v., som personen har aftalt sammen med sagsbehandleren. Såfremt kommunen træffer en egentlig afgørelse, som kræver specifik vejledning fx ved afgivelse af tilbud, skal dette sendes med digital post til personen.

Det foreslås også, at personer omfattet af denne lov, der har en integrationskontrakt efter integrationsloven, kan tilgå kontrakten i »Min Plan«.

Det foreslås, at det bliver obligatorisk for alle, der modtager en indsats i jobcenteret, at modtage »Min Plan« med tilbud m.v. digitalt på Jobnet. Personer, der er undtaget fra digital post og/eller digital selvbetjening, skal fortsat have »Min Plan« og bindende tilbud og aftaler m.v. i et fysisk brev, og jobcenteret kan efter konkret individuel vurdering også undtage borgere, som ikke kan mestre brugen af den digitale »Min Plan« på Jobnet. Det skal dog ikke være muligt at undtage personer, som allerede i dag har pligt til at modtage »Min Plan« med en oversigt over tilbud, aktiviteter, aftaler m.v. digitalt på Jobnet.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsættes nærmere regler om indhold og udformning af »Min Plan« og rehabiliteringsplanen, hvilke oplysninger om mentorstøtte, der skal fremgå af »Min Plan«, hvordan rehabiliteringsplanens indsatsdel indgår i personens »Min Plan« og om muligheden for at fravige disse regler, når der udarbejdes en helhedsorienteret plan.

2.8.2.2 Mentorkontrakt

Det foreslås, at mentorkontrakten, som indeholder oplysninger om målet med mentorstøtten, mentors navn og kontaktdata, varighed af perioden med mentorstøtte, hvilke opgaver mentoren skal bistå ved og timetallet for mentorstøtten, og klagevejledning bortfalder. Baggrunden er, at de samme oplysninger fremgår af personens »Min Plan«. Det foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om mentorstøtte herunder blandt andet om, hvilke oplysninger om mentorstøtte, der skal fremgå i »Min plan«. Bemyndigelsen kan anvendes til at fastsætte regler om hvilke oplysninger om mentorstøtten, der skal fremgå af personens »Min plan« m.v.

2.8.2.3 Rehabiliteringsplan

Det foreslås, at rehabiliteringsplanen dels består af en forberedende del, som udarbejdes for alle i målgruppen og danner grundlag for sagens behandling i rehabiliteringsteamet, dels af en indsatsdel, som udarbejdes for sygedagpengemodtagere, som er visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge, og for personer i jobafklaringsforløb eller ressourceforløb.

Det foreslås, at rehabiliteringsplanens forberedende del skal danne grundlag for sagens behandling i rehabiliteringsteamet og skal anvendes ved vurderingen af, om en person skal tilbydes revalidering, jf. kapitel 21.

Rehabiliteringsplanens forberedende del skal således indeholde:

- 1) Personens job- og uddannelsesmål.
- 2) Personens jobmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, herunder dokumentation for den forudgående indsats på disse områder
- 3) Den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at kunne arbejde, som sker på baggrund af en konsultation.

Den forberedende del af planen beskriver og dokumenterer sagen. Der udarbejdes ikke en indstilling til brug for rehabiliteringsteamets behandling af sagen. Det tilkendes således heller ikke, om det er kommunens vurdering, at personen skal indstilles til fx ressourceforløb, fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende eller førtidspension. I sager om jobafklaringsforløb oplyses rehabiliteringsteamet dog ved forelæggelsen af sagen om, at der er tale om en sag om jobafklaringsforløb.

Det foreslås endvidere, at for personer i jobafklaringsforløb udarbejder den gennemgående og koordinerende sagsbehandler rehabiliteringsplanens forberedende del. For personer i ressourceforløb og revalidering foreslås det, at jobcenteret udarbejder rehabiliteringsplanens forberedende del. Udarbejdelsen foreslås at ske i samarbejde med personen.

Herudover foreslås det, at rehabiliteringsplanens indsatsdel udarbejdes på baggrund af rehabiliteringsteamets indstilling og at den skal indgå i personens »Min Plan«. Det betyder, at personen skal kunne se alle de indsatser, der indgår i jobafklarings- eller ressourceforløbet i »Min Plan« på Jobnet, det vil sige både den beskæftigelsesrettede indsats og indsatser efter fx social- og sundhedslovgivningen.

Det foreslås, at rehabiliteringsplanens indsatsdel skal indeholde personens job- og uddannelsesmål, og hvilke indsatser fra de forskellige forvaltninger og myndigheder, der skal iværksættes for at bringe personen tættere på arbejdsmarkedet i form af ordinære timer. Det foreslås videre, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler udarbejder rehabiliteringsplanens indsatsdel i samarbejde med personen.

Desuden foreslås det, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler varetager den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med personen, sørger for, at indsatsdelen justeres efter personens aktuelle situation og behov, og bistår personen med at gennemføre rehabiliteringsplanen, herunder med at realisere job- eller uddannelsesmål.

Det foreslås videreført, at der på bekendtgørelsesniveau kan fastsættes nærmere regler om mulighed for at fravige kravene til indhold i rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 47, stk. 2, i sager, hvor det er åbenbart formålsløst at udvikle arbejdsevnen, og i sager, hvor borgeren søger om førtidspension. Endvidere foreslås, at der kan fastsættes nærmere regler om mulighed for at fravige kravene til indhold i rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 47, stk. 2, i sager om jobafklaringsforløb og i sygedagpengesager visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge.

Endelig foreslås, at der kan fastsættes nærmere regler om, hvordan beskrivelse af personens arbejdsevne og dokumentation for den forudgående indsats i rehabiliteringsplanens forberedende del samt

rehabiliteringsteamets indstilling skal indgå i kommunens beslutningsgrundlag i sager om ressourceforløb og i kommunens vurdering af

- 1) personens arbejdsevne i forbindelse med bevilling af fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 20,
- 2) retten til revalidering efter lovens kapitel 21, og
- 3) personens arbejdsevne i sager om førtidspension efter lov om social pension.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med den ændring, at rehabiliteringsplanens indsatsdel skal indgå i »Min Plan« på Jobnet. Forslaget er et led i forslaget om, at alle skal have »Min Plan« på Jobnet, der skal give borgeren det samlede overblik over egen situation. For så vidt angår reglerne om, at der skal udpeges en koordinerende sagsbehandler til personer i jobafklarings- og ressourceforløb, henvises der til lovforslagets kapitel 7 om fastlæggelse af kontaktførelset med tilhørende bemærkninger.

2.8.2.4. Helhedsorienteret plan

Det foreslås, at der kan udarbejdes en helhedsorienteret plan for borgere med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed. Derudover foreslås det, at indsatsen for disse personer kan henlægges til en anden enhed. Den anden enhed kan dermed udføre opgaver og træffe afgørelser om beskæftigelsesindsatsen. Herved får kommunerne organisatorisk fleksibilitet til at kunne organisere og tilrettelægge den tværgående indsats i én forvaltningsenhed og at tilbyde at udarbejde en tværgående og helhedsorienteret plan for disse borgere. Dermed kan borgere med komplekse og sammensatte problemer, som skal have en helhedsorienteret plan, få én indgang til kommunen.

Det foreslås, at personen skal samtykke til udarbejdelsen af en helhedsorienteret plan i stedet for de sektorspecifikke planer. Samtykke kan bidrage til en generel accept fra personen af, at kommunen foretager en tværgående koordinering af indsatser og i den forbindelse deler oplysninger om borgeren til udarbejdelsen af planen. Samtidig er samtykket et vigtigt element i at sikre personens ejerskab til og deltagelse i arbejdet med at sikre en sammenhængende og koordineret indsats gennem den helhedsorienterede plan. Med samtykket igangsættes en dialog med personen, som er afgørende for udviklingen af samarbejdet mellem kommunen og personen om den helhedsorienterede plan.

Med samtykke forstås i overensstemmelse med definitionen i persondataloven, enhver frivillig, specifik, informeret og utvetydig viljestilkendegivelse fra den registrerede, hvorved den registrerede ved erklæring eller klar bekræftelse indvilliger i, at personoplysninger, der vedrører den pågældende, gøres til genstand for behandling.

Det foreslås, at den helhedsorienterede plan udarbejdes i stedet for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, eller rehabiliteringsplanens indsatsdel. I det tilfælde, at borgeren ikke ønsker at samtykke til udarbejdelsen af en helhedsorienteret plan, skal personen fortsat have udarbejdet en »Min Plan« eller rehabiliteringsplanens indsatsdel efter reglerne herom.

Personer i revalidering, jobafklaringsforløb, ressourceforløb og sygedagpengemodtagere, der er visiteret til kategori 3, skal fortsat have udarbejdet rehabiliteringsplanens forberedende del. Det er således alene reglerne for udarbejdelse og revision af rehabiliteringsplanens indsatsdel, der fraviges, hvis jobcenteret udarbejder en helhedsorienteret plan for personen.

Det foreslås derfor, at den helhedsorienterede plan skal indeholde personens jobrettede indsats og øvrige indsatser. De tilbud og indsatser, som personen skal deltage i som led i den beskæftigelsesrettede indsats, skal således fremgå af personens helhedsorienterede plan sammen med de indsatser, som er givet i regi af de øvrige sektorlovgivninger, som fx sociale indsatser. Det bemærkes i den forbindelse, at udarbejdelsen af en helhedsorienteret plan ikke ændrer på, at tilbud og indsatser efter loven gives med et beskæftigelses- eller uddannelsesrettet sigte.

Det foreslås, at hvis der udarbejdes en helhedsorienteret plan i stedet for »Min Plan« fraviges bestemmelserne om »Min Plan«.

Det foreslås endvidere, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. § 36, stk. 3, udarbejder den helhedsorienterede plan for de personer, der deltager i ressourceforløb eller jobafklaringsforløb.

I alle ressourceforløb og jobafklaringsforløb skal der være tilknyttet en koordinerende sagsbehandler. Den koordinerende sagsbehandler har rollen som den gennemgående myndighedsperson, der har ansvaret for at varetage borgerens sag på tværs af sektorer, forvaltninger og lovgivningsområder. Det betyder, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler skal udarbejde en helhedsorienteret plan sammen med personen, varetage den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med personen, sørge for at den helhedsorienterede plan justeres efter personens aktuelle situation og behov samt bistå personen med at gennemføre en helhedsorienteret plan, herunder realisere uddannelses- og beskæftigelsesmål.

Den koordinerende sagsbehandler kan inddrage faglig kompetence fra øvrige forvaltninger i forbindelse med udarbejdelsen af en helhedsorienteret plan. Kommunen skal efter gældende ret oplyse sagen i tilstrækkeligt omfang.

Der er tale om en videreførelse af gældende regler om en helhedsorienteret plan.

2.9. Jobrettet uddannelse til dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede

2.9.1. Gældende regler

Efter gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede ret til at deltage i op til i alt 6 ugers jobrettet uddannelse i form af kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe. Kurser inden for de mulige erhvervsgrupper fremgår af en landsdækkende positivliste.

Det er ikke muligt at skifte erhvervsgruppe undervejs. Den ledige kan tilmelde sig de relevante kurser inden for den valgte erhvervsgruppe løbende – kurserne kan samlet set have en varighed på op til 6 uger og skal gennemføres inden for den gældende referenceperiode for 6 ugers jobrettet uddannelse.

Personer i målgruppen har således efter gældende § 26 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats mulighed for selv løbende at sammensætte kurser inden for en erhvervsgruppe, som vælges fra positivlisten, som indeholder erhvervsgrupperne. Det er dermed fx muligt for en person at vælge et kursus på erhvervsakademiniveau og derefter et eller flere kurser på AMU-niveau inden for erhvervsgruppen i op til i alt 6 uger. En erhvervsgruppe kan fx være Bygge og anlæg.

Det er muligt at vælge enkeltfagskurser på erhvervsuddannelserne, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, når der ikke findes et tilsvarende AMU-kursus, og kurset i øvrigt lever op til kriterierne om relevans for arbejdsmarkedet og konkret jobfokus. Erhvervsuddannelsesfagene skal fremgå af positivlisten.

Retten til 6 ugers jobrettet uddannelse er målrettet dem, der har størst behov, og ordningen gælder derfor kun for ufaglærte og faglærte dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede samt dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede med korte videregående uddannelser (KVU'ere), der samtidig har en erhvervsfaglig uddannelse.

Efter gældende regler kan retten til 6 ugers jobrettet uddannelse benyttes efter 5 ugers ledighed, medmindre personen har påbegyndt en uddannelse i opsigelsesperioden og ved ledighedens indtræden ønsker at fortsætte med uddannelsen som jobrettet uddannelse. I denne situation kan vedkommende fortsætte med et påbegyndt kursus eller uddannelsesforløb ind i ledighedsperioden fra første ledighedsdag. Det er en betingelse, at kurset eller uddannelsesforløbet og den ledige opfylder betingelserne for jobrettet uddannelse.

Der er i denne situation ikke krav om, at en arbejdsløshedsforsikret, som (endnu) ikke er dagpengemodtager skal have henvendt sig i jobcenteret i opsigelsesperioden. Det er forudsat, at en arbejdsløshedsforsikret henvender sig til arbejdsløhedskassen for at sikre, at uddannelsen er optaget på positivlisten, og at personen i øvrigt opfylder betingelserne for ret til 6 ugers jobrettet uddannelse og tilsvarende, at en fleksjobvisiteret henvender sig i jobcenteret.

For dagpengemodtagere skal uddannelsen være afsluttet inden for de første 6 måneders ledighed, når personen er under 25 år, og inden for de første 9 måneders ledighed, når personen er fyldt 25 år. For ledige fleksjobvisiterede skal uddannelsen være afsluttet inden for de første 9 måneders ledighed.

En dagpengemodtager opnår ret til 6 ugers jobrettet uddannelse på ny ved genoptjening af retten til dagpenge. For en ledig fleksjobvisiteret gælder, at vedkommende opnår ret til 6 ugers jobrettet uddannelse på ny, når personen har været i fleksjob i 9 måneder indenfor de seneste 18 måneder.

Det er arbejdsløhedskasserne, der administrerer ordningen for dagpengemodtagere, herunder vejleder om 6 ugers jobrettet uddannelse. Det vil sige, at arbejdsløhedskasserne godkender ansøgninger om 6 ugers jobrettet uddannelse og træffer afgørelse herom, ligesom arbejdsløhedskasserne træffer afgørelse om befordringsgodtgørelse og udbetaler denne, medmindre jobcentrene skal træffe afgørelse, fordi dagpengemodtageren har ret til den faktiske udgift som følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

For fleksjobvisiterede er det jobcenteret, der træffer afgørelse om, hvorvidt betingelserne er opfyldt. Jobcentrene administrerer betaling for køb af uddannelse og eventuel deltagerbetaling til uddannelsesinstitutionerne samt træffer afgørelse om og udbetaler beløb til kost og logi for begge målgrupper.

En person, der anses for beskæftiget efter lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller lov om statens voksenuddannelsesstøtte, har ikke ret til jobrettet uddannelse.

Beskæftigelsesministeriet udarbejder den landsdækkende positivliste med inddragelse af Undervisningsministeriet og Uddannelses- og Forskningsministeriet og efter høring af Rådet for Voksen- og

Efteruddannelse (VEU-rådet), Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser og Beskæftigelsesrådet. Den landsdækkende positivliste afgrænser, hvilke kurser inden for den valgte erhvervsgruppe den ledige kan vælge imellem.

Udtalelser fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse og Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser tilgår Beskæftigelsesrådet forud for Beskæftigelsesrådets drøftelse af den landsdækkende positivliste. Den landsdækkende positivliste for 6 ugers jobrettet uddannelse offentliggøres på Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings hjemmeside.

Positivlisten må samlet set ikke overstige 900 unikke enkeltfagskurser på AMU og erhvervsuddannelserne. Kursusprisen for videregående uddannelser på positivlisten må ikke overstige et prisloft på 162.738,14 kr. eksklusive moms pr. årselev svarende til 4.068,45 kr. pr. fuldtidsuge (2019-niveau). Prisloftet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Prisloftet gælder således alene for uddannelser på det videregående niveau.

Efter gældende regler kan jobcenteret give en dagpengemodtager et uddannelsesstilbud, som supplerer et 6 ugers jobrettet kursus med den virkning, at dagpengemodtageren kan tage første del af et kursusforløb som jobrettet uddannelse og få anden del af kurset som tilbud. Tilbuddet gives efter kapitlet om vejledning og opkvalificering i loven. Der blev i forbindelse med beskæftigelsesreformen afsat en pulje, hvorfra der kan ydes tilskud til jobcenterets køb af kurser på positivlisten, der overstiger en varighed på 6 uger. For at jobcenteret kan få finansieret tilbud fra puljen, der overstiger op til i alt 6 ugers jobrettet uddannelse, skal tilbuddet være inden for den valgte erhvervsgruppe på positivlisten.

Puljen omfatter ikke finansiering af kurser til ledige fleksjobvisiterede.

Med hjemmel i loven er der i bekendtgørelse om 6 ugers jobrettet uddannelse til dagpengemodtagere fastsat nærmere regler om kurser på positivlisten, rådighed, administration af ordningen og deltagerbetaling herunder kost og logi.

Der er således fastsat regler om, at ledige, der deltager i jobrettet uddannelse, skal stå til rådighed for henvist arbejde. Jobcenteret kan træffe afgørelse om at fravige rådighedsforpligtelsen, så dagpengemodtagere ikke skal stå til rådighed for henvist arbejde, hvis jobcenteret skønner, at den jobrettede uddannelse medvirker til, at personen kan opnå fast beskæftigelse, herunder når personen deltager i et særligt målrettet kursus.

Ledige fleksjobvisiterede skal stå til rådighed for fleksjob i henhold til reglerne i lov om aktiv socialpolitik. Bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om rådighed omfatter ikke fleksjobvisiterede, som derfor ikke kan fritages fra rådighed under deltagelse i kursus under ordningen med 6 ugers jobrettet uddannelse.

Med hjemmel i loven er der i bekendtgørelse om fleksjob fastsat nærmere regler om valg af kurser på positivlisten, rådighed, administration af ordningen og deltagerbetaling herunder kost og logi og befordringsgodtgørelse.

2.9.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at de gældende regler om ret til 6 ugers jobrettet uddannelse for dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede videreføres indholdsmæssigt, men sammenskrives og deles i flere bestemmelser.

Det foreslås således, at dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede har ret til at deltage i op til i alt 6 ugers jobrettet uddannelse i form af kurser inden for en bestemt erhvervsgruppe. Kurser inden for de mulige erhvervsgrupper fremgår af en landsdækkende positivliste.

Formålet er at give den ledige mulighed for at kombinere relevante AMU-kurser fra en positivliste individuelt, men inden for en bestemt erhvervsgruppe. Det er ikke muligt at skifte erhvervsgruppe undervejs. Den ledige kan tilmelde sig de relevante kurser inden for den valgte erhvervsgruppe løbende – kurserne kan samlet set have en varighed på op til 6 uger og skal gennemføres inden for den gældende referenceperiode for 6 ugers jobrettet uddannelse.

En person kan således løbende sammensætte kurser inden for en erhvervsgruppe, som personen selv vælger fra positivlisten. Det er dermed fx muligt for en person at vælge et kursus på erhvervsakademiniveau og derefter et eller flere kurser på AMU-niveau inden for erhvervsgruppen i op til i alt 6 uger. En erhvervsgruppe kan fx være Bygge og anlæg. Kurser indenfor erhvervsgrupperne fremgår af den landsdækkende positivliste for 6 ugers jobrettet uddannelse.

Det foreslås, at det er muligt at vælge enkeltfagskurser på erhvervsuddannelserne, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, når der ikke findes et tilsvarende AMU-kursus, og kurset i øvrigt lever op til kriterierne om relevans for arbejdsmarkedet og konkret jobfokus. Erhvervsuddannelsesfagene skal fremgå af positivlisten.

Det foreslås, at retten til 6 ugers jobrettet uddannelse er målrettet dem, der har størst behov, og ordningen gælder derfor kun for ufaglærte og faglærte dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede samt dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede med korte videregående uddannelser (KVU'ere), der samtidig har en erhvervsfaglig uddannelse.

Det foreslås, at retten til 6 ugers jobrettet uddannelse kan benyttes efter 5 ugers ledighed, medmindre personen har påbegyndt en uddannelse i opsigelsesperioden og ved ledighedens indtræden ønsker at fortsætte med uddannelsen som jobrettet uddannelse. I denne situation kan vedkommende fortsætte med et påbegyndt kursus eller uddannelsesforløb ind i ledighedsperioden fra første ledighedsdag. Det er en betingelse, at kurset eller uddannelsesforløbet og den ledige opfylder betingelserne for jobrettet uddannelse.

Der er i denne situation ikke krav om, at vedkommende skal have henvendt sig i jobcenteret i opsigelsesperioden. Det er forudsat, at en arbejdsløshedsforsikret, der endnu ikke modtager dagpenge, henvender sig til arbejdsløhedskassen for at sikre, at uddannelsen er optaget på positivlisten, og at personen i øvrigt opfylder betingelserne for ret til 6 ugers jobrettet uddannelse og tilsvarende, at en fleksjobvisiteret henvender sig i jobcenteret.

Det foreslås for dagpengemodtagere, at uddannelsen skal være afsluttet inden for de første 6 måneders ledighed, når personen er under 25 år, og inden for de første 9 måneders ledighed, når personen er fyldt 25 år. For ledige fleksjobvisiterede skal uddannelsen være afsluttet inden for de første 9 måneders ledighed. Videre foreslås, at en dagpengemodtager opnår ret til 6 ugers jobrettet uddannelse på ny ved genoptjening af retten til dagpenge, og at en ledig fleksjobvisiteret opnår ret til 6 ugers jobrettet uddannelse på ny, når personen har været i fleksjob i 9 måneder inden for de seneste 18 måneder.

Jobcenteret vil fortsat kunne give en dagpengemodtager et uddannelses tilbud, som supplerer et 6 ugers jobrettet kursus med den virkning, at dagpengemodtageren kan tage første del af et kursusforløb som jobrettet uddannelse og få anden del af kurset som tilbud. Tilbuddet gives efter kapitlet om vejledning og opkvalificering i loven. Tilsvarende vil gælde for ledige fleksjobvisiterede. Puljen til finansiering af tilbud om 6 ugers jobrettet uddannelse, der rækker ud over op til i alt 6 uger, foreslås afskaffet.

Det foreslås, at dagpengemodtagere og fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse er fritaget fra rådighedsforpligtelsen, når de deltager i jobrettet uddannelse. Dermed har dagpengemodtagere fremover ikke pligt til at stå til rådighed for henvist arbejde, og fleksjobvisiterede har ikke pligt til at stå til rådighed for fleksjob, mens de deltager i jobrettet uddannelse.

Det foreslås fastholdt, at det er arbejdsløshedskasserne, der administrerer ordningen for dagpengemodtagere, herunder vejleder om 6 ugers jobrettet uddannelse. Det vil sige, at arbejdsløshedskasserne godkender ansøgninger om 6 ugers jobrettet uddannelse og træffer afgørelse herom, ligesom arbejdsløshedskasserne træffer afgørelse om befordringsgodtgørelse og udbetaler denne, medmindre jobcentrene skal træffe afgørelse, fordi dagpengemodtageren har ret til den faktiske udgift som følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

For ledige fleksjobvisiterede foreslås, at det er jobcenteret, der træffer afgørelse om, hvorvidt betingelserne er opfyldt.

Det foreslås, at jobcentrene administrerer betaling for køb af uddannelse og eventuel deltagerbetaling til uddannelsesinstitutionerne samt træffer afgørelse om og udbetaler beløb til kost og logi for dagpengemodtagere og fleksjobvisiterede.

Det foreslås videreført, at en person, der anses for beskæftiget efter lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller lov om statens voksenuddannelsesstøtte, ikke har ret til jobrettet uddannelse. Formålet er, at personer, der ikke er beskæftiget på fuld tid, ikke for samme periode kan søge uddannelse som beskæftigede efter lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og lov om statens voksenuddannelsesstøtte og modtage dagpenge eller ledighedsydelse efter reglerne om 6 ugers jobrettet uddannelse.

Det foreslås, at Beskæftigelsesministeriet udarbejder den landsdækkende positivliste med inddragelse af Undervisningsministeriet og Uddannelses- og Forskningsministeriet og efter høring af Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-rådet), Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser og Beskæftigelsesrådet. Den landsdækkende positivliste afgrænser, hvilke kurser inden for den valgte erhvervsgruppe den ledige kan vælge imellem.

Udtalelser fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse og Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser tilgår Beskæftigelsesrådet forud for Beskæftigelsesrådets drøftelse af den landsdækkende positivliste. Den landsdækkende positivliste for 6 ugers jobrettet uddannelse offentliggøres på Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings hjemmeside.

Positivlisten må samlet set ikke overstige 900 unikke enkeltfagskurser på AMU og erhvervsuddannelserne.

Det foreslås, at kursusprisen for videregående uddannelser på positivlisten ikke må overstige et prisloft på 162.738,14 kr. eksklusiv moms pr. årselev svarende til 4.068,45 kr. pr. fuldtidsuge (2019-niveau). Prisloftet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Prisloftet gælder således alene for uddannelser på det videregående niveau.

Det foreslås, at der med hjemmel i loven fastsættes nærmere regler om kurser på positivlisten, administration af ordningen og deltagerbetaling herunder kost og logi.

Det foreslås, at der fastsættes regler om administration af ordningen og deltagerbetaling herunder kost og logi for både dagpengemodtagere og ledige fleksjobvisiterede.

Den foreslåede ordning er en sammenskrivning og med sproglige justeringer en videreførelse af de gældende regler om 6 ugers jobrettet uddannelse for dagpengemodtagere og fleksjobvisiterede dog bortset fra, at den specifikt fastsatte regel om retten for dagpengemodtagere til at få vejledning om 6 ugers jobrettet uddannelse ved en jobsamtale foreslås afskaffet således, at 6 ugers jobrettet uddannelse indgår som en almindelig del af jobcentrenes pligt til at yde vejledning.

2.10. Tilbudsmuligheder og overordnede betingelser for tilbud

2.10.1. Gældende ret

2.10.1.1. Tilbudstyper

Efter de gældende regler i kapitel 9 b-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan der gives følgende typer af tilbud:

- Vejledning og opkvalificering, som en samlebetegnelse for tilbud om uddannelser, kurser, særlige tilrettelagte projekter samt korte vejlednings- og afklaringsforløb. Tilbuddet har til formål at udvikle eller afdække den lediges faglige, sociale eller sproglige kompetencer med henblik på at opkvalificere personen til arbejdsmarkedet. For personer, der modtager uddannelseshjælp eller integrationsydelse i stedet for uddannelseshjælp eller dagpengemodtagere med uddannelsespålæg gives tilbuddet med henblik på, at personen skal kunne påbegynde og gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse.
- Virksomhedspraktik, som består af praktikophold hos private eller offentlige arbejdsgivere, hvor man under forløbet modtager sin hidtidige ydelse. Formålet for de fleste målgrupper er afdækning eller optræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer og afklaring af beskæftigelsesmål. For personer, der modtager uddannelseshjælp eller integrationsydelse i stedet for uddannelseshjælp uden for integrationsprogrammet, er tilbuddet et led i den uddannelsesrettede indsats. For sygemeldte i job er tilbuddet et led i at fremme fastholdelse af medarbejdere. For ledighedsydelsesmodtagere kan tilbuddet bl.a. gives med henblik på at afklare arbejdsevnen i forhold til ansættelse i et konkret fleksjob.
- Nytteindsats, som er en undergruppe af virksomhedspraktik, der består af udførelse af samfundsnyttige opgaver hos offentlige arbejdsgivere, hvor man modtager sin hidtidige ydelse. Nytteindsats er primært tiltænkt ledige, som er i stand til at arbejde og afventer at kunne få et ordinært job eller gå i gang med en uddannelse.
- Løntilskudsjob, som består af ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere, hvor arbejdsgiveren får et tilskud til lønnen. Formålet er oplæring og genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer. For førtidspensionister er formålet opnåelse eller fastholdelse af beskæftigelse, og for dimittender med handicap under kompensationsloven er formålet indslusning på arbejdsmarkedet.

Hos private arbejdsgivere modtager personen overenskomstmæssig løn eller tilsvarende, og hos offentlige arbejdsgivere løn svarende til de individuelle dagpenge eller den individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. For førtidspensionister fastsættes lønnen efter aftale.

- Mentorstøtte, som både kan være støtte på en arbejdsplads eller uddannelsesinstitution og hjælp til at overkomme personlige barrierer, som gør det vanskeligt at komme tættere på job eller uddannelse. Formålet er at fremme, at personer kan opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse eller ordinært job. Aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere og personer, der får integrationsydelse uden for integrationsprogrammet i stedet for kontant- eller uddannelseshjælp, har ret og pligt til mentorstøtte, hvis de på grund af personlige forhold ikke aktuelt kan deltage i andre tilbud under redskabsviften.

Tilbuddene i redskabsviften gives i henhold til en »Min Plan«, en helhedsorienteret plan, rehabiliteringsplanens indsatsdel eller et uddannelsespålæg. Tilbuddene kan gives hver for sig eller i kombination. Der henvises til lovforslagets kapitel 8 om Planer m.v. og bemærkningerne hertil.

2.10.1.2. Overordnede betingelser for tilbud

Efter de gældende regler i lovens § 22 er det en hovedregel, at tilbud så vidt muligt retter sig mod områder med behov for arbejdskraft og tager udgangspunkt i personens ønsker og forudsætninger, og at de gives med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Desuden gælder følgende:

- For dagpengemodtagere kan tilbud om en erhvervsuddannelse inden for puljen til uddannelsesløft gives, selvom det ikke er den hurtigste vej til varig beskæftigelse eller selvforsørgelse, hvis tilbuddet styrker mulighederne for varig og stabil tilknytning til arbejdsmarkedet.
- For dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, samt personer i jobafklarings- eller ressourceforløb er der mulighed for i særlige tilfælde, at et tilbud kan fastsættes af jobcenteret alene under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet. Der er ligeledes mulighed for, at tilbud kan gives til disse målgrupper med det formål, at den enkelte opnår samfundsmæssig forståelse.
- For sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb kan tilbud gives med henblik på fastholdelse af tilknytning til arbejdsmarkedet.
- For uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, skal tilbuddene gives med henblik på, at personen hurtigst muligt påbegynder og gennemfører en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår.
- For dagpengemodtagere kan tilbud iflg. lovens § 23 desuden gives alene med henblik på afprøvning af en persons rådighed, såfremt jobcenteret vurderer, at der er tvivl om, hvorvidt personen har den fornødne vilje til at medvirke aktivt i beskæftigelsesindsatsen.
- Ledige selvforsørgende har ifølge lovens § 75 a ret til et tilbud, medmindre tilbuddet ikke kan antages at forbedre personens beskæftigelsesmuligheder.
- For unge under 18 år med behov for en uddannelses- eller beskæftigelsesfremmende indsats, skal tilbuddene jf. lovens § 75 b og 75 c, gives med henblik på at understøtte at personen bliver klar til en uddannelse.

2.10.1.2.1. Tilbud til ledige selvforsørgende. Den gældende lovs kapitel 13 a.

Efter den gældende lovs kapitel 13 a har ledige selvforsørgende ret til et tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud, medmindre tilbuddet ikke kan antages at forbedre personens muligheder for at få beskæftigelse. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis den

pågældende allerede er velkvalificeret og burde kunne finde beskæftigelse. Det er jobcenteret, der efter en konkret vurdering af personens forudsætninger og arbejdsmarkedets behov beslutter, hvilket tilbud der skal gives, og hvor længe tilbuddet skal vare.

Er den selvforsørgende jobparat, gives tilbud og evt. tillægsydelser efter de regler, der gælder for jobparate kontanthjælpsmodtagere, og er personen aktivitetsparat, gives det efter reglerne for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere. Dog kan et tilbud om vejledning og opkvalificering højst vare op til 6 uger, medmindre danskundervisning indgår som en betydelig del af tilbuddet, og den samlede varighed kan ikke overstige 26 uger. Ved et løntilskudsjob hos en offentlig arbejdsgiver udgør lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag 80 pct. af højeste dagpengesats, hvis personen har forsørgerpligt over for børn, og i andre tilfælde udgør lønnen 60 pct. af højeste dagpengesats.

2.10.1.2.2. Unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats. Den gældende lovs kapitel 13 b

Efter den gældende lovs kapitel 13 b er der mulighed for efter en konkret vurdering at give tilbud til unge under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Efter lovens § 75 b kan jobcenteret give tilbud om virksomhedspraktik samt vejledning og opkvalificering til unge mellem 15 og 18 år, som har brug for at komme ud i det virkelige liv og lære, hvad det vil sige at være på en rigtig arbejdsplads for der igennem at blive klar til at tage en uddannelse. Tilbuddet gives efter en konkret vurdering og giver ikke den unge en selvstændig ret til at modtage offentlig forsørgelse, men hvis den unge modtager en ydelse i kontanthjælpssystemet, så bevares denne under tilbuddet.

Efter lovens § 75 c kan kommunen efter en konkret vurdering give særligt udsatte unge under 18 år, der har behov for uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, tilbud om virksomhedspraktik med en økonomisk godtgørelse, når kommunen skønner, at den unge har brug for netop denne indsats, fordi de sædvanlige tilbud efter lov om social service, herunder praktiktilbud efter lov om social service, har vist sig at være utilstrækkelige. Det drejer sig om udsatte unge, der typisk er karakteriseret ved, at de ikke længere kan modtage tilbud i det almindelige skolesystem, har dårlige skoleerfaringer, erfaringer med kriminalitet eller betydeligt forbrug af rusmidler m.m. Der er tale om unge mellem 15 og 18 år, men reglen kan efter omstændighederne også anvendes i forhold til fx en 14-årig.

Den økonomiske godtgørelse fastsættes i samarbejde med de faglige organisationer og med udgangspunkt i den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde. Godtgørelsen kan dog højst udgøre det beløb, der er nævnt i § 23, stk. 2, nr. 8, i lov om aktiv socialpolitik, dvs. op til niveauet for uddannelseshjælp til udeboende uddannelseshjælpsmodtagere under 25 år.

Der skal ske en koordinering mellem den kommunale ungeindsats og evt. andre dele af den kommunale forvaltning, særligt den sociale forvaltning, om indsatsen for så vidt angår de særligt udsatte unge, herunder at den unges kontaktperson inddrages.

Afgørelser om tilbud til unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats træffes med samtykke fra både den unge og forældremyndighedens indehavere. Tilbuddene til unge under 18 år skal gives under iagttagelse af arbejdsmiljølovens regler om unges arbejde.

2.10.1.3. Ophør af tilbud

Efter de gældende regler i lovens § 24 kan et tilbud ikke række ud over den dato, hvor personen er berettiget til sin forsørgelsesydelse.

- For dagpengemodtagere kan tilbud ikke række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- For kontanthjælpsmodtagere og personer, der modtager integrationsydelse i stedet for kontanthjælp kan tilbud gives, så længe personen er berettiget til integrationsydelse eller kontanthjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik.
- For revalidender kan tilbud gives, så længe personen er omfattet af kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik.
- For sygedagpengemodtagere kan tilbud ikke række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til sygedagpenge efter lov om sygedagpenge. Begrænsningen gælder dog ikke tilbud, der gives som led i forrevalidering efter kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik.
- For ledighedsydelsesmodtagere kan tilbud ikke række ud over den dato, hvortil personen er berettiget til ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.
- For personer, der er i jobafklarings- eller ressourceforløb, kan tilbud gives, så længe personen er berettiget til ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a eller 6 b i lov om aktiv socialpolitik.
- For uddannelseshjælpsmodtagere, eller personer, der modtager integrationsydelse i stedet for uddannelseshjælp uden for integrationsprogrammet, kan tilbud gives, så længe personen er berettiget til integrationsydelse eller uddannelseshjælp efter § 11 i lov om aktiv socialpolitik. For personer, der på baggrund af et uddannelsespålæg skal påbegynde en uddannelse inden for 1 måned efter uddannelseshjælpens eller integrationsydelsens ophør, skal indsatsen dog fortsætte helt frem til uddannelsesstart, jf. lovens § 21 b, stk. 8.

At tilbud ikke kan række ud over den dato, hvor personen er berettiget til sin forsørgelsesydelse, gælder som udgangspunkt også, hvis personen overgår til en anden forsørgelsesydelse og bliver omfattet af en anden målgruppe i loven, hvor personen i stedet kan få tilbud efter de regler, der gælder for den nye målgruppe.

Det hindrer dog ikke, at jobcenteret efter en konkret vurdering kan beslutte, at en person i forbindelse med et ydelsesskift kan få sit tidligere tilbud som nyt tilbud – og dermed fortsætte tilbuddet, hvis der er mulighed for det på den nye ydelse. I så fald skal alle betingelser for tilbuddet være opfyldt på ny ved fortsættelsen af tilbuddet.

Personen vil dog ikke kunne fortsætte et løntilskudsjob, da arbejdsgiveren vil blive anset for at være personens seneste arbejdsgiver/ansættelsessted, og efter reglerne i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats kan man ikke få løntilskudsjob det sted, hvor man har haft sin seneste ansættelse. Det gælder også en ansættelse med løntilskud.

Efter gældende regler i lovens § 24, stk. 4, kan tilbuddet godt række ud over datoen, hvortil personen er berettiget til sygedagpenge, for sygedagpengemodtagere i forrevalidering.

2.10.1.4. Bemyndigelsesbestemmelser

Beskæftigelsesministeren kan for dagpengemodtagere fastsætte nærmere regler om, at rådighedsforpligtelsen efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan fraviges.

For kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere samt for personer, der modtager integrationsydelse – både under og uden for integrationsprogrammet – kan beskæftigelsesministeren ifølge en bemyndigelsesbestemmelse i § 13 c i lov om aktiv socialpolitik fastsætte nærmere regler om, at rådighedsforpligtelsen efter lov om aktiv socialpolitik kan fraviges under deltagelse i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og tilbud i medfør af integrationsprogrammet.

Dette er udmøntet i § 48 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, således at jobcenteret efter ansøgning i særlige tilfælde kan fravige, at dagpengemodtagere, kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere samt åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere skal være aktivt arbejdssøgende og stå til rådighed for henvist arbejde. Som et eksempel herpå nævner bekendtgørelsen en person, som har en klar aftale om et konkret, ordinært job, hvor et bestemt tilbud er en forudsætning for ansættelsen. Fritagelsen fra rådigheden skal meddeles personen skriftligt.

Beskæftigelsesministeren kan desuden fastsætte regler om muligheden for, at dagpengemodtagere og sygedagpengemodtagere kan deltage i tilbud i udlandet. Dette er udmøntet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, således at dagpengemodtagere kan få tilbud om uddannelse i udlandet, hvis uddannelsen er oprettet ved lov eller i henhold til lov i det pågældende land eller er anerkendt af det pågældende lands nationale uddannelsesmyndigheder, eller hvis uddannelsen er led i en uddannelse her i landet. Jobcenteret kan betale for studieafgift, såfremt uddannelsen er et led i en uddannelse her i landet. Det er ligeledes udmøntet i samme bekendtgørelse, at sygedagpengemodtagere, som har ret til sygedagpenge under ophold i udlandet, kan få tilbud om virksomhedspraktik i udlandet med henblik på arbejdsfastholdelse og afklaring af arbejdsvejen som led i retten til fortsat at modtage sygedagpenge.

Endvidere fremgår det af loven, at for kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere og personer, der får integrationsydelse i stedet for kontant- og uddannelseshjælp uden for integrationsprogrammet, samt for ledighedsydelsesmodtagere kan deltagelse i tilbud i udlandet ske efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik. Det følger heraf, at der kan tillades kortvarige udlandsophold som led i tilbud, der foregår i Danmark, hvis det ikke går ud over rådigheden.

Endelig fremgår det af lovens § 8, at beskæftigelsesministeren bl.a. fastsætter regler om bistand til at finde arbejde og arbejdskraft, herunder henvisning til tilbud efter kapitel 10-12.

Med hjemmel i bestemmelsen er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats bl.a. fastsat regler om, at tilbud til dagpengemodtagere skal være i overensstemmelse med regler om deltidsforsikrede arbejdstid, når personen er deltidsforsikret, og om transporttid i bekendtgørelse om rådighed, og skal være i overensstemmelse med personens oplysninger om manglende pasningsmulighed for børn eller andre familiemedlemmer af husstanden, der kræver pleje, uden for institutionens åbningstid, som personen har oplyst om forud for afgivelsen af tilbud. Det er videre fastsat, at pligten til at fortsætte i et tilbud bortfalder, hvis personen skal overtage et arbejde, som jobcenteret eller arbejdsløshedskassen har henvist til.

2.10.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.10.2.1. Tilbudstyper

Det fremgår af den politiske aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at mentorstøtte ikke længere skal være et tilbud, og at det dermed heller ikke skal kunne gives efter reglerne om ret og pligt til tilbud. Det fremgår tillige, at mentorstøtte fortsat skal kunne bruges til at understøtte indsatsen eller som en selvstændig indsats til, at personen kan blive klar til en anden type indsats.

Forslaget indebærer, at mentorstøtte ikke skal være en del af tilbudsviften, men at det skal være en understøttende indsats til personer, der har brug for mentorstøtte for at kunne opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ansættelse eller uddannelse. Mentorstøtte vil fortsat kunne gives til samme målgrupper og med samme formål som i dag.

Det fremgår ligeledes af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at der skal udarbejdes en ny hovedlov, som skal være lettere at forstå og lettere at administrere efter.

Nytteindsats fremgår i dag af lovens kapitel 11 om virksomhedspraktik, hvilket gør kapitlet svært at læse. Nytteindsats og virksomhedspraktik er to meget forskellige redskaber med forskellige formål og målgrupper. Fx retter nytteindsats sig mod personer, der alene afventer at kunne komme i job eller uddannelse, mens virksomhedspraktik primært er for personer, der har behov for opkvalificering m.v., og som ikke umiddelbart kan opnå ordinært job eller ansættelse med løntilskud. Forskellene gør det gældende kapitel om virksomhedspraktik og nytteindsats vanskelig at læse. Det foreslås derfor, at lovteksten om nytteindsats formuleres som et selvstændigt kapitel, så reglerne for virksomhedspraktik og nytteindsats bliver mere overskuelige. Der er alene tale om en redaktionel flytning af reglerne, som ikke i sig selv har indholdsmæssige konsekvenser.

Det foreslås dermed, at tilbudsviften skal bestå af følgende tilbudstyper:

- Virksomhedspraktik
- Ansættelse med løntilskud
- Nytteindsats
- Vejledning og opkvalificering

Med forslaget ændres rækkefølgen for tilbuddene, idet vejledning og opkvalificering anføres nederst, idet det ønskes at signalere, at der skal være fokus på de virksomhedsrettede tilbud, da de generelt giver de bedste muligheder for efterfølgende beskæftigelse.

For så vidt angår forslagene til de nærmere regler for de enkelte tilbudstyper kan henvises til lovforslagets kapitler for de enkelte tilbudstyper og af bemærkningerne hertil.

2.10.2.2. Overordnede betingelser for tilbud

Der indgår ikke i den politiske aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at der skal ske ændringer i de overordnede betingelser for tilbud. Det skal således fortsat gælde, at tilbud så vidt muligt skal rettes mod beskæftigelse inden for områder med behov for arbejdskraft, og at de skal gives ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger med henblik på varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Ligeledes skal de gældende afvigelser hertil, som er beskrevet i pkt. 2.10.1.2. ovenfor, fortsat være gældende.

Det foreslås derfor, at disse bestemmelser videreføres. Det foreslås, at

- For dagpengemodtagere kan tilbud om en erhvervsuddannelse inden for puljen til uddannelsesløft gives, selvom det ikke er den hurtigste vej til varig beskæftigelse eller selvforsørgelse, hvis tilbuddet styrker mulighederne for varig og stabil tilknytning til arbejdsmarkedet.
- For dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, samt personer i jobafklarings- eller ressourceforløb og ledige selvforsørgende er der mulighed for i særlige tilfælde, at et tilbud kan fastsættes af jobcenteret alene under hensyn til

konkrete behov på arbejdsmarkedet. Der er ligeledes mulighed for, at tilbud kan gives til disse målgrupper med det formål, at den enkelte opnår samfundsmæssig forståelse.

- For jobafklarings- og sygedagpengemodtagere kan tilbud gives med henblik på fastholdelse af tilknytning til arbejdsmarkedet.
- For dagpengemodtagere under 25 år, som har fået uddannelsespålæg, og for uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, skal tilbuddene gives med henblik på, at personen hurtigst muligt påbegynder og gennemfører en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår.
- For dagpengemodtagere kan tilbuddene desuden gives alene med henblik på afprøvning af en persons rådighed, såfremt jobcenteret vurderer, at der er tvivl om, hvorvidt personen har den fornødne vilje til at medvirke aktivt i beskæftigelsesindsatsen.
- Ledige selvforsørgende har ret til et tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsjob eller vejledning og opkvalificering, medmindre tilbuddet ikke kan antages at ville forbedre personens beskæftigelsesmuligheder.
- For unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, skal tilbuddene gives med henblik på at understøtte at personen bliver klar til en uddannelse.

2.10.2.2.1. Tilbud til ledige selvforsørgende

Det foreslås videreført, at ledige selvforsørgende skal have har ret til tilbud om virksomhedspraktik, løntilskudsjob eller vejledning og opkvalificering, medmindre tilbuddet ikke kan antages at ville forbedre personens beskæftigelsesmuligheder. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis personen allerede er velkvalificeret og burde kunne finde beskæftigelse. Det vil som hidtil være jobcenteret, der efter en konkret vurdering af personens forudsætninger og arbejdsmarkedets behov beslutter, hvilket tilbud der skal gives, og hvor længe tilbuddet skal vare.

2.10.2.2.2. Unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats

Det foreslås videreført, at der efter en konkret vurdering kan gives tilbud til unge under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats. Formålet er at understøtte, at personen bliver klar til en uddannelse. Målgruppen herfor er dels personer mellem 15 og 18 år, der har brug for at komme ud på en arbejdsplads for derigennem at blive klar til at tage en uddannelse og dels særligt udsatte personer mellem 15 og 18 år, der har brug for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats i tilfælde, hvor tilbud efter lov om social service ikke er tilstrækkelige.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.10.1.2.2.

2.10.2.3. Ophør af tilbud

Der indgår ikke i aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at der skal ske ændringer i reglerne om, at der ikke kan gives et tilbud, som rækker ud over den dato, hvor personen er berettiget til sin forsørgelsesydelse.

Det foreslås derfor, at det videreføres, at når jobcenteret giver et tilbud, kan der ikke gives et tilbud, som på forhånd rækker ud over den dato, hvor personen er berettiget til den enkelte forsørgelsesydelse.

Det foreslås videre, at personer der er omfattet af bestemmelserne om revalidering i kapitel 21, herunder personer der er i forrevalidering, kan ligesom efter de gældende regler få tilbud, så længe personen er omfattet af kapitlet, dog med de varighedsbegrænsninger der følger af de enkelte tilbud.

Det indgår derimod i aftalen, at det fremover skal være muligt for personer at fortsætte i løntilskudsjob på samme arbejdsplads, selvom de skifter ydelse undervejs. Det sker uden, at jobcenteret skal lave en ny vurdering af rimelighedskrav og merbeskæftigelse. Jobcenteret skal dog fortsat vurdere, om tilbuddet er den rette indsats for borgeren, og om reglerne for den nye målgruppe, som personen er omfattet af, er overholdt. Derudover skal fx lønnen genberegnes for offentlige løntilskudsjob. Den samlede varighed af ansættelsen må ikke overstige den maksimale varighed, som gælder for den nye målgruppe.

Det er hensigtsmæssigt, at et tilbud kan fortsætte, selvom en person skifter ydelse undervejs, hvis jobcenteret vurderer, at tilbuddet fortsat er den rette indsats for personen, og reglerne for den nye målgruppe er opfyldt. Dermed undgås, at et tilbud skal stoppes ved ydelsesskift og efterfølgende gives på ny. Det vil både give mere fleksible rammer for jobcentrene, for de personer, der skifter målgruppe, og for de virksomheder, hvor personerne er i tilbud.

Som konsekvens af aftalen foreslås det derfor, at det som noget nyt fastsættes regler om, at for personer, der ved ydelsesskift fortsat er omfattet af en målgruppe i § 6, kan jobcenteret beslutte, at et tilbud kan fortsætte, hvis alle betingelser for tilbuddet er opfyldt efter de regler, der gælder for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af. Betingelserne skal være opfyldt på tidspunktet, hvor personen skifter ydelse, bortset fra betingelserne i §§ 63, 77-79 og 87, dvs. betingelserne om rimelighedskrav for virksomhedspraktik og nytteindsats og betingelserne om høring af medarbejderne, merbeskæftigelseskrav og rimelighedskrav for løntilskudsansættelse.

Det foreslås videre, at tilbuddet fortsættes efter reglerne for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af, og at den samlede varighed af tilbuddet før og efter ydelsesskift ikke kan overstige de varighedsbegrænsninger, der gælder for denne målgruppe efter §§ 61, 68, 85 og 91, dvs. de varighedsbegrænsninger, der gælder for tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats og løntilskudsansættelse.

Dermed vil det fremover fremgå direkte af loven, at hvis en person skifter ydelse, vil jobcenteret kunne lade tilbuddet fortsætte efter de regler, der gælder for den nye målgruppe. Ved ydelsesskift forstås her også et skift fra en forsørgelsesydelse til selvforsørgelse.

Det forhold, at alle betingelser for tilbuddet skal være opfyldt efter de regler, der gælder for den målgruppe personen fremover er omfattet af, og at betingelserne skal være opfyldt ved ydelsesskiftet, betyder, at jobcenteret skal efterse, at alle betingelser for tilbuddet er opfyldt i forhold til reglerne for den nye målgruppe, og at jobcenteret skal efterse betingelserne på det tidspunkt, hvor personen skifter ydelse. Der vil dermed ikke fx 4 måneder før et forventet ydelsesskift kunne træffes en endelig afgørelse om fortsættelse af et tilbud, da betingelserne skal være opfyldt i tilknytning til ydelsesskiftet.

Jobcenteret skal således i tilknytning til ydelsesskiftet give og vurdere tilbuddet – ligesom hvis der havde været tale om et nyt tilbud – efter reglerne i den målgruppe, personen fremover omfattes af. Jobcenteret skal bl.a. efterse, at personen efter reglerne for den nye målgruppe kan få tilbuddet, at formålet med at give/fortsætte tilbuddet er opfyldt, og at de øvrige betingelser er opfyldt, fx at kravet om forudgående periode med visse offentlige forsørgelsesysdelser m.v. i forbindelse med løntilskudsansættelse er opfyldt.

Som konsekvens af aftalen foreslås det dog, at der ikke skal ske en høring af ansatte og ikke skal ske en ny vurdering af om merbeskæftigelseskrav og rimelighedskrav er opfyldt. Baggrunden er, at disse betingelser

var opfyldt, da personen startede i tilbuddet om virksomhedspraktik, nytteindsats og ansættelse med løntilskud, og da personen fortsætter i tilbuddet, vil der ikke være et behov for en ny vurdering af disse krav.

Det foreslås videre, at der med hjemmel i lovforslagets § 81 kan fastsættes bekendtgørelsesregler om, at personen kan få tilbud om fortsættelse af en ansættelse med løntilskud hos den arbejdsgiver, hvor personen har været ansat med løntilskud umiddelbart forud for personens ydelsesskift. Der vil endvidere bl.a. kunne fastsættes regler om genberegning af lønnen for et offentligt løntilskudsjob, da der kan være tale om, at niveauet for personens forsørgelsesydelse kan have ændret sig. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne i pkt. 2.13.

Forslaget om, at tilbuddet skal fortsættes efter reglerne for den målgruppe, som personen fremover er omfattet af, og at den samlede varighed af tilbuddet før og efter ydelsesskiftet ikke kan overstige de varighedsbegrænsninger, der gælder for den nye efter §§ 61, 68, 85 og 90, fastlægges for alle tilbud, der fortsættes ved målgruppeskift.

Det betyder, at hvis en person har været ansat med løntilskud som fx dagpengemodtager og i forbindelse med et ydelsesskift overgår til at være ansat hos arbejdsgiveren som jobparat kontanthjælpsmodtager, så må perioderne med ansættelse tilsammen ikke overstige den periode, en jobparat kontanthjælpsmodtager kan være ansat med løntilskud hos arbejdsgiveren.

Dette harmonerer med, at hvis jobcenteret i dag efter en konkret vurdering i forbindelse med et ydelsesskift beslutter, at en person kan fortsætte et tilbud om virksomhedspraktik eller nytteindsats i en ny målgruppe, er det forudsat, at det samlede tilbud kan holdes inden for varighedsbegrænsningerne for den nye målgruppe. Grunden er, at varighedsbegrænsninger ellers ikke ville blive overholdt, da tilbuddet netop fortsættes med samme indhold og hos samme arbejdsgiver.

2.10.2.4. Bemyndigelsesbestemmelser m.v.

Der indgår ikke i den politiske aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at der skal ske ændringer i bemyndigelsesbestemmelserne for de overordnede tilbudsregler. Det skal således fortsat gælde, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at rådighedsforpligtelsen kan fraviges for dagpengemodtagere og for kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere samt for personer, der modtager integrationsydelse i og uden for integrationsprogrammet. Ligeledes skal der fortsat kunne fastsættes regler om forhold i forbindelse med afgivelse af og ophør med tilbud, fx om at tilbud til dagpengemodtagere skal være i overensstemmelse med deres rådighedspligt efter rådighedsreglerne.

Det foreslås derfor, at bestemmelser herom videreføres med sproglige justeringer. Der vil ske udmøntninger heraf i bekendtgørelse svarende til de hidtil gældende udmøntninger som beskrevet ovenfor.

Det foreslås videre, at det fortsat skal gælde, at for kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere og personer, der modtager integrationsydelse uden for integrationsprogrammet, samt for ledighedsydelsesmodtagere kan deltagelse i tilbud i udlandet ske efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik. Det følger heraf, at der kan tillades kortvarige udlandsophold som led i tilbud, der foregår i Danmark, hvis det ikke går ud over rådigheden.

2.11 Virksomhedspraktik

2.11.1 Gældende ret

Efter de gældende regler i kapitel 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan der gives tilbud om virksomhedspraktik på private og offentlige virksomheder. En virksomhedspraktik indebærer ikke ansættelse eller løn. For sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, der er i et ansættelsesforhold, gives virksomhedspraktik som udgangspunkt på den virksomhed, hvor personen er ansat.

2.11.1.1. Målgruppen for virksomhedspraktik

Af den gældende § 42 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår, at der kan gives tilbud om virksomhedspraktik til dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, revalidender, sygedagpengemodtagere, personer i ressourceforløb og jobafklaringsforløb, såfremt disse enten har behov for afklaring af beskæftigelsesmål eller som på grund af mangelfulde faglige, sproglige eller sociale kompetencer kun vanskeligt kan opnå beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud.

Det fremgår tillige, at der kan gives virksomhedspraktik til personer, der modtager førtidspension og personer, der er visiteret til fleksjob

Personer i målgruppen uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, kan få tilbud om virksomhedspraktik som led i en uddannelsesrettet indsats.

Efter gældende lovs § 75 a kan ledige selvforsørgende få tilbud om virksomhedspraktik efter de regler, der gælder for henholdsvis job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.

Efter gældende lovs § 75 b kan unge under 18 år, som har behov for en uddannelses- eller beskæftigelsesfremmende indsats, få tilbud om virksomhedspraktik. Og efter § 75 c kan særligt udsatte unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats få virksomhedspraktik med en økonomisk godtgørelse under tilbuddet.

2.11.1.1.1. Selvfunden virksomhedspraktik

Efter gældende § 42 b har dagpengemodtagere og kontanthjælpshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet ret til tilbud om virksomhedspraktik, såfremt betingelserne i kapitlet 11 og regler fastsat i medfør heraf er opfyldt, og personen selv har fundet tilbuddet. Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden af forløbet, dog højst den maksimale varighed efter lovens regler. Bestemmelsen fastsætter en ret for personen. Jobcenteret skal ikke foretage en vurdering af personens ønsker og forudsætninger eller arbejdsmarkedets behov med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Jobcenteret skal alene påse, at betingelserne i øvrigt er opfyldt, herunder formålsbestemmelsen for virksomhedspraktik og rimelighedskravet. Jobcenteret har dog mulighed for at give et supplerende tilbud sideløbende hermed, forudsat at det ikke hindrer, at personen kan deltage i det selvfundne tilbud. Et supplerende tilbud kan fx gives, hvis det selvfundne tilbud er på få timer dagligt. Under deltagelse i et selvfundet tilbud vil en person desuden fortsat kunne formidles et ordinært job.

2.11.1.2. Formål med virksomhedspraktik

Efter gældende lovs § 42 kan der gives tilbud om virksomhedspraktik til personer, der enten har behov for afklaring af beskæftigelsesmål eller på grund af mangelfulde faglige, sproglige eller sociale kompetencer kun vanskeligt kan opnå beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud. Dette gælder for

dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, revalidender, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb, fleksjobvisiterede samt førtidspensionister. Tilbuddet gives for disse med henblik på at afdække eller optræne personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer samt at afklare beskæftigelsesmål. Virksomhedspraktik kan gives i form af ”snusepraktik”, dvs. afprøvning af nye jobmuligheder og dermed afklaring af beskæftigelsesmål.

For uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, gives tilbuddet som led i en uddannelsesrettet indsats, dvs. med henblik på at personen bliver stand til at påbegynde og gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på ordinære vilkår.

Ifølge gældende § 22, stk. 7, kan tilbuddet for sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, tillige gives med henblik på fastholdelse af tilknytningen til arbejdsmarkedet. Det betyder, at tilbud om virksomhedspraktik kan gives som led i at fremme hurtig tilbagevenden til arbejdspladsen. Personen kan således være i tilbud om virksomhedspraktik sideløbende med, at personen genoptager arbejdet gradvist frem mod, at personen igen kan arbejde på fuld tid. Indholdet i virksomhedspraktikken skal understøtte, at personen hurtigt vender tilbage til arbejde på fuld tid. Der er på grund af ansættelsesforholdet ikke et krav om, at virksomhedspraktikken skal være i en anden jobfunktion. Det er en forudsætning, at personen gradvist genoptager arbejdet på normale vilkår i takt med, at personen genvinder arbejdssevnen.

Med hjemmel i den gældende lovs § 50 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats bl.a. fastsat regler om, at jobcenteret og virksomheden aftaler formålet, indholdet, varigheden og omfanget af et virksomhedspraktikforløb.

Det er ligeledes fastsat i bekendtgørelsen, at der ikke er mulighed for virksomhedspraktik det sted, hvor man senest har været ansat (bortset fra visse sygedagpengemodtagere). Regelen skal hindre situationer, hvor en person får virksomhedspraktik i et job, som personen kort tid forinden blev afskediget fra.

For sygedagpengemodtagere er det fastsat i bekendtgørelsen, at der er visse muligheder for at blive tilbudt virksomhedspraktik i udlandet.

2.11.1.3. Varighed af virksomhedspraktik

I gældende lovs § 44 er der fastsat varighedsgrænser for virksomhedspraktik. Længden afhænger af, hvilken målgruppe der er tale om, og hvor langt pågældende er fra arbejdsmarkedet.

Tilbuddet kan have en varighed på op til 4 uger for dagpengemodtagere. Dog kan det være op til 8 uger for personer, som modtager dagpenge på dimittendvilkår, og som mindst har gennemført en kort videregående uddannelse og ikke har haft ordinær beskæftigelse efter uddannelsen.

Der er også som udgangspunkt en 4-ugers grænse for job- og uddannelsesparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt for jobparate selvforsørgende.

Der er en varighedsgrænse på 13 uger for følgende målgrupper:

- Job- og uddannelsesparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som ikke har erhvervs erfaring, har langvarig ledighed eller i øvrigt har vanskeligt ved at opnå beskæftigelse med løntilskud.
- Aktivitetsparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt aktivitetsparate selvforsørgende.
- Forrevalidender.
- Sygedagpengemodtagere.
- Førtidspensionister.
- Fleksjobvisiterede.
- Personer i ressourceforløb.
- Personer i jobafklaringsforløb.

Perioden på 13 uger kan efter en konkret vurdering forlænges op til 26 uger. Hvis personen herefter ud fra en konkret individuel vurdering har særligt behov for en længere periode, kan perioden forlænges yderligere. Da perioden for disse målgrupper som udgangspunkt kan gives i op til 13 uger, kan hver forlængelse også højst vare 13 uger.

Der er en varighedsgrænse på op til 26 uger for unge mellem 15 og 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats. Hvis personen herefter ud fra en konkret individuel vurdering har behov for, at tilbuddet har en længere varighed, kan tilbuddet forlænges.

For målgruppen af særligt udsatte unge under 18 år, der har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, samt for revalidender (bortset fra forrevalidender) er der ikke fastsat en maksimal varighedsgrænse for virksomhedspraktik.

Jobcenteret skal altid vurdere, hvor lang tid den enkelte person har behov for et tilbud om virksomhedspraktik hos en arbejdsgiver for, at formålet med praktikken kan opnås. Perioden skal ikke være længere, end at formålet med kan opnås og skal ligge inden for de fastsatte varighedsbegrænsninger.

2.11.1.4. Virksomhedspraktik i forhold til lønmodtagerregler m.v.

Efter gældende lovs § 43 er personer under en virksomhedspraktik ikke omfattet af de for lønmodtagere gældende regler, som er fastsat i henhold til eller ved lov eller kollektiv overenskomst m.v., bortset fra arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet. Bestemmelsen angår det arbejde, som personen udfører under virksomhedspraktikken og ikke det arbejde, som personen evt. udfører som led i en ordinær ansættelse, der finder sted sideløbende med praktikken.

Sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, der er i et ansættelsesforhold er dog i kraft af, at de er i et ansættelsesforhold, omfattet af de regler, som er fastsat i henhold til eller ved lov eller kollektiv overenskomst m.v. mens de er i et virksomhedspraktikforløb på den virksomhed, hvor de er ansat.

2.11.1.5. Ydelser m.v.

Efter gældende § 45 modtager dagpengemodtagere under tilbud om virksomhedspraktik dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Følgende målgrupper modtager den ydelse, de er berettiget til i henhold til lov om aktiv socialpolitik eller sygedagpengeloven: Kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for

integrationsprogrammet, unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, revalidender, sygedagpengemodtagere, fleksjobvisiterede samt personer i jobafklarings- eller ressourceforløb.

Desuden følger det af reglerne, at personer, der er ansat i et fleksjob, under et tilbud om virksomhedspraktik bevarer deres fleksløn tilskud. Ligeledes følger det, at sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, der er i ansættelse under sygdom, bevarer deres løn under praktikken.

På samme måde gælder det, at førtidspensionister, der deltager i virksomhedspraktik, bevarer deres førtidspension under praktikforløbet, idet udgangspunktet er, at de har ret til ydelsen, og at der ikke er regler, der fraviger dette udgangspunkt under deltagelse i virksomhedspraktik.

Efter gældende lovs § 75 c kan særligt udsatte unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats få virksomhedspraktik med en økonomisk godtgørelse, som fastsættes i samarbejde med de faglige organisationer og med udgangspunkt i den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde. Godtgørelsen kan højst udgøre et beløb svarende til satsen for uddannelseshjælp til udeboende uddannelseshjælpsmodtagere under 25 år.

2.11.1.6. Forholdet til virksomhedens ansatte

Efter gældende lovs § 48 skal der være et rimeligt forhold mellem antallet af ordinært ansatte og antallet af personer, som enten er i virksomhedspraktik eller ansat med løn tilskud (rimelighedskravet). Forud for etablering af virksomhedspraktik i mere end 13 uger skal spørgsmålet om etableringen have været drøftet mellem virksomheden og repræsentanter for virksomhedens ansatte.

Med hjemmel i gældende § 50, er der fastsat nærmere regler om rimelighedskravet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det er bl.a. fastsat, at antallet af personer i virksomhedspraktik og antallet af ansatte med løn tilskud efter lovens kapitel 12 maksimalt må udgøre:

- 1) 1 person for hver 5 ordinært ansatte, hvis virksomheden har 0 - 50 ansatte, dog altid 1 person, og
- 2) herudover 1 person for hver 10 ordinært ansatte.

Det er også fastsat i bekendtgørelsen, at der forud for etableringen af virksomhedspraktikken skal foreligge skriftlig tilkendegivelse fra arbejdsgiveren og en medarbejderrepræsentant om, hvorvidt rimelighedskravet er opfyldt.

Der er tillige fastsat regler om, at arbejdsgiveren som udgangspunkt afgrænses som en arbejdsplads med selvstændigt produktionsenhedsnummer (P-nummer), jf. lov om det centrale virksomhedsregister.

2.11.1.6.1. Konkurrenceforvridning

Efter gældende regler i § 49 må etablering af virksomhedspraktik ikke være konkurrenceforvridende. Der findes forskellige regler, som understøtter, at der ikke opstår konkurrenceforvridning i forbindelse med virksomhedspraktik, ligesom de understøtter, at der ikke sker fortrængning af ordinært ansatte:

- Virksomhedspraktik har en begrænset varighed, jf. ovenfor.
- Der kan ikke gives virksomhedspraktik til en borger, som har mulighed for at få det pågældende job enten som løn tilskudsjob eller på ordinære vilkår.

- Rimelighedskravet sætter grænser for, hvor mange der må være i virksomhedspraktik eller løntilskud i forhold til antallet af ordinært ansatte, jf. ovenfor.
- Medarbejderrepræsentanter inddrages ved vurdering af rimelighedskravet og ved praktikforlængelser, jf. ovenfor.
- Det er ikke muligt at få virksomhedspraktik det sted, hvor man senest har været ansat, jf. ovenfor. Kommunen skal underrette det regionale arbejdsmarkedsråd (RAR) om anvendelsen af virksomhedspraktik. Herunder skal kommunerne løbende sende RAR'erne oversigter over pladser i virksomhedspraktik. Dette fremgår af § 31 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har etableret et kvartalsvist oversigtssystem (KLV), som understøtter rådernes mulighed for at følge med i den enkelte kommunes anvendelse af virksomhedspraktik og løntilskud. Hvis fx en faglig organisation har mistanke om, at der sker fortrængning af ordinært ansatte, er der mulighed for at tage sagen op i det regionale beskæftigelsesråd.
- Der er mulighed for at klage over et tilbud om virksomhedspraktik, hvis man mener, det ikke lever op til reglerne. Hvis kommunen fastholder sin afgørelse om tilbud, sendes klagen videre til Ankestyrelsen.

2.11.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af den politiske aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at der skal ske væsentlige forenklinger af reglerne for virksomhedspraktik, og at indholdet og sigtet med tilbuddet skal skærpes. Det fremgår således, at formålsbestemmelsen for tilbuddet skal skærpes, således at der stilles mere direkte krav til indholdet af og jobsigtet med tilbuddet.

Det fremgår videre, at der skal ske en ensretning af varighedsbegrænsningerne, således at der kun skal gælde to varighedsregler: Én for borgere tæt på arbejdsmarkedet på 4 uger og én for borgere længere fra arbejdsmarkedet på 13 uger med mulighed for forlængelse efter en konkret vurdering.

Det fremgår ligeledes, at der skal være mulighed for, at udsatte borgere efter en konkret vurdering skal kunne få virksomhedspraktik på den arbejdsplads, hvor de har haft deres seneste ansættelsessted.

På baggrund heraf foreslås det, at der udarbejdes et nyt kapitel med reglerne for virksomhedspraktik, hvor de elementer fra aftalen, som vedrører virksomhedspraktik, er indarbejdet. I det foreslåede kapitel er ligeledes indarbejdet enkelte supplerende justeringsforslag i forhold til de gældende regler med henblik på at tydeliggøre reglerne og retspraksis.

2.11.2.1. Målgrupperne for virksomhedspraktik

Det foreslås, at personer, som tilhører målgrupperne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og som kun vanskeligt kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller med løntilskud, skal kunne få tilbud om virksomhedspraktik hos private og offentlige arbejdsgivere.

Det er overensstemmende med de gældende regler, dog således, at det foreslås indsat, at målgruppen ikke alene er personer, som har vanskeligt ved at opnå beskæftigelse, men også personer, som har vanskeligt ved at fastholde beskæftigelse. Dette er en tydeliggørelse af, at sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold, kan få tilbud om virksomhedspraktik som led i arbejdsfastholdelse og med henblik på at fremme hurtig tilbagevenden til arbejdet.

Det foreslås, at for uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, skal tilbud om virksomhedspraktik gives som led i en uddannelsesrettet indsats. Det er således ikke for disse personer en betingelse, at de har vanskeligt ved at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår eller med løntilskud.

Endelig foreslås det, at det med en henvisning til lovforslagets kapitel 20 præciseres, at personer, der er ansat i et fleksjob, har mulighed for at få virksomhedspraktik, hvor de bevarer deres fleksløntilskud. Præciseringen sker med baggrund i en række henvendelser fra kommuner, der har rejst tvivl om muligheden for virksomhedspraktik for fleksjobvisiterede, der er ansat i et fleksjob. Når der tilbydes virksomhedspraktik, skal dette ske med på baggrund af personens eget ønske og med henblik på at vurdere, om arbejdsvejen kan udvikles.

De foreslåede regler om målgrupperne er en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer. Der er endvidere tale om en tydeliggørelse af reglerne om virksomhedspraktik for personer, der er ansat i et fleksjob.

2.11.2.1.1. Selvfunden virksomhedspraktik

Det foreslås, at dagpengemodtagere samt kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet også fremover skal have ret til tilbud om virksomhedspraktik, som de selv har fundet, såfremt betingelserne i kapitlet om virksomhedspraktik og regler fastsat i medfør heraf er opfyldt. Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om selvfunden virksomhedspraktik med sproglige justeringer.

2.11.2.2. Formålet med virksomhedspraktik

Det indgår i aftalen om forenkling af beskæftigelsesindsatsen, at der skal ske en tydeliggørelse og skærpelse af formålsbestemmelsen for virksomhedspraktik, så der stilles mere direkte krav til indholdet af og sigtet med virksomhedspraktikken. En virksomhedspraktik skal tilrettelægges, så den får en retning og et indhold, der hjælper borgeren tættere på sit beskæftigelsesmål, og så vidt muligt giver mulighed for opnåelse af ordinære løntimer.

Konkret foreslås det, at virksomhedspraktik skal gives med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer samt afklare og bringe personen tættere på jobmål, ved at personen under praktikken deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge.

Dette svarer til de gældende regler, dog med en tydeliggørelse af, at forløbet skal være udviklende og målrettet, og at personen skal indgå i arbejdsmæssige og kollegiale sammenhænge. Det er ikke hensigten, at der i større omfang end hidtil skal udføres konkrete arbejdsopgaver, men der skal være øget fokus på, at de arbejdsmæssige sammenhænge, som borgeren indgår i, er relevante i forhold til, at tilbuddet skal være udviklende og målrettet for den enkelte.

Det foreslås videre, at ved indgåelse af aftale om virksomhedspraktik skal det præcise formål med praktikken aftales mellem borgeren, virksomheden og jobcenteret, og herunder skal det så vidt muligt aftales, at praktikken kombineres med eller efterfølges af timer, hvor personen ansættes ordinært som lønmodtager. De ordinære løntimer skal være inden for en anden arbejdsfunktion, hvis de foregår sideløbende med praktikken.

Der er tale om en skærpelse af de gældende regler, som gør det klart, at virksomhedspraktik for alle målgrupper skal bringe personen tættere på sit beskæftigelsesmål eller uddannelsesmål, og at en virksomhedspraktik så vidt muligt skal resultere i, at personen opnår ordinære løntimer.

Forslaget indebærer, at det klart skal aftales på forhånd mellem personen, virksomheden og jobcenteret, hvad der er det præcise formål med praktikken for den enkelte ledige. Det er således hensigten, at der skal være et klart fokus på, hvad der ønskes opnået med forløbet for den enkelte person, og at det skrives ind i aftalen, hvilke af følgende elementer, der ønskes opnået.

- Opnåelse af ordinære løntimer, dvs. at praktikken afklarer eller udvikler kompetencer, som direkte kan føre til ordinære løntimer, dvs. timer, hvor personen ansættes ordinært. De ordinære timer vil kunne etableres sideløbende med praktikken inden for et andet arbejdsområde, eller i forlængelse af praktikforløbet.
- Op træning af specifikke kompetencer til brug for cv'et og den videre jobsøgning. Dvs. personen udvikler kompetencer, som generelt forbedrer personens muligheder på arbejdsmarkedet.
- Afklaring af jobmål og kompetencer, dvs. praktikken afklarer, hvilke områder det vil være relevant for borgeren at arbejde inden for. Det kan fx ske i form af kortere ophold på virksomheder (snusepraktik).

Tilbud om virksomhedspraktik skal så vidt muligt tilrettelægges således, at personen opnår kompetencer, der sigter på ordinære løntimer. Det er vigtigt, at muligheden for ordinære løntimer italesættes så tidligt som muligt. Ordinære timer kan både være et mål med praktikken og et middel, hvor løntimerne over tiden øges og på sigt kan give en varig tilknytning til arbejdsmarkedet.

Det forudsættes, at arbejdsopgavernes omfang og indhold under praktikken tilrettelægges under hensyntagen til personens muligheder og forudsætninger.

For uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet foreslås det, at tilbud om virksomhedspraktik skal gives med henblik på at afklare eller udvikle personens faglige, sociale eller sproglige kompetencer samt afklare uddannelsesmål og bringe personen tættere på sit uddannelsesmål, ved at personen deltager i konkrete arbejdsopgaver og indgår i kollegiale sammenhænge.

Dvs. praktikken for disse personer skal bidrage til afklaring af uddannelsesmål og udvikling af kompetencer med henblik på, at personen kan påbegynde og gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse. Og også for disse foreslås det, at praktikken så vidt muligt skal kombineres med eller efterfølges af timer, hvor personen er ordinært ansat som lønmodtager. Sigtet skal vurderes i sammenhæng med, at målet for personen er at kunne starte og fuldføre en uddannelse på ordinære vilkår. Praktikken og ordinære løntimer skal således kunne hjælpe personen tættere på dette mål.

Ved afslutningen af et virksomhedspraktikforløb skal jobcenteret sammen med personen og virksomheden gøre status over forløbet i forhold til målopfyldelsen, og resultatet skrives ind i personens »Min Plan«, jf. forslaget til § 41 om »Min Plan«.

Det foreslås videre, at for sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb skal virksomhedspraktik ligesom i dag tillige kunne gives med henblik på arbejdsfastholdelse. Der er tale om en videreførelse af de gældende regler.

På samme måde som i dag foreslås det, at der skal være en bemyndigelse i loven til, at ministeren kan fastsætte nærmere regler efter kapitlet om virksomhedspraktik. Med hjemmel heri vil der som i dag blive fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at jobcenteret og virksomheden aftaler formålet, indholdet, varigheden og omfanget af et virksomhedspraktikforløb, og at der for sygedagpengemodtagere er visse muligheder for at blive tilbudt virksomhedspraktik i udlandet.

Svarende til i dag vil det blive udmøntet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at der som udgangspunkt ikke er mulighed for at få tilbud om virksomhedspraktik hos den arbejdsgiver, hvor en person senest har været ansat. Dog vil det, jf. aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, blive fastsat i bekendtgørelsen, at udsatte borgere efter en konkret vurdering skal have mulighed for praktik på deres seneste ansættelsessted, forudsat at praktikken ligger inden for en ny arbejdsfunktion.

2.11.2.3. Varighed af virksomhedspraktik

Det foreslås at forenkle varighedsreglerne for virksomhedspraktik, således at der kun vil gælde to regler.

For borgere tæt på arbejdsmarkedet foreslås en maksimal varighed på 4 uger. Det drejer sig om dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere samt job- og uddannelsesparate integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, samt jobparate selvforsørgende.

For borgere længere væk fra arbejdsmarkedet foreslås en maksimal varighed på 13 uger. Dette skal gælde for aktivitetsparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklaringsforløb, ressourceforløb, fleksjobvisiterede, personer i revalidering, førtidspensionister, aktivitetsparate ledige selvforsørgende samt unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats. Efter en konkret vurdering vil der være mulighed for at forlænge praktikken i op til 26 uger, hvis der vurderes behov herfor. Hvis personen herefter har et helt særligt behov for en længere periode, vil der efter en konkret vurdering være mulighed for forlængelse med yderligere 13 uger ad gangen.

2.11.2.4. Virksomhedspraktik i forhold til lønmodtagerregler m.v.

Det foreslås, at personer i virksomhedspraktik ikke under praktikken skal være omfattet af de for lønmodtagere gældende regler, som er fastsat i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v. Det foreslås, at personerne uanset dette skal være omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

Forslaget gælder ikke for sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er i et ansættelsesforhold. Da disse personer er ansat sideløbende med virksomhedspraktikken vil de også i de timer, de er i virksomhedspraktik være omfattet af de for lønmodtagere gældende regler, som er fastsat i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer.

2.11.2.5. Ydelser m.v.

Det foreslås, at personer i virksomhedspraktik skal modtage den ydelse, som de i forvejen er berettiget til. Det drejer sig om ydelser efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om

sygedagpenge, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension og lov om social pension og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Der er tale om en fortsættelse af de gældende regler, dog således at det som noget nyt præciseres, at det også drejer sig om ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og efter pensionslovgivningen. Indsættelsen er en tydeliggørelse af, at fleksjobvisiterede, der er ansat i et fleksjob med fleksløntilskud, bevarer retten til fleksløntilskuddet efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og førtidspensionister får førtidspension efter pensionslovgivningen under en virksomhedspraktik.

Desuden foreslås det, at det ligesom i dag skal gælde, at sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, der som led i deres ansættelse modtager løn under sygdom, modtager løn under praktikken, og arbejdsgiveren modtager refusion efter lov om sygedagpenge eller refusion af ressourceforløbsydelsen efter lov om en aktiv socialpolitik.

Personer, der tilhører målgruppen af ledige selvforsørgende, modtager ikke offentlige forsørgelsesydelse, hvorfor de heller ikke vil modtage ydelse under virksomhedspraktikken.

For personer, der er omfattet af målgruppen for særligt udsatte unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats foreslås overensstemmende med gældende regler, at de under virksomhedspraktik skal modtage en godtgørelse, der fastsættes i samarbejde med de faglige organisationer, og som højst kan udgøre satsen for uddannelseshjælp for udeboende uddannelseshjælpsmodtagere under 25 år.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer.

2.11.2.6. Forholdet til virksomhedens ansatte, konkurrenceforvridning m.v.

Overensstemmende med de gældende regler foreslås det, at der skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ordinært ansatte og antallet af personer, som enten er i virksomhedspraktik eller ansat med løntilskud. Der påtænkes en udmøntning heraf i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats svarende til de gældende regler.

Det foreslås videre, at der overensstemmende med de gældende regler forud for etablering af virksomhedspraktik på mere end 13 uger skal være sket en drøftelse af etableringen mellem virksomheden og repræsentanter for virksomhedens ansatte.

Endelig foreslås det, at etablering af virksomhedspraktik overensstemmende med de gældende regler ikke må være konkurrenceforvridende. Etablering af virksomhedspraktik må således ikke forvride konkurrencen mellem virksomheder, der har virksomhedspraktikanter og personer ansat med løntilskud og virksomheder, der ikke har.

2.12. Ansættelse med løntilskud

2.12.1. Gældende ret

Efter gældende regler i §§ 51-68 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan jobcenteret give tilbud om ansættelse med løntilskud til de fleste målgrupper omfattet af lovens § 2. Arbejdsgivere, der har personer i løntilskud, får udbetalt et tilskud til lønnen.

2.12.1.1. Målgruppen for ansættelse med løntilskud

Efter gældende § 51, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan følgende målgrupper få tilbud om ansættelse med løntilskud hos offentlige og private arbejdsgivere:

- Dagpengemodtagere,
- kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet. For uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, er det en betingelse, at de ikke vurderes åbenlyst uddannelsesparate,
- revalidender,
- sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb. Det gælder dog ikke personer, som er i et ansættelsesforhold,
- dimittender med handicap,
- personer i ressourceforløb, og
- førtidspensionister.

Efter gældende lovs § 75 a kan job- og aktivitetsparate selvforsørgende få tilbud efter de regler, der gælder for henholdsvis job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere.

Med hjemmel i gældende lovs § 68 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om ansættelse med løntilskud. I bekendtgørelsen er det bl.a. fastsat, at der ved offentlige arbejdsgivere forstås:

- Kommuner, regioner og kommunale fællesskaber,
- Statsinstitutioner, og
- organisationer, foreninger, selskaber, institutioner og lignende, hvis udgifter dækkes med mindst 50 pct. af offentlige tilskud.

Efter bekendtgørelsen kan en person ikke få tilbud om ansættelse med løntilskud hos en privat arbejdsgiver, hvis virksomheden ejes af personens ægtefælle, registrerede partner eller samlever. En person kan heller ikke få tilbud om løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere, hvor personen senest har været ansat, herunder hvis ansættelsen har været med offentligt tilskud efter loven. Herved forhindres situationer, hvor en person får tilbud om ansættelse med løntilskud hos samme arbejdsgiver og måske i det samme job, som det personen lige er blevet afskediget fra. Bestemmelsen medvirker dermed til, at der ikke sker misbrug af løntilskudsordningen.

2.12.1.2. Ret til selvfundet løntilskudsjob

Efter gældende lovs § 52 a har dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet ret til tilbud om ansættelse med løntilskud, såfremt betingelserne i kapitlet og regler fastsat i medfør heraf er opfyldt, og personen selv har fundet tilbuddet. Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden, dog højst den maksimale varighed efter lovens regler.

Bestemmelsen fastsætter en ret for personen. Jobcenteret skal alene påse, at betingelserne i øvrigt er opfyldt, fx formålsbestemmelsen for løntilskudsjob, forudgående ledighed/ydelsesperiode, merbeskæftigelses- og rimelighedskrav. Hvis betingelserne er opfyldt, skal jobcenteret give tilbuddet og kan ikke i stedet give personen et andet tilbud. Personen vil fortsat kunne henvises til et ordinært job uden løntilskud.

2.12.1.3. Formål med ansættelse med løntilskud

Efter gældende lovs §§ 52 og 75 a gives tilbud om ansættelse med løntilskud med henblik på

- oplæring og genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer for dagpenge- og sygedagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, ledige selvforsørgende og for personer i jobafklarings- og ressourceforløb,
- opnåelse eller fastholdelse af beskæftigelse for førtidspensionister, og
- indslusning på arbejdsmarkedet af dimittender med handicap.

Oplæring og genoptræning vil kunne være af faglig karakter, fx inden for et arbejdsområde, hvor personen ikke har erfaring eller har forældede kompetencer. Oplæring og genoptræning behøver dog ikke være af faglig karakter, men kan eksempelvis også bestå i, at personen igen bliver vænnet til at deltage i arbejdsprocesser sammen med kolleger m.v.

2.12.1.4. Varighed af ansættelse med løntilskud

Efter gældende lovs §§ 53 og 75 a er der for de fleste målgrupper begrænsninger for, hvor lang tid et tilbud om ansættelse med løntilskud kan vare hos den enkelte arbejdsgiver.

Efter bestemmelserne gælder der følgende begrænsninger:

- For dagpengemodtagere kan et tilbud om ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere gives i op til 4 måneder og hos private arbejdsgivere i op til 6 måneder.
- For kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og ledige selvforsørgende kan et tilbud om ansættelse med løntilskud gives i op til 6 måneder.
- For sygedagpengemodtagere, dimittender med handicap og personer i jobafklarings- eller ressourceforløb kan et tilbud om ansættelse med løntilskud gives i op til 1 år.
- For revalidender og førtidspensionister kan et tilbud om ansættelse med løntilskud gives ud over 1 år.

Reglen om varigheden af et tilbud om ansættelse med løntilskud angiver den maksimale periode for en løntilskudsansættelse hos den enkelte arbejdsgiver.

Jobcenteret skal altid vurdere, hvor lang tid den enkelte person har behov for et tilbud om ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver for, at formålet med ansættelsen kan opnås. Perioden skal ikke være længere, end at formålet med ansættelsen kan opnås.

Varighedsbegrænsningen er ikke til hinder for, at personen efterfølgende kan få et tilbud om ansættelse med løntilskud hos en anden arbejdsgiver, hvis øvrige betingelser, herunder formålet er opfyldt.

2.12.1.5. Krav om personernes forudgående ledighed/periode med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v., inden ansættelse med løntilskud

Efter gældende lovs § 51, stk. 2, og § 75 a er det en betingelse for at blive ansat med løntilskud, at

- dagpengemodtagere har været ledige i sammenlagt mere end 6 måneder,
- kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og ledige selvforsørgende i en sammenhængende periode på mere end 6 måneder har modtaget arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, har været i tilbud om ansættelse med løntilskud eller har været ledige selvforsørgende.

For disse målgrupper gælder kravet om forudgående ledighed/periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v. både for ansættelse med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere.

Efter gældende lovs § 51, stk. 3, er det en betingelse for at blive ansat med løntilskud hos private arbejdsgivere, at

- sygedagpengemodtagere i en sammenlagt periode på mere end 6 måneder har modtaget arbejdsløshedsdagpenge eller sygedagpenge,
- personer i ressourceforløb i en sammenhængende periode på mere end 6 måneder har modtaget arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, har været i tilbud om ansættelse med løntilskud eller har været ledige selvforsørgende,
- personer i jobafklaringsforløb i en sammenlagt periode på mere end 6 måneder har modtaget ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, arbejdsløshedsdagpenge eller sygedagpenge.

For disse målgrupper gælder kravet om forudgående ledighed/periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v. dermed alene for ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere. Der er derimod ikke krav om forudgående ledighed ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere.

For følgende målgrupper gælder der ikke et krav om forudgående ledighed/periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v. hverken ved ansættelse med løntilskud hos private eller offentlige arbejdsgivere: Revalidender, førtidspensionister og dimittender med handicap.

Der gælder heller ikke krav om forudgående ledighed/periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v. – hverken ved ansættelse hos private eller offentlige med løntilskud – hvis personen

- ikke har en almen eller erhvervsrettet uddannelse på gymnasialt eller højere niveau,
- er over 50 år, eller
- er enlig forsørger.

I kravet om, at en person ikke må have en almen eller erhvervsrettet uddannelse på gymnasialt eller højere niveau, ligger, at personen hverken må have en studenteruddannelse eller en erhvervsfaglig uddannelse i form af fx en erhvervsuddannelse inklusiv eux, en erhvervsgrunduddannelse (egu) eller en af de maritime uddannelser. Dvs. at de højst må have afsluttet grundskolen eller 10. klasse.

Ved begrebet enlig forsørger forstås en person, der er berettiget til og modtager ekstra børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Reglerne om forudgående ledighed/periode med visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. i forhold til ansættelse hos private arbejdsgivere, herunder undtagelserne for visse grupper, har baggrund i EU-regler: Forordning nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EU's gruppefritagelsesforordning). Baggrunden er, at løntilskud til private arbejdsgivere som udgangspunkt anses for statsstøtte, som er uforenlig med EU-reglerne. Efter EU's gruppefritagelsesforordning er løntilskud dog tilladt under visse betingelser, hvis der er tale om et

arbejdsmarkedspolitisk instrument, hvor arbejdsgivere får kompensation for at ansætte arbejdstagere, der skal oplæres eller genoptrænes, og som derfor normalt ikke kan yde en almindelig arbejdsindsats.

Med hjemmel i gældende lovs § 4 er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, hvordan sammenlagt ledighed opgøres for dagpengemodtagere og om, hvad der forstås ved en sammenhængende periode.

2.12.1.6. Løn- og ansættelsesvilkår

Efter gældende lovs § 59 er personer, der ansættes med løntilskud, i øvrigt omfattet af den lovgivning, der gælder for lønmodtagere. Beskæftigelsesministeren kan dog fastsætte undtagelser herfra.

Med bestemmelsen fastslås det, at personer, der bliver ansat med løntilskud, er omfattet af den almindelige lovgivning for lønmodtagere, medmindre andet fremgår af loven. Her tænkes fx på funktionærloven, arbejdsmiljø- og arbejdsskadelovgivning m.v.

Udgangspunktet er også, at personer, der er ansat med løntilskud, er omfattet af de almindelige løn- og arbejdsvilkår, som gælder efter overenskomster m.v., men der er fastsat særlige regler om bl.a. løn- og arbejdsvilkår ved ansættelse hos offentlige arbejdsgivere, jf. nedenfor.

2.12.1.6.1. Ansættelse hos private arbejdsgivere

Efter gældende lovs §§ 54, 58 og 75 a skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende, når dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, ledige selvforsørgende, sygedagpengemodtagere, dimittender med handicap samt personer i ressource- og jobafklaringsforløb ansættes med løntilskud hos private arbejdsgivere.

I gældende lovs §§ 56 og 57 er der fastsat særlige regler om løn- og ansættelsesforhold for revalidender og førtidspensionister, jf. beskrivelse i afsnittene nedenfor.

Når personer ansættes med løntilskud, skal der dermed som minimum sikres løn- og arbejdsvilkår svarende til de overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende. Private arbejdsgivere, der ikke har overenskomst, er forpligtet til at følge de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende løn- og ansættelsesvilkår for personer i løntilskudsjob.

Der er ikke regler om, at en person, som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver, skal være ansat på fuld tid eller med et bestemt timetal pr. uge. Der kan gives tilbud om ansættelse med løntilskud på deltid hos private arbejdsgivere. Hvis en person, der modtager en forsørgelsesydelse fx dagpenge eller kontanthjælp, er ansat på nedsat tid med løntilskud hos en privat arbejdsgiver, vil der kunne udbetales supplerende dagpenge eller kontanthjælp, hvis betingelserne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller lov om aktiv socialpolitik i øvrigt er opfyldt. Der gælder fx betingelser om frigørelsesattest fra arbejdsgiveren.

Med hjemmel i gældende lovs § 68 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om ansættelse med løntilskud. Der er bl.a. fastsat, at når et ansættelsesforhold med løntilskud indgås, skal der oprettes en ansættelseskontrakt eller et ansættelsesbrev, hvor løn- og arbejdsvilkår samt forventet tilskudsperiode anføres. Ansættelsesforholdet kan i alle tilfælde kun bringes til ophør i overensstemmelse med gældende overenskomster og lovgivning.

Det fremgår, at betaling af den fulde lønudgift påhviler ansættelsesstedet. Der kan udbetales løntilskud for overarbejde hos private arbejdsgivere, hvis overarbejde er naturligt og sædvanligt i den pågældende branche, og arbejdsgiveren kan dokumentere, at arbejdspladsens øvrige ansatte har haft tilsvarende overarbejde.

2.12.1.6.2. Ansættelse hos offentlige arbejdsgivere

Efter gældende lovs § 55 og 75 a skal løn- og arbejdsvilkår som udgangspunkt være overenskomstmæssige, når dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, ledige selvforsørgende, sygedagpengemodtagere samt personer i ressource- og jobafklaringsforløb ansættes med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere. I gældende lovs §§ 56 og 57 er fastsat særlige regler om løn- og ansættelsesforhold for revalidender og førtidspensionister, jf. beskrivelsen i nedenfor.

I lovens § 55, stk. 2-6, og § 75 a, stk. 5 og 6, er opregnet en række undtagelser til udgangspunktet om, at løn- og arbejdsvilkår skal være overenskomstmæssige.

Efter gældende lovs § 55, stk. 2, er der fastlagt en fast timeløn på 127,90 kr. pr. time (2019-niveau) eksklusive feriepenge m.v.

Med hjemmel i gældende lovs § 55, stk. 7, og § 68 er der fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om bl.a., at timelønnen er eksklusiv feriegodtgørelse, ferietillæg og eventuel søgnehelligdagsbetaling, og at der ud over lønnen pr. arbejdstime kun ydes visse tillæg og pension, jf. beskrivelsen nedenfor.

Timelønnen gælder – selvom der ville være en højere eller lavere timeløn efter overenskomsten. Timelønnen beregnes på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. gældende lovs § 127, stk. 2. Timelønnen offentliggøres årligt i vejledning om satser på Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings hjemmeside og i Retsinformation.

Timelønnen danner grundlag for beregningen af personens arbejdstid under ansættelsen, idet lønnen – for personer der modtager forsørgelsesydelse – under ansættelsen skal ligge på niveau med personens forsørgelsesydelse.

For sygedagpengemodtagere gælder det dog, at arbejdstiden fastsættes efter aftale mellem kommunen, arbejdsgiveren og en sygedagpengemodtager. For sygedagpengemodtagere sker der dermed ikke samme beregning af arbejdstiden – som for de øvrige målgrupper, jf. nedenfor – så lønnen med fradrag af arbejdsmarkedsbidrag er på niveau med personens sygedagpenge.

Efter gældende regler skal lønnen til dagpengemodtagere efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag ligge på niveau med personens individuelle dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Efter gældende regler skal lønnen til kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og personer i ressource- og jobafklaringsforløb efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag under hele ansættelsesforholdet ligge på niveau med personens samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik ved ansættelsesforholdets påbegyndelse.

Den offentlige arbejdsgiver fastsætter arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen. Antallet af arbejdstimer rundes op til nærmeste hele antal timer, og arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse.

Princippet er, at man ikke får udbetalt mere i løn, når man er i løntilskud hos en offentlig arbejdsgiver, end når man er ledig. Når der bruges betegnelsen »på niveau med« betyder det i praksis, at lønnen bliver lidt højere end den hidtidige ydelse, fordi der foretages oprundinger i beregningerne.

Det forhold, at arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets begyndelse, betyder, at selvom der efter løntilskudsansættelsens start sker ændringer i personens ydelsesniveau, fortsætter ansættelsen med det oprindeligt beregnede løn- og timetal. Det gælder både, hvis personen efterfølgende ville have ret til en højere ydelse og hvis det var en lavere ydelse. I tilfælde hvor efterfølgende forhold betyder, at personen ville have ret til en højere ydelse, kan personen i stedet søge om supplerende hjælp efter lov om aktiv socialpolitik.

For ledige selvforsørgende er det i gældende lovs § 75 a, stk. 5 og 6, fastsat, at lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag skal udgøre

- 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for personer, som har forsørgelsespligt over for børn, jf. lov om aktiv socialpolitik, og
- 60 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for andre personer.

For disse personer fastsætter den offentlige arbejdsgiver ligeledes arbejdstiden under hensyn til lønnen. Antallet af arbejdstimer rundes op til nærmeste hele antal timer, og arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse. Det er endvidere betingelse for, at den selvforsørgende kan få udbetalt løn svarende til 80 pct. af højeste dagpenge, at personens børn opholder sig her i riget bortset fra på Færøerne og i Grønland. Det gælder dog ikke for EU-/EØS-borgere, hvis deres børn opholder sig i et andet EU-/EØS-land.

Hvis ansættelsen løber over et årsskifte, udbetales der fortsat løn på baggrund af den oprindeligt fastsatte arbejdstid, men med den nye faste timeløn for året.

Med hjemmel i gældende lovs § 55, stk. 7, og § 68 er der fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om arbejdstiden, beregningen af timelønnen og den samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik samt regler om afspadsering af over- og merarbejde og nedsættelse af timetal ved ordinær beskæftigelse i forbindelse dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, ledige selvforsørgende, samt personer i ressource- og jobafklaringsforløb, der ansættes/er i ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere.

Endelig er der fastsat bekendtgørelsesregler for alle målgrupper, der er i ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere. Det er bl.a. fastsat, at ud over lønnen pr. arbejdstime ydes der kun

- omkostningsdækkende ydelser,
- arbejdstidsbestemte tillæg, og
- arbejdsbestemte tillæg, der ikke er en fast påregnelig del af lønnen.

Tillæggene gives ud over den faste timeløn, og beløbet skal holdes uden for arbejdstidsberegningen.

Det er videre fastsat, at hvis der til ansættelsen er tilknyttet en overenskomstmæssig pensionsordning, indbetaler arbejdsgiveren både arbejdsgiverbidrag og den ansattes bidrag beregnet på grundlag af den overenskomstmæssige timeløn. Arbejdsgiver betaler dermed pensionsbidraget ud fra gældende overenskomst som beregnes ud fra den løn, som den løntilskudsansatte ville have modtaget som ordinært ansat, og ikke på baggrund af den fastsatte timeløn efter gældende lovs § 55, stk. 2.

Ligesom ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere gælder, at når et ansættelsesforhold med løntilskud indgås, skal der oprettes en ansættelseskontrakt eller et ansættelsesbrev, og ansættelsesforholdet kan kun bringes til ophør i overensstemmelse med gældende overenskomster og lovgivning. Det gælder videre, at betaling af den fulde lønudgift påhviler ansættelsesstedet.

2.12.1.6.3. Særlige regler for revalidender og førtidspensionister

Det gælder særlige regler om løn- og ansættelsesforhold for revalidender og førtidspensionister.

Efter gældende lovs § 56 skal løn- og arbejdsvilkårene for revalidender være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende ved ansættelse med løntilskud.

Det gælder både ved ansættelse hos private og offentlige arbejdsgivere, og det gælder også, når der er tale om et elev- eller lærlingeforløb. I disse tilfælde får revalidenden ikke kun elev-/lærlingeløn, men den mindste overenskomstmæssige løn for færdiguddannede. Det løntilskud, som arbejdsgiveren kan få udbetalt, udgør forskellen på elev-/lærlingelønnen og den overenskomstmæssige løn, som revalidenden får udbetalt. Løntilskuddet udgør én af de 5 løntilskudssatser.

For revalidender i elev- og lærlingeforløb, som på grund af omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats, skal lønnen svare til den mindste overenskomstmæssige elev- eller lærlingeløn. I disse tilfælde kan der ydes løntilskud til selve elev-/lærlingelønnen efter gældende lovs § 64, stk. 4.

Jobcenteret kan dog efter en konkret og individuel vurdering beslutte, at lønnen i elev- og lærlingeforløb for disse revalidender med omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer, som alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats, skal svare til den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde, dvs. at eleverne skal have overenskomstmæssig løn svarende til færdiguddannede. Der kan dermed gives fuld overenskomstmæssig løn til disse elever, hvis de opfylder de særlige forhold. I så fald gives løntilskuddet ikke alene til den del af lønnen, som elev-/lærlingesatsen udgør, men også til resten af lønnen.

For førtidspensionister gælder efter lovens § 57, at når de ansættes med løntilskud fastsættes løn- og arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, ved aftale mellem arbejdsgiveren og personen. Dette skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Det er dermed arbejdsgiveren og førtidspensionisten, der i samarbejde med de faglige organisationer fastsætter vilkårene for ansættelsen. Da der er tale om personer, som modtager førtidspension, vil deres arbejdsevne som regel være så nedsat, at den løn, der aftales, vil ligge et godt stykke under den overenskomstmæssige løn.

2.12.1.7. Fastsættelse og udbetaling af løntilskuddet

Efter gældende lovs §§ 63 og 64 udbetales der ved ansættelse efter kapitlet et løntilskud til arbejdsgiveren.

I § 63 er opregnet 5 satser (pr. 1. januar 2015), som løntilskuddet pr. time kan udgøre. Løntilskuddet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent, jf. gældende lovs § 127.

Løntilskuddet pr. time udgør pr. 1. januar 2019:

- 1) 28,56 kr.,
- 2) 50,01 kr.,
- 3) 79,68 kr.,
- 4) 115,73 kr. eller
- 5) 154,02 kr.

Løntilskuddet til arbejdsgiverne beregnes som tilskudssatsen pr. time ganget med det antal timer, for hvilke der er udbetalt løn til personen. Løntilskuddet er fastsat i loven, og der kan ikke herudover udbetales særlige tilskud til arbejdsgiverens udgifter til fx ATP, lovpligtig arbejdsskadeforsikring, feriegodtgørelse m.v. Hvis der i ansættelsen betales løn under ferie, vil arbejdsgiveren dog også kunne få løntilskud i ferieperioden.

Ved den årlige regulering af løntilskuddet reguleres den udbetalte sats automatisk til arbejdsgiveren.

Efter gældende lovs § 64, stk. 1, sker fastsættelsen af hvilken løntilskudssats, der skal udbetales, efter en konkret vurdering af personens evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte. For revalidender foretages vurderingen efter de regler, der er fastsat i medfør af lovens § 31, stk. 1, 4. pkt., om krav til undersøgelse af arbejdssevne.

Efter bestemmelsen er udgangspunktet dermed, at jobcenteret skal fastsætte hvilken af de nævnte løntilskudssatser pr. time, der skal anvendes, ud fra konkret vurdering af personens evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet som de øvrige ansatte.

I gældende lovs § 64, stk. 2-7, er der dog opregnet en række undtagelser til udgangspunktet om, at der skal ske en konkret vurdering ved fastsættelse af løntilskuddets størrelse.

Efter disse bestemmelser udgør løntilskuddet til private arbejdsgivere 79,68 kr. pr. time (2019-niveau) og til offentlige arbejdsgivere 115,73 kr. pr. time (2019-niveau), når der ansættes dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet. Det samme gælder for ledige selvforsørgende, jf. lovens § 74 a, stk. 2 og 3.

Når sygedagpengemodtagere ansættes med løntilskud, udgør løntilskuddet 79,68 kr. pr. time (2019-niveau) til private arbejdsgivere og 154,02 kr. pr. time (2019-niveau) til offentlige arbejdsgivere.

Jobcenteret skal dermed ikke foretage en konkret vurdering af løntilskuddets størrelse til arbejdsgiveren, når disse personer ansættes med løntilskud.

Ligeledes gælder, at når førtidspensionister ansættes med løntilskud, udgør løntilskuddet 28,56 kr. pr. time (2019-niveau) til såvel private som offentlige arbejdsgivere. I særlige tilfælde kan løntilskuddet dog

udgøre 50,01 kr. pr. time (2019-niveau), herunder i tilfælde hvor arbejdsgivere, der modtager tilskud til personer der før den 1. juli 1998 er ansat i beskyttede enkeltpladser efter lov om social bistand, i stedet ønsker at modtage tilskud efter dette kapitel.

Reglerne om, at jobcenteret skal foretage en konkret vurdering af, hvilken løntilskudssats, der skal udbetales til arbejdsgiveren, gælder derfor reelt kun for revalidender og personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb.

Når revalidender og personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb ansættes med løntilskud, kan løntilskuddet højst udgøre 154,02 kr. pr. time (2019-niveau) til såvel private som offentlige arbejdsgivere. Jobcenteret skal fastsætte løntilskuddets størrelse på baggrund af en konkret vurdering af den enkelte persons evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte. For revalidender foretages vurderingen efter de regler, der er fastsat i medfør af lovens § 31, stk. 1, 4. pkt., om krav til undersøgelse af arbejdssevne.

Det følger videre, at ved ansættelse af revalidender i elev- og lærlingeforløb, hvor lønnen som minimum svarer til den mindste overenskomstmæssige på det aktuelle ansættelsesområde eller den for tilsvarende arbejde sædvanlig gældende, skal tilskuddet fastsættes med udgangspunkt i forskellen mellem elev- og lærlingelønnen på området og den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde med tillæg af eventuelt arbejdsgiverbidrag til ATP m.v. Elevlønnen betales af arbejdsgiveren.

Der kan dog ydes løntilskud til selve elevlønnen, hvis personen er i et løntilskudsjob og tilhører den særlige gruppe, som på grund af omfattende psykiske og sociale problemer alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats.

Efter gældende § 64, stk. 7, kan løntilskuddet højst udgøre 154,02 kr. pr. time (2019-niveau) til såvel private som offentlige arbejdsgivere, når der ansættes en dimittend med handicap. For disse personer skal jobcenteret foretage en konkret vurdering af personens evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte forud for fastsættelsen af løntilskuddets størrelse.

Med hjemmel i gældende lovs § 68 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om løntilskuddet til arbejdsgiverne. Det er fastsat, at hvis der under ansættelsen sker ændringer i en persons evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte, kan løntilskuddet justeres under forudsætning af, at der i aftalen med arbejdsgiveren er taget forbehold herfor.

Bestemmelsen vedrører løntilskuddet til arbejdsgivere, hvor jobcenteret i forbindelse med ansættelsen har foretaget en konkret vurdering af løntilskuddets størrelse på baggrund af personens evner og forudsætninger for at deltage i arbejde i sammen omfang som de øvrige ansatte. Det drejer sig om løntilskuddet til arbejdsgivere, som har ansat revalidender, personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb samt dimittender med handicap.

For disse personer kan der under ansættelsen ske en ændring af deres evner og forudsætninger, som betyder, at løntilskuddet bør justeres. Det kan fx være fordi de i højere grad kan bidrage/deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte, og løntilskuddet derfor bør sættes ned.

Efter gældende regler i § 110, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats nedsættes tilskuddet til en arbejdsgiver i forbindelse med ansættelse med løntilskud med det beløb, som arbejdsgiveren modtager som refusion fra det offentlige, som følge af, at arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn.

Bestemmelsen sikrer, at en arbejdsgiver ikke kan få dobbeltdækning for den ansattes løn for perioder, hvor arbejdsgiveren både kan modtage løntilskud og anden offentlig refusion, herunder refusion for sygedagpenge, barseldagpenge eller godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og erhvervsuddannelse.

Med hjemmel i gældende lovs § 110, stk. 2, er der fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om udbetaling og nedsættelsen af løntilskuddet. Det er bl.a. fastsat, at nedsættelse af løntilskuddet opgøres pr. dag, som der modtages refusion for.

2.12.1.8. Forbud mod konkurrenceforvridning

Efter gældende lovs § 65 må udbetaling af tilskud ikke være konkurrenceforvridende.

Baggrunden for bestemmelsen er, at løntilskudsansættelser ikke må forvride konkurrenceevnen på markedet. Løntilskudsansættelse må således ikke forvride konkurrencen mellem arbejdsgivere, der har personer ansat med løntilskud og arbejdsgivere, der ikke har.

En række regler i gældende lov medvirker tillige mod, at der opstår konkurrenceforvridning. Det gælder bl.a. reglerne om formålet med løntilskudsansættelse, betingelserne om merbeskæftigelse og om et rimeligt forhold mellem antallet af ordinært ansatte og antallet af løntilskudsansatte og personer i virksomhedspraktik, herunder nytteindsats.

2.12.1.9. Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren, krav om merbeskæftigelse m.v.

2.12.1.9.1. Høring af de ansatte hos arbejdsgiveren

Det følger af gældende lovs § 60 at forud for ansættelse med løntilskud skal spørgsmålet om ansættelsen have været drøftet mellem virksomheden og repræsentanter for virksomhedens ansatte.

Med hjemmel i gældende lovs § 68 er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat regler om medinddragelse af medarbejderne i forbindelse med ansættelse med løntilskud. Det er bl.a. fastsat, at det skal fremgå af arbejdsgiverens tilbud om at ansætte en person med løntilskud, at repræsentanter for de ansatte er blevet hørt om ansøgningen, og om de ansatte er positive overfor at medvirke til opfyldelse af formålet med ansættelsen.

2.12.1.9.2. Merbeskæftigelseskrav

Efter gældende lovs § 61, stk. 1, og § 75 a skal ansættelse med løntilskud af dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, ledige selvforsørgende, sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos vedkommende arbejdsgiver. Ved nettoudvidelse forstås merbeskæftigelse i forhold til virksomhedens normale beskæftigelse.

Bestemmelsen stiller dermed krav om, at der ved ansættelse af personer med løntilskud skal ske en nettoudvidelse af antallet af ansatte på virksomheden. Revalidender, førtidspensioner og dimittender med

handicap kan enten opfylde kravet om merbeskæftigelse ved en nettoudvidelse eller ved, at stillingen er blevet ledig som følge af frivillig afgang, afgang på grund af alder, frivillig reduktion af arbejdstiden eller afskedigelse på grund af forseelse.

Kravet om merbeskæftigelse har i forhold til ansættelse hos private arbejdsgivere - herunder undtagelserne for visse grupper - baggrund i EU-regler: Forordning nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EU's gruppefritagelsesforordning). Baggrunden er, at løntilskud til private arbejdsgivere som udgangspunkt anses for statsstøtte, som er uforenlig med EU-reglerne. Efter EU's gruppefritagelsesforordning er løntilskud dog tilladt under visse betingelser.

Efter gældende lovs § 61, stk. 2, skal betingelsen om merbeskæftigelse påses af arbejdsgiveren og de ansatte i fællesskab. Uenighed om betingelsen om merbeskæftigelse afgøres efter de gældende fagretlige regler om mægling og eventuel voldgift. For private arbejdsgivere, der ikke er omfattet af kollektiv overenskomst, afgør det regionale arbejdsmarkedsråd administrativt endeligt, om betingelsen om merbeskæftigelse er opfyldt.

Med hjemmel i gældende lovs § 68 er der fastsat regler om merbeskæftigelseskravet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det er bl.a. fastsat, at der ved en nettoudvidelse i private virksomheder forstås merbeskæftigelse i forhold til det gennemsnitlige antal i de foregående 12 måneder, og at ansættelsen ikke sker i en stilling, der er blevet ledig ved afskedigelse eller fratrædelse af en ansat uden støtte inden for de foregående 3 måneder. For offentlige arbejdsgivere tages der udgangspunkt i antallet af beskæftigede som følge af budgettet for den enkelte offentlige arbejdsgiver. Dermed er der for offentlige arbejdsgivere alene krav om nettoudvidelse i forhold til budgettet og ikke i forhold til det faktiske antal ansatte.

Det er videre fastsat, at der ved opgørelsen af antallet af ordinært ansatte medregnes alle beskæftigede uden hensyn til arbejdstidens længde, bortset fra enkelte undtagelser, og at en person ikke kan ansættes med løntilskud hos arbejdsgivere, hvor der er etableret eller aftalt arbejdsfordelingsordninger.

Efter bekendtgørelsen behandles alle arbejdsgiveres ansøgninger og jobcentrenes bevillinger af tilbud om ansættelse med løntilskud via den digitale selvbetjeningsløsning VITAS, som er etableret og understøttes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

2.12.1.9.3. Forholdet mellem antal ansatte med og uden tilskud

Efter gældende lovs § 62 skal der i såvel private som offentlige virksomheder være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden løntilskud og antallet af ansatte med løntilskud samt personer i virksomhedspraktik, herunder nytteindsats.

Med hjemmel i gældende lovs § 68 er der fastsat nærmere regler om rimelighedskravet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det er bl.a. fastsat, at antallet af ansatte med løntilskud og antallet af personer i virksomhedspraktik, herunder i nytteindsats, maksimalt må udgøre

- 1) 1 person for hver 5 ordinært ansatte, hvis virksomheden har 0 - 50 ansatte, dog altid 1 person, og
- 2) herudover 1 person for hver 10 ordinært ansatte.

Ved opgørelsen af antallet af ordinært ansatte medregnes alle beskæftigede uden hensyn til arbejdstidens længde, bortset fra enkelte undtagelser.

Det er også fastsat, at der forud for etableringen af ansættelse med løntilskud skal foreligge skriftlig tilkendegivelse fra arbejdsgiveren og en medarbejderrepræsentant om, hvorvidt rimelighedskravet er opfyldt. Efter bekendtgørelsen kan rimelighedskravet fraviges for ansættelse af førtidspensionister hos offentlige arbejdsgivere, når det kan godtgøres, at ansættelsen kan medvirke til at opnå eller fastholde beskæftigelse, og der er enighed om dette mellem arbejdsgiver og en medarbejderrepræsentant.

2.12.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.12.2.1. Målgruppen for ansættelse med løntilskud

Det foreslås, at alle personer omfattet af lovens målgrupper, kan få tilbud om ansættelse med løntilskud hos offentlige eller private arbejdsgivere, bortset fra

- 1) åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet,
- 2) sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som er beskæftigede i job eller egen virksomhed, og
- 3) fleksjobvisiterede og personer under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Med forslaget kan alle de målgrupper – som i dag kan få tilbud om ansættelse med løntilskud – fortsat få tilbud om ansættelse med løntilskud. Dog udgår dimittender med handicap af løntilskudsreglerne, da deres løntilskudsordning flyttes til kompensationsloven. For en beskrivelse herom henvises til de almindelige bemærkninger punkt 2.3.2.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om målgrupperne med sproglige justeringer samt ovenstående ændringer.

Det foreslås, at der – ligesom i dag – i bekendtgørelse kan fastsættes regler om bl.a., at ansættelse med løntilskud ikke kan tilbydes i en virksomhed, som er ejet af personens ægtefælle m.v., og om afgrænsning af mellem private og offentlige arbejdsgivere.

Det foreslås videre, at der kan fastsættes regler om, at ansættelse med løntilskud ikke kan tilbydes hos en arbejdsgiver, hvor personen senest har været ansat, herunder ansat med løntilskud – bortset fra tilfælde, hvor personen fortsætter et løntilskudsjob efter målgruppeskift.

I aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats indgår, at det fremover skal være muligt for personer at fortsætte i løntilskudsjob på samme arbejdsplads, selvom de skifter målgruppe/ydelse undervejs.

Som følge af aftalen foreslås det derfor, at der i lovforslagets § 55 fastsættes regler om en persons mulighed for at fortsætte i et tilbud ved målgruppeskift. Det foreslås videre, at der i bekendtgørelse fastsættes regler om, at personer ved målgruppeskift kan få tilbud om ansættelse med løntilskud hos den arbejdsgiver, hvor personen har været ansat med løntilskud umiddelbart forud for, at personen har skiftet målgruppe. Der vil i disse tilfælde ikke skulle ske en ny vurdering af merbeskæftigelses- og rimelighedskravet. Reglerne for den nye målgruppe, som personen er omfattet af, skal i øvrigt være overholdt, og lønnen skal genberegnes for et offentligt løntilskudsjob, da der kan være tale om, at niveauet for personens forsørgelsesydelse kan have ændret sig. Den samlede varighed af ansættelsen må ikke overstige den maksimale varighed, som gælder for den nye målgruppe. Det betyder, at de perioder en person har været ansat med løntilskud som fx

dagpengemodtager og efterfølgende som jobparat kontanthjælpsmodtager hos arbejdsgiveren tilsammen ikke må overstige den periode, en jobparat kontanthjælpsmodtager kan være ansat med løntilskud.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne i pkt. 2.10. om tilbudsmuligheder og overordnede betingelser for tilbud.

2.12.2.2. Ret til selvfundet løntilskudsjob

Det foreslås, at dagpengemodtagere, kontanthjælpshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet også fremover har ret til tilbud om ansættelse med løntilskud, som de selv har fundet, såfremt betingelserne i kapitlet om løntilskud og regler fastsat i medfør heraf i øvrigt er opfyldt. Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden af perioden med ansættelse med løntilskud, dog inden for de almindelige varighedsregler.

Ligesom det i dag er tilfældet ved selvfundet løntilskudsjob, skal jobcenteret ikke foretage en vurdering af personens ønsker og forudsætninger eller arbejdsmarkedets behov med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Jobcenteret skal alene påse, at betingelserne i øvrigt er opfyldt, herunder formålsbestemmelsen for løntilskudsjob, forudgående ledighed/ydelsesperiode, merbeskæftigelses- og rimelighedskrav. Hvis betingelserne er opfyldt, skal jobcenteret acceptere aftalen og kan ikke i stedet give personen et andet tilbud. Jobcenteret har dog mulighed for at give et supplerende tilbud sideløbende hermed, forudsat at det ikke hindrer, at personen kan deltage i det selvfundne tilbud. Et supplerende tilbud kan fx gives, hvis det selvfundne tilbud er på få timer dagligt. Under deltagelse i et selvfundet tilbud vil en person desuden fortsat kunne formidles et ordinært job.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om selvfundet løntilskudsjob med sproglige justeringer.

2.12.2.3. Formål med ansættelse med løntilskud

Det foreslås, at tilbud om ansættelse med løntilskud – ligesom i dag – gives med henblik på oplæring og genoptræning af faglige, sociale eller sproglige kompetencer for alle målgrupper, bortset fra førtidspensionister. For førtidspensionister gives tilbuddet med henblik på at opnå eller fastholde beskæftigelse.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om formålet med ansættelse med løntilskud med sproglige justeringer.

2.12.2.4. Varighed af ansættelse med løntilskud

I aftalen om en forenkling af beskæftigelsesindsatsen er det aftalt, at der skal ske en harmonisering og forenkling af varighedsbegrænsningerne for løntilskudsjob, så der fremover gælder én varighedsbegrænsning for borgere tæt på arbejdsmarkedet og én varighedsbegrænsning for borgere længere fra arbejdsmarkedet.

Det er aftalt, at borgere tæt på arbejdsmarkedsmarkedet får en varighedsbegrænsning på 6 måneder for løntilskudsjob hos private arbejdsgivere og 4 måneder hos offentlige arbejdsgivere. Målgrupper, der er længere fra arbejdsmarkedet, omfattes af en varighedsbegrænsning på 6 måneder for både private og offentlige løntilskudsjob. Løntilskudsjobbet kan efter konkret vurdering forlænges med op til 6 måneder.

Ved at harmonisere og forenkle varighedsbegrænsningen bliver reglerne nemmere at administrere for jobcentre og lettere at forstå for både personer og arbejdsgivere.

Det foreslås derfor i overensstemmelse med aftalen, at et tilbud om ansættelse med løntilskud kan have en varighed, der udgør op til

- 1) 6 måneder hos private arbejdsgivere og 4 måneder hos offentlige arbejdsgivere for dagpengemodtagere, job- og uddannelsesparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, job- og uddannelsesparate integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt jobparate ledige selvforsørgende,
- 2) 6 måneder hos private og offentlige arbejdsgivere for aktivitetsparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, aktivitetsparate integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, aktivitetsparate ledige selvforsørgende, sygedagpengemodtager, personer i jobafklaringsforløb samt personer i revalidering. Hvis personen hen mod udgangen af perioden efter en konkret vurdering har behov herfor, kan tilbuddet forlænges op til 1 år.

Dermed sikres, at der er ensartede varighedsbegrænsninger for borgere tættere på arbejdsmarkedet, det vil sige dagpengemodtagere, job- og uddannelsesparate kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, job- og uddannelsesparate integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt jobparate ledige selvforsørgende. For disse målgrupper er der fremover en varighedsbegrænsning på 6 måneder for løntilskudsjob hos private arbejdsgivere og 4 måneder hos offentlige arbejdsgivere.

De øvrige målgrupper, der er længere fra arbejdsmarkedet, omfattes af en generel varighedsbegrænsning på 6 måneder ved både private og offentlige løntilskudsjob. For disse grupper kan løntilskudsjobbet efter konkret vurdering forlænges med op til 6 måneder, så det i alt kan udgøre højst 1 år.

Der sker dermed en betydelig forenkling og ensretning af varighedsbegrænsningen for tilbud om ansættelse med løntilskud.

Jobcenteret vil fortsat – ligesom i dag – skulle vurdere, hvor lang tid den enkelte person har behov for et tilbud om ansættelse med løntilskud hos en arbejdsgiver for, at formålet med ansættelsen kan opnås. Perioden skal ikke være længere, end at formålet med ansættelsen kan opnås. Ligesom i dag kan der også fortsat gives et efterfølgende tilbud om ansættelse med løntilskud hos en anden arbejdsgiver, hvis betingelserne er opfyldt.

For førtidspensionister kan ansættelse med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere – ligesom i dag – have varighed på mere end 1 år. Deres ansættelse med løntilskud vil dermed fortsat ikke være omfattet af en varighedsbegrænsning. Der er tale om en videreførelse af de gældende regler for førtidspensioner. Det vil dog fortsat gælde, at der for den enkelte løntilskudsansættelse, skal aftales en varighed ved påbegyndelsen af forløbet.

2.12.2.5. Krav om personernes forudgående ledighed/periode med visse forsørgelsesydelse m.v., inden ansættelse med løntilskud

Det foreslås, at for at blive ansat med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere skal dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt ledige selvforsørgende have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelser m.v. i en forudgående periode på mindst 6 måneder.

For disse målgrupper gælder der dermed fortsat krav om 6 måneders forudgående ledighed/periode med offentlige forsørgelsesydelse m.v. for ansættelse med løntilskud hos både private og offentlige arbejdsgivere.

Det foreslås, at for at blive ansat med løntilskud hos private arbejdsgivere, skal sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb have modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v. i en forudgående periode på mindst 6 måneder.

Ligesom i dag gælder der dermed kun krav om 6 måneders forudgående ledighed/perioder med offentlige forsørgelsesydelse m.v. for ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere for disse målgrupper.

Der vil fortsat ikke gælde et krav om en forudgående periode med ledighed/offentlige forsørgelsesydelse m.v. for revalidender og førtidspensionister.

Det foreslås, at reglerne om opgørelsen af den forudgående periode på 6 måneder, hvor personen har modtaget offentlige forsørgelsesydelse m.v., fremover fastsættes på bekendtgørelsesniveau. Dermed bliver lovens regler om ansættelse med løntilskud lettere at læse og forstå for jobcentre, arbejdsløhedskasser, personer og virksomheder.

I bekendtgørelsen vil der fremgå hvilke offentlige forsørgelsesydelse, perioder med ansættelse med løntilskud og selvforsørgelse, der kan medregnes for personer i de enkelte målgrupper.

Der vil være tale om en videreførelse af de gældende krav til forudgående ledighed/perioder med forsørgelsesydelse, med enkelte præciseringer.

Der foreslås endelig, at der fortsat ikke skal gælde krav om forudgående periode med forsørgelsesydelse m.v., hvis personen

- 1) ikke har en almen eller erhvervsrettet uddannelse på gymnasialt eller højere niveau,
- 2) er over 50 år, eller
- 3) er enlig forsørger.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om krav til forudgående ledighed/ydelsesperiode med sproglige justeringer og ovenstående præciseringer.

Det bemærkes, at kravene om forudgående ledighed/perioder med offentlige forsørgelsesydelse m.v. ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere er et EU-krav. Der henvises til bemærkningerne til § 69.

Det foreslås, at der med hjemmel i loven kan fastsættes nærmere regler om, hvilke offentlige forsørgelsesydelse, perioder med ansættelse med løntilskud og selvforsørgelse, der kan medregnes for personer i de enkelte målgrupper samt om beregningen af sammenlagte/ sammenhængende perioder med offentlige forsørgelsesydelse m.v. – svarende til de gældende regler med enkelte præciseringer. Der henvises til lovforslagets § 10 og bemærkningerne hertil.

2.12.2.6. Løn- og ansættelsesvilkår

Det foreslås, at det fortsat fremgår af loven, at personer, der ansættes med løntilskud er omfattet af den lovgivning, der gælder for lønmodtagere. Det gælder fx funktionærloven, arbejdsmiljø- og arbejdsskadelovgivning.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler.

2.12.2.6.1. Ansættelse hos private arbejdsgivere

Det foreslås, at det fortsat skal gælde, at ved ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere skal løn- og arbejdsvilkår være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende.

Forslaget omfatter alle målgrupper, der kan ansættes med løntilskud, og som ansættes hos en privat arbejdsgiver, bortset fra revalidender og førtidspensioner. Dvs. det omfatter dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, ledige selvforsørgende, sygedagpengemodtagere samt personer i ressource- og jobafklaringsforløb. For en beskrivelse af forslaget for revalidender og førtidspensionister henvises til afsnittet nedenfor om disse grupper.

Når disse personer ansættes med løntilskud, skal der fortsat som minimum sikres løn- og arbejdsvilkår svarende til de overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende. Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere med sproglige justeringer.

Med hjemmel i loven vil der – ligesom i dag – kunne fastsættes regler om ansættelse med løntilskud, fx om oprettelse af ansættelseskontrakt eller et ansættelsesbrev, betaling af lønudgift og om betaling af løntilskud ved overarbejde. Der henvises til bemærkningerne til § 81.

2.12.2.6.2. Ansættelse hos offentlige arbejdsgivere

Det foreslås, at løn- og arbejdsvilkår som udgangspunkt skal være overenskomstmæssige ved ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere. Der foreslås dog en række undtagelser hertil.

Ligesom i dag er udgangspunktet dermed, at løn- og arbejdsvilkår skal være overenskomstmæssige, når dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, ledige selvforsørgende, sygedagpengemodtagere samt personer i ressource- og jobafklaringsforløb ansættes med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere.

Det foreslås, at timelønnen fortsat udgør 127,90 kr. pr. time (2019-niveau) eksklusive feriepenge m.v.

Dermed er der som i dag fastlagt en fast timeløn i loven som gælder, selvom der ville være en højere eller lavere timeløn efter overenskomsten. Ligesom i dag vil der skulle fastsættes bekendtgørelsesregler om hvilke ydelser og tillæg, der kan udbetales ud over timelønnen, fx feriegødtgørelse og pension, jf. beskrivelsen nedenfor.

Timelønnen beregnes på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. forslaget til § 189, stk. 2. Timelønnen offentliggøres årligt i vejledning om satser på Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings hjemmeside og i Retsinformation.

Timelønnen danner grundlag for beregningen af personens arbejdstid under ansættelsen, idet lønnen – for personer der modtager forsørgelsesydelse, bortset fra sygedagpengemodtagere – under ansættelsen skal ligge på niveau med personens forsørgelsesydelse.

Det foreslås, at lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag skal ligge på niveau med

- 1) personens individuelle dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for dagpengemodtagere,
- 2) personens samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, og
- 3) 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for ledige selvforsørgende som har forsørgelsespligt over for børn, og 60 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for andre ledige selvforsørgende.

Det foreslås, at den offentlige arbejdsgiver skal fastsætte arbejdstiden i det enkelte tilbud under hensyn til lønnen. Antallet af arbejdstimer rundes op til nærmeste hele antal timer. Arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets påbegyndelse. Reglerne er en videreførelse af gældende regler.

For personer, der modtager forsørgelsesydelse, er princippet fortsat, at man ikke får udbetalt mere i løn, når man er i løntilskud hos en offentlig arbejdsgiver, end man får i offentlig forsørgelsesydelse. Ved brugen af betegnelsen »på niveau med« betyder det i praksis, at lønnen bliver lidt højere end den hidtidige ydelse, fordi der foretages oprundinger i beregningerne.

Det forhold, at arbejdstiden fastsættes for hele perioden ved ansættelsesforholdets begyndelse, betyder, at selvom der efter løntilskudsansættelsens begyndelse sker ændringer i personens ydelsesniveau, fortsætter ansættelsen med det oprindeligt beregnede løn- og timetal. Det gælder både hvis personen efterfølgende ville have ret til en højere eller en lavere ydelse. I tilfælde hvor efterfølgende forhold betyder, at personen ville have ret til en højere ydelse, må personen i stedet søge om supplerende hjælp efter lov om aktiv socialpolitik.

For ledige selvforsørgende vil lønnen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag som i dag skulle ligge på niveau med 80 pct. af højeste dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. for personer, der har forsørgelsespligt over for børn, og svarende til 60 pct. af højeste dagpenge for personer, der ikke har forsørgelsespligt. Der gælder dog krav om, at børnene skal befinde sig i Danmark eller EU/EØS (for EU/EØS-borgere) for at få løn på niveau med 80 pct. af højeste dagpenge.

Da timelønnen reguleres årligt på baggrund af dagpengereguleringen, vil der for en ansættelse, som løber over et årsskifte, fortsat skulle udbetales løn på baggrund af den oprindeligt fastsatte arbejdstid, men med den nye faste timeløn for året.

Det foreslås, at der med hjemmel i loven kan fastsættes nærmere regler om ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere. Fx regler om beregningen af timelønnen og om opgørelsen af en persons samlede individuelle hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, herunder omregning af særlige støtte. På baggrund af den faste timeløn og oplysning om personens samlede forsørgelsesydelse, vil den offentlige arbejdsgiver - på samme måde som i dag – kunne fastsætte arbejdstiden på baggrund af personens dagpenge/hjælp pr. uge. Det foreslås videre, at der vil kunne fastsættes nærmere regler om bl.a. afspadsering af over- og merarbejde og om nedsættelse af timetal i løntilskudsjobbet ved ordinær beskæftigelse. Det foreslås videre, at der kan

fastsættes regler om bl.a. hvilke ydelser/tillæg, der kan dækkes ud over lønnen pr. arbejdstime, fx feriegodtgørelse, søgnehelligdagsbetaling, arbejdstidsbestemte tillæg og pension.

For sygedagpengemodtagere foreslås det, at det fortsat skal gælde, at arbejdstiden fastsættes efter aftale mellem jobcenteret, arbejdsgiveren og sygedagpengemodtageren.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere med sproglige justeringer.

2.12.2.6.3. Særlige regler for personer i revalidering og førtidspensionister

Det foreslås, at de gældende regler om løn- og ansættelsesforhold for personer i revalidering og førtidspensionister videreføres uændret.

Det foreslås dermed, at ved ansættelse med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere skal løn- og arbejdsvilkårene for personer i revalidering være overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende ved ansættelse med løntilskud.

Det foreslås videre, at for personer i revalidering i elev- og lærlingeforløb, som på grund af omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats, skal lønnen svare til den mindste overenskomstmæssige elev- eller lærlingeløn. Dog kan jobcenteret fortsat efter en konkret og individuel vurdering beslutte, at lønnen for disse personer i revalidering med omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer, som alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats i elev- og lærlingeforløbet, skal svare til den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde, dvs. at eleverne skal have overenskomstmæssig løn svarende til færdiguddannede.

Det vil fortsat være udgangspunktet, at der kun udbetales løntilskud i forbindelse med personer i revalidering ansættelse hos en arbejdsgiver, hvis løn- og arbejdsvilkårene er overenskomstmæssige eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende ved ansættelse med løntilskud. Dvs. hvor personen i revalidering ikke kun får elev-/lærlingeløn, men den mindste overenskomstmæssige løn for færdiguddannede.

Ligesom i dag vil der dog fortsat kunne udbetales løntilskud i forbindelse med personer i revalidering, der er i elev- og lærlingeforhold, hvor lønnen alene svarer til den mindste overenskomstmæssige elev- eller lærlingeløn, hvis personen i revalidering på grund af omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats. I disse tilfælde kan der ydes løntilskud til selve elev-/lærlingelønnen. Enten til hele elevlønnen eller til en del af den, efter en konkret vurdering.

Jobcenteret kan – ligesom i dag – i helt særlige tilfælde beslutte, at lønnen for disse personer i revalidering, som har omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer og dermed alene er i stand til at yde en meget begrænset arbejdsindsats – alligevel skal svare til den mindste overenskomstmæssige løn for færdiguddannede. I så fald gives løntilskuddet ikke alene til den del af lønnen, som elev-/lærlingesatsen udgør, men også til resten af lønnen.

Det foreslås endelig, at ved ansættelse med løntilskud hos private og offentlige arbejdsgivere af førtidspensioner fastsættes løn- og arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, ved aftale mellem arbejdsgiveren og personen. Dette skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler for personer i revalidering og førtidspensionister med sproglige justeringer.

2.12.2.7. Fastsættelse og udbetaling af løntilskuddet

Det foreslås, at de gældende regler om fastsættelse af løntilskuddets størrelse til arbejdsgivere videreføres uændret.

Det foreslås, at løntilskuddet pr. time kan udgøre (pr. 1. januar 2019):

- 1) 28,56 kr.,
- 2) 50,01 kr.,
- 3) 79,68 kr.,
- 4) 115,73 kr., eller
- 5) 154,02 kr.

Det foreslås, at løntilskuddet

- til private arbejdsgivere udgør 79,68 kr. pr. time (2019-niveau), bortset fra når der ansættes personer i revalidering og førtidspensionister,
- til offentlige arbejdsgivere udgør 115,73 kr. pr. time (2019-niveau), bortset fra når der ansættes sygedagpengemodtagere, personer i revalidering og førtidspensionister, og
- til offentlige arbejdsgivere udgør 154,02 kr. pr. time (2019-niveau), når der ansættes sygedagpengemodtagere.

Løntilskudssatsen til private og offentlige arbejdsgivere i forbindelse med ansættelse af dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, ledige selvforsørgende og sygedagpengemodtagere er fast, og jobcenteret skal ikke foretage en vurdering af størrelsen.

Disse personer udgør en betydelig del af de personer, som kan ansættes med løntilskud, og reglerne er i praksis hovedreglerne for løntilskuddets størrelse.

Ved ansættelse af personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb samt personer i revalidering hos private og offentlige arbejdsgivere fastsættes løntilskuddet ud fra en konkret vurdering af personens evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte. Løntilskuddet kan udgøre en af satserne i lovforslagets § 75.

Ved disse personers ansættelse med løntilskud, skal jobcenteret fortsat fastsætte løntilskuddets sats på baggrund af konkret vurdering af den enkelte persons evner og forudsætninger for at deltage i arbejdet i samme omfang som de øvrige ansatte. For personer i revalidering vil vurderingen fortsat skulle ske efter de regler, der er fastsat i medfør af lovforslagets § 48, stk. 2, 3. pkt., om krav til undersøgelse af arbejdsevne.

Det foreslås dog videreført, at når revalidender ansættes i elev- og lærlingeforløb skal tilskuddet fastsættes med udgangspunkt i forskellen mellem elev- og lærlingelønnen på området og den mindste overenskomstmæssige løn på det aktuelle ansættelsesområde eller den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde med tillæg af eventuelt arbejdsgiverbidrag til ATP m.v. Elevlønnen betales dermed af arbejdsgiveren. Det foreslås dog også videreført, at der tillige kan ydes tilskud til elev- eller lærlingelønnen, hvis personen på grund af omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer alene er i stand til at yde en

meget begrænset arbejdsindsats. Der skal på baggrund af beregningen/vurderingen fastsættes en sats omfattet af § 75.

Ved ansættelse af førtidspensionister udgør løntilskuddet 28,56 kr. pr. time (2019-niveau) til såvel private som offentlige arbejdsgivere. I særlige tilfælde kan løntilskuddet dog udgøre 50,01 kr. pr. time (2019-niveau).

Det foreslås videre, at løntilskuddet nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren modtager som refusion fra det offentlige som følge af, at arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn. Dermed vil arbejdsgiveren fortsat ikke kunne få en dobbeltdækning for den ansattes løn fra både løntilskudsordningen samt refusion i de tilfælde, hvor arbejdsgiveren fortsat udbetaler løn. Fx i tilfælde, hvor arbejdsgiveren kan modtage refusion for løn udbetalt under sygdom eller barsel.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om fastsættelse og udbetaling af løntilskuddet med sproglige justeringer.

2.12.2.8. Forbud mod konkurrenceforvridning

Det foreslås, at betingelsen om, at udbetaling af tilskud ikke må være konkurrenceforvridende, videreføres. Det er dermed fortsat en betingelse i forbindelse med ansættelser med løntilskud efter loven, at der ikke må ske forvridning af konkurrenceevnen på markedet.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om forbud mod konkurrenceforvridning.

2.12.2.9. Forholdet til de ansatte hos arbejdsgiveren, krav om merbeskæftigelse m.v.

2.12.2.9.1. Høring af de ansatte hos arbejdsgiveren

Det foreslås uændret, at betingelsen om, at spørgsmålet om ansættelsen skal have været drøftet mellem arbejdsgiveren og repræsentanter for de ansatte hos arbejdsgiveren forud for en persons ansættelse med løntilskud, videreføres. Det vil dermed fortsat være et krav, at en ansættelse med løntilskud skal have været drøftet mellem arbejdsgiver og repræsentanter for de ansatte på arbejdspladsen, inden der etableres en ansættelse med løntilskud.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om høring af de ansatte.

Det foreslås, at der i bekendtgørelse kan fastsættes regler om medinddragelse af de ansatte, så der – ligesom i dag – sker en reel medinddragelse af repræsentanter for de ansatte hos arbejdsgiveren forud for en ansættelse med løntilskud.

2.12.2.9.2. Merbeskæftigelse

Det foreslås, at betingelsen om, at ansættelse med løntilskud skal medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren, videreføres. Ved nettoudvidelse forstås merbeskæftigelse i forhold til den normale beskæftigelse hos arbejdsgiveren.

Det foreslås, at der med hjemmel i forslaget til § 81 kan fastsættes regler om, at der for særlige målgrupper kan ske en fravigelse af kravet om nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren. Dermed vil der kunne fastsættes bekendtgørelsesregler om, at særlige målgrupper fx personer i revalidering og førtidspensionister kan opfylde kravet om en nettoudvidelse eller et krav om, at stillingen er blevet ledig som

følge af frivillig afgang, afgang på grund af alder, frivillig reduktion af arbejdstiden eller som følge af afskedigelse på grund af forseelse.

Det bemærkes, at kravet om merbeskæftigelse er et EU-krav, jf. reglerne i forordning nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EU's gruppefritagelsesforordning), idet løntilskud til private arbejdsgivere ellers vil blive betragtet som statsstøtte, der ikke er tilladt i EU.

Det foreslås, at der fremover ikke fastsættes regler i loven om, hvordan betingelsen om merbeskæftigelse påses/godtgøres. Det foreslås, at reglerne herom i stedet – ligesom de øvrige regler om merbeskæftigelseskravet – fastsættes på bekendtgørelsesniveau.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om merbeskæftigelseskravet med ovenstående tilretninger.

Med hjemmel i loven vil der kunne fastsættes nærmere regler om merbeskæftigelseskravet, herunder regler om, hvad der forstås ved nettoudvidelse, om opgørelsen af antallet af ordinært ansatte, om afgrænsning af arbejdsgiveren, og om hvordan merbeskæftigelseskravet påses. Ligeledes vil der kunne fastsættes regler om, at der for særlige målgrupper kan ske en fravigelse af kravet om nettoudvidelse af antallet af ansatte hos arbejdsgiveren. Reglerne vil blive fastsat, så de EU-krav, der stilles om merbeskæftigelse, overholdes.

Som følge af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats foreslås det videre, at der i bekendtgørelsen sker en ensretning af merbeskæftigelseskravet, så det fremover opgøres på samme måde for offentlige arbejdsgivere som for private arbejdsgivere. Det betyder, at merbeskæftigelseskravet for offentlige virksomheder fremadrettet skal opgøres som en nettoudvidelse, hvorved forstås merbeskæftigelse i forhold til det gennemsnitlige antal ordinært ansatte i de foregående 12 måneder, og at ansættelsen ikke sker i en stilling, der er blevet ledig ved afskedigelse eller fratrædelse af en ansat uden støtte inden for de foregående 3 måneder.

Det fremgår også af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at den tid, virksomhederne bruger på at indtaste oplysninger i det digitale ansøgningssystem VITAS i forbindelse med virksomhedspraktik og løntilskudsjob skal minimeres. Det skal ske ved, at opgørelsen af ordinært ansatte, herunder i forbindelse med merbeskæftigelseskravet, skal automatiseres på baggrund af oplysninger fra indkomstregisteret. Det indebærer, at det digitale ansøgningssystem, VITAS, fremover automatisk skal trække data fra indkomstregisteret over alle ordinært ansatte i virksomheden.

Det foreslås, at der på bekendtgørelsesniveau kan fastsættes nærmere regler herom. Umiddelbart vil digitaliseringen af opgørelsen på baggrund af data fra indkomstregistret betyde, at personer i tidsbegrænsede stillinger og stillinger med konkrete arbejdsbeskrivelser vil komme til at tælle med i opgørelsen af ordinært ansatte. Der skal tages stilling til den nærmere udmøntning heraf. Det bemærkes dog, at det først forventes at være muligt at etablere adgang til at trække data fra indkomstregisteret fra 2020, hvorfor opgørelsen af ordinært ansatte frem til dette tidspunkt fortsat vil skulle foretages manuelt af virksomhederne.

2.12.2.9.3. Forholdet mellem antal ansatte med og uden tilskud

Det foreslås, at betingelsen om, at der hos såvel private som offentlige arbejdsgivere skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte uden løntilskud og antallet af ansatte med løntilskud efter dette kapitel

samt personer i virksomhedspraktik og nytteindsats, videreføres. Det præciseres i loven, at der både kan være tale om personer i virksomhedspraktik og nytteindsats efter loven og efter integrationsloven.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om forholdet mellem antal ansatte med og uden tilskud med sproglige justeringer og ovenstående præcisering.

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at der skal ske en automatisering af opgørelsen af ordinært ansatte på baggrund af data fra indkomstregistret, og at dette også vil påvirke opgørelsen af rimelighedskravet, der også vil skulle baseres på oplysninger om personer i virksomhedspraktik, nytteindsats og personer med offentligt løntilskud via oplysninger fra Det fælles Datagrundlag (DFDG).

Som led i aftalen er det aftalt, at der skal nedsættes en arbejdsgruppe med deltagelse af LO, DA og KL, der skal drøfte den konkrete udmøntning af rimelighedskravet. Arbejdsgruppen skal bidrage til at finde en løsning, så rimelighedskravet fortsat afspejler et rimeligt forhold mellem ordinært ansatte og personer i støttet beskæftigelse.

Det foreslås, at de nærmere regler om rimelighedskravet fastsættes på bekendtgørelsesniveau. Der forventes fastsat regler herom på baggrund af en aftale, som forligskredsen forventes at indgå efter modtagelsen af arbejdsgruppens udmøntningsmodel.

2.13. Nytteindsats

2.13.1. Gældende ret

2.13.1.1. Målgruppen for nytteindsats

Efter de gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er målgruppen for nytteindsats dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

Nytteindsats er på grund af sit særlige formål og indhold primært tiltænkt ressourcestærke personer, der er i stand til at arbejde eller tage uddannelse, men kan også efter en konkret vurdering gives til aktivitetsparate kontant- eller uddannelseshjælpsmodtagere. Det kan fx være tilfældet, hvis det vurderes, at en aktivitetsparat person vil kunne have gavn af en kombination af opkvalificering i en virksomhedspraktik og udførelse af arbejde i form af nytteindsats.

Der er ikke - i modsætning til virksomhedspraktik - fastsat regler om, at en person har ret til et tilbud om nytteindsats, som pågældende selv har fundet, hvis det opfylder betingelserne.

2.13.1. 2. Formålet med nytteindsats

Efter gældende lovs § 42 a består nytteindsats af udførelse af samfundsnyttige opgaver hos offentlige arbejdsgivere, og formålet er, at ledige skal udføre et stykke arbejde af nytteskabende værdi for samfundet for deres ydelse, hvor de samtidig indgår i et arbejdsfællesskab. For dagpengemodtagere kan nytteindsats alene gives som rådighedsafprøvende tilbud til personer, der ikke medvirker aktivt i beskæftigelsesindsatsen.

Nytteindsats følger i store træk reglerne for virksomhedspraktik, men har et andet formål og en nærmere afgrænset målgruppe. Hvor virksomhedspraktik skal opkvalificere og forbedre den lediges muligheder for ordinært job eller afklare beskæftigelsesmål, skal nytteindsats holde den ledige aktiv og motivere personen til hurtigt at komme i gang med en uddannelse eller et job eller bringe personen tættere på uddannelse eller job.

Jobcenteret skal således have fokus på, at ledige i nytteindsats på den ene side varetager samfundsnyttige opgaver og på den anden side fortsat er aktive uddannelses- eller jobsøgende.

2.13.1.3. Indholdet af nytteindsats

Efter gældende § 42 a, stk. 1, består opgaverne under nytteindsats af udførelse af samfundsnyttige opgaver hos offentlige arbejdsgivere. Det fremgår af § 76, stk. 2, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, der er udstedt i medfør af § 50 i loven, at der ved offentlige arbejdsgivere forstås:

- Kommuner, regioner og kommunale fællesskaber,
- statsinstitutioner og
- organisationer, foreninger, selskaber, institutioner og lignende, hvis udgifter dækkes med mindst 50 pct. af offentlige tilskud.

Der er tale om samme afgrænsning af begrebet offentlige arbejdsgivere, som findes i reglerne for løntilskudsjob hos offentlige arbejdsgivere. Det følger af afgrænsningen, at der fx kan etableres nytteindsats på selvejende institutioner, (selvejende daginstitutioner, plejehjem m.v.), som udfører arbejde for kommuner, regioner eller staten efter driftsoverenskomst, hvis deres udgifter dækkes med mindst 50 pct. offentlige tilskud.

Det er udmøntet i den gældende § 76 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at indholdet af opgaverne skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos de pågældende offentlige arbejdsgivere. Dvs. arbejdet skal udgøre et supplement til det arbejde, der i forvejen udføres hos arbejdsgiveren, eller være inden for en arbejdsfunktion, der ikke udføres i forvejen.

Opgaverne under nytteindsats og organiseringen heraf kan således være meget forskelligartede og også være forskellige fra fx kommune til kommune. Der er mulighed for både at etablere nytteindsats som enkeltpladser på offentlige virksomheder, hvor den ledige går til hånde og gør nytte for sin ydelse, eller som projekter hvor flere ledige arbejder sammen i nytteindsats. Det er den enkelte offentlige arbejdsgiver, der definerer indholdet i tilbuddene under nytteindsats, og opgaverne kan fx relatere sig til vedligeholdelse eller renholdelse af kommunale institutioner og anlæg, grønne områder eller andre udendørs arealer. Ifølge § 77 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats kan opgaverne også i vist omfang være serviceopgaver til borgere, der på grund af fysiske eller psykiske begrænsninger ikke selv er i stand til at udføre arbejdet.

De regionale arbejdsmarkedsråd har efter de gældende regler mulighed for at følge med og blive inddraget i anvendelsen og opfølgningen på nytteindsats. Det fremgår således af § 31 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen, at de regionale arbejdsmarkedsråd én gang årligt sammen med kommunerne skal drøfte en strategi for kommunernes etablering af og opfølgning på anvendelse af nytteindsats.

2.13.1.3.1. Nytteindsats som servicearbejde for borgere

Det er udmøntet i § 77 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at for angår nytteindsats hos kommunale arbejdsgivere vil opgaverne – ud over de opgaver, som efter gældende regler kan udføres af kommunen – også kunne bestå af servicearbejde for borgere. Betingelserne herfor er, at de pågældende borgere kan dokumentere ikke selv at være i stand til at udføre det pågældende arbejde på grund af fysiske eller psykiske begrænsninger, og at der er tale om arbejde, som ikke kan forventes at blive udført som almindeligt lønnet arbejde. Med reglen tænkes fx på hjælp til havearbejde e.l.

2.13.1.3.2. Nytteindsats i forhold til servicelovens § 83.

Nytteindsats kan tillige finde sted inden for de opgaver, der også udføres efter reglerne om personlig og praktisk hjælp i servicelovens § 83. Der er dog visse begrænsninger herfor.

Af gældende § 77, stk. 3, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det således, at en ydelse, som er en del af kommunens serviceniveau efter servicelovens § 83, ikke samtidig kan udføres som nytteindsats uden for reglerne om hjælp i servicelovens § 83.

Det indebærer, at nytteindsatsen ikke kan træde i stedet for den hjælp som er omfattet af kommunens serviceniveau for personlig og praktisk hjælp og madservice efter servicelovens § 83, men kan gives indenfor regler om hjælp efter servicelovens § 83. Det skyldes, at en kommune ikke skal kunne beslutte at nedtrappe hjælpen efter servicelovens § 83 og dermed hjemmehjælpens udførelse af det pågældende arbejde og i stedet lade det udføre af personer i nytteindsats uden for hjemmehjælpsordningen. Nytteindsatsen kan ikke forventes udført som almindelig lønnet arbejde for borgeren.

Når nytteindsats finder sted som servicearbejde til borgere eller som opgaver efter servicelovens § 83, følger principperne for afgrænsningen af målgruppen og opgavernes omfang principperne i vejledning om afsætning af servicearbejde fra særligt tilrettelagte projekter til private borgere (VEJ nr. 9023 af 17. januar 2006).

2.13.1.3.3. Ikke mulighed for nytteindsats hvor man senest har været ansat

Det er ligeledes fastsat i bekendtgørelsen, at en person ikke kan få tilbud om nytteindsats hos den arbejdsgiver, hvor personen senest har været ansat, herunder hvis ansættelsen har været med offentlig tilskud efter loven, fx et løntilskudsjob.

Reglen har til formål at forhindre, situationer hvor en person får tilbud om nytteindsats hos samme arbejdsgiver og måske i det samme job, som det personen lige er blevet afskediget fra. Bestemmelsen medvirker dermed til, at der ikke sker misbrug af nytteindsatsordningen.

2.13.1.4. Varigheden af nytteindsats

Efter gældende lovs § 44, stk. 4, kan et tilbud om nytteindsats have en varighed på op til 13 uger og kan ikke forlænges. Reglerne hindrer ikke, at der efter en konkret vurdering kan gives et nyt tilbud om nytteindsats. Hvis det sker på samme virksomhed, kan det ikke være inden for samme arbejdsfunktion som det tidligere tilbud, da der i så fald i praksis vil være tale om en forlængelse af tilbuddet.

2.13.1.5. Forholdet til de generelle regler for lønmodtagere

Efter gældende § 43 er personer i nytteindsats ikke omfattet af de for lønmodtagere gældende regler i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v., bortset fra arbejdsmiljølovgivningen og af lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

2.13.1.6. Ydelser

Efter gældende lovs § 45 modtager personer, der deltager i nytteindsats, under tilbuddet den ydelse, personen i forvejen er berettiget til, dvs. dagpenge, kontanthjælp, uddannelseshjælp, eller integrationsydelse.

2.13.1.7. Forholdet til virksomhedens ansatte, konkurrenceforvridning m.v.

Efter gældende lovs § 48 skal der ligesom for virksomhedspraktik og løntilskud også for nytteindsats være et rimeligt forhold mellem antallet af ordinært ansatte og antallet af personer, der er i nytteindsats, virksomhedspraktik eller ansatte med løntilskud. Forud for etablering af nytteindsats skal etableringen have været drøftet mellem virksomheden og tillidsrepræsentanten eller en medarbejderrepræsentant.

Med hjemmel i gældende § 50 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er der fastsat nærmere regler om rimelighedskravet i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det er bl.a. fastsat, at antallet af personer i virksomhedspraktik, nytteindsats og antallet af ansatte med løntilskud efter lovens kapitel 12 maksimalt må udgøre:

- 1) 1 person for hver 5 ordinært ansatte, hvis virksomheden har 0 - 50 ansatte, dog altid 1 person, og
- 2) herudover 1 person for hver 10 ordinært ansatte.

Ved opgørelsen af antallet af ordinært ansatte medregnes alle beskæftigede uden hensyn til arbejdstidens længde. Der skal dog ikke medregnes ansatte med offentligt tilskud og personer, der er ansat i henhold til en ansættelsesaftale, der er indgået for et bestemt tidsrum eller med henblik på en bestemt arbejdsopgave.

Opgørelsen sker ved at beregne gennemsnittet af antallet af ordinært ansatte i de seneste 3 måneder før etableringen af nytteindsatsen. I virksomheder, hvor antallet af ansatte er skiftende på grund af sæsonsvingninger, kan opgørelsesperioden udvides fra 3 til 4 måneder.

Det er også fastsat i bekendtgørelsen, at der forud for etableringen af nytteindsatsen skal foreligge skriftlig tilkendegivelse fra arbejdsgiveren og en tillidsrepræsentant om, hvorvidt rimelighedskravet er opfyldt.

Der er videre fastsat regler om, at arbejdsgiveren som udgangspunkt afgrænses som en arbejdsplads med selvstændigt produktionsenhedsnummer (P-nummer), jf. lov om det centrale virksomhedsregister. Såfremt der er enighed mellem arbejdsgiveren og de ansatte herom, kan der ske en anden afgrænsning.

2.13.1.7.1. Mulighed for dispensation fra rimelighedskravet

Det fremgår af den gældende bestemmelse i lovens § 48, stk. 4, at for personer i nytteindsats kan det regionale arbejdsmarkedsråd dispensere fra rimelighedskravet efter ansøgning fra kommunen. Efter § 75, stk. 4, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats gælder dispensationsmuligheden dog ikke for opgaver, der omfatter visiterede ydelser efter lov om social service.

Dispensationsmuligheden hænger sammen med formålet med nytteindsats, der som nævnt er, at den ledige indgår i et arbejdsfællesskab og udfører et stykke samfundsnyttigt arbejde for deres ydelse. Der vil være situationer, hvor dette formål ikke harmonerer med formålet med rimelighedskravet, som bl.a. er at sikre, at ledige primært arbejder sammen med ordinært ansatte, og der er derfor etableret en mulighed for at jobcenteret kan ansøge om dispensation.

Det regionale arbejdsmarkedsråds opgaver ved dispensation fra rimelighedskravet for nytteindsats er nærmere udmøntet i § 12 i bekendtgørelse om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen. Det fremgår heraf bl.a., at det af dispensationsansøgningen skal fremgå, hvilke opgaver og hvilke arbejdspladser der er omfattet af ansøgningen, og hvor mange personer der i forvejen er i tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats og løntilskudsjob på de berørte arbejdspladser. Det fremgår ligeledes, at tillidsrepræsentanten eller hvis en sådan ikke findes, en medarbejderrepræsentant på de af ansøgningen berørte arbejdspladser er

blevet hørt samt resultatet af høringen. Det skal også fremgå hvordan jobcenteret har forholdt sig til reglerne om konkurrenceforvridning.

Det fremgår videre, at jobcenteret i ansøgningen skal dokumentere, at arbejdet på arbejdspladsen fortsat vil have et indhold, som giver den enkelte person, der deltager i nytteindsats, mulighed for en beskæftigelse for sin ydelse, hvor personen indgår i et arbejdsfællesskab og udfører et arbejde, der gør nytte. Det regionale arbejdsmarkedsråd kan træffe afgørelse om dispensation med virkning for en periode på mellem 1 og 2 år.

Det regionale arbejdsmarkedsråd er beslutningsdygtigt i disse spørgsmål, når formanden og mindst halvdelen af de udpegede medlemmer er til stede. Afgørelse om dispensation træffes ved enstemmighed.

Ifølge den gældende § 31 lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen skal kommunen løbende underrette det regionale arbejdsmarkedsråd om anvendelsen af nytteindsats, virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud. Underretningen sker via det landsdækkende it-system, som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering stiller til rådighed for kommunerne. Kommunen skal løbende sende det regionale arbejdsmarkedsråd oversigter over pladser i virksomhedspraktik, nytteindsats og pladser med løntilskud.

2.13.1.7.2. Konkurrenceforvridning

Efter den gældende § 48 må etablering af nytteindsats ikke være konkurrenceforvridende.

Det er udmøntet i § 78 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at for offentlige arbejdsgivere, som udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår, indgår forsørgelsesydelse til personer i nytteindsats som støtte, der ydes efter de minimis-reglerne, jf. Europa-Kommissionens forordning nr. 1407/2013 om anvendelse af traktatens artikel 107 og 108 på de minimis-støtte.

I det omfang, at nytteindsats består af servicearbejde for borgere, jf. ovennævnte pkt. 2.13.1.3.1., skal det ved vurderingen af spørgsmålet om konkurrenceforvridning indgå, om der er tale om arbejde, der ikke kan forventes at blive udført som almindeligt lønnet arbejde for borgeren. Dette fremgår af § 77 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.13.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at reglerne for nytteindsats flyttes til et nyt selvstændigt kapitel i loven, således at reglerne ikke længere skal være skrevet sammen med reglerne for virksomhedspraktik. Et selvstændigt kapitel vil gøre reglerne for både nytteindsats og virksomhedspraktik lettere at læse og medfører ikke i sig selv indholdsmæssige ændringer.

2.13.2.1. Målgruppen for nytteindsats

Det foreslås, at personer, som modtager arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp eller uddannelseshjælp, samt personer, der modtager integrationsydelse uden for integrationsprogrammet ligesom efter de gældende regler skal kunne tilbydes nytteindsats hos offentlige arbejdsgivere, hvor de skal udføre samfundsnyttige opgaver.

Nytteindsats vil med forslaget fortsat primært være tiltænkt personer, som ikke mangler opkvalificering eller afklaring i forhold til at kunne gå i gang med en uddannelse eller et job. Det vil dog også fortsat være muligt efter en konkret vurdering at give nytteindsats til aktivitetsparate kontant- eller uddannelseshjælpsmodtagere og for at kombinere nytteindsats med øvrige tilbudstyper, fx vejledning og opkvalificering eller virksomhedspraktik.

Det foreslås, at modtagere af arbejdsløshedsdagpenge ligesom efter de gældende regler alene skal kunne få nytteindsats efter reglerne om rådighedsafprøvende tilbud til personer, der ikke medvirker aktivt i beskæftigelsesindsatsen.

2.13.2.2. Formålet med nytteindsats

Det foreslås, at tilbuddet om nytteindsats ligesom efter de gældende regler skal kunne gives med det formål, at personen skal arbejde for sin ydelse. Det foreslås, at arbejdet skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde, og hvor opgaverne ligger ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos den pågældende offentlige arbejdsgiver. Jf. ovenfor vil nytteindsats til dagpengemodtagere alene kunne gives om rådighedsafprøvende tilbud.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med en sproglig justering, idet det præciseres i lovteksten, at arbejdet skal have et indhold, som giver den enkelte mulighed for at indgå i et arbejdsfællesskab og udføre samfundsnyttigt arbejde for sin ydelse.

2.13.2.3. Indholdet af nytteindsats

Det foreslås, at opgaverne under nytteindsats som hidtil skal bestå af udførelse af samfundsnyttige opgaver hos offentlige arbejdsgivere, og at offentlige arbejdsgivere afgrænses på samme måde som i dag, jf. punkt 2.13.1.3 ovenfor.

Svarende til den gældende bestemmelse i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats foreslås det indsat i lovteksten, at indholdet af opgaverne skal ligge ud over det normerede niveau for opgaveløsningen hos de pågældende offentlige arbejdsgivere. Dvs. arbejdet skal udgøre et supplement til det arbejde, der i forvejen udføres hos arbejdsgiveren eller være inden for en arbejdsfunktion, der ikke udføres i forvejen. Opgaverne under nytteindsats og organiseringen heraf vil som hidtil kunne være meget forskelligartede og der vil kunne etableres nytteindsats som enkeltpladser på offentlige virksomheder, hvor den enkelte går til hånde og gør nytte for sin ydelse, eller som projekter hvor flere arbejder sammen i nytteindsats.

Det er uforandret den enkelte offentlige arbejdsgiver, der definerer indholdet i tilbuddene under nytteindsats inden for rammerne af reglerne om nytteindsats, herunder konkurrenceforvridning etc.

Forslaget ændrer ikke på, at de regionale arbejdsmarkedsråd ifølge organiseringsloven én gang årligt sammen med kommunerne skal drøfte en strategi for kommunernes etablering af og opfølgning på anvendelse af nytteindsats.

Det forventes ligesom i dag udmøntet i bekendtgørelse, at opgaverne tillige vil kunne bestå af serviceopgaver til borgere, der på grund af fysiske eller psykiske begrænsninger ikke selv er i stand til at udføre arbejdet, og som ikke kan forventes at blive udført som almindeligt lønnet arbejde.

Det forventes ligeledes svarende til i dag udmøntet, at en ydelse, som er en del af kommunens serviceniveau efter servicelovens § 83 (personlig pleje, praktisk hjælp i hjemmet samt madservice) ikke samtidig kan udføres som nytteindsats uden for reglerne om hjælp i servicelovens § 83.

Principperne fra vejledning om afsætning af servicearbejde fra særligt tilrettelagte projekter til private borgere (VEJ nr. 9023 af 17. januar 2006) forudsættes stadig at skulle gælde, når nytteindsats finder sted som servicearbejde til borgere eller som opgaver efter servicelovens § 83.

2.13.2.4. Varigheden af nytteindsats

Det foreslås videreført, at varigheden af et tilbud om nytteindsats ligesom efter de gældende regler skal være på maksimalt 13 uger. Dette indebærer, at tilbuddet ikke kan forlænges, men at der dog som i dag vil være mulighed for efter en konkret vurdering at give et nyt tilbud om nytteindsats. Hvis det sker på samme virksomhed, kan det ikke være inden for samme arbejdsfunktion som det tidligere tilbud, da der reelt så vil være tale om en forlængelse af tilbuddet.

2.13.2.5. Forholdet til de generelle regler for lønmodtagere

Det foreslås, at personer i nytteindsats ligesom efter de gældende regler ikke skal være omfattet af de for lønmodtagere gældende regler i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v. Det foreslås, at personer i nytteindsats vil være omfattet af arbejdsmiljølovgivningen og af lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet.

2.13.2.6. Ydelser

Det foreslås videreført, at personer, der deltager i tilbud om nytteindsats, under tilbuddet skal modtage den ydelse, de i forvejen er berettiget til, dvs. dagpenge, kontanthjælp eller uddannelseshjælp, og integrationsydelse for så vidt angår integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

2.13.2.7. Forholdet til virksomhedens ansatte, konkurrenceforvridning m.v.

I overensstemmelse med de gældende regler foreslås det, at der skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ordinært ansatte og antallet af personer, som enten er i nytteindsats, virksomhedspraktik eller ansat med løntilskud. En nærmere udmøntning heraf påtænkes foretaget i bekendtgørelse svarende til de gældende regler. Der påtænkes ligeledes en udmøntning af de regionale arbejdsmarkedsråds mulighed for at dispensere fra rimelighedskravet svarende til i den i dag gældende udmøntning i bekendtgørelse om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås videre, at der forud for etablering af nytteindsats skal være sket en drøftelse af etableringen mellem virksomheden og en tillidsrepræsentant eller en medarbejderrepræsentant, hvis der ikke er en tillidsrepræsentant på virksomheden. Dette er i forhold til den gældende lovtekst en tydeliggørelse af, det så vidt muligt skal være en tillidsrepræsentant, som drøftelsen skal foretages med, hvilket er overensstemmende med det, der i forvejen er fastsat i § 74, stk. 1, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås videre, at etablering af nytteindsats ligesom i dag ikke må være konkurrenceforvridende. Svarende til i dag forventes det udmøntet i bekendtgørelse, at for offentlige arbejdsgivere, som udøver erhvervsvirksomhed på markedsvilkår, indgår forsørgelsesydelser til personer i nytteindsats som støtte, der ydes efter de minimis-reglerne, jf. Europa-Kommissionens forordning nr. 1407/2013 om anvendelse af traktatens artikel 107 og 108 på de minimis-støtte.

2.14. Vejledning og opkvalificering

2.14.1. Gældende ret

2.14.1.1. Ordinære uddannelser

Tilbud om vejledning og opkvalificering består af henholdsvis ordinær uddannelse og øvrig vejledning og opkvalificering. Reglerne fremgår af § 32 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Ordinære uddannelser er uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet. At uddannelserne skal være umiddelbart rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet betyder, at de skal give kompetencer, som kan bruges på arbejdsmarkedet. De skal have et indhold, som arbejdsgivere vil kunne gøre brug af på virksomheder.

Det er i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat, hvilke love der er omfattet:

- Lov om betaling for visse uddannelsesaktiviteter i forbindelse med lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m. og de med hjemmel i denne lov udfærdigede bekendtgørelser. Det er en betingelse, at uddannelserne umiddelbart er rettet mod arbejdsmarkedet.
- Lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.
- Lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner under Uddannelses- og Forskningsministeriet.
- Lov om universiteter.

Som eksempler på uddannelser, der har hjemmel i lovgivning, kan på Undervisningsministeriets område nævnes AMU-kurser, SOSU-uddannelser, erhvervsuddannelser, korte, mellemlange og lange videregående uddannelser.

Hertil kommer nogle love, hvor det fraviges, at uddannelsen umiddelbart skal være rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet, men hvor det alligevel anses som ordinær uddannelse. Det drejer sig om følgende love:

- Lov om de gymnasiale uddannelser.
- Lov om erhvervsfaglig studentereksamen i forbindelse med erhvervsuddannelse (Eux) m.v.
- Lov om almen voksenuddannelse og om anerkendelse af realkompetence i forhold til fag i almen voksenuddannelse, i uddannelsen til HF-eksamen og i uddannelsen til almen studentereksamen (Avu-loven).
- Lov om videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne (VFV-loven).
- Lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne (FVU).
- Lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. (ÅU-loven).

2.14.1.2. Øvrig vejledning og opkvalificering

Øvrig vejledning og opkvalificering består af uddannelser og kurser, der ikke kan indeholdes i definitionen af ordinær uddannelse, særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, danskundervisning (danskundervisning kan også være ordinær uddannelse) og korte vejlednings- og afklaringsforløb.

Som eksempler på uddannelser, der ikke er ordinær uddannelse, kan nævnes uddannelser og kurser, som ikke har hjemmel i lov, fx private kurser, eller som ikke generelt udbydes til alle, fordi de er målrettet til personer, der er ledige, fx et særligt AMU-kursus, som er skræddersyet til at kunne benyttes som tilbud til ledige med henblik på fastlæggelse af jobmål.

Som et andet eksempel ungdomsuddannelse for unge med særlige behov (STU). Denne uddannelse er tilpasset personer med særlige behov.

Særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb dækker over tilbud, som er særligt etableret til ledige. Uddannelsesforløb, der er tilpasset personer med særlige behov eller vanskeligheder, er ikke rettet generelt mod alle borgere, hvorfor de ikke falder ind under begrebet ”Uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet (ordinær uddannelse)”.

Som eksempler på forløb, der er oprettet af kommunerne, kan nævnes jobsøgningskurser, tilbud, hvor personen ordner haver eller rydder sne for nogle af kommunens svagere borgere, tilbud i et kommunalt projekt, hvor formålet kan være at afklare personens kompetencer og lægge en plan for, hvorledes personen kan komme ind på arbejdsmarkedet. Det kan også være projekter, hvor personen er beskæftiget med produktion på kommunens værksteder til brug for kommunen selv eller til andre kommuner, fx projekter, hvor ledige fremstiller produkter eller laver lettere paknings- og montageopgaver til private virksomheder.

Under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb kan der indgå praktikperioder, som sammenlagt kan have en varighed på højst 3 måneder, og hver enkelt praktikperiode kan højst have en varighed på 1 måned.

Korte vejlednings- og afklaringsforløb dækker over meget korte forløb, hvor sigtet er at vejlede og afklare deltagerens muligheder på arbejdsmarkedet.

2.14.1.3. Formål

Formålet med tilbud om vejledning og opkvalificeringer er kompetenceudvikling af faglige, sproglige og/eller sociale kompetencer med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet for at få job eller opkvalificering til at kunne påbegynde og gennemføre en kompetencegivende uddannelse.

2.14.1.4. Målgrupper

Efter gældende regler kan personer, der er omfattet af målgrupperne i lovens § 2, få tilbud om vejledning og opkvalificering. Det gælder dog ikke personer med handicap, der er i målgruppen for tilbud om løntilskud til nyuddannede med handicap.

Derudover gælder, at ledige fleksjobvisiterede og førtidspensionister ikke kan få tilbud om ordinær uddannelse efter lovens § 32, stk. 1, nr. 1, men alene tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering efter lovens § 32, stk. 1, nr. 2.

2.14.1.5. Varighedsbegrænsning

For dagpengemodtagere bortset fra ufaglærte dagpengemodtagere under 30 år gælder efter lovens § 34 en varighedsbegrænsning inden for de første 6 måneders ledighed. De kan alene få tilbud om vejledning og opkvalificering i op til i alt 6 uger inden for de første 6 måneders ledighed. Varighedsbegrænsningen gælder ikke, hvis tilbuddet består af danskundervisning. Indgår danskundervisning som en betydelig del af tilbuddet, kan den samlede varighed af tilbuddet være op til i alt 26 uger. Tilbud, som består af korte vejlednings- og afklaringsforløb efter lovens § 32, stk. 1, nr. 2, medregnes ikke i de 6 uger, hvis tilbuddet har en varighed på op til 2 uger. Varighedsbegrænsningen på op til i alt 6 uger gælder også for personer, der er selvforsørgende jf. lovens § 2, nr. 10, og for denne gruppe er det ikke alene inden for de første 6 måneders ledighed, at varighedsbegrænsningen gælder, men derimod hele den periode, hvor personen er ledig selvforsørgende, jf. gældende lovs § 75 a, stk. 4. Om selvforsørgende se bemærkninger 2.3.2.

Under deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering får personen den ydelse, som personen i øvrigt er berettiget til fx dagpenge eller kontanthjælp, og der kan bevilges hjælpemidler og befordringsgodtgørelse efter reglerne herom. Se bemærkninger til punkt 2.27.2.

Indsatser i form af eksempelvis motion, kostvejledning, fysioterapi, samtaler hos psykolog, der i almindelighed ikke betragtes som beskæftigelsesrettede, vil i visse situationer kunne gives som en del af særligt tilrettelagte projekter eller uddannelsesforløb, som kursuser eller som korte vejlednings- og afklaringsforløb.

Det er en forudsætning for at kunne give disse tilbud, at kommunen ud fra en konkret og individuel vurdering af den enkelte person vurderer, at tilbuddet vil være netop det, der skal til for at bringe personen tættere på job, ved fx at udvikle sociale kompetencer og dermed opkvalificere sig til arbejdsmarkedet. Tilbud om fx samtaler hos psykolog eller misbrugsbehandling af et begrænset omfang vil almindeligvis kunne gives i sammenhæng med anden indsats, men det kan også gives som enkeltstående tilbud.

Indsatser, der alene har helbredsmæssige formål eller sociale formål, kan ikke gives i beskæftigelsesindsatsen. Disse typer indsatser hører traditionelt til i enten social- eller sundhedsregi. Da der ofte vil være et vist overlap mellem formålene for en konkret indsats, bevilges støtte til en borger altid efter en konkret og individuel vurdering.

I bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats er der fastsat regler om tilbud om vejledning og opkvalificering i udlandet for dagpengemodtagere. Endvidere er der fastsat regler om, hvornår der kan gives tilbud om danskundervisning til personer med manglende danskundskaber og jobsøgningskurser til dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet i målgruppen.

2.14.1.6. Læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser

Efter gældende § 32 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet i målgrupperne ret til et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, hvis en test har vist, at de har behov herfor. Testen kan foregå parallelt med den øvrige aktive indsats. Der skal være tale om tilbud om forberedende voksenundervisning. Et kursus kan bestå af et undervisningsforløb for ordblinde (OBU) eller et læse-, skrive-, og regnekursus i form af et forberedende voksenundervisningstrin (FVU).

De nærmere regler om afholdelse af læse-, skrive- og regnetest er med hjemmel i loven fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Jobcenteret skal tilbyde en test til job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet i målgrupperne, hvis de ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere, samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet i målgrupperne, som ikke har en ungdomsuddannelse, skal altid læse-, skrive-, og regnetestes senest en måned efter henvendelse til kommunen om hjælp. Testresultater, igangsat undervisning og gennemførte prøver skal for uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet i målgruppen fremgå af uddannelsespåtegget.

Jobcenteret skal tilbyde en test til dagpengemodtagere, som er fyldt 25 år, som ikke har afsluttet en ungdomsuddannelse, og som efterspørger et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus.

Dagpengemodtagere under 25 år, som ikke har afsluttet en ungdomsuddannelse, skal altid testes for, om de har svært ved at læse, skrive og regne.

Tilbud om læse-, skrive-, og regne- eller ordblindekurser medregnes ikke i den varighedsbegrænsning på op til i alt 6 uger, der gælder for tilbud om vejledning og opkvalificering til dagpengemodtagere i den første del af ledighedsperioden.

2.14.1.7. Ret til at få vurderet uformelle kvalifikationer

Efter gældende § 32 a i loven har job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, ret til at få tilbud om en realkompetencevurdering. Det skyldes, at mange kan have års erhvervserfaring og være i besiddelse af en række relevante kompetencer, som er anvendelige og relevante i forskellige jobs. Disse kompetencer er ofte uformelle og kan være vanskelige at få synliggjort eller italesat for personen selv.

Realkompetencevurderingen skal foretages af en uddannelsesinstitution, der er godkendt til at udbyde enten almen voksenuddannelses- (VUC), arbejdsmarkedsuddannelses- (AMU), erhvervsuddannelse for voksne - (EUV)- eller videregående voksenuddannelsesområdet (VVU). Der skal være tale om uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet.

En realkompetencevurdering er en vurdering af, om en persons kompetencer fx kan bruges i forhold til et bestemt job, en bestemt branche eller en bestemt uddannelse.

Formålet med realkompetencevurderinger er at få synliggjort og dokumenteret uformelle eller skjulte kvalifikationer, som er opnået via erhvervsdeltagelse, og derved styrke jobmulighederne eller at få afkortet uddannelse gennem en formel anerkendelse af det, personen allerede kan og ved i forhold til formelt fastsatte uddannelsesmål.

Resultatet af en realkompetencevurdering kan samtidig bruges i forbindelse med jobsøgning. Anerkendelse af kompetencer kan gives som et kompetencebevis. Det er uddannelsesstedet, der udsteder kompetencebeviser efter endt kompetencevurdering, og modtageren af realkompetencebeviset skal selv sikre, at cv-oplysningerne ajourføres. En realkompetencevurdering kan have en varighed fra en halv dag op til ti skoledage.

2.14.1.8. Konkurrenceforvridning

Efter gældende § 33 i loven må produktion og afsætning af produkter i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter eller uddannelsesforløb ikke være konkurrenceforvridende.

Beskæftigelsesministeren er bemyndiget til efter inddragelse af de kommunale organisationer at fastlægge vejledende retningslinjer på området bl.a. vedrørende priskalkulation for produktion og afsætning.

Om prisfastsættelse i forbindelse med kommunernes projekter er der udstedt vejledning om afsætning af produktion i forbindelse med kommunernes særligt tilrettelagte projekter for ledige (kalkulationsvejledningen), vejledning om afsætning af servicearbejde fra særligt tilrettelagte projekter til private borgere, og skrivelse om in house-produktion i forbindelse med særligt tilrettelagte kommunale aktiveringsprojekter.

2.14.1.9. Studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser som tilbud

Udgangspunktet for indsatsen for unge under 30 år er, at de skal tage en uddannelse på ordinære vilkår. Der kan derfor som hovedregel ikke gives tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse til unge, der modtager dagpenge, kontanthjælp og uddannelseshjælp herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet i målgrupperne.

Dog er det muligt efter gældende lovs § 37 at give tilbud om studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse til unge under 30 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som har vanskeligt ved at gennemføre en uddannelse på ordinære støttevilkår. Bestemmelsen omfatter personer, der enten

- har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn,
- er dagpengemodtager, som er fyldt 25 år, og som efter afslutning af ret og pligttilbud har haft 6 måneders ledighed, eller
- er uddannelses- eller aktivitetsparat uddannelseshjælpsmodtager eller integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet i målgrupperne, som er fyldt 25 år og har opbrugt retten til SU til videregående uddannelse.

Disse personer kan få tilbud om uddannelse på deres hidtidige ydelse. Gives tilbud om en erhvervskompetencegivende uddannelse, skal den kvalificere til arbejde inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og der må ikke være tale om en uddannelse af længere varighed end en professionsbacheloruddannelse. Det kan fx være pædagog, lærer eller sygeplejerske.

Efter gældende § 85, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, har unge dagpengemodtagere under 25 år, som påbegynder en ordinær uddannelse på baggrund af et uddannelsespålæg efter lovens § 21 b, ret til at få uddannelsen som tilbud, indtil den unge har haft 26 ugers sammenlagt ledighed.

Bestemmelsen betyder, at de unge dagpengemodtagere har mulighed for at kunne tage en del af den studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse, som de er påbegyndt på baggrund af et uddannelsespålæg, på hidtidig ydelse, jf. gældende lovs § 38 om, at dagpengemodtagere under tilbud om vejledning og opkvalificering modtager dagpenge.

Muligheden gælder fra det tidspunkt, hvor de påbegynder uddannelsen, og indtil de har haft 26 ugers sammenlagt ledighed. Herefter vil forsørgelsesgrundlaget under uddannelsen for den unge være SU, elevløn eller lignende.

Med hjemmel i gældende lovs § 25 er det i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat, at disse unge er fritaget for rådighedsforpligtelsen efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., fordi sigtet er, at de skal gennemføre den studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse, som de er påbegyndt efter uddannelsespålægget.

Der er endvidere med hjemmel i gældende lovs § 4 fastsat bekendtgørelsesregler om, hvordan sammenlagt ledighed opgøres for dagpengemodtagere.

2.14.1.10. Særlige uddannelsespuljer

2.14.1.10.1. Puljen til uddannelsesløft

For at sikre styrkede muligheder for et uddannelsesløft fra ufaglært til faglært eller sporskifte for dagpengemodtagere med størst behov, er der i forbindelse med beskæftigelsesreformen etableret en pulje, jf. gældende lovs § 33 a, så dagpengemodtagere med størst behov får mulighed for et uddannelsesløft. Puljen giver mulighed for, at dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år og enten er ufaglærte eller faglærte med en forældet uddannelse, kan starte på en erhvervsuddannelse allerede i starten af ledighedsperioden.

En person anses for ufaglært, hvis vedkommende ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en

erhvervsuddannelse. En person anses for faglært, hvis vedkommende har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med, men ikke overstiger en erhvervsuddannelse. En uddannelse anses for forældet, hvis personen ikke har anvendt sin uddannelseskompetence de seneste 5 år.

Varighedsbegrænsningen på 6 uger for tilbud om vejledning og opkvalificering i den første del af en ledighedsperiode gælder ikke for erhvervsuddannelser, som tilbydes i regi af puljen.

Et uddannelsesløft i form af et tilbud om en erhvervsuddannelse skal så vidt muligt være rettet mod beskæftigelse inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og gives ud fra den enkelte dagpengemodtagers ønsker og forudsætninger med henblik på, at personen er motiveret for uddannelsen, opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Derimod stilles der ikke krav om, at tilbuddet om erhvervsuddannelse er den hurtigste vej til varig beskæftigelse for den enkelte, idet formålet med uddannelsen er at styrke den enkeltes muligheder for en stabil og varig tilknytning til arbejdsmarkedet.

Hele uddannelsen skal kunne gennemføres inden for dagpengeperioden på to år. Dermed vil der kunne være tale om erhvervsuddannelser uden grundforløb og praktikforløb i den nye erhvervsuddannelse for voksne og erhvervsuddannelser med eller uden grundforløbets 2. del og med praktikforløb, hvor praktikforløbet kan gennemføres med skolepraktik, i erhvervsuddannelsen for voksne.

En dagpengemodtager, der deltager i et uddannelsesløft er fritaget for pligten til at være aktivt jobsøgende, herunder dokumentere sine jobsøgningsaktiviteter i joblog, og til at stå til rådighed for henvist arbejde efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Under uddannelsen modtager dagpengemodtageren dagpenge med en særlig dagpengesats efter regler i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Efter disse regler kan personens dagpenge under uddannelsesløftet højst udgøre 80 procent af den maksimale dagpengesats for henholdsvis fuldtids- og deltidsforsikrede, dog højst personens individuelle sats. Dagpengemodtagere, der opnår lavere dagpengesats end hidtil, har mulighed for lån efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det er jobcenteret, der sammen med dagpengemodtageren beslutter, om uddannelsesløftet skal igangsættes. Et uddannelsesløft i form af tilbud om en erhvervsuddannelse kan dermed alene gives efter aftale mellem jobcenteret og dagpengemodtageren, jf. gældende lovs § 84.

Med hjemmel i loven er der fastsat bekendtgørelsesregler om, at der skal gives tilbud om en erhvervsuddannelse, hvor dagpengemodtageren reelt har mulighed for at gennemføre hele uddannelsen, dvs. hvis der gives tilbud om en erhvervsuddannelse, hvor dagpengemodtageren skal i praktikforløb, skal der på uddannelsen også være mulighed for at gennemføre praktikforløbet i skolepraktik.

Derudover er der fastsat nærmere regler om udbetaling, administration, regnskab og revision m.v. for puljen til uddannelsesløft.

I overensstemmelse med gældende regler kan der ydes befordringsgodtgørelse og tilskud til hjælpemidler til en dagpengemodtager, som deltager i et uddannelsesløft i form af tilbud om en erhvervsuddannelse, idet der er tale om et tilbud om vejledning og opkvalificering. Se bemærkninger til punkt 2.27.2.

I forbindelse med Trepartsaftale om tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft i hele Danmark og praktikpladser (Trepartsaftalen) fra august 2016 er der udarbejdet en landsdækkende liste over erhvervsuddannelser, der knytter sig til stillingsbetegnelser med størst rekrutteringsudfordringer. Listen er

udarbejdet på baggrund af Arbejdsmarkedsbalancens oplysninger. For at sikre, at det bliver mere attraktivt at deltage i et tilbud om uddannelsesløft, som fremgår af ovennævnte liste, kan en dagpengemodtager bevare sin individuelle dagpengesats, hvis dagpengemodtageren påbegynder et sådant tilbud i perioden fra den 1. marts 2017 til og med den 31. december 2019.

Derudover er der med Trepartsaftalen etableret et forsøg med et mere fleksibelt uddannelsesløft. Bl.a. har dagpengemodtagere over 30 år mulighed for at få bevilliget 4/5 af en erhvervsuddannelse i dagpengeperioden, såfremt den ledige erklærer sig villig til at færdiggøre resten af uddannelsen på ordinære vilkår. Forsøget løber til udgangen af 2019.

2.14.1.10.2. Regional uddannelsespulje

For at give mulighed for, at flere dagpengemodtagere kan få korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb – specifikt inden for områder, hvor der forventes jobåbninger inden for de næste 6 måneder, er der afsat en regional uddannelsespulje. Den regionale uddannelsespulje fremgår af gældende lovs § 33 b.

Varighedsbegrænsningen på 6 uger for tilbud om vejledning og opkvalificering i den første ledighedsperiode gælder ikke for uddannelsesforløb, som tilbydes i regi af puljen. Tilbud om korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb inden for puljen skal fremgå af en regional positivliste.

De regionale positivlister udarbejdes af Beskæftigelsesministeriet, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, med udgangspunkt i arbejdsmarkedsbalancen og andre relevante opgørelser og analyser samt i samarbejde med arbejdsmarkedets parter på regionalt niveau samt fx relevante uddannelsesudbydere, jobcentre, arbejdsløshedskasser og brancheorganisationer. De regionale positivlister skal drøftes og godkendes af de Regionale Arbejdsmarkedsråd.

De regionale positivlister er oversigter, som består af konkrete, aktuelle jobrettede uddannelser inden for fagområder, hvor der forventes jobåbninger inden for de næste 6 måneder. Det kan både være offentlige og private kurser, fx et offshore sikkerhedskursus. De regionale positivlister kan omfatte konkrete uddannelser, der er etableret i samarbejde mellem virksomheder og uddannelsesinstitutioner.

Der er med hjemmel i loven bl.a. fastsat nærmere regler om udbetaling, administration, regnskab og revision m.v. for puljen.

I overensstemmelse med gældende regler kan der ydes befordringsgodtgørelse og tilskud til hjælpemidler til en dagpengemodtager, som deltager i et erhvervsrettet uddannelsesforløb, idet der er tale om et tilbud om vejledning og opkvalificering. Se bemærkninger til punkt. 2.27.2.

2.14.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at reglerne om tilbud om vejledning og opkvalificering videreføres.

Det vil sige, at tilbud om vejledning og opkvalificering fortsat kan være

- uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod job (ordinær uddannelse), og
- uddannelser og kurser, der ikke er omfattet af nr.1 (ordinær uddannelse), særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, herunder praktik under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb.

2.14.2.1. Ordinær uddannelse

Det foreslås videreført, at uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet anses for ordinær uddannelse. At uddannelserne skal være umiddelbart rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet betyder, at de skal give kompetencer, som kan

bruges på arbejdsmarkedet. De skal have et indhold, som arbejdsgivere vil kunne gøre brug af på virksomheder.

Det foreslås, at der på bekendtgørelsesniveau kan fastsættes regler, som svarer til de gældende regler, og som betyder, at følgende love vil være omfattet:

- Lov om betaling for visse uddannelsesaktiviteter i forbindelse med lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m. og de med hjemmel i denne lov udfærdigede bekendtgørelser. Det er en betingelse, at uddannelserne umiddelbart er rettet mod arbejdsmarkedet.
- Lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.
- Lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner under Uddannelses- og Forskningsministeriet.
- Lov om universiteter.

Som eksempler på uddannelser, der har hjemmel i lovgivning, kan på Undervisningsministeriets område nævnes AMU-kurser, SOSU-uddannelser, erhvervsuddannelser, korte, mellemlange og lange videregående uddannelser.

Hertil kommer nogle love, hvor det fraviges, at uddannelsen umiddelbart skal være rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet, men hvor det alligevel anses som ordinær uddannelse. Det drejer sig om følgende love:

- Lov om de gymnasiale uddannelser.
- Lov om erhvervsfaglig studentereksamen i forbindelse med erhvervsuddannelse (Eux) m.v.
- Lov om almen voksenuddannelse og om anerkendelse af realkompetence i forhold til fag i almen voksenuddannelse, i uddannelsen til HF-eksamen og i uddannelsen til almen studentereksamen (Avu-loven).
- Lov om videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne (VFV-loven).
- Lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne (FVU).
- Lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. (ÅU-loven)
- Lov om forberedende grunduddannelse (FGU).

2.14.2.2. Øvrige uddannelser, kurser, særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb

Det foreslås, at øvrig vejledning og opkvalificering består af uddannelser, kurser, særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb herunder praktik under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb.

Øvrige uddannelser og kurser, der ikke er omfattet af ordinær uddannelse, består af uddannelser og kurser herunder danskundervisning (danskundervisning kan også være ordinær uddannelse) og korte vejlednings- og afklaringsforløb, der ikke kan indeholdes i definitionen af ordinær uddannelse. Korte vejlednings- og afklaringsforløb dækker over meget korte forløb, hvor sigtet er at vejlede og afklare deltagernes muligheder på arbejdsmarkedet.

Som eksempler på uddannelser, der ikke er ordinær uddannelse, kan nævnes uddannelser og kurser, som ikke har hjemmel i lov, fx private kurser, eller som ikke generelt udbydes til alle, fordi de er målrettet til personer, der er ledige, fx et særligt AMU-kursus, som er skræddersyet til at kunne benyttes som tilbud til ledige med henblik på fastlæggelse af jobmål eller jobsøgningskurser.

Som et andet eksempel kan nævnes ungdomsuddannelse for unge med særlige behov STU (særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse). Denne uddannelse er tilpasset borgere med særlige behov.

Brobygningsforløb til uddannelse kan gives som tilbud om vejledning og opkvalificering til uddannelseshjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet med henblik på at gøre de unge klar til at kunne påbegynde og gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse på ordinære vilkår.

Det foreslås videreført, at særligt tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb herunder praktik under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb dækker over tilbud, som er særligt etableret til personer, der er ledige. Uddannelsesforløb, der er tilpasset personer med særlige behov eller vanskeligheder, er ikke rettet generelt mod alle borgere, hvorfor de ikke falder ind under begrebet ”Uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet (ordinær uddannelse)”.

Som eksempler på forløb, der er oprettet af kommunerne, kan nævnes, jobsøgningskurser, tilbud, hvor personen ordner haver eller rydder sne for nogle af kommunens svagere borgere, tilbud i et kommunalt projekt, hvor formålet kan være at afklare personens kompetencer og lægge en plan for, hvorledes personen kan komme ind på arbejdsmarkedet. Det kan også være projekter, hvor personen er beskæftiget med produktion på kommunens værksteder til brug for kommunen selv eller til andre kommuner, fx projekter, hvor ledige fremstiller produkter eller laver lettere paknings- og montageopgaver til private virksomheder.

Praktikperioderne under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb kan sammenlagt have en varighed på højst 3 måneder, og hver enkelt praktikperiode kan højst have en varighed på 1 måned.

Under særligt tilrettelagte uddannelsesforløb kan der indgå praktikperioder, som sammenlagt kan have en varighed på højst 3 måneder, og hver enkelt praktikperiode kan højst have en varighed på 1 måned. Derimod kan der efter forslaget ikke indgå egentlige praktikperioder i særligt tilrettelagte projekter. Der er således ikke mulighed for, at der i et sådant tilbud kan indgå egentlige praktikforløb, hvor borgeren kommer ud på en virksomhed og tager del i produktionen.

Særligt tilrettelagte projekter er primært kommunale beskæftigelsesprojekter, hvor der er mulighed for, at der kan foregå produktion og afsætning, forudsat at det ikke er konkurrenceforvridende. Der kan i særligt tilrettelagte projekter indgå virksomhedsbesøg, hvor borgeren fx ser arbejdsforhold, og hvordan arbejdet på virksomheden foregår. Det er muligt at kombinere tilbud om vejledning og opkvalificering med tilbud om virksomhedspraktik efter de regler, der gælder for virksomhedspraktik, eller med andre tilbud.

Med forslaget videreføres, at indsatser i form af eksempelvis motion, kostvejledning, fysioterapi, samtaler hos psykolog, der i almindelighed ikke betragtes som beskæftigelsesrettede, i visse situationer skal kunne gives som en del af særligt tilrettelagte projekter eller uddannelsesforløb, som kursuser eller som korte vejlednings- og afklaringsforløb.

Det skal som hidtil være en forudsætning for at kunne give disse tilbud, at kommunen ud fra en konkret og individuel vurdering af den enkelte person vurderer, at tilbuddet vil være netop det, der skal til for at bringe personen tættere på job, ved fx at udvikle sociale kompetencer og dermed opkvalificere sig til arbejdsmarkedet. Tilbud om fx samtaler hos psykolog eller misbrugsbehandling af et begrænset omfang skal almindeligvis kunne gives i sammenhæng med anden indsats, men det skal også kunne gives som enkeltstående tilbud.

Indsatser, der alene har helbredsmæssige formål eller sociale formål, skal ikke kunne gives i beskæftigelsesindsatsen. Disse typer indsatser hører traditionelt til i enten social- eller sundhedsregi. Da der

ofte vil være et vist overlap mellem formålene for en konkret indsats, bevilges støtte til en borger altid efter en konkret og individuel vurdering.

Det foreslås, at der på bekendtgørelsesniveau kan fastsættes regler svarende til de gældende om bl.a. hvilke uddannelser, der anses for ordinære uddannelse, hvornår der kan gives tilbud om danskundervisning til personer med manglende dansk kundskaber og jobsøgningskurser til dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet i målgruppen.

2.14.2.3. Formål

Det foreslås, at formålet med tilbud om vejledning og opkvalificering er kompetenceudvikling af faglige, sproglige og/eller sociale kompetencer med henblik på opkvalificering til arbejdsmarkedet for at få job eller opkvalificering til at kunne påbegynde og gennemføre en erhvervskompetencegivende uddannelse.

For uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet i målgruppen gives tilbud om vejledning og opkvalificering som led i en uddannelsesrettet indsats med henblik på, at personen kan påbegynde og gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på ordinære vilkår.

2.14.2.4. Målgrupper

Det foreslås, at alle målgrupper omfattet af lovforslagets § 6 kan få tilbud om vejledning og opkvalificering.

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at ledige fleksjobvisiterede (ledighedsydelsesmodtagere) i dag alene kan tilbydes øvrig vejledning og opkvalificering. De får nu også mulighed for at få tilbud om ordinær uddannelse.

I overensstemmelse med den politiske aftale foreslås, at fleksjobvisiterede, som modtager ledighedsydelse, også kan få tilbud om ordinær uddannelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Videre foreslås, at førtidspensionister alene kan få tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering. Dermed udvides mulighederne for uddannelsestilbud til fleksjobvisiterede, der modtager ledighedsydelse, mens reglerne for førtidspensionister videreføres uændret.

2.14.2.5. Varighedsbegrænsning

Det fremgår af den politiske aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at den eksisterende varighedsbegrænsning på 6 uger for vejledning og opkvalificering for dagpengemodtagere og ledige selvforsørgende fjernes. Varighedsbegrænsningen gælder ikke andre målgrupper i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i overensstemmelse med den politiske aftale, at varighedsbegrænsningen fjernes.

Dermed vil det være op til jobcenteret under hensyn til formålet med tilbuddet at vurdere, hvilket tilbud, der skal gives til personer i målgruppen herunder varigheden af dette.

Under deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering får personen den ydelse, som personen i øvrigt er berettiget til fx dagpenge eller kontanthjælp, og der kan bevilges hjælpemidler og befordringsgodtgørelse efter reglerne herom. Se almindelige bemærkninger punkt 2.27.2.

2.14.2.6. Læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser

Det fremgår af den politiske aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at reglerne om læse-, skrive-, og regne- og ordblindekursus og test forenkles, så alle ledige, herunder også sygedagpengemodtagere, uanset uddannelsesbaggrund får ret til en test, medmindre jobcenteret vurderer, at der åbenlyst ikke er behov herfor. Hvis testen viser, at der er behov for læse-, skrive- og regnekursus, får den ledige ret til det. Ændringen gælder dog ikke uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet i målgruppen og dagpengemodtagere med et uddannelsespålæg, hvis de ikke har en ungdomsuddannelse. Disse grupper skal fortsat testes inden for en måned som led i visitationen.

Det foreslås i overensstemmelse med den politiske aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at personer omfattet af målgruppen i lovforslagets § 6, har ret til et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, hvis en test har vist behov for et sådant kursus. Jobcenteret iværksætter en test, medmindre jobcenteret vurderer, at der åbenlyst ikke er behov herfor. Tid og sted for testen aftales med jobcenteret. De nærmere regler om test vil blive fastsat på bekendtgørelsesniveau, ligesom det er tilfældet i de gældende regler.

Dog foreslås det, at dagpengemodtagere under 25 år uden en ungdomsuddannelse med et uddannelsespålæg ligesom uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet uden en ungdomsuddannelse i målgruppen i overensstemmelse med den politiske aftale skal testes inden for 1 måned.

Har testen vist behov for et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, skal personen have tilbud om et kursus. Et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus gives som et tilbud om vejledning og opkvalificering, mens en test er en beskæftigelsesfremmende aktivitet, som jobcenteret indkalder til. Forslaget betyder, at fx sygedagpengemodtagere får ret til læse-, skrive-, regnekursus eller ordblindekursus, hvis en test har vist behov.

Forslaget forenkler reglerne, så de bliver lettere for jobcentrene at administrere, forstå og forklare. Det skyldes, at alle får ret til et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, hvis en test viser behov herfor, og reglerne for, hvornår en test skal tages, bliver ens på tværs af målgrupper.

2.14.2.7. Ret til at få vurderet uformelle kvalifikationer

Det foreslås, at de gældende regler om ret til at få vurderet uformelle kvalifikationer for visse målgrupper videreføres.

Det foreslås, at job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, får ret til at få tilbud om en realkompetencevurdering. Det skal ses i lyset af, at mange kan have års erhvervserfaring og være i besiddelse af en række relevante kompetencer, som er anvendelige og relevante i forskellige jobs. Disse kompetencer er ofte uformelle og kan være vanskelige at få synliggjort eller italesat for personen selv.

Realkompetencevurderingen skal foretages af en uddannelsesinstitution, der er godkendt til at udbyde enten almen voksenuddannelses- (VUC), arbejdsmarkedsuddannelses- (AMU), erhvervsuddannelse for voksne - (EUV)- eller videregående voksenuddannelsesområdet (VVU). Der skal være tale om uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet.

En realkompetencevurdering er en vurdering af, om en persons kompetencer fx kan bruges i forhold til et bestemt job, en bestemt branche eller en bestemt uddannelse.

Formålet med realkompetencevurderinger er at få synliggjort og dokumenteret uformelle eller skjulte kvalifikationer, som er opnået via erhvervsdeltagelse, og derved styrke jobmulighederne eller at få afkortet uddannelse gennem en formel anerkendelse af det, personen allerede kan og ved i forhold til formelt fastsatte uddannelsesmål.

Resultatet af en realkompetencevurdering kan samtidig bruges i forbindelse med jobsøgning. Anerkendelse af kompetencer kan gives som et kompetencebevis. Det er uddannelsesstedet, der udsteder kompetencebeviser efter endt kompetencevurdering, og modtageren af realkompetencebeviset skal selv sikre, at cv-oplysningerne ajourføres. En realkompetencevurdering kan have en varighed fra en halv dag op til ti skoledage.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af de gældende regler om ret til realkompetencevurdering.

2.14.2.8. Konkurrenceforvridning

Det foreslås, at produktion og afsætning af produkter i forbindelse med særligt tilrettelagte projekter eller uddannelsesforløb ikke må være konkurrenceforvridende. Bestemmelsen har til formål at sikre, at produktion og afsætning af produkter ikke er konkurrenceforvridende.

Den foreslåede bestemmelse vedrører både særligt tilrettelagt uddannelsesforløb og særligt tilrettelagte projekter.

Det foreslås at videreføre, at beskæftigelsesministeren efter inddragelse af de kommunale organisationer kan fastlægge nærmere retningslinjer om, hvornår produktion og afsætning kan anses for konkurrenceforvridende. De vejledninger, der er på området i forbindelse med kommunernes projekter, vil blive udstedt på ny. Det gælder vejledning om afsætning af produktion i forbindelse med kommunernes særligt tilrettelagte projekter for ledige (kalkulationsvejledningen), vejledning om afsætning af servicearbejde fra særligt tilrettelagte projekter til private borgere, og skrivelse om in house-produktion i forbindelse med særligt tilrettelagte kommunale aktiveringsprojekter.

2.14.2.9. Studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser som tilbud

Det fremgår af den politiske aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at ledige under 30 år i dag som hovedregel ikke kan få tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse som en del af beskæftigelsesindsatsen, da uddannelse som udgangspunkt skal tages på ordinære vilkår i uddannelsessystemet. Der findes dog i dag undtagelser, som gør det muligt for nogle ufaglærte unge at få et tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse som led i beskæftigelsesindsatsen. Kriterierne for, hvem der kan få tilbuddet varierer på tværs af målgrupper. Undtagelsesbestemmelsen harmoniseres, så tilbuddet kan gives til ledige under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, hvis de har forsørgerpligt overfor hjemmeboende børn eller har opbrugt retten til SU til videregående uddannelse.

Det foreslås i overensstemmelse med den politiske aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at jobcenteret kan give tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse som tilbud til både dagpengemodtagere, uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som er under 30 år og ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, hvis de enten har forsørgerpligt overfor hjemmeboende børn eller har opbrugt deres ret til SU til videregående uddannelse.

Forslaget medvirker til, at kriterierne for, hvornår jobcenteret undtagelsesvist kan give tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse til personer under 30 år, bliver mere ens.

Forslaget betyder, at muligheden for at give studie- og erhvervskompetencegivende uddannelse til dagpengemodtagere under 30 år, og uddannelseshjælpsmodtagere under 25 år, som har opbrugt deres ret til SU til videregående uddannelse udvides. Mulighederne begrænses derimod for dagpengemodtagere mellem 25 og 30 år, som har længevarende ledighed, såfremt de ikke opfylder kravet om enten at have opbrugt retten til SU til en videregående uddannelse eller har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn.

Det foreslås i overensstemmelse med gældende regler, at jobcenteret ved afgørelse af, om tilbud til en erhvervskompetencegivende uddannelse skal gives, skal vurdere, om uddannelsen kvalificerer til arbejde inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, og der må ikke være tale om en uddannelse med længere varighed end en professionsbacheloruddannelse.

Dermed vil der ikke kunne gives tilbud om uddannelse af længere varighed end en professionsbacheloruddannelse til de målgrupper, som er omfattet af bestemmelsen. Forslaget betyder, at unge, der vil uddanne sig, skal gøre dette på ordinære vilkår, og det er kun undtagelsesvist, at jobcenteret kan give tilbud om studie- og erhvervskompetencegivende uddannelser til personer under 30 år.

Det foreslås videreført, at unge dagpengemodtagere under 25 år, som påbegynder en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på baggrund af et uddannelsespålæg efter forslaget til § 95, stk. 4, har ret til at få uddannelsen som tilbud, indtil den unge har haft 6 måneders ledighed.

Disse unge dagpengemodtagere vil dermed fortsat have ret til at tage en del af den studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse, som de er påbegyndt på baggrund af et uddannelsespålæg, som et tilbud, og de har dermed mulighed for at få deres hidtidig ydelse under tilbuddet, jf. forslaget til § 98, om, at dagpengemodtagere under tilbud om vejledning og opkvalificering modtager dagpenge.

Muligheden gælder fra det tidspunkt, hvor de påbegynder uddannelsen, og indtil de har haft 6 måneders ledighed. Herefter vil forsørgelsesgrundlaget under uddannelsen for den unge – ligesom i dag – være SU, elevløn eller lignende.

Det foreslås, at der med hjemmel forslagene til §§ 10 og 56 også fremover kan fastsættes regler på bekendtgørelsesniveau om, at de unge i perioden med uddannelsen som uddannelsestilbud er fritaget for rådighedsforpligtelsen efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., fordi sigtet er, at de skal gennemføre den studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse, som de er påbegyndt efter uddannelsespålægget. Derudover foreslås det, at der fastsættes bekendtgørelsesregler tilsvarende de gældende om, hvordan sammenlagt ledighed opgøres for dagpengemodtagere. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 10 og § 56 for en nærmere beskrivelse.

2.14.2.10. Særlige uddannelsespuljer

2.14.2.10.1. Puljen til uddannelsesløft

Det foreslås videreført, at dagpengemodtagere, som er fyldt 30 år, inden for en pulje kan få tilbud om en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser, hvis personen ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, eller har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med, men ikke overstiger en erhvervsuddannelse, men hvor uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af puljen til uddannelsesløft, som blev indført med beskæftigelsesreformen for at styrke mulighederne for et uddannelsesløft fra ufaglært til faglært, og som med

ændringer fra trepartsaftale II fra 2016 også kan benyttes som sporskifte for dagpengemodtagere med størst behov. Puljen giver mulighed for, at dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år, og som enten er ufaglærte eller faglærte med en forældet uddannelse, kan starte på en erhvervsuddannelse allerede i starten af ledighedsperioden.

En person anses for ufaglært, hvis vedkommende ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse. En person anses for faglært, hvis vedkommende har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med, men ikke overstiger en erhvervsuddannelse. En uddannelse anses for forældet, hvis personen ikke har anvendt sin uddannelseskompetence i en jobfunktion eller som adgang til en stilling de seneste 5 år.

Det foreslås videreført, at hele uddannelsen som udgangspunkt skal kunne gennemføres inden for den periode, hvor personen er berettiget til dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Under tilbud om uddannelsesløft får dagpengemodtageren dagpenge med en særlig dagpengesats efter regler i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Personens dagpenge under uddannelsesløftet kan højst udgøre 80 procent af den maksimale dagpengesats for henholdsvis fuldtids- og deltidsforsikrede, dog højst personens individuelle sats. Dagpengemodtagere, der opnår lavere dagpengesats end hidtil, har mulighed for lån efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Den landsdækkende liste over erhvervsuddannelser, der knytter sig til stillingsbetegnelser med størst rekrutteringsudfordringer foreslås videreført og betyder, at en dagpengemodtager fortsat vil kunne bevare sin individuelle dagpengesats, hvis dagpengemodtageren påbegynder et tilbud om en uddannelse på listen i perioden fra den 1. marts 2017 til og med den 31. december 2019.

Derudover videreføres det etablerede forsøg, der løber til udgangen af 2019 med et mere fleksibelt uddannelsesløft. Dagpengemodtagere med en forældet uddannelse, som tidligere har gennemført et trin 1 eller 2 i en erhvervsuddannelse, kan således som forsøg inden for dagpengeperioden gennemføre et trin 2 eller 3 inden for samme erhvervsuddannelse, uanset om uddannelsen har været anvendt i de seneste 5 år. Det er en betingelse, at det trin, som personen tidligere har gennemført, er færdiggjort mindst 18 måneder før, at personen får tilbud om det næste trin. Tilsvarende gælder for trindelte uddannelser, som 1. januar 2017 eller senere ændres til enkeltvis uddannelser. Derudover kan dagpengemodtagere uden relevant erhvervserfaring eller relevant uddannelse, som er omfattet af forslaget til § 96, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og som ikke kan få merit i forhold til en erhvervsuddannelse, tage trin 1 i en erhvervsuddannelse, hvis dette kan gennemføres inden for dagpengeperioden.

Dog er det muligt inden for forsøget at få bevilliget 4/5 af en erhvervsuddannelse i dagpengeperioden, såfremt den ledige erklærer sig villig til at færdiggøre resten af uddannelsen på ordinære vilkår. Det betyder i de tilfælde, at kravet om, at fx tilbud om trin 1 i en erhvervsuddannelse skal kunne gennemføres inden for dagpengeperioden, fraviges.

Det er jobcenteret, der sammen med dagpengemodtageren beslutter, om uddannelsesløftet skal igangsættes. Et uddannelsesløft i form af tilbud om en erhvervsuddannelse kan dermed alene gives efter aftale mellem jobcenteret og dagpengemodtageren, jf. lovforslagets § 100, stk. 2.

Det foreslås videreført, at personen under uddannelsen er fritaget fra pligten efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. til at være aktivt jobsøgende og stå til rådighed for henvist arbejde.

En dagpengemodtager, der deltager i et uddannelsesløft er således fritaget fra pligten til at være aktivt jobsøgende, herunder dokumentere sine jobsøgningsaktiviteter i joblog, og til at stå til rådighed for henvist arbejde efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Videre foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om tilbud efter bestemmelsen om uddannelsesløft. Derudover foreslås, at der kan fastsættes nærmere regler om udbetaling, administration, regnskab og revision m.v. for puljen til uddannelsesløft.

Om befordringsgodtgørelse og tilskud til hjælpemidler til en dagpengemodtager, som deltager i et uddannelsesløft i form af tilbud om en erhvervsuddannelse se bemærkninger til § 172.

2.14.2.10.2. Regional uddannelsespulje

Det foreslås, at den regionale uddannelsespulje videreføres. Puljen er indført for at give mulighed for, at flere dagpengemodtagere kan få korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb – specifikt inden for områder, hvor der forventes jobåbninger inden for de næste 6 måneder.

Det foreslås således videreført, at dagpengemodtagere inden for en pulje kan få tilbud om korte erhvervsrettede uddannelsesforløb efter en regional positivliste.

Forslaget kan styrke dagpengemodtageres mulighed for at komme i beskæftigelse og sikre virksomhederne arbejdskraft.

Det foreslås videreført, at de regionale positivlister udarbejdes af Beskæftigelsesministeriet, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, med udgangspunkt i arbejdsmarkedsbalancen og andre relevante opgørelser og analyser samt i samarbejde med arbejdsmarkedets parter på regionalt niveau samt fx relevante uddannelsesudbydere, jobcentre, arbejdsløshedskasser og brancheorganisationer. De regionale positivlister skal drøftes og godkendes af de Regionale Arbejdsmarkedsråd.

De regionale positivlister er oversigter, som består af konkrete, aktuelle jobrettede uddannelser inden for fagområder, hvor der forventes jobåbninger inden for de næste 6 måneder. Det kan både være offentlige og private kurser, fx et offshore sikkerhedskursus. De regionale positivlister kan omfatte konkrete uddannelser, der er etableret i samarbejde mellem virksomheder og uddannelsesinstitutioner.

Det foreslås, at der med hjemmel i loven kan fastsættes nærmere regler om blandt andet udbetaling, administration, regnskab og revision m.v. for puljen.

Om befordringsgodtgørelse, mentorstøtte og tilskud til hjælpemidler til personer i målgruppen, som deltager i et uddannelsesstilbud efter den regionale uddannelsespulje, se bemærkninger til § 172.

2.15. Ret og pligt til tilbud for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet

2.15.1. Gældende ret

2.15.1.1. Dagpengemodtagere

Efter gældende § 84 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har dagpengemodtagere pligt til at tage imod tilbud i hele deres ledighedsperiode efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det gælder både i den almindelige 2-årige dagpengeperiode og i en eventuel forlænget dagpengeperiode. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet efter reglerne om

- mindre intensiv indsats i lovens § 21 f, fx fordi de skal starte på ordinært arbejde på fuld tid inden for de næste 6 uger,
- bortfald af pligt til tilbud ved ordinær beskæftigelse på mindre end fuld tid, jf. bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, som er udstedt i medfør af lovens § 91, eller
- deltagelse i jobrettet uddannelse efter lovens kapitel 8 a.

Efter bestemmelsen kan et tilbud om en erhvervsuddannelse via puljen til uddannelsesløft efter lovens § 33 a dog alene gives efter aftale med personen. Dagpengemodtageren har ikke pligt til at tage imod et sådant tilbud. Baggrunden er, at personen skal være motiveret for gennemførelse af uddannelse. Når personen har indgået aftale med jobcenteret om tilbuddet, har personen pligt til at påbegynde og deltage i tilbuddet.

Dagpengemodtagere har pligt til i hele deres ledighedsperiode at tage imod tilbud fra jobcenteret, bortset fra de ovenfor beskrevne tilfælde.

Det følger af dog af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og bekendtgørelsesregler fastsat i medfør af denne lov, at dagpengemodtagere i visse tilfælde er fritaget for at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, herunder pligten til at deltage i tilbud. Det gælder fx hvis personen modtager dagpenge under de første 14 dages sygdom.

Efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og bekendtgørelsesregler fastsat i medfør af denne lov, kan det få dagpengemæssige konsekvenser, hvis en dagpengemodtager ikke tager imod tilbud, medmindre personen er fritaget for at stå til rådighed for tilbud.

Der er i gældende lovs §§ 85-88 regler for, hvornår dagpengemodtagere senest har ret og pligt til tilbud, og dermed hvornår jobcenteret senest skal give dagpengemodtagere ret og pligt-tilbud. Der er for dagpengemodtagere alene et ret og pligt-tilbud. Tidspunktet for ret og pligt-tilbuddet afhænger af dagpengemodtageres alder.

Dagpengemodtagere, som er under 30 år eller er fyldt 50 år, har seneste efter sammenlagt 13 ugers ledighed ret og pligt til at påbegynde et tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller tilbud om ansættelse med løntilskud efter gældende lovs kapitler 10-12. For dagpengemodtagere kan et tilbud om nytteindsats kun gives som rådighedsafprøvende tilbud, jf. gældende lovs § 42 a, stk. 3.

Efter gældende regler skal jobcenteret i forbindelse med det individuelle kontaktførelse vurdere, om dagpengemodtagere under 25 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, kan gennemføre en uddannelse på ordinære vilkår og give dem uddannelsespålæg, hvis vurderingen er, at de kan det. Der henvises til pkt. 2.7. om kontaktførelse.

For dagpengemodtagere mellem 30 og 50 år, gælder, at de senest efter sammenlagt 6 måneders ledighed har ret og pligt til at påbegynde et tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud efter gældende lovs kapitler 10-12. Hvis disse dagpengemodtagere skal deltage i et tilbud om ansættelse med løntilskud, skal tilbuddet dog blot være afgivet inden for 6 måneders fristen, og være påbegyndt senest 3 uger efter fristen. Dermed sikres det, at jobcentre har mulighed for at give tilbud om ansættelse med løntilskud som ret- og pligttilbud til disse dagpengemodtagere, idet der efter gældende regler stilles krav om 6 måneders forudgående ledighed for tilbud om ansættelse med løntilskud.

Jobcenteret kan give ret- og pligttilbud på et tidligere tidspunkt, hvis det vurderes at være relevant for den enkelte dagpengemodtager. Derudover kan jobcenteret i hele ledighedsperioden give tilbud, som dagpengemodtageren har pligt til at deltage i.

Efter gældende lovs § 89 kan et tilbud om læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus efter lovens § 32 a eller et tilbud om en realkompetencevurdering, ikke træde i stedet for et ret- og pligttilbud.

For unge under 30 år og personer over 50 år kan et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus dog udskyde tidspunktet for et ret- og pligttilbud. Baggrunden er, at disse dagpengemodtagere har ret og pligt til tilbud senest efter 13 uger, og et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus, som personen får, kan dermed kollidere med ret- og pligttilbuddet. Hvis det ikke muligt for jobcenteret at tilrettelægge kurset, så det kan kombineres med eller afsluttes inden ret- og pligttilbuddet, kan jobcenteret udskyde ret- og pligttilbuddet til umiddelbart efter kursets afslutning. For dagpengemodtagere mellem 30 og 50 år, må jobcenteret tilrettelægge kurset, så det kan kombineres med eller afsluttes inden ret- og pligttilbuddet.

Efter gældende lovs § 84, stk. 2, skal et ret- og pligttilbud have en sammenhængende varighed på mindst 2 uger.

Med hjemmel i loven er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat regler om ret og pligt til tilbud.

I bekendtgørelsen er der bl.a. fastsat regler om, at et tilbud anses for rettidigt, hvis det påbegyndes i den kalenderuge, hvor ret og pligt til tilbud indtræder, og at pligten til tilbud bortfalder, hvis en dagpengemodtager har ordinær beskæftigelse som lønmodtager, der udgør 20 timer eller mere om ugen.

Med hjemmel i gældende lovs § 4 er der i bekendtgørelsen desuden fastsat nærmere regler om, hvordan sammenlagt ledighed beregnes for dagpengemodtagere.

2.15.1.2. Kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet

Efter gældende § 91 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet pligt til at tage imod tilbud i hele perioden. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet efter reglerne om mindre intensiv indsats i lovens § 21 f, fx fordi de skal starte på ordinært arbejde på fuld tid inden for de næste 6 uger.

Efter bestemmelsen har kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, der efter § 13 i lov om aktiv socialpolitik har en rimelig grund til ikke at udnytte deres arbejdsmuligheder, senest 1 måned efter, at den rimelige grund er ophørt, har ret og pligt til at påbegynde tilbud efter dette kapitel.

Kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet kan således efter lov om aktiv socialpolitik være fritaget for at deltage i tilbud. Det gælder fx hvis personen på grund af sit helbred ikke kan deltage i tilbud, har ret til barsel, har optjent feriegodtgørelse til brug for ferie, når personen har opfyldt betingelserne for at få ret til ferie med ydelse, når kommunen har vurderet, at personens barn er syg i en længere periode, og der ikke er andre pasningsmuligheder, eller hvis personen aftjener værnepligt.

For aktivitetsparate modtagere af hjælp skal kommunen vurdere, om der i det enkelte tilfælde foreligger andre forhold, der kan begrunde, at personen ikke har pligt til at tage imod et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, fx alvorlig psykisk sygdom eller misbrugsproblemer, jf. § 13, stk. 7 og 8, i lov om aktiv socialpolitik.

Hvis en modtager af hjælp eller dennes ægtefælle, uden rimelig grund afviser tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ophører hjælpen, så længe personen afviser tilbuddet, jf. § 41 i lov om aktiv socialpolitik. Hjælpen ophører tilsvarende hos ægtefællen. Det er en betingelse for, at hjælpen kan ophøre, at kommunen samtidig sikrer, at der er et åbent tilbud, som personen kan tage imod og dermed opfylde sin pligt til at stå til rådighed. Forud for sanktionering af aktivitetsparate modtagere af hjælp, skal kommunen have udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med personen for at vurdere, om der forelå en rimelig grund til afslaget på tilbuddet m.v., jf. § 35, stk. 5, i lov om aktiv socialpolitik.

I gældende lovs §§ 92-96 er der regler om, hvornår kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet senest har ret og pligt til første tilbud og efterfølgende tilbud, og dermed hvornår jobcenteret senest skal give et ret- og pligttilbud. Tidspunkterne afhænger af, om personen er jobparate eller aktivitetsparat.

Jobparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet har senest efter en sammenhængende periode på 3 måneder med kontanthjælp eller integrationsydelse ret og pligt til at påbegynde et tilbud om virksomhedspraktik, herunder nytteindsats eller tilbud om ansættelse med løntilskud.

Reglerne betyder, at de aktive tilbud, som jobparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet skal mødes med efter senest tre måneder, består af krav om at arbejde for kontanthjælpen i en nytteindsats, tilbud om virksomhedspraktik eller et løntilskudsjob. Indsatsen skal i videst muligt omfang rettes mod det private arbejdsmarked. Jobcenteret kan dog give et tilbud om vejledning og opkvalificering til målgruppen, fx hvis de vurderer, at det kan være med til at understøtte personens aktive jobsøgning, men det kan ikke tælle som et ret- og pligttilbud.

Når jobparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet har afsluttet det første tilbud, har de ret og pligt til at påbegynde et nyt tilbud hver gang, de har modtaget kontanthjælp eller integrationsydelse i en sammenhængende periode på 6 måneder. Disse gentagne ret- og pligttilbud kan være både tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats og tilbud om ansættelse med løntilskud.

Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet har seneste efter en sammenhængende periode på 6 måneder med kontanthjælp eller integrationsydelse ret og pligt til at påbegynde et tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats eller tilbud om ansættelse med løntilskud. Når de har afsluttet det første tilbud, har de ret og pligt til at påbegynde et nyt tilbud hver gang, de har modtaget kontanthjælp eller integrationsydelse i en sammenhængende periode på 12 måneder. Disse gentagne ret- og pligttilbud kan ligeledes være tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats eller tilbud om ansættelse med løntilskud.

Jobcenteret kan give ret- og pligttilbud på et tidligere tidspunkt, end første ret- og pligttilbud, hvis det vurderes at være relevant for den enkelte kontanthjælpsmodtager og integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet. Derudover kan jobcenteret i hele den periode, hvor personen modtager ydelse give tilbud, som personen har pligt til at deltage i.

For aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet gælder særligt, at hvis personen i perioder på grund af personlige forhold ikke kan deltage i ret- og pligttilbud, så har personen ret og pligt til tilbud om mentorstøtte efter lovens kapitel 9 b, indtil personen kan deltage i et ret- og pligttilbud. Tilbud om mentorstøtte skal gives for en periode på 6 måneder, og der skal som minimum være kontakt en gang hver anden uge mellem mentor og personen. Tilbud om mentorstøtte kan kun afbrydes, hvis personen i stedet kan påbegynde et ret- og pligttilbud.

Kan personen efter de 6 måneder fortsat ikke deltage i ret- og pligttilbud, skal der gives et nyt tilbud om mentorstøtte.

For både jobparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, gælder det, at et tilbud om læse-, skrive-, regne- eller ordblindkursus eller et tilbud om en realkompetencevurdering efter lovens § 32 a, ikke kan træde i stedet for første ret- og pligttilbud. Jobcenteret må derfor tilrettelægge kurset, så det kan kombineres med eller afsluttes inden ret- og pligttilbuddet.

Der er i gældende lovs § 94, fastsat regler om tidspunktet for ret- og pligttilbud for personer, der modtager integrationsydelse (uden for integrationsprogrammet), som overgår fra at være omfattet af reglerne for uddannelseshjælpsmodtagere til at være omfattet af reglerne for kontanthjælpsmodtagere. Disse personer, skal have første ret- og pligttilbud efter reglerne for kontanthjælpsmodtagere senest efter en sammenhængende periode på 3 måneder med integrationsydelse fra overgangstidspunktet.

Ligeledes er der i gældende lovs § 96, stk. 4, fastsat regler om tidspunktet for ret- og pligttilbud for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet som overgår til at være jobparate. Hvis en aktivitetsparat person, som har modtaget kontanthjælp eller integrationsydelse i en sammenhængende periode på mindst 5 måneder siden afslutning af et tilbud efter kapitlet, overgår til at være jobparat, har personen senest 1 måned efter overgangen ret og pligt til at påbegynde et nyt ret- og pligttilbud. Der må dog højst være en sammenhængende periode på 12 måneder uden tilbud.

Reglerne medvirker til, at jobcentrene kan beregne, hvornår personer, som overgår fra en målgruppe til en anden – uden at skifte ydelse – skal have et ret- og pligttilbud efter målgruppeskiftet.

For personer, der i forbindelse med målgruppeskift skifter ydelse, følger det allerede af reglerne, at de påbegynder et helt nyt forløb med nyt første og efterfølgende ret- og pligttilbud, da perioderne frem til første og efterfølgende ret- og pligttilbud alene beregnes på baggrund af perioder med deres ydelse.

Efter gældende regler, skal et ret- og pligttilbud have en sammenhængende varighed på mindst 2 uger.

I bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats er det bl.a. fastsat, at et tilbud anses for rettidigt, hvis det påbegyndes i den kalenderuge, hvor ret og pligt til tilbud indtræder.

Med hjemmel i gældende lovs § 4 er der i bekendtgørelsen desuden fastsat nærmere regler om, hvordan ledighed opgøres for kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet.

2.15.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.15.2.1. Dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at reglerne om ret- og pligttilbud for dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere forenkles og harmoniseres på tværs af ydelser. Kommunerne skal have større handlerum og ansvar for, at borgere får en indsats, der virker.

Det fremgår videre af aftalen, at fremover skal alle dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere senest efter seks måneders ledighed have et ret- og pligttilbud. Herefter giver jobcenteret tilbud efter konkret behov. Dermed afskaffes reglerne om gentagen aktivering for kontanthjælpsmodtagere og særregler om fremrykket aktivering for dagpengemodtagere under 30 og over 50 år. Fremover kan jobparate kontanthjælpsmodtagere også få vejledning og opkvalificering som deres ret- og pligttilbud, hvis det vurderes at være relevant. Lovteksten skærpes, så det tydeligt fremgår, at jobcenteret er forpligtet til løbende at vurdere, om den enkelte ledige har behov for en aktiv indsats. For borgere, som ikke er i stand til at deltage i tilbud, vil jobcenteret i særlige tilfælde få en mulighed for at udskyde tidspunktet for afgivelse af ret- og pligttilbuddet. I så fald skal kommunen overveje, hvilke tiltag der skal til for at få borgeren i gang med en indsats, herunder mentorstøtte.

Der er således aftalt en betydelig forenkling, harmonisering og afbureaukratisering af reglerne om ret og pligt til tilbud for dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet. Jobcentrene vil dermed få større frihed til at tilrettelægge indsatsen efter en konkret og individuel vurdering.

Med baggrund i aftalen foreslås det derfor, at reglerne om ret- og pligttilbud for dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet ensrettes, så alle fremover skal have ét ret- og pligttilbud senest efter 6 måneder, og der ikke er krav om gentagne ret- og pligttilbud. Ligesom i dag vil de 6 måneder blive beregnet som sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere, og for kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet opgøres perioden som en sammenhængende periode regnet fra første henvendelse om hjælp til kommunen. Der henvises til lovforslagets §§ 9 og 10 og bemærkningerne hertil.

Dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet vil dermed senest efter 6 måneder have ret og pligt til at påbegynde tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats eller om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 11-14.

For dagpengemodtagere gælder det dog fortsat, at personen kun kan få nytteindsats som rådighedsafprøvende tilbud, jf. lovforslagets § 82. Dagpengemodtagere kan dermed ikke få nytteindsats som deres ret- og pligttilbud.

Det foreslås, at hvis personen skal deltage i et tilbud om ansættelse med løntilskud, er det tilstrækkeligt, at tilbuddet er afgivet inden for fristen og påbegyndes senest 3 uger efter fristen. Baggrunden er, at jobcenteret dermed reelt vil have mulighed for at give et tilbud om ansættelse med løntilskud som ret- og pligttilbud, idet

der som hovedregel gælder et krav om 6 måneders forudgående ledighed/ydelsesperiode for at der kan gives tilbud om ansættelse med løntilskud.

Det foreslås fastholdt, at et tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindkursus eller et tilbud om en realkompetencevurdering ikke kan træde i stedet for ret- og pligttilbuddet. Det foreslås tillige, at et tilbud om et sådan kursus eller en realkompetencevurdering heller ikke kan udskyde tidspunktet for tilbuddet. Jobcenteret må dermed tilrettelægge kurset, så det kan kombineres med eller afsluttes inden ret- og pligttilbuddet.

Derimod foreslås det, at for både dagpengemodtagere, jobparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, der er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik eller efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt regler fastsat i medfør af disse love, skal jobcenteret give ret- og pligttilbuddet, senest 1 måned efter, at fritagelsen er ophørt. Jobcenteret skal i disse tilfælde vurdere, om og i givet fald hvilken indsats personen skal have, indtil personen kan deltage i tilbuddet.

For dagpengemodtagere gælder det bl.a., hvis personen er omfattet af en mindre intensiv indsats, deltager i jobrettet uddannelse eller modtager dagpenge under de første 14 dages sygdom. For kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet gælder det ligeledes, hvis personen er omfattet af en mindre intensiv indsats, og det gælder fx ved sygdom, barsel, børnepasningsproblemer m.v.

Forslaget indebærer, at der kun er én regel i kapitlet om, hvordan jobcenteret skal forholde sig til ret- og pligttilbuddet, hvis personen er fritaget for pligten til at deltage i tilbud enten efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller efter ydelsesreglerne i henholdsvis lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., for dagpengemodtagere og lov om aktiv socialpolitik for kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, samt efter regler der er fastsat med hjemmel i disse love.

Det foreslås samtidig, at jobcenteret skal vurdere, om og i givet fald hvilken indsats personen skal have, indtil personen kan deltage i tilbud. Det betyder, at jobcenteret skal vurdere, om der er andre indsatser end tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, nytteindsats eller ansættelse med løntilskud, som er relevante for personen i perioden, herunder om personen skal have tilknyttet en mentor i perioden frem til, at personen kan deltage i tilbud. Det vil fx kunne være relevant med en anden indsats i tilfælde, hvor personen ikke kan deltage i et tilbud på grund af sygdom eller børnepasningsproblemer, mens det ikke vil være relevant i tilfælde, hvor personen er fritaget for tilbud, fordi personen er omfattet af en mindre intensiv indsats, eller fordi en dagpengemodtager deltager i jobrettet uddannelse.

Det foreslås, at der fortsat stilles krav om, at ret- og pligttilbuddet skal have en sammenhængende varighed på mindst 2 uger.

Det foreslås som noget nyt, at der i loven indsættes en bestemmelse, hvor det klart fremgår, at jobcenteret løbende skal vurdere og give tilbud til dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som har behov for det.

Jobcenteret skal dermed gennem hele personens ledighedsperiode løbende vurdere personens behov for tilbud, der vil kunne hjælpe personen ud af ledigheden, og skal løbende give de tilbud, der skal til, for at

personen hurtigst muligt opnår arbejdsmarkedstilknytning. Jobcenteret skal have fokus på virksomhedsrettede tilbud i tilrettelæggelsen af indsatsen.

Forslaget styrker jobcentrenes ansvar for at tilrettelægge en individuelt tilpasset aktiv indsats over for den enkelte.

Jobcenterets forpligtelse til løbende at vurdere, om personen har behov for tilbud og give tilbud, hvis personen har behov for det, gælder både før og efter ret- og pligttidspunktet, da ret- og pligttidspunktet er det seneste tidspunkt, hvor jobcenteret skal give personen et tilbud.

Med forslaget vil jobcenterets løbende forpligtelse klart fremgå af lovteksten.

Reglen giver ikke den enkelte person en ret til en vurdering af behovet for og tilbud på bestemte tidspunkter. Den enkelte har dog altid mulighed for at henvende sig til jobcenteret om muligheden for et tilbud, herunder mulighed for et bestemt tilbud.

Det bemærkes, at dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet – både efter gældende regler og lovforslaget – har ret til tilbud om virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud, hvis de selv har fundet tilbuddet, og alle lovens betingelser i øvrigt er opfyldt. For en nærmere beskrivelse af disse regler henvises til §§ 57 og 66 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås videreført, at både dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet skal stå til rådighed for tilbud fra jobcenteret i hele deres ledighedsperiode.

For dagpengemodtagere vil det dermed fortsat gælde, at de har pligt til at tage imod tilbud i hele deres ledighedsperiode efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet, fordi de er omfattet af en mindre intensiv indsats, de har beskæftigelse af et vist omfang eller deltager i jobrettet uddannelse. Det foreslås videreført, at et tilbud om en erhvervsuddannelse under puljen til uddannelsesløft alene kan gives efter aftale med dagpengemodtageren. Dagpengemodtagere har pligt til at påbegynde og deltage i tilbuddet, når dagpengemodtageren har indgået aftale med jobcenteret om tilbuddet.

For kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet vil det også fortsat gælde, at de har pligt til at tage imod tilbud i hele perioden, hvor de modtager ydelse efter lov om aktiv socialpolitik. Det gælder dog ikke, hvis pligten til tilbud er bortfaldet efter reglerne om mindre intensiv indsats.

Det foreslås, at jobcenteret i forbindelse med det individuelle kontaktføreløb fortsat skal vurdere, om dagpengemodtagere under 25 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn, kan gennemføre en uddannelse på ordinære vilkår og give dem uddannelsespålæg, hvis vurderingen er, at de kan det. Der henvises til pkt. 2.7. om kontaktføreløbet.

Det foreslås desuden videreført, at en integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet, som overgår fra at være omfattet af reglerne for uddannelseshjælpsmodtagere til at være omfattet af reglerne for kontanthjælpsmodtagere, har ret og pligt til et tilbud efter reglerne for kontanthjælpsmodtagere. Reglerne

herom vil fremover fremgå af lovens kapitel 3, hvor der fastsættes generelle regler om opgørelse af tidsperioder i forhold til bl.a. kontaktførelsen og ret og pligt.

Med hjemmel i lovforslagets § 10 vil der blive fastsat nærmere regler om opgørelsen af de 6 måneder, som efter lovforslagets § 9 som sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere og som sammenhængende perioder med henholdsvis kontanthjælp for kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelse for integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet. Der henvises i øvrigt til lovforslagets §§ 9 og 10 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås endelig, at der med hjemmel i loven fortsat kan fastsættes bekendtgørelsesregler om timetal for tilbud, rettidighed af tilbud, om fremrykning af tilbud, udskydelse og bortfald af pligten til tilbud.

2.16. Ret og pligt til tilbud for personer, der modtager uddannelseshjælp eller integrationsydelse

2.16.1. Gældende ret

Reglerne om ret og pligt til tilbud for uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse uden for integrationsprogrammet efter integrationsloven blev indført ved kontanthjælpsreformen ved lov nr. 895 af 4. juli 2013. Med reformen fik unge kontanthjælpsmodtagere uddannelseshjælp i stedet for kontanthjælp og en indsats, som sikrer, at de entydigt har fokus rettet mod at kunne påbegynde og gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår så hurtigt som muligt.

Efter gældende § 96 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, har uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, pligt til at tage imod tilbud efter kapitel 9 b-12 i hele perioden, indtil de påbegynder en uddannelse på ordinære vilkår.

Efter gældende § 96 b skal tilbuddene gives hurtigst muligt. Personen har senest efter en sammenhængende periode på 1 måned fra første henvendelse til kommunen om hjælp ret og pligt til at påbegynde tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller tilbud om ansættelse med løntilskud efter gældende lovs kapitler 10-12. Tilbuddene skal fortsætte kontinuerligt, indtil personen påbegynder ordinær uddannelse. Der må højst være 4 uger mellem tilbud.

Det skal efter gældende regler sikres, at den unge har de grundlæggende kompetencer. Kommunen skal sørge for, at alle uddannelseshjælpsmodtagere, der har grundskolen som højst fuldførte uddannelse bliver læse-, skrive- og regnetestet senest 1 måned efter henvendelsen om hjælp og får igangsat undervisning, hvis testen viser et behov. Personen har ret til at få tilbud om et læse-, skrive-, regne- eller ordblindekursus senest efter en sammenhængende periode på 1 måned fra første henvendelse om hjælp til kommunen, hvis testen har vist, at personen har behov for et sådant kursus. De nævnte kurser kan træde i stedet for andre ret og pligttilbud.

Efter den gældende § 96 c har aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere, herunder integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som i perioder på grund af personlige forhold ikke kan deltage i aktive tilbud, ret og pligt til tilbud om mentorstøtte efter kapitel 9 b, indtil personen kan deltage i aktive tilbud med virksomhedspraktik, løntilskud eller vejledning og opkvalificering. Tilbud om mentorstøtte skal gives for en periode på 6 måneder, og der skal som minimum være kontakt en gang hver anden uge mellem mentor og personen. Tilbuddet kan kun afbrydes, hvis personen i stedet kan påbegynde et aktivt tilbud. Kan personen efter de 6 måneder fortsat ikke deltage i aktive tilbud, skal der gives et nyt tilbud om mentorstøtte.

Efter gældende regler er det således intentionen, at ingen går passive. I stedet mødes den unge med en forventning og et krav om, at der arbejdes hen imod at kunne tage en uddannelse for at få en fast og varig tilknytning til arbejdsmarkedet.

2.16.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der gennemføres en analyse af mulighederne for at forenkle reglerne med fokus på indsatsen for uddannelseshjælpsmodtagere. Det videreføres derfor, at unge, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, skal have indsats, som sikrer, at de har fokus rettet mod, at de skal i gang med en uddannelse, som de kan gennemføre, så snart det er muligt.

En uddannelsesparat eller aktivitetsparat uddannelseshjælpsmodtager skal i forbindelse med kontaktførelset have et uddannelsespålæg, der skal indeholde oplysninger om indsatsen og aktiviteterne. Se kapitel 7 om kontaktførelset.

For alle modtagere af uddannelseshjælp er målet ordinær uddannelse, og de skal derfor stå til rådighed for en indsats, der er rettet mod uddannelse. Indsatsen vil bl.a. kunne bestå af uddannelsesafklarende og understøttende tilbud som fx brobygningsforløb på ordinære uddannelsesinstitutioner, understøttende tilbud i læse-, skrive-, regne eller ordblindeundervisning og virksomhedspraktikker.

Åbenlyst uddannelsesparate unge, der ikke har brug for en uddannelsesafklarende indsats, skal dog stå til rådighed for arbejdsmarkedet, indtil de påbegynder en uddannelse. Jobcenteret skal fortsat give dem en uddannelsesrettet indsats. Personen kan tilbydes nytteindsats, hvis det er det, der skal til, for at personen i gang med en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse.

Det skal være entydigt, at den unge og jobcenteret, trods den unges eventuelle udfordringer, skal have et mål om, at den unge på sigt skal i uddannelse på almindelige vilkår, også selvom vejen til uddannelse kan være lang. Personen skal hurtigst muligt i gang med at overveje relevante uddannelser. Den uddannelsesrettede indsats skal tilpasses den enkelte unge. Personens fokus skal være rettet mod at komme i gang med og gennemføre en uddannelse hurtigst muligt.

Uanset hvornår uddannelsen starter, er den unge omfattet af ret og pligt til tilbud indtil det tidspunkt, hvor uddannelsen påbegyndes. Arbejdet med uddannelsespålægget skal iværksættes hurtigst muligt og senest ved første jobsamtale mellem personen og jobcenteret. Når den unge er gået i gang med uddannelsen, falder grundlaget for udbetaling af uddannelseshjælp bort. Hvis den unge uden rimelig grund efterfølgende opgiver uddannelsen, kan den unge sanktioneres.

Jobcenteret får fortsat pligt til at igangsætte en indsats for alle uddannelsesparate modtagere af uddannelseshjælp hurtigst muligt og senest efter en måned. Perioden på en måned opgøres som en sammenhængende periode og regnes fra den unges første henvendelse om hjælp til kommune, jf. forslaget til §§ 9 og 10. Indsatsen skal bestå af tilbud, der understøtter den unges vej til ordinær uddannelse. Indsatsen skal fortsætte kontinuerligt, og der må maksimalt være en periode på 4 uger mellem tilbud.

Se bemærkninger til kapitel 14 om læse-, skrive-, regne- og ordblindekurser under afsnit 2.14.2.6.

Der vil derudover – som i dag – gælde særlige regler for åbenlyst uddannelsesparate unge, da denne gruppe ikke har barrierer for at påbegynde og gennemføre en uddannelse på ordinære vilkår. Åbenlyst uddannelsesparate skal derfor også tilmeldes som jobsøgende, udarbejde et cv, stå til rådighed for arbejdsmarkedet, dokumentere deres jobsøgning i jobloggen og i videst mulig omfang arbejde og forsørge sig selv frem til uddannelsesstart.

Aktivitetsparate unge har nogle større udfordringer end uddannelsesparate, som der skal tages hånd om, inden de bliver i stand til at gennemføre en uddannelse. Derfor vil forløbet frem til valget af uddannelsen for den unge kunne være af længere varighed. Forløbet skal dog gennemføres på så kort tid, som det vil være muligt under hensyntagen til den unges muligheder og behov.

Jobcenteret får pligt til at igangsætte en indsats for aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere hurtigst muligt og senest efter en måned. Perioden på en måned opgøres som en sammenhængende periode og regnes fra den unges første henvendelse om hjælp til kommune, jf. forslaget til §§ 9 og 10. Indsatsen kan bestå af tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, nytteindsats og løntilskud. Indsatsen skal fortsætte kontinuerligt, dog således at der maksimalt må være en periode på 4 uger mellem hvert tilbud.

For unge, som er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter lov om aktiv socialpolitik eller efter denne lov samt regler fastsat i medfør af disse love, skal jobcenteret give tilbud, senest 1 måned efter, at fritagelsen ophører. Jobcenteret skal i perioden med fritagelse vurdere, hvilken indsats personen skal have, indtil personen kan deltage i tilbud.

Det vil løbende blive fulgt tæt, hvorledes indsatsen for de aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere tilrettelægges i jobcentrene.

Herudover skal kommunen fortsat sørge for, at uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse uden for integrationsprogrammet efter integrationsloven, der højest har grundskolen som højest fuldførte uddannelse, inden for en måned fra henvendelsen til kommunen om hjælp, bliver læse-, skrive- og regnetestet og får igangsat undervisning, hvis testen viser behov for det. Testen kan foregå parallelt med den øvrige aktive indsats eller træde i stedet for ret og pligt til tilbud. Dette skal sikre at den unge får de grundlæggende kompetencer. Jobcenteret skal sikre, at den unge gennemfører den igangsatte undervisning og består de til undervisningen relevante prøver. Testresultater, igangsat undervisning og gennemførte prøver skal fremgå af uddannelsespålægget. For aktivitetsparate er det på grund af disse unges udfordringer vigtigt, at de får en koordineret og systematisk indsats med tæt og hyppig opfølgning, hvor der tages udgangspunkt i deres særlige ressourcer og udfordringer.

Se bemærkninger til kapitel 14 om læse-, skrive-, regne- og ordblindkurser under afsnit 2.14.2.6.

Det videreføres, at unge, så snart de vurderes aktivitetsparate, skal have tilbudt en koordinerende sagsbehandler, som skal sikre, at indsatsen er tværfaglig og koordineret på tværs af de kommunale forvaltninger og andre myndigheder. På grund af disse unges udfordringer er det vigtigt, at de får en koordineret og systematisk indsats med tæt og hyppig opfølgning, hvor der tages udgangspunkt i deres særlige ressourcer og udfordringer. Se bemærkningerne til forslaget i § 36 om den koordinerende sagsbehandler.

Det foreslås, at for personer, der har behov for det, skal kommunen overveje understøttende indsatser, således at personen kan få tilknyttet en mentor, som kan støtte, indtil personen bliver i stand til at deltage i tilbud eller gå i gang med en uddannelse på almindelige vilkår og evt. undervejs i det videre forløb i det ordinære uddannelsessystem. Parallelt hermed kan indsatsen bestå af hjælp til sociale udfordringer som fx økonomi og boligsituation eller helbredsproblemer.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 96 a-c, dog med den forskel, at mentorstøtte med forslaget ikke gives som tilbud, men som en understøttende

indsats, og at for uddannelseshjælpsmodtagere eller unge integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som er fritaget for pligten til at deltage i tilbud efter lov om aktiv socialpolitik eller efter denne lov samt regler fastsat i medfør af disse love, skal jobcenteret give tilbud, senest 1 måned efter, at fritagelsen er ophørt. Jobcenteret skal i disse tilfælde vurdere, hvilken indsats personen skal have, indtil personen kan deltage i tilbud. En anden forskel er, at den unge omfattes af reglerne om mindre intensiv indsats.

2.17. Mindre intensiv indsats

2.17.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i § 21 f, stk. 1, er dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, samt fleksjobvisiterede, fritaget for pligten til at deltage i tilbud og møde personligt op til samtaler i jobcenteret og arbejdsløshedskassen, hvis personen kan dokumentere, at pågældende inden for 6 uger er på vej i ordinær beskæftigelse på fuld tid, i fleksjob eller på barsel, efterløn, fleksydelse eller folkepension. De 6 uger regnes fra det tidspunkt, hvor personen skal påbegynde ordinær beskæftigelse eller fleksjob, forventes at gå på barsel, eller skal overgå til efterløn, fleksydelse eller folkepension.

Personer, som er omfattet af en arbejdsfordelingsordning, eller som kan dokumentere, at de er hjemsendt på grund af vejrlig eller mangel, er også fritaget for pligten til at deltage i tilbud og møde personligt op til samtaler i jobcenteret og arbejdsløshedskassen. Ved arbejdsfordeling forstås en ordning, som en virksomhed kan anvende for at undgå afskedigelser i perioder med manglende ordretilgang mm. Ved en arbejdsfordeling nedsættes den overenskomstmæssige arbejdstid i en begrænset periode, uden at de berørte medarbejdere er afskediget. Medarbejderne er derfor fortsat ansat i virksomheden i hele perioden. Nogle overenskomster hjemler ret til at indgå aftale om arbejdsfordeling. I andre tilfælde må aftalen om arbejdsfordeling ske ved kollektiv aftale. De pågældende medarbejdere får, når en række betingelser er opfyldt, ret til supplerende dagpenge, ledighedsydelse eller kontanthjælp under arbejdsfordelingen for de dage, hvor de ikke arbejder.

Dokumentationen for, at en person skal påbegynde ordinær beskæftigelse, kan fremgå af en ansættelseskontrakt, et brev, en e-mail, sms eller lignende fra arbejdsgiveren. Dokumentation for, at en person er hjemsendt på grund af vejrlig eller mangel kan også fremgå af et brev, en e-mail, sms m.v. eller kan fremgå af en hjemsendelsesattest. Er der tale om, at arbejdsgiveren telefonisk oplyser over for jobcenteret, at personen skal påbegynde ordinær beskæftigelse eller er hjemsendt, skal dette - samt andre relevante oplysninger noteres på personens sag. Dokumentation for, at en person er omfattet af en arbejdsfordeling, fremgår af arbejdsgiverens meddelelse til jobcenteret om arbejdsfordeling. Er man på en arbejdsplads blevet enige om en arbejdsfordeling og ønsker de ansatte, der er omfattet af arbejdsfordelingen, dagpenge, skal arbejdsfordelingen anmeldes til jobcenteret.

Reglerne betyder, at en person, der er omfattet af mindre intensiv indsats, ikke skal møde personligt op til samtaler i jobcenteret eller hos arbejdsløshedskassen. Personlige samtaler omfatter samtaler om personens cv efter gældende regler i § 14 og jobsamtaler efter gældende regler i §§ 16-20 og 73 a.

Efter gældende regler i § 21 f, stk. 2, skal jobcenteret eller arbejdsløshedskassen holde kontakt med personen telefonisk, digitalt eller ved brev, i stedet ved for ved personligt fremmøde. Personer, som ønsker det, har dog fortsat ret til at møde personligt op til samtaler.

Jobcenteret skal heller ikke give personer, der er omfattet af en mindre intensiv indsats, tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Hvis en person allerede deltager i et tilbud, har personen ret til at ophøre med tilbuddet.

Personer, der allerede har fået tilbudt et tilbud, når de bliver omfattet af en mindre intensive indsats, har dog ret til at påbegynde og færdiggøre tilbuddet, hvis de ønsker det. Personer, som har ret til tilbud, men som endnu ikke har fået et tilbud, skal have et tilbud, hvis de ønsker det, selv om de er omfattet af en mindre intensiv indsats.

Jobcentrene skal vejlede personer, der bliver omfattet af den mindre intensive indsats, om deres rettigheder efter reglerne.

Personer, der er omfattet af reglerne for mindre intensiv indsats, er fortsat omfattet af pligten til at stå til rådighed efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. henholdsvis af pligten til aktivt at udnytte deres arbejdsmuligheder efter lov om aktiv socialpolitik. Dette indebærer bl.a., at de fortsat er omfattet af pligten til at søge job. De skal dog kun søge job, som er relevante for dem at søge, mens de er omfattet af den mindre intensive indsats fx korte vikar- og afløserjob.

Personer omfattet af mindre intensiv indsats har også fortsat en pligt til at oprette et cv og i det omfang jobcenteret eller arbejdsløshedskassen henviser en person til et job fx et vikariat i perioden, vil personen fortsat være forpligtet til at søge og tage imod dette arbejde, fordi personen ikke er fritaget for at stå til rådighed for henvist arbejde

Efter de gældende regler i § 21 f, stk. 3, kan jobcenteret efter en konkret vurdering beslutte, at personer, som inden for de næste 6 uger er på vej i ordinær beskæftigelse på fuld tid eller i fleksjob, på barsel, efterløn, fleksydelse eller pension, eller som er i arbejdsfordeling eller hjemsendt på grund af vejrlig eller materiale-mangel, skal være omfattet af den almindelige beskæftigelsesindsats, og dermed fortsat har pligt til at møde personligt op til samtaler og til at deltage i tilbud. Det gælder, hvis jobcenteret vurderer, at:

- Der er tale om misbrug af eller spekulation i forhold til muligheden for en mindre intensiv indsats. Fx hvis en person gentagne gange dokumenterer at være ansat i et job, som ikke bliver til noget alligevel, eller hvis en person har usædvanligt mange jobskift med indlagte ledighedsperioder.
- Der er gode muligheder for beskæftigelse inden for personens fagområde på det tidspunkt, hvor jobcenteret vurderer om personen skal omfattes af den mindre intensive indsats og frem til det tidspunkt, hvor personen fx påbegynder ordinær beskæftigelse på fuld tid. Der tages udgangspunkt i beskæftigelsesregionernes oversigt over beskæftigelsesmuligheder, dvs. Arbejdsmarkedsbalancen. Med personens fagområde tænkes på områder, som personen enten er uddannet til eller har en sådan omfang af erhvervserfaring inden for, at det kan betragtes som værende personens fag.
- Det fortsat vil være til fordel for personen at være omfattet af den almindelige beskæftigelsesindsats. Fx hvis en person skal påbegynde et meget kortvarigt job eller fædreorlov, eller hvis der er usikkerhed om personens fremtidige jobsituation.

Det bemærkes, at lov om sygedagpenge indeholder regler om en mindre intensiv indsats for sygedagpengemodtagere.

2.17.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at reglerne om mindre intensiv indsats skal udvides til at omfatte alle relevante målgrupper i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Derudover skal personer omfattet af mindre intensiv indsats, også fritages for pligten til at være aktivt jobsøgende. For personer omfattet af arbejdsfordelingsordningen skal fritagelsen fra at være aktivt jobsøgende alene gælde de første 6 uger af arbejdsfordelingen.

Det foreslås, at ordningen for mindre intensiv indsats udvides, så reglerne - udover dagpengemodtagere, job- og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, uddannelses- og aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, fleksjobvisiterede, som er omfattet i dag – fremover tillige omfatter, revalidender og personer i jobafklarings- og ressourceforløb. Ordningen vil dermed omfatte de relevante målgrupper i loven.

Det foreslås, at en person, der er omfattet af en mindre intensiv indsats, ikke har pligt til at være aktivt jobsøgende, til at deltage i samtaler, heller ikke på anden vis fx via telefon, eller at deltage i tilbud, hvis personen

- kan dokumentere at pågældende inden for de næste 6 uger skal påbegynde ordinært job på fuld tid, fleksjob, skal på barsel, overgå til efterløn, fleksydelse eller folkepension,
- kan dokumentere, at pågældende er hjemsendt på grund af vejrlig eller mangel på materiale, eller
- er omfattet af en arbejdsfordelingsordning,

Dermed bliver personer, som inden for 6 uger fx skal i fuldtidsjob eller trækker sig tilbage fra arbejdsmarkedet, ikke mødt med krav om jobsøgning, aktivering og om at deltage i samtaler med jobcenter og arbejdsløshedskassen. Samtidig skal jobcenteret og arbejdsløshedskasserne ikke bruge ressourcer på at holde kontakten med, give tilbud til og rådgive disse personer.

Det foreslås videre, at personer, der er omfattet af en arbejdsfordelingsordning, kun er fritaget for at være aktivt jobsøgende i de første 6 uger af arbejdsfordelingsordningen. Det betyder, at de fritages for jobsøgning i en periode, der svarer til den, der gælder for personer, som skal i fuldtidsjob, på efterløn eller barsel m.v. Det betyder også, at pligten til at være arbejdssøgende efter de almindelige regler genindtræder efter de 6 uger, og at pligten således godt kan indtræde inden udløbet af arbejdsfordelingen.

Personer, der hjemsendes på grund af vejrlig eller mangel på materiale, er fritaget for pligten til at være aktivt jobsøgende i hele den periode, de er hjemsendt, idet hjemsendelsen ofte er af kortere varighed og sjældent varer mere end 6 uger. Adgangen til at hjemsende medarbejdere uden løn skal være hjemlet i en kollektiv overenskomst.

Forslaget betyder, at en person omfattet af en mindre intensiv indsats ikke skal være aktivt jobsøgende. Når en person er fritaget fra at være aktivt jobsøgende, indebærer dette også, at personen ikke skal dokumentere jobsøgningsaktiviteter i sin joblog og at jobcentre og arbejdsløshedskasser ikke længere skal tjekke joblog og vurdere arbejdssøgning for personer, der er omfattet af en mindre intensiv indsats.

Svarende til gældende regler, skal personen heller ikke møde til samtaler eller deltage i et tilbud efter loven. Fremover skal kontakten heller ikke holdes på anden vis fx via telefon. Personer, som ønsker det, har dog fortsat ret til samtaler. Hvis en person allerede har et tilbud, når pågældende bliver omfattet af den mindre

intensive indsats, har pågældende ret – men ikke pligt – til at påbegynde og færdiggøre tilbuddet. Personer, som har ret til tilbud, men som endnu ikke har fået et tilbud, skal have et tilbud, hvis de ønsker det, selv om de er omfattet af en mindre intensiv indsats.

Det foreslås også, at hidtil gældende krav til dokumentation videreføres. Det betyder, at dokumentationen for, at en person skal påbegynde ordinært job på fuld tid, kan fremgå af en ansættelseskontrakt, et brev, en e-mail, sms eller lignende fra arbejdsgiveren. Dokumentation for, at en person er hjemsendt på grund af vejrlig eller materialeangel kan også fremgå af et brev, en e-mail, sms m.v. eller af en hjemsendelsesattest. Er der tale om, at arbejdsgiveren telefonisk oplyser over for jobcenteret, at personen skal påbegynde ordinært fuldtidsjob eller er hjemsendt, skal dette - samt andre relevante oplysninger - noteres. Dokumentation for, at en person er omfattet af en arbejdsfordeling, fremgår af arbejdsgiverens meddelelse til jobcenteret om arbejdsfordeling. Er man på en arbejdsplads blevet enige om en arbejdsfordeling og ønsker de ansatte, der er omfattet af arbejdsfordelingen, dagpenge, skal arbejdsfordelingen anmeldes til jobcenteret.

Jobcentrene skal vejlede de personer, der bliver omfattet af den mindre intensive indsats, om, at de ikke har pligt til at møde til samtaler eller deltage i tilbud.

Som noget nyt skal jobcenteret også vejlede personer omfattet af mindre intensive indsats om, at personen ikke har pligt til at være aktivt jobsøgende, men at de har ret til aktivt at udnytte deres arbejdsmuligheder – herunder søge relevante jobs.

Personer omfattet af mindre intensiv indsats har også fortsat en pligt til at oprette et cv, i det omfang jobcenteret eller arbejdsløshedskassen henviser en person til et job fx et vikariat i perioden, vil personen fortsat være forpligtet til at søge og tage imod dette arbejde, fordi personen ikke er fritaget for at stå til rådighed for henvist arbejde.

Jobcenteret og arbejdsløshedskassen skal vurdere personernes rådighed og eventuelt træffe afgørelse om sanktion, hvis der ikke er en rimelig/gyldig grund til, at personerne ikke påtager sig det henviste arbejde.

Videre foreslås det, at jobcenteret, ud fra en konkret vurdering, kan beslutte, at en person fortsat skal være omfattet af pligten til at være aktivt jobsøgende, møde til samtaler og af pligten til at deltage i tilbud, hvis jobcenteret vurderer, at der er tale om misbrug af eller spekulation i muligheden for at blive undtaget fra at være aktivt jobsøgende, møde til samtaler og deltage i tilbud, eller det fortsat vil være til fordel for personen at være omfattet af pligterne.

Misbrug af eller spekulation i forhold til muligheden for at være omfattet af en mindre intensiv indsats kan fx være tilfælde, hvor en person gentagne gange dokumenterer at være ansat i et job, som ikke bliver til noget alligevel, eller hvis en person har usædvanligt mange jobskift med indlagte ledighedsperioder.

Vurderingen af, at det vil være en fordel for personen at være omfattet af den almindelige beskæftigelsesindsats kan fx bero på, at personen skal påbegynde et meget kortvarigt job eller fædreorlov, eller at der er usikkerhed om personens fremtidige jobsituation.

2.18. Jobafklaringsforløb

2.18.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i kapitel 12 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har personer, der ikke kan få forlænget sygedagpengene, og som fortsat er uarbejdsdygtige på grund af sygdom, ret til at overgå til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse og en tværfaglig indsats rettet mod at bringe personen tilbage til arbejdsmarkedet.

Jobafklaringsforløb blev indført ved lov nr. 720 af 25. juni 2014, som udmøntede ”Forlig om en reform af sygedagpengesystemer – Økonomisk sikkerhed for sygemeldte samt en tidligere og bedre indsats” fra 18. december 2013.

2.18.1.1. Målgruppe

Efter den gældende § 68 d, stk. 1, har en person, som er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, jf. § 7 i lov om sygedagpenge, og som ikke kan få forlænget sygedagpengene efter § 27 i lov om sygedagpenge, ret til at få et jobafklaringsforløb ved ophør af sygedagpengene.

Tilsvarende har en person, der på første fraværsdag ville have haft ret til sygedagpenge fra kommunen, hvis ikke personen var omfattet af tidsbegrænsningen i § 24, stk. 1, i lov om sygedagpenge, jf. § 24 a i lov om sygedagpenge, ret til at få et jobafklaringsforløb.

Bestemmelsen omfatter de personer, der på første sygefraværsdag opfylder betingelserne i sygedagpengeloven for ret til sygedagpenge fra kommunen, herunder et af beskæftigelseskravene i sygedagpengelovens kapitel 11 for så vidt angår lønmodtagere og kapitel 14 for så vidt angår selvstændige erhvervsdrivende.

Forslaget finder ikke anvendelse på den personkreds - pensionister - der er omfattet af sygedagpengelovens § 25, idet denne gruppe efter gældende regler ikke har ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

Desuden har en person, som fortsat er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, men hvis ret til sygedagpenge ophører efter § 24 c, stk. 1, i lov om sygedagpenge, ret til at få et jobafklaringsforløb ved ophør af sygedagpenge.

2.18.1.2. Indsats

Efter den gældende § 68 d, stk. 1, og § 68 f, stk. 1, skal personen under et jobafklaringsforløb have en individuelt tilpasset og helhedsorienteret indsats med udgangspunkt i den sygemeldtes konkrete forudsætninger, behov og helbredstilstand. Sigtet med jobafklaringsforløbet er, at en tværfaglig og sammenhængende indsats skal bringe personen i arbejde eller i gang med en uddannelse.

Efter den gældende § 68 f, stk. 2, kan jobafklaringsforløbet bestå af tilbud om mentor, vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud efter kapitel 9 b - 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, samt indsats efter anden lovgivning, herunder efter sundhedsloven og serviceloven.

Efter den gældende § 68 f, stk. 3, tilrettelægges jobafklaringsforløbet, hvis personen er i et ansættelsesforhold, med fokus på hurtigst mulig tilbagevenden til jobbet og med inddragelse af arbejdsgiveren, herunder en gradvis tilbagevenden til jobbet.

Efter den gældende § 68 f, stk. 4, kan kommunen, hvis fuld raskmelding forventes inden 8 uger regnet fra tidspunktet for overgang til jobafklaringsforløb, og er der ikke allerede iværksat en tværfaglig indsats som led i sygedagpengeforløbet, ud fra en konkret vurdering beslutte, om der skal gives en beskæftigelsesrettet indsats med tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 10 eller virksomhedspraktik efter kapitel 11.

Efter den gældende § 68 d, stk. 2, skal sagen, jf. dog stk. 3, senest 4 uger efter overgangen til jobafklaringsforløb eller 4 uger efter det tidspunkt, hvor kommunen er truffet afgørelse om, at personen er berettiget til et jobafklaringsforløb efter § 24 a i lov om sygedagpenge, behandles i rehabiliteringsteamet efter reglerne i kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Efter den gældende § 68 d, stk. 3, finder stk. 2 ikke anvendelse, når fuld raskmelding forventes inden 8 uger regnet fra tidspunktet for overgang til jobafklaringsforløb, eller når personen har fået en tværfaglig og helhedsorienteret indsats efter § 13 d i lov om sygedagpenge, hvis personen overgår fra sygedagpenge til jobafklaringsforløb ved revurderingstidspunktet efter § 24, stk. 1, i lov om sygedagpenge. Ved overgangen til jobafklaringsforløbet videreføres den tværfaglige indsats som et jobafklaringsforløb.

Efter den gældende § 68 e, stk. 1, skal kommunen inden ophør af et jobafklaringsforløb foretage en vurdering af personens arbejdsevne og mulighed for at komme tilbage i arbejde, herunder om personen vurderes, 1) at kunne vende tilbage i job, 2) at være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom og fortsat i målgruppen for et nyt jobafklaringsforløb, eller 3) at være i målgruppen for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

Efter den gældende § 68 e, stk. 2, fremgår det, at vurderer kommunen, at personen er omfattet af stk. 1, nr. 2 og 3, skal personen have sin sag forelagt for rehabiliteringsteamet, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., som en sag om ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension eller som en sag om et nyt jobafklaringsforløb.

Efter den gældende § 68 e, stk. 3, fremgår det, at hvis kommunen vurderer, at en person i jobafklaringsforløb er i risiko for fortsat at være uarbejdsdygtig på grund af sygdom 4 år efter ophør af sygedagpengene, skal der senest 3 ½ år efter ophør af sygedagpengene ud over indsatsen efter § 68 f iværksættes en samtale med regionens sundhedskordinator om personens mulighed for at udvikle arbejdsevnen og et intensiveret kontaktforsløb, hvor den individuelle samtale holdes løbende og mindst seks gange inden for 6 kalendermåneder, jf. § 18, stk. 2.

2.18.1.3. Varighed

Efter den gældende § 68 d, stk. 5, kan jobafklaringsforløbet højst have en varighed på to år, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Forsløbet ophører på det tidspunkt, hvor personen når folkepensionsalderen.

Efter den gældende § 68 d, stk. 6, ophører et jobafklaringsforløb, når en person overgår til at modtage sygedagpenge efter § 24 b, stk. 1, i lov om sygedagpenge.

Efter den gældende § 68 d, stk. 4, fremgår det, at ved ophør af det første jobafklaringsforløb har personen ret til at få et eller flere efterfølgende jobafklaringsforløb, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

2.18.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der indgår ikke i den politiske aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at der skal ske ændringer i reglerne om jobafklaringsforløb bortset fra, at forslaget om et nyt kontaktførløb har betydning i forhold til den gældende regel i § 68 e, stk. 3, om et intensiveret kontaktførløb.

Det foreslås derfor, at de gældende regler om jobafklaringsforløb videreføres dog med den ændring, at et jobafklaringsforløb er ét samlet forløb bestående af et jobafklaringsforløb med en tilhørende ydelse.

Det foreslås herudover, at reglen om det intensiverede kontaktførløb i gældende lovs § 68 e, stk. 3, ikke indgår i forslaget til § 111, stk. 3, som følge af forslaget om et nyt kontaktførløb for alle målgrupper.

Det foreslås endvidere, at reglerne deles i selvstændige bestemmelser med underoverskrifter om målgruppe, indsats og varighed.

Der henvises i øvrigt til forslagets punkt 2.7.2.8., hvor det foreslås, at reglen om, at en person i jobafklaringsforløb skal have en gennemgående og koordinerende sagsbehandler flyttes til kapitel 7 om kontaktførløb og til forslagets punkt 2.7.2.5., hvor det foreslås, at kontaktførløbet forenkles. Der henvises endvidere til forslagets punkt 2.8.2, hvor det foreslås, at reglerne om den koordinerende sagsbehandlers opgaver i forhold til rehabiliteringsplanen, flyttes til kapitel 8 om planer.

2.18.2.1. Målgruppe

Det foreslås, at en person, som er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, jf. § 7 i lov om sygedagpenge, og som ikke kan få forlænget sygedagpengene efter § 27 i lov om sygedagpenge, har ret til at få et jobafklaringsforløb ved ophør af sygedagpenge.

Tilsvarende foreslås, at en person, der på første fraværdsdag ville have haft ret til sygedagpenge fra kommunen, hvis ikke personen var omfattet af tidsbegrænsningen i § 24, stk. 1, i lov om sygedagpenge, jf. § 24 a i lov om sygedagpenge, har ret til at få et jobafklaringsforløb.

Desuden foreslås, at en person, der fortsat er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, men hvis ret til sygedagpenge ophører efter § 24 c, stk. 1, 1. pkt. i lov om sygedagpenge, jf. § 24 c, stk. 1, 2. pkt., i lov om sygedagpenge, har ret til at få et jobafklaringsforløb.

Det foreslås endvidere, at et jobafklaringsforløb er ét samlet forløb bestående af et jobafklaringsforløb med en tilhørende ydelse. Baggrunden for forslaget er, at Ankestyrelsen på baggrund af en dom fra Østre Landsret af 31. marts 2017 har truffet en principafgørelse, hvorefter personer kan få jobafklarings- og ressourceforløb uden at modtage ressourceforløbsydelse. Kommunen kan således ikke med hjemmel i de gældende sanktionsregler træffe afgørelse om, at både ydelse og forløb ophører som følge af personens manglende medvirken til at gennemføre jobafklaringsforløbet, da sanktionsreglerne vedrører retten til ressourceforløbsydelsen.

Med forslaget bliver det klart, at indsatsen i jobafklaringsforløbet og ressourceforløbsydelsen hænger sammen som en samlet indsats. Forslaget betyder, at kommunen kan træffe afgørelse om, at både

jobafklaringsforløbet og ressourceforløbsydelsen ophører som følge af personens manglende medvirken til at gennemføre forløbet.

Forslaget betyder endvidere, at personer, der deltager i et jobafklaringsforløb, ikke har mulighed for at frasige sig ressourceforløbsydelsen eksempelvis af hensyn til mulighederne for familiesammenføring/opholdstilladelse.

Forslaget er en videreførelse af de gældende regler om målgruppen med sproglige justeringer, dog med forslag om, at et jobafklaringsforløb er ét samlet forløb bestående af et jobafklaringsforløb med en tilhørende ydelse, hvilket betyder, at indsatsen i jobafklaringsforløb og ressourceforløbsydelsen hænger sammen som en samlet indsats.

2.18.2.2. Indsats

Det foreslås, at personer i jobafklaringsforløb skal have en individuelt tilpasset, tværfaglig og helhedsorienteret indsats med henblik på at personen bringes tilbage i arbejde eller i gang med en uddannelse. Indsatsen skal altid være tilpasset personens forudsætninger og behov, herunder helbredstilstand.

Det foreslås, at jobafklaringsforløbet kan bestå af tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og vejledning og opkvalificering efter kapitel 11 om virksomhedspraktik, 12 om løntilskud og 14 om vejledning og opkvalificering, samt indsats efter anden lovgivning, herunder efter sundhedsloven og serviceloven. Jobafklaringsforløbet kan endvidere bestå i mentorstøtte efter kapitel 26 og indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på at understøtte, at personen kan deltage i tilbud efter denne lov og dermed udvikle arbejdsevnen og fremme tilknytningen til og fastholdelsen på arbejdsmarkedet.

Det foreslås, at hvis personen er i et ansættelsesforhold, tilrettelægges jobafklaringsforløbet med fokus på hurtigst mulig tilbagevenden til jobbet og med inddragelse af arbejdsgiveren, herunder en gradvis tilbagevenden til jobbet.

Det foreslås, at forventes fuld raskmelding inden 8 uger regnet fra tidspunktet for overgang til jobafklaringsforløb, og er der ikke allerede iværksat en tværfaglig indsats som led i sygedagpengeforløbet, kan kommunen ud fra en konkret vurdering beslutte, om der skal gives en beskæftigelsesrettet indsats med tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 11 eller vejledning og opkvalificering efter kapitel 14.

Endvidere foreslås, at senest 4 uger efter overgangen til jobafklaringsforløb eller 4 uger efter det tidspunkt, hvor kommunen har truffet afgørelse om, at personen er berettiget til et jobafklaringsforløb efter § 24 a i lov om sygedagpenge, skal sagen behandles i rehabiliteringsteamet efter reglerne i kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås dog, at sagen ikke skal behandles i rehabiliteringsteamet, når fuld raskmelding forventes inden 8 uger regnet fra tidspunktet for overgang til jobafklaringsforløb, eller når personen har fået en tværfaglig og helhedsorienteret indsats efter § 13 d i lov om sygedagpenge, hvis personen overgår fra sygedagpenge til jobafklaringsforløb ved revurderingstidspunktet efter § 24, stk. 1, i lov om sygedagpenge. Ved overgangen til jobafklaringsforløbet videreføres den tværfaglige indsats som et jobafklaringsforløb.

Forslaget er en videreførelse af de gældende regler om indsats med sproglige justeringer.

2.18.2.3. Varighed

Det foreslås, at jobafklaringsforløbet højst kan have en varighed på to år, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Herudover foreslås det, at perioder med barsel ikke medregnes i jobafklaringsforløbets varighed i det omfang, der er ret til dagpenge under fravær ved graviditet, barsel og adoption efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2.

Det foreslås desuden, at et jobafklaringsforløb ophører, hvis personen ikke længere er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, hvis personen når folkepensionsalderen, eller hvis en person overgår til at modtage sygedagpenge efter § 24 b, stk. 1, i lov om sygedagpenge.

Det foreslås endvidere, at ved ophør af det første jobafklaringsforløb har personen ret til at få et eller flere efterfølgende jobafklaringsforløb, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom.

Herudover foreslås, at kommunen inden ophør af et jobafklaringsforløb skal foretage en vurdering af personens arbejdsevne og muligheder for at komme tilbage i arbejde. Vurderer kommunen, at personen er i målgruppen for et nyt jobafklaringsforløb eller i målgruppen for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension, skal personen have sin sag forelagt for rehabiliteringsteamet, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., som en sag om ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension eller som en sag om nyt jobafklaringsforløb.

Desuden foreslås det, at hvis kommunen vurderer, at en person i jobafklaringsforløb er i risiko for fortsat at være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom 4 år efter ophør af sygedagpengene, skal der senest 3½ år efter ophør af sygedagpengene ud over indsatsen efter den foreslåede § 108 iværksættes en samtale med regionens sundhedskoordinator om personens mulighed for at udvikle arbejdsevnen.

Det foreslås videre, at inden kommunen forelægger en sag for rehabiliteringsteamet med henblik på en vurdering af, om personen skal have et nyt jobafklaringsforløb ud over 4 år efter ophør af sygedagpengene, skal kommunen efter en konkret vurdering tage stilling til, om sagen skal forelægges regionens kliniske funktion til vurdering af personens muligheder for at arbejde.

Forslaget er en videreførelse af de gældende regler om varighed med sproglige justeringer dog med tydeliggørelse af, at perioder med barsel ikke beregnes i jobafklaringsforløbets varighed.

2.19. Ressourceforløb

2.19.1 Gældende ret

Ressourceforløb skal blandt ses i sammenhæng med reglerne om førtidspension og blev indført for at udvikle personens arbejdsevne og dermed, hvis det er muligt, forebygge førtidspension. Deltagelse i et ressourceforløb skal sikre, at alle relevante muligheder for at udvikle arbejdsevnen har været forsøgt, inden der tilkendes førtidspension.

Forligskredsen bag reformen af førtidspension og fleksjob blev i februar 2018 enige om at foretage en lovændring blandt andet for at præcisere, at det er intentionen med reglerne, at der kun skal iværksættes ressourceforløb, når der kan peges på indsats, hvor der er en realistisk forventning om, at personen kan drage nytte af indsatsen og kan udvikle sin arbejdsevne.

2.19.1.1. Målgruppe

Efter den gældende § 68 a, skal personer under 40 år, der har komplekse problemer ud over ledighed, der ikke har kunnet løses gennem en indsats efter denne lov eller efter lov om aktiv socialpolitik, og som kræver et helhedsorienteret forløb med en kombination af indsats efter denne lov og sociale eller sundhedsmæssige indsats, tilbydes ressourceforløb. Det er endvidere en betingelse, at personen

- 1) har modtaget længerevarende offentlig forsørgelse,
- 2) har deltaget i tilbud eller revalidering efter denne lov uden at have øget tilknytningen til arbejdsmarkedet, eller
- 3) at kommunen vurderer, at der er behov for en længerevarende indsats, før der kan fastsættes et konkret beskæftigelsesmål.

Målgruppen for ressourceforløb er personer, der har komplekse problemer ud over ledighed. Det er især personer, hvis arbejdsevne er så begrænset, at de er i risiko for at få tilkendt førtidspension, hvis der ikke gøres en ekstra, tværfaglig indsats for at understøtte vejen mod job eller uddannelse. Det kan også være personer med aktuelle komplekse problemer i form af fx helbredsproblemer, misbrug, sociale forhold m.v., hvor udsigten til at komme i ordinær beskæftigelse eller uddannelse er lang.

Visitation til ressourceforløb vil altid bero på en konkret og individuel vurdering af den enkeltes situation. Visitationen til ressourceforløb forudsætter, at personen har sammensatte komplekse problemer udover ledighed, der vil kræve en tværgående indsats i forhold til:

- 1) beskæftigelse/uddannelse,
- 2) det sociale område og/eller
- 3) sundhedsområdet.

Herudover skal en eller flere af følgende betingelser skal være opfyldt:

- 1) Personen har været længerevarende på offentlig forsørgelse og fx har haft svært ved at få fodfæste i uddannelsessystemet eller på arbejdsmarkedet.
- 2) Personen har deltaget i en indsats rettet mod uddannelse og/eller job. Det kan fx være en Ungdoms-Uddannelses-plan, en indsats efter Min plan, revalidering eller en indsats som led i sygedagpengeopfølgning, uden at det har haft den ønskede effekt.
- 3) Kommunen vurderer, at der er behov for en længevarende indsats, førend uddannelse/job er et realistisk mål.

Det er ikke en betingelse, at personen har haft en beskæftigelsesrettet indsats forud for visitation til ressourceforløb. Kommunen kan således vurdere, at et ressourceforløb er relevant, hvis personen har så komplekse problemer, at det vil kræve en langvarig og tværfaglig indsats. Vurderer kommunen, at der ikke er andre foranstaltninger, der kan iværksættes, anses mulighederne for udtømte.

Efter den gældende § 68 a, stk. 2, er et ressourceforløb relevant, når der er et udviklingsperspektiv i forhold til personens arbejdsevne. Er det dokumenteret, eller er det på grund af særlige forhold er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres ved deltagelse i et ressourceforløb, skal et ressourceforløb ikke iværksættes.

Det er således en forudsætning for at iværksætte et ressourceforløb, at der kan peges på indsatser, hvor der er en realistisk forventning om, at personen kan drage nytte af indsatsen, og på sigt forbedre sin situation og blive i stand til at deltage på arbejdsmarkedet, fx i et fleksjob.

Der skal således ikke iværksættes ressourceforløb, hvis det enten er dokumenteret eller det på grund af særlige forhold er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres ved deltagelse i et sådant forløb.

Efter den gældende § 68 a, stk. 9, 1. pkt., gælder § 68 a, stk. 1-7 tilsvarende for personer over 40 år. Personer over 40 år, skal således også visiteres til ressourceforløb, når der er et udviklingsperspektiv i forhold til personens arbejdsevne.

2.19.1.2. Indsats

Efter den gældende § 68 a, stk. 6, kan ressourceforløbet bestå af tilbud efter kapitel 9 b-12 og en indsats efter anden lovgivning, herunder efter lov om social service og sundhedsloven. Ressourceforløbet kan tillige indeholde indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand, med henblik på at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov.

Et ressourceforløb skal hjælpe personer med komplekse problemer videre gennem en tværfaglig og sammenhængende indsats, så de på sigt kan komme i arbejde eller i gang med en uddannelse. Indsatsen skal målrettes og tilpasses personens forudsætninger og behov og have et klart mål i forhold til arbejdsmarkedet.

Formålet med ressourceforløbet er at udvikle personens arbejdsevne. Fokus for ressourceforløbet er, at arbejdsevnen skal udvikles gennem en konkret aktiv indsats, hvor personens mål i forhold til arbejde og uddannelse er styrende for, hvilke aktiviteter, der sættes i gang. Ressourceforløbet handler med andre ord om at udvikle arbejdsevnen med henblik på at finde det rette job med opgaver, der passer til den enkelte. Derfor skal der altid så vidt muligt opstilles konkrete og realiserbare jobmål for personen – også selvom job eller uddannelse ligger langt ude i fremtiden. Jobmålet skal sikre fokus i indsatsen, så både personen, personens netværk og kommunen har et pejlemærke i forhold til arbejdsmarkedet.

Ressourceforløbet kan således bestå af tilbud efter den gældende lovs kapitel 9 b-12 og en indsats efter anden lovgivning, herunder efter lov om social service og sundhedsloven. Ressourceforløbet kan også indeholde supplerende indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand, således at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov.

Personer i ressourceforløb har ofte brug for omfattende støtte for at blive klar til job eller uddannelse, og flere er uden uddannelse og har ingen eller kun sparsom erhvervserfaring. Mange vil have brug for ekstra støtte for at kunne fastholde rehabiliteringsplanen og vil derfor have gavn af en mentor.

Efter den gældende § 68 a, stk. 3, skal den forberedende del af rehabiliteringsplanen, jf. § 30 a, være udarbejdet og sagen have været forelagt rehabiliteringsteamet forud for visitation til et ressourceforløb, jf. §§ 9-12 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Personen og dennes sagsbehandler skal deltage i rehabiliteringsteamets møder, når personens sag behandles, jf. § 10, stk. 2, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Af den gældende lovs § 68 a, stk. 5, fremgår det, at indsatsdelen af rehabiliteringsplanen udarbejdes for alle personer, der er visiteret til et ressourceforløb, jf. § 30 a, stk. 1.

Det fremgår endvidere af § 9 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at kommunalbestyrelsen skal oprette et rehabiliteringsteam. Rehabiliteringsteamet er et dialog- og koordineringsforum, som afgiver en indstilling i alle sager, inden der træffes beslutning om og tilkendes ressourceforløb, fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og førtidspension. Indstillingen skal indeholde rehabiliteringsteamets vurderinger i forhold til borgerens muligheder for at opnå beskæftigelse eller uddanne sig.

Det fremgår endvidere af § 10, stk. 2, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., at personen og dennes sagsbehandler skal deltage i rehabiliteringsteamets møder, når personens sag behandles.

Efter gældende lovs § 30 a, stk. 1, skal personer, der skal have behandlet deres sag i et rehabiliteringsteam, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., have en rehabiliteringsplan. Rehabiliteringsplanen består dels af en forberedende del, som udarbejdes for alle, dels af en indsatsdel, som udarbejdes for personer, der er visiteret til et ressourceforløb, jf. kapitel 12 a, et jobafklaringsforløb, jf. kapitel 12 b, og for sygedagpengemodtagere visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge. Rehabiliteringsplanen udarbejdes i samarbejde med personen.

Personen skal inddrages og have ejerskab og indflydelse på sit forløb, og samarbejdet mellem kommunen og personen er derfor centralt både ved udarbejdelsen af rehabiliteringsplanens forberedende del, i mødet med rehabiliteringsteamet og i tilrettelæggelsen af ressourceforløbet.

Efter den gældende § 68 a, stk. 7, skal kommunen inden ressourceforløbets afslutning træffe beslutning om, hvilke indsatser der skal iværksættes fremadrettet.

Kommunen skal inden afslutningen af ressourceforløbet foretage en vurdering af resultatet af indsatsen.

Afhængigt af den udvikling, der er sket med personens arbejdsevne, kan personen fx overgå til et revalideringsforløb, visiteres til fleksjob eller få udbetalt kontanthjælp med henblik på jobsøgning og arbejde. Hvis personen fortsat er i målgruppen for ressourceforløb, skal personen tilbydes et nyt ressourceforløb.

Hvis det er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan udvikles, skal kommunen vurdere, om nedsættelsen af arbejdsevnen er varig og har et sådant omfang, at betingelserne for at tilkende førtidspension er til stede.

2.19.1.3. Varighed

Efter den gældende § 68 a, stk. 4, skal et ressourceforløb være af mindst 1 og højst 5 års varighed.

Den nedre grænse på et år skal sikre, at der kun visiteres til et ressourceforløb, når det er nødvendigt med en længerevarende indsats. Hvis den påkrævede indsats er af kortere varighed, vil den kunne tilbydes gennem den ordinære indsats med det dertil hørende forsørgelsesgrundlag, fx kontanthjælp.

Længden på et ressourceforløb skal fastlægges med udgangspunkt i personens konkrete forudsætninger og behov, og kommunen skal løbende være opmærksom på, at forløbet ikke trækker unødigt i langdrag.

Efter den gældende § 68 a, stk. 8, kan en person tilbydes flere på hinanden følgende ressourceforløb. Fylder personen 40 år under et ressourceforløb, fortsætter forløbet, til det er afsluttet.

Personer under 40 år kan blive visiteret til flere på hinanden følgende ressourceforløb. Der er ikke en øvre grænse for, hvor mange ressourceforløb en personen kan tilbydes. Det beror således på en konkret vurdering, om endnu et ressourceforløb er relevant for personen.

Efter den gældende § 68 a, stk. 9, 2. pkt., kan kommunen tilbyde mere end ét ressourceforløb til en person over 40 år, hvis personen ønsker det. Der kan alene gives ressourceforløb frem til det tidspunkt, hvor personen når folkepensionsalderen.

Personer over 40 år, der har gennemført et ressourceforløb, kan efterfølgende tilbydes flere ressourceforløb, hvis de selv ønsker det. Det gælder, uanset om det første ressourceforløb er begyndt før eller efter, at personen er fyldt 40 år. Det beror altid på en konkret vurdering, om endnu et ressourceforløb er relevant for personen.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.19.1.2. om indsats.

2.19.1.4. Førtidspensionister i ressourceforløb

Efter den gældende § 68 b kan personer under 40 år, der er omfattet af § 2, nr. 6, og som ønsker at deltage i et ressourceforløb, få tilbud herom efter reglerne i § 68 a, stk. 3-7.

Bestemmelsen indebærer, at førtidspensionister under 40 år kan få tilbud om et ressourceforløb, hvis de selv ønsker det, og kommunen vurderer, at de kan få udbytte af det, fx hvis kommunen mener, at der er en realistisk mulighed for, at pensionisten på sigt kan opnå en øget tilknytning til arbejdsmarkedet.

Hvis førtidspensionisten ikke følger forløbet, fx ved at afvise eller undlade at deltage i tilbud, der følger af rehabiliteringsplanens indsatsdel, kan kommunen træffe afgørelse om, at ressourceforløbet ophører.

2.19.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det indgår ikke i den politiske aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at der skal ske ændringer i reglerne om ressourceforløb.

Det foreslås derfor, at de gældende regler om ressourceforløb videreføres indholdsmæssigt, dog med den ændring, at et ressourceforløb er ét sammenhængende forløb bestående af ressourceforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse.

Det foreslås endvidere, at reglerne opdeles i selvstændige bestemmelser med underoverskrifter om målgruppe, indsats og varighed, og at reglerne om, at rehabiliteringsplanens forberedende del og indsatsdel skal udarbejdes for personer i ressourceforløb, og at sager om ressourceforløb skal behandles i rehabiliteringsteamet, udgår af kapitlet om ressourceforløb, da disse regler også findes i henholdsvis kapitel 8 om planer og i kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.7.2.8., hvor det foreslås, at reglen om, at en person i ressourceforløb skal have en gennemgående og koordinerende sagsbehandler flyttes til kapitel 7 om kontaktførelse og til punkt

2.8.1., hvor det foreslås, at reglerne om den koordinerende sagsbehandlers opgaver i forhold til rehabiliteringsplanen, flyttes til kapitel 8 om planer.

2.19.2.1. Målgruppe

Det foreslås, at ressourceforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse efter lov om aktiv socialpolitik kapitel 6 a er en ordning for personer under 40 år, der har komplekse problemer ud over ledighed, der ikke har kunnet løses gennem en indsats efter denne eller efter lov om aktiv socialpolitik, og som kræver et helhedsorienteret forløb med en kombination af indsats efter denne lov og sociale eller sundhedsmæssige indsatser, jf. dog stk. 2. Det er endvidere en betingelse, at

- 1) personen har modtaget længerevarende offentlig forsørgelse,
- 2) personen har deltaget i tilbud eller revalidering efter denne lov uden at have øget tilknytningen til arbejdsmarkedet, eller
- 3) at kommunen vurderer, at der er behov for en længerevarende indsats, før der kan fastsættes et konkret beskæftigelsesmål.

Det foreslås endvidere, at ressourceforløb er relevant, når der er et udviklingsperspektiv i forhold til arbejdsevnen. Er det dokumenteret, eller er det på grund af særlige forhold er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres ved deltagelse i et ressourceforløb, skal et ressourceforløb ikke iværksættes.

Endelig foreslås det, at personer over 40 år også skal visiteres til ressourceforløb, når der er et udviklingsperspektiv i forhold til personens arbejdsevne.

Der er tale om en videreførelse af gældende lovs § 68 a, stk. 1, 2 og stk. 9. 1. punkt, med den ændring, at et ressourceforløb er ét samlet forløb bestående af et ressourceforløb med en tilhørende ydelse.

Baggrunden for forslaget er, at Ankestyrelsen på baggrund af en dom fra Østre Landsret af 31. marts 2017 har truffet en principafgørelse, hvorefter personer kan få jobafklarings- og ressourceforløb uden at modtage ressourceforløbsydelse. Kommunen kan således ikke med hjemmel i de gældende sanktionsregler træffe afgørelse om, at både ydelse og forløb ophører som følge af personens manglende medvirken til at gennemføre ressourceforløbet, da sanktionsreglerne vedrører retten til ressourceforløbsydelsen.

Med forslaget bliver det klart, at indsatsen i ressourceforløbet og ressourceforløbsydelsen hænger sammen som en samlet indsats. Forslaget betyder, at kommunen kan træffe afgørelse om, at både ressourceforløbet og ressourceforløbsydelsen ophører som følge af personens manglende medvirken til at gennemføre forløbet.

Forslaget betyder endvidere, at personer, der deltager i et ressourceforløb, ikke har mulighed for at frasige sig ressourceforløbsydelsen eksempelvis af hensyn til mulighederne for familiesammenføring eller opholdstilladelse.

2.9.2.2. Indsats

Det foreslås, at ressourceforløbet kan bestå af tilbud efter kapitel 11 om virksomhedspraktik, 12 om løntilskud og 14 om vejledning og opkvalificering samt en indsats efter anden lovgivning, herunder efter lov om social service og sundhedsloven. Ressourceforløbet kan tillige indeholde mentorstøtte efter kapitel 26 og indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand, med henblik på at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov.

Det foreslås endvidere, at kommunen inden ressourceforløbets afslutning skal træffe beslutning om, hvilke indsatser der skal iværksættes fremadrettet.

Det foreslås i den forbindelse, at reglerne om, at rehabiliteringsplanens forberedende del og indsatsdel skal udarbejdes for personer i ressourceforløb, og at sager om ressourceforløb skal behandles i rehabiliteringsteamet, udgår af kapitlet om ressourceforløb, da disse regler også findes i henholdsvis kapitel 8 om planer og i kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende lovs § 68 a, stk. 6 og 7, med en konsekvensændring som følge af, at mentorstøtte ikke længere er en del af tilbudsviften.

Forslaget betyder, at der kan indgå de samme indsatser i et ressourceforløb, som efter den gældende lovs § 68 a, stk. 6. Dog kan mentor ikke indgå som et beskæftigelsesrettet tilbud som konsekvens af, at mentorstøtte ikke længere er en del af tilbudsviften.

2.19.2.3. Varighed

Det foreslås, at ressourceforløb mindst skal have en varighed af et år og højst kan være af fem års varighed. Det foreslås endvidere, at perioder med barsel ikke medregnes i ressourceforløbets varighed i det omfang, der er ret til dagpenge under fravær ved graviditet, barsel og adoption efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2.

Det foreslås endvidere, at en person kan tilbydes flere på hinanden følgende ressourceforløb. Fylder personen 40 år under et ressourceforløb, fortsætter forløbet, til det er afsluttet.

Endelig foreslås det, at er personen over 40 år, kan kommunen tilbyde mere end ét ressourceforløb, hvis personen ønsker det. Der kan alene gives ressourceforløb frem til det tidspunkt, hvor personen når folkepensionsalderen.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende lovs § 68 a, stk. 4, 8 og stk. 9, 2. pkt., med en præcisering af, at perioder med barsel ikke medregnes i ressourceforløbets varighed.

2.19.2.4. Førtidspensionister i ressourceforløb

Det foreslås, at personer under 40 år, der er omfattet af § 6, nr. 11, det vil sige førtidspensionister, og som ønsker at deltage i et ressourceforløb, kan få tilbud om ressourceforløb uden tilhørende ressourceforløbsydelse. Under ressourceforløbet modtager personen førtidspension, jf. reglerne i § 68, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås endvidere i *stk. 2*, at hvis personen ikke følger forløbet, kan kommunen træffe afgørelse om, at forløbet ophører.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende lovs § 68 b med en konsekvensændring som følge af, at det i forslaget til § 112 er præciseret, at ressourceforløb og ydelse er en sammenhængende indsats.

2.20. Fleksjob

2.20.1. Gældende ret

2.20.1.1. Visitation

Efter den gældende § 69 skal jobcenteret sørge for, at personer under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, med varige og væsentlige begrænsninger i arbejdsevnen, jf. § 2, nr. 7, har mulighed for

- 1) ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere i fleksjob efter § 70 eller
- 2) støtte til at fastholde beskæftigelsen i egen virksomhed efter § 70 g.

Efter gældende § 70 er det et krav, at personen har så varige og væsentlige begrænsninger i arbejdsevnen, at den pågældende ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

En person, hvis arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat, og hvor det vurderes, at personen aktuelt har en meget lille arbejdsevne, kan blive visiteret til et fleksjob, hvis der er mulighed for, at den pågældendes arbejdsevne kan udvikles, således at personen kan øge sin arbejdsindsats indenfor en rimelig periode.

Hvis arbejdsevnen ikke vurderes at kunne forbedres, og den pågældende kun kan arbejde få timer om ugen, skal kommunen vurdere, om der skal indledes en sag om førtidspension. Personer, hvis arbejdsevne permanent er meget begrænset, eller personer, der er så syge eller har så betydelige funktionsnedsættelser, at arbejdsevnen ikke vil kunne forbedres, vil således stadig kunne tilkendes førtidspension.

Fleksjob kan først tilbydes, når alle relevante tilbud efter denne lov samt andre foranstaltninger, herunder eventuelt forsøg på omplacering på arbejdspladsen, har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse. Undtaget herfra er tilfælde, hvor det er åbenbart formålsløst at gennemføre de nævnte foranstaltninger forud for visitationen.

Jobcenteret skal se på alle lovgivningens muligheder for at hjælpe borgeren med at blive i stand til at arbejde gennem tilbud som behandling, aktive tilbud, omplacering, revalidering, ressourceforløb og andre foranstaltninger, inden der kan tages stilling til, om betingelserne for fleksjob er opfyldt. Jobcenteret skal herunder se på, om brug af en kompenserende ordning kan medvirke til, at en person derved hjælpes til at blive fastholdt på det ordinære arbejdsmarked. En kompenserende ordning kan være tilbud om hjælpemiddel eller personlig assistance. Der kan også være tale om støtte til en mentorfunktion.

Der er tale om udviklingsforanstaltninger gennem en aktiv indsats, der har et konkret sigte mod arbejdsmarkedet eller uddannelse. Vejen til arbejdsmarkedet skal understøttes gennem sociale støttetilbud, beskæftigelsestilbud efter denne lov og sundhedsrettede tilbud. Dette kan fx være i form af et virksomhedspraktikforløb hos en privat eller offentlig arbejdsgiver eller en institution. Formålet er en afklaring af, hvad personen med sit helbred og sine ressourcer kan klare arbejdsmæssigt.

Jobcenteret skal i samarbejde med personen fokusere på personens muligheder for aktuelt eller i fremtiden at blive i stand til at komme i arbejde. Det afgørende er, hvad personen kan eller vil kunne efter en aktiv indsats vurderet i forhold til enhver form for arbejde på det ordinære arbejdsmarked. Der skal derfor ikke alene ses på eventuelle tidligere erhverv eller på personens ønsker til et bestemt erhverv, men derimod bredt på nuværende og fremtidige beskæftigelsesmuligheder.

Afdækning og udvikling af arbejdsevnen kan kun undlades, hvis det er åbenbart formålsløst at gennemføre tiltag, fx ved visse meget alvorlige sygdomstilfælde.

Efter gældende § 70 a, består grundlaget for en afgørelse om fleksjob af rehabiliteringsplanens forberedende del, som har været behandlet i et rehabiliteringsteam, jf. § 30 a og kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Rehabiliteringsplanen skal indeholde følgende:

- 1) Dokumentation for, at personens ressourcer og udfordringer er fuldt afklarede i forhold til uddannelse og beskæftigelse,
- 2) dokumentation for, at alle relevante indsatser efter denne lov samt andre foranstaltninger har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse,
- 3) dokumentation for, at den pågældendes arbejdsevne anses for varigt og væsentligt begrænset og ikke kan anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår, og
- 4) dokumentation for, at den pågældende har været ansat under de sociale kapitler m.v., jf. § 70 b, i mindst 12 måneder, hvis personen skal ansættes i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads.

Dokumentationen sker som led i udarbejdelsen af rehabiliteringsplanens forberedende del. I planen beskrives personens uddannelses- og beskæftigelsesmål samt beskæftigelsesmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer. Kommunen laver en systematisk beskrivelse af den enkelte persons ressourcer og udfordringer, hvor alle relevante forhold i personens samlede situation indgår, fx også personens sociale kompetencer, fritidsinteresser m.v. En forudgående ansættelse efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår vil kunne medvirke til afklaringen af, om den pågældende er berettiget til fleksjob.

Jobcenteret skal efter indstilling fra rehabiliteringsteamet træffe afgørelse, om en person skal visiteres til fleksjob. Der foretages en samlet vurdering af alle sagens oplysninger, herunder en vurdering af modsatrettede oplysninger, der taler henholdsvis for eller imod, at den pågældende opfylder betingelserne for fleksjob.

Ankestyrelsen lægger i sin praksis vægt på, at det følger af lovgivningen om fleksjob, at arbejdsevnen skal være væsentligt og varigt nedsat. Der er ikke fastlagt et bestemt antal timer for, hvornår man kan få bevilliget et fleksjob. Det fremgår af Ankestyrelsens praksis, at der skal være dokumentation for, at arbejdsevnen er varigt og væsentligt nedsat, herunder at afprøvningen af arbejdsevnen har været fyldestgørende.

Ankestyrelsen har i Principafgørelse N-11-06 i forhold til spørgsmålet om væsentlig nedsættelse af arbejdsevnen henvist til lovbemærkningerne til L 136 (Folketingssamling 2000-2001) i forbindelse med, at muligheden for at yde tilskud med 1/3 blev fjernet. Det fremgår heraf, at det med forslaget er præciseret, at der skal være en væsentlig og varig nedsat arbejdsevne, og at alle muligheder for at opnå eller fastholde ordinær beskæftigelse skal være undersøgt, herunder ansættelse efter overenskomsternes sociale kapitler. Vurderingen af personens arbejdsevne må derfor ses i lyset af, at kommunens tilskud mindst var halvdelen af lønnen. Arbejdsevnen kunne ikke alene vurderes på grundlag af arbejdstimer, som ansøgeren kunne klare, men skulle også vurderes i forhold til beskæftigelsesniveauet.

Det skal dokumenteres, at personens ressourcer og udfordringer i forhold til beskæftigelse og uddannelse på ordinære vilkår er fuldt afklarede, og at alle relevante indsatser, herunder revalidering, i den ordinære beskæftigelseslovgivning er udtømte, at personens arbejdsevne anses for varigt og væsentligt nedsat og ikke kan anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår inden for ethvert erhverv.

Efter gældende bestemmelse i § 70 a, stk. 2-4, skal jobcenteret i en tre-årig forsøgsperiode fra den 1. juli 2016 til og med den 30. juni 2019 indhente udtalelse fra sundhedskoordinatoren, hvis en person i forbindelse med en afgørelse om visitation til fleksjob afviser at modtage lægebehandling.

2.20.1.2. Fastholdelsesfleksjob

Efter den gældende § 70 b, kan en person kun blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, hvis personen forinden har været ansat på arbejdspladsen i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitel eller på særlige vilkår, jf. dog stk. 3. Den pågældende skal endvidere opfylde betingelserne for fleksjob.

Arbejdsgiver og lønmodtager kan også indgå aftale om ansættelse på særlige vilkår, fx hvis arbejdsgiveren ikke er omfattet af en overenskomst.

Fx kan det aftales, at medarbejderens borger- eller kundekontakt reduceres og erstattes med administrative opgaver kombineret med, at den pågældende fritages for overarbejde eller skiftende vagter. Dette kan fx kombineres med, at medarbejderen går ned i tid med en tilsvarende lavere løn, men bevarer den fulde pensionsindbetaling.

Medarbejderen vil typisk ikke være visiteret til fleksjob inden ansættelsen under de sociale kapitler eller på særlige vilkår. Et forløb i et ansættelsesforhold med sygdom og frem til et eventuelt fastholdelsesfleksjob kan fx være:

En medarbejder, der har været ansat på samme arbejdsplads de sidste 15 år, bliver tiltagende dårligere og kan ikke længere klare sit arbejde på de hidtidige vilkår. Medarbejderen og arbejdsgiveren indgår aftale om, at medarbejderen går ned i tid fra fuld tid til 32 timer om ugen med en tilsvarende lavere løn, men med bevarelse af sin fulde pensionsindbetaling for 37 timer om ugen. Medarbejderen får det imidlertid fortsat tiltagende dårligere, og efter 15 måneders ansættelse på de særlige vilkår synes arbejdsgiveren ikke længere, at ordningen fungerer. Medarbejderen bliver herefter visiteret til fleksjobordningen og kan blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, fordi han opfylder betingelsen om ansættelse i mindst 12 måneder på særlige vilkår.

Som eksempel på, at betingelsen om 12 måneders forudgående ansættelse på særlige vilkår ikke er opfyldt, kan nævnes følgende forløb:

En medarbejder bliver afskediget efter langvarig sygdom og bliver efter 6 måneder tilbudt at komme tilbage til virksomheden i et fleksjob. Da medarbejderen senest har været ansat i samme virksomhed, vil der – uanset at hun opfylder betingelserne for fleksjob – blive stillet krav om, at hun bliver tilbudt job efter stk. 1, inden hun kan komme i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads.

Nogle overenskomster indeholder bestemmelser, hvorefter en medarbejder kan være ansat i fleksjob under overenskomstens sociale kapitel. Det bemærkes, at kravet i § 70 b ikke kan opfyldes ved at være ansat i fleksjob under overenskomstens sociale kapitler.

Hvis personens arbejdsevne nedsættes yderligere, eller arbejdsgiveren ikke er tilfreds med ordningen, kan medarbejderen efter 12 måneder, forudsat at betingelserne for fleksjob i øvrigt er opfyldt, blive ansat i et fleksjob på arbejdspladsen.

Ankestyrelsen har i principafgørelse 44-17 fastslået, at "hidtidig arbejdsplads" må fortolkes indskrænkende. Reglerne finder således kun anvendelse i de tilfælde, hvor ansatte, der har været ansat på normale vilkår i udstøttet beskæftigelse, på grund af sygdom, nedslidning m.v. under ansættelsen, får en nedsat arbejdsevne. Reglerne om fastholdelsesfleksjob skal derfor efter en konkret vurdering ikke anvendes i tilfælde, hvor borgeren allerede ved ansættelsens begyndelse har begrænsninger i arbejdsevnen, og hvor ansættelsen er etableret under eller som en del af en samlet indsats for at udvikle borgerens arbejdsevne og hjælpe borgeren tilbage på arbejdsmarkedet.

Efter gældende § 70 b, stk. 2, skal aftalen mellem arbejdsgiver og medarbejder om ansættelsen efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår efter stk. 1 være skriftlig og indeholde oplysninger om, hvilke funktioner medarbejderen har svært ved at udføre eller ikke kan udføre, og hvilke konkrete skånehensyn der er aftalt. Arbejdsgiveren skal endvidere dokumentere, at der er gjort et reelt forsøg på at etablere et vedvarende udstøttet job efter de sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Dette skal være med til at sikre, at kommunen har tilstrækkelig dokumentation for, at betingelserne for et fastholdelsesfleksjob er opfyldt.

De 12 måneder, medarbejderen som minimum skal have været ansat forud for fastholdelsesfleksjobbet, regnes fra det tidspunkt, hvor den skriftlige aftale om ansættelse under de sociale kapitler eller på særlige vilkår løber fra. Dette forudsættes at fremgå af ansættelsesaftalen. En varslingsperiode kan således regnes med i de 12 måneder, i det omfang det kan dokumenteres, at opgaverne er ændret/skånehensyn er indført i varslingsperioden.

Efter gældende § 70 b, stk. 3, finder stk. 1 ikke anvendelse, hvis den ansatte har været udsat for akut opstået skade eller sygdom, og det er åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger med henblik på job efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Med akut opstået skade eller sygdom menes fx svær, uhelbredelig lammelse som følge af et alvorligt trafikuheld eller andet kompliceret ulykkestilfælde (fx i forbindelse med en arbejdsskade). Der kan også være tale om en alvorlig og fremadskridende sygdom. Det vil således altid bero på en konkret vurdering, om en person er omfattet af undtagelsesbestemmelsen.

Som eksempel kan nævnes, at en medarbejder pådrager sig et alvorligt brud på rygsøjlen efter fald fra et stillads. Medarbejderen opfylder betingelserne for et fleksjob og kan fortsætte i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads uden at skulle opfylde betingelsen i § 70 b, stk. 1.

2.20.1.3. Midlertidige fleksjob

Efter den gældende § 70 c bevilges der fleksjob for en periode af fem år. Når den 5-årige periode udløber, tager jobcenteret stilling til, om personen fortsat opfylder betingelserne i § 70 for et nyt fleksjob.

Personer under 40 år kan efter det første fleksjob få bevilget et fleksjob for yderligere en periode på fem år, hvis betingelserne fortsat er opfyldt. Jobcenteret skal, inden perioden udløber, tage stilling til, om den pågældende er berettiget til endnu en periode i fleksjob.

For personer, der er fyldt 40 år, bevilger jobcenteret efter det første fleksjob et permanent fleksjob, hvis jobcenteret vurderer, at arbejdsevnen fortsat er nedsat i et omfang, så overgang til beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed, og betingelserne for fleksjob fortsat er opfyldt.

Hvis der er tale om en person, hvor det er åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres eller er blevet forværret, vil jobcenteret uden større sagsbehandling kunne bevilge fleksjob på ny.

2.20.1.4. Løbende opfølgning i fleksjob og udarbejdelse af status

Efter den gældende § 70 d, stk. 1, skal jobcenteret sikre, at den ansatte udnytter sin arbejdsevne bedst muligt i fleksjobbet, og at den pågældendes skånebehov bliver tilgodeset. Jobcenteret skal følge op på, om der er sket ændringer i den ansattes forhold efter 2½ års ansættelse i fleksjob, herunder vurdere, om den ansatte fortsat opfylder betingelserne for fleksjob. Herefter skal der følges op hver gang der er gået 2½ år fra seneste opfølgning. Dette skal ske ved en personlig samtale med den ansatte i fleksjobbet. Arbejdsgiveren inddrages efter behov.

Denne opfølgning gælder for alle personer med et permanent fleksjob, herunder personer, der er ansat i fleksjob før den 1. januar 2013.

Hvis jobcenteret vurderer, at betingelserne for fleksjob ikke er opfyldt ved vurderingen efter § 70 d, stk. 1, skal jobcenteret træffe afgørelse om, at den pågældende ikke længere er berettiget til fleksjob.

Efter gældende stk. 2, skal personer, der er ansat i fleksjob, underrette jobcenteret, hvis arbejdstiden sættes ned, eller hvis der sker andre ændringer i ansættelsesforholdet af betydning for fleksjobbet.

Det kan fx være oplysninger om, at der skal tages nye skånehensyn, eller at den pågældende kan arbejde i flere timer end forudsat ved ansættelsen. Jobcenteret skal, når det modtager oplysninger fra den ansatte om sådanne forhold, vurdere, hvilken betydning oplysningerne har i forhold til de betingelser, der skal være opfyldt for at have ret til et fleksjob.

Efter gældende stk. 3, skal jobcenteret for personer, der er ansat i fleksjob, jf. § 70 c, stk. 1, udarbejde en status efter 4 ½ år, hvor det vurderes, om personen kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal forblive i fleksjobordningen. Jobcenteret skal ved udarbejdelsen af status undersøge, om den pågældende fortsat har en væsentlig og varigt nedsat arbejdsevne efter de regler, som skal følges ved vurdering af en persons arbejdsevne.

Hvis der er tale om en person under 40 år, hvor det er åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan blive bedre, eller hvor arbejdsevnen er yderligere nedsat, vil jobcenteret uden større sagsbehandling kunne bevilge et midlertidigt fleksjob på ny. For personer over 40 år kan jobcenteret i denne situation bevilge et permanent fleksjob, hvis det vurderes, at arbejdsevnen fortsat er nedsat i et sådant omfang, så overgang til beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed.

Jobcenteret vil normalt kunne træffe afgørelse på baggrund af den udarbejdede status, og skal derfor ikke forelægge sagen for rehabiliteringsteamet. Hvis jobcenteret vurderer, at der på ny er behov for en tværfaglig afklaring eller iværksættelse af beskæftigelsesrettede, sociale eller andre initiativer for at kunne træffe afgørelse, kan jobcenteret forelægge sagen for rehabiliteringsteamet.

Jobcenterets vurdering skal fremgå af fleksjobsag.

Efter gældende stk. 4, forbliver personer, der er ansat i fleksjob, i ordningen, indtil jobcenteret har truffet afgørelse efter stk. 3.

2.20.1.5. Løn- og arbejdsvilkår i fleksjobbet

Det fremgår af gældende § 70 e, stk. 1, at arbejdsgiveren betaler løn til den ansatte i fleksjob for det arbejde, der bliver udført. Lønnen suppleres med et fleksløntilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten og udbetales af kommunen til den ansatte efter § 70 f.

Efter den gældende stk. 2, skal jobcenteret i forbindelse med etableringen af et fleksjob på en virksomhed komme med en vurdering af borgerens arbejdsevne i fleksjobbet, herunder hvor mange timer personen kan arbejde i fleksjobbet, og af arbejdsintensiteten. Vurderingen skal danne grundlag for aftalen om fleksjob mellem den ansatte og arbejdsgiveren. Jobcenteret skal foretage en vurdering af arbejdsevnen i fleksjobbet, hvis arbejdsgiveren og den ansatte er enige om ændringen og i fællesskab anmoder herom.

I vurderingen, som tager udgangspunkt i de foreliggende oplysninger i sagen, herunder rehabiliteringsplanens forberedende del, der er lagt til grund for visitationen til fleksjob, deltagelse i aktive tilbud m.v., der skal udvikle arbejdsevnen, beskrives hvor mange timer og med hvilken intensitet/produktivitetsgrad jobcenteret vurderer, at den pågældende kan arbejde. Med intensitet menes, om borgeren fx har behov for pauser i arbejdet eller på grund af betydelig fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse ikke kan arbejde med samme intensitet, som normalt forventes, således at personen kan siges at arbejde på nedsat kraft.

Jobcenteret skal i vurderingen af arbejdstid og -intensitet/produktionsgrad tage udgangspunkt i, om

- personen kan arbejde med fuld produktivitet i et reduceret antal timer
- personen kan arbejde fuld tid med reduceret produktivitet
- personen kan arbejde i et reduceret antal timer med reduceret produktivitet.

Jobcenteret angiver arbejdsevnen i arbejdstid (timer) og intensitet i form af procent, som det vurderes, at borgeren kan arbejde i det pågældende antal timer.

Et eksempel kan være en person, der vurderes at kunne arbejde på nedsat tid 20 timer om ugen og med 100 pct. intensitet/produktivitet.

Et eksempel kan være en person, der kan arbejde i 30 timer om ugen, men med 50 pct. Intensitet, fordi skånebehovet i jobbet fx er hvilepauser på arbejdspladsen et par gange om dagen.

Et eksempel kan endvidere være en person, der kan arbejde 15 timer om ugen, men på grund af betydelig funktionsnedsættelse på grund af psykisk ustabilitet, arbejder med 30 pct. intensitet.

Det fremgår af den gældende stk. 3, at på overenskomstdækkede områder fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter de kollektive overenskomster, herunder sociale kapitler, lokalaftaler m.v. samt bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for ansættelse og fastholdelse af personer i fleksjob. Hvis overenskomsterne m.v. ikke indeholder sådanne bestemmelser eller disse ikke kan finde anvendelse til brug for fastsættelse af løn, indgås aftale om løn mellem den ansatte og arbejdsgiveren, således at bestemmelser i

overenskomsten om løn og arbejdstid kan fraviges, i det omfang det er nødvendigt for at fastsætte en løn, der er i overensstemmelse med den ansattes arbejdsevne i fleksjobbet, jf. stk. 2. Jobcenteret og den overenskomstbærende faglige organisation modtager efter aftale med den ansatte kopi af aftalen om fleksjob. Tvister om anvendelsen af overenskomsterne m.v. og om løn og arbejdsvilkår afgøres ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten. § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter finder tilsvarende anvendelse.

Tvister om anvendelsen af overenskomsterne, herunder om fravigelse heraf og om løn og øvrige arbejdsvilkår – herunder tvister om arbejdsevnen i fleksjobbet og fastsættelse af løn og arbejdstid – afgøres ved fagretlig behandling efter de gældende regler på området, og endeligt ved Arbejdsretten, eller andet aftalt konfliktløsningssystem på det pågældende område. Hvis overenskomstparterne på området ikke har aftalt regler om fagretlig behandling, finder Normen anvendelse. Reglen i arbejdsretslovens § 11, stk. 2, om at en lønmodtager kan anlægge sag ved de almindelige domstole, hvis lønmodtageren godtgør, at den vedkommende faglige organisation ikke agter at iværksætte fagretlig behandling af et krav, finder tilsvarende anvendelse.

Det fremgår af den gældende stk. 4, at på områder, der ikke er dækket af overenskomst, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren. På områder, hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst, skal parterne tage udgangspunkt i overenskomsten på det sammenlignelige område. Jobcenteret modtager efter aftale mellem arbejdsgiver og den ansatte kopi af aftalen om fleksjob. Det samme gælder den overenskomstbærende faglige organisation, hvis der er taget udgangspunkt i en sammenlignelig overenskomst. Tvister om løn og arbejdsvilkår afgøres i disse tilfælde ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, såfremt en af parterne begærer det. I så fald er arbejdsgiveren stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst. § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter finder tilsvarende anvendelse.

I disse tilfælde afgøres tvister om løn og arbejdsvilkår endvidere ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, såfremt en af parterne begærer det. Ved den fagretlige behandling kan der ske en prøvelse i forhold til den ansattes rettigheder og pligter i henhold til den overenskomst, der er taget udgangspunkt i. I så fald er arbejdsgiveren stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst. Dette svarer til den lignende ordning i virksomhedsoverdragelseslovens § 4 a, stk. 2. Reglen i arbejdsretslovens § 11, stk. 2, om, at en lønmodtager kan anlægge sag ved de almindelige domstole, hvis lønmodtageren godtgør, at den vedkommende faglige organisation ikke agter at iværksætte fagretlig behandling af et krav, finder tilsvarende anvendelse.

I øvrige tilfælde vil tvister kunne afgøres ved de almindelige domstole.

Det fremgår af den gældende stk. 5, at hvis en ansat i fleksjob udfører funktionærarbejde, jf. funktionærlovens § 1, stk. 1, men ikke er omfattet af funktionærloven, fordi den pågældende arbejder 8 timer eller derunder ugentligt, skal arbejdsgiveren ansætte vedkommende på funktionærlignende vilkår. Ved funktionærlignende vilkår forstås i denne henseende, at funktionærlovens vilkår gælder som helhed.

Funktionærstatus efter funktionærlovens regler er betinget af, at den pågældende beskæftiges hos arbejdsgiveren gennemsnitligt mere end 8 timer ugentligt og i øvrigt udfører funktionærarbejde. Varierende arbejdstider, der gennemsnitlig udgør mere end 8 timer ugentligt, er tilstrækkeligt til funktionærstatus. Man kan altså godt arbejde mere den ene uge og mindre den anden uge.

Funktionærloven sikrer funktionærer en række minimumskrav i relation til blandt andet barsel, løn under sygdom, varsel ved opsigelse og beskyttelse mod usaglig afskedigelse.

Ansatte i fleksjob, som arbejder gennemsnitligt mere end 8 timer ugentligt, og som udfører funktionærarbejde, er omfattet af funktionærloven. Ansatte i fleksjob, som arbejder 8 timer eller derunder ugentligt, og som udfører funktionærarbejde, falder ikke under lovens beskyttelse, da de netop ikke opfylder 8-timers kravet i funktionærloven.

2.20.1.6. Fleksløntilskud

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 1, er det kommunen, som udbetaler fleksløntilskud til personer i fleksjob som supplement til den løn, der udbetales af arbejdsgiver efter § 70 e. Tilskuddet beregnes med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb (18.489 kr. 2019), jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Kommunen udbetaler fleksløntilskuddet efter stk. 2-5, månedsvis bagud.

Udbetaling af fleksløntilskud fra kommunen forudsætter, at der er en lønudbetaling fra arbejdsgiveren. Fleksløntilskuddet skal supplere en løn, der på grund af den fleksjobansattes nedsatte arbejdssevne er mindre end lønnen for fuldtidsarbejde. Lønnen behøver ikke at komme til udbetaling samtidig med fleksløntilskuddet, fx i tilfælde hvor en lønudbetaling dækker flere måneder. Det afgørende er, at den fleksjobansatte modtager løn fra arbejdsgiveren for det udførte arbejde. Der kan således ikke udbetales fleksløntilskud til job, hvor der ikke udbetales løn. Fleksløntilskuddet ydes i lighed med ledighedsydelse for indtil 5 dage om ugen og fleksløntilskud er en offentlig forsørgelsesydelse, og der skal derfor ikke beregnes AM-bidrag af fleksløntilskuddet.

Det er kommunen, der beregner og udbetaler fleksløntilskuddet direkte til den fleksjobansatte. Kommunen udbetaler fleksløntilskuddet månedsvis bagud til den fleksjobansattes NemKonto. Når kommunen udbetaler fleksløntilskud til den fleksjobansatte, træffer kommunen en afgørelse over for den fleksjobansatte, og kommunen skal derfor lave en udbetalingsspecifikation, som skal indeholde oplysninger om grundlaget for beregningen af fleksløntilskuddet, som gør det muligt for den fleksjobansatte at kontrollere, at beløbet er korrekt beregnet.

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 2, nedsættes fleksløntilskuddet med 30 pct. dels af lønindtægten i fleksjobbet, dels af anden lønindtægt, indtil den samlede lønindtægt pr. måned udgør 14.686 kr. (2019-niveau). Herefter nedsættes fleksløntilskuddet med 55 pct. af den lønindtægt, der overstiger 14.686 kr. per måned før skat (2019-niveau). Den ansatte i fleksjobbet har pligt til at oplyse kommunen om eget og arbejdsgiverens pensionsbidrag.

Beskæftigelsesministeren har bemyndigelse til at fastsætte regler om beregning og fradrag i fleksløntilskud, herunder definition af fx lønindtægt. Ved lønindtægt forstås A-indkomst eller B-indkomst, hvoraf der skal betales arbejdsmarkedsbidrag og det samlede bidrag (den ansattes eget og arbejdsgivers bidrag) til en pensionsordning, som er led i et ansættelsesforhold. Dette er fastsat i bekendtgørelse beregning og fradrag i fleksløntilskud.

Efter de gældende regler defineres indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse, som overskud, inklusive løn eller andre beløb, der er udtaget til eget forbrug. Disse regler er fastsat i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud.

Efter de gældende regler fastsat i bekendtgørelsen skal fleksløntilskuddet beregnes på baggrund af den forventede lønindtægt i den første måned/de første måneder af ansættelsen. Fleksløntilskuddet skal efterfølgende reguleres på baggrund af den faktisk udbetalte lønindtægt. Den forventede lønindtægt lægges til grund for beregningen af fleksløntilskuddet, indtil der foreligger lønoplysninger i indkomstregisteret for en fuld måneds løn (eller for en fuld lønperiode).

Hvis en person påbegynder i et fleksjob midt i en måned, foretages der efter de gældende regler en forholdsmæssig nedsættelse af fleksløntilskuddet i forhold til den periode (antal dage), som den ansatte har arbejdet. Beregningen af fleksløntilskuddet foretages på baggrund af den forventede lønindtægt for en fuld måned, således at beregningen tager udgangspunkt i det fulde fleksløntilskud og løn. Fleksløntilskuddet nedsættes derefter forholdsmæssigt.

Efter de gældende regler indgår den fleksjobansattes eget og arbejdsgiverens samlede bidrag til en pensionsordning, som er led i et ansættelsesforhold, og som er af en sådan karakter, at det er sædvanligt, at arbejdsgiveren bidrager til pensionen, i lønindtægten.

Den fleksjobansattes og arbejdsgiverens bidrag til ATP indgår efter de gældende regler ikke i lønindtægten.

Der skal efter de gældende regler ske efterregulering i fleksløntilskuddet, hvis lønnen efterfølgende ændres, fx fordi den fleksjobansatte får et varigt tillæg med tilbagevirkende kraft, eller hvis arbejdsgiveren har indberettet et forkert lønbeløb i indkomstregisteret. Efter de gældende regler foretages efterreguleringen i fleksløntilskuddet i de(n) følgende måned(er), og der kan ske efterregulering af fleksløntilskuddet i op til 12 måneder, efter udbetalingen er foretaget. Reglerne om efterregulering er fastsat i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud.

Kommunen skal beregne, dels hvad der skulle have været foretaget fradrag for i fleksløntilskuddet for de måneder, som resultatlønnen dækker, og dels forskellen mellem det beløb, der er foretaget fradrag for og det beløb, der skulle have været foretaget fradrag for i de pågældende måneder. Det beløb, der ikke er foretaget fradrag for, skal herefter fradrages i den eller de kommende måneders fleksløntilskud.

Efterreguleringen foretages i de månedlige udbetalinger af fremtidige fleksløntilskud. Hvis efterreguleringen ikke kan foretages fuldt ud i den følgende måneds fleksløntilskud, foretages fradraget i de følgende måneders fleksløntilskud.

Det bemærkes, at efterreguleringen ligeledes kan foretages i ledighedsydelse, hvis den fleksjobansatte ophører i fleksjobbet og modtager ledighedsydelse. Reglerne om efterregulering er fastsat i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud.

Der foretages fradrag i fleksløntilskuddet for lønindtægten fra fleksjobbet, inkl. den fleksjobansattes og arbejdsgiverens pensionsbidrag til en pensionsordning, der er led i ansættelsesforholdet. Der foretages også fradrag i fleksløntilskuddet for den fleksjobansattes eventuelle andre lønindtægter samt indtægter fra selvstændig bibeskæftigelse.

Der skal som hovedregel kun foretages fradrag for en lønindtægt, der stammer fra arbejde, som er udført i en periode, hvor den fleksjobansatte er ansat i et fleksjob.

Der skal altid foretages en konkret vurdering af, om en given aktivitet skal anses som selvstændig bibeskæftigelse, eller om der er tale om formueforvaltning. I vurderingen indgår bl.a. oplysninger om, hvorvidt der er sket momsregistrering, skattemæssigt angivelse af overskud eller underskud af selvstændig

virksomhed, og om der er forbundet arbejdsopgaver med aktiviteten. Indtægter fra selvstændig bibeskæftigelse medfører fradrag i fleksløntilskuddet, hvorimod indtægter fra formueforvaltning ikke har betydning for fleksløntilskuddet.

Det er virksomhedens reelle overskud, der foretages fradrag for i fleksløntilskuddet, dvs. overskud før renter. Fradraget foretages i den løbende udbetaling af fleksløntilskud og baserer sig på resultatet fra seneste årsregnskab, hvis dette foreligger, eller på den fleksjobansattes oplysninger om forventet indtægt fra virksomheden. Hvis der foreligger et årsregnskab, skal indtægten fra virksomheden fordeles ud som en månedlig indtægt, der medfører fradrag i fleksløntilskuddet på samme måde som en lønindtægt.

Der foretages endvidere fradrag i fleksløntilskuddet for udbetalt løn under ferie eller feriegodtgørelse, og for sygedagpenge/ressourceforløbsydelse eller barselsdagpenge, som en fleksjobansat modtager under sygdom eller barsel, og som træder i stedet for den fleksjobansattes lønindtægt.

Der skal ikke ske fradrag i fleksløntilskuddet for arbejdsfrie indtægter.

Arbejdsfrie indtægter er fx:

- Udbetaling af Koda-Gramex-afgifter.
- Kapitalpensioner og kapitalforsikringer.
- Indtægter fra opsparings- og forsikringsordninger, herunder livrente, der er uden forbindelse med et arbejdsforhold.
- Ydelser efter lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og udbetalinger efter lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond.
- Pension efter ægtefælle eller samlever samt børnepension.
- Pension, der udbetales som følge af tab af erhvervs-/arbejdsevne.
- Løbende udbetaling af pension fx fra en pensionsopsparing, eller en gruppelivsforsikring.
- Erstatninger, herunder erstatninger efter lov om arbejdsskadesikring.
- Krigserstatning, renteudbetaling til besættelsestidens ofre og hædersgaver.
- Livsvarige ydelser på finansloven til kunstnere og deres efterladte.
- Invaliditetsydelse efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
- Efterløn efter funktionærlovens § 8, efterindtægt efter kapitel 6 i lov om tjenestemandspension, godtgørelse for usaglig afskedigelse efter hovedaftalens § 4, stk. 3, og funktionærlovens § 2 b m.v., fratrædelsesgodtgørelse efter funktionærlovens § 2 a og godtgørelse efter ligebehandlingsloven.
- Indtægter ved salg af erhvervsvirksomhed og fast ejendom.
- Forpagtningsafgift og indtægt ved udlejning, der ikke kan betragtes som erhvervsmæssig, og overskud af egen bolig.
- Renter, aktieudbytte og lignende, arv, gaver og gevinster.
- Underholdsbidrag.
- Pension, der udbetales som følge af tab af erhvervs-/arbejdsevne.
- Den forhøjelse af pensionen, som en tjenestemand modtager som følge af arbejdsskade (tilskadekomstpension).
- Vederlag, der modtages for at overholde konkurrence- eller kundeklausuler.
- Feriepenge (feriegodtgørelse), der udbetales, uden at ferien afholdes på grund af feriehindring efter ferielovens regler.
- Indtægter fra de særlige feriefridage, der udbetales uden at ferien afholdes på grund af en feriehindring efter ferielovens regler.

Det bemærkes, at listen ikke er udtømmende. Indtægter, der kan sidestilles med de ovenfor nævnte, medfører ikke fradrag.

Der skal endvidere ikke ske fradrag i fleksløntilskuddet for vederlag for deltagelse i borgerligt ombud fx som domsmænd, honorar for bestyrelsesarbejde m.v.

Udbetalinger, der ikke kan karakteriseres som løn, fx et kontant beløb i julegave, medfører ikke fradrag i fleksløntilskuddet.

Kommunen skal derfor i det omfang, der opstår tvivl om, hvorvidt en udbetalt bonus skal betragtes som en lønindtægt, vurdere, hvorvidt den udbetalte bonus fra en arbejdsgiver skal anses for en lønindtægt, eller om udbetalingen ikke kan karakteriseres som løn, men fx kan anses som en gave. I denne vurdering kan bl.a. indgå, om alle ansatte får samme beløb eller beløb beregnet med samme udgangspunkt. Det kan ligeledes indgå, om de pågældende får bonussen på baggrund af deres egen personlige arbejdsindsats, eller om bonussen udbetales til alle. I det tilfælde, hvor bonussen er afhængig af den personlige arbejdsindsats, vil den skulle indgå i beregningen, da der vil være tale om en lønindtægt.

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 3, følger det, at fleksløntilskud efter stk. 2 og løn udbetalt af arbejdsgiver efter § 70 e tilsammen højst kan udgøre et beløb, der svarer til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid i den pågældende stilling.

Efter de gældende regler, skal arbejdsgiveren i forbindelse med indgåelsen af aftalen om ansættelse i fleksjob, oplyse, hvad lønnen på fuld tid udgør i den pågældende stilling. Hvis der sker ændringer i, hvad lønnen på fuld tid udgør, skal arbejdsgiveren oplyse dette til kommunen. Derved vil personer på sammenlignelige ansættelsesvilkår ikke kunne opleve en indkomstfremgang ved overgang fra ordinær beskæftigelse til fleksjob. Hvis løn og fleksløntilskud tilsammen udgør mere end den løn, der gælder ved ansættelse på fuld tid i den pågældende stilling, nedsættes fleksløntilskuddet med det beløb, som løn og fleksløntilskud overstiger lønnen med.

Med løn på fuld tid forstås den fleksjobansattes løn omregnet til lønnen på fuld tid på det pågældende arbejdsområde, dvs., uden arbejdstidsnedsættelse og uden evt. reduktion af timelønnen på baggrund af den nedsatte arbejdssevne. Hvis der ydes tillæg i form af genetillæg, aften/nattillæg, weekendtillæg m.v., skal arbejdsgiveren oplyse den gennemsnitlige månedsløn for en medarbejder, der er ansat på ordinære vilkår i samme stilling.

Hvis den fleksjobansattes løn stiger, hæves loftet for fleksløntilskud og løn, således at loftet udgør lønnen ved ansættelse på fuld tid inkl. lønstigningen. Hvis den fleksjobansatte får tillæg som fx anciennitetstillæg og funktionstillæg eller overarbejdsbetaling, indgår disse tillæg også i loftet for, hvad fleksløntilskud og lønnen tilsammen højst kan udgøre, og arbejdsgiveren skal derfor oplyse fuldtidslønnen inkl. tillæg og evt. overarbejdsbetaling til jobcenteret.

I tilfælde, hvor en fleksjobansat er beskæftiget i flere fleksjob, er det den samlede lønindtægt (inkl. pensionsbidrag), der danner grundlag for beregningen af tilskuddet. Loftet for fleksløntilskud og lønnen i fleksjobbet fastsættes som fuldtidslønnen i den stilling, som giver den højeste fuldtidsløn.

Loftet over løn og fleksløntilskud vil som hovedregel udgøre samme beløb hver måned, medmindre den pågældende er 14-dages-lønnet. I denne situation vil loftet over løn og fleksløntilskud afhænge af, om der er indberettet 2 eller 3 14-dages perioder i indkomstregisteret for den pågældende måned. Arbejdsgiveren skal således oplyse om 14-dages lønnen på fuldtid for den pågældende stilling.

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 4, fremgår det, at personer, der under ferie modtager løn eller feriegodtgørelse, er berettiget til fleksløntilskud under ferien. § 70 f, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Fleksløntilskuddet kan udbetales under ferieophold i udlandet.

Efter gældende regler kan fleksløntilskuddet udbetales til personer, der under ferie opholder sig i udlandet. Fleksløntilskuddet bliver reguleret på baggrund af den løn eller feriegodtgørelse, der udbetales i forbindelse med ferien. Kommunen kan få oplysninger om optjente feriedage, optjent feriegodtgørelse, tidspunktet for afholdelse af ferie og udbetalinger af feriegodtgørelse, som er registeret i Feriekonto via den elektroniske adgang, som Feriekonto stiller til rådighed for kommunerne. Oplysningerne kan indhentes uden den fleksjobansattes samtykke, jf. retssikkerhedslovens § 11 a, stk. 4. Hvis der ikke er registeret oplysninger om feriegodtgørelse i Feriekonto, eller oplysningerne ikke fremgår af indkomstregisteret, kan kommunen bede personen om oplysninger og dokumentation for feriegodtgørelse mv.

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 5, følger det, at personer, der modtager løn under sygdom eller barsel, er berettiget til fleksløntilskud i sygdoms- eller barselperioden. § 70 f, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Personer, der ikke er berettiget til løn under sygdom eller barsel, modtager syge- eller barselsdagpenge efter de regler, der fastsættes i medfør af § 49 i lov om sygedagpenge og § 34 i lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel eller ressourceforløbsydelse efter § 69 j i lov om aktiv socialpolitik. Syge- eller barselsdagpengene eller ressourceforløbsydelsen suppleres med fleksløntilskud, således at syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud tilsammen svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel finder tilsvarende anvendelse for fleksløntilskuddet, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barselsdagpenge.

Hvis den pågældende er overgået fra sygedagpenge til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, foretages der fradrag i ressourceforløbsydelsen for løn og fleksløntilskud krone for krone.

Der sker fuldt fradrag for de udbetalte sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse i fleksløntilskuddet, således at der sammenlagt udbetales et beløb svarende til 98 pct. af højeste dagpengesats.

Når der i en måned udbetales sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse suppleret med fleksløntilskud, og i samme måned udbetales løn og fleksløntilskud, opdeles måneden i to perioder, hvor fleksløntilskuddet beregnes forskelligt i de to perioder.

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 6, følger det, at hvis en person, der er ansat i et fleksjob, og som ikke modtager løn under sygdom, mister retten til sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, kan den pågældende modtage fleksløntilskud fratrasket det beløb, som personen ville have kunnet modtage i sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik. Det samme gør sig gældende, hvis der er anmodet om sygedagpenge for sent. Kommunen skal ved udbetaling af det beregnede fleksløntilskud mindst hver tredje måned følge op på, om den pågældende fortsat er ansat i fleksjob. Opfølgningen skal ske, indtil kommunen konstaterer, at personen igen får udbetalt løn, sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse.

Hvis en person, der ikke modtager løn under sygdom, mister retten til sygedagpenge efter reglerne i sygedagpengeloven fx på grund af manglende medvirken i sygeopfølgning, foretages der fradrag i fleksløntilskuddet for det fulde beløb, som den pågældende ville kunne have modtaget i sygedagpenge.

Beregningen foretages på baggrund af det beløb, der er udbetalt i sygedagpenge i den forudgående måned, inden retten til sygedagpenge er mistet.

Det samme gælder, hvis en person mister retten til ressourceforløbsydelse i en periode efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, fordi kommunen har truffet afgørelse om, at den pågældende skal have en sanktion efter reglerne i §§ 69 l – q, eller hvis ressourceforløbsydelsen nedsættes som følge af en punktsanktion efter § 69 o, stk. 1, nr. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 8, følger det, at hvis ansættelsen i fleksjob efter den nye ordning ophører under sygdom, ophører retten til fleksløntilskud, og personen overgår til ledighedsydelse, jf. § 74 a og § 74 d i lov om aktiv socialpolitik, hvis den pågældende i øvrigt opfylder betingelserne herfor. Baggrunden er, at der ikke længere foreligger et ansættelsesforhold. Endvidere bortfalder retten til sygedagpenge og ressourceforløbsydelse.

Efter de gældende regler har personen under den fortsatte sygdom ret til at modtage ledighedsydelse. Der kan således alene udbetales fleksløntilskud, når en person har en aktuel ansættelse i et fleksjob.

Alle personer, der er visiteret til fleksjob, er som udgangspunkt berettiget til ledighedsydelse, men på forskelligt niveau. Størrelsen på ledighedsydelsen afhænger af det hidtidige forsørgelsesgrundlag.

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 9, følger det, at hvis ansættelsen i fleksjob efter den nye ordning ophører under barsel, ophører retten til fleksløntilskuddet, og personen overgår til barselsdagpenge, jf. § 34 i lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel. Baggrunden er, at der ikke længere foreligger et ansættelsesforhold.

Hvis en fleksjobansat under en periode med barsel ophører i sit fleksjob, overgår personen til at modtage barselsdagpenge.

En person, der er ansat i fleksjob den 1. januar 2013 eller derefter, er ved barsel berettiget til barselsdagpenge uden at skulle opfylde de almindelige beskæftigelseskrav. Derved sikres, at personer, der er ansat i fleksjob få timer om ugen, også har ret til dagpenge efter barselsloven.

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 10, følger det, at personer, der er ansat i fleksjob, bevarer retten til fleksløntilskud ved flytning til en anden kommune. Det er bopælskommunen, der skal udbetale fleksløntilskuddet.

Den ansatte i fleksjobbet skal efter gældende regler kontakte den nye bopælskommune vedrørende flytningen. Bopælskommunen kan herefter med samtykke fra den fleksjobansatte anmode fraflytningskommunen om oplysninger i forhold til fleksjobvisiteringen m.v., men tilflytningskommunen skal ikke foretage en ny visitation af personen for at konstatere, at retten til fleksjob fortsat er opfyldt.

Personer, der i forbindelse med flytning til en anden kommune opsiger et fleksjob eller ophører i ansættelse i ustøttet beskæftigelse efter at have været visiteret til et fleksjob, har efter gældende regler ret til ledighedsydelse, uden at den nye kommune skal foretage en ny visitation til fleksjob. Betingelserne for at modtage ledighedsydelse skal dog være opfyldt, herunder må personen ikke være selvforskyldt ledig.

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 11, fremgår det, at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den ansatte mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger efter stk. 2, 2. pkt., eller § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og den ansatte har

modtaget fleksløntilskud med urette eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskud.

Hvis den fleksjobansatte har modtaget fleksløntilskuddet med urette, skal kommunen efter de gældende regler træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den fleksjobansatte ikke har opfyldt sin oplysningspligt, eller hvis den fleksjobansatte mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskuddet.

Kommunen skal efter de gældende regler træffe afgørelse om tilbagebetaling, hvis betingelserne for at kræve tilbagebetaling er opfyldt.

Betingelserne for at kræve tilbagebetaling efter de gældende regler er for det første, at den fleksjobansatte har været i ond tro om de ukorrekte eller mangelfulde oplysninger. Den anden betingelse er, at fleksløntilskuddet skal have været modtaget med urette. Begge betingelser skal være opfyldt for, at fleksløntilskuddet kan kræves tilbagebetalt. Ond tro betyder, at den fleksjobansatte vidste eller burde vide, at de oplysninger, som personen gav kommunen var forkerte eller mangelfulde, og at de ukorrekte oplysninger ville føre til en fejlagtig udbetaling af fleksløntilskuddet. Kravet om, at fleksløntilskuddet skal have været modtaget med urette, betyder, at den fleksjobansatte efter reglerne ikke har ret til fleksløntilskuddet.

Efter gældende regler træffer kommunen afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. Dette gælder også, hvor kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af en ydelse efter 1. pkt. for samme periode.

Bestemmelsen indgår i § 70 f, stk. 11, som en følge af bestemmelserne i §§ 70 h til 70 l, således at der er hjemmel til at kræve tilbagebetaling af fleksløntilskud i perioder, hvor personen ikke har opholdt sig her i landet i det omfang, den pågældende er blevet dømt for en overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

En domstolsafgørelse for overtrædelse af ovennævnte bestemmelser vil således kunne danne grundlag for et krav om tilbagebetaling af allerede udbetalte offentlige ydelser, således at kommunen kan lægge dette til grund for afgørelsen.

Det bemærkes, at ydelserne alene vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom, og for den periode, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser.

Efter de gældende regler skal kommunen i forbindelse med afgørelsen orientere personen om, at kommunen skal sende afgørelsen til Udbetaling Danmark med henblik på registrering og samkøring af oplysninger vedrørende afgørelser om udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser i 3 år. Kommunen skal i forbindelse med afgørelsen desuden orientere personen om, at afgørelsen kan få betydning for personens ret til pension, dagpenge, feriedagpenge, fleksydelse og offentlige ydelser i en 3-årig periode.

Kommunen skal efter de gældende regler træffe en sådan afgørelse, selv om den tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud for hele eller dele af den periode, som dommen omhandler, eller for en længere periode. I sådanne tilfælde skal det af afgørelsen om tilbagebetaling af fleksløntilskud som følge af dommen fremgå, at personen ikke bliver afkrævet beløbet, hvis det allerede er tilbagebetalt. I

det omfang personen allerede har tilbagebetalt det beløb, som er udbetalt med urette, får kommunens afgørelse alene betydning i forhold til registreringen i Udbetaling Danmarks register og efterfølgende ydelser.

Efter gældende regler træffer kommunen afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt fleksløntilskud, hvis der i en måned er udbetalt løn m.v., der vedrører arbejde udført over flere måneder, og hvis det ikke har været muligt at efterregulere lønindtægten m.v. i de følgende måneders fleksløntilskud eller ledighedsydelse. Hvis der er udbetalt et højere fleksløntilskud, end den pågældende fleksjobansatte var berettiget til, hvis der var sket efterregulering for udbetalt løn, resultatløn m.v. efter § 3, stk. 4, i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud, skal kommunen efter gældende regler ligeledes træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud.

Det bemærkes, at der efter de gældende regler kan ske efterregulering af for meget udbetalt fleksløntilskud i ledighedsydelse, ressourceforløbsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Hvis der kan foretages efterregulering i en af disse ydelser, skal kommunen ikke træffe afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, men derimod om, at der sker en efterregulering af fleksløntilskuddet i den udbetalte ydelse.

Det har ingen betydning for tilbagebetaling efter denne bestemmelse, om den pågældende tidligere fleksjobansatte var i god eller ond tro vedrørende modtagelsen af fleksløntilskuddet. Det afgørende er, at den fleksjobansatte har modtaget for meget i fleksløntilskud på grund af kommunens manglende mulighed for at foretage efterregulering af fleksløntilskuddet, fordi den pågældende ikke længere er omfattet af fleksjobordningen, og der ikke er mulighed for at foretage efterregulering i en af de øvrige nævnte ydelser.

Tilbagebetalingskravet efter 1.-3. pkt., bortfalder efter de gældende regler, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddet eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder 1. pkt. på ny anvendelse.

Når der træffes afgørelse om tilbagebetaling, skal kommunen efter gældende regler enten fastsætte en afdragsordning eller yde henstand med betalingen. En evt. afdragsordning skal fastsættes med udgangspunkt i den tabel og den beregningsmåde, der fremgår af Skatteministeriets bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Kommunens tilbagebetalingskrav bortfalder efter gældende regler i de tilbagebetalingssituationer, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddets eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Efter de gældende regler er det udtrykkeligt bestemt, at hvis et tilbagebetalingskrav overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på inddrivelse, finder bortfaldsreglen i 5. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet.

I stedet finder forældelsesloven i stedet anvendelse fra modtagelsen, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Efter de gældende regler, finder bortfaldsreglen på ny anvendelse, hvis tilbagebetalingskravet tilbagesendes til kommunen.

Reglen i § 70 f, stk. 11, skal ses i sammenhæng med § 18 a, stk. 2, 1. pkt., hvorefter der i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige er indsat en bestemmelse, hvorefter forældelse af fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden tidligst indtræder på 3-årsdagen fra fordringens modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Efter forældelseslovens § 2, stk. 1, regnes forældelsesfristen som udgangspunkt fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, og misligholdelsen af en afdragsordning vedrørende tilbagebetalingskravet indebærer, at hele tilbagebetalingskravet anses for forfaldent til betaling, jf. § 10, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 418 af 28. april 2017 om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse, § 70 f, stk. 10, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v., hvorefter afdragsordningen anses for bortfaldet og hele gælden for forfalden, hvis skyldner trods påkrav ikke overholder sin afdragsordning. Starttidspunktet for den forældelsesfrist, der løber efter forældelsesloven, når tilbagebetalingskravet kommer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, vil derfor være det anførte forfaldstidspunkt.

Ingen af de tilbagebetalingskrav, der modtages til inddrivelse, er før modtagelsen omfattet af forældelsesloven, og den 3-årige bortfaldsfrist i § 70 f, stk. 11, 5. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er derfor ikke en sådan forældelsesfrist, der kan få en allerede påbegyndt forældelsesfrist foreløbigt afbrudt.

Derimod kan der for tilbagebetalingskravet inden dets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden være opnået et særligt retsgrundlag, fx en dom om eller skyldners skriftlige anerkendelse af tilbagebetalingskravets eksistens og størrelse, som efter forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, giver kravet en 10-årig forældelsesfrist. For sådanne tilbagebetalingskrav vil forældelse tidligst indtræde 3 år fra modtagelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Foreligger et særligt retsgrundlag ikke, følger det af den foreslåede regel, at forældelsesloven anvendes fra tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, og forældelsesfristen vil herefter være den almindelige forældelsesfrist på 3 år, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1. I disse tilfælde indebærer den foreslåede regel, at forældelse vil indtræde på 3-årsdagen fra modtagelsen, medmindre forældelsen forinden er afbrudt efter forældelseslovens regler om afbrydelse.

Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til fordringshaver, fx fordi fordringshaver ikke søger skyldnerens indsigelser om kravets eksistens eller størrelse afklaret inden rimelig tid, jf. § 2, stk. 2, 4. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, finder bortfaldsreglen atter anvendelse.

Det betyder, at hvis der i 3 år efter hjælpens ophør ikke har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet, bortfalder det.

Efter gældende regler i § 70 f, stk. 12, følger det, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilken indkomst der indgår i lønindtægten, og om beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet, herunder regler om, hvordan indtægter, der dækker flere måneder, skal fordeles. Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte regler om, at kommunen ved beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet skal anvende oplysninger om løn m.v., som fremgår af indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1182 af 3. november 2017 om beregning af og fradrag i fleksløntilskud.

Efter de gældende regler er bemyndigelsen blevet anvendt til at fastsætte regler om beregning af fleksløntilskuddet samt en definition af, hvad der betragtes som lønindtægt. Lønindtægt defineres i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud som løn, der er A-indkomst eller B-indkomst, hvoraf der skal betales arbejdsmarkedsbidrag.

Bemyndigelsen er endvidere blevet anvendt til at fastsætte regler om, at udbetaling af fleksløntilskud de første måneder sker på baggrund af den forventede lønindtægt, frem til der fremgår en hel måneds løn i indkomstregisteret og at der eventuelt efterfølgende foretages en efterregulering. Der er ligeledes fastsat regler om, at der efterfølgende kan ske regulering af fleksløntilskuddet, hvis der er sket ændringer i lønindtægt m.v.

Bemyndigelsen er endvidere brugt til at fastsætte nærmere regler for fradrag i fleksløntilskuddet, når en person, hvor arbejdsgiveren ikke betaler løn under sygdom, modtager syge- eller barselsdagpenge.

Bemyndigelsen er endvidere blevet anvendt til at fastsætte regler om, at det er lønoplysninger m.v., som fremgår af indkomstregisteret, som skal anvendes ved beregning af fleksløntilskuddet.

2.20.1.7. Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt efter 1. januar 2013

Efter gældende § 70 g, stk. 1, kan jobcenteret give tilbud om støtte i form af tilskud i 5 år til personer, som driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse her i landet, og som

- 1) har en varig og væsentlig nedsat arbejdsevne i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed,
- 2) udnytter sin arbejdsevne fuldt ud i virksomheden,
- 3) er under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension,
- 4) ikke modtager førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og
- 5) forud for tilkendelse af tilskuddet første gang har drevet den selvstændige virksomhed i væsentligt omfang i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder.

Alle betingelser nævnt i § 70 g, stk. 1, skal være opfyldt for, at kommunen kan give personen tilbud om støtte i form af tilskud.

Efter gældende regler omfatter den særlige ordning for selvstændige personer, der får bevilliget tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i egen virksomhed. Der ydes et tilskud på 141.206 kr. (2019-niveau) årligt, som nedsættes med 30 pct. i forhold til overskuddet i virksomheden og 30 pct. af eventuel anden arbejdsindkomst.

Efter gældende regler gives selvstændigt erhvervsdrivende mulighed for støtte i form af tilskud, hvis deres arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed. Vurderingen, af om arbejdsevnen er varigt og væsentligt nedsat i virksomheden, hviler på de samme hensyn som ved tilkendelse af fleksjob for lønmodtagere. Dog skal arbejdsevnen kun være nedsat i forhold til arbejdet i virksomheden og ikke i forhold til ethvert erhverv.

Arbejdsevnen vil som udgangspunkt ikke blive anset for væsentligt nedsat i forhold til virksomheden, hvis den selvstændige i gennemsnit kan arbejde i virksomheden mere end 20 timer om ugen.

Virksomheden skal drives som hovedbeskæftigelse her i landet. Det gælder både ved tilkendelse af tilskud og i hele perioden, hvor tilskuddet bliver udbetalt.

Beskæftigelsesministeren har bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om betingelser for og beregning af tilskud, fradrag og udbetaling af tilskud, oplysningspligt m.v. til selvstændigt erhvervsdrivende.

Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1193 af 28. september 2018 om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne, hvor det bl.a. fremgår, hvordan det vurderes, om en person anses for selvstændigt erhvervsdrivende, og om arbejdet anses for hovedbeskæftigelse, at det er en forudsætning for udbetaling af tilskud, at den selvstændige godtgør over for jobcenteret, at pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsatte arbejdsevne. Det er også en forudsætning for udbetaling af støtte i form af tilskud, at overskud og underskud fra virksomheden oplyses til told- og skatteforvaltningen, og at virksomheden leverer varer eller ydelser mod vederlag. Efter gældende regler kan den selvstændige erhvervsdrivende højst modtage tilbud om støtte i form af tilskud frem til folkepensionsalderen. Der kan endvidere ikke ydes støtte til selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager førtidspension. Det er endvidere en forudsætning, at den selvstændige erhvervsdrivende har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder inden første tilkendelse af tilskud.

En selvstændigt erhvervsdrivende, som har modtaget tilskud i fem år, skal ikke på ny opfylde kravet om nye 12 måneders drift i væsentligt omfang indenfor 24 måneder ved et nyt tilbud om støtte i form af tilskud for fem nye år. Der stilles dog krav om, at de har drevet virksomheden som deres hovedbeskæftigelse.

Ministerens bemyndigelse er endvidere anvendt til at fastsætte regler om, at der ved vurdering af, om beskæftigelseskravet efter stk. 1, nr. 5, er opfyldt, ses der bort fra perioder på indtil 2 år, hvor der er udbetalt ydelser efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge og lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel, eller hvor der er ydet hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i lov om social service til personer, der i hjemmet passer et barn under 18 år med funktionsnedsættelse eller indgribende sygdom, eller hvor der er ydet plejevederlag efter § 119 i lov om social service til en person, som passer en nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem. De nævnte perioder medfører en udvidelse af perioden på de 24 måneder. De nævnte perioder medfører en udvidelse af perioden på de 24 måneder. Reglerne er fast i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Efter gældende regler i § 70 g, stk. 2, følger det, at jobcenteret træffer afgørelse om at give tilbud om støtte i form af tilskud til en selvstændigt erhvervsdrivende efter forelæggelse for rehabiliteringsteamet, jf. §§ 9-12 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Jobcenteret skal på baggrund af rehabiliteringsplanens forberedende del umiddelbart kunne vurdere, om personen opfylder betingelserne for at modtage tilbud efter stk. 1.

Efter de gældende regler skal kommunen inden, der første gang træffes afgørelse om tilkendelse af tilbud om støtte i form af tilskud til en selvstændigt erhvervsdrivende, forelægge sagen for rehabiliteringsteamet. Kommunen skal på baggrund af den forberedende del af rehabiliteringsplanen vurdere nedsættelsen af arbejdsevnen. Den selvstændigt erhvervsdrivendes arbejdsevne skal ikke afprøves i anden virksomhed inden tilkendelse af tilskud.

Kommunen skal i samarbejde med den selvstændigt erhvervsdrivende udarbejde rehabiliteringsplanens forberedende del.

Rehabiliteringsplanens forberedende del skal indeholde en systematisk beskrivelse af den selvstændigt erhvervsdrivendes ressourcer og udfordringer i forbindelse med drift af virksomheden, hvor alle relevante forhold i den selvstændiges samlede situation indgår.

Rehabiliteringsteamet afgiver indstilling om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med udgangspunkt i dokumentationen for, at en selvstændigt erhvervsdrivende opfylder betingelserne for at få tilbud om støtte i form af tilskud for fortsat at kunne drive virksomheden. Dokumentationen sker som led i udarbejdelsen af rehabiliteringsplanens forberedende del. Planens forberedende del skal som minimum indeholde følgende:

- 1) en beskrivelse af personens beskæftigelsesmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer,
- 2) beskrivelse af personens arbejdsopgaver i den selvstændige virksomhed, herunder hvilke opgaver den pågældende har svært ved at påtage sig, og
- 3) oplysning om, hvor mange timer personen kan arbejde i virksomheden om ugen.

Kommunen udarbejder i rehabiliteringsplanens forberedende del en systematisk beskrivelse af den enkelte persons ressourcer og udfordringer i forbindelse med drift af virksomheden, hvor alle relevante forhold i personens samlede situation indgår, fx også personens sociale kompetencer, fritidsinteresser m.v. Det skal fremgå af beskrivelsen, hvis personen arbejder ved siden af driften af virksomheden. Endelig skal det fremgå af rehabiliteringsplanen, om personen har udøvet den selvstændige virksomhed i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder inden første tilkendelse af tilskud i et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i over 30 timer pr. uge.

Efter gældende regler i § 70 g, stk. 3, følger det, at jobcenteret skal følge op på, om der er sket ændringer i personens forhold efter 2½ år i tilbuddet, herunder vurdere, om personen fortsat opfylder betingelserne for at modtage tilskud. Dette skal ske ved en personlig samtale med modtageren af tilskuddet.

Det er efter de gældende regler en forudsætning for fortsat udbetaling af tilskud, at den selvstændige godtgør over for kommunen, at pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsatte arbejdssevne.

Efter de gældende regler er det også en forudsætning for fortsat udbetaling af støtte i form af tilskud, at overskud og underskud fra virksomheden oplyses til told- og skatteforvaltningen, og at virksomheden leverer varer eller ydelser mod vederlag. Hvis det er nødvendigt for at konstatere, om personen driver virksomheden aktivt, skal den pågældende endvidere give andre oplysninger fx regnskaber, så kommunen kan vurdere, om der drives selvstændig virksomhed.

Den selvstændigt erhvervsdrivende skal anvende sin arbejdssevne i virksomheden mest muligt. Konstaterer jobcenteret, at en selvstændigt erhvervsdrivende, som får tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i egen virksomhed, arbejder i væsentligt omfang med andet arbejde, skal jobcenteret vurdere, om den selvstændige fortsat opfylder betingelserne for ret til tilbud om støtte i form af tilskud. Det skal sikre, at selvstændigt erhvervsdrivende lægger de timer i virksomheden, som personen er i stand til, og derved udnytter sin arbejdssevne i virksomheden mest muligt. Jobcenteret skal foretage en konkret vurdering af, om der er tale om andet arbejde i væsentligt omfang. Det taler for væsentligt omfang, hvis arbejdet er af mere fast karakter, den selvstændige i gennemsnit arbejder fem timer eller mere om ugen, den selvstændige driver anden sideløbende virksomhed mere end et par timer om ugen, eller den selvstændige arbejder på fuld tid i visse perioder om året.

Efter de gældende regler skal kommunen, hvis kommunen vurderer, at betingelserne for tilskud ikke længere er opfyldt, træffe afgørelse om, at den selvstændige ikke længere er berettiget til tilskud. Kommunen er ikke forpligtet til at forelægge sagen for rehabiliteringsteamet, men kommunen kan vælge at gøre det, hvis det finder det nødvendigt.

Efter gældende regler i § 70 g, stk. 4, følger det, at jobcenteret skal udarbejde en status, når der er ydet tilskud efter stk. 1 i 4½ år, hvor det skal vurderes, om den pågældende opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud i en ny periode efter stk. 1. Personen forbliver i ordningen, indtil jobcenteret har truffet afgørelse om, at den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for at kunne tilkendes tilskud efter stk. 1.

Når en person har fået tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i sin selvstændige virksomhed i 4½ år, skal jobcenteret udarbejde en status på baggrund af ændringer i arbejdstid, skånehensyn samt tilbagemeldinger fra den selvstændige, hvor der tages stilling til, om den selvstændige kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal forblive i fleksjobordningen, jf. de gældende regler.

Er det åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan blive bedre, eller er arbejdsevnen yderligere nedsat, vil kommunen uden større sagsbehandling kunne bevilge nye fem år med tilskud.

Efter forslaget vil kommunen normalt kunne træffe afgørelse på baggrund af den udarbejdede status, og skal derfor ikke forelægge sagen for rehabiliteringsteamet. Hvis kommunen vurderer, at der på ny er behov for en tværfaglig afklaring for at kunne træffe afgørelse, kan kommunen forelægge sagen for rehabiliteringsteamet.

Efter gældende regler i § 70 g, stk. 5, i lov om aktiv beskæftigelsesindsats følger det, at tilskuddet efter stk. 1 fastsættes til 141.206 kr. (2019-niveau) om året. Tilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden, dels af anden arbejdsindkomst. Kommunen udbetaler tilskuddet med 1/12 af det beregnede tilskud pr. måned. Nedsættelsen af tilskuddet beregnes én gang årligt på baggrund af de 2 bedste regnskabsår inden for de seneste 3 år. Har virksomheden været drevet i mindre end 2 år, beregnes årsindtægten med baggrund i seneste hele regnskabsår.

Kommunen udbetaler efter de gældende regler hver måned 1/12 af det beregnede årlige tilskud til tilskudsmodtageren.

Efter de gældende regler beregnes nedsættelsen af tilskuddet én gang årligt på baggrund af de to bedste regnskabsår inden for de seneste tre år. Har virksomheden været drevet i mindre end to år, beregnes årsindtægten med baggrund i seneste hele regnskabsår. Kommunen beregner årsindtægten i virksomheden efter de samme principper, som danner grundlag for beregning af dagpengesatsen til selvstændige i bekendtgørelse om beregning af dagpengesatsen for selvstændig erhvervsdrivende. Derudover nedsættes tilskuddet med 30 pct. af den gennemsnitlige arbejdsindkomst i beregningsperioden.

Efter gældende regler i § 70 g, stk. 7, følger det, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for og beregning af tilskud, fradrag og udbetaling af tilskud, oplysningspligt m.v. til selvstændigt erhvervsdrivende.

Bemyndigelsen er efter de gældende regler anvendt til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelse nr. 1193 af 28. september 2018 om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne.

Bemyndigelsen er bl.a. anvendt til at fastsætte nærmere regler om opgørelsen af årsindtægten for de forskellige virksomhedsformer, svarende til den opgørelse, som frem til den 1. oktober 2018 fandt anvendelse ved beregning af dagpengesatsen til selvstændigt erhvervsdrivende.

Årsindtægten opgøres med udgangspunkt i virksomhedens skattemæssige overskud/underskud, der reguleres, så grundlaget for beregningen bliver udtryk for personens hidtidige arbejdsfortjeneste ved drift af selvstændig virksomhed. Renteindtægter og -udgifter og andre finansielle poster, der vedrører finansiering af selve driften og forrentning af virksomhedens egenkapital, indgår ikke i beregningsgrundlaget.

Efter forslaget skal arbejdsindkomst kun nedsætte tilskuddet én gang.

Bemyndigelsesbestemmelsen i § 70 g, stk. 7, er endvidere anvendt til at fastsætte regler om, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling efter § 70 i, selv om den tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af tilskud efter § 70 g for hele eller dele af den periode, som dommen omhandler, eller for en længere periode.

Bemyndigelsesbestemmelsen er endvidere anvendt til at fastsætte nærmere regler om bl.a. beregning af tilskuddet, hvor virksomheden er drevet med underskud, sættes årsindtægten til 0 kr. for regnskabsår, hvor virksomheden er drevet med underskud. Tilskuddet kan således ikke blive større end 141.206 kr. (2019 niveau).

Bemyndigelsen er endvidere anvendt til, at fastsætte regler om, at virksomhedens årsindtægt afgør hvilken regnskabsperiode, der lægges til grund for nedsættelsen af tilskuddet. Er årsindtægten den samme i flere af de tre regnskabsår, er det de seneste regnskabsår, der lægges til grund. Eventuel anden arbejdsindkomst i regnskabsperioden nedsætter tilskuddet, men er ikke afgørende for opgørelsesperioden.

Efter de gældende regler foretages opgørelsen af arbejdsindkomst som hovedregel alene på baggrund af oplysninger om løn og indberetningsperioder, som kan hentes i indkomstregistret.

Indkomstregistret indeholder imidlertid ikke oplysninger om alle forhold om arbejdsindkomst. Det drejer sig fx om perioder med anden selvstændig virksomhed, ferie med feriegodtgørelse, beskæftigelse i udlandet og overenskomstmæssige fridage i et beskæftigelsesforhold. Hertil kommer, at der kan forekomme situationer, hvor arbejdsgiveren undtagelsesvis har undladt at indberette eller har indberettet fejlagtigt til indkomstregistret, jf. lov om et indkomstregister.

Efter gældende ret kan en medarbejdende ægtefælle ansættes som lønmodtager i et fleksjob i en erhvervsvirksomhed, hvor begge deltager i driften af den ene eller begge erhvervsvirksomheder, hvis der i medfør af kildeskattelovens § 25 A, stk. 7, er indgået en lønftale mellem 2 ægtefæller, som tillægges skattemæssig virkning. Det er en betingelse for at medarbejdende ægtefælle kan få flekslønstilskud som lønmodtager, at den medarbejdende ægtefælle er visiteret til fleksjob. Er der ikke indgået en lønftale, skal ægtefælle betragtes som selvstændigt erhvervsdrivende.

2.20.1.8. Nedsættelse af flekslønstilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende til integrationsydelsesniveau, ophør af tilskud m.v. ydelsen

Efter de gældende regler i § 70 f, stk. 7, kan det beregnede tilskud efter stk. 2-6, højst udbetales på et niveau, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når personen er omfattet af § 70 l.

Det medfører, at det beregnede fleksløntilskud i 2019 højst kan udbetales med følgende beløb:

- 12.143 kr. pr. måned før skat for enlige forsørgere.
- 8.498 kr. pr. måned før skat for samlevende eller gifte forsørgere.
- 6.072 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere.
- 2.616 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere under 30 år, der er hjemmeboende.

Nedenstående eksempel viser forskellen på fleksløntilskuddet når det nedsættes til integrationsydelsesniveau for henholdsvis en enig forsørger og en person under 30 år, der bor hjemme, som omfattet § 70 f, stk. 7.

Det beregnede fleksløntilskud på 15.967 kr. nedsættes herefter til integrationsydelsesniveau. For en enig forsørger vil fleksløntilskuddet udgøre 12.143 kr., hvilket betyder, at fleksløntilskuddet nedsættes med 3.824 kr.

Hos en person under 30 år, som er ikkeforsørger, og som er hjemmeboende, vil fleksløntilskuddet blive nedsat til 2.616 kr., hvilket betyder, at fleksløntilskuddet nedsættes med 13.351 kr.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter § 70 f i 3-årsperioden, er det nødvendigt, at kommunerne gøres bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene kan modtage ydelser på integrationsydelsesniveau pga. sanktion i 3-årsperioden.

Udbetaling Danmark har derfor til opgave at kontrollere, om personer, som er dømt for ophold i udlandet efter de nævnte bestemmelser, og som har modtaget offentlige ydelser under opholdet, får udbetalt offentlige ydelser i 3-årsperioden, hvor disse personer alene kan have en begrænset ret til ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Får en sådan person i 3-årsperioden udbetalt en ydelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal Udbetaling Danmark give underretning herom til kommunen.

Efter gældende regler i § 70 g, stk. 6, kan det udbetalte tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende ikke overstige niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når den selvstændige er omfattet af § 70 l.

Det medfører, at det beregnede tilskud i 2019 højest kan udbetales med følgende beløb pr. måned:

- 12.143 kr. pr. måned før skat for enlige forsørgere.
- 8.498 kr. pr. måned før skat for samlevende eller gifte forsørgere.
- 6.072 kr. pr. måned før skat for ikke-forsørgere.
- 2.616 kr. pr. måned før skat for ikke-forsørgere under 30 år, der er hjemmeboende.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter § 70 g i 3-årsperioden, er det nødvendigt, at kommunerne gøres bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene kan modtage ydelser på integrationsydelsesniveau pga. sanktion i 3-årsperioden.

Udbetaling Danmark får derfor til opgave at kontrollere, om personer, som er dømt for ophold i udlandet efter de nævnte bestemmelser, og som har modtaget offentlige ydelser under opholdet, får udbetalt offentlige ydelser i 3-årsperioden, hvor disse personer alene kan have en begrænset ret til ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Får en sådan person i 3-årsperioden udbetalt en ydelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal Udbetaling Danmark give underretning herom til kommunen. Der henvises til ændringsforslag nr. 36 til nyt kapitel 3 d i lov om Udbetaling Danmark.

Efter de gældende regler i § 70 h, stk. 1, ophører retten til tilskud efter §§ 70 f og 70 g, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., fordi

der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Retten til ydelser efter loven ophører på tidspunktet for politiets afgørelse.

Den gældende bestemmelse etablerer således hjemmel for kommunen til at træffe afgørelse om, at retten til ydelser efter §§ 70 f og 70 g i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ophører fra det tidspunkt, hvor politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse mod den pågældende og dermed allerede, mens den pågældende formodes at befinde sig i udenlandske konfliktområder. Det bemærkes, at politiets afgørelse om pasinddragelse i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., mod personer, der befinder sig i udlandet, alene kan ske efter rettens forudgående godkendelse, jf. § 2, stk. 4, sidste pkt., i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Efter gældende ret skal kommunens afgørelse om, at retten til ydelser efter §§ 70 f og 70 g i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er ophørt, træffes alene på baggrund af en oplysning fra politiet om, at der er truffet afgørelse om pasinddragelse mod en person i udlandet. Kommunen vil desuden som udgangspunkt ikke skulle partshøre ydelsesmodtageren om, at kommunen er kommet i besiddelse af oplysninger om, at politiet har truffet afgørelse om pasinddragelse efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Efter de gældende regler, skal retten til ydelser efter §§ 70 f og 70 g i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, herunder krav om tilbagebetaling, for perioden inden politiets afgørelse om pasinddragelse, men hvor personen befinder sig i udlandet, vurderes efter lovens almindelige bestemmelser herom, jf. § 70 f, stk. 11, samt regler fastsat i medfør af § 70 g, stk. 7.

Efter den gældende § 70 h, stk. 2, fremgår at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. omgøres, eller ophæves den under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af tilskuddet, der ikke er blevet udbetalt under ophøret, jf. stk. 1, hvis de øvrige betingelser for udbetaling af tilskuddet var opfyldt i perioden.

Efter den gældende i stk. 2, fremgår, at hvis en afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., omgøres administrativt, eller hvis den ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse, efterbetales den del af ydelsen, der ikke har været udbetalt under ophøret, såfremt betingelserne for at modtage ydelsen i øvrigt var opfyldt i perioden.

Dette vil ske på baggrund af oplysninger fra politiet om, at afgørelsen er omgjort eller ophævet, jf. den foreslåede pligt for politiet til at oplyse kommunen om dette i medfør af § 70 j, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det bemærkes, at en klage over politiets afgørelse om pasinddragelse efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. ikke vil have opsættende virkning i forhold til kommunens efterfølgende afgørelse om at stoppe udbetalingen af ydelser efter loven, hvorfor udbetalingen af ydelsen skal stoppes, selv om den pågældende har klaget over politiets afgørelse.

Efter den gældende § 70 h, stk. 3, hvor et tilskud ophørt efter stk. 1, er det en betingelse for igen at kunne anmode om tilskud, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Efter gældende regler fremgår det, at hvis den pågældende efterfølgende vender tilbage til Danmark, er det en betingelse for igen at kunne anmode om hjælp, at den pågældende dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

For personer, der på tidspunktet for endelig dom hvor de pågældende findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., modtog fleksløntilskud efter § 70 f eller støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed efter § 70 g, skal kommunerne efter de gældende regler vurdere, om personerne forsat opfylder betingelserne for at være visiteret til fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter kapitel 13. Hvis personen ikke opfylder betingelserne for at være visiteret til fleksjob eller tilbud om støtte i form af tilskud, skal kommunen træffe afgørelse om dette, samt om personen er berettiget til en ydelse udbetalt af kommunen.

Hvis kommunen træffer afgørelse om, at personen ikke længere opfylder betingelser for at være visiteret til fleksjob eller til tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændige erhvervsdrivende, finder de almindelige regler for indgivelse af ansøgning om hjælp anvendelse. Det betyder, at der kan indgives ansøgning om integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, så længe personen befinder sig her i landet, og at der kan udbetales hjælp, såfremt personen i øvrigt opfylder betingelserne herfor, uanset om der fortsat

Efter de gældende regler i § 70 i, har en person ikke ret til tilskud efter §§ 70 f og 70 g for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Der er efter de gældende regler hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af tidligere udbetalte ydelser, som eventuelt ikke måtte være blevet standset, mens den pågældende befandt sig i konfliktområderne. Denne regel sikrer, at der efterfølgende vil kunne rejses krav mod personer, som PET ikke har videregivet oplysninger om til politiet, mens de befandt sig i de forbudsramte områder, fordi fx hensynet til varetagelsen af PET's øvrige opgaver var til hinder herfor.

Reglen anvendes også, hvis ydelsen til den pågældende person er ophørt som følge af en afgørelse efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., men det ved en efterfølgende dom for overtrædelse af eksempelvis straffelovens § 114 j, stk. 1, fastslås, at den pågældende også har opholdt sig i konfliktområder i måneder, hvor udbetalingen af ydelsen ikke er ophørt.

Der vil alene kunne rejses krav om tilbagebetaling af ydelser, der vedrører den periode, hvor den pågældende befandt sig i udlandet i strid med de nævnte bestemmelser. Kommunen vil modtage disse oplysninger fra anklagemyndigheden i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 70 j, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det bemærkes, at ydelserne vil kunne kræves tilbagebetalt fra det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Efter den gældende § 70 j, stk. 1, skal politiet underrette kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. over for en person,

som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager tilskud efter §§ 70 f eller 70 g. Kommunen skal træffe afgørelse om ophør af tilskud efter §§ 70 f og 70 g straks efter politiets underretning. Politiet skal endvidere underrette kommunen, hvis afgørelsen efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. senere omgøres eller ophæves.

Efter gældende regler træffer kommunen afgørelse om ophør af hjælp straks efter politiets underretning. Dette vil sikre, at kommunen kan træffe afgørelse straks efter politiets underretning i stedet for at skulle følge de normale procedurer.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 70 h, stk. 2, hvorefter den del af ydelsen, der ikke er udbetalt under ophøret, efterbetales, hvis afgørelsen omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende

Efter den gældende § 70 j, stk. 2, fremgår, at anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. modtager eller har modtaget tilskud efter §§ 70 f eller 70 g. At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel.

At politiet eller anklagemyndigheden skal have »formodning« om, at den pågældende modtager ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, medfører, at politiet og anklagemyndigheden kan videregive ovennævnte oplysninger til kommunen i situationer, hvor de har oplysninger, der tyder på, at den pågældende modtager eller har modtaget ydelser efter §§ 70 f og 70 g i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det bemærkes, at en formodning hos anklagemyndigheden om, at den domfældte modtager eller har modtaget bestemte offentlige ydelser som udgangspunkt vil basere sig på de oplysninger, som er fremkommet under behandlingen af straffesagen, og at orienteringen vil skulle ske på det tidspunkt, hvor der foreligger en endelig dom.

Efter gældende regler træffer kommunen afgørelse om ophør af hjælp straks efter politiets underretning. Dette vil sikre, at kommunen kan træffe afgørelse straks efter politiets underretning i stedet for at skulle følge de normale procedurer.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 70 h, stk. 2, hvorefter den del af ydelsen, der ikke er udbetalt under ophøret, efterbetales, hvis afgørelsen omgøres administrativt eller ophæves under en efterfølgende domstolsprøvelse.

Efter den gældende § 70 k fremgår, at opholdskommunen kan forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 70 h og 70 i samt §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, når en person anmoder om tilskud efter §§ 70 f og 70 g. Dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren. Opholdskommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

Det er relevant for en ny opholdskommune at vide, om en nyttilflyttet borger er blevet genstand for en afgørelse efter §§ 70 h og 70 i, i denne lov samt §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik i den tidligere opholdskommune. Det gælder fx, når et tilskud er ophørt efter § 70 h, stk. 1, idet det fremgår af § 70 h, stk. 3, at det er en betingelse for igen at kunne anmode om hjælp, at den pågældende har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet. Hvis opholdskommunen ikke kan få oplysning om

dette, kan der i nogle tilfælde blive udbetalt ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, uden at personen har dokumenteret sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Efter § 11 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område kan en opholdskommune kun med samtykke fra den person, der søger om ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, forlange, at en tidligere opholdskommune skal videregive oplysninger om ophør af hjælpen og baggrunden herfor. Hvis personen ikke giver samtykke til indhentning af oplysningerne, kan opholdskommunen ikke nødvendigvis gå ud fra, at personen har været genstand for en afgørelse efter §§ 70 h og 70 i samt §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik. Dette gælder uanset bestemmelsen om processuel skadevirkning i § 11 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Ifølge denne bestemmelse skal myndigheden behandle sagen om hjælp på det foreliggende grundlag, hvis borgeren ikke giver samtykke til, at myndigheden kan indhente oplysninger. Hvis borgeren ikke giver samtykke til, at opholdskommunen kan indhente oplysninger fra en tidligere opholdskommune, vil opholdskommunen således skulle lægge til grund, at borgeren ikke har fået en afgørelse efter §§ 70 h og 70 i samt § 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, selv om den tidligere opholdskommune faktisk har truffet sådanne afgørelser.

Bestemmelse indebærer, at hvis en person ikke giver samtykke til, at oplysningerne kan indhentes, kan opholdskommunen uden personens samtykke anmode om, at den tidligere opholdskommune videregiver oplysninger om afgørelser efter §§ 70 h og 70 i samt §§ 10 b og c i lov om aktiv socialpolitik, der fortsat er nødvendige og relevante i forhold til opholdskommunens sagsbehandling i forhold til den konkrete afgørelse efter de nævnte bestemmelser. Dette vil kunne være oplysninger om, at borgeren tidligere har fået en afgørelse efter §§ 70 h og 70 i eller §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik og dermed også, at den pågældende tidligere har fået fx tilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

En tidligere opholdskommune vil efter bestemmelsen være forpligtet til at videregive oplysninger til den nye opholdskommune til brug for den nye opholdskommunes behandling af en sag efter §§ 70 h og 70 i, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik. Det vurderes, at den foreslåede bestemmelse om videregivelse af oplysninger mellem en tidligere opholdskommune og den nuværende opholdskommune er i overensstemmelse med persondataloven, herunder lovens § 8, stk. 3, om videregivelse af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder, der udfører opgaver inden for det sociale område, herunder fordi videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling.

Efter den gældende § 70 l, stk. 1, fremgår det, at tilskud efter §§ 70 f og 70 g i en periode på 3 år højst kan udbetales på et niveau, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og personen for den periode, som dommen omfatter, har modtaget en af følgende ydelser:

- 1) Dagpenge efter barselsloven.
- 2) Sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge.
- 3) Pension efter lov om social pension.
- 4) Pension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
- 5) Arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- 6) Fleksydelse efter lov om fleksydelse.

7) Integrationsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

8) Fleksløntilskud efter § 70 f eller tilskud til selvstændig virksomhed efter § 70 g i denne lov.

9) Statens uddannelsesstøtte (SU) efter SU-loven.

10) Statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Afgørelsen om at nedsætte det beregnede fleksløntilskud efter § 70 f og det beregnede tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 70 g til integrationsydelsesniveau er en direkte følge af dommen og afgørelsen om tilbagebetaling af en ydelse.

En person, der får nedsat tilskud efter §§ 70 f eller 70 g til integrationsydelsesniveau, modtager fortsat det pågældende tilskud og er omfattet af de almindelige regler, der gælder for tilskud efter hhv. §§ 70 f og 70 g. Det er alene tilskuddets størrelse, der bliver sat ned.

Efter gældende regler kan det beregnede tilskud efter fradrag for lønindtægter m.v. ikke overstige niveauet for integrationsydelse, jf. § 70 f, stk. 7 og § 70 g, stk. 6.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter §§ 70 f og 70 g i 3-årsperioden, er det nødvendigt, at kommunerne gøres bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene kan modtage ydelser på integrationsydelsesniveau på grund af sanktion i 3-årsperioden.

Derfor har Udbetaling Danmark fået til opgave at kontrollere, om personer, som er dømt for ophold i udlandet efter de nævnte bestemmelser, og som har modtaget offentlige ydelser under opholdet, får udbetalt offentlige ydelser i 3-årsperioden, hvor disse personer alene kan have en begrænset ret til ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Får en sådan person i 3-årsperioden udbetalt en ydelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal Udbetaling Danmark give underretning herom til kommunen.

Efter den gældende § 70 l, stk. 2, regnes perioden i stk. 1 fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1. Hvis personen idømmes bøde eller betinget fængselsstraf, regnes perioden i stk. 1 fra tidspunktet for den endelige dom, jf. stk. 1.

3-årsperioden efter stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået den ved endelig dom fastsatte straf. Hvis personen idømmes bøde eller betinget fængselsstraf, regnes den 3-årige periode i stk. 1 fra tidspunktet for den endelige dom.

Det medfører, at en person, der ansøger om fx kontanthjælp 1½ år efter at personen har udstået den ved endelig dom fastsatte straf, vil være omfattet af bestemmelsen i stk. 1 i de næste 3 år og derfor først kan modtage den fulde ydelse, når der er gået 3 år fra fx løsladelsen.

Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem endelig dom og afsoning, medregnes denne periode ved opgørelse af 3-årsperioden. Det vil sige, at perioden med nedsat ydelse forud for afsoningen indgår i den samlede 3-årige periode.

Det medfører, at personen i perioden fra den endelige dom, og frem til afsoningen påbegyndes, alene kan få udbetalt den nedsatte ydelse.

Efter løsladelsen vil den pågældende fortsat få udbetalt nedsat ydelse, jf. § 70 l, stk. 1, frem til der er udetalt nedsat ydelse i sammenlagt 3 år. Det vil sige, at perioden med nedsat ydelse forud for afsoningen indgår i den samlede 3-årige periode med nedsat ydelse.

Efter den gældende § 70 l, stk. 3, skal kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 70 f og 70 g, der overstiger integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, i perioden i stk. 1.

Det er således fastsat, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem fleksløntilskud efter § 70 f, stk. 1-6, og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 70 g, stk. 5, og niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen har modtaget fleksløntilskud efter § 70 f, stk. 1-6, eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 70 g, stk. 5, i 3-årsperioden.

Hvis kommunen udbetaler fuldt fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, fordi en person ikke oplyser om, at personen er omfattet af stk. 1-3, og kommunen først efterfølgende modtager besked fra anklagemyndigheden eller Udbetaling Danmark om dette, kan kommunen kræve tilbagebetaling af forskellen mellem det udbetalte fleksløntilskud/tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og det tilskud, som personen skulle have haft.

2.20.1.9. Løn og tilskud m.v. for fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013

Efter den gældende § 71 er en person, der er ansat i et fleksjob før den 1. januar 2013, som udgangspunkt ansat på fuld tid, uanset hvor mange timer, den ansatte arbejder i jobbet. Arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob for fuld tid, og kommunen udbetaler et tilskud på enten halvdelen eller to tredjedele af lønnen til arbejdsgiveren afhængig af graden af den nedsatte arbejdsevne.

Vurderingen af arbejdsevnen – og dermed løntilskuddets størrelse – er konkret og kan foretages på grundlag af lægelige oplysninger, oplysninger fra arbejdsprøvninger etc., og arbejdsevnen nedsættelse sker i forhold til det aktuelle job. Grundlaget kan ændre sig over tid, hvorfor tilskuddets størrelse kan genvurderes, fx i forbindelse med opfølgning.

En ansat i fleksjob er efter lov om sygedagpenge berettiget til sygedagpenge fra kommunen fra første ansættelsesdag. Personen skal således ikke opfylde det almindelige beskæftigelseskrav i form af 26 ugers ansættelse og 240 timers beskæftigelse.

En ansat i fleksjob skal have haft 13 ugers ansættelse og 120 timers beskæftigelse for at kunne opfylde betingelsen for ret til barselsdagpenge.

Får den ansatte i fleksjob udbetalt løn under sygdom eller barsel, har arbejdsgiveren et afledt krav. Det betyder, at arbejdsgiveren er berettiget til de syge- eller barselsdagpenge, som den ansatte ville have haft ret til fra kommunen, hvis den ansatte ikke havde været berettiget til løn fra arbejdsgiveren.

Den gældende bestemmelse i § 72 medfører, at løn og øvrige arbejdsvilkår som udgangspunkt fastsættes efter de kollektive overenskomster på ansættelsesområdet, herunder de sociale kapitler. I en ikke-overenskomstdækket ansættelse gælder overenskomsten på sammenlignelige områder. Fastsættelsen af løn og øvrige arbejdsvilkår skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

En person, hvis seneste ordinære beskæftigelse forud for visitationen til fleksjob var en ansættelse på deltid, kan ikke få tilbud om fleksjob på fuld tid.

Bestemmelsen omfatter personer, hvis deltidsbeskæftigelse har været på gennemsnitlig 30 timer eller derunder i en sammenlagt forudgående periode på 12 måneder med beskæftigelse. Personen kan højst få fleksjob med løntilskud for det antal timer, som pågældende var ansat i i den seneste ordinære beskæftigelse.

Hvis personen oprindeligt gik på deltid på grund af de forhold, som også er årsagen til, at pågældende nu kommer i fleksjob, får personen dog stadig ret til tilbud om et fleksjob med aflønning på fuld tid. I visse andre særlige situationer vil personen også kunne få ret til fleksjob på fuld tid.

2.20.1.10. Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013

Efter den gældende § 75 kan selvstændigt erhvervsdrivende få tilbud af jobcenteret om støtte i form af tilskud, hvis den selvstændige har en varig og væsentlig begrænsning i arbejdsevnen. For at få støtte i form af tilskud skal den selvstændigt erhvervsdrivende opfylde samme betingelser som lønmodtagere, der visiteres til fleksjob. Derudover skal den selvstændigt erhvervsdrivende have drevet virksomheden som hovedbeskæftigelse, og personen skal inden for de seneste 24 måneder have drevet virksomheden i væsentligt omfang i mindst 12 måneder.

Tilskuddet er afhængigt af graden af personens nedsatte arbejdsevne. Tilskuddet kan maksimalt være $\frac{1}{2}$ eller $\frac{2}{3}$ af den mindste overenskomstmæssige løn på området for nyansatte uden faglige kvalifikationer.

Selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager støtte til fastholdelse af beskæftigelse i egen virksomhed efter § 75 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal opfylde det almindelige beskæftigelseskrav for at få ret til syge- og barselsdagpenge.

Beregningen af syge- og barselsdagpenge til en selvstændig, der modtager støtte i form af tilskud til fastholdelse af beskæftigelse i egen virksomhed, sker på grundlag af den indtægt, pågældende har i virksomheden.

Den selvstændige får udbetalt tilskuddet samt de beregnede syge- eller barselsdagpenge ved fravær på grund af sygdom eller barsel.

Bestemmelsen vedrører selvstændigt erhvervsdrivende, der modtager støtte, tilkendt før den 1. januar 2013.

2.20.1.11. Indbetaling af ATP-bidrag af fleksløntilskud

Efter de gældende regler om aflønning i fleksjob i §§ 70 e og 70 f i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats betaler arbejdsgiveren betaler ordinær løn inkl. pension og ATP-bidrag for det antal arbejdstimer, der er aftalt i forbindelse med fleksjobbet. Kommunen supplerer med et fleksløntilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten. Tilskuddet udbetales direkte til den ansatte i et fleksjob.

Aflønningen af fleksjob indebærer, at der alene indbetales bidrag fra arbejdsgiveren til pension og ATP for en mindre del af vederlæggelsen i fleksjobbet. For at sikre, at den fleksjobansattes pensionsforhold ikke forringes markant [i forhold til en ordinær ansættelse], indbetales der efter § 114 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats et bidrag til ATP af fleksløntilskuddet, der dels betales af den fleksjobansatte selv, dels betales af kommunen.

Den fleksjobansatte betaler selv et bidrag, som er på 5 pct. af fleksløntilskuddet. Bidraget kan dog højst være på 500 kr. om måneden. Maksimumbeløbet bliver ikke satsreguleret. Kommunen tilbageholder bidraget til ATP ved udbetalingen af fleksløntilskuddet.

Ud over den ansattes bidrag til ATP, indbetaler kommunen et bidrag til ATP for antallet af timer med fleksløntilskud. Antallet af timer med fleksløntilskud beregnes som forskellen mellem 37 timer om ugen og antallet af løntimer, der er indberettet fra fleksjobansættelsen til indkomstregistret, jf. lov om et indkomstregister. Kommunens ATP-bidrag udgør 2/3 af A-bidragssatsen efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, hvilket svarer til 1,19 kr. pr. time (2019-niveau).

Hvis antallet af løntimer i fleksjobansættelsen er så lavt, at der ikke indbetales ATP-bidrag af lønnen (mindre end 9 timer om ugen eller 39 timer om måneden), indbetales kommunen et fuldt A-bidrag til ATP, svarende til 284 kr. om måneden (2019-niveau).

Bidraget beregnes og indbetales af kommunen. Staten yder 100 pct. refusion for dette bidrag.

2.20.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af den politiske aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at der udarbejdes en ny hovedlov om den aktive beskæftigelsesindsats, der skal være lettere for borgerne at forstå og lettere at administrere efter for kommunerne og arbejdsløshedskasserne. Loven skal have en mere logisk opbygning.

Det foreslås, at de gældende regler om fleksjob videreføres indholdsmæssigt, men sammenskrives og deles i flere bestemmelser med underoverskrifter.

De regler, der omhandler indsatsen for personer i fleksjobordningen, som modtager ledighedsydelse, flyttes ud af kapitlet og skrives sammen med de regler, der gælder for andre ledige. Det medfører, at bestemmelsen om cv flyttes til kapitel 6, bestemmelserne om kontaktførelse og anden aktør for ledige fleksjobvisiterede flyttes til kapitel 7, og bestemmelsen om jobrettet uddannelse flyttes til kapitel 9.

Det foreslås endvidere, at reglen om arbejdsredskaber m.v. flyttes til kapitel 28 sammen med reglerne for de øvrige målgrupper, mens den del af reglen, der vedrører hjælp til kortvarige kurser flyttes til kapitel 24, så dette ligeledes står sammen med reglerne for de øvrige målgrupper.

2.20.2.1. Målgruppe

Det foreslås i § 116, at fleksjob er en ordning for personer, som ikke modtager førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., som er under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, og som ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet. Det er en betingelse, at personen har varige og væsentlige begrænsninger i arbejdsevnen.

Desuden foreslås, at personer, der aktuelt har en meget begrænset arbejdsevne, kan blive visiteret til fleksjob, hvis der er mulighed for, at deres arbejdsevne inden for en rimelig periode kan udvikles.

Fleksjob kan først tilbydes, når alle relevante tilbud efter denne lov samt andre foranstaltninger, herunder eventuelt forsøg på omplacering på arbejdspladsen, har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse. Undtaget herfra er tilfælde, hvor det er åbenbart formålsløst at gennemføre de nævnte foranstaltninger forud for visitationen.

Der er tale om videreførelse af gældende regler om målgruppen for fleksjob med sproglige justeringer.

2.20.2.2. Indhold

Det foreslås i § 117, at en person, der er visiteret til fleksjob, kan få ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere i fleksjob med fleksløntilskud efter § 123. Fleksjob kan alene oprettes hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark.

Personer, der er ansat i fleksjob, kan udstationeres i udlandet, når den fleksjobvisiterede er ansat hos en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark, udstationeringen er frivillig for personen, der ydes danske overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår efter § 134 eller løn- og arbejdsvilkår efter § 122, udstationeringen er højst af et års varighed, og den ansatte er sikret hjemrejsen.

En person, der er visiteret til fleksjob, og som er ledig, modtager ledighedsydelse efter kapitel 7 i lov om aktiv socialpolitik. Personen er omfattet af indsats efter denne lov, jf. afsnit III og IV. Det foreslås endvidere, at en person, der er visiteret til fleksjob og modtager ledighedsydelse, kan anmode kommunen om at udstede et fleksjobbevis, som indeholder oplysninger om fleksjobordningen, de handicapkompenserende ordninger og personens skånebehov. Kommunen skal anvende den skabelon, som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udarbejder.

Endvidere foreslås, at en person, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, kan modtage støtte til at fastholde beskæftigelsen i egen virksomhed i form af tilskud efter § 126.

Der er tale om en videreførelse af gældende regler, dog således at reglerne i den gældende bekendtgørelse om fleksjob vedrørende udstationering og fleksjobbevis er indsat direkte i lovteksten. Derudover er der foretaget sproglige justeringer.

2.20.2.3. Visitation

Det foreslås i § 118, at grundlaget for en afgørelse om fleksjob består af rehabiliteringsplanens forberedende del, som har været behandlet i et rehabiliteringsteam, jf. den foreslåede § 44 og kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

For at blive visiteret til fleksjob, skal der foreligge dokumentation for,

- 1) at personens ressourcer og udfordringer er fuldt afklarede i forhold til uddannelse og beskæftigelse,
- 2) at alle relevante indsatser efter denne lov samt andre foranstaltninger har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse,
- 3) at den pågældendes arbejdsevne anses for varigt og væsentligt begrænset og ikke kan anvendes til at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår, og

4) at den pågældende har været ansat under de sociale kapitler m.v., jf. § 119, i mindst 12 måneder, hvis personen skal ansættes i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads.

Det foreslås, at gældende stk. 2-4 om forsøget om, at en person i forbindelse med en afgørelse om fleksjob kan afvise at modtage lægebehandling, udgår, idet forsøget afsluttes den 30. juni 2019. Der henvises i øvrigt til det [fremsatte lovforslag xx], hvor forsøget om nej til lægebehandling gøres permanent pr. 1. juli 2019.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om visitation til fleksjob med en sproglig justering.

2.20.2.4. Fastholdelsesfleksjob

Det foreslås i § 119, at der stilles krav om, at medarbejdere kun kan blive ansat i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, hvis de pågældende har været ansat på arbejdspladsen i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår. Kravet kan ikke opfyldes ved at være ansat i et fleksjob efter overenskomstens sociale kapitler. De pågældende skal i øvrigt opfylde betingelserne for fleksjob.

Kravet om 12 måneders ansættelse inden et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads gælder ikke, hvis den ansatte har været udsat for akut opstået skade eller sygdom, og det er åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger med henblik på job efter overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om fastholdelsesfleksjob.

2.20.2.5. Midlertidige fleksjob

Det foreslås i § 120, at der bevilges fleksjob for en periode af fem år. Personer under 40 år kan få bevilget et fleksjob for fem år ad gangen.

Personer over 40 år får efter det første fleksjob et permanent fleksjob, hvis jobcenteret vurderer, at arbejdsevnen fortsat er nedsat i et omfang, så overgang til beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked ikke er en mulighed.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om midlertidige fleksjob.

2.20.2.6. Løbende opfølgning af fleksjob og udarbejdelse af status

Det foreslås i § 121, at jobcenteret skal følge op ved en midtvejsstatus efter 2½ års ansættelse i fleksjobbet. Opfølgningen skal ske ved en personlig samtale med den ansatte i et fleksjob, og efter behov ved en drøftelse med arbejdsgiver og den ansatte af mulige initiativer, der kan forbedre den ansattes arbejdsevne.

For personer, der er ansat i et permanent fleksjob, skal jobcenteret foretage opfølgning hver gang, der er gået 2½ år fra sidste opfølgning.

For personer, der er ansat i midlertidige fleksjob, skal der udarbejdes en status efter 4 ½ år af jobcenteret, hvor der tages stilling til, om den ansatte i et fleksjob kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal forblive i fleksjobordningen.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om løbende opfølgning af fleksjob og udarbejdelse af status.

2.20.2.7. Løn- og arbejdsvilkår i fleksjobbet

Det foreslås i § 122, at arbejdsgiveren skal betale løn for det arbejde, der bliver udført, ligesom personer i fleksjob skal have løn for den arbejdsindsats, de reelt yder. Den fleksjobansatte kompenseres for den nedsatte arbejdsevne ved et fleksløntilskud fra kommunen. Den fleksjobansattes indtægt i fleksjobbet består således af løn fra arbejdsgiveren suppleret med et tilskud fra kommunen, der reguleres på baggrund af lønindtægten.

Jobcenteret skal ved etablering af et fleksjob på en virksomhed komme med en vurdering af den pågældendes arbejdsevne i fleksjobbet. Vurderingen danner grundlag for aftalen om fleksjob, herunder om arbejdstid og aflønning.

Aflønningen fastsættes som udgangspunkt efter de kollektive overenskomster, men da der kan være områder, der ikke regulerer eller ikke er egnede til at regulere løn og arbejdstid efter de regler, der gælder i fleksjobordningen fra 2013, vil overenskomsterne i disse situationer kunne fraviges efter aftale mellem lønmodtager og arbejdsgiver.

På områder, der er dækket af overenskomst, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter de kollektive overenskomster, herunder sociale kapitler, lokalaftaler m.v. samt bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for ansættelse og fastholdelse af personer i fleksjob.

På områder, der ikke er dækket af overenskomst, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren. På områder, hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst, skal parterne tage udgangspunkt i overenskomsten på det sammenlignelige område.

Ansatte i fleksjob, som arbejder 8 timer eller derunder ugentligt, og som udfører funktionærarbejde, ansættes hos arbejdsgiveren på funktionærlignende vilkår.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler for løn- og arbejdsvilkår i fleksjob etableret efter 2012.

2.20.2.8. Fleksløntilskud

Det foreslås i § 123, at bestemmelsen om fleksløntilskud i den gældende § 70 f videreføres med uændret indhold, men at bestemmelsen deles i tre paragraffer for at gøre bestemmelsen lettere at læse og forstå.

Det foreslås således, at § 70 f, stk. 1-3 og 10 samles i § 123.

Efter forslaget skal kommunen i lighed med gældende regler udbetale fleksløntilskud til personer i fleksjob som supplement til den løn, der udbetales af arbejdsgiver efter den foreslåede § 122. Tilskuddet beregnes med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Kommunen udbetaler fleksløntilskuddet efter månedsvis bagud.

Det foreslås, at udbetaling af fleksløntilskud fra kommunen fortsat forudsætter, at der er en lønudbetaling fra arbejdsgiveren. Fleksløntilskuddet skal supplere en løn, der på grund af den fleksjobansattes nedsatte arbejdsevne er mindre end lønnen for fuldtidsarbejde. Lønnen behøver ikke at komme til udbetaling samtidig med fleksløntilskuddet, fx i tilfælde hvor en lønudbetaling dækker flere måneder. Det afgørende er, at den fleksjobansatte modtager løn fra arbejdsgiveren for det udførte arbejde. Der kan således ikke udbetales fleksløntilskud til job, hvor der ikke udbetales løn.

Det foreslås, at fleksløntilskuddet beregnes som efter de gældende regler med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, svarende til 18.489 kr. pr. måned (2019-niveau). Fleksløntilskuddet nedsættes på baggrund af lønindtægten fra fleksjobbet (inkl. pension), evt. anden lønindtægt og evt. indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse.

Fleksløntilskud vil efter forslaget fortsat blive anset som en offentlig forsørgelsesydelse, og der skal derfor ikke beregnes AM-bidrag af fleksløntilskuddet og fleksløntilskuddet udbetales for 5 dage om ugen.

Det foreslås videre, at fleksløntilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af lønindtægten i fleksjobbet, dels af anden lønindtægt, indtil den samlede lønindtægt inkl. pensionsbidrag pr. måned udgør 14.686 kr. (2019-niveau). For lønindtægt, der overstiger 14.686 kr. pr. måned nedsættes fleksløntilskuddet med 55 pct. Den ansatte i fleksjobbet har pligt til at oplyse kommunen om eget og arbejdsgiverens pensionsbidrag.

Beskæftigelsesministeren har bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler bl.a. om beregning af fleksløntilskud, definition af lønindtægt. Det er fastsat, at ved lønindtægt forstås A-indkomst eller B-indkomst, hvoraf der skal betales arbejdsmarkedsbidrag og det samlede bidrag (den ansattes eget og arbejdsgivers bidrag) til en pensionsordning, som er led i et ansættelsesforhold.

Det foreslås at fleksløntilskud og løn udbetalt af arbejdsgiver tilsammen højst kan udgøre et beløb, der svarer til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid i den pågældende stilling.

Det foreslås, at arbejdsgiveren i forbindelse med indgåelsen af aftalen om ansættelse i fleksjob skal oplyse, hvad lønnen på fuld tid udgør i den pågældende stilling. Derved vil personer på sammenlignelige ansættelsesvilkår ikke kunne opleve en indkomstfremgang ved overgang fra ordinær beskæftigelse til fleksjob. Hvis løn og fleksløntilskud tilsammen udgør mere end den løn, der gælder ved ansættelse på fuld tid i den pågældende stilling, nedsættes fleksløntilskuddet med det beløb, som løn og fleksløntilskud overstiger lønnen med.

2.20.2.9. Feriegodtgørelse, sygedagpenge og barselsdagpenge m.v.

Det foreslås, at den gældende § 70 f, stk. 4-6, 8 og 9 sammenskrives i den foreslåede § 124, således at beregningen af fleksløntilskud til personer, der modtager løn under ferie, feriegodtgørelse, sygedagpenge og barselsdagpenge fremgår af en bestemmelse for at øge læsbarheden og forståelsen af bestemmelserne. Der foretages ikke materielle ændringer i bestemmelserne.

Det foreslås, at personer, der under ferie modtager løn eller feriegodtgørelse, er berettiget til fleksløntilskud under ferien. Bestemmelserne i den foreslåede § 123, stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse i forhold til beregning af fleksløntilskud. Fleksløntilskuddet kan udbetales under ferieophold i udlandet.

Det foreslås, at indholdet af den gældende § 70 f, stk. 5, videreføres uændret, men at bestemmelsen deles i 2 stykker for at lette læsbarheden, jf. ovenstående.

Det foreslås således, at personer, der modtager løn under sygdom eller barsel, er berettiget til fleksløntilskud i sygdoms- eller barselperioden. Bestemmelserne i den foreslåede § 123, stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse for beregning af fleksløntilskuddet. Reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel finder tilsvarende anvendelse for fleksløntilskuddet, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barselsdagpenge.

Det foreslås videre, at personer, der ikke er berettiget til løn under sygdom eller barsel, modtager syge- eller barselsdagpenge efter de regler, der fastsættes i medfør af § 49 i lov om sygedagpenge og § 34 i lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel eller ressourceforløbsydelse efter § 69 j i lov om aktiv socialpolitik. Syge- eller barselsdagpengene eller ressourceforløbsydelsen suppleres med fleksløntilskud, således at syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud tilsammen svarer til 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel finder tilsvarende anvendelse for fleksløntilskuddet, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barselsdagpenge.

Det foreslås videre, at hvis en person, der er ansat i et fleksjob, og som ikke modtager løn under sygdom, mister retten til sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, kan den pågældende modtage fleksløntilskud fratrukket det beløb, som personen ville have kunnet modtage i sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik. Det samme gør sig gældende, hvis der er anmodet om sygedagpenge for sent. Kommunen skal ved udbetaling af det beregnede fleksløntilskud mindst hver tredje måned følge op på, om den pågældende fortsat er ansat i fleksjob. Opfølgningen skal ske, indtil kommunen konstaterer, at personen igen får udbetalt løn, sygedagpenge eller ressourceforløbsydelse.

Det foreslås, at hvis ansættelsen i fleksjob ophører under sygdom, ophører fleksløntilskuddet, og personen overgår til ledighedsydelse, jf. de gældende §§ 74 a og 74 d i lov om aktiv socialpolitik, hvis den pågældende i øvrigt opfylder betingelserne herfor.

Det foreslås, at hvis ansættelsen i fleksjob ophører under barsel, ophører fleksløntilskuddet, og personen overgår til barselsdagpenge, jf. § 34 i lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel.

2.20.2.10. Tilbagebetaling

Det foreslås, at den gældende § 70, stk. 11, flyttes til sin egen bestemmelse og opdeles i 4 stykker for at lette læsbarheden og gøre bestemmelsen mere overskuelig. Det materielle indhold af bestemmelsen svarer til de gældende regler.

Det foreslås i § 125, at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, hvis den ansatte mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger efter forslaget til § 123, stk. 2, eller § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og den ansatte har modtaget fleksløntilskud med urette eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget fleksløntilskud.

Det foreslås videre, at kommunen i lighed med gældende regler træffer afgørelse om tilbagebetaling af fleksløntilskud, når en person er dømt for overtrædelse af straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. Dette gælder også, hvor kommunen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af en ydelse for samme periode.

Det foreslås, at kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt fleksløntilskud, hvis der i en måned er udbetalt løn m.v., der vedrører arbejde udført over flere måneder, og hvis det ikke har været muligt at efterregulere lønindtægten m.v. i de følgende måneders fleksløntilskud eller ledighedsydelse.

Dette svarer til de gældende regler. Det har ingen betydning for tilbagebetaling efter denne bestemmelse, om den pågældende tidligere fleksjobansatte var i god eller ond tro vedrørende modtagelsen af fleksløntilskuddet.

Det foreslås, at tilbagebetalingskravet bortfalder, når der er gået 3 år efter fleksløntilskuddet eller ledighedsydelsens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder 1. pkt. på ny anvendelse. Dette svarer til de gældende regler.

Det betyder, at hvis der i 3 år efter hjælpens ophør ikke har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet, bortfalder det.

2.20.2.11. Tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne tilkendt d. 1. januar 2013 eller derefter

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler.

Det foreslås i § 126, at jobcenteret kan give tilbud om støtte i form af tilskud i 5 år til personer, som driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse her i landet, og som

- 1) har en varig og væsentlig nedsat arbejdsevne i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed,
- 2) udnytter sin arbejdsevne fuldt ud i virksomheden,
- 3) er under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension,
- 4) ikke modtager førtidspension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og
- 5) forud for tilkendelse af tilskuddet første gang har drevet den selvstændige virksomhed i væsentligt omfang i mindst 12 måneder inden for de seneste 24 måneder.

Med forslaget har selvstændigt erhvervsdrivende fortsat mulighed for at få tilbud om støtte i form af tilskud, hvis deres arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat i forhold til arbejdet i den selvstændige virksomhed. Vurderingen af, om arbejdsevnen er varigt og væsentligt nedsat i virksomheden, hviler på de samme hensyn som ved tilkendelse af fleksjob for lønmodtagere. Dog skal arbejdsevnen kun være nedsat i forhold til arbejdet i den konkrete virksomhed og ikke i forhold til ethvert erhverv.

Det foreslås, at det er en forudsætning for udbetaling af tilskud, at den selvstændige godtgør over for jobcenteret, at pågældende personligt deltager i driften af virksomheden, og at arbejdsvilkårene er tilrettelagt i overensstemmelse med den nedsatte arbejdsevne.

Det foreslås, at jobcenteret skal følge op på, om der er sket ændringer i personens forhold efter 2½ år i tilbuddet, herunder vurdere, om personen fortsat opfylder betingelserne for at modtage tilskud. Dette skal ske ved en personlig samtale med modtageren af tilskuddet.

Det foreslås at, når en person har fået tilskud til bevarelse af beskæftigelsen i sin selvstændige virksomhed i 4½ år, skal jobcenteret udarbejde en status på baggrund af ændringer i arbejdstid, skænehensyn samt

tilbagemeldinger fra den selvstændige, hvor der tages stilling til, om den selvstændige kan overgå til ordinær beskæftigelse eller skal forblive i fleksjobordningen.

Det foreslås, at tilskuddet fastsættes til 141.206 kr. (2019-niveau) om året. Tilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden, dels af anden arbejdsindkomst. Kommunen udbetaler tilskuddet med 1/12 af det beregnede tilskud pr. måned. Nedsættelsen af tilskuddet beregnes én gang årligt på baggrund af de 2 bedste regnskabsår inden for de seneste 3 år. Har virksomheden været drevet i mindre end 2 år, beregnes årsindtægten med baggrund i seneste hele regnskabsår.

Det foreslås, at som efter de gældende regler kan personer, få et tilskud på 141.206 kr. årligt (2019-niveau), som nedsættes med 30 pct. af overskuddet i virksomheden og 30 pct. af evt. anden arbejdsindkomst.

Det foreslås i lighed med gældende regler, at beskæftigelsesministeren skal have hjemmel til at fastsætte regler om, at visse perioder, for hvilke der ikke indberettes lønoplysninger til indkomstregistret, skal medregnes til arbejdsindkomsten. Disse regler vil blive fastsat i bekendtgørelse om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne. Der henvises til afsnit 2.20.2.16 om bemyndigelsesbestemmelser.

2.20.2.12. Nedsættelse af fleksløntilskud og tilskud til selvstændig erhvervsdrivende til integrationsydelsesniveau, ophør af tilskud m.v.

Det foreslås, at bestemmelserne om, at fleksløntilskud og tilskud til selvstændige erhvervsdrivende med nedsat arbejdsevne skal nedsættes til integrationsydelsesniveau, flyttes til et særskilt afsnit sammen med de regler, som gælder, når en person bliver omfattet af reglerne om inddragelse af pas m.v., i det omfang det antages at en person i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette indebærer eller forøger en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden, som blev indsat ved lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere) efter forslagene til §§ 127-132.

Det foreslås derfor, at det beregnede tilskud efter den foreslåede § 127 højst kan udbetales på et niveau, der svarer til integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når personen er omfattet af forslaget til § 132.

Det medfører, at det beregnede fleksløntilskud i 2019 højst kan udbetales med følgende beløb:

- 12.143 kr. pr. måned før skat for enlige forsørgere.
- 8.498 kr. pr. måned før skat for samlevende eller gifte forsørgere.
- 6.072 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere.
- 2.616 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere under 30 år, der er hjemmeboende.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om niveauet for tilskud i 3-årsperioden, jf. forslaget til § 130, er det nødvendigt, at kommunerne gøres bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene kan modtage ydelser på integrationsydelsesniveau pga. sanktion i 3-årsperioden.

Det foreslås, at ophører retten til tilskud efter forslaget til § 129, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v., fordi der er grund til at antage, at personen i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Retten til ydelser efter loven ophører på tidspunktet for politiets afgørelse.

Det foreslås, at hvis et tilskud er ophørt, er det en betingelse for igen at kunne anmode om tilskud, at personen dokumenterer sin tilstedeværelse i Danmark ved fremmøde hos politiet.

Det foreslås, at har en person ikke ret til tilskud efter forslagene til §§ 123, 124 eller 126 for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for en periode, hvor den pågældende ved endelig dom findes at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v.

Det foreslås, at politiet skal underrette kommunen, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. over for en person, som befinder sig i udlandet, og som politiet får formodning om samtidig modtager tilskud efter §§ 123, 124 og 126. Kommunen skal træffe afgørelse om ophør af tilskud efter §§ 123, 124 og 126 straks efter politiets underretning. Politiet skal endvidere underrette kommunen, hvis afgørelsen efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. senere omgøres eller ophæves.

Det foreslås, at anklagemyndigheden skal underrette kommunen, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at en person, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. modtager eller har modtaget tilskud efter §§ 123, stk. 1 eller 126, stk. 1. At der skal foreligge en endelig dom indebærer, at dommen ikke længere uden særlig tilladelse kan ændres ved appel.

Det foreslås, at opholdskommunen kan forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om afgørelser efter forslagene til §§ 128 og 129 i samt §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, når en person anmoder om tilskud efter forslagene til §§ 123, 124 og 126. Dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren. Opholdskommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

Det foreslås, at tilskud efter forslagene til §§ 123, 124 og 126 højst kan udgøre et beløb, der svarer til niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik i en periode på 3 år, når den pågældende ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og personen for den periode, som dommen omhandler, modtog en af følgende ydelser: barselsdagpenge efter lov om barselsdagpenge, sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge, pension efter lov om social pension, pension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., fleksydelse efter lov om fleksydelse, integrationsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, tilskud efter forslagene til §§ 123, 124 og 126 efter denne lov, statens uddannelsesstøtte (SU) efter SU-loven eller statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Efter forslaget er afgørelsen om at nedsætte det beregnede fleksløntilskud efter forslaget til §§ 123 eller 124 og det beregnede tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter forslaget til § 126 til integrationsydelsesniveau er en direkte følge af dommen og afgørelsen om tilbagebetaling af en ydelse.

En person, der får nedsat tilskud efter forslaget til § 127, stk. 1 og 2, til integrationsydelsesniveau, modtager fortsat det pågældende tilskud og er omfattet af de almindelige regler, der gælder for tilskud efter forslagene til hhv. §§ 123, 124 og 126. Det er alene tilskuddets størrelse, der bliver sat ned.

Integrationsydelsesniveauet efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, udgør pr. måned i 2019:

- 12.143 kr. pr. måned før skat for enlige forsørgere.
- 8.498 kr. pr. måned før skat for samlevende eller gifte forsørgere.
- 6.072 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere.
- 2.616 kr. pr. måned før skat for ikkeforsørgere under 30 år, der er hjemmeboende.

Med henblik på at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om niveauet for tilskud efter forslagene til §§ 123, 124, 126 og 127 i 3-årsperioden, er det nødvendigt, at kommunerne gøres bekendt med, at personen er en del af den personkreds, der alene kan modtage ydelser på integrationsydelsesniveau på grund af sanktion i 3-årsperioden.

Derfor har Udbetaling Danmark fået til opgave at kontrollere, om personer, som er dømt for ophold i udlandet efter de nævnte bestemmelser, og som har modtaget offentlige ydelser under opholdet, får udbetalt offentlige ydelser i 3-årsperioden, hvor disse personer alene kan have en begrænset ret til ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Får en sådan person i 3-årsperioden udbetalt en ydelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal Udbetaling Danmark give underretning herom til kommunen.

Det foreslås, at perioden regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af en dom. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden. Hvis personen idømmes bøde eller betinget fængselsstraf, regnes perioden fra tidspunktet for den endelige dom.

Det foreslås således fastsat, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem fleksløntilskud efter § 123, stk. 1-3 og § 124, stk. 1-4, og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 126, stk. 5, og niveauet for integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen har modtaget fleksløntilskud efter § 123, stk. 1-3 og § 124, stk. 1-4, eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 126, i 3-årsperioden.

For personer, som er omfattet af forslaget til § 132, kan kommunen kræve tilbagebetaling af forskellen mellem det udbetalte fleksløntilskud/tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og det tilskud, som personen skulle have haft.

2.20.2.13. Løn og tilskud m.v. for fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013

Det foreslås i § 133, at en person, der er ansat i et fleksjob før den 1. januar 2013, som udgangspunkt er ansat på fuld tid, uanset hvor mange timer, den ansatte arbejder i jobbet. Arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob for fuld tid, og kommunen udbetaler et tilskud på enten halvdelen eller to tredjedele af lønnen til arbejdsgiveren afhængig af graden af den nedsatte arbejdssevne.

En ansat i fleksjob er efter sygedagpengeloven berettiget til sygedagpenge fra kommunen fra første ansættelsesdag. Personen skal således ikke opfylde det almindelige beskæftigelseskrav i form af 26 ugers ansættelse og 240 timers beskæftigelse.

En ansat i fleksjob skal have haft 13 ugers ansættelse og 120 timers beskæftigelse for at kunne opfylde betingelsen for ret til barselsdagpenge.

Får den ansatte i fleksjob udbetalt løn under sygdom eller barsel, har arbejdsgiveren et afledt krav. Det betyder, at arbejdsgiveren er berettiget til de syge- eller barselsdagpenge, som den ansatte ville have haft ret til fra kommunen, hvis den ansatte ikke havde været berettiget til løn fra arbejdsgiveren.

Det foreslås i § 134, at løn og øvrige arbejdsvilkår for en person, der er ansat i et fleksjob før den 1. januar 2013, som udgangspunkt fastsættes efter de kollektive overenskomster på ansættelsesområdet, herunder de sociale kapitler. I en ikke-overenskomstdækket ansættelse gælder overenskomsten på sammenlignelige områder. Fastsættelsen af løn og øvrige arbejdsvilkår skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Fleksjob er som hovedregel på deltid, hvis seneste ordinære beskæftigelse forud for visitationen til fleksjob var en ansættelse på deltid.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om løn og tilskud m.v. for fleksjob påbegyndt før reformen om førtidspension og fleksjob, der trådte i kraft den 1. januar 2013 med sproglige justeringer som følge af, at der ikke siden har kunnet etableres fleksjob efter disse regler.

2.20.2.14. Støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013

Det foreslås i § 136, at selvstændigt erhvervsdrivende kan få tilbud af jobcenteret om støtte i form af tilskud, hvis den selvstændige har en varig og væsentlig begrænsning i arbejdsevnen. For at få støtte i form af tilskud skal den selvstændigt erhvervsdrivende opfylde samme betingelser som lønmodtagere, der visiteres til fleksjob. Derudover skal den selvstændigt erhvervsdrivende have drevet virksomheden som hovedbeskæftigelse, og personen skal inden for de seneste 24 måneder have drevet virksomheden i væsentligt omfang i mindst 12 måneder.

Tilskuddet er afhængigt af graden af personens nedsatte arbejdsevne. Tilskuddet kan maksimalt være $\frac{1}{2}$ eller $\frac{2}{3}$ af den mindste overenskomstmæssige løn på området for nyansatte uden faglige kvalifikationer.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013.

2.20.2.15. Indbetaling af ATP-bidrag af fleksløntilskud

Det foreslås, at de gældende regler om indbetaling af ATP-bidrag af fleksløntilskud videreføres uændret. Det betyder, at den fleksjobansatte selv betaler et ATP-bidrag som er på 5 pct. af fleksløntilskuddet, dog højst 500 kr. om måneden. Maksimumbeløbet satsreguleres fortsat ikke. Kommunen indeholder bidraget ved udbetalingen af fleksløntilskuddet og indbetaler det til personens ATP-konto.

Kommunen indbetaler også et bidrag på personens ATP-konto, som fastsættes på grundlag af antallet af timer med fleksløntilskud. På samme måde som efter de gældende regler opgøres antallet af timer med fleksløntilskud som forskellen mellem 37 timer om ugen og antallet af løntimer, der er indberettet fra

fleksjobansættelsen til indkomstregistret, jf. lov om et indkomstregister. Kommunens ATP-bidrag udgør 2/3 af A-bidragssatsen efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Hvis antallet af løntimer i fleksjobansættelsen er så lavt, at der ikke indbetales ATP-bidrag af lønnen (mindre end 9 timer om ugen eller 39 timer om måneden), foreslås det, at der indbetales et fuldt A-bidrag til ATP, svarende til 284 kr. om måneden (2019-niveau).

Bidraget beregnes og indbetales af kommunen. Staten yder 100 pct. refusion for dette bidrag.

2.20.2.16. Bemyndigelsesbestemmelser

Det foreslås, at bestemmelsen i § 69, stk. 2, i gældende lov ophæves. Efter denne bestemmelse kan beskæftigelsesministeren under hensyn til Danmarks internationale forpligtelser fastsætte regler om, at der inden for visse erhvervsområder ikke er adgang til at beskæftige personer i fleksjob eller yde støtte til at fastholde personer i beskæftigelse i egen virksomhed.

Bemyndigelsen er en videreførelse af regler tilbage fra før lov om en aktiv beskæftigelsesindsats nr. 455 af 10. juni 1997. Reglen er begrundet i de tidligere statsstøtteregler, der kunne give anledning til tvivl, om det var muligt at etablere fleksjob i visse sensitive sektorer.

Det er alene fleksjob, der er oprettet før den 1. januar 2013, der er en statsstøtteordning. Ordningen er anmeldt og godkendt af EU-Kommissionen. Herudover kan ordninger, der udgør statsstøtte, og som opfylder visse betingelser køre under den generelle gruppefritagelsesforordning nr. 651/2014 af 17. juni 2014 eller som de minimis-støtte efter de minimis forordningen nr. 1407/2013 af 18. december 2013.

Det er på den baggrund vurderingen, at bemyndigelsesbestemmelsen, der i øvrigt ikke er blevet benyttet siden 2012, ikke længere er nødvendig.

Det foreslås, at de øvrige bemyndigelsesbestemmelser vedrørende fleksjobreglerne samles. En bestemmelse henviser til reglerne før den 1. januar 2013, og en bestemmelse henviser til reglerne efter.

Det foreslås i forslaget § 139, at beskæftigelsesministeren i lighed med de gældende regler får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om beregningen af fleksløntilskuddet. Dette vil ske i bekendtgørelse om beregning af og fradrag i fleksløntilskud.

Bemyndigelsen foreslås også anvendt til at fastsætte regler om, at det er lønoplysninger m.v., som fremgår af indkomstregisteret, som skal anvendes ved beregning af fleksløntilskuddet.

Anvendelsen af bemyndigelsesbestemmelsen svarer til den gældende udmøntning af bemyndigelsen.

Det foreslås videre i forslaget til stk. 2, at beskæftigelsesministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om betingelser for og beregning af tilskud, fradrag og udbetaling af tilskud, oplysningspligt m.v. til selvstændigt erhvervsdrivende.

Det foreslås fx, at der vil blive fastsat nærmere regler om opgørelsen af årsindtægten for de forskellige virksomhedsformer, svarende til den opgørelse til de gældende regler.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil endvidere blive anvendt til at fastsætte regler om tilbagebetaling af tilskud, herunder i situationer, hvor kommunen skal træffe en afgørelse om tilbagebetaling efter de foreslåede §§ 130 og 132 fx selv om den tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af tilskud efter forslaget til §§ 126 og 127 for hele eller dele af den periode, som dommen omhandler, eller for en længere periode.

Det foreslås i § 140, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013

Bemyndigelsen foreslås anvendt til at fastsætte nærmere regler om, hvordan reglerne for tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende tilkendt før den 1. januar 2013 skal administreres.

Det foreslås i § 141, at beskæftigelsesministeren efter indstilling fra bestyrelsen fra Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætter nærmere regler om beregning, indberetning og indbetaling af bidrag efter § 137 og 138.

2.21. Revalidering

2.21.1. Gældende ret

2.21.1.1. Målgruppe

Efter den gældende § 46 i lov om en aktiv socialpolitik, er revalidering erhvervsrettede aktiviteter og økonomisk hjælp, der kan bidrage til at en person med begrænsninger i arbejdsevnen, herunder personer, der er berettiget til ledighedsydelse, fastholdes eller kommer ind på arbejdsmarkedet, således at den pågældendes mulighed for at forsørge sig selv og sin familie forbedres. Aktiviteter, som revalidenden gennemfører, før det erhvervsmæssige sigte er afklaret, kaldes forrevalidering, og er aktiviteter med et erhvervsmodnende eller afklarende sigte for revalidenden.

Efter gældende § 46, stk. 2 i lov om aktiv socialpolitik, kan kommunen give tilbud om revalidering, når erhvervsrettede aktiviteter efter lov om aktiv socialpolitik eller lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ikke er tilstrækkelige til, at den pågældende kan klare sig selv.

Til vurderingen af, om en persons arbejdsevne er så begrænset, at personen skal tilbydes revalidering, anvendes rehabiliteringsplanens forberedende del. Beslutningen om revalidering skal dog ikke forelægges rehabiliteringsteamet.

2.21.1.2. Indsats

Efter gældende § 47 i lov om aktiv socialpolitik, skal kommunen tilrettelægge revalidering i samarbejde med revalidenden således, at tilbuddet tilpasses den enkeltes forudsætninger og behov og under hensyn til egne ønsker til fremtidig beskæftigelse. Revalideringen tilrettelægges, således at beskæftigelsesmålet efter »Min Plan« så vidt muligt rettes mod områder, hvor der er gode eller rigtig gode beskæftigelsesmuligheder.

Ved revalidering i form af virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud efter kapitel 11 eller 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilrettelægges revalideringen i samarbejde med både revalidenden og virksomheden. Revalideringen sigter mod en efterfølgende varig ansættelse på normale løn- og arbejdsvilkår i virksomheden eller en virksomhed med tilsvarende funktioner.

Det følger af § 47, stk. 2 i lov om aktiv socialpolitik, at et revalideringsforløb kan bl.a. bestå, af de tilbudsmuligheder, der følger af afsnit IV i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og af hjælp til etablering af selvstændig virksomhed efter § 65 i lov om aktiv socialpolitik.

Det fremgår ligeledes af gældende § 57 i lov om aktiv socialpolitik, at personer i revalidering ikke må have andet arbejde, når »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan gennemføres. Kommunen kan tillade arbejde i begrænset omfang, hvis det er foreneligt med gennemførelsen af »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan, fx i en ferieperiode. Hvis personen uden kommunens tilladelse tager arbejde, skal kommunen fortage en konkret vurdering af, om arbejdet er foreneligt med »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan. Hvis dette ikke er tilfældet, kan det få betydning for retten til fortsat revalidering.

2.21.1.3. Varighed

Efter de gældende regler i § 49 i lov om aktiv socialpolitik, skal kommunen tilrettelægge en revalidering, herunder en forrevalidering, således at den kan gennemføres på så kort tid som muligt, og at pågældendes behov tilgodeses. Kommunen kan højst planlægge, at personer i revalidering får revalideringsydelse i 5 år. Uddannelse, som indgår i en revalidering, forudsættes gennemført på den normerede uddannelsestid.

Det fremgår videre af gældende § 49, stk. 2 i lov om aktiv socialpolitik, at hvis personen har betydelige begrænsninger i arbejdsevnen, og hvis pågældendes personlige forudsætninger, interesser og evner i udpræget grad taler for en længerevarende videregående uddannelse, kan kommunen planlægge en revalidering, hvor personen får revalideringsydelse i mere end 5 år.

Efter gældende § 54 i lov om aktiv socialpolitik har personer i revalidering kun ret til revalideringsydelsen, hvis pågældende følger »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan. Personen bevarer revalideringsydelsen ved kortvarige afbrydelser i revalideringsforløbet, der ikke har betydning for at gennemføre »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan med hensyn til mål og indhold.

Kommunen kan dog efter gældende § 56 i lov om aktiv socialpolitik, forlænge den periode, som personen kan få revalideringsydelse i, hvis pågældende på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller andre helt specielle forhold gør, at personen ikke kan gennemføre »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan. Eller hvis sygdom, pasning af syge børn eller børn med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, barsel, manglende pasningsmulighed af børn eller særlige sociale forhold midlertidigt forsinker personen i at gennemføre »Min Plan« eller en helhedsorienteret plan.

2.21.1.4. Selvstændig virksomhed

Det følger af gældende § 65 i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen kan give en person i revalidering støtte i form af tilskud eller rentefrit lån til at etablere selvstændig virksomhed, når den pågældende har faglige og forretningsmæssige forudsætninger for at drive virksomheden og denne støtte frem for anden revalidering skønnes at kunne bringe den pågældende i stand til at forsørge sig selv og sin familie.

Støtten gives som rentefrit lån, når kommunen skønner, at dette er rimeligt under hensyn til personens fremtidige erhvervsmuligheder. Lånet sikres ved tinglyst pant, når dette er muligt. Kommunen kan endvidere give tilskud til forsørgelse i en kortere periode, normalt ikke mere end 6 måneder.

Efter de gældende regler i § 66 i lov om aktiv socialpolitik, påser kommunen, at der foreligger en forretningsmæssig forsvarlig plan for den selvstændige etablering. Kommunen skal i den periode, hvor der

udbetales tilskud til forsørgelse, følge sagen for at sikre sig, at forudsætningerne for hjælpen fortsat er opfyldt.

Kommunen kan efter gældende regler i § 67 i lov om aktiv socialpolitik, eftergive et lån, hvis revalidenden ikke har økonomisk mulighed for at betale det tilbage.

2.21.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.21.2.1. Revalidering som selvstændigt kapitel

Det foreslås at reglerne i kapitel 6 om revalidering i lov om aktiv socialpolitik opdeles således, at regler om målgruppe, indsats, varighed og selvstændig virksomhed flyttes til et nyt selvstændigt kapitel i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Ved at flytte regler om målgruppe, indsats, varighed og selvstændig virksomhed for personer i revalidering til et selvstændigt kapitel i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, vil revalideringsordningen følge systematikken med øvrige ordninger i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Dette vil gøre reglerne lettere at læse og medfører ikke i sig selv indholdsmæssige ændringer.

Det foreslås ligeledes, at regler om »Min Plan« og en helhedsorienteret plan for personer i revalidering flyttes fra kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik, til det foreslåede kapitel 8 om planer m.v. i lov om en aktiv beskæftigelsespolitik. Det foreslås videre at reglerne om anden aktør for personer i revalidering i nuværende § 47 a i lov om aktiv socialpolitik flyttes og sammenskrives med øvrige regler i kapitel 2 om ansvaret for indsatsen i lov om en aktiv beskæftigelsespolitik.

2.21.2.2. Målgruppe

Det foreslås, at revalidering er en ordning for personer med begrænsninger i arbejdsevnen, der kan tilbydes når øvrige beskæftigelsesrettede indsatser efter lov om en aktiv beskæftigelsespolitik eller andre indsatser efter anden lovgivning, ikke er tilstrækkelig til, at personen kan bringes til at forsørge sig selv, og når det vurderes at revalideringsforløb vil medføre, at personen kan fastholdes eller kommer ind på arbejdsmarkedet, så personens mulighed for at forsørge sig selv og sin familie forbedres.

Det foreslås videre, at personer, der er berettiget til ledighedsydelse, og som har begrænsninger i arbejdsevnen, og i øvrigt opfylder betingelserne, vil få ret til revalidering som hidtil.

Det foreslås videre, at personer under et revalideringsforløb kan modtage ydelser efter kapitel 6 c i lov om aktiv socialpolitik og økonomisk hjælp efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås videre, at rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 43, stk. 2, skal anvendes ved vurderingen af, om en person skal tilbydes revalidering.

For foreslås ligeledes, at det præciseres i lovteksten, at kommunen i det omfang det vurderes relevant, kan anvende rehabiliteringsplanens forberedende del ved justering, forlængelse eller ophør af revalideringsforløbet.

2.21.2. 3. Indsats

Det foreslås, at revalidering blandt andet kan bestå af tilbud om virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud og vejledning og opkvalificering efter kapitel 11, 12 og 14 og af hjælp til etablering af selvstændig virksomhed.

Det foreslås videre, at revalideringen fortsat skal tilrettelægges i samarbejde med personen således, at tilbuddet bliver tilpasset den enkeltes forudsætninger og behov og under hensyn til egne ønsker til fremtidig beskæftigelse.

Det foreslås ligeledes, at kommune kan tillade, at personer kan have andet arbejde i begrænset omfang, hvis kommunen vurderer, at arbejdet kan forenes med revalideringsforløbet.

Det foreslås, at personer, som er i målgruppen for revalidering, men som har behov for et afklarende forløb til at fastlægge det beskæftigelsesmæssige sigte, kan som en forrevalidering få tilbud efter kapitel 11, 12 og 14 med et beskæftigelsesmodnende og afklarende formål, inden den egentlige revalidering iværksættes.

2.21.2.4. Varighed

Det foreslås, at et revalideringsforløb, skal tilrettelægges så det gennemføres på så kort tid som muligt og højest inde for 5 år.

Det foreslås ligeledes, at hvis personen har betydelige begrænsninger i arbejdsevnen, og hvis pågældendes personlige forhold taler for en længerevarende videregående uddannelse, kan kommunen tilrettelægge revalideringen på mere end 5 år.

Det foreslås også, at forrevalidering ligeledes skal gennemføres på så kort tid som muligt og at en periode med forrevalidering ikke skal indgå i opgørelsen af selve revalideringsforløbets varighed.

Det foreslås videre, at kommunen i forhold til den fastsatte tid vil kunne forlænge den periode, som personen kan få revalideringsydelse i, hvis pågældende på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller andre helt specielle forhold gør, at personen ikke kan gennemføre revalideringsforløbet. Perioden kan også forlænges, hvis sygdom, pasning af syge børn eller børn med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, barsel, manglende pasningsmulighed af børn eller særlige sociale forhold midlertidigt forsinker personen i at gennemføre revalideringsforløbet.

2.21.2.5. Selvstændig virksomhed

Det foreslås, at kommunen vil kunne give en person i revalidering støtte i form af tilskud eller rentefrit lån til at etablere selvstændig virksomhed, hvis den pågældende har faglige og forretningsmæssige forudsætninger for at drive virksomheden og denne støtte frem for anden revalidering skønnes at kunne bringe den pågældende i stand til at forsørge sig selv og sin familie.

Støtten vil skulle gives som et rentefrit lån, når kommunen skønner, at dette er rimeligt under hensyn til personens fremtidige erhvervsmuligheder. Lånet sikres ved tinglyst pant, når dette er muligt. Kommunen vil endvidere kunne give tilskud til forsørgelse i en kortere periode, normalt ikke mere end 6 måneder.

Det foreslås videre, at kommunen skal påse, at der foreligger en forretningsmæssig forsvarlig plan for den selvstændige etablering. Kommunen skal i den periode, hvor der udbetales tilskud til forsørgelse, følge sagen for at sikre sig, at forudsætningerne for hjælpen fortsat er opfyldt. Kommunen vil som efter gældende regler kunne eftergive et lån, hvis personen ikke har økonomisk mulighed for at betale det tilbage.

2.22. Jobrotation

2.22.1. Gældende ret

Efter gældende § 97 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan private og offentlige arbejdsgivere i forbindelse med beskæftigedes midlertidige fravær aftale jobrotationsordninger med jobcenteret, hvor ledige erstatter beskæftigede. Det fremgår videre af bestemmelsen, at når private eller offentlige arbejdsgivere indgår aftale om jobrotation i tilknytning til beskæftigedes fravær på grund af orlov, uddannelse m.v., udbetales der støtte i overensstemmelse med de gældende regler herom, og hvis der i forbindelse med jobrotation ansættes en ledig med løntilskud, finder reglerne i lovens kapitel 12 om ansættelse med løntilskud anvendelse.

Reglen henviser til, at hvis der etableres jobrotationsordninger, som ikke opfylder betingelserne for jobrotationsydelse efter lovens §§ 98 a og 98 b, skal der under disse ordninger udbetales støtte efter andre regler, fx støtte efter barselsloven ved ansættelse af en vikar pga. en beskæftigedes barselorlov. Ligeledes henviser reglerne i det hele til lovens kapitel 12, hvis en ledig ansættes med løntilskud efter disse regler.

Efter gældende lovs §§ 98 a og 98 b, har private og offentlige arbejdsgivere ret til at få udbetalt en jobrotationsydelse af jobcenteret, når en beskæftiget midlertidigt deltager i uddannelse, og der i uddannelsesperioden ansættes en person som vikar for den beskæftigede. Der stilles en række betingelser både i forhold til den beskæftigede, fx om forudgående ansættelse, uddannelsen, som den beskæftigede deltager i, og i forhold til hvilke personer, der kan ansættes som vikar, fx om målgruppe og forudgående ledighed/periode med forsørgelsesysdelse m.v. for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse. Disse betingelser beskrives i afsnittene nedenfor.

Formålet med jobrotation i beskæftigelsesindsatsen er at opkvalificere beskæftigede og samtidig at give ledige konkret erhvervserfaring på arbejdsmarkedet, ved at de erstatter de beskæftigede. Jobrotationsydelsen kan derfor kun tildeles til fordel for arbejdstagere med tilknytning til det danske arbejdsmarked.

Efter gældende regler består jobrotation af to ordninger. Den ordinære jobrotationsordning, hvor den beskæftigede er ufaglært eller faglært, eller har en videregående uddannelse, der er forældet, og den særlige jobrotationsordning, hvor den beskæftigede har en kort eller mellemlang videregående uddannelse, der ikke er forældet. Den særlige jobrotationsordning er frem til den 1. januar 2019 en puljestyret ordning, men forventes i forbindelse med finansloven for 2019 at blive omlagt fra en puljestyret ordning til en lovbunden ordning.

Baggrunden for omlægningen er, at der er aftalt en rebudgettering af puljen i ”Aftalen om finansiering af indsatser for at forebygge og nedbryde parallelsamfund og aftale om Landsbyggefondens ramme til fysiske forandringer af de udsatte boligområder m.v. i perioden 2019-2026”, som regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti indgik i maj 2018.

2.22.1.1. Den beskæftigede

Efter gældende lovs § 98 a, stk. 3, (den ordinære ordning) er det en betingelse for arbejdsgiverens ret til jobrotationsydelse, at den beskæftigede, der deltager i uddannelse, ikke har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed overstiger en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med en erhvervsuddannelse, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt i de sidste 5 år.

Den beskæftigede må dermed højst have en uddannelse på erhvervsuddannelsesniveau, dvs. være enten ufaglært eller faglært. Den beskæftigede kan dog have en videregående uddannelse, hvis uddannelsen ikke har været anvendt i de sidste 5 år. Baggrunden for dette er, at en uddannelse anses for forældet, hvis personen ikke har anvendt sin uddannelseskompetence de sidste 5 år.

Efter gældende lovs § 98 a, stk. 4, (den særlige ordning) kan den beskæftigede, der deltager i uddannelse, dog have en kort eller mellemlang videregående uddannelse, der ikke er forældet. Denne ordning var frem til den 1. januar 2019 en puljestyret ordning, men er fra og med 1. januar 2019 omlagt til en lovbunden ordning, jf. beskrivelsen ovenfor.

Den beskæftigede skal modtage sædvanlig løn fra arbejdsgiveren i uddannelsesperioden.

Med hjemmel i gældende lovs § 98 a, stk. 6, er der i bekendtgørelse nr. 977 af 28. juni 2018 om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om betingelser i forhold til bl.a. den beskæftigedes løn og forudgående ansættelse hos arbejdsgiveren.

I bekendtgørelsen er det blandt andet fastsat, at der ved betingelsen om, at den beskæftigede skal modtage sædvanlig løn under uddannelsen, forstås den løn, som den beskæftigede modtog i sit job hos samme arbejdsgiver før påbegyndelse af uddannelsesforløbet. Det er videre fastsat, at den beskæftigede skal have været i ordinær ansættelse hos arbejdsgiveren i minimum 3 måneder umiddelbart forud for uddannelsens begyndelse. Dermed er det en betingelse, at den beskæftigede har en vis forudgående ansættelse hos arbejdsgiveren forinden jobrotationsforløbet.

Betingelserne om, at den beskæftigede skal have en vis forudgående ordinær ansættelsesperiode hos arbejdsgiveren, at uddannelsesperioden er midlertidig, og at vikaren skal have en forudgående ledighedsperiode/periode med forsørgelsesydelse m.v., jf. afsnittene nedenfor, medvirker til at formålet med jobrotation opnås, hvor beskæftigede opnår nye kompetencer samtidig med, at en ledig ansættes som vikar.

2.22.1.2. Uddannelsen, som den beskæftigede deltager i

Efter gældende lovs § 98 a, stk. 1, skal den beskæftigede midlertidigt deltage i uddannelse.

Med hjemmel i gældende lovs § 98 a, stk. 6, er det i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats bl.a. fastsat, at der ved uddannelse forstås efteruddannelse, som den beskæftigede midlertidigt deltager i efter aftale med arbejdsgiveren.

Betingelsen om, at der skal være tale om efteruddannelse, betyder, at den beskæftigede gennem efteruddannelse skal opnå styrkede kompetencer til brug for den fortsatte beskæftigelse i virksomheden. Almindelig oplæring på arbejdspladsen samt temadage, konferencer, supervision, personale dage og lignende anses ikke for efteruddannelse, der kan indgå i jobrotationsordningen. Betingelsen om, at den beskæftigede midlertidigt deltager i efteruddannelse, forudsætter, at det ved forløbets start er forudsat eller i hvert fald sandsynliggjort af arbejdsgiveren, at den beskæftigede efter endt efteruddannelse vil vende tilbage til sin arbejdsplads med forbedrede kompetencer.

Det følger også af bekendtgørelsen, at der ikke kan gives jobrotationsydelse for den del af et uddannelsesforløb, der består af praktik, herunder praktikforløb hos arbejdsgiveren.

Efter gældende lovs § 98 a, stk. 5, afgør arbejdsgiveren, hvilke offentlige eller privat udbudte uddannelser der kan indgå i en jobrotation, og betaler udgiften til private uddannelser og uddannelser med brugerbetaling.

Ved efteruddannelse, som er offentlig eller privat udbudt, forstås, at deltagelse ikke må være begrænset til medarbejdere i en bestemt virksomhed, organisation eller lignende. Der må dermed ikke være tale om opkvalificering, der alene er tiltænkt at komme en bestemt arbejdsplads til gode, fx egen/intern efteruddannelse hos arbejdsgiveren.

Efter gældende lovs § 98 a, stk. 1, 2. pkt., kan der endvidere ikke udbetales jobrotationsydelse, hvis den uddannelse, den beskæftigede deltager i, er knyttet til en uddannelsesaftale, der fører frem til en erhvervsuddannelse i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser, og hvis der er tale om en uddannelse, der efter beslutning truffet af bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan sidestilles med en erhvervsuddannelse.

Det er dermed en betingelse, at den beskæftigede ikke deltager i en erhvervsuddannelse eller en uddannelse, der er sidestillet hermed. Reglen blev indført i loven i forbindelse med beskæftigelsesreformen fra juni 2014, således at ikke skulle være muligt at kombinere elev- og lærlingeforløb med jobrotationsforløb, hvor arbejdsgiverne både kunne få udbetalt jobrotationsydelse og få udbetalt lønrefusion via AUB (Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag).

2.22.1.3. Vikaren

Efter gældende lovs § 98 b, stk. 1, er det en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at vikaren skal være enten

- dagpengemodtager og ved ansættelsen have en sammenlagt ledighedsperiode på mindst 6 måneder,
- kontanthjælps- eller uddannelseshjælpsmodtager eller integrationsydelsesmodtager uden for integrationsprogrammet, og ved ansættelsen have modtaget arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, have været i tilbud om ansættelse med løntilskud, eller have været ledig selvforsørgende i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder, eller
- modtager af kontanthjælp eller integrationsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, og ved ansættelsen have været omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder.

Med hjemmel i gældende lovs § 4 er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, hvordan sammenlagt ledighed opgøres for dagpengemodtagere og om, hvad der forstås ved en sammenhængende periode.

Efter gældende lovs § 98 b, stk. 2, stilles endvidere som betingelse, at vikaren skal være ansat minimum 10 timer pr. uge og maksimalt kan være ansat i en periode på 6 måneder. Det forhold, at den enkelte vikar maksimalt kan være ansat i en periode på 6 måneder, betyder ikke, at et jobrotationsprojekt ikke kan løbe over en længere periode end 6 måneder. Fx kan en arbejdsgiver ansætte to vikarer af hver 6 måneders varighed som erstatning for en medarbejder, der efteruddannes i 12 måneder.

Efter gældende lovs § 98, stk. 4, skal arbejdsgiveren betale overenskomstmæssig løn eller den for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende løn til vikaren. Vikaren er omfattet af de for lønmodtagere gældende regler fastsat i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v. Det gælder fx ferieloven, arbejdsskadesikringsloven og arbejdsmiljøloven.

Det følger af gældende lovs § 98 b, stk. 5, at arbejde som vikar i forbindelse med jobrotation ikke medregnes ved opgørelsen af beskæftigelseskravet efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Bestemmelsen præciserer, at selvom vikaransættelsen i øvrigt skal betragtes som ordinær ansættelse, så kan løntimer/lønnen under vikaransættelsen ikke medregnes til at optjene ret til en forlængelse af dagpengeperioden eller en ny dagpengeperiode. Perioder med ansættelse som jobrotationsvikar forbruger ikke af ydelsesperioden, men forbruger af referenceperioden.

Timerne i vikaransættelsen kan endvidere ikke tælle med i optjeningen af 225 timers ordinært arbejde, jf. 13 f, 13 g og 26, stk. 6-10, i lov om aktiv socialpolitik, i det arbejdet ikke kan anses for understøttet arbejde, da arbejdsgiveren modtager jobrotationsydelse under personens ansættelse.

Med hjemmel i gældende lovs § 98 b, stk. 6, er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere betingelser i forbindelse med vikarens ansættelse. Det er bl.a. fastsat, at

- arbejdsgiveren skal ansætte en vikar for den beskæftigede i et antal timer, svarende til de timer, som den beskæftigede deltager i uddannelse,
- vikaren skal ansættes i samme eller tilsvarende jobfunktion, som den beskæftigede, der deltager i uddannelse. Vikaren vil kunne vikariere for flere beskæftigede, der deltager i uddannelse, og
- vikaren ikke kan ansættes i jobrotation i den virksomhed, hvor personen senest har været ansat i ordinær beskæftigelse.

Det forhold, at vikaren skal ansættes for den beskæftigede i et antal timer, der er svarende til de timer, som den beskæftigede deltager i uddannelsen, beskrives som en time-til-time-relation mellem den beskæftigedes uddannelsesperiode og vikarens ansættelse. Antallet af uddannelsestimer skal dermed modsvares af et tilsvarende antal faktiske arbejdstimer. Det er dermed muligt for en vikar at vikariere for flere beskæftigede, der deltager i uddannelse, og for flere vikarer at vikariere for en beskæftiget. Det afgørende er fortsat, at der er en time-til-time-relation mellem den beskæftigedes uddannelsesperiode og vikarens ansættelse som jobrotationsvikar.

Vikaren erstatter den beskæftigede, der er i efteruddannelse, og skal derfor ansættes i samme eller tilsvarende jobfunktion som den beskæftigede. Der skal dermed være et sammenfald mellem de opgaver, som den beskæftigede og vikaren udfører. Når der er tale om et vikariat, betyder det, at vikaren skal ansættes samme sted, som den beskæftigede sædvanligvis arbejder, og med samme eller tilsvarende arbejdsopgaver.

Vikaren kan ikke ansættes i jobrotation i den virksomhed, hvor personen senest har været ansat i ordinær beskæftigelse. Det gælder uanset længden og/eller omfanget af den seneste ansættelse. Ansættelse med løntilskud anses ikke ordinær ansættelse og er derfor ikke omfattet af begrænsningen.

2.22.1.4. Personer, der har ret til selvfundet jobrotation

Efter gældende lovs § 98 b, stk. 3, har kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet ret til at indgå som vikar i en jobrotationsordning, såfremt betingelserne i lovens kapitel i øvrigt er opfyldt, og personen selv har fundet

vikariatet. Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden, dog kan de højst aftale en varighed på den maksimale varighed på 6 måneder.

Med bestemmelsen er der tale om en ret for personen, og hvis betingelserne er opfyldt, skal kommunen acceptere aftalen og kan ikke i stedet give personen et andet tilbud. Personen vil dog fortsat kunne henvises til et ordinært job.

2.22.1.5. Jobrotationsydelsen

Efter gældende lovs § 98 a, stk. 2, udgør jobrotationsydelsen 189,51 kr. (pr. 1. januar 2019) for hver time, en beskæftiget er i uddannelse, og der samtidig er ansat en vikar. Jobrotationsydelsen er dermed et tilskud til arbejdsgiverens samlede løn- og uddannelsesudgifter, herunder lønnen til den beskæftigede og vikaren.

Jobrotationsydelsen reguleres årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent, jf. gældende lovs § 127.

Efter gældende lovs § 98 a, stk. 3, er det en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at

- den beskæftigede eller arbejdsgiveren ikke modtager godtgørelse efter lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller støtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte,
- der ikke udbetales løntilskud til arbejdsgiveren for vikaren efter reglerne i kapitel 12, og
- arbejdsgiveren ikke modtager anden offentlig støtte til de timer, den beskæftigede og vikaren deltager i jobrotation.

Formålet er, at der ikke udbetales støtte efter andre regler for de samme timer, som arbejdsgiveren modtager jobrotationsydelse for, idet arbejdsgiveren ellers ville opnå dobbeltstøtte.

2.22.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af den politiske aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at flere borgere skal have mulighed for at komme i jobrotation, og at ordningen derfor udvides, så ledighedsydelsesmodtagere, personer i ressourceforløb samt personer på sygedagpenge eller i jobafklaringsforløb, der ikke er i et ansættelsesforhold, fremover kan ansættes som jobrotationsvikarer.

Personer omfattet af disse målgrupper vil kunne have gavn af ordningen, selvom de typisk har nedsat arbejdsevne, da en jobrotationsvikar kan være ansat ned til 10 timer om ugen. Det vil dermed være muligt for jobcentrene at give flere målgrupper mulighed for ansættelse via jobrotationsordningen, hvis det er relevant for den enkelte.

I overensstemmelse med aftalen foreslås det derfor, at jobrotationsordningen udvides, så ledighedsydelsesmodtagere, personer i ressourceforløb samt sygedagpengemodtagere og personer i jobafklaringsforløb, der ikke er beskæftigede i job eller egen virksomhed, fremover kan ansættes som jobrotationsvikarer og dermed få konkret erhvervs erfaring på arbejdsmarkedet, jf. beskrivelsen af forslaget i afsnittet nedenfor om vikaren.

Det foreslås, at de to eksisterende jobrotationsordninger skal være én lovbunden ordning. Det vil sige, at bestemmelsen om, at den særlige jobrotationsordning, hvor den beskæftigede har en kort eller mellemlang

videregående uddannelse, der ikke er forældet, fremgår af samme bestemmelse som den ordinære lovbundne jobrotationsordning, hvor den beskæftigede er ufaglært eller faglært, eller har en videregående uddannelse, der er forældet. Der er tale om en tilretning som følge af, at ordningen forventes omlagt fra en puljestyret til en lovbunden ordning pr. 1. januar 2019 på Finansloven for 2019.

De to ordninger vil fortsat have forskellige konti på finansloven, således at forbruget kan opgøres separat for hver ordning.

Det foreslås, at private og offentlige arbejdsgivere fortsat har ret til at få udbetalt en jobrotationsydelse, når en beskæftiget midlertidigt deltager i efteruddannelse, og der i uddannelsesperioden ansættes en person som vikar for den beskæftigede. Formålet med jobrotation er, at opkvalificere beskæftigede og at give ledige konkret erhvervs erfaring på det danske arbejdsmarked. Ligesom i dag er det derfor forudsat, at der er tale om en ordning for arbejdsgivere og arbejdstagere med tilknytning til det danske arbejdsmarked.

2.22.2.1. Den beskæftigede

Det foreslås, at det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at den beskæftigede, der deltager i efteruddannelse, ikke har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed overstiger en mellemlang videregående uddannelse, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år.

Dermed kan der udbetales jobrotationsydelse, hvis den beskæftigede, der deltager i uddannelse, er ufaglært eller har en uddannelse op til og med en mellemlang videregående uddannelse. Hvis den beskæftigede har en lang videregående uddannelse, er det derimod fortsat et krav, at uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år, dvs. anses for forældet.

Det foreslås videre, at den beskæftigede skal have været i ordinær ansættelse hos arbejdsgiveren i mindst 3 måneder umiddelbart forud for uddannelsens begyndelse. Det foreslås således, at denne betingelse – som i dag fremgår af bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats – fremover skal fremgå direkte af loven.

Det foreslås desuden videreført, at den beskæftigede skal modtage sædvanlig løn fra arbejdsgiveren i uddannelsesperioden.

Med lovforslaget ændres der således ikke i de betingelser, der skal være opfyldt i forhold til den beskæftigedes uddannelsesniveau og ansættelsesforhold i forbindelse med jobrotation.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om den beskæftigede med sproglige justeringer.

med hjemmel i loven kan fastsættes bekendtgørelsesregler om betingelserne for jobrotation, herunder om den beskæftigedes løn. Der vil dermed også fremadrettet bl.a. kunne fastsættes regler om, hvad der forstås ved sædvanlig løn.

2.22.2.2. Uddannelsen, som den beskæftigede deltager i

Det foreslås, at det er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at den beskæftigede midlertidigt deltager i efteruddannelse.

Det foreslås dermed præciseret i lovteksten, at der skal være tale om, at den beskæftigede deltager i efteruddannelse. Betingelsen om, at der skal være tale om efteruddannelse, fremgår i dag af bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Ved efteruddannelse forstås fortsat, at den beskæftigede gennem efteruddannelsen skal opnå styrkede kompetencer til brug for den fortsatte beskæftigelse i virksomheden. Almindelig oplæring på arbejdspladsen samt temadage, konferencer, supervision, personaledage og lignende anses ikke for efteruddannelse, der kan indgå i jobrotationsordningen.

Betingelsen om, at den beskæftigede midlertidigt skal deltage i efteruddannelse, skal også forstås ligesom i dag, dvs. at det ved forløbets start er forudsat eller i hvert fald sandsynliggjort af arbejdsgiveren, at den beskæftigede efter endt efteruddannelse vil vende tilbage til sin arbejdsplads med forbedrede kompetencer.

Dette indskrænker ikke den beskæftigedes og arbejdsgiverens ret til at afslutte ansættelsesforholdet efter almindeligt gældende regler. Betingelsen er derimod ikke opfyldt, hvis arbejdsgiveren ved efteruddannelsens start har forudsat, at den beskæftigede ikke skal vende tilbage til den samme arbejdsplads efter endt efteruddannelse.

Det foreslås videre, at det er en betingelse, at den beskæftigede ikke deltager i en erhvervsuddannelse i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser, eller en uddannelse, der efter beslutning truffet af bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan sidestilles med en erhvervsuddannelse.

Det præciseres dermed i lovteksten, at der ikke kan udbetales jobrotationsydelse, hvis den beskæftigede deltager i en erhvervsuddannelse eller en uddannelse sidestillet hermed, uanset om der mellem arbejdsgiver og den beskæftigede er indgået en uddannelsesaftale eller ej. Baggrunden for præciseringen er, at der i forhold til enkelte erhvervsuddannelser er mulighed for, at den beskæftigede kan deltage uden en uddannelsesaftale med arbejdsgiveren.

Det foreslås, at det er arbejdsgiveren, der afgør, hvilke offentlige eller privat udbudte uddannelser der kan indgå i en jobrotation, og betaler udgiften til private uddannelser og uddannelser med brugerbetaling.

I overensstemmelse med gældende praksis skal med efteruddannelse, som er offentlig eller privat udbudt, forstås, at deltagelse ikke må være begrænset til medarbejdere i en bestemt virksomhed, organisation eller lignende. Der må dermed ikke være tale om opkvalificering, der alene er tiltænkt at komme en bestemt arbejdsplads til gode, fx egen/intern efteruddannelse hos arbejdsgiveren.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om uddannelsen, som den beskæftigede deltager i, med sproglige justeringer og ovenstående præcisering.

Det foreslås, at der med hjemmel i loven kan fastsættes regler om betingelserne for jobrotation, herunder om den efteruddannelse, som den beskæftigede deltager i, fx om at der ikke kan gives jobrotationsydelse for den del af et uddannelsesforløb, der består af praktik, herunder praktikforløb hos arbejdsgiveren.

2.22.2.3. Vikaren

Det foreslås videreført, at den person, der ansættes som vikar, skal være dagpengemodtagere, kontanthjælps- eller uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet eller være omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven og modtager kontanthjælp eller integrationsydelse, og at personen ved ansættelsen skal have modtaget offentlige forsørgelsesydelse m.v. i mindst 6 måneder.

I overensstemmelse med aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats foreslås det videre, at jobrotationsordningen udvides, så ledighedsydelsesmodtagere, personer i ressourceforløb samt sygedagpengemodtagere og personer jobafklaringsforløb, der ikke er beskæftigede i job eller egen virksomhed, fremover kan ansættes som jobrotationsvikarer og dermed få konkret erhvervs erfaring på arbejdsmarkedet. Det foreslås, at disse personer ligeledes skal opfylde et krav om 6 måneders forudgående ledighed/periode med forsørgelsesydelse m.v.

Dermed får flere af lovens målgrupper mulighed for at komme i jobrotation og få konkret erhvervs erfaring på arbejdsmarkedet. Betingelserne for jobrotation skal i øvrigt være opfyldt ved disse personers ansættelse som vikar i jobrotation. Det gælder bl.a. betingelsen om at ansættelsen sker på almindelige løn- og ansættelsesvilkår. Der vil dermed ikke være mulighed for at tage hensyn til en persons nedsatte arbejdsevne, herunder nedsat arbejdsintensitet.

Det foreslås, at reglerne om opgørelsen af den forudgående periode på 6 måneder, hvor personen har modtaget offentlige forsørgelsesydelse m.v., fremover fastsættes på bekendtgørelsesniveau. Det vil ske med hjemmel i lovforslagets § 10. I bekendtgørelsen vil der fremgå hvilke offentlige forsørgelsesydelse, perioder med ansættelse med løntilskud og selvforsørgelse, der kan medregnes for personer i de enkelte målgrupper.

Der vil være tale om en videreførelse af de gældende krav til forudgående ledighed/perioder med forsørgelsesydelse m.v. med enkelte præciseringer for personer, som i dag kan ansættes som vikar, samt med udvidelse med tilsvarende bestemmelser for de nye persongrupper, der foreslås omfattet af ordningen.

Det foreslås, at en person ikke har pligt til at indgå som vikar i jobrotationsordning, og at det skal gælde for alle, der kan ansættes som vikar. Et vikarjob vil dermed fremover være frivilligt for den enkelte. Personen vil kunne sige nej til et vikariat i en jobrotationsordning og vil ligeledes kunne ophøre med jobbet uden sanktioner efter ydelsesreglerne.

Det foreslås videre, at vikaren skal være ansat mindst 10 timer om ugen og højst kan være ansat i en periode på 6 måneder. Det foreslås endvidere præciseret i lovteksten, at vikaren skal ansættes i samme eller tilsvarende jobfunktion, som den beskæftigede, der deltager i uddannelse. Denne betingelse fremgår i dag af bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Betingelserne er i overensstemmelse med gældende regler og medvirker til, at vikaren opnår den nødvendige erhvervs erfaring og begrænser samtidig risikoen for, at vikaren bliver fastholdt i støttet beskæftigelse.

Ligesom i dag betyder det forhold, at den enkelte vikar maksimalt kan være ansat i en periode på 6 måneder, ikke, at et jobrotationsprojekt ikke kan løbe over en længere periode end 6 måneder. Fx kan en arbejdsgiver

ansætte to vikarer af hver 6 måneders varighed som erstatning for en medarbejder, der efteruddannes i 12 måneder.

Betingelsen om, at vikaren skal ansættes i samme eller tilsvarende jobfunktion som den beskæftigede, betyder, at der skal være et sammenfald mellem de opgaver, som den beskæftigede og vikaren udfører, dvs. at vikaren skal ansættes samme sted, som den beskæftigede sædvanligvis arbejder og med samme eller tilsvarende arbejdsopgaver. Det vil fortsat være muligt at etablere et jobrotationsprojekt, hvor vikaren vikariere for flere beskæftigede, der deltager i uddannelse.

Det foreslås videre, at arbejdsgiveren skal betale overenskomstmæssig løn eller den for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende løn til vikaren, og at vikaren omfattes af de for lønmodtagere gældende regler fastsat i henhold til eller ved lov eller ved kollektiv overenskomst m.v.

Dette er en videreførelse af gældende regler, som sikrer, at vikaren er ligestillet med andre ordinært ansatte lønmodtagere hos arbejdsgiveren, selvom arbejdsgiveren modtager støtte i forbindelse med ansættelsen. Vikaren vil dermed være omfattet af fx ferieloven, arbejdsskadesikringsloven og arbejdsmiljøloven.

Det foreslås videre, at det fastholdes, at arbejde som vikar i forbindelse med jobrotation ikke kan medregnes ved opgørelsen af indkomst- og beskæftigelseskravet efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Selvom vikaransættelsen er en ordinær ansættelse, kan løntimer/lønnen under vikaransættelsen dermed ikke medregnes til at optjene ret til en forlængelse af dagpengeperioden eller en ny dagpengeperiode. Perioder med ansættelse som jobrotationsvikar forbruger ikke af ydelsesperioden, men forbruger af referenceperioden.

Ligesom i dag kan timerne i vikaransættelsen heller ikke fremover tælle med i optjeningen af 225 timers ordinært arbejde, jf. §§ 13 f, 13 g og 26, stk. 6-10, i lov om aktiv socialpolitik, i det arbejde ikke kan anses for understøttet arbejde, da arbejdsgiveren modtager jobrotationsydelse under personens ansættelse.

Det foreslås endelig, at der med hjemmel i loven kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for jobrotation, herunder om vikarens opgaver og forudgående tilknytning til arbejdsgiveren.

Der vil dermed kunne fastsættes regler på bekendtgørelsesniveau om betingelse om bl.a. om en time-til-time-relation mellem den beskæftigedes uddannelsesperiode og vikarens ansættelse, og om vikarens tidligere tilknytning til arbejdsgiveren.

2.22.2.4. Personer, der har ret til selvfunden jobrotation

Det foreslås, at kontanthjælps-, uddannelseshjælps-, og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet fortsat har ret til at indgå som vikar i en jobrotationsordning, hvis personen selv har fundet vikariatet, og betingelserne i kapitlet i øvrigt er opfyldt. Arbejdsgiveren og personen aftaler varigheden, dog kan de højst aftale en varighed på den maksimale varighed på 6 måneder.

Ligesom i dag er der tale om en ret for personen. Hvis betingelserne er opfyldt, skal kommunen dermed acceptere aftalen og kan ikke i stedet give personen et andet tilbud. Personen vil dog fortsat kunne henvises til et ordinært job.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om ret til selvfunden jobrotation med sproglige justeringer.

2.22.2.5. Jobrotationsydelsen

Det foreslås, at jobrotationsydelsen udgør 189,51 kr. (pr. 1. januar 2019) for hver time, en beskæftiget er i uddannelse, og der samtidig er ansat en vikar.

Jobrotationsydelsen er et tilskud til arbejdsgiverens samlede løn- og uddannelsesudgifter, herunder lønnen til den beskæftigede og vikaren.

Jobrotationsydelsen reguleres årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent, jf. lovforslagets § 189.

Det foreslås, at det også fremover er en betingelse for, at arbejdsgiveren kan få udbetalt jobrotationsydelse, at

- den beskæftigede eller arbejdsgiveren ikke modtager godtgørelse efter lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller støtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte, og
- arbejdsgiveren ikke modtager anden offentlig støtte til de timer, den beskæftigede og vikaren deltager i jobrotation, herunder at der ikke udbetales løntilskud til arbejdsgiveren for vikaren efter reglerne om ansættelse med løntilskud efter kapitel 12.

Dermed sikres det, at der ikke udbetales offentlig støtte efter andre regler for de samme timer, som arbejdsgiveren modtager jobrotationsydelse for, og at arbejdsgiveren således ikke kan opnå dobbeltstøtte.

Godtgørelse efter lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse (VEU-godtgørelse) udbetales, når beskæftigede deltager i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, fx AMU-kurser, og betingelserne i denne lov er opfyldt. Støtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) udbetales til beskæftigede i forbindelse med deltagelse i uddannelser på grundskole-, 10. klasse- eller gymnasialt niveau og videregående uddannelser, når betingelser i denne lov er opfyldt. VEU-godtgørelse og SVU-støtte svarer begge til højeste dagpengesats efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Efter forslaget til kapitel 12 (reglerne om ansættelse med løntilskud), udbetales der et løntilskud til arbejdsgiveren for hver time en ledig er ansat med løntilskud hos arbejdsgiveren.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om jobrotationsydelsen med sproglige justeringer.

2.23 Voksenlærlingeordningen - Tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne

2.23.1. Gældende ret

Voksenlærlingeordningen er reguleret i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats §§ 98 c - 98 g.

Voksenlærlingeordningen skal fremme, at flere mennesker får mulighed for at blive faglærte ved at tage en erhvervsuddannelse efter lov om erhvervsuddannelser eller en uddannelse efter lov om maritime uddannelser, og at virksomhederne kan få den arbejdskraft, de har brug for.

Efter den gældende § 98 c, stk. 1, har arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser, ret til tilskud til den løn, som de betaler personen i praktikperioden. Der kan efter § 98 c, stk. 2, ikke gives tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med elever inden for social- og sundhedsuddannelsen og den pædagogiske assistentuddannelse, som har ret til voksnelevløn efter gældende faglige overenskomster og aftaler.

Ansøgning om tilskud til voksenlærlinge skal efter bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats ske via VITAS. Hvis en arbejdsgiver ikke kan få et CVR-nummer, skal jobcenteret dog tilbyde, at ansøgningen kan indgives på anden måde, fx på den ansøgningsblanket, der er udarbejdet af KL og findes på jobnet.dk.

Den gældende § 98 d medfører, at eleven under de praktikophold, som uddannelsesaftalen omfatter, skal være sikret en ved overenskomst fastsat løn, der mindst svarer til den laveste løn, en ikkefaglært arbejder inden for det pågældende område er berettiget til. I fag eller dele af et fag, hvor sådanne overenskomster ikke findes, skal lønnen mindst svare til, hvad der gælder inden for beslægtede overenskomstområder. Arbejdsgiveren skal oplyse jobcenteret om disse forhold. Det kan ske i VITAS.

Det er således arbejdsgiverens ansvar, at der udbetales en løn, der opfylder betingelserne i loven. Kun hvis jobcenteret har grund til at tro, at en løn ikke er korrekt, skal jobcenteret reagere og kontakte arbejdsgiver og eleven/lærlingen for at høre nærmere om, hvorledes timelønnen er fastsat.

Tilskuddet til private arbejdsgivere skal efter gældende bestemmelse i 98 c, stk. 3, ydes inden for EU's de minimis-støtteordning, hvilket betyder, at der højst kan tildeles støtte, der er omfattet af de minimisreglerne, til en virksomhed på i alt op til 200.000 EUR i en periode på tre regnskabsår. For landbrugs- og fiskerisektoren samt transportvirksomheder gælder særlige beløbsgrænser.

Kommunen og jobcenteret skal oplyse alle virksomheder om, at de modtager de minimis støtte med direkte henvisning til de minimis forordningen. Virksomhederne skal udfylde en de minimis erklæring eller ved ansøgning om voksenlærlingetilskud en tro og love erklæring, som det fremgår af ansøgningsblanketten. Det er arbejdsgiverens eget ansvar at holde styr på, hvor meget de minimis støtte, arbejdsgiveren tidligere har modtaget.

2.23.1.1. Målgrupper, sats og tilskudsperiode

Det følger af den gældende § 98 e, stk. 1, at for, der kan gives tilskud til en arbejdsgiver, skal uddannelsesaftalen indgås med en person, der ved uddannelsens påbegyndelse er fyldt 25 år.

Det er endvidere en betingelse, at personen ved uddannelsens påbegyndelse er dagpenge-, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, og har

- været ledig i mere end 2 måneder, hvis personen er ufaglært, eller har en forældet uddannelse,
- været ledig i mere end 6 måneder, hvis personen har en uddannelse, der ikke er forældet, og den uddannelse, der er indgået uddannelsesaftale om, er inden for områder, hvor der på tidspunktet for aftalens indgåelse er behov for arbejdskraft, eller
- været ledig i mere end 12 måneder, hvis personen har en uddannelse, der ikke er forældet.

En uddannelse anses for at være forældet, hvis uddannelsen ikke har været anvendt i de sidste 5 år.

Personer med en uddannelse omfatter i denne sammenhæng, personer der har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med erhvervsuddannelse. Dvs. både personer med en erhvervsuddannelse el. lign. (som ofte kaldes faglærte i daglig tale) og personer, der har en uddannelse, der overstiger en erhvervsuddannelse fx en videregående uddannelse.

Den forudgående ledighed for dagpengemodtagere opgøres som sammenlagt ledighed. For kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, opgøres ledighedsperioden som en sammenhængende periode, hvor personen har modtaget dagpenge, kontanthjælp, uddannelseshjælp, integrationsydelse, sygedagpenge, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, særlig uddannelsesyndelse, arbejdsmarkedsydelse, været i løntilskudsansættelse, eller været ledig selvforsørgende.

Efter gældende regler i § 98 g, stk. 1 og 2, udgør tilskuddet 40 kr. pr. time i praktikperioden hos arbejdsgiveren og kan gives i hele den aftalte uddannelsesperiode, dog kun inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid.

En arbejdsgiver kan efter gældende regler i § 98 e, stk. 2, også få tilskud til øvrige ufaglærte ledige, herunder ufaglærte dagpenge-, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet medmindre end 2 måneders ledighed og ufaglærte beskæftigede som ikke er omfattet af § 98 e, stk. 1, hvis uddannelsesaftalen indgås med en person, der ved uddannelsens påbegyndelse er fyldt 25 år og er ufaglært, hvis uddannelsesaftalen er indgået inden for et område, hvor der på tidspunktet for aftalens indgåelse er behov for arbejdskraft.

Det betyder, at ordningen ikke kan benyttes af beskæftigede og øvrige ledige, der allerede har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse – uanset om uddannelsen anses for at være forældet.

Tilskuddet er på 30 kr. i timen i op til de første to år af uddannelsesperioden, dog kun inden for normal overenskomstmæssig arbejdstid. Tilskudsperioden regnes efter gældende regler i § 98 g, stk. 3, fra uddannelsens påbegyndelse.

Tilskuddet udbetales i de perioder, hvor eleven er i praktik hos virksomheden. Perioder, hvor uddannelsen ikke er i gang, tæller ikke med tilskudsperioden, dvs. der kan forekomme ”døde” perioder i tilskudsperioden. Perioder, hvor personen er på skole, og hvor der udbetales tilskud efter reglerne om AUB, er også en del af tilskudsperioden.

Hvis en barsels- eller sygdomsperiode fører til, at uddannelsestiden bliver forlænget, kan der udbetales tilskud i den dermed forlængede periode, hvis denne ligger inden for den bevilligede støtteperiode, der er bevilliget fra uddannelsens påbegyndelse. Hvis forlængelsen medfører, at uddannelsesaftalen først afsluttes efter bevillingsperioden, som fastsat ved uddannelsens påbegyndelse, kan der, hvis der ikke er ydet tilskud i sygdoms- eller barselsperioden, udbetales tilskud i den forlængede periode. Hvis bevillingsperioden har været i op til 2 år, vil perioden i tid ligge efter 2 år fra uddannelsens begyndelse, men i realiteten inden for de 2 år, da uddannelsen har været suspenderet i perioden uden løn. Den samlede bevillingsperiode bliver således 2 år. Perioder med nedsat arbejdstid på grund af fx helbredsmaessige problemer kan også forlænge tilskudsperioden, dog ikke ud over den maksimale støtteperiode.

Også voksenlærlingens alder, højst fuldførte uddannelse samt ledighedshistorik skal vurderes fra uddannelsens påbegyndelse.

Uddannelsens påbegyndelse kan godt ligge forud for uddannelsesaftalens indgåelse, da tidligere forløb vil indgå i uddannelsesperioden, hvis de har relevans for den praktikuddannelse hos virksomheden, der ansøges

om tilskud til. Det kan fx være tilfældet, hvis voksenlærlingen har deltaget i et grundforløb før påbegyndelse af uddannelsens hovedforløb, en realkompetencevurdering (RKV) som indledning til en EUV eller trin 2 på samme uddannelse.

2.23.1.2. Liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft

To gange årligt (januar og juli) udarbejder Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, en liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft. Listen anvendes for at se, om kravet om, at uddannelsen skal rette sig mod mangelområder, er opfyldt. Der udarbejdes en liste for hver af de otte RAR områder og listen gælder for ledige ufaglærte, herunder ufaglærte dagpenge-, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet med ledighed under 2 måneder, ufaglærte beskæftigede samt ledige med uddannelse som har minimum seks måneders ledighed.

Listen udarbejdes på grundlag af data fra Arbejdsmarkedsbalancen, som er baseret på statistik om bl.a. ledighed, beskæftigelse og jobomsætning samt surveys med svar fra ca. 14.000 virksomheder om deres eventuelle rekrutteringsvanskeligheder. Listen bygger på Arbejdsmarkedsbalancens stillingsbetegnelser med ”mangel på arbejdskraft”, ”gode beskæftigelsesmuligheder” og ”paradoksproblemer”.

2.23.1.3. Afgørelse og udbetaling af tilskud

Den gældende bestemmelse i § 98 f medfører, at afgørelse om tilskud træffes af den kommune, hvor praktikstedet er beliggende. Ansøgning om tilskud skal indgives senest 1 måned efter, at den aftalte uddannelse, der indgås uddannelsesaftale om, er påbegyndt. Hvis ansøgningen indgives senere end dette tidspunkt, træffes afgørelsen om ydelse af tilskud på baggrund af, om betingelserne for ydelse af tilskud var opfyldt på det tidspunkt, hvor ansøgningen skulle have været indgivet. Tilskud kan kun ydes fra ansøgningstidspunktet og i den resterende del af uddannelsesperioden.

Efter gældende regler i § 98, stk. 3, udbetaler jobcenteret tilskuddet månedsvis bagud på grundlag af arbejdsgiverens anmodning herom og gives til arbejdsgiveren i de perioder, hvor voksenlærlingen er i praktik hos arbejdsgiveren.

Der kan efter gældendes regler i § 98 e, stk. 5, ikke gives tilskud til en arbejdsgiver, der i praktikperioden modtager anden offentlig støtte til eleven. Dette er ikke til hinder for udbetaling af tilskud til en arbejdsgiver, der til eleven modtager økonomisk bonus efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det vil derfor være muligt for en arbejdsgiver både at modtage tilskud til voksenlærlinge efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og modtage bonus efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Arbejdsgiveren skal erklære, at den ikke til samme praktikpladsophold modtager eller vil modtage offentlig støtte efter andre regler. Der kan fx ikke ydes støtte, hvis der samtidig modtages støtte efter revalideringsbestemmelserne i lov om aktiv socialpolitik, til samme person.

I de perioder, hvor voksenlærlingen er på skoleophold, kan arbejdsgiveren søge om lønrefusion efter reglerne i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB). En arbejdsgiver kan derfor ikke få voksenlærlingetilskud og AUB tilskud for samme periode.

Beskæftigelsesministeren kan efter gældende lovs § 98 e, stk. 6, fastsætte nærmere regler om betingelserne for tilskud til arbejdsgivere og om mulighed for tilskud, såfremt den person, der indgås uddannelsesaftale

med, tidligere har været ansat i den pågældende virksomhed, herunder hvis ansættelsen har været med offentlig støtte efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.23.2.4 Forsøg

Forligskredsen bag beskæftigelsesreformen indgik den 11. januar 2018 aftale om at forsøg med en forenklet voksenlærlingeordning. Forsøget blev sat i gang den 1. april 2018 og indebærer blandt andet, at alderskravet på 25 år for at indgå i ordningen først skal være opfyldt ved uddannelsesaftalens indgåelse.

Som led i forsøget, vil virksomheder, der ansætter ufaglærte dagpenge-, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet og som har mere end 2 måneders forudgående ledighed, personer med en forældet uddannelse – og faglærte med mindst 6 måneders forudgående ledighed – få et tilskud på 40 kr. i timen i hele uddannelsesperioden uanset hvilken uddannelse efter lov om erhvervsuddannelser, eller lov om maritime uddannelser, der indgås uddannelsesaftale om.

Ufaglærte herunder ufaglærte dagpenge-, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet med mindre end 2 måneders ledighed og øvrige ufaglærte ledige er fortsat omfattet af ordningen, men tilskuddet til virksomheden er på 30 kr. i timen i hele uddannelsesperioden.

Reglerne for ufaglærte beskæftigede er uændret under forsøget, hvilket vil sige, at virksomheden kan få tilskud på 30 kr. i timen i op til 2 år, når uddannelsen fremgår af positivlisten. De 8 regionale positivlister erstattes dog af én landsdækkende liste over uddannelser inde for områder, hvor der er behov for arbejdskraft.

2.23.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at voksenlærlingeordningen skal forenkles, så den bliver mindre kompliceret at administrere og forstå for både borgere, virksomheder, erhvervsskoler og sagsbehandlere i jobcenteret.

Voksenlærlingeordningen forenkles og styrkes for ledige, hvor ordningen har bedst effekt. Fremover vil der være tre målgrupper:

1. Ledige ufaglærte samt faglærte ledige med forældet uddannelse fra dag 1
2. Ledige faglærte med mere end 6 måneders ledighed
3. Beskæftigede ufaglærte

For alle ledige bliver reglerne forenklet og ens for målgrupperne – med undtagelse af, at ledige faglærte først kan få adgang til ordningen efter 6 måneders ledighed, medmindre deres uddannelse er forældet.

Det fremgår også, at aldersgrænsen for voksenlærlingeordningen fastholdes på 25 år, men at ordningen skal gøres lettere at administrere ved at rykke alderskriteriet frem til uddannelsesaftalens indgåelse. Personens højst fuldførte uddannelse samt ledighedshistorik skal vurderes fra påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om.

Det følger videre af aftalen, at personer, der kommer fra ledighed, vil have én tilskudssats på 45 kr. i timen, som gives i hele uddannelsesperioden. Uddannelsesaftalen kan ikke indgås med en virksomhed, hvor den

ledige har været ansat inden for de seneste 6 måneder. Positivlisten fjernes for ledige. Til ufaglærte, der kommer fra beskæftigelse, skal uddannelsen fremgå af en landsdækkende positivliste og arbejdsgiveren vil få en sats på 30 kr. i timen, som gives i op til 2 år.

Med aftalen sker der således en betydelig forenkling ved at fjerne brug af positivlister og ved at ensrette tilskudssatser og tilskudsperioder for personer, der kommer fra ledighed og enten er ufaglærte eller har en forældet uddannelse.

Personer med en uddannelse omfatter i denne sammenhæng, personer der har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med erhvervsuddannelse. Det vil sige både personer med en erhvervsuddannelse el. lign. (som ofte kaldes faglærte i daglig tale) og personer, der har en uddannelse, der overstiger en erhvervsuddannelse fx en videregående uddannelse.

Det foreslås videreført, at private og offentlige arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne i henhold til lov om erhvervsuddannelser eller lov om maritime uddannelser, efter reglerne i lovens kapitel om voksenlærlingeordningen, har ret til tilskud til den løn, som de betaler personen i praktikperioden. Ligesom i dag kan der ikke ydes tilskud til elever inden for social- og sundhedsuddannelsen eller den pædagogiske assistentuddannelse, hvis personen har ret til vokselevløn efter overenskomsten.

Det foreslås videre, at videreføre gældende regler om, at eleven under de praktikophold som uddannelsesaftalen omfatter, skal være sikret en ved overenskomst fastsat løn, der mindst svarer til den laveste løn, en ikkefaglært arbejder inden for det pågældende område er berettiget til. I fag eller dele af et fag, hvor sådanne overenskomster ikke findes, skal lønnen mindst svare til, hvad der gælder inden for beslægtede overenskomstområder.

2.23.2.1 Målgrupper, sats og tilskudsperiode

Det foreslås, at arbejdsgiveren kan få udbetalt tilskud til den løn, som arbejdsgiveren betaler voksenlærlingen i praktikperioden, hvis uddannelsesaftalen indgås med en person, ved påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, som der indgås uddannelsesaftale om, er

- 1) omfattet af § 6 eller er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven og modtager kontanthjælp eller integrationsydelse og
 - a. ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt i de seneste 5 år, eller
 - b. har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v., jf. regler udstedt i medfør af § 9 i en forudgående periode på mindst 6 måneder, hvis personen har en uddannelse som nævnt i litra a, eller
- 2) beskæftiget, ikke har en uddannelse som nævnt i nr. 1, litra a og har indgået en uddannelsesaftale inden for områder med behov for arbejdskraft, jf. en landsdækkende liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, der udarbejdes af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Det foreslås videre, at voksenlærlingens højst fuldførte uddannelse samt ledighedshistorik skal vurderes fra påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgås uddannelsesaftale om. Det foreslås her, at definitionen af det aktuelle uddannelsesforløb fastsættes på bekendtgørelsesniveau som det forløb, eleven

påbegynder i forbindelse med eller umiddelbart inden indgåelse af uddannelsesaftalen med virksomheden. Uddannelsesforløbet ses som ét samlet forløb, hvis der ikke er gået mere end maksimum 6 måneder mellem afslutning af én del af uddannelsen til opstart på den næste del af uddannelsen. Det betyder, at elever, der ikke har indgået en uddannelsesaftale ved uddannelses påbegyndelse, også kan indgå i ordningen. Det medfører også, at der kan ses bort fra eventuelt tidligere gennemførte dele af uddannelsen fx realkompetencevurdering, grundforløb eller praktikperioder, der gives merit for, og som eleven har gennemført flere år tilbage i tiden.

Det foreslås at ufaglærte personer og personer med en forældet uddannelse som er omfattet af lovens målgrupper jf. lovens § 6 eller er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven og modtager kontanthjælp eller integrationsydelse, har adgang til ordningen fra 1. ledighedsdag.

Personer, der har en uddannelse, som ikke er forældet, har adgang til ordningen efter en forudgående periode på mindst 6 måneder, hvor personen har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v.

Det foreslås videre, at reglerne om opgørelsen af den forudgående periode på 6 måneder, hvor personen har modtaget offentlige forsørgelsesydelse m.v., fremover fastsættes på bekendtgørelsesniveau.

I bekendtgørelsen kan der med hjemmel i loven, fastsættes nærmere regler om, hvilke offentlige forsørgelsesydelse, perioder med ansættelse med løntilskud og selvforsørgelse, der kan medregnes for personer i de enkelte målgrupper samt om beregningen af sammenlagte/sammenhængende perioder med offentlige forsørgelsesydelse m.v. – svarende til de gældende regler med enkelte præciseringer og regler. Der henvises til lovforslagets § 10 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås, at alderskravet på 25 år for at indgå i ordningen, fremover skal være opfyldt ved uddannelsesaftalens indgåelse, da det er elevens alder ved indgåelse af uddannelsesaftalen, der er afgørende for, om virksomheden skal betale voksenelevløn til eleven.

En uddannelsesaftale er indgået, når alle parter har underskrevet aftalen. Med alle parter forstås arbejdsgiveren og elev.

En uddannelse kan godt bestå af flere uddannelsesaftaler, som tilsammen sikrer, at eleven/lærlingen får den fulde uddannelse. Hvis et uddannelsesforløb består af flere uddannelsesaftaler, skal der sondres mellem, om der er tale om forlængelser af en eksisterende uddannelsesaftale eller flere selvstændige uddannelsesaftaler.

Hvis en uddannelsesaftale kun dækker trin 1 og afsluttes, inden der indgås en ny aftale, vil der ved indgåelse af en ny aftale for trin 2, være tale om en ny uddannelsesaftale efter lov om erhvervsuddannelser.

Hvis en uddannelsesaftale dækker den fulde uddannelse, der både omfatter trin 1 og trin 2, er der ikke tale om en ny aftale ved påbegyndelse af trin 2. Det samme gælder, hvis uddannelsesaftalen forlænges til at omfatte trin 2, mens eleven er i gang med trin 1. I begge tilfælde skal uddannelsesaftalen for trin 2 betragtes, som en forlængelse af den eksisterende uddannelsesaftale. Når en uddannelsesaftale forlænges hos en ny eller samme arbejdsgiver, indtræder arbejdsgiveren i og fortsætter den eksisterende uddannelsesaftale. Det betyder, at arbejdsgiveren overtager tilsagnet om tilskud, og at der derfor højst kan ydes tilskud for den resterende tilskudsperiode.

2.23.2.2. Liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft

Det foreslås, at kravet om at uddannelsen skal fremgå en liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft, fremover kun skal gælde for beskæftigede.

Det foreslås videre, at der i stedet for 8 regionale lister udarbejdes én landsdækkende liste over uddannelser inden for områder, hvor der er behov for arbejdskraft. Listen udarbejdes som hidtil af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering på grundlag af data fra Arbejdsmarkedsbalancen, som er baseret på statistik om bl.a. ledighed, beskæftigelse og jobomsætning samt surveys med svar fra virksomheder om deres evt. rekrutteringsvanskeligheder. Listen bygger på Arbejdsmarkedsbalancens stillingsbetegnelser med "mangel på arbejdskraft", "gode beskæftigelsesmuligheder" og "paradoksproblemer" og opdateres hvert år i januar og juli måned.

2.23.2.3. Værnsregel

Det foreslås, at personer omfattet af lovens målgrupper, som er ufaglærte eller som har en forældet uddannelse, ikke må have været ordinært ansat på virksomheden inden for de seneste 6 måneder, medmindre personen samtidig har modtaget offentlige forsørgelsesydelse efter Beskæftigelsesministeriets lovgivning, eller har været i tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 12.

Det drejer det sig om følgende ydelser:

- Arbejdsløshedsdagpenge
- Sygedagpenge
- Barselsdagpenge
- Uddannelseshjælp, kontanthjælp, og integrationsydelse, herunder hjælp til supplement til brøkpension
- Ressourceforløbsydelse
- Revalideringsydelse
- Ledighedsydelse
- Førtidspension

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om at fjerne kravet om forudgående ledighed for ufaglærte og personer med en forældet uddannelse. Uden et krav om forudgående ledighed for disse personer, kan en arbejdsgiver afskedige en person og herefter genansætte vedkommende, for dermed at opnå det høje tilskud. Forslaget skal dermed imødegå dette.

For ikke at udelukke personer med deltidsjob, som får supplerende forsørgelsesydelse ved siden af deres ansættelse og personer, som har været i løntilskudsjob hos arbejdsgiveren, foreslås det, at værnsreglen kun omfatter personer, der ikke samtidig med ansættelsen har modtaget offentlig hjælp til forsørgelse eller har været i tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 12.

Der henvises til de specielle bemærkninger til § 155, stk. 1, nr.1.

2.23.2.4 Tilskuddet - afgørelse, størrelse m.v.

Det foreslås, at der er fremover kun er én tilskudssats på 45 kr. i timen i praktikperioden hos arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med personer omfattet af lovens målgrupper i § 6. Tilskuddet kan gives i hele uddannelsesperioden og udbetales månedsvis bagud på grundlag af arbejdsgiverens anmodning herom.

Satsen for arbejdsgivere der indgår uddannelsesaftale med beskæftigede foreslås videreført, således tilskudssatsen udgør 30 kr. i timen i praktikperioden hos arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med beskæftigede, og kan gives i en periode på op til 2 år.

Det foreslås, at tilskudsperioden skal fremover først løbe fra uddannelsesaftalens indgåelse i stedet for uddannelsens påbegyndelse. Hvis det aktuelle uddannelsesforløb påbegyndes efter uddannelsesaftalens indgåelse, løber den 2-årige periode dog først fra påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb.

Der foreslås en videreførelse af de gældende regler om, at afgørelse om tilskud træffes af den kommune, hvor praktikstedet er beliggende. Ansøgning om tilskud skal indgives, senest 1 måned efter påbegyndelse af det aktuelle uddannelsesforløb, der indgår uddannelsesaftale om. Hvis ansøgningen indgives senere end dette tidspunkt, skal afgørelsen om ydelse af tilskud træffes på baggrund af, om betingelserne for ydelse af tilskud var opfyldt på det tidspunkt, hvor ansøgningen skulle have været indgivet. Tilskud kan kun ydes fra ansøgningstidspunktet og i den resterende del af tilskudsperioden.

Der foreslås også en videreførelse af de gældende regler om, at der ikke kan gives tilskud til en arbejdsgiver, der i praktikperioden modtager anden offentlig støtte til eleven. Dette er ikke til hinder for udbetaling af tilskud til en arbejdsgiver, der for eleven modtager økonomisk bonus efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det vil derfor være muligt for en arbejdsgiver både at modtage tilskud til voksenlærlinge efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og modtage bonus efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Tilskuddet til virksomheden ydes som hidtil, inden for EU's de minimis-støtteordning, hvilket betyder, at der højest kan tildeles støtte, der er omfattet af de minimis-reglerne, til en virksomhed på i alt op til 200.000 EUR i en periode på tre regnskabsår. For landbrugs- og fiskerisektoren samt transportvirksomheder gælder fortsat særlige beløbsgrænser.

Der foreslås en videreførelse af de gældende regler om, at beskæftigelsesministeren får hjemmel til, at fastsætte nærmere regler om betingelserne for tilskud til arbejdsgivere der indgår uddannelsesaftale med voksne.

2.24. Opkvalificering i forbindelse med ansættelse

2.24.1. Gældende ret

2.24.1.1. Opkvalificering ved med ansættelse

Efter den gældende § 99, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan der i forbindelse med ansættelse af en person uden løntilskud ydes tilskud til udgifter ved opkvalificering af personen.

Formålet med tilskuddet til opkvalificering er at øge mulighederne for, at ledige kan opnå ansættelse, herunder at afkorte vejen til ansættelse ved at finansiere køb af uddannelse efter ansættelse. Udgifterne kan vedrøre alle former for opkvalificering, herunder vejledningsforløb.

Det fremgår af gældende § 99, stk. 2, at tilskuddet kan ydes i forbindelse med ansættelse af følgende målgrupper:

1) dagpengemodtagere som forud for ansættelsen har haft mindst 12 måneders sammenlagt ledighed, dog 6 måneders sammenlagt ledighed, hvis personen er under 30 år eller har særlig risiko for at blive langtidsledig,

- 2) jobparate kontanthjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, som forud for ansættelsen har modtaget dagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, været i tilbud om løntilskud eller været ledige selvforsørgende i en sammenhængende periode på mindst 12 måneder, dog 6 måneder, hvis personen er under 30 år eller har særlig risiko for at blive langtidsledig,
- 3) aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, som forud for ansættelsen har modtaget dagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, været i tilbud om løntilskud eller været ledige selvforsørgende i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder,
- 4) uddannelsesparate eller aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, som forud for ansættelsen har modtaget dagpenge, kontanthjælp, integrationsydelse, uddannelseshjælp, sygedagpenge i en ledighedsperiode, ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse, ledighedsydelse, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse efter lov om kontantydelse, været i tilbud om løntilskud eller været ledige selvforsørgende i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder,
- 5) jobparate eller aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, og som efter aftale med de forhandlingsberettigede organisationer har fået anvist løn- og arbejdsvilkår, herunder på grund af mangelfulde sproglige og eventuelle faglige kompetencer, og
- 6) revalidender, sygedagpengemodtagere, førtidspensionister og nyuddannede personer med handicap, jf. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 2, nr. 4-6 og 8.

For dagpenge-, kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere stilles der således bl.a. krav om 12 eller 6 måneders forudgående ledighedsperiode alt afhængig af, om personen er over eller under 30 år, eller er i særlig risiko for at blive langtidsledig. For revalidender, sygedagpengemodtagere og førtidspensionister samt nyuddannede personer med handicap, kan ordningen anvendes uden krav om forudgående ledighed.

Med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen i den gældende § 4, har beskæftigelsesministeren i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 152 fastsat nærmere regler om opgørelse af sammenlagt ledighed for dagpengemodtagere i forbindelse med bl.a. opkvalificering ved ansættelse.

Det fremgår heraf, at der i opgørelsen medregnes timer, hvor personen har modtaget dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller været i tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 12.

Det fremgår, at § 135 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, at det er en betingelse for at give tilskud til opkvalificering, at opkvalificeringen ligger ud over den opkvalificering, som arbejdsgiveren forudsættes at give, fx i form af oplæring i arbejdsfunktioner eller arbejdsredskaber, der er særlige for den enkelte arbejdsgiver.

Efter den gældende § 74 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan jobcenteret give hjælp blandt andet kortvarige kurser til en person, der er ansat, eller som skal ansættes, i fleksjob. Det er en betingelse, at hjælpen har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob.

2.24.1.2. Opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob

Efter den gældende § 74 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan jobcenteret give hjælp til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger samt hjælp til kortvarige kurser til en person, der er ansat, eller som skal ansættes, i fleksjob. Det er en betingelse, at hjælpen har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob.

Det er endvidere en forudsætning, at arbejdsredskabet eller arbejdspladsindretningen kompenserer for den pågældendes begrænsninger i arbejdslevnen.

Jobcenteret giver hjælpen, når hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for den pågældendes begrænsninger i arbejdslevnen.

Jobcenteret giver hjælpen uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Formålet med at give hjælp til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger samt hjælp til kortvarige kurser er at øge mulighederne for, at personen kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob.

2.24.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.24.2.1. Opkvalificering i forbindelse med ansættelse

Det foreslås, at jobcenteret kan yde tilskud til udgifter til opkvalificering i forbindelse med ansættelse af en person uden løntilskud.

Det foreslås, at tilskud kan ydes til udgifter ved opkvalificering af

1) dagpenge- og jobparate kontanthjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, som forud for ansættelsen i mindst 12 måneder har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v., jf. regler udstedt i medfør af § 10, dog 6 måneder, hvis personen er under 30 år eller har særlig risiko for at blive langtidsledig,

2) aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, og uddannelsesparate eller aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere eller integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, og som forud for ansættelsen i mindst 6 måneder har modtaget visse offentlige forsørgelsesydelse m.v., jf. regler udstedt i medfør af § 10,

3) jobparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, som efter aftale med de forhandlingsberettigede organisationer har fået anvist løn- og arbejdsvilkår, herunder på grund af mangelfulde sproglige og eventuelle faglige kompetencer, og

4) Revalidender, sygedagpengemodtagere og førtidspensionister.

Forslaget er en videreførelse af gældende ret med den ændring, at det foreslås, at reglerne om forudgående ledighed/perioder med forsørgelsesydelse m.v. fremover fastsættes i en bekendtgørelse fremfor i loven. Det forudsættes, at bekendtgørelsesreglerne fastsættes i overensstemmelse med de gældende regler i loven.

Det foreslås endvidere, at de gældende regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at det er en betingelse for at give tilskud til opkvalificering, at opkvalificeringen ligger ud over den opkvalificering, som arbejdsgiveren forudsættes at give, fx i form af oplæring i arbejdsfunktioner eller arbejdsredskaber, der er særlige for den enkelte arbejdsgiver, fastsættes i loven.

Det samme foreslås med reglerne i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at tilskud til udgifter ved opkvalificering bevilges på baggrund af arbejdsgiverens ansøgning herom til jobcenteret og udbetales på baggrund af dokumenterede udgifter.

Med forslaget samles reglerne om opkvalificering i forbindelse med ansættelse dermed på lovniveau.

Som en konsekvens af, at de nuværende regler om opkvalificering i forbindelse med ansættelse i bekendtgørelsen om en aktiv beskæftigelsesindsats foreslås fastsat i loven, foreslås det, at de gældende regler om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om betingelserne for at yde tilskud til udgifter ved opkvalificering, herunder om, at der kan fastsættes nærmere betingelser for tilskud ved ansættelse hos private arbejdsgivere ikke videreføres.

Der er således tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer og med forslaget om, at reglerne samles på lovniveau. Med forslaget sker der endvidere en ændring af målgruppen som følge af, at nyuddannede personer med handicap, jf. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 2, nr. 8, foreslås flyttet til lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

2.24.2.2. Opkvalificering ved ansættelse og fastholdelse i fleksjob

Det foreslås, at den del af bestemmelsen i den gældende § 74, der vedrører opkvalificering i form af hjælp til kortvarige kurser til en person, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, udskilles og indskrives i kapitlet om opkvalificering ved ansættelse.

Med udskillelsen af den del af bestemmelsen i den gældende § 74, der vedrører kortvarige kurser til en person, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob, til en selvstændig bestemmelse, bliver det mere tydeligt, at der er mulighed for opkvalificering til fleksjobvisiterede, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler. Dog vil det ikke længere være en betingelse, at der kun kan ydes hjælp, hvis hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen. Det skyldes, at den eksisterende bestemmelse må antages kun at have haft anvendelse i forhold til hjælpemidler og ikke i forhold til korte kurser.

Derudover ændres formuleringen af bestemmelsen, så den sprogligt flugter med bestemmelsen i den foreslåede § 161, herunder ændres ordet ”hjælp” til ”tilskud”. Der er ikke anden indholdsmæssig ændring af indholdet af bestemmelsen i forhold til det gældende.

2.25. Pulje til opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser

2.25.1. Gældende ret

2.25.1.1. Ordinær opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser

Efter den gældende § 102 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan jobcenteret ved større afskedigelser tilbyde jobsøgningskurser i op til 2 uger til beskæftigede i opsigelsesperioden. Jobcenteret kan herudover yde

tilskud til udgifter til opkvalificering, herunder efter- og videreuddannelse, af de beskæftigede i opsigelsesperioden i op til 8 uger.

Efter den gældende § 102, stk. 2 har beskæftigede i opsigelsesperioden, hvis de anmoder jobcenteret om det, ret til at få udarbejdet en plan for, hvordan de hurtigst muligt opnår ny beskæftigelse. Planen skal udarbejdes, senest 2 uger efter at den beskæftigede har anmodet om det.

Det fremgår af den gældende § 102, stk. 3, at ved større afskedigelser forstås mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mindst 100 ansatte.

Der har dog siden Ledighedspakken fra 2009 været igangsat et forsøg, som medfører, at også mindre virksomheder med 20-99 ansatte, kan tilbydes en varslingsindsats. Forsøget er udmøntet i bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet § 1, hvorefter beskæftigelsesministeren har givet tilladelse til, at alle jobcentre kan fravige kravene i § 102, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til, hvornår der foreligger større afskedigelser. Forsøget betyder, at der i opsigelsesperioden kan tilbydes beskæftigede jobsøgningskurser i op til 2 uger og ydes tilskud til udgifter til opkvalificering, herunder til efter- og videreuddannelse i op til 8 uger, når afskedigelsen omfatter mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mindst 20 ansatte.

Forsøgsperioden løber fra den 8. april 2009 til og med den 31. december 2016 og fra den 13. januar 2017 til og med den 1. januar 2020.

Gældende § 102, stk. 4 medfører, at beskæftigelsesministeren på baggrund af ansøgning fra det regionale arbejdsmarkedsråd, jf. kapitel 5 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., kan fastsætte regler om, at bestemmelsen i stk. 3 om mindst 50 pct. eller mindst 100 ansatte kan fraviges, når muligheden for at opnå anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset og der er tale om afskedigelser af et ikke ubetydeligt omfang.

Efter den gældende § 103, er ydelse af tilskud til udgifter til opkvalificering betinget af,

- 1) at der er tale om opkvalificering inden for områder, hvor der er eller kan forventes mangel på arbejdskraft, eller
- 2) at der foreligger en skriftlig tilkendegivelse fra en arbejdsgiver om, at den afskedigede ansættes uden løntilskud efter opkvalificeringen.

Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om betingelserne for at yde tilskud til udgifter til opkvalificering ved afskedigelse.

2.25.1.2. Supplerende opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser

Efter den gældende § 32 b, stk. 1 og stk. 2, kan dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, som har været omfattet af muligheden for opkvalificering ved afskedigelse efter § 102, få tilbud om jobsøgningskurser i op til 2 uger og vejledning og opkvalificering i op til 8 uger. Sammenlagt må den samlede varslingsindsats efter § 102 i opsigelsesperioden og § 32 b efter opsigelsesperioden højst udgøre 2 ugers jobsøgningskursus og 8 ugers vejledning og opkvalificering for den enkelte person både i og efter opsigelsesperioden.

Den supplerende varslingsindsats efter opsigelsesperioden understøtter, at de ledige, der har været omfattet af større afskedigelser efter lovens § 102, fortsat kan ydes en indsats efter opsigelsesperioden. Personer, som ikke er berettiget til dagpenge eller kontanthjælp, er dog ikke omfattet af ordningen.

Det fremgår af den gældende § 32 b, stk. 3, at tilbud skal aftales, senest 14 dage efter og være påbegyndt senest 3 måneder efter at den ledige er fratrådt virksomheden, og være afsluttet senest 6 måneder efter fratrædelsen.

Tilbuddene medregnes ikke i varighedsbegrænsningen på 6 uger efter § 34 og kan kombineres med tilbud om virksomhedspraktik, herunder nytteindsats og løntilskud.

2.25.2.3. Den ordinære og den supplerende pulje til opkvalificering

Efter den gældende § 30 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. kan det regionale arbejdsmarkedsråd inden for rammerne af en statslig bevilling i form af en varslingspulje iværksætte og yde tilskud til initiativer til at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større virksomhedslukninger eller større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udfører rådets beslutning om anvendelse af bevillingen og varetager administration og regnskab m.v.

Finansieringen sker fra finanslovens § 17.46.14.10 om indsats ved større afskedigelser, hvorefter der er afsat en særskilt bevilling til at iværksætte initiativer, der sikrer en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større virksomhedslukninger eller større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde.

Finansieringen sker endvidere fra finanslovens § 17.46.14.20 om supplerende varslingsindsats, hvorefter der er afsat en særskilt bevilling til at yde tilskud til vejledning og opkvalificering efter opsigelsesperioden for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere. Hermed understøttes bl.a., at ansatte med korte opsigelsesvarsler en mulighed for at deltage i jobsøgningskurser og opkvalificering efter fratræden med henblik på at forbedre deres muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

2.25.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af den politiske aftale om forenkling af beskæftigelsesindsatsen, at indsatsen for borgere, der rammes af større afskedigelser, skal forenkles. Det fremgår, at de to eksisterende varslingspuljer - dels den ordinære varslingspulje og den supplerende varslingspulje - slås sammen. Målgruppen for varslingsindsatsen vil gælde for varslede personer både i og efter opsigelsesperioden for virksomheder med ned til 20 ansatte, når mindst halvdelen af de ansatte afskediges. Det gældende forsøg med udvidet varslingsindsats for afskedigelse af mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mellem 20 og 99 ansatte bliver dermed permanentgjort.

Den ordinære og den supplerende pulje er et meget brugt redskab til at afbøde de negative virkninger af større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde. Men de gældende regler opfattes af flere kommuner som administrativt tunge bl.a. fordi, kommunerne skal søge midler fra to forskellige puljer. Indsatsen for personer, der rammes af større afskedigelser, foreslås derfor forenklet.

I den forbindelse foreslås det, at hjemlen til de lovbundne puljer flyttes fra lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, således puljen og reglerne om, hvilke indsatser personer omfattet af større afskedigelser kan få i forbindelse med afskedigelsen både i opsigelsesperioden og efter opsigelsesperioden, står samme sted. Forslaget medfører, at bemyndigelsen til at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om betingelserne for at yde tilskud til

udgifter til opkvalificering ved større afskedigelser, og regler for regnskab, revision, tilsyn m.v. for tilskud, der ydes afskaffes. Det skyldes, at bemyndigelsen ikke er udnyttet, idet regler om revision af puljerne er fastsat med hjemmel i finansloven.

Det foreslås, at jobcenteret kan søge det regionale arbejdsmarkedsråd, om, at der inden for rammerne af en statslig bevilling i form af en varslingspulje iværksættes og ydes tilskud til initiativer til at sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde.

Det regionale arbejdsmarkedsråd modtager underretninger om varsling af større afskedigelser efter varslingsloven og udmønter efter det foreslåedes en særskilt statslig bevilling til en hurtig og aktiv indsats for at afhjælpe problemer i forbindelse med større afskedigelser eller virksomhedslukninger af stor betydning for et lokalområde.

Bevillingen fastsættes på de årlige finanslove.

2.25.2.1. Indsatsen til opkvalificering i forbindelse med større afskedigelser

Det foreslås endvidere, at jobcenteret indenfor varslingspuljen til den enkelte person i henholdsvis opsigelsesperioden for beskæftigede og for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, samt integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, der har været omfattet af større afskedigelser, kan tilbyde jobsøgningskurser i sammenlagt op til 2 uger, opkvalificering, herunder efter- og videreuddannelse i sammenlagt op til 8 uger og udarbejdelse af en plan for, hvordan personen hurtigst muligt opnår ny beskæftigelse. Personen har ret til at få udarbejdet en plan, hvis personen anmoder om det, og den skal udarbejdes senest 2 uger efter anmodningen.

Det foreslås, at tilbud skal aftales senest 14 dage efter og være påbegyndt senest 3 måneder efter, at den ledige er fratrådt virksomheden, og være afsluttet senest 6 måneder efter fratrædelsen.

Det foreslås i den forbindelse, at tilskud til udgifter til opkvalificering er betinget af, at der er tale om opkvalificering inden for områder, hvor der er eller kan forventes mangel på arbejdskraft, eller at der foreligger en skriftlig tilkendegivelse fra en arbejdsgiver om, at den afskedigede ansættes uden løntilskud efter opkvalificeringen.

Det foreslås endvidere at ved større afskedigelser forstås mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mindst 20 ansatte.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren på baggrund af ansøgning fra det regionale arbejdsmarkedsråd, jf. kapitel 5 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., kan fravige dette, når muligheden for at opnå anden ansættelse på det lokale arbejdsmarked er begrænset, og der er tale om afskedigelser af et ikke ubetydeligt omfang.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende ret med sproglige og ovennævnte justeringer. Forslaget medfører blandt andet, at målgruppen for varslingsindsatsen kommer til at gælde for varslede personer både i og efter opsigelsesperioden for arbejdssteder med ned til 20 ansatte, når mindst halvdelen af de ansatte afskediges.

Det betyder således, at det gældende forsøg i bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet § 1, med udvidet varslingsindsats for afskedigelse af mindst 50 pct. af medarbejderne på et arbejdssted med mellem 20 og 99 ansatte bliver permanentgjort. Forslaget medfører, at målgruppen for varslingsindsatsen og dermed den foreslåede sammenlagte varslingspulje generelt vil omfatte virksomheder med ned til 20 ansatte, når der afskediges mindst 50 pct.

2.26. Mentorstøtte

2.26.1. Gældende ret

Efter gældende regler i § 31 b, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan jobcenteret give tilbud om mentorstøtte med henblik på at fremme, at personer kan opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse, ansættelse i fleksjob eller ordinær ansættelse. Målgruppen for mentorstøtte er ikke begrænset til målgrupper i loven. Også andre personer, der har brug for mentorstøtte til at opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse eller ordinær ansættelse, kan få mentorstøtte gennem jobcenteret.

Efter gældende regler i § 31 b, stk. 2, i loven har personer, der er omfattet af § 2, dvs. alle lovens målgrupper, og som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse, ret til mentorstøtte i op til 3 måneder forud for udskrivelsen og for en periode på mindst 6 måneder i alt. Mentoren fungerer som en udskrivningskoordinator og skal i forbindelse med udskrivning fra psykiatrisk indlæggelse hjælpe personen med at koordinere og genetablere et normalt hverdagsliv med job eller uddannelse, bolig, familie, økonomi og netværk.

Efter de gældende regler i lovens bestemmelser om ret og pligt til tilbud i §§ 93 og 96 c skal aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, som på grund af personlige forhold aktuelt ikke kan deltage i de aktive tilbud, have mentorstøtte med kontakt mindst hver anden uge.

Ved afgivelse af tilbud om mentorstøtte skal der efter de gældende regler i § 31 c indgås en skriftlig aftale mellem personen og jobcenteret. Aftalen, en såkaldt ”mentorkontrakt”, har til formål at gøre personen bevidst om, at vedkommende har fået mentorstøtte, og hvad formålet med støtten er. Aftalen, der højst kan indgås for en periode på 6 måneder, skal indeholde oplysninger om målet med mentorstøtten, mentorens navn og kontaktdata, hvilke opgaver mentoren skal bistå ved, varigheden af aftalen, timetallet for mentorstøtten og klagevejledning.

Har personen en »Min Plan«, skal oplysninger om mentorstøtte fremgå af planen. »Min Plan« skal således efter gældende regler i § 27 bl.a. indeholde oplysninger om målet med mentorstøtten, varighed af perioden med mentorstøtte, hvilke opgaver mentoren skal bistå ved og timetallet for mentorstøtten, således at »Min Plan« indeholder samme oplysninger som mentorkontrakten. Se om »Min Plan« i gældende kapitel 4 a »Min Plan«.

Mentorfunktionen kan varetages af mentorer, der er ansat i en virksomhed, en uddannelsesinstitution, eller af en ekstern konsulent, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller jobcenteret indgår aftale med eller af en ansat i kommunen.

Efter gældende regler i §§ 31 d-e kan støtte til en mentorfunktion i en virksomhed eller en uddannelsesinstitution bevilges til dækning af lønomkostninger ved frikøb af medarbejderen, der varetager mentorfunktionen, eller honorar til en ekstern konsulent. Det er en betingelse for at få støtte til mentoropgaver, udført af mentorer ansat på virksomheder og uddannelsesinstitutioner, at opgaven med at introducere og oplære personen skal have et omfang, der rækker udover arbejdsgiverens forpligtigelse til oplæring af personen og udover uddannelsesinstitutionens forpligtigelse til introduktion og vejledning.

Herudover skal mentorfunktionen være afgørende for, at personen opnår eller fastholder aktiviteten, tilbuddet, ansættelsen eller uddannelsen.

Lønomkostninger for mentorer, der er ansat i kommunen, medtages på samme måde som i § 31 e ved frikøb af medarbejdere i virksomheder eller uddannelsesinstitutioner.

Efter gældende regler i § 31 e, stk. 1, 2. pkt., kan der endvidere med henblik på at forbedre en medarbejders mulighed for at varetage mentorfunktionen bevilges tilskud til køb af uddannelse til virksomhedsmentorer og uddannelsesmentorer, ansat på virksomheder eller uddannelsesinstitutioner.

2.26.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af den politiske aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at mentorstøtte ikke længere skal være et tilbud, og at det dermed heller ikke skal kunne gives efter reglerne om ret og pligt til tilbud. Det fremgår tillige, at mentorstøtte fortsat skal kunne bruges til at understøtte indsatsen eller som en selvstændig indsats til, at borgeren kan blive klar til en anden type indsats.

Det indebærer, at mentorstøtte ikke længere skal være en del af tilbudsviften, men at det skal være en understøttende indsats til personer, der har brug for mentorstøtte for at kunne opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ansættelse eller uddannelse. Mentorstøtte vil fortsat kunne gives til samme målgrupper og med samme formål som i dag.

Mentorkontrakten bortfalder med den politiske aftale. Den er overflødig, idet samme oplysninger fremgår af personens »Min Plan«.

2.26.2.1. Mentorstøtte som understøttende indsats

Det *foreslås*, at jobcentrene kan give mentorstøtte som understøttende indsats til personer, der har brug for en personlig støtte for at kunne opnå eller fastholde en aktivitet, et tilbud, en ansættelse eller en uddannelse. Mentorstøtten vil kunne anvendes alene eller sammen med redskaber og understøttende indsatser.

Mentorstøtten er med forslaget ikke begrænset til målgrupperne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Jobcenteret vil også have mulighed for at give mentorstøtte til personer, der er eller skal i ordinær beskæftigelse eller uddannelse på ordinære vilkår. Der vil med forslaget som hidtil kunne gives mentorstøtte for en periode på højst 6 måneder. Personen vil efter en konkret vurdering kunne gives mentorstøtte for en ny periode på op til 6 måneder ved udløb af en periode med mentorstøtte. Jobcenteret skal løbende evaluere og følge op på indsatsen med mentorstøtte.

Formålet med mentorstøtten vil skulle være rettet mod personens beskæftigelses- eller uddannelsesmuligheder. Det er afgørende, at mentorfunktionen understøtter, at en person fastholdes eller får fodfæste på arbejdsmarkedet, i et tilbud om uddannelse eller på en uddannelse, som følges på ordinære vilkår. Det gælder også i tilfælde, hvor et job eller en uddannelse først bliver aktuelt for personen på lidt længere sigt.

Det forudsættes, at mentoren løbende vil skulle mødes med personen, fx på virksomheden, hjemme hos personen eller i forbindelse med en aktivitet eller lignende. Kontakten kan også, hvis særlige omstændigheder taler herfor, ske på anden vis, fx telefonisk. For at sikre, at formålet med mentorstøtten opfyldes, er det vigtigt, at der løbende er en så konkret kontakt, at der opbygges en støttende relation mellem mentor og personen. Den direkte kontakt skal svare til de timer, personen ifølge »Min Plan« får mentorstøtte.

En person, der er ansat i et fleksjob, vil med forslaget kunne få mentorstøtte, når den sædvanlige introduktion til arbejdspladsen og den løbende hjælp eller støtte fra kollegaer og ledere ikke rækker til at fastholde

personen i jobbet. For personer, der er længere væk fra arbejdsmarkedet, kan mentorstøtten hjælpe med at få bragt stabilitet og struktur ind i hverdagen og dermed styrke personen i troen på at kunne udvikle sig og blive i stand til at mestre sit liv og dermed komme tættere på arbejdsmarkedet. For personer, der påbegynder en uddannelse på ordinære vilkår, skal en mentorstøtte på uddannelsesinstitutionen være andet og mere end den vejledning, en uddannelsesvejleder sædvanligvis giver.

2.26.2.2. Mentorfunktionen

Mentorfunktionen kan med forslaget varetages af en medarbejder ansat på den virksomhed, hvor personen er i tilbud eller hvor personen, der får mentorstøtte, arbejder, eller af en medarbejder ansat i den uddannelsesinstitution, hvor personen er i uddannelsesforløb eller følger en uddannelse på ordinære vilkår, eller af en ekstern konsulent, som virksomheden, uddannelsesinstitutionen eller jobcenteret indgår aftale med eller en ansat i kommunen. En mentor ansat i kommunen vil kunne have en myndighedsfunktion overfor personen samtidig med mentorfunktionen.

2.26.2.3. Udskrivningskoordinatorer

Personer, der er omfattet af målgrupperne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og som er indlagt på grund af psykiske lidelser, får med forslaget ret til at få støtte af en udskrivningskoordinator, som er en mentor med særlige kompetencer i forbindelse med udskrivningen. Mentorstøtte kan tilbydes op til 3 måneder forud for udskrivelsen, og indtil personen har opnået en stabil og struktureret hverdag. Personen har ret til mentorstøtte i 6 måneder i alt.

2.26.2.4. Min Plan

Har personen en »Min Plan«, vil oplysningerne om mentorstøtte skulle fremgå af planen. Der henvises til afsnittet om »Min Plan« i de almindelige bemærkninger pkt. 2.8.2.

2.26.2.5. Jobcenterets støtte til mentorfunktion

Det foreslås, at støtte til en mentorfunktion i en virksomhed eller en uddannelsesinstitution kan bevilges til dækning af lønomkostninger ved frikøb af medarbejderen, der varetager mentorfunktionen, eller honorar til en ekstern konsulent. Det er en betingelse for at få støtte til mentoropgaver, udført af mentorer ansat på virksomheder og uddannelsesinstitutioner, at opgaven med at introducere og oplære personen skal have et omfang, der rækker udover arbejdsgiverens forpligtigelse til oplæring af personen og udover uddannelsesinstitutionens forpligtigelse til introduktion og vejledning. Herudover skal mentorfunktionen være afgørende for, at personen opnår eller fastholder aktiviteten, tilbuddet, ansættelsen eller uddannelsen. Udgifter til en kommunal ansat mentor vil skulle opgøres som lønomkostninger til mentoren. Med hensyn til honorar til en ekstern konsulent, som udfører mentoropgaver for jobcenteret, foreslås det, at der skal gælde tilsvarende med hensyn til opgørelsen, som gælder ved udgiften til eksterne konsulenter, der udfører mentoropgaver for virksomheder eller uddannelsesinstitutioner.

Med henblik på at forbedre en medarbejders mulighed for at varetage mentorfunktionen foreslås det, at der kan bevilges tilskud til køb af uddannelse for virksomhedsmentorer og uddannelsesmentorer, ansat på virksomheder eller uddannelsesinstitutioner.

Forslaget får den virkning, at jobcentre fx kan give mentorstøtte til en person, der har behov for en understøttende indsats ud over tilbud i beskæftigelsesindsatsen, for at vedkommende kan gøre fremskridt i retning af beskæftigelse eller uddannelse. Jobcentre kan give mentorstøtte i tilknytning til et særligt tilrettelagt projekt, hvis mentorens indsats ligger ud over, hvad der sædvanligvis forventes i projektet.

Mentorstøtte kan også indgå som et fast element i særligt tilrettelagte projekter. Som yderligere eksempler kan der gives mentorstøtte til personer i ressourceforløb og jobafklaringsforløb.

Mentorstøtte er individuelt redskab, der skal tilpasses den enkelte persons situation og behov. Deri ligger, at mentorstøtte ikke kan anvendes til en bestemt eller ubestemt kreds af personer, fx en af jobcenteret sammenbragt gruppe ledige eller unge i en fritidsklub eller lignende.

Det foreslåede om mentorstøtte svarer med to undtagelser til den gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats §§ 31 b-f.

Den ene undtagelse fra gældende ret er, at mentorkontrakten bortfalder. Den er overflødig, idet samme oplysninger fremgår af personens »Min Plan«.

Den anden undtagelse fra gældende ret er, at mentorstøtte ikke længere skal være et tilbud eller et ret og pligt-tilbud, men mentorstøtte vil kunne anvendes til at understøtte indsatsen på samme måde og overfor samme målgrupper som efter gældende regler. Der vil dermed heller ikke længere gælde regler om, at aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere, som på grund af personlige forhold aktuelt ikke kan deltage i de aktive tilbud, skal have mentorstøtte med kontakt mindst en gang hver anden uge. Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede regler om ret og pligt til tilbud i kapitlerne 15 og 16.

2.27. Hjælpemidler og befordringsgodtgørelse under tilbud

2.27.1. Gældende ret

2.27.1.1. Hjælpemidler

Af den gældende § 76 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår det, at i forbindelse med deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats og løntilskud efter kapitel 10-12 kan der ydes tilskud til hjælpemidler med henblik på at understøtte, at personen kan få og deltage i tilbuddet.

Tilskud til hjælpemidler kan gives som tilskud til undervisningsmateriale, arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger. Hjælpemidler kan i stedet for tilskud gives som udlån under forudsætning af, at det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet.

Til revalidender og personer i ressource- eller jobafklaringsforløb, kan der gives støtte til særlige udgifter, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det samme gælder for sygedagpengemodtagere, som deltager i tilbud som led i afklaringen af den enkeltes arbejdsevne efter kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik. Det kan fx være til dækning af udgifter til dobbelthusførelse, børnepasning for enlige forsørgere, indkvartering samt ekstraordinære kostudgifter under revalidering. Fx. giver det personer bosiddende på Bornholm, som skal følge en uddannelse på Sjælland, men som ikke kan flytte fra deres bopæl pga. ægtefælle og børns forhold, mulighed for at få dækket udgifter til dobbelt husførelse.

Til revalidender og personer i ressource- eller jobafklaringsforløb, kan tilskud til hjælpemidler tillige gives som tilskud til personlig assistance.

Efter den gældende § 77, stk. 1, er det en betingelse for at give tilskud til undervisningsmateriale, at materialet er en nødvendig følge af et tilbud om vejledning og opkvalificering eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Det er en betingelse efter den gældende § 77, stk. 2, at for at give tilskud til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger, at tilskuddet er af afgørende betydning for, at personen kan deltage i tilbuddet, eller at redskabet eller indretningen kompenserer for personens eventuelle begrænsning i arbejdssevnen.

Det fremgår af den gældende § 77, stk. 3, at det er en betingelse for at give tilskud til personlig assistance, at assistancen er en nødvendig følge af et tilbud om vejledning og opkvalificering eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Tilskud til hjælpemidler kan gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Efter den gældende § 75 a kan jobcenteret efter en konkret vurdering give tilskud til udgifter til hjælpemidler m.v., til en ledig selvforsørgende person, der deltager i et tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats eller løntilskudsansættelse. Efter gældende § 75 b kan jobcenteret efter en konkret vurdering give tilskud til udgifter til hjælpemidler m.v., når en ung under 18 år, deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering eller virksomhedspraktik.

Med hjemmel i gældende § 77, stk. 5 har beskæftigelsesministeren i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 121 fastsat regler om, at tilskud til hjælpemidler ydes på baggrund af dokumenterede udgifter. Jobcenteret kan dog beregne tilskud til undervisningsmateriale på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution.

Det er en betingelse for at give tilskud til hjælpemidler, at udgiften ligger ud over, hvad arbejdsgiveren henholdsvis uddannelsesinstitutionen forudsættes at afholde, og at hjælpemidlerne ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen eller uddannelsesinstitutionen.

2.27.1.2. Befordringsgodtgørelse

Det fremgår af gældende § 82, at dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, revalidender, sygedagpengemodtagere, personer i ressourceforløb, uddannelseshjælpsmodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats og løntilskud efter kapitel 10-12, dagpengemodtagere som deltager i jobrettet uddannelse efter kapitel 8 a, og fleksjobvisiterede som deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering og virksomhedspraktik, herunder nytteindsats efter kapitel 10 og 11, har ret til befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og retur er mere end 24 km. Godtgørelsen pr. dag kan alene udbetales for de kilometer, der ligger ud over de første 24 km. Dagpenge-, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, som ansættes med løntilskud efter kapitel 12 hos en privat arbejdsgiver, har dog ikke ret til befordringsgodtgørelse.

Ved deltagelse i tilbud og jobrettet uddannelse, godtgøres 0,99 kr. pr. kilometer (1,98 kr. pr. kilometer i udkantskommuner) (2019-niveau). Denne kilometersats følger den til enhver tid gældende kilometersats, som Skatterådet efter ligningslovens § 9 c fastsætter for fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads over 120 km pr. arbejdsdag.

Ved udbetaling afrundes den samlede godtgørelse til nærmeste hele kronebeløb.

Dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, revalidender, fleksjobvisiterede, personer i ressourceforløb, uddannelseshjælpsmodtagere og personer i jobafklaringsforløb, har ret til den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det samme gælder for sygedagpengemodtagere, som deltager i tilbud som led i afklaringen af den enkeltes arbejdsevne, jf. kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik.

For fleksjobvisiterede, som deltager i jobrettet uddannelse i op til 6 uger efter gældende § 73 b, er retten til befordringsgodtgørelse reguleret i bekendtgørelse om fleksjob, jf. bemyndigelsesbestemmelsen i § 73 b, stk. 7.

Efter den gældende § 83 kan kontanthjælpsmodtagere, personer i ressourceforløb, uddannelseshjælpsmodtagere og personer i jobafklaringsforløb, som deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering og virksomhedspraktik, herunder nytteindsats efter kapitel 10 og 11, efter jobcenterets vurdering få udbetalt op til 1.000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet. Godtgørelsen kan dog ikke anvendes til dækning af udgifter til befordring ud over de første 24 km.

Kommunen fastsætter nærmere retningslinjer for udbetaling af godtgørelsen og orienterer kommunens borgere om indholdet af retningslinjerne.

Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at beløbet på 1.000 kr. i stk. 1 kan hæves til 1.500 kr. Bemyndigelsen er ikke udnyttet.

Efter den gældende § 75 a kan jobcenteret efter en konkret vurdering give tilskud til befordringsgodtgørelse m.v., til en ledig selvforsørgende, når personen deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, herunder nytteindsats eller løntilskudsansættelse. Efter gældende § 75 b kan jobcenteret efter en konkret vurdering give tilskud til befordringsgodtgørelse m.v. når en ung under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering eller virksomhedspraktik. Efter den gældende § 75 c kan jobcenteret efter en konkret vurdering give tilskud til befordringsgodtgørelse, når en særlig udsat ung under 18 år deltager i tilbud om virksomhedspraktik med godtgørelse.

Efter den gældende § 109, stk. 1, træffer arbejdsløshedskassen afgørelse om og udbetaler befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere. Dette gælder dog ikke godtgørelse efter § 82, stk. 4, om, at personen har ret til den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Med hjemmel i gældende § 82, stk. 5, har beskæftigelsesministeren i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat nærmere regler om befordring, herunder om tilskud ved fægebefordring og befordringstilskud ved indkvartering uden for bopælen i forbindelse med tilbud om vejledning og opkvalificering, samt at udbetaling af befordringsgodtgørelsen sker bagudrettet på baggrund af personens ansøgning. Ved udbetaling afrundes det samlede tilskud til nærmeste hele kronebeløb. Ansøgningen kan indgives løbende og senest 4 måneder efter tilbuddets ophør.

2.27.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.27.2.1. Hjælpe midler

I overensstemmelse med de gældende regler foreslås det, at til personer, der deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, nytteindsats og løntilskudsansættelse efter kapitel 11-14, kan der gives tilskud til hjælpemidler med henblik på at understøtte, at personen kan deltage i tilbuddet.

Det foreslås, at for at give tilskud til et hjælpemiddel skal hjælpemidlet være af afgørende betydning for, at personen kan deltage i tilbuddet eller kompensere for personens begrænsning i arbejdslevnen.

Det foreslås derudover, at hjælpemidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber og undervisningsmaterialer og til en virksomhed i form af mindre arbejdspladsindretninger.

De gældende regler fortolkes således, at mindre arbejdspladsindretninger bevilges til borgeren. Mindre arbejdspladsindretninger installeres oftest på virksomheden og kræver derfor at virksomheden er indstillet på, at der foretages mindre indretninger af arbejdspladsen.

Derfor foreslås det at ændre formuleringen, så det tydeliggøres, at tilskud til mindre arbejdspladsindretninger bevilges til virksomheden. På den måde sikres det, at virksomheden er part i sagen.

Det foreslås, at personer i jobafklarings- og ressourceforløb samt revalidender ligesom i de gældende regler, kan få støtte til særlige udgifter, der er en nødvendig følge af deltagelse i uddannelse efter kapitel 14 om vejledning og opkvalificering eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Det foreslås desuden, at det er en betingelse for at give tilskud efter kapitlet, at udgiften ligger ud over, hvad arbejdsgiveren, den selvstændige erhvervsdrivende eller uddannelsesinstitutionen forudsættes at afholde, og at hjælpemidlet ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen henholdsvis uddannelsesinstitutionen.

Efter de gældende regler fremgår dette i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, men for at gøre reglerne om hjælpemidler lettere at administrere efter, foreslås det, at disse betingelser fastsættes i loven.

Som en konsekvens af, at reglerne om hjælpemidler til personer med handicap overflyttes til lov om kompensation til handicappede i erhverv, foreslås det, at det indsættes, at det endvidere er en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdslevnen.

Dette gøres for at undgå dobbeltlovgivning, hvor der fra forskellige love kan bevilges hjælpemidler med det formål at dække samme behov. Forslaget medfører blandt andet, at hjælpemidler til personer, der på grund af handicap kan have vanskeligt ved at få og bevare beskæftigelse uden kompensation bevilges efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og ikke efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås desuden, at reglerne i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at tilskud til hjælpemidler gives på baggrund af dokumenterede udgifter, og at jobcenteret dog kan beregne tilskud til undervisningsmateriale på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution fastsættes i loven. Med forslaget samles reglerne om hjælpemidler dermed på lovniveau.

Det foreslås i overensstemmelse med gældende ret, at hjælpemidler kan gives som udlån, når det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet, og at tilskud til hjælpemidler kan gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Som en konsekvens af at de nuværende regler om hjælpemidler i bekendtgørelsen om en aktiv beskæftigelsesindsats foreslås fastsat i loven, foreslås det, at de gældende regler om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om tilskud til udgifter til hjælpemidler ophæves. Forslaget er en sammenskrivning af gældende rets §§ 76 og 77 om hjælpemidler. Forslaget er en videreførelse af gældende §§ 76 og 77 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats med ovennævnte justeringer, dog med den ændring, at muligheden for personlig assistance flyttes til lov om compensation til handicappede i erhverv m.v. Dette understøtter, at loven bliver lettere at administrere efter.

Der henvises til det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, § 6, om ændringer i lov om compensation til handicappede i erhverv m.v.

2.27.2.2. Befordringsgodtgørelse

Det foreslås, at dagpenge-, kontanthjælps-, uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklarings- og ressourceforløb, fleksjobvisiterede og revalidender, som deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, nytteindsats og løntilskudsansættelse efter forslagets kapitel 11-14, eller jobrettet uddannelse efter forslagets kapitel 9, har ret til befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og retur er mere end 24 km. Godtgørelsen pr. dag kan alene udbetales for de kilometer, der ligger ud over de første 24 km.

Personer under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som deltager i et tilbud efter kapitel 11 om virksomhedspraktik og vejledning og opkvalificering og ledige selvforsørgende, som deltager i tilbud efter kapitel 11-14, kan efter en konkret vurdering også få godtgørelse efter denne bestemmelse.

Det foreslås videre, at dagpenge-, kontanthjælps- og uddannelseshjælps-, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og ledige selvforsørgende, som ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver efter forslagets kapitel 12, ikke kan få befordringsgodtgørelse.

Baggrunden for at disse målgrupper ikke er berettiget til befordringsgodtgørelse, når de ansættes med løntilskud hos en privat arbejdsgiver er dels, at de under løntilskudsansættelsen får overenskomstmæssig løn eller det for tilsvarende arbejde gældende, og dels at de kan få fradrag efter SKATs regler om befordringsfradrag for lønmodtagere mellem hjem og arbejdsplads i forbindelse med ansættelse.

Det foreslås, at godtgørelsen udgør 0,99 kr. pr. kilometer (2019-niveau). Denne kilometersats følger den til enhver tid gældende kilometersats, som Skatterådet efter ligningslovens § 9 c fastsætter for fradrag for befordring mellem hjem og arbejdsplads over 120 km pr. arbejdsdag.

Ved udbetaling afrundes den samlede godtgørelse til nærmeste hele kronebeløb.

Det foreslås derudover, at dagpenge-, kontanthjælps-, uddannelseshjælps-, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet, sygedagpengemodtagere, personer i jobafklarings- og ressourceforløb,

fleksjobvisiterede og revalidender, som deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik, nytteindsats og løntilskudsansættelse efter kapitel 11-14, eller jobrettet uddannelse efter kapitel 9, har ret til den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Det foreslås endvidere, at personer under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som deltager i tilbud om virksomhedspraktik eller vejledning og opkvalificering efter kapitel 11 og 14, og ledige selvforsørgende, som deltager i tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering efter kapitel 11, 13 og 14 kan efter en konkret vurdering få faktiske udgifter til befordring dækket efter denne bestemmelse.

Det foreslås, at arbejdsløshedskassen fortsat træffer afgørelse om og udbetaler befodringsgodtgørelse til dagpengemodtagere efter reglerne om befodringsgodtgørelse i forslaget. Undtaget er ligesom i dag afgørelse om, at personen har ret til den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. I disse tilfælde træffer jobcenteret afgørelse.

Det foreslås, at kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, personer i jobafklarings- og ressourceforløb samt personer under 18 år, som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, og ledige selvforsørgende, som deltager i tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik og nytteindsats efter jobcenterets vurdering kan få op til 1.000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbuddet. Merudgiftsgodtgørelsen kan ikke anvendes til at dække udgifter til befordring ud over de første 24 km.

Det foreslås, at kommunen fastsætter nærmere retningslinjer for udbetaling af godtgørelsen. Kommunen giver information til kommunens borgere om indholdet af retningslinjerne. Dermed vil det altid være muligt for kommunens borgere at orientere sig om, hvad der vil blive lagt vægt på i forhold til at blive tildelt merudgiftsgodtgørelsen på op til 1000 kr.

Forslaget er en videreførelse af gældende ret med sproglige justeringer, dog med den undtagelse, at sygedagpengemodtagere, der deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats får ret til den faktiske udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

2.27.2.3. Bemyndigelsesbestemmelse

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om befodringsgodtgørelsens størrelse ved befordring med færge, befodringsgodtgørelse i forbindelse med vejledning og opkvalificering, herunder i forbindelse med indkvartering uden for bopælen og befodringsgodtgørelse til tilbud i udlandet og krav til ansøgning og udbetaling af befodringsgodtgørelsen. Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om, at merudgiftsgodtgørelsen på 1.000 kr., jf. § 176, stk. 2, kan hæves til 1.500 kr.

Det er hensigten, at der vil ske udmøntning heraf svarende til de hidtil gældende udmøntninger.

Som en konsekvens af at de nuværende regler om hjælpemidler i bekendtgørelsen om en aktiv beskæftigelsesindsats foreslås fastsat i loven, foreslås det, at de gældende regler om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om tilskud til udgifter til hjælpemidler ophæves.

2.28. Hjælpemidler i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse m.v.

2.28.1. Gældende ret

2.28.1.1. Hjælp til udgifter til hjælpemidler i forbindelse med ansættelse

Efter den gældende § 100 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan jobcenteret med henblik på at fremme, at personer opnår eller fastholder ordinær ansættelse eller ansættelse efter lov om seniorjob, eller at personer kan drive selvstændig virksomhed, yde tilskud til hjælpemidler i form af arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger.

Det er en betingelse for at give tilskud, at det er af afgørende betydning for ansættelsen eller beskæftigelsen, herunder i egen virksomhed eller, at redskabet eller arbejdspladsindretningen kompenserer for personens eventuelle begrænsning i arbejdsevnen.

Hjælpemidler kan i stedet for tilskud gives som udlån under forudsætning af, at det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet. Tilskud til hjælpemidler kan gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Beskæftigelsesministeren har i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 121 fastsat, at tilskud til hjælpemidler ydes på baggrund af dokumenterede udgifter.

Det er en betingelse for at give tilskud til hjælpemidler, at udgiften ligger ud over, hvad arbejdsgiveren forudsættes at afholde, og at hjælpemidlerne ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen.

Det fremgår af Ankestyrelsens principafgørelse N-16-06, at en folkepensionist ikke er omfattet af muligheden for at få tilskud til udgifter til hjælpemidler efter denne bestemmelse, da folkepensionister ikke er omfattet af målgruppen i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.28.1.2. Hjælp til personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob

Efter den gældende § 74 kan jobcenteret give en person, der er ansat, eller som skal ansættes i fleksjob, hjælp til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger samt hjælp til kortvarige kurser, når hjælpen har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob.

Det er endvidere en forudsætning, at arbejdsredskabet eller arbejdspladsindretningen kompenserer for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen.

Jobcenteret giver hjælpen, når hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen. Det kan fx være efter arbejdsmiljølovgivningen. Jobcenteret giver hjælpen uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

2.28.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af den politiske aftale om forenkling af beskæftigelsesindsatsen, at der skal ske en gennemskrivning af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som bl.a. skal gøre loven lettere at forstå og administrere efter.

Derudover er det aftalt i aftale om udmøntning af satspuljen for 2019 på beskæftigelsesområdet, at der skal være ingen aldersgrænse for hjælpemidler til job. Det vil sige, at personer med handicap, der har nået folkepensionsalderen, og er i ordinær ansættelse eller driver selvstændig virksomhed, skal kunne få bevilget

eller beholde allerede bevilgede hjælpemidler og mindre arbejdspladsindretninger i arbejdssammenhæng, hvis de ønsker at arbejde ud over folkepensionsalderen.

2.28.2.1. Hjælp til udgifter til hjælpemidler i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse m.v.

Det foreslås, at jobcenteret for at fremme, at personer opnår eller fastholder ordinær ansættelse eller ansættelse efter lov om seniorjob, eller at personer kan drive selvstændig virksomhed kan give tilskud til hjælpemidler, når hjælpemidlet er af afgørende betydning for ansættelsen eller beskæftigelsen i egen virksomhed eller hjælpemidlet kompenserer for personens begrænsning i arbejdsevnen.

Der vil således kunne ydes udgifter til hjælpemidler i form af fx IT-rygsæk, specialværktøj, bøger med blindskrift og lignende, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Det foreslås yderligere, at for at give tilskud til et hjælpemiddel er det en betingelse, at hjælpemidlet ligger ud over, hvad arbejdsgiveren eller den selvstændigt erhvervsdrivende forudsættes at afholde, og at hjælpemidlet ikke er sædvanligt forekommende på arbejdspladsen. Efter de gældende regler fremgår dette af bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Med forslaget samles reglerne om hjælpemidler dermed på lovniveau.

Det foreslås desuden, at tilskud til hjælpemidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber og til en virksomhed i form af mindre arbejdspladsindretninger. De gældende regler fortolkes således, at mindre arbejdspladsindretninger bevilges til borgeren. Mindre arbejdspladsindretninger installeres oftest på virksomheden og kræver derfor, at virksomheden er indstillet på, at der foretages mindre indretninger af arbejdspladsen.

Derfor foreslås det at ændre formuleringen, så det tydeliggøres, at tilskud til mindre arbejdspladsindretninger bevilges til virksomheden. På den måde sikres det, at virksomheden er part i sagen

Det foreslås desuden, at tilskud til hjælpemidler ydes på baggrund af dokumenterede udgifter. De gældende regler herom er fastsat på bekendtgørelsesniveau. Med forslaget samles reglerne om hjælpemidler dermed på lovniveau.

Det foreslås i overensstemmelse med gældende ret, at hjælpemidler kan gives som udlån, når det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet, og at tilskud til hjælpemidler kan gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Som en konsekvens af, at de nuværende regler om hjælpemidler i bekendtgørelsen om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsættes i loven, foreslås det, at de gældende regler om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om tilskud til udgifter til hjælpemidler ophæves.

Det foreslås som noget nyt, at det er en betingelse for at yde tilskud til hjælpemidler, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen. Dette er en følge af udmøntningen af satspuljeaftalens initiativ om ingen aldersgrænse for hjælpemidler til job til personer med handicap.

Der henvises til det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats m.v., hvor det foreslås, at hjælpemidler til personer med handicap overflyttes fra lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., således at der ikke vil være en aldersbegrænsning på hjælpemidler for denne målgruppe.

Forslaget er udover ovenstående ændringer og sproglige justeringer en videreførelse af gældende § 100.

2.28.2.2. Hjælp til personer, der er ansat eller skal ansættes i fleksjob

Det foreslås, at jobcenteret kan give en person, der er ansat eller som skal ansættes i fleksjob, tilskud til hjælpemidler, når hjælpemidlet er af afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob og hjælpemidlet kompenserer for personens begrænsning i arbejdsevnen

Det foreslås endvidere, at det er en betingelse, at hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for personens begrænsninger i arbejdsevnen.

Det foreslås desuden, at tilskud til hjælpemidler kan gives til en person i form af tilskud til arbejdsredskaber og til en virksomhed i form af mindre arbejdspladsindretninger. De gældende regler fortolkes således, at mindre arbejdspladsindretninger bevilges til borgeren. Mindre arbejdspladsindretninger installeres oftest på virksomheden og kræver derfor, at virksomheden er indstillet på, at der foretages mindre indretninger af arbejdspladsen.

Derfor foreslås det at ændre formuleringen, så det tydeliggøres, at tilskud til mindre arbejdspladsindretninger bevilges til virksomheden. På den måde sikres det, at virksomheden er part i sagen

Derudover foreslås det, at tilskud til hjælpemidler i overensstemmelse med gældende ret kan gives uden hensyn til personens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Forslaget er med ovennævnte justeringer og sproglige justeringer en videreførelse af gældende rets § 74, med undtagelse af muligheden for korte kurser. Det skyldes, at det som konsekvens af den foreslåede § 162, foreslås, at gældende § 74, stk. 1 om muligheden for at bevilge korte kurser til personer, der er ansat, eller skal ansættes i fleksjob, ikke fremgår af denne bestemmelse, men flyttes til det foreslåede kapitel 24 om opkvalificering i forbindelse med ansættelse.

Forslaget skal ses i sammenhæng med udmøntningen af satspuljeaftalens initiativ om ingen aldersgrænse for hjælpemidler til personer med handicap. I det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats m.v., foreslås det, at hjælpemidler til personer med handicap overflyttes fra lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

2.29. Underretninger

2.29.1. Gældende ret

2.29.1.1. Underretninger mellem jobcenteret og arbejdsløshedskassen

Efter gældende regler i §§ 104-106 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal såvel jobcenteret som arbejdsløshedskassen give nødvendige oplysninger om dagpengemodtagere til hinanden til brug for administration af reglerne i henholdsvis lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Jobcenteret skal give arbejdsløshedskassen de nødvendige oplysninger til brug for arbejdsløshedskassens administration af reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og skal underrette arbejdsløshedskassen om indholdet af en udarbejdet »Min Plan« for en dagpengemodtager, som er medlem af arbejdsløshedskassen. Arbejdsløshedskassen skal give jobcenteret de nødvendige oplysninger om arbejdsløshedskassens medlemmer til brug for jobcenterets administration af reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Bestemmelserne skal medvirke til, at jobcenteret har korrekte oplysninger om den enkelte dagpengemodtager, fx om dagpengemodtagerens indplaceringstidspunkt, godkendelse af dagpengemodtagerens CV, ledighedsforløbet og rådighed m.v., som arbejdsløsheds-kassen træffer afgørelse om. Dermed har jobcenteret mulighed for at vurdere og give den rette indsats til dagpengemodtageren. Ligeledes har arbejdsløsheds-kassen behov for oplysninger fra jobcenteret om den indsats, jobcenteret igangsætter i forhold til en dagpengemodtager, og om dagpengemodtageren gennemfører indsatsen, da det er arbejdsløsheds-kassen, der vurderer og træffer afgørelse om rådighed og sanktioner overfor dagpengemodtageren. Der kan alene udveksles oplysninger og underretninger med arbejdsløsheds-kassen om dens egne medlemmer.

Med hjemmel i bestemmelserne er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, hvilke oplysninger jobcenter og arbejdsløsheds-kassen skal give hinanden. Efter bekendtgørelsen skal jobcenteret bl.a. underrette den enkelte dagpengemodtagers arbejdsløsheds-kasse, hvis dagpengemodtageren udebliver fra jobsamtaler, afviser henvist arbejde, ikke vil medvirke til at få udarbejdet eller revideret »Min Plan«, eller hvis dagpengemodtageren udebliver fra, afslår eller ophører i et tilbud eller udebliver en eller flere dage fra et tilbud, som dagpengemodtageren er begyndt i. Jobcenteret skal endvidere underrette arbejdsløsheds-kassen, hvis jobcenteret har givet dagpengemodtageren et rådighedsafprøvende tilbud.

Arbejdsløsheds-kassen skal bl.a. underrette jobcenteret, når en person er påbegyndt en dagpengeperiode efter § 55 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., når der er afholdt CV-samtale med personen og personens CV er godkendt, og når personens ret til dagpenge er ophørt, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og når arbejdsløsheds-kassen får underretning fra et uddannelsessted om, at dagpengemodtager i jobrettet uddannelse ikke længere er studieaktiv. Arbejdsløsheds-kassen skal desuden efter anmodning fra jobcenteret generelt oplyse om en dagpengemodtagers ledighedsforløb og dagpengeret.

Der er videre fastsat regler om jobcenterets og arbejdsløsheds-kassens indberetninger i kapitel 29 og 30 i bekendtgørelse nr. 1145 af 14. september 2018 om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet.

2.29.1.2. Underretninger fra uddannelsesinstitutioner til staten, kommunen og arbejdsløsheds-kassen

Efter gældende regler i § 108 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren efter forhandling med ministeren for børn, undervisning og ligestilling (i dag undervisningsministeren) fastsætte regler om uddannelsesinstitutionernes pligt til at underrette og afgive oplysninger til staten, kommunen og arbejdsløsheds-kassen om personer, der deltager i jobrettet uddannelse efter kapitel 8 a og tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 10.

Formålet er, at der kan fastsættes regler om, at undervisningsinstitutioner under undervisningsministerens område skal give staten, kommunen og arbejdsløsheds-kassen besked, hvis fx person ikke begynder, udebliver eller ophører i uddannelser, som personen deltager i efter reglerne om 6 ugers jobrettet uddannelse eller som tilbud om vejledning og opkvalificering. Dermed får kommunen, jobcenteret og arbejdsløsheds-kassen kendskab til forholdet, og kan herefter vurdere om forholdet har betydning for den aktive indsats for personen og for personens ret til ydelse.

Med hjemmel i bestemmelsen er der i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og i bekendtgørelse om 6 ugers jobrettet uddannelse fastsat regler om uddannelsesinstitutionernes underretningspligt.

I bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats er det bl.a. fastsat, at uddannelsesstedet løbende kontrollerer, om en person, der har fået et tilbud om vejledning og opkvalificering, deltager aktivt i uddannelsen og de dertil knyttede aktiviteter m.v., og at uddannelsesstedet straks skal give meddelelse til jobcenteret, bl.a. hvis personen ikke deltager aktivt i uddannelsen.

Jobcenteret kan på den baggrund vurdere, om tilbuddet skal fortsætte eller ophøre, og om der evt. skal gives et nyt tilbud, og kommunen kan vurdere og evt. træffe afgørelse om rådighed og sanktioner for personer, der modtager ydelser efter lov om aktiv socialpolitik. Jobcenteret skal endvidere underrette arbejdsløsheds-kassen om forholdet, jf. gældende lovs § 104 og regler fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. På den baggrund kan arbejdsløsheds-kassen vurdere og træffe afgørelse om rådighed og evt. sanktioner overfor dagpengemodtageren.

I bekendtgørelse om 6 ugers jobrettet uddannelse er det bl.a. fastsat, at uddannelsesstedet eller uddannelsesudbyderen skal underrette arbejdsløsheds-kassen, hvis personen ophører med kurset. Arbejdsløsheds-kassen kan på den baggrund vurdere, om dagpengemodtageren fortsat opfylder betingelserne for ret til dagpenge. Arbejdsløsheds-kassen skal endvidere underrette jobcenteret om forholdet, jf. gældende lovs § 105 og regler fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. På den baggrund kan jobcenteret vurdere, om der skal igangsættes en beskæftigelsesindsats fx gives et tilbud til dagpengemodtageren.

2.29.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.29.2.1. Underretninger mellem jobcenteret og arbejdsløsheds-kassen

Det foreslås, at jobcenteret og arbejdsløsheds-kassen fortsat skal give hinanden nødvendige oplysninger om dagpengemodtagere til brug for administration af reglerne i henholdsvis lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Arbejdsløsheds-kassen skal give jobcenteret de nødvendige oplysninger om arbejdsløsheds-kassens medlemmer til brug for jobcenterets administration af reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås videre, at der med hjemmel i loven også fremover kan fastsættes bekendtgørelsesregler om, hvilke oplysninger jobcenter og arbejdsløsheds-kassen skal give hinanden. Det vil fx kunne være oplysninger fra jobcenteret til arbejdsløsheds-kassen om udeblivelser fra jobsamtaler, afvisning af henvist arbejde, udeblivelse fra, afslag på eller ophør i et tilbud eller udeblivelse en eller flere dage fra et tilbud. Det vil desuden kunne være fx oplysninger fra arbejdsløsheds-kassen til jobcenteret om, at personen er påbegyndt en dagpengeperiode, at personens cv er godkendt og om ophør af dagpengeperioden.

Med reglerne vil jobcenteret og arbejdsløsheds-kassen kunne få de nødvendige oplysninger til brug for henholdsvis den indsats, som jobcenteret skal give personen, og arbejdsløsheds-kassens udbetaling af dagpenge til personen. Ligesom i dag vil der også fremover alene kunne udveksles oplysninger og underretninger med arbejdsløsheds-kassen om dens egne medlemmer.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om udveksling af oplysninger mellem jobcenteret og arbejdsløsheds-kassen med sproglige justeringer.

2.29.2.2. Underretninger fra uddannelsesinstitutioner til staten, kommunen og arbejdsløshedskassen

Det foreslås, at bemyndigelsen til at beskæftigelsesministeren efter forhandling med undervisningsministeren kan fastsætte regler om uddannelsesinstitutionernes pligt til at underrette og afgive oplysninger til staten, kommunen og arbejdsløshedskassen om personer, der deltager i jobrettet uddannelse og tilbud om vejledning og opkvalificering, videreføres.

Dermed vil der – ligesom i dag – kunne fastsættes bekendtgørelsesregler om, i hvilke tilfælde og hvilke oplysninger undervisningsinstitutioner under undervisningsministerens område skal give staten, kommunen og arbejdsløshedskassen. Det kan fx være oplysninger om, at en person ikke er begyndt, udebliver fra eller ophører i en uddannelse, som personen skulle begynde på/deltage i som led i 6 ugers jobrettet uddannelse eller tilbud.

Dermed vil jobcenteret, kommunen og arbejdsløshedskassen få kendskab til fx manglende fremmøde, deltagelse eller ophør i en uddannelse, hvorved der kan ske en vurdering af, om forholdet har betydning for den aktive indsats for personen og for personens ret til ydelse.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om underretninger fra uddannelsesinstitutioner.

2.29.2.3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen

Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse), herefter benævnt databeskyttelsesforordningen, er der fastsat nye regler om databeskyttelse. Forordningen finder anvendelse fra den 25. maj 2018.

Databeskyttelsesforordningens behandlingsregler vil således være gældende pr. 1. juli 2019, hvor der fortsat skal behandles og videregives personoplysninger mellem personens jobcenter/kommune og arbejdsløshedskasse samt mellem uddannelsesinstitution og jobcenter m.v., jf. nærværende lovforslag.

Personoplysninger skal efter databeskyttelsesforordningen behandles i overensstemmelse med god databehandlingsskik, jf. principperne for behandling af personoplysninger, der fremgår af forordningens artikel 5. Det fremgår af forordningens artikel 5, stk. 1, bl.a., at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede, indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål, og være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Det er endvidere en betingelse for behandling af almindelige personoplysninger, at en af betingelserne i forordningens artikel 6 er opfyldt.

Det kan fx være samtykke fra den registrerede til behandling af sine personoplysninger til et eller flere specifikke formål, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra a, at behandlingen er nødvendig af hensyn til opfyldelse af en kontrakt, som den registrerede er part i, eller af hensyn til gennemførelse af foranstaltninger, der træffes på den registreredes anmodning forud for indgåelse af en kontrakt, jf. artikel 6, stk. 1, litra b, at behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra c, eller hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en

opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at de i kapitel 32 foreslåede videregivelser af oplysninger mellem jobcenter/kommune og arbejdsløshedskassen samt mellem uddannelsesinstitution og kommunen, arbejdsløshedskassen henholdsvis staten vil kunne finde sted i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, da videregivelsen af oplysninger fastsættes i loven eller i bekendtgørelse udstedt i medfør af bemyndigelser i loven. Oplysningerne vil dermed kunne videregives mellem de nævnte aktører uden samtykke fra den person, oplysningerne vedrører.

Datatilsynet vil blive hørt, når bemyndigelserne udmøntes i bekendtgørelsesform.

2.30 Digital kommunikation

2.30.1. Gældende regler

2.30.1.1 Digital kommunikation mellem jobcenteret og personer omfattet af beskæftigelsesindsatsen

Efter gældende regler i § 10 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om digital kommunikation mellem borgeren og jobcenteret og andre, der varetager en beskæftigelsesindsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, såsom arbejdsløshedskassen samt anden aktør. Bemyndigelsen kan benyttes til at fastsætte regler om, i hvilke tilfælde borgeren har pligt til at benytte digital kommunikation ved anvendelse af digitale selvbetjeningsværktøjer samt modtagelse og afsendelse af digitale meddelelser.

Ved en digital meddelelse forstås en hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse.

Formålet med den gældende generelle bemyndigelse i § 10 a er at fastsætte regler om digital kommunikation var, at det ville skabe mulighed for, at der, i takt med en udbygning af den digitale kommunikation mellem borgeren og jobcenter, arbejdsløshedskassen samt anden aktør samt i takt med den teknologiske udvikling, kunne fastsættes administrative regler om den digitale kommunikation, herunder pligt til at benytte digital kommunikation.

Såfremt hver enkelt digitaliseringsændring skulle ske ved lov, ville det medføre en omfattende detailregulering og ville betyde, at selv mindre ændringer og udvidelser af de digitale selvbetjeningsmuligheder ville kræve lovændringer.

Såfremt en borger har brug for hjælp til at benytte digitale selvbetjeningsværktøjer i beskæftigelsesindsatsen, fx på grund af manglende it-kundskaber eller manglende it-adgang hjemme, vil borgeren kunne få hjælp i jobcenteret.

Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om:

- dagpengemodtageres mulighed for via »Min Side« på Jobnet at foretage sygemelding, så både jobcenter, arbejdsløshedskasse og anden aktør får digital besked, jf. § 16, stk. 2,
- dagpengemodtageres, jobparate kontanthjælpsmodtageres og åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtageres pligt til at raskmelde sig via »Min Side« på Jobnet, så både jobcenter, arbejdsløshedskasse og anden aktør får digital besked, jf. § 25, stk. 2,

- dagpengemodtageres, jobparate kontanthjælpsmodtageres og åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtageres pligt til at gøre sig bekendt med og kvittere for tilbud, eventuelle test og andre aktiviteter i »Min Plan« digitalt på Jobnet, jf. § 53, stk. 8,
- andre målgrupper kan kvittere for plan og tilbud ved at kvittere på Jobnet, jf. § 53, stk. 9,
- at tilbud tidligst kan igangsættes med en startdato, der er senere end 8 dage efter, at tilbuddet er gjort tilgængeligt på Jobnet, jf. § 53, stk. 10, med mindre personen er gjort opmærksom på tilbuddets startdato på anden vis,
- at »Min Plan« og tilbud heri, som gøres tilgængelige digitalt er uden personlig underskrift, jf. § 154, stk. 1,
- at navnet på den medarbejder i jobcenteret, der har udarbejdet eller revideret »Min Plan«, dog skal fremgå af »Min Plan«, jf. § 154, stk. 1,
- at »Min Plan« uden personlig underskrift sidestilles med »Min Plan« med personlig underskrift, jf. § 154, stk. 2, og
- at afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Jobnet eller jobcenteret som afsender, jf. § 155.

Den digitale løsning om pligt til raskmelding via »Min Side« på Jobnet medfører, at kommunens ydelsescenter automatisk får digital besked om dagpengemodtagerens raskmelding. De berørte personer skal dermed ikke længere selv kontakte flere myndigheder og arbejdsløsheds-kassen for at syge- eller raskmelde sig, men kan nøjes med at henvende sig ét sted eller foretage registreringen digitalt på Jobnet.

Bemyndigelsen er også anvendt til, at der - i § 53, stk. 8, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats - for visse målgrupper er indført pligt til at gøre sig bekendt med og kvittere for »Min plan« og aktive tilbud digitalt via »Min Side« på Jobnet.

Der er endvidere fastsat rimelige frister således, at en ledig ikke kan risikere at skulle møde i et tilbud, inden pågældende har haft mulighed for at gøre sig bekendt med og kvittere for Min plan og tilbud. Den rimelige frist for digital accept af tilbud og dermed for start af tilbud er i § 53, stk. 10, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat til at være 8 dage.

Det er muligt at igangsætte tilbud med et starttidspunkt, der er tidligere end 8 dage efter afgivelse af tilbuddet. Dette kan blandt andet ske ved, at tilbuddet gives i forbindelse med en jobsamtale eller ved, at det sikres, at den ledige gøres opmærksom på tilbuddets starttidspunkt på anden vis, fx ved brev eller telefon. Bemyndigelsen kan også anvendes til at fastsætte regler om digital modtagelse af indkaldelser, »Min plan« og afgørelser i forhold til flere af jobcenterets målgrupper. Reglerne herom er fastsat i § 53, stk. 11, i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Bemyndigelsen kan endvidere anvendes til at fastsætte regler om samtykke i forbindelse med flytning, mulighed for at svare på partshøring m.v. Denne del af bemyndigelsen er endnu ikke udmøntet. På den baggrund vil digitale meddelelser løbende kunne erstatte mange af de breve, der i dag sendes fra jobcentrene til borgerne.

Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte bestemmelser om undtagelser fra pligt til digital kommunikation. Dette vil fx kunne være relevant ved fastsættelse af regler om digital modtagelse af indkaldelser, Min plan og afgørelser i forhold til andre målgrupper end jobparate ledige.

Beskæftigelsesministeren har endvidere i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 155 fastsat regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med Jobnet eller jobcenteret som afsender.

En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

2.30.1.2 Digital kommunikation mellem jobcenteret og arbejdsgivere

2.30.1.2.1 Oprettelse af pladser

Det fremgår af den gældende § 10 b, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om anvendelse af digital kommunikation således, at arbejdsgivere digitalt kan ansøge om at få oprettet virksomhedspraktikpladser, løntilskudspladser og andre tilskudsberettigede pladser m.v. efter denne lov, det vil sige efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det fremgår videre, at ministeren herunder kan fastsætte regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Den gældende § 10 b, stk. 2, giver endvidere beskæftigelsesministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvordan den digitale ansøgning fra arbejdsgiverne om virksomhedspraktikpladser, løntilskudspladser og andre tilskudspladser m.v. skal foregå, herunder regler om pligt til at anvende et bestemt system, og om fritagelse for obligatorisk anvendelse for visse grupper af juridiske personer og virksomheder. Der er i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 156, stk. 2, fastsat regler om arbejdsgivere, der ikke kan få et CVR-nummer, kan indgive ansøgningen på anden måde end ved digital selvbetjening.

Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte regler om digital ansøgning om oprettelse af virksomhedspraktik, løntilskudspladser og tilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftale med voksne. Reglerne er fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 156, stk. 1.

2.30.1.2.2 Udbetaling af tilskud

Efter den gældende § 10 b, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af digital kommunikation mellem arbejdsgiverne, selvstændigt erhvervsdrivende og kommunerne i forbindelse med anmodning om udbetaling af tilskud m.v. efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Hensigten med bemyndigelsen er, at det skal gøres mere enkelt og digitalt, så både arbejdsgiverne, selvstændigt erhvervsdrivende og kommunerne bruger færre ressourcer på administrationen af udbetaling af tilskud.

Bemyndigelsen er i forhold til udbetaling af tilskud til ansættelse med løntilskud udmøntet i § 102 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvorefter arbejdsgivere anmoder om udbetaling af løntilskud via Nemrefusion. Det er således obligatorisk at anvende Nemrefusion ved anmodning om udbetaling af tilskud til ansættelse med løntilskud.

Bemyndigelsen er i forhold til udbetaling af tilskud til ansættelse i fleksjob (gammel ordning) udmøntet i § 12, stk. 1, i bekendtgørelse om fleksjob, hvorefter anmodning om udbetaling af tilskud kan ske via Nemrefusion. Det er således fortsat frivilligt at anvende Nemrefusion ved anmodning om udbetaling af tilskud til fleksjob (gammel ordning).

Formålet er at sikre, at kommunikationen mellem kommuner, arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende om tilskudsordninger m.v. efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan ske digitalt. Dermed er de papirbaserede anmodninger til kommunen om udbetaling af tilskud afløst af en digital proces, hvor den eksisterende digitale løsning Nemrefusion anvendes. Nemrefusion ejes, vedligeholdes og drives af KL's selskab KOMBIT A/S.

2.30. 2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.30.2.1. Digital kommunikation mellem jobcenteret og personer omfattet af beskæftigelsesindsatsen

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at der skal være større frihed og incitament til at tilpasse beskæftigelsesindsatsen til den enkelte, og virksomhederne skal have bedre forudsætninger for at tage del i den aktive beskæftigelsesindsats gennem enkle regler og gode digitale løsninger. Det fremgår i den forbindelse, at aftalepartierne er enige om, at en effektiv beskæftigelsesindsats skal understøttes af flere og bedre digitale løsninger for borgere, jobcentre og virksomheder. Det skal blive nemmere for virksomhederne at tage del i beskæftigelsesindsatsen.

Endvidere har regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti januar 2018 indgået aftale om digitaliseringsklar lovgivning, hvoraf det bl.a. fremgår at lovgivningen skal være enkel og klar, så den er let at forstå for borgere og virksomheder, at lovgivningen skal understøtte, at der kan kommunikeres digitalt med borgere og virksomheder, at lovgivningen skal understøtte, at administrationen af lovgivningen kan ske helt eller delvist digitalt og under hensyntagen til borgernes og virksomhedernes retssikkerhed, at begreber og data skal genbruges på tværs af myndigheder samtidig med, at det sikres, at datasikkerheden varetages på en tryk og forsvarlig måde, at datasikkerhed prioriteres højt, at offentlige myndigheder skal anvende eksisterende offentlig it-infrastruktur og at lovgivningen skal udformes, så den giver mulighed for effektiv it-anvendelse i kontroløjemed.

Beskæftigelsesministeriet vurderer derfor, at de hidtil gældende regler bør videreføres i forslaget til en ny lov om en aktiv beskæftigelsesindsats således, at kommunikationen mellem jobcenteret og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov, og borgerne fortsat vil kunne ske digitalt og under hensyntagen til borgernes retssikkerhed.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren på samme måde som i dag kan fastsætte regler om digital kommunikation, herunder om pligt til at anvende digital kommunikation, mellem på den ene side personer, der er omfattet af §§ 6 og 7, og personer, der er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven, og på den anden side jobcenteret og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov eller lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det forventes, at beskæftigelsesministeren ligesom i dag vil fastsætte regler om digital kommunikation fx i forbindelse med tilmelding som arbejdssøgende, indkaldelse til samtaler og information om »Min Plan«, en helhedsorienteret plan og rehabiliteringsplaner med tilhørende tilbud og aktiviteter, tilmelding til 6 ugers jobrettet uddannelse m.v.

Forslaget om en bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af bestemte digitale løsninger understøtter en mere teknologineutral regulering, idet det foreslås, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af bestemte digitale løsninger. Fx vil det medføre, at der ikke i selve loven

fastsættes regler om at kommunikation skal ske fx via Jobnet, da dette kan fastlåse en arbejdsdeling mellem digitale løsninger og aktørerne, der med tiden måtte vise sig ikke at være hensigtsmæssig.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at jobcenteret og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov, kan sende digitale meddelelser til personer, herunder indkaldelser til samtaler og andre aktiviteter samt »Min Plan«, og rehabiliteringsplaner.

Det foreslås videre, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at jobcenteret og andre, der varetager beskæftigelsesindsatsen efter denne lov, kan sende digitale meddelelser til personer og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

2.30.2.2. Digitalkommunikation mellem jobcenteret og arbejdsgivere

Det fremgår af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats, at aftalepartierne er enige om, at en effektiv beskæftigelsesindsats skal understøttes af flere og bedre digitale løsninger for borgere, jobcentre og virksomheder. Det skal blive nemmere for virksomhederne at tage del i beskæftigelsesindsatsen. Med det digitale ansøgningssystem VITAS ansøger landets virksomheder allerede i dag om virksomhedsrettede tilbud (løntilskud, voksenlærlingeordningen og virksomhedspraktik).

Det fremgår videre af aftalen, at VITAS udvides, så virksomheder også kan søge om jobrotation, fleksjob samt mentor, hjælpemidler og personlig assistance.

Det foreslås, at eksisterende bemyndigelsesbestemmelser indholdsmæssigt videreføres, men at det tydeliggøres, at beskæftigelsesministeren har hjemmel til at fastsætte regler, så virksomheder også kan søge om jobrotation, fleksjob samt mentor, hjælpemidler.

Det foreslås derfor, at beskæftigelsesministeren får hjemmel til at fastsætte regler om anvendelse af digital kommunikation således, at arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende digitalt kan ansøge om at få oprettet virksomhedspraktikpladser, nytteindsats, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, tilskud til jobrotation, tilskud til mentor, tilskud til hjælpemidler og andre tilskudsberettigede pladser m.v. efter denne lov eller lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Det foreslås videre, at ministeren herunder kan fastsætte regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, idet det dog tydeliggøres i den foreslåede bemyndigelse, at muligheden for at søge digitalt udvides til med jobrotation, fleksjob samt mentor, hjælpemidler.

Forslaget får den virkning, at arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende fortsat kan forpligtes til at anvende digital kommunikation, herunder et bestemt digitalt system, ved ansøgning om oprettelse af pladser og tilbud m.v. efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås videre, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om anvendelse af digital kommunikation mellem kommunen, arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende om anmodning om udbetaling af tilskud

m.v. efter denne lov. Det foreslås, at ministeren herunder kan fastsætte regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse for visse grupper af juridiske personer og virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, idet det dog i den foreslåede bemyndigelse er præciseret, at der er tale om udbetaling af tilskud m.v.

Hensigten er at tydeliggøre forskellen på den foreslåede § 185 og § 186, der vedrører henholdsvis ansøgning om oprettelse af virksomhedsrettede pladser og anmodninger om udbetalinger af tilskud.

Forslaget får den virkning, at arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende fortsat kan forpligtes til at anvende digital kommunikation, herunder et bestemt digitalt system, ved anmodning om udbetaling af tilskud m.v. efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås videre, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at kommunen kan sende digitale meddelelser til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift, men med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer en entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Det foreslås, at sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Forslaget får den virkning, at kommunen ved opfyldelse af de beskrevne identifikationskrav kan sende digitale meddelelser til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende og udstede afgørelser og andre dokumenter uden underskrift med samme virkning som afgørelser og dokumenter personlig underskrift. Det foreslås, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling i medfør af regler udstedt efter §§ 184 - 186, kan udstedes alene med angivelse af kommunen, jobcenteret, arbejdsløshedskassen eller en selvbetjeningsløsning som afsender.

Det foreslås videre, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, dog med den udvidelse, at der ud over kommunen og jobcenteret også kan angives arbejdsløshedskassen eller en selvbetjeningsløsning som afsender.

Det er som konsekvens udgået af den foreslåede bestemmelse, at Jobnet kan angives som afsender. Forslaget får den virkning, at afgørelser, meddelelser og andre dokumenter, der udelukkende er sendt eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling i medfør af regler udstedt efter §§ 184 - 186, kan udstedes alene med angivelse af kommunen, jobcenteret, arbejdsløshedskassen eller en selvbetjeningsløsning som afsender samt at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om frister for kommunens behandling af ansøgninger om oprettelse af virksomhedspraktikpladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge,

tilskud til jobrotation, tilskud til mentor og andre tilskudsberettigede pladser m.v. efter denne lov, som indgives i et digitalt system, jf. regler fastsat i medfør af den foreslåede § 185, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Bemyndigelsen har endnu ikke været udmøntet.

Forslaget får den virkning, at beskæftigelsesministeren ligesom i gældende ret kan fastsættefrister for behandling af ansøgninger, der indgives i det digitale system, der er udviklet i medfør af den foreslåede § 185, stk. 1.

2.31. Regulering, udbetaling af ydelser, refusion, tilsyn, regnskab, erstatning m.v.

2.31.1. Gældende ret

2.31.1.1. Regulering af tilskud og ydelser

Efter gældende regler i § 127 stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats anvendes samme principper for regulering af beløbene for løntilskud efter § 63, tilskud efter § 70 f, stk. 2 og § 71, stk. 3, vedrørende ansatte i fleksjob, tilskud efter § 70 g, stk. 5, og § 75, stk. 2, vedrørende selvstændigt erhvervsdrivende, samt beløb for jobrotationsydelse efter § 98 a.

Beløbene reguleres med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent, og regulering finder sted én gang årligt den 1. januar.

Efter gældende lovs § 55, stk. 2, er der fastsat én fælles timelønssats for ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere. Timelønnen gælder for dagpengemodtagere, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet og personer i jobafklarings- og ressourceforløb med ressourceforløbsydelse.

Efter gældende § 127, stk. 2, skal timelønnen efter § 55, stk. 2, beregnes på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Satsen beregnes som 1/37 af højeste dagpenge pr. uge tillagt arbejdsmarkedsbidrag. Timelønnen fremgår af lovens § 55, stk. 2. Løn- og timetalsberegningen for de ovennævnte målgrupper i offentligt løntilskud beregnes på grundlag af højeste dagpengesats, som reguleres årligt den 1. januar i året, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Timelønnen er således fast og reguleres udelukkende ved reguleringer i dagpengesatsen.

2.31.1.2. Beregning, udbetaling og tilbagebetaling m.v. af tilskud og ydelser

2.31.1.2.1. Beregning, udbetaling, refusion og tilsyn m.v. for visse tilskud og ydelser

Efter den gældende § 110, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler om beregning og udbetaling, herunder refusion, samt om administration, regnskab, revision, tilsyn m.v. for tilskud og ydelser vedrørende puljen til uddannelsesløft og den regionale pulje i lovens §§ 33a og 33 b og tilskud og ydelser på områderne løntilskud efter kapitel 12, udgifter til hjælpemidler, herunder tilskud ved partnerskabsaftaler og ved opkvalificering efter kapitel 14, jobrotationsydelse og tilskud i forbindelse med uddannelsesaftale med voksne efter kapitel 18 og kan herunder bestemme, at administrationen og udbetalingen til kommunerne kan overføres til en anden offentlig myndighed. Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte frister for arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes anmodninger om tilskud vedrørende ansættelser med løntilskud efter kapitel 12, fleksjob efter kapitel 13, og jobrotation efter kapitel 18.

Reglens oprindelige baggrund er, at der kan fastsættes regler om udbetaling m.v. i forhold til arbejdsgivere, der får tilskud eller ydelser, herunder hvis arbejdsgivere modtager anden offentlig refusion vedrørende den løn, som der ydes tilskud til. Bemyndigelsen til at fastsætte at administrationen og udbetalingen til kommunerne kan overføres til en anden myndighed, blev også indført for at den daværende statslige myndighed, Arbejdsformidlingens administration og udbetaling af løntilskud til (amts)kommunerne kunne overføres til en anden myndighed, fx Indenrigsministeriet, der stod for administration af andre statslige udbetalinger.

Reglen er flere gange blevet udvidet i takt med, at der er indført nye tilskud og ydelser i loven, men dækker dog ikke i fuldt omfang alle lovens tilskud og tilskud.

Bemyndigelsen har sin begrundelse i, at beskæftigelsesministeren skal være i stand til hurtigt at kunne reagere forebyggende og præciserende i tilfælde af, at der forekommer uhensigtsmæssig anvendelse af lovens bestemmelser, herunder hvis bestemmelserne ikke bruges efter formålet. Den skal således også medvirke til, at der ikke sker fejludbetalinger af tilskud og ydelser.

I forbindelse med beskæftigelsesreformen fra 2014 blev bestemmelsen udvidet, således at den også omfatter bemyndigelse til at fastsætte regler om kommunernes administration og udbetaling i forbindelse med puljen til uddannelsesløft efter § 33a og den regionale uddannelsespulje efter § 33 b.

Med hjemmel i bestemmelsen er der i bekendtgørelse om puljen til uddannelsesløft og i bekendtgørelse om den regionale uddannelsespulje fastsat regler om bl.a. fordeling af tilsagn om tilskud fra puljerne og om kommunernes bogføring, opgørelse, regnskab og revision af tilskud.

Der er endvidere i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsat regler om udbetaling af løntilskud bl.a. om, at arbejdsgiveren skal anmode om udbetaling af løntilskud via NemRefusion, og at arbejdsgiveren skriver under på, at de afgivne oplysninger er rigtige.

Der er også fastsat regler om, at tilskud til hjælpemidler ydes på baggrund af dokumenterede udgifter, dog kan jobcenteret beregne tilskud til undervisningsmateriale på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved uddannelsen på den enkelte uddannelsesinstitution.

2.31.1.2.2. Tilbagebetaling af ydelser, der er udbetalt på et urigtigt grundlag

Efter den gældende § 111 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om tilbagebetaling af ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der er udbetalt på et urigtigt grundlag.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om tilbagebetaling af løntilskud efter gældende lovs kapitel 12. Det er bl.a. fastsat, at løntilskud i forbindelse med ansættelse med løntilskud enten ikke skal udbetales til eller skal tilbagebetales af arbejdsgiver, hvis arbejdsgiveren har afgivet urigtig erklæring om eller forsætteligt har fortiet forhold, der har betydning for at opnå ret til at ansætte ledige med løntilskud eller for at bevare retten hertil.

Med formuleringen ”forsætteligt har fortiet forhold” henvises til dansk rets almindelige forsætsbegreb, dvs. at arbejdsgiveren har fortiet forhold med vilje og viden om, at der derved vil eller kan blive udbetalt

løntilskud med urette, fx hvor en arbejdsgiver anmoder om udbetaling af løntilskud for en periode og ved anmodningen forsætteligt fortier oplysninger om, at personen er ophørt med ansættelsen i den periode, som der anmodes om løntilskud for.

I bekendtgørelsen er det videre fastsat, at løntilskuddet enten ikke skal udbetales til eller skal tilbagebetales af arbejdsgiver, hvis arbejdsgiveren har modtaget for meget i støtte i henhold til EU-reglerne (EU-kommissionens forordning nr. 651 af 17. juni 2014 om bruttostøtteintensitet). Efter disse regler er hovedreglen, at løntilskuddet over en periode på 1 år ikke må overstige 50 pct. af de samlede lønomkostninger til den ansatte.

2.31.1.3. Erstatning ved tilskadekomst under deltagelse i tilbud eller ved skade forvoldt under tilbud

2.31.1.3.1. Erstatning ved tilskadekomst under deltagelse i tilbud

Efter den gældende 113, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, fastsætter beskæftigelsesministeren regler om, at kommunen betaler erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering og tilbud om virksomhedspraktik, herunder nytteindsats. Der kan herunder fastsættes regler om, at det ved personens tilskadekomst under deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering er en betingelse for erstatning, at skaden ikke er dækket af anden forsikring.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at sager om erstatning behandles efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring med enkelte undtagelser. Ligesom i sager om arbejdsskadeerstatninger sker udmåling af erstatning under medvirken af Arbejdsskadestyrelsen (nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring) som sagsbehandlende myndighed. Det er desuden fastsat, at reglerne ikke finder anvendelse ved tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvis personen efter andre regler er berettiget til erstatning m.v. efter lov om arbejdsskadesikring.

2.31.1.3.2. Erstatning ved skade som en person forvolder under tilbud

Efter den gældende § 113, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren desuden fastsætte regler om, at kommunen betaler erstatning ved skade, som en person forvolder på virksomhedens ejendele under deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering og tilbud om virksomhedspraktik, herunder nytteindsats.

De nærmere regler er fastsat i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der er fastsat regler om, at hvis en person, der deltager i et tilbud om vejledning og opkvalificering eller virksomhedspraktik, herunder nytteindsats, forvolder skader på andre personer eller andres ejendele under tilbuddet, yder kommunen erstatning for skaderne.

Det er videre fastsat, at erstatningsansvaret vurderes efter dansk rets almindelige regler. Dermed henvises til, at de almindelige betingelser for erstatningsansvar skal dermed være opfyldt, dvs. *at* der er et ansvarsgrundlag (skadevolderen har handlet ansvarspådragende), *at* der er lidt et tab, *at* der er årsagssammenhæng mellem skadevolderens handling og tabet, *og at* tabet er påregneligt.

I bekendtgørelsen er der fastsat, regler om, at hvis personen er erstatningsansvarlig, ydes erstatningen ved personskader således efter reglerne i lov om erstatningsansvar og ved skader forvoldt på andres ejendele ydes erstatning efter §§ 37 og 38 i lov om forsikringsaftaler. Efter bekendtgørelsen ydes der ikke erstatning, hvis skaden er opstået ved tyveri eller anden kriminel adfærd.

2.31.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.31.2.1. Regulering af tilskud og ydelser

Det foreslås videreført, at en gang årligt den 1. januar reguleres med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent

- 1) løntilskud efter lovforslagets § 75,
- 2) tilskud efter lovforslagets § 126, stk. 5, § 133, stk. 3, og § 136, stk. 2,
- 3) fleksløntilskuddet efter lovforslagets § 123, stk. 2, og
- 4) jobrotationsydelse efter lovforslagets § 152.

Det foreslås ligeledes videreført, at den fælles timelønssats for ansættelse med løntilskud hos en offentlig arbejdsgiver for dagpengemodtagere, kontanthjælps-, uddannelseshjælps-, og sygedagpengemodtagere, integrationsydelsesmodtagere uden for integrationsprogrammet samt personer, der som led i et jobafklaringsforløb eller ressourceforløb, modtager ressourceforløbsydelse efter lovforslagets § 72, stk. 2, skal beregnes på grundlag af den årligt regulerede maksimale dagpengesats, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler om satsregulering af tilskud og ydelser med sproglige justeringer.

2.31.2.2. Beregning, udbetaling og tilbagebetaling m.v. af tilskud og ydelser

2.31.2.2.1. Beregning, udbetaling, refusion og tilsyn m.v. for tilskud og ydelser

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om beregning og udbetaling, refusion til arbejdsgivere, administration, regnskab, revision og tilsyn m.v. for tilskud og ydelser efter loven og herunder kan fastsætte regler om frister for arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes anmodning om tilskud og ydelser.

Med hjemmel i bestemmelsen vil der dermed kunne fastsættes regler for tilskud og ydelser, der kan udbetales efter loven, hvad enten de udbetales til borgere, arbejdsgivere, eller selvstændigt erhvervsdrivende. Der vil således kunne fastsættes regler om bl.a. borgeres, arbejdsgiveres og selvstændiges anmodning om udbetaling af tilskud og ydelser og om dokumentation i forbindelse med udbetaling af tilskud og ydelser. Derudover vil der kunne fastsættes nærmere regler om frister for arbejdsgiveres og selvstændiges anmodning om tilskud og ydelser.

Dermed udvides den gældende bemyndigelse til beskæftigelsesministeren om at kunne fastsætte nærmere regler beregning og udbetaling, refusion m.v. for en række tilskud og ydelser til arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende, så bemyndigelsen til at fastsætte regler fremover udvides til også at omfatte alle tilskud og ydelser efter loven, fx tilskud til fleksjob og udgifter til mentor. Samtidig vil der fremover også kunne fastsættes regler om bl.a. udbetaling af tilskud og ydelser til borgere.

Derudover udvides muligheden for at kunne fastsætte regler om frister for arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes anmodning om tilskud og ydelser til at omfatte alle tilskud og ydelser, som kan udbetales efter loven. Regler om frister vil kunne medvirke til en bedre samtidighed mellem aktiviteten, fx jobrotation finder sted og udbetalingen af tilskuddet eller ydelsen til arbejdsgiveren eller en selvstændig erhvervsdrivende, hvilket også vil betyde, at både kommuner og staten har bedre løbende viden om afholdte udgifter til tilskud og ydelser efter loven.

Bestemmelsen medvirker til, at beskæftigelsesministeren fortsat vil være i stand til hurtigt at kunne reagere forebyggende og præciserende i tilfælde af, at der forekommer uhensigtsmæssig anvendelse af lovens bestemmelser, herunder hvis bestemmelserne ikke bruges efter formålet. Den skal således også medvirke til, at der ikke sker fejludbetalinger af tilskud og ydelser.

Der vil i første omgang blive fastsat bekendtgørelsesregler svarende til gældende regler.

Bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om beregning og udbetaling m.v. af tilskud vedrørende tilbud efter lovforslagets §§ 96 og 97 (puljen til uddannelsesløft og den regionale pulje) flyttes til kapitel 14 om tilbud om vejledning og opkvalificering.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer og de ovenfor beskrevne ændringer.

2.31.2.2.2. Tilbagebetaling af ydelser, der er udbetalt på urigtigt grundlag

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om tilbagebetaling af tilskud og ydelser efter loven, der er udbetalt på et urigtigt grundlag.

Med hjemmel i bestemmelsen vil der i første omfang blive fastsat regler svarende til de gældende i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om bl.a. tilbagebetaling af løntilskud i tilfælde, hvor arbejdsgiveren har afgivet urigtig erklæring om eller forsætteligt har fortiet forhold, der har betydning for at opnå ret til at ansætte personer med løntilskud eller for at bevare retten hertil.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler.

2.31.2.3. Erstatning ved tilskadekomst under deltagelse i tilbud eller ved skade forvoldt under tilbud

2.31.2.3.1. Erstatning ved tilskadekomst under deltagelse i tilbud

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at kommunen betaler erstatning ved en persons tilskadekomst under deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik og nytteindsats, herunder at det ved personens tilskadekomst under deltagelse i tilbud om vejledning og opkvalificering er en betingelse for erstatning, at skaden ikke er dækket af anden forsikring. Erstatningen udredes efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Med hjemmel i bestemmelsen vil der i første omgang blive fastsat bekendtgørelsesregler svarende til de gældende om bl.a. at sager om erstatning behandles efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring med enkelte undtagelser.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler.

2.31.2.3.1. Erstatning ved skade som en person forvolder under tilbud

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at kommunen betaler erstatning ved skade, som en person forvolder på virksomhedens ejendele under deltagelse i tilbud om virksomhedspraktik, nytteindsats og vejledning og opkvalificering.

Med hjemmel i bestemmelsen vil der i første omgang blive fastsat bekendtgørelsesregler svarende til de gældende om bl.a., at hvis en person, der deltager i et tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller nytteindsats, forvolder skader på andre personer eller andres ejendele under tilbuddet, yder kommunen erstatning for skaderne, og at erstatningsansvaret vurderes efter dansk rets almindelige regler.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler.

2.32. Forsøg m.v.

2.32.1. Gældende ret

Efter gældende regler i § 116 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan beskæftigelsesministeren tillade, at der gennemføres forsøgs- og udviklingsaktiviteter, der fraviger reglerne i denne lov, bortset fra de fastsatte satser for ydelser til personer og virksomheder. Beskæftigelsesministeren bekendtgør tilladelsen.

Bestemmelsen har været anvendt til at iværksætte forsøg, der fraviger lovens bestemmelser om blandt andet kontaktforløb og tilbud.

Bestemmelsen åbner ikke for at iværksætte forsøg, som ændrer de fastsatte satser for ydelser til personer og virksomheder. Beskæftigelsesministeren bekendtgør tilladelsen til de konkrete forsøg.

2.32.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at der fastsættes regler om mulighed for at iværksætte forsøgs- og udviklingsaktiviteter med beskæftigelsesindsatsen, der fraviger reglerne i loven. Det foreslås, at bestemmelsen ikke kan anvendes til at iværksætte forsøgs- og udviklingsinitiativer med ydelser til personer og virksomheder. Bestemmelsen er en videreførelse af gældende regler.

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at udvalgte arbejdsløshedskasser i en 4-årig periode får ansvaret for kontaktforløbet for dagpengemodtagere i opsigelsesperioden og de første 3 måneder af ledighedsforløbet. I dag er kontaktforløbet primært hos kommunerne, men arbejdsløshedskasserne deltager i fællessamtaler med den ledige og kommunen og står for cv-samtale og rådighedssamtaler.

Initiativet forventes at omfatte ca. 37.500 forløb årligt, svarende til ca. 150.000 forløb over den aftalte periode. Dog skal initiativet omfatte mindst 25 pct. af de nyindplacerede på dagpenge årligt. Arbejdsløshedskasserne skal som minimum holde en cv-samtale, rådighedssamtaler og 1. fællessamtale. Derudover skal arbejdsløshedskasserne holde kontaktforløbssamtaler med de ledige efter behov, og disse samtalers form og indhold skal tilpasses den enkelte lediges situation og behov.

Arbejdsløshedskasserne skal foretage en indledende afklaring af de ledige, der indgår i initiativet. Det skal ske med henblik på, at ledige med komplekse udfordringer, som derfor er i risiko for langtidsledighed, overgår til et kontaktforløb i jobcenteret og får en tidlig indsats, der skal forebygge langtidsledighed. Unge under 25 år, der skal have et uddannelsespålæg, får ligeledes et kontaktforløb i jobcenteret.

Arbejdsløshedskasserne skal til selve afklaringen af de ledige anvende et digitalt profilafklaringsværktøj. Værktøjet skal anvendes som et input til arbejdsløshedskassernes faglige vurdering af, hvornår en ledig er i risiko for langtidsledighed. Med beskæftigelsesreformen blev der udviklet et digitalt værktøj med henblik på at styrke den tidlige indsats for nyledige i risiko for at blive langtidsledige, som arbejdsløshedskasserne kan benytte.

I perioden fra 1. juli 2019 til 1. juli 2023 gennemføres forsøg, hvorefter udvalgte arbejdsløshedskasser på baggrund af en ansøgning har fået tilladelse til at have ansvaret for kontaktføreløbet frem til senest 3 måneders ledighed for deres medlemmer. Personer, der vurderes i risiko for langtidsledighed og unge under 25 år, der skal have et uddannelsespålæg, får et kontaktføreløb i jobcenteret efter de gældende regler.

Initiativet indebærer ikke, at jobcenteret er udelukket fra at kontakte den ledige i perioden, men jobcenteret deltager som udgangspunkt kun i fællessamtaler med arbejdsløshedskassen i perioden. Arbejdsløshedskassen indkalder til 1. fællessamtale.

Det foreslås, at forsøgsperioden fra 1. juli 2019 til 1. juli 2023 fastsættes i loven herunder, at udvalgte arbejdsløshedskasser for egne medlemmer efter ansøgning får overladt ansvaret for kontaktføreløbet i de første 3 måneders ledighed. Det foreslås dog, at det fremgår af bestemmelsen, at personer, der vurderes i risiko for langtidsledighed og unge under 25 år, som ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som ikke har forsørgerpligt overfor hjemmeboende børn, skal have et kontaktføreløb i jobcenteret. Endvidere foreslås, at det fremgår, at beskæftigelsesministeren udpeger kommuner, der skal deltage i forsøget.

Beskæftigelsesministeren fastsætter udvælgelseskriterierne for deltagelse i forsøget og udvælger de arbejdsløshedskasser og kommuner, der skal deltage efter drøftelse med aftaleparterne.

Med »risiko for langtidsledighed« forstår, at der kan være tale om ledige, der fx som følge af alder og de kompetencer m.v., de er i besiddelse af, er i risiko for at ende i langtidsledighed, men der kan også være tale om ledige, som har komplekse problemer og derfor er i risiko for langtidsledighed. Det er arbejdsløshedskassen, der ved hjælp fra et profilafklaringsværktøj vurderer, om en person er i risiko for langtidsledighed og derfor skal have et kontaktføreløb i jobcenteret.

Det fremgår af aftalen, at personer i risiko for langtidsledighed overgår til et kontaktføreløb i jobcenteret og får en tidlig indsats, der skal forebygge langtidsledighed. Det foreslås, at det fastholdes, at det er jobcenteret der vurderer, hvornår en person skal have en aktiv indsats. Personen får et kontaktføreløb i jobcenteret, men der er med formuleringen i aftalen ikke tænkt, at der skal tilbydes en særlig indsats derudover. Det er op til jobcenteret at vurdere, hvilken indsats den enkelte ledige har behov for ud fra personens ud fra personens ønsker og forudsætninger og ud fra arbejdsmarkedets behov.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for forsøget herunder om anvendelse af et profilafklaringsværktøj, jobcentrenes mulighed for at deltage personligt ved brug af direkte digital billedforbindelse i den første fælles jobsamtale, som holdes, mens arbejdsløshedskasserne har ansvaret for kontaktføreløbet, selvbooking af jobsamtaler i arbejdsløshedskasserne, krav til antallet af samtaler før og efter overgang af kontaktføreløb til jobcenteret, arbejdsløshedskassernes indkaldelse til fællessamtaler, arbejdsløshedskassernes pligt til i forbindelse med kontaktføreløbet løbende at påse, at cv-oplysningerne er fyldestgørende, overgang af kontaktføreløbet til jobcenteret og arbejdsløshedskassers mulighed for registrering af mindre intensiv indsats m.v.

De arbejdsløshedskasser, der udvælges til at deltage i forsøget forpligter sig til at anvende et profilafklaringsværktøj til at udskille de personer, der skal have et kontaktføreløb i jobcenteret. Bemyndigelsen til at fastsætte regler om krav til jobsamtaler vil blive brugt til at fastsætte regler om, at der ikke er krav om, at arbejdsløshedskasserne holder et bestemt antal jobsamtaler i den periode, hvor de har ansvaret for kontaktføreløbet herunder om, hvilken betydning det har for antallet af samtaler i jobcenteret efter at ansvaret for kontaktføreløbet overgår til jobcentrene.

Frikommuner, der har mulighed for at gennemføre forsøg med kontaktføreløbet er ikke med i forsøget. Det betyder, at det nordsjællandske og det nordjyske frikommunenetværk ikke er en del af forsøget med kontaktføreløbet i arbejdsløshedskasserne.

Det betyder således, at en række regler i kontaktføreløbet m.v. fraviges i de første 3 måneder af ledighedsperioden:

- Antallet af jobsamtaler inden for de første 3 måneder og antallet efter de første 3 måneder skal i alt udgøre minimum 4
- Jobcenteret har ansvaret for kontaktføreløbet
- Jobcenteret indkalder til første fælles jobsamtale
- Selvbooking af jobsamtaler i jobcenteret
- Jobcenteret registrerer mindre intensiv indsats
- Jobcentrene deltager personlig i fælles jobsamtale
- Arbejdsløshedskassen kan deltage personligt digitalt i første fælles jobsamtale
- Jobcentrene påser løbende, at cv-oplysningerne er fyldestgørende
- Arbejdsløshedskassen kommer med forslag til elementer i Min Plan

2.33. Statens refusion til kommunerne

2.33.1. Gældende ret

Det fremgår af gældende § 117, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at staten yder 100 pct. refusion af kommunernes udbetaling af bonus til andre aktører, der varetager indsatsen over for dagpengemodtagere, der er henvist til andre aktører i 2009 eller tidligere. Dette gælder dog ikke for pilotjobcentre, dvs. kommuner, der var bemyndiget til at varetage udøvelsen af statens aktive beskæftigelsesindsats efter bekendtgørelse nr. 1400 af 13. december 2006. Bestemmelsen er ikke længere relevant som følge af almindelige forældelsesregler. Bestemmelsen videreføres derfor ikke.

Der har indtil 1. januar 2019 været en bestemmelse i lovens § 118 om, at staten inden for et rådighedsbeløb refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte til modtagere af dagpenge, kontanthjælp, uddannelseshjælp og integrationsydelse, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, samt selvforsørgende. Tilsvarende har der i § 118 a indtil 1. januar 2019 været en bestemmelse om, at staten inden for et rådighedsbeløb refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte til revalidender, sygedagpengemodtagere, hvis personen er visiteret til kategori 2 eller 3, jf. § 12, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om sygedagpenge, og ledighedsydelsesmodtagere. Som følge af lovforslag nr. L 76 (fremsat den 24. oktober 2018) afskaffes refusion af driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte for de pågældende målgrupper pr. 1. januar 2019, dog vil der i 1. halvår 2019 fortsat være refusion inden for et rådighedsbeløb af driftsudgifter ved aktivering af dagpenge- og sygedagpengemodtagere, hvis personen er visiteret til kategori 2 eller 3, jf. § 12, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om sygedagpenge. Pr. 1. juli 2019 vil disse to refusionsbestemmelser være ophævet, hvorfor disse to refusionsbestemmelser ikke videreføres i nærværende hovedlov.

2.33.1.1. Kommunens administrative udgifter

Efter gældende regler i § 117, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats afholder kommunen endeligt udgifterne til vejledning, sagsbehandling og det individuelle kontaktføreløb, til udarbejdelse af »Min Plan« og rehabiliteringsplaner og til administration i øvrigt m.v. Kommunen afholder desuden endeligt udgifterne til godtgørelse efter § 75 c, til særlige aktiviteter efter § 7 og til lægeerklæringer.

Administration i øvrigt er fx udgifter til journalføring, regnskabsføring og revision.

Herudover afholder kommunerne også endeligt udgifterne til godtgørelse efter § 75 c til unge under 18 år, der er omfattet af § 2, nr. 9, og som får tilbud om virksomhedspraktik, og til særlige aktiviteter efter § 7, som hjemler at jobcenteret kan tilbyde økonomisk støtte til arbejdssøgende og arbejdsgivere til gennemførelse af særlige aktiviteter, der medvirker til at finde arbejde og arbejdskraft.

Det har altid været – og er fortsat – et gennemgående princip i den sociale lovgivning, at kommunen selv bærer sine administrationsudgifter, herunder udgifter til vejledning. Udgifterne til de administrative funktioner må således udskilles til kommunal finansiering. Dette gælder i givet fald også en forholdsmæssig andel af eventuel husleje.

Det gælder på tværs af flere ministerområder, at kommunen endeligt afholder administrative udgifter. Det er funderet i § 85 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven), som er en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om anvisning af statsrefusion og statstilskud, regnskabsaflæggelse og revision. Bemyndigelsen er anvendt i § 4 i bekendtgørelse om statsrefusion og tilskud samt regnskabsaflæggelse og revision på visse områder indenfor Børne- og Socialministeriets, Beskæftigelsesministeriets, Udlændinge- og Integrationsministeriets og Transport-, Bygnings- og Boligministeriets ressortområder. Her er det fastsat som, at kommunerne endeligt afholder udgifter til rådgivning, tilsyn og administration m.v., som finder sted i forvaltningen, samt uden for forvaltningen i tilknytning til eller som led i et tilbud eller udbetaling af en ydelse eller et tilskud (med visse undtagelser). Udgifterne omfatter vejledning, sagsbehandling og det individuelle kontaktførelse, til udarbejdelse af jobplaner, konsulentstøtte, lægeerklæringer, regnskabsføring og revision, særlig tilrettelagt rådgivning eller vejledning, evt. tilrettelagt som opsøgende arbejde m.v.

At kommunen endeligt afholder udgifterne betyder, at det er udgifter, der ikke er berettigende til statsrefusion, og som ikke kan være omfattet af budgetgaranti i statens bloktilskud til kommunerne.

Der vejledes om udskillelse af udgifter til kommunal finansiering, forholdsmæssig andel af eventuel husleje m.v. i vejledning om kommunernes dokumentation af driftsudgifter ved aktivering m.v. Den seneste har nummer 9623 af 6. august 2018.

2.33.1.2. Refusion af driftsudgifter ved aktivering

Efter gældende regler i § 119 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten for personer, der er omfattet af § 2, nr. 6, 8, 9, 11 og 14, dvs. personer, der deltager i jobafklarings- eller ressourceforløb, førtidspensionister og unge under 18 år, der har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, samt nyuddannede personer med handicap, der ansættes i løntilskud, 50 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 10, herunder deltagerbetaling, undervisningsmaterialer efter §§ 76 og 77, udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler efter § 81 a, udgifter i forbindelse med godtgørelse efter § 83 og opkvalificering efter § 99 til personer, der ansættes uden løntilskud (såkaldte opkvalificeringsjob).

Refusionen omfatter også kommunens udgifter til deltagerbetaling efter nugældende kapitel 10 om vejledning og opkvalificering for de nævnte målgrupper. Deltagerbetaling kan i nogle tilfælde være et mindre gebyr, men i andre tilfælde et stort beløb, som reelt svarer til en driftsudgift (fx i forbindelse med private ikke SU-berettigende uddannelser).

Der er efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ikke refusion af driftsudgifter ved aktivering i vejledning og opkvalificering m.v. for andre målgrupper end de nævnte i § 119. Tilsvarende er kommunens udgifter til ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov (STU), der gives som et tilbud efter nugældende § 32, stk. 1, nr. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ikke omfattet af statslig refusion efter nærværende kapitel, jf. § 5 b i lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov.

2.33.1.3. Refusion af udgifter til tilbud om erhvervsuddannelser (puljen til uddannelsesløft)

Efter gældende regler i § 122 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om erhvervsuddannelser efter § 33 a til dagpengemodtagere. Udgifterne i tilbuddet dækker køb af erhvervsuddannelser efter lov om erhvervsuddannelse. Refusionen er dog begrænset af, at der er en landsdækkende pulje, som udmeldes til hver enkelt kommune efter kommunens andel af andel af ledighedsberørte dagpengemodtagere over 30 år, som ikke har en erhvervsuddannelse eller anden erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed kan sidestilles med eller overstiger en erhvervsuddannelse. Alle kommuner får udmeldt et minimumsbeløb på 100.000 kr. for at sikre, at alle kommuner kan iværksætte forløb. Ud over statsrefusionen får kommunerne under ét det, som svarer til 20 pct. af puljen, kompenseret via budgetgarantien, der ydes til kommunerne via regulering af bloktilskuddet.

Refusionsbestemmelsen er fra beskæftigelsesreformen, hvor tilbud om erhvervsuddannelser inden for puljen til uddannelsesløft blev indført. For at understøtte brugen af puljen, refunderede staten 100 pct. af kommunens udgifter inden for puljen i perioden fra 1. juli 2015 til og med 30. juni 2017, hvorefter det er 80 pct. Refusionsbestemmelsen skal ses i forhold til at refusion af driftsudgifter ved aktivering af dagpengemodtagere i ordinær uddannelse efter § 32, stk. 1, nr. 1, ellers var 50 pct. indenfor et rådighedsbeløb, og fra 1. juli 2019 er der ikke refusion af kommunens driftsudgifter ved aktivering af dagpengemodtagere. Dette formodes at understøtte brugen af puljen.

2.33.1.4. Refusion af udgifter til tilbud om korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb (den regionale uddannelsespulje)

Efter gældende regler i § 122 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten 80 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om uddannelsesforløb efter § 33 b til dagpengemodtagere. Udgifterne i tilbuddet går til køb af korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb, der fremgår af den regionale positivliste i det RAR-område, hvor kommunen er beliggende. Refusionen er dog begrænset af, at der er en landsdækkende pulje som udmeldes til hver enkelt kommune efter kommunens andel af ledighedsberørte dagpengemodtagere. Der udmeldes ikke et minimumsbeløb til kommunerne. Ud over statsrefusionen får kommunerne det, som svarer til 20 pct. af puljen, kompenseret via budgetgarantien, der ydes til kommunerne under ét via regulering af bloktilskuddet.

Refusionsbestemmelsen er fra beskæftigelsesreformen, hvor tilbud om uddannelsesforløb inden for den regionale pulje blev indført. Refusionsbestemmelsen skal ses i forhold til at refusion af driftsudgifter ved aktivering af dagpengemodtagere i ordinær uddannelse efter nugældende § 32, stk. 1, nr. 1, ellers var 50 pct. indenfor et rådighedsbeløb, og fra 1. juli 2019 er der ikke refusion af kommunens driftsudgifter ved aktivering af dagpengemodtagere. Dette formodes at understøtte brugen af puljen.

2.33.1.5. Refusion af tillægsudgifter som er udgifter til hjælpemidler, befordringsgodtgørelse og mentorstøtte

Efter gældende regler § 120, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten for personer, der deltager i jobafklarings- og ressourceforløb, 50 pct. af en kommunes udgifter til mentorstøtte efter kapitel

9 b. Der er efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ikke refusion af udgifter til mentorstøtte for andre målgrupper end de nævnte i § 120, stk. 4, pr. 1. juli 2019.

Efter gældende regler i § 122, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter efter § 74. Det vedrører personer, der er visiteret til eller ansat i fleksjob, og som kan have behov for hjælpemidler som arbejdsredskaber eller mindre arbejdspladsindretning til at opnå eller fastholde ansættelse i fleksjob. Derudover kan de få kortvarige kurser. Foruden ansatte i fleksjob omfatter det personer på ledighedsydelse, der er visiteret til fleksjob.

Efter gældende regler i § 120, stk. 1, nr. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten for personer, der er omfattet af § 2 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælpemidler efter §§ 76 og 77. Det gælder dog ikke udgifter til undervisningsmaterialer. Refusionen omfatter således udgifter til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretning. Refusionsbestemmelsen omfatter også særlige udgifter, jf. § 76, stk. 3, der er en nødvendig følge af uddannelsen eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne for revalidender og personer, der deltager i jobafklarings- og ressourceforløb. Det samme gælder for sygedagpengemodtagere, der deltager i tilbud som led i afklaringen af den enkeltes arbejdsevne. For visse målgrupper er der refusion af udgifter til undervisningsmaterialer i § 119.

Efter gældende regler i § 123, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter efter § 100. Det vedrører personer, der er ansat i ordinær beskæftigelse, selvstændige samt ansatte i seniorjob, og som kan have behov for hjælpemidler som arbejdsredskaber eller mindre arbejdspladsindretning til at opnå eller fastholde ansættelsen.

Efter gældende regler i § 120, stk. 1, nr. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten for personer, der er omfattet af § 2, 50 pct. af en kommunes udgifter til befordringsgodtgørelse efter § 82. Det gælder dog ikke befordringsgodtgørelse efter § 82, stk. 1, til dagpengemodtagere, idet det er arbejdsløshedskasserne som udbetaler befordringsgodtgørelse, og kommunerne medfinansierer statens udgifter hertil med 50 pct., jf. § § 109, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Befordringsgodtgørelse efter § 82, stk. 1, omhandler den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet eller uddannelsen gennemføres, og vedrører transport som retur er mere end 24 km. Men for dagpengemodtagere afholder kommunen de faktiske udgifter efter § 82, stk. 4, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, og refusionen hertil er omfattet af § 120, stk. 1.

2.33.1.6. Kommunernes medfinansiering af befordringsgodtgørelse udbetalt af arbejdsløshedskasser til dagpengemodtagere

Efter gældende regler i § 109 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats træffer arbejdsløshedskassen afgørelse om og udbetaler befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere efter reglerne om befordringsgodtgørelse i lovens § 82. Undtaget er dagpengemodtagere med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Disse personer har ret til godtgørelse af den faktiske udgift til befordring, der udbetales af jobcenteret.

Efter gældende regler i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v. refunderer staten 100 pct. af arbejdsløshedskassens udgifter til befordringsgodtgørelse, som er udbetalt efter § 82 lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Kommunen skal bidrage til finansiering af statens udgifter til befordringsgodtgørelse. Kommunen finansierer 50 pct. af statens udgifter til befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere.

Ved opgørelsen af kommunernes medfinansiering af udgifter til befordringsgodtgørelse finder reglerne § 4 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne og regler fastsat i bekendtgørelse nr. 879 af 28. juni 2017 om finansiering af visse offentlige ydelser, der udbetales af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne tilsvarende anvendelse. Det følger bl.a. af disse regler, at kommunens pligt til medfinansiering omfatter udgifter til personer, som har kommunen som opholdskommune, jf. kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

2.33.1.7. Refusion af udgifter til løntilskudsansættelse for førtidspensionister

Efter gældende regler § 121 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter kapitel 12 for førtidspensionister (tidligere skånejob).

2.33.1.8. Refusion af udgifter til fleksjob

Efter gældende regler § 122 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten 65 pct. af en kommunes udgifter til fleksjob. Det gælder dog kun for fleksjob og tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, hvor visitation til fleksjob eller tilkendelsen af støtte til selvstændig virksomhed er sket før den 1. juli 2014, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

Det vedrører en kommunes udgifter til

- 1) fleksløntilskud efter § 70 f,
- 2) tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 70 g,
- 3) tilskud til fleksjob efter § 71 og
- 4) tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 75.

Reglerne om løntilskud til fleksjob er omfattet af aftalen om førtidspensionsreformen.

Refusionsbestemmelsen vedrører kommunens udgifter til løntilskud til arbejdsgiver, der har ansat personer i fleksjob eller fastholdelse i beskæftigelse i egen virksomhed (gammel ordning). Refusionsbestemmelsen vedrører også kommunens udgifter til supplement til løn for det præsterede arbejde hos arbejdsgiver, jf. den ændrede tilskudsmodel (ny ordning med indtægtsreguleret tilskud).

Dog er fleksjob og tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed (indtægtsreguleret tilskud), hvor visitation til fleksjob eller tilkendelsen af støtte til selvstændig virksomhed er sket efter den 1. juli 2014, omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

Det betyder, at refusion af udgifter til fleksjob efter § 122 er under udfasning, idet udgifter til fleksjob gælder personer, der er visiteret til et fleksjob før den 1. januar 2013 (gammel ordning) eller personer, der er visiteret til et fleksjob i perioden fra den 1. januar 2013 til og med 30. juni 2014 medmindre personen bliver revisiteret, ansat i fleksjob eller på ny har fået tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed efter 30. juni 2014, jf. Aftale om reform af refusionssystemet og tilpasninger i udligningssystemet.

2.33.1.9. Refusion af udgifter til jobrotationsydelse

Efter gældende regler § 123, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten 60 pct. af en kommunes udgifter til jobrotationsydelse efter § 98 a.

Refusionsbestemmelsen angår også jobrotationsydelse til særlige grupper med videregående uddannelse, jf. § 98 a, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, men der har hidtil været begrænsninger i form af en pulje.

Jobcenteret har således skulle ansøge staten om midler inden for den afsatte pulje til de faktiske udgifter, idet der var afsat en økonomisk ramme hertil på de årlige finanslove til og med 2018. Med Finansloven for 2019 er ordningen blevet omlagt fra en puljestyret til en lovbunden ordning pr. 1. januar 2019.

2.33.1.10. Refusion af udgifter til voksenlærlinge

Efter gældende regler i § 123, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med voksne efter §§ 98 c-98 g. Det vedrører såvel ledige forsikrede og ikke-forsikrede voksenlærlinge som beskæftigede voksenlærlinge efter den gældende §§ 98 c- 98 g.

2.33.1.11. Refusion af udgifter til udlændinge, der har fået opholdstilladelse

Efter gældende regler i § 124 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats afholder staten en kommunes udgifter til dele af den aktive beskæftigelsesindsats til udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter udlændingeloven, hvis udlændingen pga. betydelig og varig funktionsnedsættelse anbringes i døgnophold eller udgiften vedrører en mindreårig asylansøger.

Refusionsbestemmelsen vedrører den aktive beskæftigelsesindsats for så vidt angår løntilskud efter kapitel 12 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 2-4, 6 og 7, dvs. personer der modtager kontanthjælp eller integrationsydelse uden at være omfattet af integrationsprogrammet, samt personer på revalidering, førtidspension eller ledighedsydelse. Desuden omfattes udgifter efter kapitel 14 til hjælpemidler og partnerskabsaftaler om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik efter kapitel 11 til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4 og 6, dvs. personer på revalidering og førtidspensionister i skånejob. Endelig vedrører refusionsbestemmelsen udgifter efter § 74 til hjælpemidler til personer, der er omfattet af § 2, nr. 7, dvs. personer som er visiteret til eller ansat i fleksjob. Hjælpemidler efter § 74 er hjælp til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretning samt hjælp til kortvarige kurser, når hjælpen har afgørende betydning for, at den pågældende person kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob, og når hjælpen kompenserer for den pågældendes begrænsning i arbejdsevnen.

Bestemmelsen omfatter to forskellige grupper af personer. Det er personer med funktionsnedsættelse, der inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv. Det er et krav, at funktionsnedsættelsen kan anses som en betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Dette indebærer, at fx følger af almindelig alderdomssvækkelse og de lidelser, der følger heraf, ikke er omfattet. Desuden skal anbringelsen i døgnophold ske på grund af den betydelige og varige funktionsnedsættelse. Anbringelse i døgnophold kan fx være anbringelse på en døgninstitution, jf. § 66, stk. 1, i lov om social service, hvis der er tale om en ung, eller ophold i et længerevarende botilbud, jf. samme lovs § 108, hvis der er tale om en person over 18 år.

Udgifterne kan også vedrøre opholdstilladelse til en mindreårig asylansøger, dog højst indtil modtageren fylder 18 år eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Udgifter vedrørende disse to forskellige grupper af personer er omfattet, hvis disse udlændinge har fået opholdstilladelse efter bestemte paragraffer i udlændingeloven.

2.33.1.12. Forskudsrefusion

Efter gældende regler i § 125 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats yder staten forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter.

De nærmere regler herom er fastsat i bekendtgørelse om statsrefusion og tilskud samt regnskabsaflæggelse og revision på visse områder indenfor Børne- og Socialministeriets, Beskæftigelsesministeriets, Udlændinge- og Integrationsministeriets og Transport-, Bygnings- og Boligministeriets ressortområder. Bekendtgørelsen er fastsat med hjemmel i § 85 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Her er det fastsat, at kommunen anmoder staten om statsrefusion og tilskud kvartalsvis over for det ministerium, som loven henhører under, fx Beskæftigelsesministeriet. Anmodningen sker på baggrund af kommunens opgørelse af de forventede revisionsberettigede udgifter for det kommende kvartal, samt den tilskudsberettigede aktivitet i året til og med tilskudskvartalet, jf. den løbende restafregning. Refusion for ydelser eller tilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udbetales for visse ydelser eller tilskud, så den er til disposition for kommunen den næstsidste bankdag i måneden forud for den måned, refusionen vedrører. For andre ydelser eller tilskud udbetales refusionen så den er til disposition for kommunen den sidste bankdag inden den 16. i hver af kvartalets måneder. I refusionen er indeholdt udbetaling eller afregning af den løbende restafregning. Den endelige restafregning sker en gang årligt og foretages af ressortministeriet, når kommunens regnskab er revideret og forsynet med påtegning af kommunens revision.

2.33.1.13. Mellemkommunal refusion

Efter gældende regler i § 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er der ret til mellemkommunal refusion mellem en opholdskommune og en tidligere opholdskommune i de tilfælde, hvor sidstnævnte eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i bolig eller boform efter § 9 c, stk. 2 og 3, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det være sig fx boformer for personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer, samt institutioner under sygehusvæsenet eller kriminalforsorgen. Den nuværende opholdskommune har ret til at modtage refusion fra den tidligere opholdskommune for udgifter til hjælp givet efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og en række love på det sociale område. Det fremgår endvidere af § 9 c, stk. 8, i retssikkerhedsloven, at de udgifter, som opholdskommunen kan få dækket, er opholdskommunens faktiske udgifter. En opholdskommune forstås som, hvor personen har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig.

De implicerede kommuner kan indbyrdes aftale, at den tidligere opholdskommune fortsat afholder udgifter efter denne lov, herunder, hvor længe denne aftale skal gælde. Princippet om mellemkommunal refusion gælder generelt for en række love på det sociale område. Bestemmelsen er fastsat efter § 9 c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

2.33.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.33.2.1. Kommunens administrative udgifter

Det foreslås, at der i loven fastsættes regler om at kommunen endeligt afholder administrative udgifter – svarende til gældende regler og uden ændring i ordlyden. Dermed fastholdes det gennemgående princip i den sociale lovgivning, at kommunen selv bærer sine administrationsudgifter, herunder udgifter til vejledning.

Udgifterne til de administrative funktioner må således udskilles til kommunal finansiering. Dette gælder i givet fald også en forholdsmæssig andel af eventuel husleje.

Det foreslås således, at kommunen endeligt afholder udgifterne til vejledning, sagsbehandling og det individuelle kontaktførelse, til udarbejdelse af »Min Plan« og rehabiliteringsplaner og til administration i øvrigt m.v. Kommunen afholder desuden endeligt udgifterne til særlige aktiviteter efter lovforslagets § 17, til godtgørelse efter lovforslagets § 62, stk. 2, og til lægeerklæringer.

Administration i øvrigt er fortsat fx udgifter til journalføring, regnskabsføring og revision. Herudover afholder kommunerne også endeligt udgifterne til godtgørelse efter lovforslagets § 62, stk. 2, til unge under 18 år, der har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, og til særlige aktiviteter efter lovforslagets § 17, som hjemler at jobcenteret kan tilbyde økonomisk støtte til arbejdssøgende og arbejdsgivere til gennemførelse af særlige aktiviteter, der medvirker til at finde arbejde og arbejdskraft.

Dette gennemgående princip genfindes i § 4 i bekendtgørelse om statsrefusion og tilskud samt regnskabsaflæggelse og revision på visse områder indenfor Børne- og Socialministeriets, Beskæftigelsesministeriets, Udlændinge- og Integrationsministeriets og Transport-, Bygnings- og Boligministeriets ressortområder. Bekendtgørelsen er fastsat med hjemmel i § 85 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Her er det fastsat som, at kommunerne endeligt afholder udgifter til rådgivning, tilsyn og administration m.v., som finder sted i forvaltningen, samt uden for forvaltningen i tilknytning til eller som led i et tilbud eller udbetaling af en ydelse eller et tilskud (med visse undtagelser). Udgifterne omfatter vejledning, sagsbehandling og det individuelle kontaktførelse, til udarbejdelse af jobplaner, konsulentstøtte, lægeerklæringer, regnskabsføring og revision, særlig tilrettelagt rådgivning eller vejledning, evt. tilrettelagt som opsøgende arbejde m.v.

At kommunen endeligt afholder udgifterne betyder, at det er udgifter, der ikke er berettigende til statsrefusion, og som ikke kan være omfattet af budgetgaranti og lignende i statens bloktilskud til kommunerne.

Det foreslås endvidere, at der fortsat vejledes om udskillelse af udgifter til kommunal finansiering, forholdsmæssig andel af eventuel husleje m.v. i vejledning om kommunernes dokumentation af driftsudgifter ved aktivering m.v.

2.33.2.2. Refusion af driftsudgifter ved tilbud om vejledning og opkvalificering m.v.

Med lovforslaget foreslås det, at indsatsen for nyuddannede personer med handicap flyttes til lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. Der henvises til bemærkningerne i pkt. 2.3.2.1. Derfor udgår målgruppen i bestemmelsen om refusion af driftsudgifter ved tilbud om vejledning og opkvalificering m.v.

Det foreslås således, at staten for personer, der er omfattet af § 6, nr. 7, 8, 11 og 13, dvs. personer, der deltager i jobafklarings- og ressourceforløb, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovforslagets kapitel 14, herunder deltagerbetaling, udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler efter lovforslagets § 15, opkvalificering i forbindelse med ansættelse efter lovforslagets § 161, undervisningsmaterialer efter lovforslagets § 172 og udgifter i forbindelse med godtgørelse efter lovforslagets § 176.

Alle de nævnte målgrupper kan få tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovforslagets kapitel 14 og tilbud om virksomhedspraktik efter lovforslagets kapitel 11 og dermed indgå i en virksomheds partnerskabsaftale. Derimod kan alene unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, samt personer, der deltager i jobafklarings- og ressourceforløb, få godtgørelse efter § 176, og virksomheder kan alene få tilskud til udgifter til opkvalificering i forbindelse med ansættelse af førtidspensionister efter § 161.

Der er efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ikke refusion af driftsudgifter ved aktivering i vejledning og opkvalificering m.v. for andre målgrupper end de nævnte i lovforslagets § 195. Tilsvarende er kommunens udgifter til ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov (STU), der gives som et tilbud efter lovforslagets § 91, ikke omfattet af statslig refusion efter nærværende kapitel, jf. § 5 b i lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov.

Bortset fra at refusion for personer med handicap udgår af bestemmelsen, er der ikke sket materielle ændringer i forhold til gældende regler. Der er foretaget sproglige tilpasninger som følge af en mere enkel opstilling af bestemmelsen.

2.33.2.3. Refusion af udgifter til tilbud om erhvervsuddannelser (puljen til uddannelsesløft)

Det foreslås, at der fortsat gives 80 pct. refusion af en kommunes udgifter til tilbud om erhvervsuddannelser efter lovforslagets § 96 til dagpengemodtagere.

Refusionen er – ligesom i dag – begrænset af, at der er en landsdækkende pulje, der kaldes puljen til uddannelsesløft, som udmeldes til hver enkelt kommune. Reglerne herom fastsættes i bekendtgørelse.

2.33.2.4. Refusion af udgifter til tilbud om korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb (den regionale uddannelsespulje)

Det foreslås, at der fortsat gives 80 pct. refusion af en kommunes udgifter til tilbud efter lovforslagets § 97 til dagpengemodtagere om korte erhvervsrettede uddannelsesforløb, der fremgår af den regionale positivliste i det RAR-område, hvor kommunen er beliggende.

Det foreslås således i § 196, stk. 2, at der ydes 80 pct. refusion af udgifterne til tilbud om korte erhvervsrettede uddannelsesforløb.

Refusionen er – ligesom i dag – begrænset af, at der er en landsdækkende pulje, som kaldes den regionale uddannelsespulje, som udmeldes til hver enkelt kommune. Reglerne herom fastsættes i bekendtgørelse.

2.33.2.5. Refusion af udgifter til mentorstøtte, hjælpemidler og befordringsgodtgørelse m.v.

Det foreslås, at staten for personer, der deltager i jobafklarings- og ressourceforløb, refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til mentorstøtte. Dette svarer til gældende regler.

Det foreslås videre, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til kortvarige kurser efter lovforslagets § 162. Det vedrører personer, der er på ledighedsydelse, eller som er ansat i fleksjob, og som kan have behov for kortvarige kurser til at opnå eller fastholde ansættelse i fleksjob.

Det foreslås desuden at samle de refusionsbestemmelser, der omhandler udgifter til hjælpemidler i lovforslagets § 197. Desuden foreslås en sproglig ændring fra at bestemmelserne omhandler hjælpemidler undtagen undervisningsmaterialer til at omhandle arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretning. Der er ingen materiel ændring i dette, men alene en sproglig præcisering.

Derfor foreslås det, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælpemidler efter lovforslagets § 172, som vedrører udgifter til personer i tilbud, og som kan have behov for hjælpemidler som arbejdsredskaber eller mindre arbejdspladsindretning for at understøtte, at personen kan fastholde tilbuddet.

Endvidere foreslås det, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til hjælpemidler efter lovforslagets § 179. Det vedrører fortsat personer, der er på ledighedsydelse, eller som er ansat i fleksjob, og som kan have behov for hjælpemidler som arbejdsredskaber eller mindre arbejdspladsindretning til at opnå eller fastholde ansættelse i fleksjob. Derudover vedrører det også udgifter i henhold til lovforslagets § 178 til personer, der er ansat i ordinær beskæftigelse, selvstændige samt ansatte i seniorjob, og som kan have behov for hjælpemidler som arbejdsredskaber eller mindre arbejdspladsindretning til at opnå eller fastholde ansættelsen.

Det foreslås endvidere, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til særlige udgifter efter lovforslagets § 173. Det vedrører personer, der deltager i jobafklarings- eller ressourceforløb, og personer i revalidering, og som kan få støtte til de særlige udgifter, der er en nødvendig følge af deltagelse i uddannelse efter lovforslagets kapitel 14 eller af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det samme gælder for sygedagpengemodtagere, som deltager i tilbud som led i afklaringen af den enkeltes arbejdsevne.

Det foreslås endelig, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til befordringsgodtgørelse efter lovforslagets § 175. Dette svarer til gældende regler.

2.33.2.6. Kommunens medfinansiering af befordringsgodtgørelse udbetalt af arbejdsløhedskasser til dagpengemodtagere

Det foreslås, at kommunerne finansierer 50 pct. af statens udgifter til befordringsgodtgørelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til dagpengemodtagere – svarende til gældende regler.

Ligesom i dag foreslås det, at reglerne i § 4 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløhedskasserne og regler fastsat i bekendtgørelse nr. 879 af 28. juni 2017 om finansiering af visse offentlige ydelser, der udbetales af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløhedskasserne finder tilsvarende anvendelse på kommunernes medfinansiering af udgifter til befordringsgodtgørelse. Det følger bl.a. af disse regler, at kommunens pligt til medfinansiering omfatter udgifter til personer, som har kommunen som opholdskommune, jf. kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer. Bestemmelsen har hidtil fremgået af gældende lovs § 109, stk. 2, og, men i forbindelse med en mere logisk opbygning af loven, foreslås det at flytte medfinansieringsbestemmelsen ind i lovforslagets kapitel 33, der udvides fra at omfatte statens refusion til også at omfatte kommunernes medfinansiering efter denne lov.

2.33.2.7. Refusion af udgifter til løntilskud til førtidspensionister

Det foreslås, at staten for førtidspensionister refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud efter lovforslagets kapitel 12. Det svarer til gældende regler.

Tilbud om ansættelse med løntilskud til førtidspensionister blev ikke omfattet af refusionsomlægningen i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne. Der er derfor fortsat behov for en finansieringsbestemmelse med 50 pct. refusion for denne gruppe i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Kommunen får således efter forslaget fortsat 50 pct. refusion af udgifterne til ansættelse af førtidspensionister med løntilskud.

2.33.2.8. Refusion af udgifter til fleksjob

Det foreslås, at staten refunderer 65 pct. af en kommunes udgifter til fleksjob. Det gælder dog kun for fleksjob og tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, hvor visitation til fleksjob eller tilkendelsen af støtte til selvstændig virksomhed er sket før den 1. juli 2014, og som ikke senere er blevet omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

Det vedrører en kommunes udgifter til

- 1) fleksløntilskud efter lovforslagets § 123,
- 2) tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter lovforslagets § 126,
- 3) tilskud til fleksjob efter lovforslagets § 133 og
- 4) tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter lovforslagets § 136.

Reglerne om løntilskud til fleksjob er omfattet af aftalen om førtidspensionsreformen.

Refusionsbestemmelsen vedrører kommunens udgifter til løntilskud til arbejdsgiver, der har ansat personer i fleksjob eller fastholdelse i beskæftigelse i egen virksomhed (gammel ordning). Refusionsbestemmelsen vedrører også kommunens udgifter til supplement til løn for det præsterede arbejde hos arbejdsgiver, jf. den ændrede tilskudsmodel (ny ordning med indtægtsreguleret tilskud).

Dog er fleksjob og tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed (indtægtsreguleret tilskud), hvor visitation til fleksjob eller tilkendelsen af støtte til selvstændig virksomhed er sket efter den 1. juli 2014, omfattet af lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

Det betyder, at refusion af udgifter til fleksjob er under udfasning, idet udgifter til fleksjob gælder personer, der er visiteret til et fleksjob før den 1. januar 2013 (gammel ordning) eller personer, der er visiteret til et fleksjob i perioden fra den 1. januar 2013 til og med 30. juni 2014 medmindre personen bliver revideret, ansat i fleksjob eller på ny har fået tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed efter 30. juni 2014, jf. Aftale om reform af refusionssystemet og tilpasninger i udligningssystemet.

Det svarer til gældende regler.

2.33.2.9. Refusion af udgifter til jobrotationsydelse

Det foreslås, at staten refunderer 60 pct. af en kommunes udgifter til jobrotationsydelse efter lovforslagets kapitel 22.

Refusionsbestemmelsen svarer til gældende regler. Den hidtidige begrænsning i refusion af jobrotationsydelse til særlige grupper med videregående uddannelse som følge af en pulje vil være ophørt 1. januar 2019.

2.33.2.10. Refusion af udgifter til voksenlærlinge

Det foreslås, at staten refunderer 100 pct. af en kommunes udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der indgår uddannelsesaftaler med voksne efter lovforslagets kapitel 23. Det vedrører såvel ledige forsikrede og ikke-forsikrede voksenlærlinge som beskæftigede voksenlærlinge.

Det svarer til gældende regler.

2.33.2.11. Refusion af udgifter til udlændinge, der har fået opholdstilladelse

Det foreslås, at staten fortsat afholder en kommunes udgifter til dele af den aktive beskæftigelsesindsats til udlændinge, der har fået opholdstilladelse efter udlændingeloven, hvis udlændingen pga. betydelig og varig funktionsnedsættelse anbringes i døgnophold eller udgiften vedrører en mindreårig asylansøger.

Det foreslås således, at refusionsbestemmelsen vedrører den aktive beskæftigelsesindsats for så vidt angår løntilskud efter kapitel 12 til personer der modtager kontanthjælp eller integrationsydelse uden at være omfattet af integrationsprogrammet, samt personer på revalidering, førtidspension eller ledighedsydelse. Desuden omfattes udgifter efter § 172 til hjælpemidler og § 15 om partnerskabsaftaler om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik efter kapitel 11 til personer på revalidering og førtidspensionister i skånejob. Endelig vedrører refusionsbestemmelsen udgifter efter §§ 162 og 178 til kortvarige kurser, arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretning til personer, som er visiteret til eller ansat i fleksjob, og hvor hjælpen har afgørende betydning for, at den pågældende person kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob, og når hjælpen kompenserer for den pågældendes begrænsning i arbejdsevnen.

Det foreslås, at bestemmelsen omfatter to forskellige grupper af personer. Det er personer, der inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv. Det, at funktionsnedsættelsen skal være en betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, Dette indebærer, at fx følger af almindelig alderdomssvækkelse og de lidelser, der følger heraf, ikke er omfattet.

Udgifterne kan også vedrøre opholdstilladelse til en mindreårig asylansøger, dog højst indtil modtageren fylder 18 år eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Det foreslås, at udgifter vedrørende disse to forskellige grupper af personer er omfattet, hvis disse udlændinge har fået opholdstilladelse efter bestemte paragraffer i udlændingeloven.

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler med sproglige justeringer.

2.33.2.12. Forskudsrefusion

Det foreslås, at de gældende regler om, at staten yder forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter med sproglige justeringer, videreføres uændret. Af bestemmelsen fremgår, at kommunen anmoder staten om statsrefusion og tilskud kvartalsvis over for det ministerium, som loven henhører under, fx Beskæftigelsesministeriet.

De nærmere regler herom er fastsat i bekendtgørelse om statsrefusion og tilskud samt regnskabsaflæggelse og revision på visse områder indenfor Børne- og Socialministeriets, Beskæftigelsesministeriets, Udlændinge- og Integrationsministeriets og Transport-, Bygnings- og Boligministeriets ressortområder. Her er det fastsat, at kommunen anmoder staten om statsrefusion og tilskud kvartalsvis over for det ministerium, som loven henhører under, fx Beskæftigelsesministeriet. Anmodningen sker på baggrund af kommunens opgørelse af de forventede revisionsberettigede udgifter for det kommende kvartal, samt den tilskudsberettigede aktivitet i året til og med tilskudskvartalet, jf. den løbende restafregning. Refusion for ydelser eller tilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udbetales for visse ydelser eller tilskud, så den er til disposition for kommunen den næstsidsde bankdag i måneden forud for den måned, refusionen vedrører. For andre ydelser eller tilskud udbetales refusionen så den er til disposition for kommunen den sidste bankdag inden den 16. i hver af kvartalets måneder. I refusionen er indeholdt udbetaling eller afregning af den løbende restafregning. Den endelige restafregning sker en gang årligt og foretages af ressortministeriet, når kommunens regnskab er revideret og forsynet med påtegning af kommunens revision.

2.33.2.13. Opholdskommunen hjemtager statsrefusion

Det er gældende praksis, at kommunens ret til refusion fra staten omfatter udgifter til personer, som har kommunen som opholdskommune, jf. kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det foreslås, at der indsætte en bestemmelse herom i loven, med tilføjelse om at andet kan være aftalt med en anden kommune. Hensigten med bestemmelsen er at undgå at flere kommuner hjemtager statsrefusion for den samme udgift.

En kommunes ret til refusion efter gældende regler beror på, at kommunen har afholdt udgiften til en given ydelse eller indsats for en borger, som kommunen efter reglerne i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, er opholds-(og handle-)kommune for. Dette ændres ikke med denne lov. En person har opholdskommune, hvor personen har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig. Det fremgår af § 9, stk. 2, i retssikkerhedsloven.

Som udgangspunkt vil CPR-registreringen af en persons bopæl være udtryk for hvilken kommune, der er vedkommendes opholdskommune. Opstår der uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune, der er en persons opholdskommune, må den af de uenige kommuner, som personen har eller senest har haft folkeregisteradresse i, fungere som opholdskommune, indtil det er afklaret, hvilken kommune der er rette opholdskommune, jf. § 9, stk. 10, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Når rette opholdskommune er blevet bestemt, og den fungerende opholdskommune ikke er personens opholdskommune, yder opholdskommunen refusion for den fungerende opholdskommunes udgifter i den periode, hvor uenigheden har bestået.

Formålet med bestemmelsen er at undgå, at flere kommuner kan hjemtage refusion for samme udgift. Det kan være relevant, hvor opholdskommunen køber fx en plads i et kommunalt projekt (øvrig vejledning og

opkvalificering) i en anden kommune, og hvor begge kommuner kan siges at afholde en udgift, men hvor det er opholdskommunen, der har ret til at hjemtage refusion. Et andet eksempel er, når en borger flytter fra en kommune til en anden kommune, mens borgeren er i et tilbud, hvis fortsættelse accepteres af tilflytterkommunen. Selv om den ene kommune måtte blive faktureret for hele udgiften til tilbuddet, kan hver kommune kun hjemtage refusion i forhold til deres del af tilbudsperioden som opholdskommune.

I de tilfælde hvor et jobcenter afholder udgifter til en indsats, hvor en virksomhed modtager tilskud, fx, er det virksomhedens jobcenter som hjemtager refusionen. Et eksempel er jobrotationsydelse i jobrotationsprojekter. Der kan være tale om, at et jobcenter er administrerende jobcenter på vegne af flere jobcentre, der har ledige, der deltager som vikarer i et jobrotationsprojekt. Der kan også være tale om ét jobcenter i virksomhedens kommune, som udbetaler jobrotationsydelse til virksomheden for alle de ledige, der deltager i jobrotationsprojektet, selv om de kommer fra andre kommuner. I disse tilfælde er der en samarbejdsaftale og lignende mellem de involverede kommuner, hvoraf det bør fremgå, hvem der hjemtager statsrefusion.

2.33.2.14. Mellemkommunal refusion

Det foreslås, at de gældende regler om mellemkommunal refusion, hvormed en opholdskommune har adgang til refusion fra en tidligere opholdskommune, når denne eller en anden offentlig myndighed har medvirket til at en person får ophold i bolig eller boform i kommunen, videreføres. Der henvises i øvrigt til § 9 c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, herunder boliger eller boformer m.v., som beskrevet i dennes stk. 2 og 3. Refusionen gives for udgifter til hjælp givet efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt en række love på det sociale område.

2.34. Klageadgang

2.34.1. Gældende ret

Reglerne om klageadgang over afgørelser truffet efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår af kapitel 24 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår, at jobcenterets afgørelser indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Kommunens afgørelser om fleksløntilskud og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende kan også indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Af gældende ret § 128, stk. 1, fremgår det, at jobcenterets afgørelser efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område beskriver, at Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager om klage over kommunalbestyrelsens afgørelser, når det er fastsat ved lov, at sagerne kan påklages til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, bortset fra visse tilfælde, hvor Ankestyrelsen beslutter, at afgørelse træffes på et møde i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Af gældende ret § 128, stk. 2, fremgår det, at det er den person, som afgørelsen vedrører, der kan indbringe klagen for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Klage over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning kan tillige indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.

Efter gældende ret § 128, stk. 3, For en række afgørelser, der vedrører dagpengemodtagere træffer Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg afgørelse i sagen, inden 4 uger efter at klagen er modtaget i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Det gælder, hvis jobcenterets afgørelse vedrører en dagpengemodtager, og der klages over jobcenterets afgørelse om mentor, vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller løntilskud, hvor afgørelsen er begrundet i personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov, og ved klage over jobcenterets afgørelser om rådighedsafprøvende tilbud og om henvisninger til arbejde samt om, at beskæftigelsesindsatsen skal varetages af en anden aktør.

Efter gældende rets § 128, stk. 4 fremgår det, at ved behandling af klage over en kommunes afgørelse om udbetaling af godtgørelse efter § 83 kan Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg alene tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med de retningslinjer, som kommunen har fastsat.

I gældende § 131 er der fastsat regler om, at klage over en offentlig arbejdsgivers beregninger af arbejdstiden ved ansættelse med løntilskud for dagpenge-, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere inden 4 uger kan indbringes for jobcenteret.

Endeligt fremgår det af gældende ret § 132, at arbejdsløshedskassens afgørelser om henvisning af egne ledige medlemmer til et konkret job, afgørelser om jobrettet uddannelse og afgørelser om befordringsgodtgørelse kan, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt, indbringes for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering af den, som afgørelsen vedrører.

2.34.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats, at der skal ske en gennemskrivning af loven, så den får en mere logisk opbygning og bliver lettere for borgerne at forstå og lettere at administrere efter for kommuner og arbejdsløshedskasser.

Det foreslås, at de gældende regler om klageadgang over afgørelser truffet efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indholdsmæssigt videreføres i overensstemmelse med indholdet af kapitel 24 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats med enkelte sproglige og opbygningsmæssige justeringer.

Det vil blandt andet betyde, at jobcenterets afgørelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fortsat kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Forslaget svarer med en ny opbygning og sproglige tilretninger til gældende lovs §§ 128, 131 og 132. Der er med de foreslåede sproglige ændringer ikke tilsigtet en ændring af retstilstanden.

3. Forholdet til frikommuneforsøgene

[Udestår]

4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

4. 1. Digital kommunikation set i forhold til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

De digitale løsninger til understøttelse af den digitale kommunikation, som lovforslaget omhandler, vil blive indrettet således, at de ved etableringen og fremover vil leve op til de krav om de fornødne sikkerhedsforanstaltninger, som følger af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven med tilhørende bestemmelser.

Sikkerhedskravene gælder tilsvarende, når kommunerne og arbejdsløshedskasserne kommunikerer med borgere hhv. medlemmer og virksomheder via Offentlig Digital Post, e-Boks eller via egne selvbetjeningsløsninger.

Ligesom anden kommunikation - via Jobnet og VITAS - mellem borgerne henholdsvis arbejdsgivere og det fælles it-baserede datagrundlag, vil fx kommunikationslinjerne være krypterede. Borgerne og arbejdsgivernes vil alene kunne tilgå egne oplysninger med anvendelse af sikker log-in løsning. Den digitale kommunikation vil alene være til rådighed og tilgængelig for autoriserede brugere.

De digitale løsninger skal indrettes således, at de også er tilgængelige for personer med handicap. Det indgår derfor fx også som et krav til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings udviklingsleverandører, at borger- og arbejdsgivervendte løsninger skal overholde statens til en hver tid gældende krav til digitale, borgervendte løsninger, herunder WCAG 2.0 niveau AA. WCAG står for Web Content Accessibility Guidelines og er retningslinjer for tilgængelige hjemmesider, hvor AA er det niveau, der bør opfyldes for, at størstedelen af brugere med funktionsnedsættelse kan få adgang til information på netstedet.

De digitale løsninger skal indrettes således, at de også er tilgængelige for personer med handicap. De digitale løsninger fra offentlige og offentligretlige organer, vil derfor skulle opfylde kravene i lov om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer, jf. lov nr. 692 af 8. juni 2018, og de regler, der udstedes i medfør heraf. Loven, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/2102/EU af 26. oktober 2016 om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer, EU-Tidende 2016, nr. L 327, side 1, trådte i kraft den 23. september 2018.

Loven finder anvendelse fra den 23. september 2020 på offentlige organers websteder, der er offentliggjort før lovens ikrafttræden. VITAS og Jobnet er eksempler på portaler, der allerede er i drift og dermed offentliggjort før lovens ikrafttræden. Tilgængelighedskravene vil derfor gælde fra 23. september 2020 for disse portaler. Hvis portalerne imidlertid bliver ændret væsentligt med for eksempel nyt design, ny arkitektur eller nyt indholdsstyringssystem, vil de være omfattet af lovens krav fra 23. september 2019. Udvikles de nævnte portaler helt eller delvis som mobil applikationer, vil tilgængelighedskravene for disse være gældende fra 23. juni 2021.

4.2. Digital kommunikation set i forhold til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse), herefter benævnt databeskyttelsesforordningen, er der fastsat nye regler om databeskyttelse. Forordningen finder anvendelse fra den 25. maj 2018.

Personoplysninger skal efter databeskyttelsesforordningen behandles i overensstemmelse med god databehandlingsskik, jf. principperne for behandling af personoplysninger, der fremgår af forordningens artikel 5. Det fremgår af forordningens artikel 5, stk. 1, bl.a., at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede, indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål, og være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles. Der fremgår i forordningens efterfølgende artikler en række mere konkrete bestemmelser, der skal være opfyldt for, at der lovligt kan ske behandling af personoplysninger. Forholdet til de i denne sammenhæng relevante af disse bestemmelser beskrives nærmere i afsnit 2.32.3.2.1. og 2.32.3.2.2.

4.3. Digital kommunikation mellem jobcenteret og borgere

Beskæftigelsesministeren etablerer og driver Jobnet som en fælles selvbetjeningsindgang til alle jobcentre og arbejdsløshedskasser for borgere og virksomheder, jf. gældende regler i § 33 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har det daglige ansvar for Jobnet og er dataansvarlig efter databeskyttelsesforordningen for Jobnet. Borgerne har på Jobnet adgang til oplysninger om bl.a. deres Min plan og kan afhængigt af deres målgruppe registrere en række oplysninger i form af blandt andet til- og afmelding som arbejdssøgende, syge- og raskmelding, ferie m.v. Alle borgere kan endvidere dokumentere deres jobsøgning i jobloggen. Visse målgrupper har pligt til at dokumentere deres jobsøgning i jobloggen.

Efter gældende regler har personens jobcenter adgang til oplysninger, som borgeren har registreret på Jobnet, jf. § 34, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Arbejdsløshedskasserne har for egne medlemmer adgang til nødvendige oplysninger registreret på Jobnet, jf. § 34, stk. 2, i samme lov.

Jobcentre og andre aktører, herunder offentlige og private virksomheder, kan søge i cv-oplysninger fra Jobnet på tværs af kommuner og arbejdsløshedskasser i forbindelse med rekruttering, jobformidling og anden virksomhedsrettet indsats, og jobcentre og arbejdsløshedskasser har adgang til nødvendige formidlingsrelevante oplysninger på tværs af kommunegrænser, jf. § 34, stk. 3, i samme lov.

Oplysninger som borgerne registrerer på Jobnet gemmes rent teknisk i Jobnet eller i det fælles it-baserede datagrundlag (DFDG) i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering. Beskæftigelsesministeren etablerer og driver DFDG efter gældende regler i § 32 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. til brug for administrationen af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om sygedagpenge, lov om aktiv socialpolitik og den øvrige arbejdsmarkedslovgivning samt til brug for kontrol og til statistisk opfølgning på beskæftigelsesindsatsen.

Den enkelte offentlige myndighed og arbejdsløshedskasse, der indberetter data til det fælles it-baserede datagrundlag, er efter gældende regler i § 40, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. dataansvarlig, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven, for indberetningen og brug af data lokalt samt for at orientere de registrerede om registreringer i det fælles it-baserede datagrundlag.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Arbejdsmarkedsstyrelsen er dog dataansvarlig for centrale behandlingsaktiviteter i DFDG, jf. § 40, stk. 2, i samme lov.

Behandlingen af personoplysninger i forbindelse med digital kommunikation med borgerne skal ske i overensstemmelse med god databehandlingsskik, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5.

Det er endvidere en betingelse for behandling af almindelige personoplysninger, at en af betingelserne i forordningens artikel 6 er opfyldt.

Det kan fx være samtykke fra den registrerede til behandling af sine personoplysninger til et eller

flere specifikke formål, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra a, at behandlingen er nødvendig af hensyn til opfyldelse af en kontrakt, som den registrerede er part i, eller af hensyn til gennemførelse af foranstaltninger, der træffes på den registreredes anmodning forud for indgåelse af en kontrakt, jf. artikel 6, stk. 1, litra b, at behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra c, eller hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at behandlingen af oplysninger kan finde sted i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e, idet der er tale om behandling er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

I det omfang, der behandles oplysninger om særlige kategorier af personoplysninger, fx helbredsoplysninger, vil behandlingen skulle ske i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 9 og databeskyttelseslovens § 7. Forbuddet mod behandling af følsomme personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1, gælder således ikke i tilfælde, hvor betingelserne for behandling af personoplysninger i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra a, c, d, e eller f, er opfyldt. Det vurderes, at særligt litra a vedrørende den registreredes udtrykkelige samtykke, og litra f om bl.a. behandling af oplysninger for at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, vil være relevante behandlingshjemler i forhold til selvbetjeningsløsninger i beskæftigelsesindsatsen.

4.4. Digital kommunikation ved ansøgning om oprettelse løntilskudspladser m.v. og anmodning om udbetaling af tilskud

Behandlingen af personoplysninger i forbindelse med ansøgning om oprettelse af virksomhedsrettede tilbud m.v. og behandlingen af anmodninger om udbetaling af løntilskud, tilskud til fleksjob m.v. efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal ske i overensstemmelse med god databehandlingsskik, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5.

Det er endvidere en betingelse for behandling af almindelige personoplysninger, at en af betingelserne i forordningens artikel 6 er opfyldt.

Det kan fx være samtykke fra den registrerede til behandling af sine personoplysninger til et eller flere specifikke formål, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra a, at behandlingen er nødvendig af hensyn til opfyldelse af en kontrakt, som den registrerede er part i, eller af hensyn til gennemførelse af foranstaltninger, der træffes på den registreredes anmodning forud for indgåelse af en kontrakt, jf. artikel 6, stk. 1, litra b, at behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra c, eller hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

Det gælder med hensyn til artikel 6, stk. 1, litra b, at den registrerede således er part i et tilskudsberettiget ansættelsesforhold, hvortil kommunen skal udbetale tilskud på baggrund af arbejdsgiverens eller den selvstændigt erhvervsdrivendes anmodning.

Efter artikel 6, stk. 1, litra c, kan behandling blandt andet ske, hvis den er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige. Den dataansvarlige – kommunen – er forpligtet til at behandle ansøgninger om oprettelse af tilbud og til at udbetale tilskud til arbejdsgiveren eller den selvstændigt erhvervsdrivende.

Efter artikel 6, stk. 1, litra e, kan behandling blandt andet ske, hvis den er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave, der henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Kommunen er ved lov pålagt at udbetale tilskud til arbejdsgiveren og den selvstændigt erhvervsdrivende.

En ansøgning om tilskud til hjælpemidler eller en anmodning om udbetaling af tilskud til fleksjob indikerer, at personen, der søger om tilskud eller der anmodes om udbetaling af tilskud for, har visse helbredsmæssige begrænsninger. Det vil ofte fremgå af ansøgningen om hjælpemidler, hvilken fx helbredsmæssig begrænsning eller handicap et hjælpemiddel skal kompensere for. Det vil ikke fremgå af anmodningen om udbetaling af tilskud til fleksjob, hvilke helbredsmæssige begrænsninger, der er tale om.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1, må der som udgangspunkt ikke behandles særlige kategorier af personoplysninger som fx helbredsoplysninger. Der kan dog ske behandling af oplysninger, hvis et af forholdene i artikel 9 stk. 2, gør sig gældende. Efter artikel 9, stk. 2, litra f, kan der blandt andet ske behandling, hvis det er nødvendigt for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares.

Det vurderes, at der på denne baggrund behandles oplysninger om helbredsmæssige forhold i forbindelse med ansøgninger om tilskud hjælpemidler og om tilskud til fleksjob, idet oplysningerne er nødvendige af hensyn til kommunens behandling af ansøgninger fra borgere og udbetalingsanmodninger fra arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende.

Arbejdsgivere, selvstændigt erhvervsdrivendes og kommunens behandling af anmodninger om tilskud til fleksjob følger af kapitel 5 i bekendtgørelse om fleksjob.

Ved udbetalingen af tilskud til øvrige ordninger omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vurderes det, at behandlingen kan finde sted i overensstemmelse med behandlingsreglerne i artikel 6, idet der ikke på andre områder vurderes at være tale om særlige kategorier af personoplysninger omfattet af forordningens artikel 9.

Der er efter databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 1, pligt til at give den registrerede en række oplysninger, hvis personoplysninger ikke indsamles hos den registrerede. Det drejer sig, jf. artikel 14, stk. 1, blandt andet om a) identitet på og kontaktoplysninger for den dataansvarlige og dennes eventuelle repræsentant, b) kontaktoplysninger for en eventuel databeskyttelsesrådgiver, c) formålene med den behandling, som personoplysningerne skal bruges til, samt retsgrundlaget for behandlingen d) de berørte kategorier af personoplysninger og e) eventuelle modtagere eller kategorier af modtagere af personoplysningerne. Der fremgår i artikel 9, stk. 2, en række yderligere oplysninger, som den dataansvarlige skal give til den registrerede. Fristen for orientering fremgår i artikel 9, stk. 3.

Bestemmelserne i artikel 9, stk. 1-3, gælder dog ikke, hvis en af betingelserne i artikel 9, stk. 5, litra a–d er gældende. Efter artikel 9, stk. 5, litra a, gælder orienteringspligten ikke, hvis og i det omfang den registrerede allerede er bekendt med oplysningerne. Pligten gælder heller ikke, hvis og i det omfang indsamling eller

videregivelse udtrykkelig er fastsat i EU-ret eller medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt, og som fastsætter passende foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes legitime interesser.

Når arbejdsgivere anmoder om sygedagpenge via Nemrefusion, sendes i dag et underretningsbrev til personen, der anmodes om sygedagpenge for. Dette sker blandt andet af kontrollenssyn, fordi kommunen ikke i forvejen har bevilget sygedagpenge til en på forhånd kendt sygedagpengeperiode.

Ved ansættelse med løntilskud og fleksjob er der tale om et støttet ansættelsesforhold, hvor kommunen på forhånd har bevilget tilskud, og hvor den ansatte dermed på forhånd er bekendt med, at arbejdsgiveren er berettiget til at anmode om tilskud. Der er derfor ikke samme oplysnings- og kontrollenssyn for disse ordninger, ligesom den registreredes interesse i at modtage en underretning om Nemrefusions behandling af arbejdsgiverens tilskudsansøgning må anses for at være begrænset.

Den enkelte kommune er dataansvarlig for de data i Nemrefusion, som skal anvendes i kommunens sagsbehandling, som indberettes af arbejdsgiveren og den selvstændigt erhvervsdrivende i forbindelse med deres ansøgning om udbetaling af tilskud m.v., jf. gældende regler i § 4, stk. 1, i lov om digital løsning til brug for anmeldelse af sygefravær og ansøgning om refusion og tilskud m.v. (Nemrefusion).

Der sendes ikke underretningsbreve til de registrerede personer i forbindelse med arbejdsgiveres eller selvstændigt erhvervsdrivendes ansøgning om udbetaling af løntilskud og tilskud til fleksjob via Nemrefusion. Dette er blandt andet begrundet i omfanget og karakteren af oplysningerne, i at det fremgår af gældende regler, at kommunerne er dataansvarlige, og i at det fremgår af gældende regler, at arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende anmoder om udbetaling af tilskud via Nemrefusion.

Datatilsynet vil blive hørt, når bemyndigelserne udmøntes i bekendtgørelsesform.

5. Ligestillingsmæssige konsekvenser

[Udestår]

6. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget skønnes samlet at medføre offentlige merudgifter (før skat og tilbageløb) på 40,9 mio. kr. i 2019, 44,2 mio. kr. i 2020, 52,1 mio. kr. i 2021 og 45,4 mio. kr. i 2022, jf. tabel 1. Heraf vil staten samlet have merudgifter på 47,2 mio. kr. i 2019, 89,6 mio. kr. i 2020, 105,0 mio. kr. i 2021 og 101,0 mio. kr. i 2022, og kommunerne vil samlet have mindreudgifter på 6,3 mio. kr. i 2019, 45,4 mio. kr. i 2020, 53,5 mio. kr. i 2021 og 55,5 mio. kr. i 2022 (2019-pl).

Derudover er med aktstykke 14 af 1. november 2018 afsat 6,9 mio. kr. vedrørende statslige drifts- og it-udgifter for 2018 (2018-pl).

I nedenstående tabel fremgår de samlede økonomiske konsekvenser fordelt på stat og kommuner.

Tabel 3. Samlede økonomiske konsekvenser

Mio. kr. 2019 pl	2019	2020	2021	2022
Stat	47,2	89,6	105,6	101,0
Drifts- og it-udgifter	15,9	12,0	12,7	9,1
Løntilskud	-13,0	-27,6	-28,6	-28,6

Voksenlærlinge	11,3	34,0	45,4	45,4
Jobrotation	2,6	5,1	5,1	5,1
Forsørgelsesudgifter	23,0	43,7	41,3	40,2
Kommune	-6,3	-45,4	-53,5	-55,5
Heraf beskæftigelsestilskud	4,5	4,2	-2,3	-4,0
Heraf budgetgaranti	-5,8	-12,7	-14,3	-14,7
Heraf DUT (ydelse)	-0,7	-1,4	-1,4	-1,4
Heraf DUT (administrative)	-4,4	-35,4	-35,4	-35,4
I alt (før skat og tilbageløb)	40,9	44,2	52,1	45,4
I alt (efter skat og tilbageløb herunder som følge af adfærdseffekter)	34,8	31,0	38,1	29,6

Fuldt indfaset i 2026 forventes lovforslaget at være udgiftsneutralt (efter skat og tilbageløb), inkl. forventede beskæftigelseseffekter.

Der forventes mindreudgifter som følge af forenkling af proceskrav, hovedsageligt at der kun skal være ét krav til ret og pligt tilbud, og administrative lettelser i den kommunale forvaltning, mens især forenkling af voksenlærlingeordningen, herunder en satsforhøjelse, forventes at medføre merudgifter.

Når forslaget vurderes samlet at være udgiftsneutralt skyldes det de forventede adfærdsmæssige konsekvenser, hvor kravet om kun ét ret og pligt tilbud forventes at formindske motivationseffekten, og dermed medføre merudgifter, mens opkvalificeringseffekten af, at der uddannes flere voksenlærlinge, betyder forventede mindreudgifter.

De økonomiske konsekvenser for kommunerne af lovforslaget skal forhandles med de kommunale parter. Forslaget medfører ikke økonomiske konsekvenser for regionerne.

Lovforslaget indeholder en betydelig forenkling af reglerne om beskæftigelsesindsatsen, herunder en harmonisering af regler for varighed af tilbud for målgrupperne pr. 1. juli 2019. Der forenkles og reduceres mange proceskrav på samme tid, og kommunerne får en større frihed til at tilrettelægge indsatsen efter lokale forhold og foretage en vurdering af den mest virksomme indsat i forhold til den enkelte borgers konkrete behov. Den kommunale beskæftigelsesindsats og dermed økonomistyringen bliver dermed mere enkel og lettere at administrere.

Lovforslaget forventes ikke at medføre øget administration i regioner. I staten forventes øget administration som følge af skærpet opfølgning på kommunernes indsats og opfølgning på arbejdsløshedskassernes afholdelse af kontaktfølgningen som led i forsøget med mere ansvar til udvalgte arbejdsløshedskasser.

Samlet set indeholder lovforslaget betydelige forenklinger af reglerne om beskæftigelsesindsatsen.

I det følgende gennemgås de økonomiske konsekvenser af de enkelte delforslag. For forslag, der har statslige it-økonomiske konsekvenser beskrives de it-økonomiske konsekvenser samlet, jf. 3.10. Statslige it-udgifter. Det gør sig ligeledes gældende for forslag, der har statslige driftsøkonomiske konsekvenser, jf. 3.11. Statslige driftsudgifter.

6.1. Ét krav til ret og pligt tilbud

Forslaget i afsnit 2.15.2. om, at reglerne om ret og pligttilbud for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere forenkles, medfører bl.a. at alle dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere senest efter 6 måneders ledighed skal have et ret og pligttilbud, og at reglerne om gentagen aktivering for kontanthjælpsmodtagere afskaffes. Disse direkte ændringer forventes at medføre offentlige mindreudgifter for stat og kommuner, som følge af mindreudgifter til aktivering.

De økonomiske konsekvenser af forslaget er inkl. afledte beskæftigelseseffekter, hvorfor der er afledte merudgifter til forsørgelse og aktivering (adfærd).

Sammenlagt forventes forslaget at medføre offentlige merudgifter.

Tabel 6.1. Økonomiske konsekvenser af ét krav til ret og pligt tilbud

Mio. kr. 2019 pl	2019	2020	2021	2022
Stat	13,0	25,7	25,7	25,7
Løntilskud til dagpengemodtagere (direkte virkning)	-8,6	-17,4	-17,4	-17,4
Løntilskud til dagpengemodtagere (adfærd)	0,7	1,2	1,2	1,2
Løntilskud til kontanthjælpsmodtagere (direkte virkning)	-3,2	-6,6	-6,6	-6,6
Løntilskud til kontanthjælpsmodtagere (adfærd)	0,6	1,0	1,0	1,0
Dagpenge (direkte virkning)	13,6	27,5	27,5	27,5
Dagpenge (adfærd)	4,3	8,4	8,4	8,4
Kontanthjælp (direkte virkning)	3,2	6,6	6,6	6,6
Kontanthjælp (adfærd)	2,4	5,0	5,0	5,0
Kommune	-3,8	-7,4	-7,4	-7,4
Heraf beskæftigelsestilskud	9,0	18,3	18,3	18,3
Heraf budgetgaranti	-12,8	-25,7	-25,7	-25,7
I alt	9,2	18,3	18,3	18,3

Der er foretaget afrundinger

6.2. Registreringskrav til ledige lempes

Forslaget i afsnit 2.5.2 om at afskaffe reglen om, at ledige mindst hver syvende dag skal gå på Jobnet for at tjekke jobforslag, da de lediges jobsøgning i forvejen dokumenteres gennem Joblog, forventes at medføre merudgifter til dagpenge og kontanthjælp. Det skyldes, at der ikke vil komme de afmeldinger, som efter gældende regler følger af, at de i dag ikke får tjekket jobforslag.

Tabel 6.2. Økonomiske konsekvenser af lempede registreringskrav til ledige

Mio. kr. 2019 pl	2019	2020	2021	2022
Stat	0,7	1,4	1,4	1,4
Dagpenge	0,5	1,0	1,0	1,0
Kontanthjælp	0,2	0,4	0,4	0,4
Kommune	1,7	3,5	3,5	3,5

Heraf beskæftigelsestilskud	0,9	1,9	1,9	1,9
Heraf budgetgaranti	0,8	1,6	1,6	1,6
I alt	2,4	4,9	4,9	4,9

Der er foretaget afrundinger

6.3. Harmonisering af varighedsbegrænsningen for løntilskudsjob

Forslaget i afsnit 2.12.2.3. om, at varighedsbegrænsningen for løntilskudsjob forenkles medfører, at der gælder én varighedsbegrænsning for borgere tæt på arbejdsmarkedet (dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere) på seks måneder for løntilskudsjob hos private arbejdsgivere og fire måneder hos offentlige arbejdsgivere. For borgere, der er længere fra arbejdsmarkedet (aktivitetsparate kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere uden ansættelsesforhold, personer i jobafklaringsforløb uden ansættelsesforhold, samt personer i ressourceforløb og i revalidering) gælder en varighedsbegrænsning på seks måneder for både private og offentlige arbejdsgivere. Løntilskudsjobbet kan forlænges i op til seks måneder.

Harmoniseringen forventes at medføre, at den gennemsnitlige varighed af løntilskud bliver kortere og derfor medfører offentlige mindredgifter til løntilskud og merudgifter til kontant- og uddannelseshjælp som følge af forudsætningen om, at de i stedet er på forsørgelsesydelse.

Tabel 6.3. Økonomiske konsekvenser af harmonisering af varighedsbegrænsningen for løntilskudsjob

Mio. kr. 2019 pl	2019	2020	2021	2022
Stat	0,0	0,0	0,0	0,0
Løntilskud til kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere	-2,3	-5,6	-6,7	-6,7
Kontanthjælp	2,3	5,6	6,7	6,7
Uddannelseshjælp	0,0	0,0	0,0	0,0
Kommune	0,4	1,0	1,2	1,2
Heraf budgetgaranti	0,4	1,0	1,2	1,2
I alt	0,4	1,0	1,2	1,2

Der er foretaget afrundinger

6.4. Ingen varighedsbegrænsning for vejledning og opkvalificering

Forslaget i afsnit 2.14.2.1. om, at den eksisterende varighedsbegrænsning på 6 uger for vejledning og opkvalificering for dagpengemodtagere og ledige selvforsørgende fjernes, forventes at medføre offentlige merudgifter til vejledning og opkvalificering.

Tabel 6.4. Økonomiske konsekvenser af ingen varighedsbegrænsning for vejledning og opkvalificering

Mio. kr. 2019 pl	2019	2020	2021	2022
Stat	0,0	0,0	0,0	0,0
Kommune	4,6	9,2	9,2	9,2
Heraf budgetgaranti	4,6	9,2	9,2	9,2
I alt	4,6	9,2	9,2	9,2

Der er foretaget afrundinger

6.5. Mulighed for ordinær uddannelse til ledige fleksjobvisiterede

Forslaget i afsnit 2.14.2.1 om, at ledige fleksjobvisiterede (ledighedsydelsesmodtagere), der i dag alene tilbydes øvrig vejledning og opkvalificering, også får mulighed for at få tilbud om ordinær uddannelse, og det forventes at medføre offentlige merudgifter til vejledning og opkvalificering.

Tabel 6.5. Økonomiske konsekvenser af mulighed for ordinær uddannelse til ledige fleksjobvisiterede

Mio. kr. 2019 pl	2019	2020	2021	2022
Stat	0,0	0,0	0,0	0,0
Kommune	1,5	3,1	3,1	3,1
Heraf budgetgaranti	1,5	3,1	3,1	3,1
I alt	1,5	3,1	3,1	3,1

Der er foretaget afrundinger

6.6 Mulighed for kompetencegivende uddannelse forenkles for unge under 30 år

Det foreslås i afsnit 2.14.2.5, at der sker en harmonisering på tværs af målgrupper i forhold til muligheden for undtagelsesvist at få et tilbud om en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse som led i beskæftigelsesindsatsen. Således vil tilbuddet fremadrettet kunne gives til ledige unge under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse, hvis de har forsørgerpligt overfor hjemmeboende børn, eller de har opbrugt deres ret til SU til videregående uddannelse. Der forventes dermed merudgifter til vejledning og opkvalificering af dagpenge- og uddannelseshjælpsmodtagere.

Tabel 6.6. Økonomiske konsekvenser af, at mulighed for kompetencegivende uddannelse forenkles for unge under 30 år.

Mio. kr. 2019 pl	2019	2020	2021	2022
Stat	0,0	0,0	0,0	0,0
Kommune	0,2	0,5	0,5	0,5
Heraf budgetgaranti	0,2	0,5	0,5	0,5
I alt	0,2	0,5	0,5	0,5

Der er foretaget afrundinger

6.7. Forenkling af voksenlærlingeordningen

Der foreslås i afsnit 2.23.2. en forenkling af reglerne for voksenlærlingeordningen og en ensretning for målgrupperne. Dog kan ledige faglærte først få adgang til ordningen efter seks måneders ledighed, medmindre deres uddannelse er forældet. Derudover forøges timesatsen til arbejdsgiverne til 45 kr. i timen, som gives i hele uddannelsesperioden for voksenlærlinge, der kommer fra ledighed.

Der forventes således merudgifter til selve voksenlærlingeordningen med tilskud til arbejdsgiverne i praktikperioderne og merudgifter til uddannelsesstederne som følge af forventningen om flere voksenlærlinge. Flere voksenlærlinge fra ledighed forventes at medføre direkte virkning med mindre udgifter til almindelig løntilskud, dagpenge og kontanthjælp.

De økonomiske konsekvenser af forslaget er inkl. afledte beskæftigelseseffekter, hvorfor der er afledte mindreudgifter til forsørgelse og aktivering (adfærd).

Sammenlagt forventes der merudgifter til forenkling af voksenlærlingeordningen.

Tabel 6.7. Økonomiske konsekvenser af forenkling af voksenlærlingeordningen

Mio. kr. 2019 pl	2019	2020	2021	2022
Stat	15,5	46,6	61,9	61,9
Voksenlærlinge, løntilskud	11,3	34,0	45,4	45,4
Voksenlærlinge, uddannelsesudgifter	7,4	22,3	29,7	29,7
Løntilskud til dagpengemodtagere (direkte virkning)	0,0	-0,2	-0,2	-0,2
Løntilskud til dagpengemodtagere (adfærd)	0,0	0,0	0,0	0,0
Løntilskud til kontanthjælpsmodtagere (direkte virkning)	0,0	0,0	0,0	0,0
Løntilskud til kontanthjælpsmodtagere (adfærd)	0,0	0,0	0,0	0,0
Dagpenge (direkte virkning)	-2,9	-8,5	-11,3	-11,3
Dagpenge (adfærd)	0,0	0,0	-0,5	-1,3
Kontanthjælp (direkte virkning)	-0,3	-1,0	-1,3	-1,3
Kontanthjælp (adfærd)	0,0	0,0	0,0	-0,1
Kommune	-6,8	-20,5	-28,7	-31,0
Heraf beskæftigelsestilskud	-5,3	-16,1	-22,5	-24,2
Heraf budgetgaranti	-1,5	-4,5	-6,3	-6,7
I alt	8,7	26,1	33,2	30,1

Der er foretaget afrundinger

6.8 Jobrotationsordningen udvides til flere målgrupper

Der foreslås i afsnit 2.22.2. en udvidelse af jobrotationsordningen til at omfatte ledighedsydelsesmodtagere samt personer i ressource- og jobafklaringsforløb. Endvidere kan sygedagpengemodtagere, der ikke er i et ansættelsesforhold, fremover ansættes som jobrotationsvikarer. Ansættelse forudsætter, at betingelser for jobrotation er opfyldt. Udvidelsen af jobrotationsordningen medfører merudgifter til jobrotationsydelse, samt mindreudgifter til ledighedsydelse, ressourceforløbsydelse ved jobafklarings- og ressourceforløb samt sygedagpenge.

Tabel 6.8. Økonomiske konsekvenser af, at jobrotation udvides til flere målgrupper

Mio. kr. 2019 pl	2019	2020	2021	2022
Stat	2,0	3,9	3,9	3,9
Jobrotationsydelse	2,6	5,1	5,1	5,1
Ledighedsydelse	0,0	-0,1	-0,1	-0,1
Ressourceforløbsydelse ved jobafklaringsforløb	0,0	-0,1	-0,1	-0,1
Ressourceforløbsydelse ved ressourceforløb	-0,1	-0,1	-0,1	-0,1
Sygedagpenge	-0,5	-0,9	-0,9	-0,9

Kommune	0,3	0,6	0,6	0,6
Heraf budgetgaranti	1,0	2,0	2,0	2,0
Heraf DUT (vedr. sygedagpenge)	-0,7	-1,4	-1,4	-1,4
I alt	2,3	4,6	4,6	4,6

Der er foretaget afrundinger

6.9. Flere digitale løsninger (Udvidelse af det digitale ansøgningssystem VITAS og obligatorisk selvbooking til flere målgrupper)

Der foreslås i afsnit 2.30.2. en udvidelse af det digitale ansøgningssystem VITAS, hvormed virksomheder også kan anvende systemet til ansøgninger om jobrotation, fleksjob, mentor, hjælpemidler samt personlig assistance. Det har fra 1. januar 2018 været obligatorisk for arbejdsgivere at indsende ansøgninger gennem VITAS på de tilmeldte ordninger. Udvidelsen af VITAS medfører administrative mindreudgifter i kommunerne, idet kommunerne tidligere har brugt administrative ressourcer på at hjælpe virksomhederne med ansøgningerne. Virksomhederne får ligeledes en administrativ lettelse ved forslaget.

Endvidere foreslås det i afsnit 2.7.2.7., at selvbooking fremover bliver obligatorisk for jobparate kontanthjælpsmodtagere, jobparate modtagere af integrationsydelse (der ikke er omfattet af integrationsprogrammet), åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere samt sygemeldte i jobafklaringsforløb. Hvis borgeren ikke booker inden for en fastsat frist, får det betydning for borgerens ydelse. Borgere, der ikke har forudsætningerne for at selvbooke samtaler, skal have mulighed for at bede om at blive indkaldt til samtaler. Udvidelsen af obligatorisk selvbooking til flere målgrupper forventes ligeledes at medføre administrative mindreudgifter i kommunerne, fordi jobcentrene ikke skal bruge tid på at indkalde de ledige, og fordi de sparer ressourcer til breve m.v.

Der er løbende ikrafttrædelse ved bekendtgørelse af forslagene om udvidelse af VITAS til flere områder og udvidelse af obligatorisk selvbooking af samtaler til flere målgrupper. Der er således beregnet kvartårsvirkning af udvidelsen af VITAS, mens der først er beregnet virkning af udvidelse af selvbooking fra 2020.

Tabel 6.9. Økonomiske konsekvenser af flere digitale løsninger (VITAS og udvidelse af obligatorisk selvbooking)

Mio. kr. 2019 pl	2019	2020	2021	2022
Stat	0,0	0,0	0,0	0,0
Kommune	-4,4	-35,4	-35,4	-35,4
Heraf administrativ DUT	-4,4	-35,4	-35,4	-35,4
I alt	-4,4	-35,4	-35,4	-35,4

Der er foretaget afrundinger.

6.10. Statslige it-udgifter

Der indgår i forslaget mange initiativer, som forudsætter afholdelse af statslige it-udgifter. Disse er samlet i nedenstående tabel 3.10, og der henvises til de relevante afsnit om de enkelte initiativer.

Udgifterne vedrører tilpasning af it-systemer, herunder tekniske foranalyser, hvor forretningslogikken i de forskellige it-systemer skal justeres, integrationer mellem systemerne m.v. gennemgås, og en række registreringskrav og valideringer afdækkes.

Tabel 6.10. Statslige it-udgifter

Mio. kr. 2019 pl	2019	2020	2021	2022
Stat	14,0	9,2	7,3	6,9
Arbejdsløshedskasseforsøg (afsnit 2.32.2)	0,4	0,3	0,2	0,0
Færre proceskrav til samtaleforløbet (afsnit 2.7.2.5)	0,1	-0,1	-0,1	-0,1
Alle målgrupper omfattes af stand-by ordningen (afsnit 2.7.2.6)	0,0	0,0	0,0	0,0
Lempelse af registreringskrav til ledige (afsnit 2.5.2)	3,5	-0,1	-0,1	-0,1
Afskaffelse af systematiske henvisningsforløb (afsnit 2.7.2.10)	0,0	0,0	0,0	0,0
Afskaffelse af særskilt mentorkontrakt (afsnit 2.8.2)	0,1	0,1	0,1	0,0
Udvidelse af reglen for mindre intensiv indsats (afsnit 2.17.2)	0,3	0,0	0,0	0,0
Harmonisering af varighedsbegrænsningen for løntilskudsjob (afsnit 2.12.2.3)	0,0	0,0	0,0	0,0
Ensretning af varighedsbegrænsningen for virksomhedspraktik (afsnit 2.11.2.4)	0,1	0,0	0,0	0,0
Udsatte skal have mulighed for virksomhedspraktik på seneste ansættelsessted (afsnit 2.11.2.3)	0,0	0,0	0,0	0,0
Forenkling af voksenlærlingeordningen (afsnit 2.23.2)	0,1	0,1	0,1	0,1
Forenkling og automatisering af opgørelsen af ordinært ansatte (afsnit 2.12.2.7)	0,3	0,3	0,3	0,3
Ensretning af merbeskæftigelseskravet (afsnit 2.12.2.7)	0,1	0,0	0,0	0,0
Foranalyse af det virtuelle jobcenter, jf. aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats	1,0	0,0	0,0	0,0
Det digitale ansøgningssystem for virksomhederne (VITAS) udrulles til flere områder (afsnit 2.30.2)	1,5	1,2	1,4	1,3
Alle skal have et CV på jobnet (afsnit 2.6.2.1)	1,8	2,4	1,6	1,6
Alle skal bruge Min Plan på Jobnet (afsnit 2.8.2)	1,4	1,7	1,1	1,1
Udvidelse af obligatorisk selvbooking af samtaler til flere målgrupper (afsnit 2.7.2.7)	2,6	2,4	1,9	1,8
Løn i forbindelse med udvidelse af VITAS til flere målgrupper og udvidelse af obligatorisk selvbooking (afsnit 2.30.2 og 2.7.2.7)	0,6	0,6	0,6	0,6
Kommune	0,0	0,0	0,0	0,0
I alt	14,9	9,2	7,3	6,9

Der er foretaget afrundinger.

Flere beløb til 0,0 mio. kr. er således beløb under 0,1 mio. kr.

Lovforslaget træder i kraft den 1. juli 2019, dog træder forslaget om forenkling og automatisering af opgørelsen af ordinært ansatte samt ensretning af merbeskæftigelseskravet først i kraft 1. januar 2020.

Forslaget om at lempe registreringskravet til ledige foreslås at træde i kraft den 1. oktober 2019.

Der er løbende ikrafttrædelse ved bekendtgørelse af forslagene om udvidelse af VITAS til flere områder, cv, Min Plan og udvidelse af obligatorisk selvbooking af samtaler til flere målgrupper.

Der forventes forudgående it-udgifter til disse initiativer for at være klar til ikrafttrædelsestidspunkterne.

6.11. Statslige driftsudgifter

I forbindelse med forslaget om arbejdsløshedskasseforsøget i afsnit 2.32.2 foreslås der afsat en statslig bevilling til processtøtte, midtvejsevaluering og en evaluering.

Med forslaget i afsnit 2.15.2. om ét krav til ret og pligttilbud indgår en statslig bevilling til en evaluering af de nye regler for den aktive indsats 2 år efter, at reglerne er trådt i kraft.

I aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats indgår et initiativ om en udvidet benchmarkrapport, hvortil der foreslås afsat en statslig bevilling til løbende at give indsigt i kommunernes resultater og indsatser på beskæftigelsesområdet. Rapporterne vil blandt andet indeholde målinger på andelen af offentligt forsørgede borgere i kommunen sammenholdt med den andel man kan forvente, at kommunen vil have på baggrund af dens rammevilkår.

Tabel 6.11. Statslige driftsudgifter

Mio. kr. 2019 pl	2019	2020	2021	2022
Stat	1,7	2,7	5,4	2,2
Arbejdsløshedskasseforsøget (processtøtte m.v.)	0,9	1,2	1,8	0,7
Et krav til ret og pligttilbud (evaluering)	0,0	0,0	2,0	0,0
Styrket gennemsigtighed – benchmarkrapport (øvrige drift)	0,2	0,5	0,5	0,5
Styrket gennemsigtighed – benchmarkrapport (løn)	0,5	1,0	1,0	1,0
Kommune	0,0	0,0	0,0	0,0
I alt	1,7	2,7	5,4	2,2

Aftalen finansieres ved en reduktion på 3,0 mio. kr. i 2019 og 7,7 mio. kr. årligt i hvert af årene 2019-2022 af Puljen til ledige med særlige udfordringer på § 17.46.43.10. Pulje til ledige med særlige udfordringer (*Reservationsbev*). Den øvrige finansiering håndteres via råderummet.

Offentlige implementeringskonsekvenser

Lovforslaget lever op til de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning jf. aftale om digitaliseringsklar lovgivning indgået af Folketingets partier i januar 2018, idet lovforslagets ovennævnte indhold understøtter muligheden for digital administration under hensyntagen til borgernes data- og retssikkerhed.

Lovforslaget er udformet under hensyntagen til ambitionen i aftale om en digitaliseringsklar lovgivning, så loven kan understøttes digitalt. I forbindelse med gennemskrivningen har loven fået en mere logisk opbygning og reglerne er udformet på en klar, enkel, entydigt og konsistent måde. Lovteksten er i vidst muligt omfang udformet med objektive kriterier, så lovgivningen er digitaliseringsklar og der er mulighed for effektiv it-anvendelse i kontroløjemed.

Reglerne er formuleret teknologineutralt, så de også kan rumme fremtidig teknologisk udvikling og med lovforslaget bliver flere ordninger understøttet af digitale løsninger. Herunder bliver muligheden for at ansøge gennem det digitale ansøgningssystem, VITAS, udvidet, så virksomheder også kan søge om jobrotation, fleksjob samt mentor, hjælpemidler i forbindelse med ansættelse og personlig assistance. Dele af dette udmøntes i det samtidigt fremsatte lovforslag om konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats

Videre er der sket en harmonisering på tværs af de beskæftigelsesrettede ordninger fx vil merbeskæftigelseskravet for offentlige virksomheder fremover opgøres på samme måde som for private virksomheder.

Ved udarbejdelse af lovforslaget, er der taget højde for, at anvende den eksisterende offentlige it-infrastruktur, herunder fx VITAS og Jobnet, og at behandlingen af borgernes oplysninger kan finde sted inden for rammerne af databeskyttelsesreglerne.

Hensigten er, at de mange data på beskæftigelsesområdet bringes bedre i spil til gavn for kommuner, borgere og virksomheder. Det vil fx ske ved forenkling af opgørelsen af antallet af ordinært ansatte og harmonisering af merbeskæftigelseskrav for offentlige og private arbejdsgivere.

Øvrige implementeringskonsekvenser

Organisatoriske forhold

Forslaget berører ikke organisatoriske forhold mellem kommunen, jobcenteret og virksomheder. Arbejdsløshedskasserne betragtes ikke i denne sammenhæng som private virksomheder, når de udfører ved lov fastsatte opgaver som led i beskæftigelsesindsatsen.

Med lovforslaget foreslås det, at der i perioden fra 1. juli 2019 til 1. juli 2023 gennemføres forsøg, hvorefter Beskæftigelsesministeren giver tilladelse til, at udvalgte arbejdsløshedskasser for egne medlemmer efter ansøgning får overladt ansvaret for kontaktforløbet i de første 3 måneders ledighed.

Det betyder for de deltagende arbejdsløshedskasser, at der ændres på organisatoriske forhold i forhold til ansvarsfordelingen mellem kommunen og a-arbejdsløshedskasserne.

Beskæftigelsesministeren fastsætter de nærmere regler for forsøget på bekendtgørelsesniveau.

It-understøttelse, it-styring og risiko

Lovforslaget vil kræve tilpasning af eksisterende It-systemer – både de statslige, de kommunale og arbejdsløshedskassernes. Tilpasningerne i de statslige og de kommunale it-løsninger vil skulle ske, så de

fortsat understøtter en tryk og sikker datahåndtering og transparens i den offentlige datahåndtering. Tilpasningerne i arbejdsløshedskassernes it-systemer vil ligeledes skulle ske under iagttagelse af databeskyttelsesreglerne.

Elementerne i aftalen træder i kraft den 1. juli 2019, dog træder forenkling af opgørelsen af antallet af ordinært ansatte og harmonisering af merbeskæftigelseskrav for offentlige og private arbejdsgivere først i kraft 1. januar 2020 og initiativet om at lempe registreringskravet til ledige først i kraft den 1. oktober 2019, når de statslige it-systemer er udviklet. Derudover vil der løbende, i forbindelse med udviklingen af de statslige it-systemer, ske en løbende ikrafttrædelse ved bekendtgørelse af initiativerne om Min Plan, CV, selvbooking til flere målgrupper samt udvidelse af VITAS til flere områder.

Databeskyttelse

Der er ved udarbejdelse af lovforslaget, taget højde for, at behandlingen af borgernes oplysninger kan finde sted inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen. Der henvises til punkt 4 om forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Betydning for borgeren

Lovforslaget berører borgerne direkte. Der henvises til bemærkningerne til punkt 9 om administrative konsekvenser for borgerne.

Der er ikke foretaget ændringer vedrørende partshøring, klageadgang eller lignende.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er i dialog med Erhvervsstyrelsen med henblik på at få igangsat egentlige AMVAB-beregninger for lovforslaget. Beregningerne vil omfatte udvidelsen af det digitale ansøgningssystem VITAS, som med lovforslaget foreslås udvidet, så virksomhederne også kan anvende systemet til ansøgninger om jobrotation, fleksjob, mentor, hjælpemidler og personlig assistance. Herudover vil beregningerne også omfatte forenkling og automatisering af opgørelsen af antal ordinært ansatte. Resultatet af beregninger foreligger ikke på nuværende tidspunkt.

Lovforslaget er udformet under hensyntagen til ambitionen i Aftale om initiativer for Danmarks digitale vækst af 26. februar 2018, herunder principperne for agil erhvervsrettet regulering.

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at principperne 1-4 for agil erhvervsrettet regulering ikke relevante for nærværende lovforslag.

Det er tillige Beskæftigelsesministeriets vurdering, at lovforslaget efterlever princip fem om at sikre brugervenlig digitalisering. Det femte princip adskiller sig fra de øvrige fire principper, da det retter sig mod det offentlige implementering af regulering gennem erhvervsrettet digitale løsninger.

Lovforslaget udvider den eksisterende digitale selvbetjeningsløsning VITAS. VITAS anvendes i dag ved arbejdsgiveres og selvstændigt erhvervsdrivendes ansøgning om oprettelse af virksomhedspraktikpladser, ansættelse med løntilskud og tilskud til voksenlærlinge. Som led i udviklingen af VITAS har der været inddraget arbejdsgivere og sagsbehandlere fra jobcentre således, at løsningen bliver brugervenlig og let at anvende for både arbejdsgivere og sagsbehandlere. Løsningen følger Virk.dk's designguide og bør i sin opbygning og menustruktur m.v. derfor understøtte den navigation, designprincipper m.v., der kendes fra andre virksomhedsrettede selvbetjeningsløsninger.

Lovforslaget og det samtidigt fremsatte forslag til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats muliggør, at ministeren kan fastsætte regler om, at flere områder omfattes af det digitale ansøgningssystem VITAS. Det betyder, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende digitalt kan ansøge om at få oprettet virksomhedspraktikpladser, nytteindsatspladser, løntilskudspladser, tilskud til voksenlærlinge, tilskud til jobrotation, tilskud til mentor, fleksjob, tilskud til personlig assistance og tilskud til hjælpemidler.

Det skal bemærkes, at det ligesom i gældende ret foreslås, at der med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelser i det samtidigt fremsatte forslag til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsættes regler om, at det er obligatorisk for virksomhederne at benytte det digitale ansøgningssystem VITAS.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Beskæftigelsesindsatsen forenkles, så borgere mødes med fair krav og forståelige regler.

Med færre og mere enkle proceskrav understøttes det at lediges kontakt med jobcenteret og arbejdsløshedskassen er meningsfuld og tilpasset deres behov, så de kan få hjælp til hurtigst muligt at komme ud på arbejdsmarkedet

Der vil ligeledes gælde ens regler om beskæftigelsesindsatsen på tværs af målgrupper, som vil gøre loven lettere at forstå. Beskæftigelsesindsatsen understøttes desuden af flere og bedre digitale løsninger for borgere, jobcentre og virksomheder. Kommunernes øgede frihedsgrader skal følges op af gennemsigtighed og åbenhed omkring kommunernes resultat, som kan understøtte at ledige modtager en effektiv beskæftigelsesindsats uanset, hvor de befinder sig i landet, og hvilke forudsætninger de har.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke materielle ændringer, som er af betydning for de ordninger, som er godkendt af EU-Kommissionen som statsstøtteordninger eller Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (den generelle gruppefritagelsesforordning).

Lovforslaget indeholder ordninger, som skal vurderes i forhold til EU's regler om statsstøtte.

Følgende elementer, der er anmeldt til Kommissionen, videreføres uændret i lovforslaget:

-Fleksjobordningen for personer, der er omfattet af reglerne for løn og tilskud for fleksjob påbegyndt før den 1. januar 2013. Se bemærkninger til pkt. 2.20.2.13.

-Fleksjobordning for selvstændige erhvervsdrivende med varig og væsentligt nedsat arbejdsevne, som er godkendt ved brev af 20. december 2012. Se bemærkninger pkt. 2.20.2.11.

Følgende elementer er omfattet af Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (gruppefritagelsesforordningen):

-Løntilskudsordningen, som vedrører ansættelses- og beskæftigelsesstøtte til dårligt stillede, meget dårligt stillede og handicappede arbejdstagere. Reglerne om tilbud om ansættelse med løntilskud ændres, idet varighedsbegrænsningen harmoniseres på tværs af målgrupper således, at ansættelse med løntilskud hos en

privat arbejdsgiver højst kan vare 6 måneder. For nogle målgrupper længere fra arbejdsmarkedet kan ansættelsen med løntilskud efter konkret vurdering forlænges i op til seks måneder. Endelig bliver der mulighed for at fortsætte i løntilskudsjob ved målgruppeskift. Se bemærkninger til pkt. 2.12.2.

Følgende er omfattet af Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte:

-Voksenlærlingeordningen, som blandt andet forenkles således, at ordningen omfatter ledige ufaglærte og ledige faglærte med forældet uddannelse fra dag 1, ledige faglærte med mere end seks måneders ledighed og ufaglærte beskæftigede. Ledige med undtagelse af ledige faglærte kan først få adgang til ordningen efter 6 måneders ledighed, medmindre deres uddannelse er forældet. Tilskudssatsen harmoniseres. Se bemærkninger til pkt. 2.23.2.

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at kommunernes og Styrelsens for Arbejdsmarked og Rekrutterings behandling af oplysninger ved den digitale kommunikation med borgere, arbejdsgivere og selvstændigt erhvervsdrivende kan finde sted inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven. Der henvises til bemærkningerne i afsnit 2.32.3.2. med underafsnit.

De digitale løsninger vil skulle opfylde kravene i lov om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer, jf. lov nr. 692 af 8. juni 2018, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/2102/EU af 26. oktober 2016 om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden [xx.] december 2018 til 10. januar 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Advokatsamfundet, Akademikerne, Allerød Kommune (frikommune), Ankestyrelsen, Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, AOF Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Arbejdsskadeforeningen AVS, ASE, Ballerup Kommune (frikommune), BDO – Revision, Beskæftigelsesrådet BER, Bestyrelsesforeningen for Social- og Sundhedsskolerne, Brønderslev Kommune (frikommune), Business Danmark, Børne- og kulturchefforeningen, Børne- og Ungdomspædagernes Landsforbund (BUPL), Børnerådet, Børns Vilkår, Børsmæglerforeningen, Centralorganisationens Fællesudvalg CFU, CEPOS, Cevea, Copenhagen Capacity, Daghøjskoleforeningen, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Frie Fagforening, Danmarks Lærerforening, Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, Danmarks Private Skoler – grundskoler & gymnasier, Danmarks Vejlederforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Blindesamfund, Dansk Byggeri, Dansk Center for Undervisningsmiljø, Dansk EI-forbund, Dansk Erhverv, Dansk Folkeoplysnings Samråd, Dansk Friskoleforening, Dansk Handicap Forbund, Dansk Industri (DI), Dansk Iværksætterforening, Dansk Journalistforbund, Dansk Magisterforening, Dansk Metal, Dansk Oplysnings Forbund, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Skoleidræt, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske Advokater Erhverv, Danske A-kasser, Danske Døves Landsforbund, Danske Erhvervsakademier, Danske Erhvervsskoler – Bestyrelserne, Danske Erhvervsskoler – Lederne, Danske Forlag, Danske Gymnasieelevers Sammenslutning, Danske Gymnasier, Danske Handicaporganisationer, Danske HF & VUC, Danske Landbrugsskoler, Danske Patienter, Danske Professionshøjskoler, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Revisorer, Danske Skoleelever, Danske SOSU-skoler, Danske Underviserorganisationers Samråd, Danske Universiteter, Datatilsynet, De private sociale tilbud, De Regionale Vækstråd, Den Kooperative Arbejdsgiver- og

Interesseorganisation i Danmark, Den Uvildige Konsulentforening på Handicapområdet (DUKH), Det Centrale Handicapråd, Det Faglige Hus, Det Kriminalpræventive Råd, Det Nationale Dialogforum for Uddannelses- og Erhvervsvejledning, Dansk Transport og Logistik (DTL), Efterskoleforeningen, Ejendomsforeningen Danmark, Erhvervsskolelederne i Danmark, Erhvervsskolernes Elevorganisation, Erhvervsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Fagligt Fælles Forbund - 3F, Favrskov Kommune (frikommune), Finans Danmark, Finansforbundet, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, FOA, Folkehøjskolernes Forening i Danmark, Folkeligt Oplysnings Forbund, FORA, Forbrugerrådet TÆNK, Forbundet af Offentlige Ansatte, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af direktører og forstandere ved landets AMU-centre, Foreningen af Døgn og Dagtilbud for udsatte børn og unge (FADD), Foreningen af Frie Fagskoler, Foreningen af katolske skoler i Danmark, Foreningen af Kristne Friskoler, Foreningen af Ledere ved Danskuddannelser, Foreningen af Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer i Danmark, Foreningen af Statsforvaltningsdirektører, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Foreningen af tekniske og administrative tjenestemænd, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Frie Fagskoler, Foreningsfællesskabet LigeVærd, Forhandlingsfællesskabet, Forsikring og Pension, Forstanderkredsen for Produktionsskoler og Produktionshøjskoler, Fredensborg Kommune (frikommune), Fredericia Kommune (frikommune), Frederikshavn Kommune (frikommune), Frederikssund Kommune (frikommune), Frie Funktionærer, Frie Skolers Lærerforening, Frivilligrådet, FSR – Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Furesø Kommune (frikommune), Fynbus, Gartneri-, land- og skovbrugets arbejdsgivere, Gentofte Kommune (frikommune), Gladsaxe Kommune (frikommune), Gribskov Kommune (frikommune), Guldborgsund Kommune (frikommune), Gymnasiernes Bestyrelsesforening, Gymnasieskolernes Lærerforening, Gymnasieskolernes Rektorforening, Halsnæs Kommune (frikommune), Handelsskolernes Lærerforening, Helsingør Kommune (frikommune), Hillerød Kommune (frikommune), Hjørring Kommune (frikommune), HK/Kommunal, HK/Stat, HK-Privat, Horesta, Hovedstadens Ordblindeskole, Høje-Taastrup Kommune (frikommune), Håndværksrådet, Ikast-Brandø Kommune (frikommune), Institut for Menneskerettigheder, Investerings Danmark, Jammerbugt Kommune (frikommune), Jobrådgivernes Brancheorganisation, Justitia, Kommunernes Landsorganisation (KL), Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kommunernes Revision, Kooperationen (arbejdsgiverorganisation og en interesseorganisation for danske kooperative virksomheder), KRAKA, Kriminalforsorgen, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Københavns Kommune (frikommune), Københavns Professionshøjskole (Tegnsprogs- og skrivetolkeuddannelsen), LandboUngdom, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landselevbestyrelsen for det pædagogiske område, Landselevbestyrelsen for social- og sundhedsområdet, Landsforeningen af 10. Klasseskoler i Danmark, Landsforeningen af fleks- og skånejobbere, Landsforeningen af Produktionsskoleledere, Landsforeningen af Ungdomsskoleledere, Landsforeningen for Socialpædagoger, Landsorganisationen i Danmark (LO), Landssammenslutningen af Handelsskoleelever, Landssamråd for PPR-chefer, Landsskatteretten, Lederforeningen for VUC, Lederne, Lederne Hovedorganisation, Ledersamrådet, Lejernes Landsorganisation i Danmark, Lilleskolerne, LOF, Lærernes Centralorganisation, Læsø Kommune (frikommune), Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Mariagerfjord, Kommune (frikommune), Moderniseringsstyrelsen, Morsø Kommune (frikommune), Nationalt Center for kompetenceudvikling, Netværket for kostafdelinger, Nærings- og nydelsesmiddelforbundet, Odense Kommune (frikommune), Odsherred Kommune (frikommune), Ordblindeforeningen, Pension Danmark, Plejefamiliernes Landsforening, Private Gymnasier og Studenterkurser, Producentforeningen, Produktionsskoleforeningen, Randers Kommune (frikommune), Rebild Kommune (frikommune), Rektorkollegiet for de Maritim Uddannelser, Retssikkerhedsfonden, Rigsrevisionen, RockwoolFonden, Roskilde Kommune (frikommune), Rådet for Børns Læring, Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser (REU), Rådet for digital sikkerhed, Rådet for erhvervsakademiuddannelser og

professionsbacheloruddannelser, Rådet for Erhvervsrettet Voksen- og Efteruddannelse (VEU), Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Psykisk Sårbare på Arbejdsmarkedet, Rådet for Socialt Udsatte, Rådet for Voksen og Efteruddannelse (VEU-Rådet), Sammenslutningen af Unge Med Handicap, SAND - De Hjemløses Organisation, SEGES, Selveje Danmark, SIND, Sjælde Diagnoser, Skatteankestyrelsen, Skole og Forældre, Skolelederforeningen, SMV danmark, Socialpædagogernes Landsforbund, SRF Skattefaglig Forening, Statsforvaltningerne, Studievalg Danmark, Sundhedskartellet, TEKNIQ Installatørernes Organisation Tekniq, Thisted Kommune (frikommune), Uddannelsesforbundet, Uddannelseslederne, Uddannelsesrådet for de maritime uddannelser, Ungdomsskoleforeningen, Ungdomsuddannelsernes Vejlederforening, UU Danmark, Vejle Kommune (frikommune), Vesthimmerlands Kommune (frikommune), VEU-Rådet, Viborg Kommune (frikommune), VUC Bestyrelsesforeningen, Aalborg Kommune (frikommune), Aarhus Kommune (frikommune).

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/-mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Stat: 2019: -13,0 mio. kr. 2020: -27,6 mio. kr. 2021: -28,6 mio. kr. 2022: -28,6 mio. kr. Kommuner: 2019: -66,3 mio. kr. 2020: -163,6 mio. kr. 2021: -168,3 mio. kr. 2022: -168,4 mio. kr.	Stat: 2019: 60,2 mio. kr. 2020: 117,2 mio. kr. 2021: 134,2 mio. kr. 2022: 129,6 mio. kr. Kommuner: 2019: 60,0 mio. kr. 2020: 118,2 mio. kr. 2021: 114,8 mio. kr. 2022: 112,9 mio. kr.
Implementeringsmæssige konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget indeholder en betydelig forenkling af beskæftigelsesindsatsen.	
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	[Under afklaring]	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for borgerne	Beskæftigelsesindsatsen forenkles, så borgere mødes med fair krav og forståelige regler.	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke materielle ændringer, som er af betydning for de ordninger, som er godkendt af EU-Kommissionen som statsstøtteordninger eller Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (den generelle gruppefritagelsesforordning). Lovforslaget indeholder ordninger, som skal vurderes i forhold til EU's regler om statsstøtte.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering	JA	NEJ